FOLYÓIRATOK TARTALOMJEGYZÉKE - 1935

1./2. szám – 1935 január
AZ ÖSSZEESKÜVŐK LAKOMÁJA - 2

3./4. szám – 1935 február
OROSZLÁNOK KÖZÖTT - 1. RÉSZ - 18

5./6. szám – 1935 március
JEHOVA HARCA - 1. RÉSZ - 38

7./8. szám – 1935 április
JEHOVA HARCA - 3. RÉSZ - 58

9./10. szám – 1935 május
JEHOVA HARCA - 5. RÉSZ - 74

11./12. szám – 1935 június
A FÁKRÓL SZÓLÓ PRÓFÉCIA - 1. RÉSZ - 90

13./14. szám – 1935 július
AKARATÁNAK FÖLISMERÉSE - 110

15./16. szám – 1935 augusztus
ISMERET GYŰJTÉSE - 2. RÉSZ - 130

17./18. szám – 1935 szeptember
ISMERET GYŰJTÉSE - 3. RÉSZ - 146

19./20. szám – 1935 október
A TUDOMÁNY MEGGYARAPITÁSA - 162

21./22. szám – 1935 november
A PRÓFÉCIA MEGÉRTÉSE - 178

23./24. szám – 1935 december
A SZÁMTALAN SOKASÁG - 194

FEL

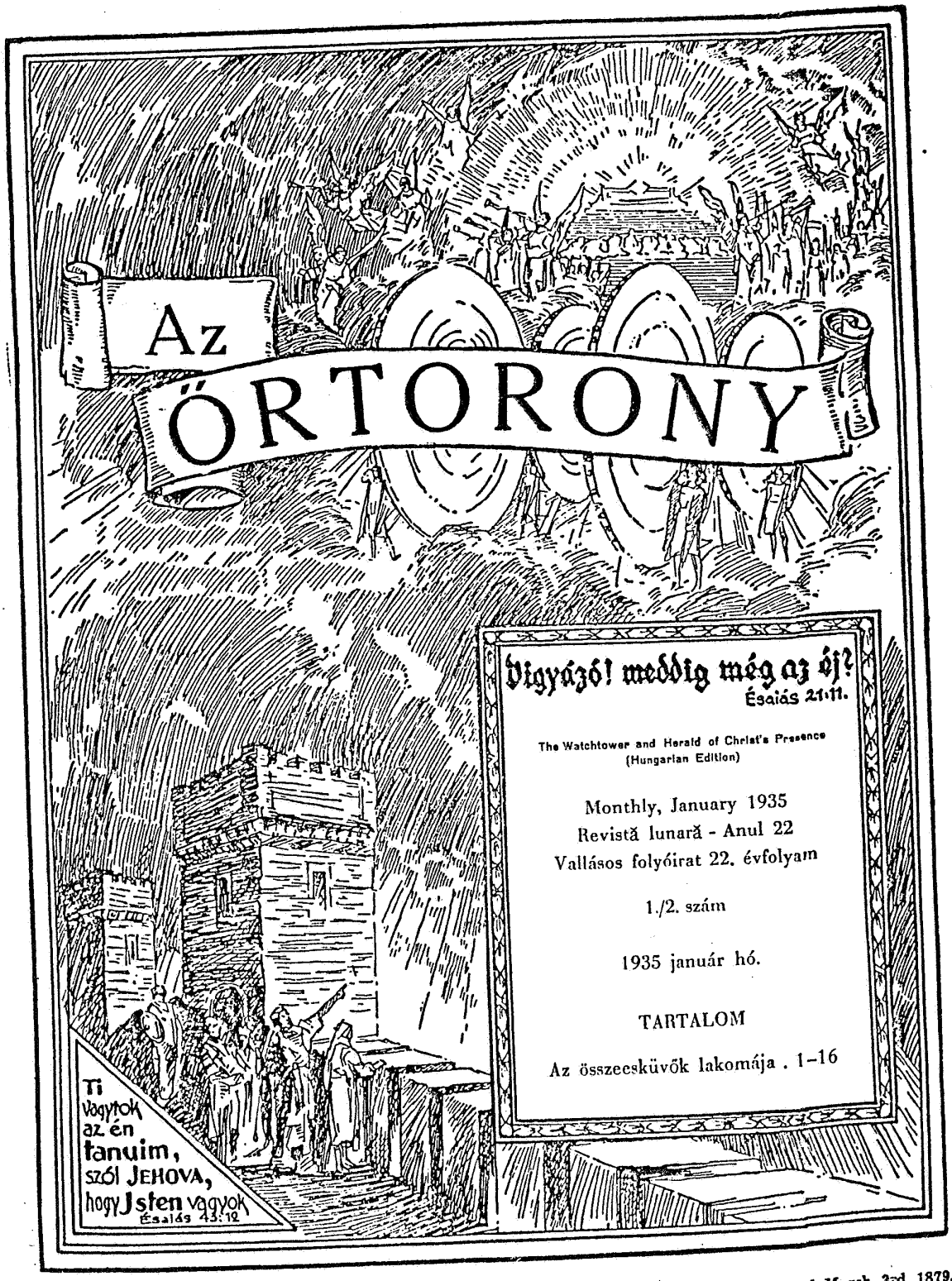
Az
ŐRTORONY
Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.
The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)
Monthly, January 1935
Revistă lunară - Anul 22
Vallásos folyóirat 22. évfolyam
1./2. szám
1935 január hó.
TARTALOM
Az összeesküvők lakomája . 1–16
Ti vagytok az én tanuim, szól JEHOVA, hogy Isten vagyok
Ésaiás 43:12

Entered as Second Class Matter April 24th 1929, at Brooklyn, N. Y. Postoffice under the Act of March 3rd 1879.
(Sec. 397, P. L. and R.) — Printed in Czechoslovakia.
Vyslácení nepis. známkami povolena ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322.020/VII-1933.

Összeesküvők lakomája.

„... Az istentelenségnek étkét eszik és az erőszaktételnek borát isszák.“ — Példb. 4:17.

I. RÉSZ.

JEHOVA előre figyelmeztette a maradékot arra, hogy a Kígyó magva összeesküvést fog szőni ellene s mindent elkövet Jehova bizonyságtevőinek elpusztítására. Jézus Krisztus bizonyságtétele Jehova azon bizonyságtevőire van bízva, akik most élnek a földön s mivel ők feladatuk elvégzésére igyekeznek, az Ördög összes csatlósaival együtt gyűlöli őket. (Jel. 12:17; 83. zsoltár 2—5.) Az összeesküvők el akarják pusztítani Jehova felkentjeit, hogy többé ne legyenek nemzet; ezt a gaz összeesküvő bandát Góg és más bukott szellemek tömegei alkotják, amelyek Éden idejében csatlakoztak Sátán lázadásához s állandóan támadják a felkenteket; valamint azon politikai, gazdasági és kultúrtényezők, amelyek Sátán, az Ördög kormányzata alatt működnek. A Kígyó Magva tehát ezekből az összeesküvőkből áll. Sátán, gőgös, felfuvalkodott és szigorú, hasonlóképp viselkednek hozzátartozói is. Az isteni törvény szerint a bukás előtt felfuvalkodás jár. (Példb. 16:18.) E törvény szerint rendezett Belsazár, Babilon uralkodója, nagy lakomát, amelyen összegyűlt vendégeivel együtt erősen megrészegedtek. Ezt a lakomát nagy dicsekvésre és fennhéjázásra használták fel, szabadjára eresztették kedvüket. Nyomban e lakoma után következett a király közmondásos bukása.

Áttekintés.

[2] A felkent maradék merítsen bátorságot a következő tényekből: A Belsazár lakomájáról szóló isteni tudósítás a maradék tanulságára lett megörökítve s őrizve mind e mai napig s mivel ez a prófétai kép most teljesül, ennek megértése nagyobb reményt támaszt s a végső győzelemhez segíti Jézus Krisztus által, aki Jehova haderejét az ellenséggel szemben vezeti. Belsazár e prófétai képben az Ördög földi magzatát, azaz, a Kígyó Magvának látható ágát példázza, amely összeesküvő társaival együtt Góg irányítása alatt szőtte az összeesküvést. A »főemberek« a Népszövetség tagjait, vagy hasonló kapcsolatokat példáznak. A lakoma alkalmával meggyalázott arany edények (melyeket a jeruzsálemi templomból raboltak), amelyekből bort ittak, Jehova bizonyságtevőit. illetve a maradékot példázzák, amely teljesen Jehovának van szentelve s amelyet Sátán tömegeivel gyűlöletnek (közmegvetésnek) akar kitenni s el akar pusztítani. A fal felületén megjelent emberi kéz ujja, amely a falon írt, Jézus Krisztust példázza, akire Jehova bizonyságtevését bízta, amit Sátán szervezetének bukása előtt hirdetni kell. Cirusz, aki berontott a városba, Jézus Krisztust, a győzelmes hadvezért példázza, amint elpusztítja Sátán szervezetét. E prófétai kép rövidesen Armageddon előtt kezd teljesülni és Armageddonban végződik. A teljesülése immár megkezdődött s azért úgy látszik, Isten azt akarja, hogy felkent maradéka ezt a jövendölést megértse.

Belsazár és lakomája.

[3] Belsazár Nabukadnezár, babiloni király fia volt. (Dániel 5:2, 18.) Sátán szervezete »Babilonnak« van elnevezve; azért is példázza Nabukadnezár Sátánt, Belsazár, a fia, pedig Sátán földi szülöttjét, főképp az álkereszténység tényezőit, amely politikai, felekezeti és gazdasági elemekből áll; a két utóbbi elem képezi a nyáj kiválóit. »Belsazár« »Bél fejedelmét« jelenti, azaz »Bél (pogány isten) kedvencót, azon álkereszténységet példázza tehát, amely most Babilon borától ittas és Sátán láthatatlan vezérének, Gógnak, vezetése alatt áll, aki Sátán haderejét vezeti Armageddonra. »Bél« volt Babilon főistene, minélfogva magát a Sátánt jelenti. »Megfenyítem Bélt is Egyiptomban és kivonom szájából, amit benyelt és többé nem futnak hozzá a nemzetek, Babilonnak kőfala is ledől.« (Jer. 51:44.) Dániel Belsazár uralkodásának első évében álmot látott, abban négy fenevadat látott, amelyek Sátán uralkodó hatalmait képviselik. (Dán. 7:1—3.) Dániel Belsazár uralkodásának harmadik évében az Isten szentélyének meggyalázásáról, valamint igazolásáról álmodott. (Dániel 8.)

[4] Úgy látszik, Belsazár prófétai lakomájának hasonmási teljesülése közvetlenül Armageddon előtt történik. Dániel 5-ik része erről szóló feljegyzése a következő szavakkal kezdődik: »Belsazár király nagy lakomát szerze az ő ezer főemberének, és az ezer előtt bort ivott.« (Dán. 5:1.) Ezt a lakomát a királyi palotában rendezték, valószínű azon az éjszakán, amidőn a médek és a perzsák Babilont elfoglalták; ez tehát Krisztus uralkodásának kezdete utáni időt példázhat, amidőnis kiküldetett az ellenség eltávolítására, amely időnek a Mindenható Isten nagy napjának csatáját kell közvetlen megelőznie. Ez végleg meghatározza a prófétai kép teljesülésének idejét 1914 után, s rövidesen Armageddon csatája előtt. Így tehát az Írás, valamint a szemmel látható tények azt bizonyítják, hogy ez a jóslat most van teljesülőben.

[5] Káldeus nyelven a lakomát »lechem«-nek hívják; ami »közös étkezést« jelent. »Vígasságnak okáért szereznek lakodalmat (lakomát) és a bor vidámítja meg az élőket; a pénz szerzi meg mindezeket.« (Prédikátor 10:16.) Ezeket a dáridózókat a haszon- és hatalomvágy vezérelte a dobzódással járó dáridóra. A pénz szerelme, minden gonosz gyökere, vezérli együvé azokat a nemzeteket is, amelyek Jehova nevének gyalázását és Isten bizonyságtevőinek (szolgáinak) bántalmazását tűzték ki céljukul; most ily szövetkezést láthatunk az álkeresztény nemzetek között. Belsazár lakomájának idejében háború volt a babiloniak és a méd-perzsák között. Belsazár ezt a lakomát nyilván azért rendezte, hogy egy időre embereivel együtt megfeledkezzék arról, hogy mi dúl erődítményeinek falai alatt s hogy újabb erőszakosságok kieszelésére is alkalmat nyujtson nekik. (Példb. 4:17.) A kenyér fogyasztása (»lechem«) találóan példázza a Jehova »védencei« ellen szőtt összeesküvés kenyerének közös fogyasztását. (83. zsoltár 4.) A káldeusok (babiloniak) a város erődítményeinek védelme alatt lakmároztak, tehát titokban, s mivel titokban lakmároztak, ez tetszett nekik. (Példb. 9:17.) A lakoma-szó héberben oly szóból származik, amely »valamiből való ét-

FEL

kezést«, »fogyasztást«, átvitt értelemben pedig pusztítólag ható »viaskodást« jelent.

6 Az álkereszténységet mostanában félelem és rettegés hatja át; látja Armageddon csatájának közeledését. Tudja, hogy valami rémítő készülődik, de nem ismeri Isten Igéjét, nem is hisz benne s emiatt nem tudja felfogni, hogy mi is történik tulajdonképpen. Miképp a fáraó és tömege Egyiptomban a kilencedik csapás alatt nagy sötétségben volt, van ez is most nagy sötétségben. Sőt maga a római pápa is csak mostanában mondta, hogy a »szent év« (amelyet elrendelt volt) eredménytelenül végződött: a falban nyitott lyukat aranyozott téglákkal ismét befalaztatta s most arra hívja fel minden szövetségesét, imádkozzanak, hogy Armageddont elkerüljék. Ő sem értette meg, hogy Armageddont Jehova hadereje fogja megvívni. A hatalmasok érzik a nagy baj vagy küzdelem közeledését, annak borzalmait és vészes kimenetelét csökkenteni igyekeznek s emiatt jönnek össze és lakmároznak együtt, hogy egy ideig felejtsenek s közben fontolgatják és megtárgyalják azokat az eszközöket és módszereket, melyekkel Jehova Isten bizonyságtevőit eltávolíthatnák. Feltűnő, hogy a hatalmasok most majdnem minden országban egyformán viselkednek. Belsazár ezer főemberét hívatta össze; ez a képmásban Sátán szervezete földi ágának teljességét jelenti. A hasonmásban most nagy lakmározás folyik, amelyre az egész álkereszténység tartozékaival együtt hivatalos. Ezek részt vesznek a Jehova Isten és felkentjei ellen szőtt összeesküvésben, amely t. i. azok ellen irányul, akik híven szolgálnak Jehova Istennek és akik az ő országának örökösei. Sátán »három békáját« használja, hogy a nemzeteket háborúba döntse. (Jelen. 16:13—16.) Az álkereszténység magva azon hatalmasokból áll, akik uralkodójukkal vagy legfőbb tisztviselőjükkel karöltve uralkodnak a nép fölött. Ezeknek lakomáin hordószámra folyik a bor s így merítenek új bátorságot. Aminek közeledését látják, nagyon a szívükre nehezedik, éppen, amint azt Jézus előre megmondotta; azért látja jónak Sátán, hogy »borral itassa azokat, akik búsulnak«. (Példb. 31:6; Lukács 21:25, 26.) Ez az »erőszakosság bora«, amely Isten népe és ügye ellen irányul. Mivel a mennyei csatában Sátán vereséget szenvedett, hordái borra szorulnak a földön, csak így vidulnak fel; mivel ez a bajok ideje a világ részére. (Jelen. 12:12.) A tanácstalanság és a szorongatás eláradott. Belsazár »ezer főembere« találóan példázza azon »tíz királyokat« is, akik »királyokéhoz hasonló hatalmat nyertek egy órára«, amely Armageddonban végződik. »Ezeknek egy a szándékuk (Isten választottai ellen irányuló összeesküvésükben s annak megvalósításában); erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják. Ezek a Bárány ellen viaskodnak.« (Jelenések 17:12—14.)

7 Belsazár a lakomán a palotában az első helyet foglalta el s valószínűleg kegyeltjei seregestől vették körül s egy csomó jól felfegyverzett detektiv vigyázott rá a kulisszák mögül. Vörös bort ivott s nyilván a szemei is vörösek voltak. »Borozás közben mondá Belsazár, hogy hozzák elő az arany és ezüst edényeket, amelyeket elvitt Nabukodonozor, az ő atyja, a jeruzsálemi templomból, hogy igyanak azokból a király és főemberei, az ő feleségei és ágyasai.« (Dán. 5:2.) Babilonia nehéz bora felhevítette Belsazárt, felfuvalkodott s most már elég erősnek és hatalmasnak érezte magát atyjának, az Ördög, akaratának végrehajtására. Ezért kezdett kíméletlenül, elvetemülten és gonoszul eljárni mások jogaival szemben. Itt ugyancsak ki kell emelnünk ama tényt, hogy az Ördög főcélja minden alkalommal Jehova nevének gyalázására irányult s,a jelen, szóbanforgó alkalommal Belsazárt használta erre. Belsazár ittasan és felhevülten elrendelte azon ezüst és arany edények előhozását, amelyet atyja (Nabukadnezár) Jeruzsálemből rabolt s azokat vendégeinek nyujtotta oda, hogy azokból igyanak. Ezek az arany edények olyanokat példáznak, akik most szorgalmasan, teljes igyekezetükkel Jehova nevének dicsőítésére törekszenek. Mostanában a hasonmási Belsazár-kompánia erősen »borivó«, ami Sátán akaratának következő kinyilvánítása: Népszövetség, Világközi Bíróság, békepaktumok, »sz. év«, nemzetközi leszerelési konferencia és más önérdekű intézmények útján. Góg, Sátán hadvezére sugall gonosz tanácsokat a »kereszténység« vezetőinek, természetesen mindez Sátán sugallása, aki a legfelsőbb helyet foglalja el s onnan irányítja a Jehova felkentjei ellen irányuló mozdulatokat.

8 A jeruzsálemi templom edényei Jehova megszentelt szolgálatára voltak felavatva s nem volt szabad önző célok érdekében használni azokat, mert az Jehova nevének további meggyalázását jelentette volna. Ezeket az edényeket Belsazár atyja rabolta a jeruzsálemi templomból s vitte Babiloniába, s most Belsazár, dáridóján akarta ezeket meggyalázni. Belsazár atyja gyalázatos bűnt követett el, amidőn ezeket az edényeket a templomból elrabolta s most ezeknek az edényeknek istentelen, részeg társaságtól való használata felhalmozta a sértéseket s ujból meggyalázta Jehova nevét. Ugyanígy az álkereszténység, a »Kígyó látható magva« méginkább meggyalázza Jehova nevét Isten azon hű maradékának üldözése, megalázása és bántalmazása által, amely mint hű bizonyságtevő bizonyságot tesz Isten országáról és nevéről, valamint Isten büntetésének napjáról Sátán szervezetét illetőleg. A mai Babilon, illetve álkereszténység meg akarja gyalázni az Úr ezen kiválasztott edényeit, gúnyolni akarja és dáridóin mulatni akar rajtuk. Látható, hogy az álkereszténység szócsöve, napi sajtója nagy élvezettel gúnyolódik Jehova bizonyságtevői felett és mulatság tárgyává teszi őket. A Belsazár lakomájáról szóló feljegyzésben említett »asszonyok« (a király asszonyai) a hasonmásban azokat a farizeusokat példázza, akik összeházasodtak e világ politikai hatalmával; viszont a »király ágyasai« a mai Júdás-osztályt, illetve a »pusztulás fiát«, mert ezeket nem tekintik a politikai hatalmak asszonyainak (feleségeinek), hanem ezek bérért adják el magukat a politikai hatalmak mulatságára, hogy Jehova bizonyságtevőinek megalázásában eszközökül szolgáljanak. Az összeesküvésben s az Úr felkentjei ellen irányuló nyilvános cselekedetekben a Júdás-osztály is résztvesz. Ez az osztály nemcsupán az Úr munkájának megakadályozására igyekszik, hanem Isten szolgáit is bajokba és bántalmakba akarja keverni.

9 A lakoma folyamán Cirusz (Kirosz) király hadserege benyomult Babilonba, erről jövendöltette Jehova prófétájával: »... Foglyaimat elbocsátja, nem pénzért, sem ajándékért.« (Ésaiás 45:13.) Ez a próféFEL

cia természetesen Jézus Krisztusra vonatkozik, mivel Cirusz Őt példázza, viszont Belsazár, aki akkor a templomi edények birtokában volt, a látszatkereszténység azon vezéreit példázza, akik most kényszeríteni akarják Jehova bizonyságtevőit s meg akarják akadályozni, hogy az Istennek szentelt emberek felszentelésükhöz méltóan viselkedjenek s gyalázatos és illetlen érdekek szolgálatába akarják őket állítani. Jehova prófétája azt is kijelenti az Ördögről, aki földi eszközei útján működik, hogy a »foglyokat nem bocsátá haza« (Ésaiás 14:17.), ami azon »ezüst edényekkel« azonos jelentőségű, amely a »számtalan sokaságot« példázza, amely most a látszatkereszténység, illetve Babilon fogságában van. A látszatkereszténység ellenszegül Krisztus országának, a most fellépő királynak, aki nagyobb, mint volt Cirusz, és Jehova bizonyságtevőinek sem akar teljes szabadságot nyujtani szolgálatuk gyakorlásában; ugyanakkor a »számtalan sokaságot« is fogságában és láncokban tartja s nem akarja szabadon bocsátani. (Ésaiás 42:7.)

10 Sátán egész szervezete Jehova felkentjei ellen van, kiket a próféciában az »arany edények« példáznak. A látszatkereszténység kegyencei a politika tényezői, a pénzfejedelmek és kultúrvezérek, viszont a nehezebb munkát, amit piszkosnak és gyalázatosnak tekintenek, alacsonyabb rendű tömegre, az »erőszak karjára« s többi csatlósokra bízzák. »Akkor előhozák az arany edényeket, amelyeket elvivének az Isten házának templomából, mely Jeruzsálemben vala és ivának azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai.« (Dán. 5:3.) Kétségtelen, hogy ezekkel az edényekkel azok az emberek sem bántak barátságosan és kíméletesen, akik előhozták. Mostanában »az erőszak karja« hurcolja az Úr »arany edényeit«, a hű maradékot, illetve Jehova bizonyságtevőit kíméletlenül, gorombán és káromlások között. De a hívek Jehova kegyelméből teljesen megőrzik Isten iránti hűségüket és szót fogadnak következő utasításának: »Végy tőlem tűzben kipróbált aranyat«. (Jel. 3:18.) A hű maradék mindenik tagja tiszteletre méltó edény, a Mester szolgálatára szentelt és a jó munkára megfelelő. (Timotheus II. 2:20, 21.) Jegyezzük meg, nem a prófétai beszámolásban említett »ezüst edényeket« hozták elő, hanem csakis az »arany edényeket«. A »számtalan sokaságot« példázó »ezüst edények« őrizet alatt maradnak a fogságban, de a kellő időben síkra kell szállaniok Jehova mellett, még életük árán is, s ez az idő közel van. (Jel. 7:9—14.) Ezen arany edények előhozatala azt jelenti, hogy a figyelem rájuk irányul és a megrészegedett dobzódók elé hurcoltatnak. Így hurcolják a hasonmásban is Jehova bizonyságtevőit a látszatkereszténység ittas dorbézolói elé. Az összeesküvés ezen mozzanatával a gúny és gyalázat céltáblájává akarják tenni Jehova bizonyságtevőit, gúnyosan terelve rájuk a közfigyelmet, a dorbézolók így akarják őket nevetségessé tenni. Az arany edényekből a király, a főemberek és a király feleségei s ágyasai bort ittak, ami arra mutat, hogy jelenleg az egész kompánia nyilt gonosztetteket követ el gaz összeesküvésében. A Babilon borától részeg hajdani és mostani dorbézolók mulatságosnak tekintették Jehova bizonyságtevőinek méltatlan kezelését. Így mutatja ki a látszatkereszténység, hogy Isten ellenségei pártján áll. Így ölti magára Baál ruháit s ismerteti fel magát a közeli Armageddonban pusztulásra méltónak. (Kir. II. 10:18—27; Jer. 25:33—36.) A látszatkereszténység nemzetei gyűlölik Jehova bizonyságtevőit, amint Jézus előre közölte; összeesküdtek s mindent megtesznek, amit tudnak, hogy Jehova nevét bizonyságtevőinek gyalázatos kezelése útján meggyalázzák.

11 Sátán, aki az egész emberiségből kereskedelmi cikket csinált, s az egész világot megrontotta, töltötte ezen földi képviselőinek — akik az ő akaratát teljesítik s Jehova bizonyságtevőit üldözik — poharába a bort. »Bort ivának és dícsérék az arany-, ezüst-, érc-, vas-, fa- és kő-isteneket.« (Dániel 5:4.) Jehova templomának arany edényeiből Babilon borát itták s ez fokozta ezen uralkodók kicsapongó (duhaj) kedvét; nagyon mulatságosnak találták a dolgot s mindent dicsőítettek, csak Jehovát nem, sem azokat, akik Jehova mellett álltak. A prófécia e része a »Kígyó magvának« duhaj dorbézolóit mutatja be, mint az Ördög és szervezetének híveit. A Nabukadnezár látomásáról Dániel által közölt beszámoló (Dán. 2-ik rész)-ban Sátán szervezetét nagy érc szobor példázza, amelynek arany feje az Ördögöt jelképezi, a többi, egymásután következő ércek pedig a sátáni szervezet többi elemeit. Ezek a dorbézolók Belsazár lakomáján emiatt dicsőítették az »arany-, ezüst-, érc-, vas-, fa- és kő-isteneket« és ittak áldomást. Ezúton ismertették meg magukat, mint a sátáni szervezet elemeit, amely Jehova és királysága ellen harcol. A látszatkereszténység mostani »küldöttei« a világszervezetek hatalmasait imádják s reszkető, kétszínűen ég felé emelt kezekkel mondják a Népszövetségről: »Ez a világ egyetlen világossága!« Így csavarják el s változtatják hazugsággá Isten igazságát s inkább létesítményeket imádnak és szolgálnak, mint a Teremtőt, habár kifelé kétszínűen Krisztus királysága képviselőinek is vallják magukat. (Róma 1:25.)

12 1928-ban öntetett ki a hetedik »csapás« s nyomban az utána következő évben kitört a nagy pénzügyi válság; a babilonbeliek, illetve a látszatkereszténység, mégsem hagyott fel bálványimádásával s nem rendezett bűnbánatot bűnei miatt. »A többi emberek pedig, akik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket (szellemeket) és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat, amelyek nem láthatnak, sem hallhatnak, sem járhatnak; és nem tértek meg (nem tartottak bűnbánatot) az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördöngősségeikből, sem parázsnálkodásaikból, sem lopásaikból.« (Jelen. 9:20, 21.) Az igazságnak most állandóan fokozódó hirdetése nyujt alkalmat a »kereszténység« vezetőinek az igazság (jog) meglátására; ámde egyesek tovább folytatják Jehova valóságos és hű bizonyságtevőinek üldözését. Az a csőcselék, amely az álkereszténység szervezetében van, előszeretettel tünteti fel magát törvénytisztelőnek, békehajlamúnak és a társadalom hasznos tényezőjének, emiatt akarja a törvényhozó- és végrehajtó hatalmakat arra rábirni, hogy Isten felkentjeit megvessék és megalázzák. Ezek azon hamis vád és ürügy alatt akarják végrehajtani szándékukat, hogy azt állítják, Jehova bizonyságtevői veszélyeztetik a békét és a kormányokat. Isten Igéjének hirdetése (az igazság) napfényre hozza (felderíti) e »kereszténység« uralkodóinak

FEL

fanait és tetteit, akik dühükben üzérkedésük előmozdítására oly törvényeket hoznak, amelyek útján a Biblia igazságainak hirdetését megakadályozni akarják s mindent megtesznek, amit tudnak, az igazság elfojtására. Ezek összeesküsznek a szólás-, sajtó- és más szabadságjogok ellen, amelyek útján Isten Igéjének értelmét közölni lehet, mindezt azon jogtalan állítás, illetve ürügy hangoztatásával cselekszik, hogy mindaz, amit tesznek, az ország békéjének megőrzése miatt szükséges. Gonoszságot követnek el Jehova felkent arany edényein, illetve bizonyságtevőin s megakadályozni akarják Jézus Krisztus bizonyságtételének tolmácsolását, amelyet Isten utasítására kell cselekedniök. Ezek a gonosztevők esztelenek, ha azt hiszik, legyőzik majd Jehova Istent s még jobban meggyalázzák, mint eddig. Jehova kineveti ezt az egész részeg kompániát. (2. zsoltár 4.) Most itt az idő, amidőn feltűnik a kézírás a falon a látszatkereszténység istentelen tömegei felől és közli a véget: ez az írás most feltűnik!

Kézírás.

13 Az emberek néha azért isznak többet a kelleténél, mivel nyomorukat és tanácstalanságukat akarják felejteni; az utóbbi néhány év folyamán nagy nyomor és tanácstalanság uralkodott a világ uralkodó elemei között. A hirtelen ijedtség azonban még a részeg embert is kijózanítja egy kicsit. Így történt Belsazárral s ez a képlet is beteljesül. Belsazár és főemberei bajban voltak a méd-perzsák előnyomulása miatt; leitták magukat és tovább ittak az arany edényekből, hogy maguknak bátorságot merítsenek. Így élnek vissza most is a látszatkereszténység vezetői, illetve Sátán szervezete, Isten felkentjeivel s akarnak maguknak bátorságot meríteni, miközben erős csapás következik majd reájuk: »Abban az órában emberi kéznek ujjai tűnének fel és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán és a király nézé azt a kézfejet, amely ír vala.« (Dán. 5:5.)

14 »Abban az órában«, ez a kijelentés kétségtelenül azon rövid időt jelenti, amidőn Sátán szervezetét a végső küzdelemre felszereli. (Jel. 12:12.) »A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király (Belsazár és főembereiben példázva) olyanok, akik még birodalmat nem vettek (kaptak); de hatalmat kapnak (vesznek), mint királyok egy óráig a fenevaddal (a tengerből feljövő fenevaddal, illetve Népszövetséggel).« (Jel. 17:12.) Ezek együttesen Jehova felkentjei ellen fognak fellépni azon rövid idő folyamán, amely alatt Sátán Armageddon csatájára felszereli magát. Sátán seregét, illetve szervezetét, a látható és a láthatatlan részével együtt »Babilonnak« hívják. Erről van megírva: »Babilon, a hatalmas város... egy órában jött el az ítélete.« (Jelen. 18:10, 19.) Ez amaz idő, amidőn a prófétai kép teljesüléseképpen feltetszik a kézírás a falon s a tények azt mutatják, hogy ez az idő 1926-ban kezdődött a londoni nagygyűlés alkalmával, amikor a »világ uralkodóihoz szóló bizonyságtevés« közzététetett.

15 Az »emberi kéz ujja«, amely a falon írt, Jehovának Jézus Krisztus, »jobb karja«, útján gyakorolt hatalmát példázza. (Máté 12:28.) Az Úr Jézus Krisztus a hű maradékot használja templomában munkájával kapcsolatban, amennyiben általa közölteti Sátán szervezetének látható ágával pusztulását, amiről az ellenség szervezetének nemlátható ága is biztosan tudomást szerez. (Kor. II. 3:2, 3.) Jézus maga felől mondotta: »Ha pedig Isten ujjával (hatalmával) űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.«' (Lukács 11:20.) A harmadik csapásról mondták volt Fáraó varázslói (mágusai): »Az Isten ujja ez!« (Móz. II. 8:19.) A törvénytáblákra »Isten ujja írta fel« a törvényeket, illetve az ő nemlátható hatalma vagy szelleme. (Móz. II. 31:18.) Így tétet nyomatékos bizonyságtevést Isten Jézus Krisztus útján az ellenség előtt közeli pusztulásáról. Az emberi kéz ujjai a »gyertyatartóval szemben írtak a meszelt falon«, tehát a megvilágított falfelületre írtak, így kényszerültek a dorbézolók arra, hogy meglássák. Ez azt példázza, hogy Jehova semmit sem cselekszik titokban, hanem csak azután lép fel az ellenséggel szemben, miután alaposan figyelmeztette; emiatt közölteti Isten bizonyságtevői útján nyiltan és őszintén gyűlölőire vonatkozó ítéletét. Az ellenségek sohasem mondhatják, nem tudtak róla s nem szándékosan hagyták figyelmen kívül azt, amit Jehova rájuk nézve közöltetett. Jehova ezt azzal példáztatta, hogy Belsazárt főembereivel együtt a kézírás tudomásulvételére kényszerítette. A gyertyatartó Belsazáré volt, amely palotájának falát megvilágította, így vetődött Isten igazságára most is azon világosság, amelyet a modern babiloniabeliek meggyujtottak. Így kényszerülnek tudomásul venni az igazságot akaratukon kívül is. A hatalom egyes tényezői most elárulják, hogy bajban vannak s nem tudják, mitevők legyenek (tanácstalanok), de ugyanakkor Babilon borát isszák tanácstalanságuk elrejtésére s lázasan újabb háborúra szerelik fel magukat. Miközben így tesznek, közölteti velük Jehova az igazságot, illetve viszi azt a világosság elé s ez a közlemény mintegy a következőket közli velük: »Rövidesen döntő ütközet elé kell állanotok s ez vereségetekkel fog végződni.«

16 1926 májusában Londonban, a fenevad székhelyén, hangzott el a nyilt és őszinte figyelmeztetés, amit a »kereszténység« tényezői tudomásul is vettek. Ámde kinevették, meggyalázták s e közleménytől kelteződik a »pusztító útálatosság« kezdete. A falon a kézírás Belsazárhoz és dorbézoló társaihoz szóló figyelmeztetés volt s az Egyiptomra bocsátott csapásokkal azonos jelentőségű, amelyek ugyancsak Sátán szervezetének látható uralkodóihoz szóló figyelmeztetések voltak. »A király látta a kézfejet, amely írt«, de nem látta azt a hatalmat (erőt), amely a kezet kormányozta. Így látták jelenleg is a hatalom tényezői, miképp használta Jehova emberi képviselőit (eszközeit) a figyelmeztetés hozzájuk juttatására; a közleményről tudomást szereztek, de nem látták, sem nem érzékelték Jehova szellemét, amely e szolgákat vagy tolmácsokat működtette. A kézírás a falon Isten hatalma folytán történt s ebből kifolyóan nem példázhatja a mai rossz gazdasági helyzetet vagy depressziót, amelyben a világ szenved. A kézírás Belsazár babiloni királynak és főembereinek bajt jövendölt, most pedig e képlet teljesülése előre közli Sátán szervezetével, illetve Babilonnal, amely a látszatkereszténységet is magában foglalja, pusztulását. Az

FEL

ítéletnek, a figyelmeztetésnek az ítélet végrehajtása előtt kell hirdettetnie, s azért szentelik most magukat Jehova bizonyságtevői Isten büntetésének bejelentésére. E figyelmeztetésnek a próféta következő felhívásának teljesülése előtt kell bekövetkeznie: »Futár futár elé fut és hírmondó a hírmondó elé, hogy megjelentse a babiloni királynak (Belsazárnak, most pedig a látszatkereszténység tényezőinek), hogy bevétetett az ő városa (egyes ford. szerint »hirtelen«) mindenfelülről. És a révbolyek elfoglaltattak, az állótavak tűzzel kiszáríttattak és a vitézek elrettentek.« (Jer. 51:31, 32.) Jehova figyelmeztető közleménye 1926-tól 1933-ig hű bizonyságtevői útján világszerte elhangzott. Így a »kereszténység« kénytelen volt tudomást venni róla, e figyelmeztetésnek Babilon teljes bukása előtt kell elhangzania.

17 Belsazár dorbézoló társaival együtt kénytelen volt figyelemre méltatni a falon feltűnt kézírást s ettől némileg kijózanult; különösen a király józanodott ki. A látszatkereszténység tényezői sem hagyhatták figyelmen kívül a Jehova bizonyságtevőitől fülük hallatára hirdetett figyelmeztetést. Kénytelenek voltak egy kis ideig gondolkodni az ügy felett s a tények mutatják, hogy így is tettek, sőt közülük egyesek komolyan fontolóra vették. Ettől egy rövid ideig kijózanodtak; de végül méginkább megkeményítették magukat szívükben. »Ekkor a király ábrázata megváltozék (Luther szerint: »falfehér lett«) és az ő gondolatai megháborították őt és derekának inai megoldódának és az ő térdei egymáshoz verődének.« (Dán. 5:6.) Az Úr 1928-ban maradéka útján közöltette Jehova ítéleteit Sátánra és teljes szervezetére vonatkozólag s mindenkit figyelmeztetett, hogy aki élni szeretne, Jehova mellé kell állania. Ez a figyelmeztetés vagy közlemény az egész kereszténység között elhangzott s azzal az eredménnyel járt, hogy a látszatkereszténység tényezői bizonyos tekintetben elvesztették szilárdságukat és megremegtek térdeik. Ettől egy kis ideig ki kellett józanodniok. Nyomban ezután következett a nagy pénzügyi bukás, amitől Babilon még inkább kezdett kijózanodni, vezetőik elfehéredtek s mindenféle színt kezdett játszani az arcuk. Most pedig Jehova azt tanácsolja nekik prófétája útján, hogy ordítsanak, mivel rövid ideig tart jajgatásuk napja: »Jajgassatok, mert közel van az Úrnak napja, mint pusztító hatalom jő a Mindenhatótól. Ezért megerőtlenülnek minden kezek és elolvad minden embernek szíve; és megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el őket és szenvednek, mint a szülőasszony; egyik a másikon csodálkozik és arcuk lángba borul.« (Ésaiás 13:6—8.) Mialatt jajveszékelnek, közli reájuk vonatkozólag Jehova: 2-ik zsoltár 4.

18 Ez Jézus következő jövendölésének felel meg: »És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön nemzetek szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog; mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, amik e föld kerekségére következnek; mert az egek erősségei megrendülnek.« (Lukács 21:25, 26.) Jól lehet a hatalmak felállították a Népszövetséget, békepaktumokat létesítettek, leszerelési konferenciákat tartottak. »szent évet« hirdettek s Amerikában a nemzeti újjáépítésről törvényt hoztak, a jajveszékeléssel nem szünnek meg. — A pápa ugyanezen idő alatt visszanyerte világi hatalmát és a kereszténység többi ágaihoz elküldte delegátusait. 1933-at »szent évnek« jelentette ki s miután most ennek az évnek kudarcát látják, tovább jajveszékelnek s mindenkit arra szólítanak fel, imádkozzanak Armageddon elkerülése érdekében. Ugyanekkor (ebben az órában) Jehova maradék népe fokozottabb buzgalommal és tevékenységgel emeli ki a fal felületén Isten közleményét, hogy olvassák el, mégha nem is értik meg.

19 A »káldeusok« esztendők óta a »lelki tanácsadók« szerepét játszották a látszatkereszténység uralkodó elemei között. Habár ezek különböző felekezetek tagjainak is vallották magukat, de mindnyájan egyazon vállalkozásban fizetésért dolgoztak. Természetesen, most ezeket hívják, hogy segítsenek, adjanak tanácsot és nyujtsanak vigaszt. »Erősen kiáltozék a király, hogy hozzák elő a varázslókat, a káldeusokat és jövendölőket. Szóla a király és monda a babiloni bölcseknek: Akárki legyen az az ember, aki elolvassa ezt az írást és annak értelmét megjelenti nekem, bíborba öltöztetik és aranylánc lesz a nyakában és mint harmadik parancsol az országban.« (Dán. 5:7.) A király tanácsadóinak a jövendölésben leírt ismertetése mutatja, hogy nemcsak papi személyek voltak tanácsnokai, hanem hivatásos gazdászok, történettudósok és bölcselők is, valamint más tudósok. Babilon reklámügynökei ezeket nevezik »agytrösztnek« (Amerikában), ill. oly embereknek, akik nagyon okosak. Jehova hetedik trombitája Sátán és az ő szervezete ellen 1928-ban harsant meg s valóban akkor kezdtek jajveszékelni — amint várni is lehetett — a babiloniabeliekben példázott tényezők. 1928-ban Párisban világkonferenciát tartottak, a következő évben pedig Londonban, tisztára azon célból, hogy a fenyegető világhelyzet jelentőségét (értelmét) illetve a feltűnt jeleket (jelenségeket) s a hozzájuk fűzött magyarázatokat meghatározzák. Ez az égi nagy jel és csodálatos feltűnése után történt. (Jel. 15:1.) Elérkezett Jehova neve igazolásának ideje, bizonyságtevői emiatt fujták meg a trombitát és tettek közzé felhívást s részben emiatt rendültek meg a földi hatalmak. Belsazár király tanácsnokaitól kért segítséget, ugyanúgy ezek is emiatt hivatták össze az »okosokat« (bölcseket), hogy a sok ember tanácsából valami okos dolog származzék s eldönthessék, mit kell hát tenniök. Természetesen Jehova bizonyságtevői közül senkit sem hívtak meg ezekre a konferenciákra; mert ezek a konferenciák Isten- és az ő országa ellen irányultak. Jehova bizonyságtevőinek megjelenését azokon nem tartják kívánatosnak s maguk Jehova bizonyságtevői sem óhajtanak azokon jelen lenni.

20 A Belsazár lakomája alkalmával előtűnt kézírás a király előtt ismeretlen, idegen nyelven szólott s ha elolvasni tudta volna is, nem ismerte az értelmét. Így a »hét angyal, akik hét csapást hoztak magukkal, utóljára jöttek«, nem emberi szervezetnek voltak küldöttei s így közleményüket sem lehetett emberileg megmagyarázni. A látszatkereszténység tényezői látták és hallottak ugyan Jehova bizonyságtevőinek működéséről; de e közlemény erejének és jelentőségének magyarázatára szorultak. Belsazár a kézírásnak magyarázatát óhajtotta hallani, most pedig e »kereszténység« hatalmai a mostani események jelentőségét szeretnék megismerni azzal együtt, amit Jehova bizonyságtevői hirdetnek; emiatt fordulnak modern káldeusaikhoz és bölcseikhez. Korunk »bölcsei« (káldeusai) kétségtelenül

FEL

gyakran beszélnek maguk között titokban Jehova bizonyságtevőinek működéséről. (Pl. gyakran foglalkoznak ezzel Amerikában hétfőn d. e. a papi tanácskozásokon anélkül, hogy megfelelő eredményre jutnának.) Amidőn azt látjuk, hogy a napi sajtó (az ujságok) Jehova bizonyságtevői működésének szenteli figyelmét, erről biztosan tudhatjuk, hogy a »káldeusok« erről az ügyről beszéltek maguk között.

21 Belsazár rövid időre kijózanodott s magához hívatta tanácsnokait. »Akkor bemenének a király bölcsei mind, de nem tudták elolvasni azt az irást, sem annak értelmét megfejteni a királynak.« (Dán. 5:8.) Siralmasan nézhetett ki, amidőn ez az »agytröszt« tanácstalanul állott a király előtt és egyikük sem tudta elolvasni a kézirást s még kevésbé megmagyarázni. Így van ez most is. A látszatkereszténység »bölcsei« nem tudják elolvasni a jeleneségeket, sem megmagyarázni, mivel megvetik Isten Igéjét. A hatalmak szervezeteik »bölcseihez« fordultak s tőlük várják az »égi jelek és csodák« magyarázatát, illetve azon bizonyságtevés és munka magyarázatát, amelyet Jehova bizonyságtevői minduntalan a nép elé tárnak, s amely a világ bajait és tanácstalanságát ismerteti. Ámde Babilon bölcsei nem tudják elolvasni, sem megmagyarázni ezeket a jelenségeket, mivel nem ismerik azokat. Bibliájukat ezek a »bölcsek« másképpen olvassák. Ez Jehova prófétájának felőlük szóló, következő kijelentését juttatja eszünkbe: »És lesz minden látás néktek (látszatker.) mintegy bepecsételtetett irás beszédei, amelyet odaadnak egy irástudónak, mondván: Olvasd kérlek és ő szól: Nem tudom, mert bepecsételtetett.« (Ésaiás 29:11.) Belsazár titkostanácsosai kétségtelenül megkísérelték a tanácsolást, de nagyon vigyáztak, ne mondjanak olyasmit, ami megijesztheti a királyt; inkább megnyugtatására törekedtek, valószínűleg azt állítván: »Minden a legjobban fog végződni; nézd csak, mily erősek és nagyok a mi erődítményfalaink!« Mivel ezek a tanácsnokok az Ördögnek szolgáltak, természetesen nem ismerhették Jehova titkait. (25. zsoltár 14.) Így tesznek a látszatkereszténység egyes »bölcsei« most is, gondosan vigyázva arra, ne mondjanak semmit, ami megijesztheti a gazdasági vagy politikai hatalmakat; ezért mondják: »Ne vegyétek számba Jehova balga bizonyságtevőit, hiszen napról-napra javul a világ helyzete! Minden jóra fog fordulni. Nézzétek, mily erősek nagy intézményeink! Mi örökké fenn fogunk állani!«

22 Belsazárt nem tudták megnyugtatni bölcseinek állításai; így van ez most is: a látszatker. bölcsei nem tudnak oly felvilágosítással szolgálni, amelytől szövetségeseik megnyugodnának. »Akkor Belsazár király igen megrettene és az ő ábrázata elváltozék rajta és az ő főemberei is megzavarodának.« (Dán. 5:9.) Amiképpen Belsazár megrettent és falfehér lett és főemberei is megnyúlt ábrázattal ültek körülötte, van jelenleg: a modern »agytröszt« a káldeusokkal együtt (főképpen a fekete ága), tanácsokkal igyekszik ellátni a politikai és a gazdasági elemeket, akik azonban egyáltalán nem, vagy pedig csak alig bíznak ezekben a tanácsokban. Tanácstalanságuk napról-napra fokozódik, nem tudják, hova és merre forduljanak. Ez a tanácstalanság 1929 óta nagyobb lett, erről ismertetjük a következőket: 1931. június havában az Egyesült Államok elnöke nyilatkozott s e nyilatkozatában határozottan pártolta a moratóriumot az Egy.-Államokkal szemben fennálló külhatalmak tartozásainak visszafizetését illetőleg. 1931. júl. havában az Egy.-Államok és Franciaország szerződést irtak alá e tartozásokat illetőleg és a moratórium erőre emelkedett. Ezután egyik konferenciát a másik után tartották a nemzetek veszélyeztetett közös érdekei védelmére a újabb háborús veszedelem ellen. A látszatker. egyes nemzetei hajlandónak mutatkoztak több hadihajójuk leszerelésére és egyéb irányban való felszerelések korlátozására is; de nyomban ezután újabb zavar és pánik tört ki közöttük s lázasan újabb és még több hadihajó építésébe kezdtek s még jobban kezdtek felszerelni, mint azelőtt. Azután hozták Amerikában a nemzet újjáépítéséről szóló törvényt s azt gondolták, ez a törvény ki fogja emelni a bajból a világot, főképpen az Egy.-Államokat. Ezt a tervet más javaslatokkal együtt felsegélés céljából készítették és hajtották végre, így akarták feltartóztatni a fenyegető katasztrófát. Minden nemzet a saját eszméit propagálta a fenyegető katasztrófa feltartóztatását és a segítséget illetőleg. A »szentévet« is ezzel a gondolattal proklamálták, hogy az meg fogja hozni a békét és jólétet, de ez az év sem hozott sem békét, sem jólétet. Ezeket itt azért említjük, hogy a világ uralkodóinak tanácstalanságát jellemezzük s kimutassuk, hogy a világ »bölcsei« vagy »agytröszt je« által osztogatott tanácsok nem jártak kielégítő eredménnyel.

23 Amidőn meglátták, hogy a »bölcsek« nem tudják elolvasni a lakomán feltűnt kézirást, nyilván nem csekély zavar mutatkozott a hatalmasok között. Nagy zűrzavar uralkodott a teremben: Belsazár kifejezést adott csalódásának, szavait átvették a főemberek s az alacsonyabb rendűek is megismételték s így eljutott azokhoz is, akik a bort kezelték. Történt pedig, hogy a királyné is meghallotta az eseményeket. A királyné biztosan nem volt a lakomán, mivel csak azután jelent meg ott, miután meghallotta, mi történt és ekkor valami tanácsot akart mondani a királynak. »A királyasszony a király és az ő főembereinek beszédei miatt beméne a lakoma házába és szóla a királyaszszony és monda: Király, örökké élj! Ne rettentsenek téged a te gondolataid és a te ábrázatod ne változzék el.« (Dán. 5:10.) Amidőn a királyné belépett a díszterembe s meglátta Belsazár feldúlt arcát, a szokások szerint, barátságosan üdvözölte, bátorította, mivel oly tanácsot hozott, amely segítséget fog nyujtani. Lehet, hogy ez az asszony nem a király felesége, hanem édesanyja volt, mert a prófétai feljegyzés szerint a király feleségei a lakomán jelen voltak a királlyal. A király anyja valószínűleg oly világiakat példáz, akik barátságban vannak az uralkodó tényezőkkel, ragaszkodnak hozzájuk de tudni sem akarnak azon lelki tanácsadókról, akik az uralkodók szellemi tanácsnokaiképpen szerepelnek. Sok államférfiú van, aki barátságban áll a hatalmakkal, de nem bízik a lelki tanácsadókban s nem is akar azokkal barátságot ápolni. A királyné megjelent Belsazár előtt, de nem azt mondotta, hogy el tudja olvasni s megmagyarázni a kézirást. Tudomást szerzett a király és a főemberek izgatottságáról s azért ment oda, hogy egy oly emberre terelje figyelmüket, aki szolgálni tud a szükséges felvilágosítással. Ez arra mutat s bizonyos oly embereket példáz a világon, akik nemcsupán ismerik a világon most

FEL

uralkodó állapotokat, hanem bizonyos mértékben azt is tudják, hogyan működött Jehova hű népe és munkája útján, főképpen 1914-től 18-ig a világháború alatt. A királyné valószínűleg arra szolgált, hogy kedvezően terelje Belsazár figyelmét Dánielre s ez azt mutatja, hogy olyan embert példáz, aki az uralkodó tényezők figyelmét Jehova bizonyságtevőire tereli. Dániel ebben az időben közel száz éves volt; előzőleg Nabukadnezár szolgálatában állott, de úgylátszik, ebben az időben már visszavonult az állami szolgálatból s ezért nem állott meghitt viszonyban Belsazárral s közelebbről nem ismerték egymást. Az anyakirályné tudta ezt s most azért jött, hogy a király figyelmét Dánielre terelje, ismertetvén előtte, mit csinált ez az ember a multban; egyúttal azt is meglátjuk, hogy nem Babilon bölcsei ajánlották az uralkodó figyelmébe Dániel prófétát. Ez azt mutatja, hogy ma sem a látszatker. »bölcsei«, sem szövetségeseik, ajánlják vagy tanácsolják Jehova bizonyságtevői valamelyikének meghívását, hogy a mai állapotok jelentősége felől megkérdezzék; sőt e »bölcsek« közül még csak indítványt sem tenne egyik sem arra nézve, hogy Jehova bizonyságtevőitől kérdezzék meg, hogy a mai események valamily összefüggésben állnak-e Jehova Istennel s a régi korokban feljegyzett próféciáival. Mindazáltal vannak egyes férfiak és nők, akik tudomást szereztek arról, hogyan bántak Isten híveivel a világháború alatt; ezek arra is emlékeznek (tudomást szereztek róla), hogy abban az időben csak Jézus Krisztusnak e hű követői tudták helyesen megmagyarázni — s tudják most is — a világot pusztulással fenyegető események jelentőségét. E férfiak és nők közül többen állami szolgálatban állnak. Szeretik Jehova bizonyságtevőit s hiszik, hogy ők (Isten bizonyságtevői) az Urat képviselik. Ezek tehát őszintén igyekeznek Isten bizonyságtevőire terelni a magas uralkodók figyelmét; ajánlják őket mint megbízható embereket és azt tanácsolják, hogy meg kell hallgatni őket. Ezeket az embereket jóindulatú embereknek nevezhetjük. Hisznek Istenben és hiszik azt is, hogy Istennek vannak néhány képviselői a földön s emiatt ajánlják Jehova képviselőit, miképpen az anyakirályné Dániel prófétát a király figyelmébe ajánlotta. Ezzel kapcsolatban emlékezünk a következő prófétai kijelentésre: »És királyok lesznek dajkálóid, fejedelmi asszonyok dajkáid, arccal a földre borulnak előtted és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Úr, kit akik várnak, meg nem szégyenülnek.« (Ésaiás 49:23.) Az uralkodó elemek között most szakadás van. Közülök egyes, kisebb tekintélyű és fontosságú személyek pártfogolják Jehova bizonyságtevőit és befolyásukat érvényesítették is Isten bizonyságtevői érdekében, hogy Isten bizonyságtevőinek alkalmat nyujtsanak Jehováról és az ő országáról szóló bizonyságtevésük meghallgatására. Ennek egyik példáját ama tónyben láthatjuk, hogy 1934-ben az Egy.-Államok egyes kongresszus-tagjai sikeresen érvényesítették befolyásukat arra nézve, hogy Jehova bizonyságtevőinek alkalmat nyujtsanak arra, hogy személyesen megjelenhessenek a kongresszus egy bizottsága előtt, előtte bizonyságot tegyenek s azon indokokat is feltárják, miért kell szabadon, az Istentől kijelölt úton, akadálytalanul szolgálniok Istennek. Az Úr nem fog megfeledkezni ezekről a férfiakról, akik így kifejezték igazságérzetüket s azon óhajukat, hogy az igazságot meghallgatásra méltassák.

[24] Az anyakirályné belépett a lakomázó terembe s így üdvözölte az uralkodót: »Király, örökké élj!« Ez arra mutat, hogy azok a személyek, akiket a királyné példáz, most sem tekintik magukat a földi uralkodók ellenségeinek. Ezek a férfiak most oly helyzetben vannak, hogy Jehova bizonyságtevőinek helyzetén könnyíteni tudnak s így út nyílik meg előttük, hogy az uralkodókkal is közölhetik Isten üzenetét. Ezek a jóindulatú tisztviselők nem akarják eltávolítani a világ mostani uralkodóit; a szokásokhoz híven üdvözlik az uralkodó hatalmakat s befolyásukat latba vetik, hogy a hatalmak alkalmat nyujtsanak Jehova bizonyságtevőinek bizonyságtevésük feltárására. Amiképpen az anyakirályné szólott Belsazárnak, szólnak ezek az államférfiak felettes uralkodóiknak: »Ne háborítsanak meg téged a te gondolataid, hanem méltasd meghallgatásra Jehova bizonyságtevőit s lehet, hogy ők hozzásegítenek a nehézségek megoldásához.«

[25] A királyné ismerte Dániel multját, emiatt mondta a királynak: »Van egy férfiú a te országodban, akiben a szent istenek lelke (szelleme) van és a te atyád idejében értelem, tudomány és az istenek bölcseségéhez hasonló bölcseség találtaték benne és akit Nabukodonozor, a te atyád, az írástudók, varázslók, káldeusok és jövendölők fejévé tőn; igen, a te atyád, a király.« (Dán. 5:11.) Eképpen ismerik egyesek most is az Úr »hű szolga-osztályának« multját s a kereszténység uralkodóinak szívélyes figyelmébe ajánlják. A mai uralkodók tisztviselőkarának ezen jóakaratú és előzékeny tagjai emlékeznek rá, hogy Jehova bizonyságtevői a Szentírás bizonyságtevése alapján előre rámutattak a világháborúra s más bajokra, amelyek azóta e világra következtek s hogy jóindulatból végzik működésüket s hogy »felülről származó« s nem emberi bölcseséget nyilvánítanak ki. Ezek az állami tisztviselők látják, hogy az Úr bizonyságtevőinek magyarázatait a Szentírás támogatja s emiatt tanácsolják bizonyságtevésük meghallgatását. Már 1918. előtt voltak egyes államférfiak, akik feszült érdeklődéssel kísérték figyelemmel, hogy mit szól és tesz az Úr hű népe és gyorsan rájöttek, hogy Isten bizonyságtevői őszintébbek és sokkal inkább hisznek Istenben, mint a »farizeusok«. Sok tisztességes ember látta, hogy a »farizeusok« kegyetlen gyűlöletből üldöztetik Jézus Krisztus e hű követőit s a világháború alatt is amiatt üldöztették, mivel a hűségesek kizárólag Isten Igéjének igazságait hirdették. Ezek a becsületes köztisztviselők látták, mi folyt akkor s most még jobban tudják, hogy a »farizeusok« kétszínűsködnek és képmutatóak, gonosztettekkel vádolván meg Isten bizonyságtevőit s üldözvén, csak azért, mivel azok az Úr munkáját végzik.

[26] Nabukadnezár napjaiban Dániel Isten szellemét nyilvánította ki s a királyné, aki ezt tudta, emiatt mondotta: »Mivelhogy Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett, nagyobb lélek, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentése és rejtélyek megfejtése találtatott. Most azért hivattassék elő Dániel és ő megjelenti az értelmet.« (Dán. 5:12.) Ez pontosan azok szellemét és munkáját írja le, akik Isten gyülekezetének illési korszaka alatt dolgoztak s az Úrnak templomához jövetelekor a »hű és böl-

FEL

szolga«-osztály tagjai lettek. Az uralkodó hatalmak tudomást szereztek ezekről az Isten iránt hű férfiakról és nőkről s arról is, amit a világháború alatt mondottak Isten országa felől s tényleg attól féltek, hogy mindezek a kijelentések igazaknak fognak bizonyulni s emiatt hallgattak a »farizeusok« ellenvéleményeire s határozták el, hogy tenniök kell valamit az Úr bizonyságtevői ellen. Másrészről az anyakirálynéban példázott osztály, amely a kormányzás ügyeiben alárendeltebb szerepet tölt be, s ezért »gyengébb edénynek« nevezhető, azt is felismeri, hogy Jézus Krisztus igaz követői, akik akkor Jehova Isten hű bizonyságtevői voltak s most is hű bizonyságtevői, tényleg isteni küldetést töltenek be. Ezek a férfiak e meggyőződésükben, mondják, Jehova bizonyságtevőit ajánlva, miképp a királyné Dánielt ajánlotta, a felsőbb uralkodó elemeknek: »Hivassátok el és hallgassátok meg őket!« Akik hajlandók beszéd-alkalmat nyujtani Jehova hű maradékának vagy bizonyságtevőinek, abban a meggyőződésben teszik, hogy ha ezek nem tudják helyesen megmagyarázni a mai világeseményeket, akkor rajtuk kivül senki sem tudja megmagyarázni azokat; meg vannak győződve, hogy a kétszínű farizeusok csődben vannak, nem tudnak felvilágosítással szolgálni s azért a legfőbb ideje, hogy meghallgatásra méltassák azokat, akik tényleg őszinték s az Úr szellemének birtokában vannak és tudják, mit beszélnek. Ezt a szóbanforgó eseményt Jehova gondviselte s így oly képet alakított és feljegyzéseket készíttetett s őrizett meg, amely most hű maradékának segítséget és erőt nyujt. Ez a tény megvigasztalja Jehova bizonyságtevőit és a próféciák behatóbb tanulmányozására buzdítja, főképpen a király Dánielhez intézett meghívása jelentőségének és azon összefüggésnek megértése tekintetében, hogy mennyiben alkalmazható ez a fordulat Jehova bizonyságtevőinek mai tevékenységére.

II. RÉSZ.

JEHOVA azért hagyta Dánielt Babilonban, hogy ott bizonyságot tegyen az ő nevéről. Dániel minden ember közül kimagaslott Babilonban. Jehova a világból, illetve a hasonmási Babilonból, férfiakat és nőket választott ki, akiket bizonyságtevőkül felkent és kinevezett, s ezeknek elválasztottságuk folytán a világ minden emberei közül kil kell magaslaniok. Itt Jehova nevéről van szó s főképpen az ő nevének igazolása körül forgott a vita Dániel napjaiban is. Még most is ez a legfontosabb vitakérdés és most igazságosan s véglegesen el kell dőlnie. Ebben a kérdésben kevésbé fontosak az emberek; Jehova neve a legfontosabb. Azért ezen gondolatokkal kell hozzányúlnunk minden isteni próféciához, azzal a tudattal, hogy ezen prófétai képek és teljesülésük főcélja Jehova nevének igazolása, s azon szerep, amelyet emberek abban betöltenek, valamint az is, ami abból kifolyólag reájuk következik, alárendelt jelentőséggel bír.

2 Dániel már évek óta Babilonban lakott s ezen idő alatt Isten nevének hű és igazi bizonyságtevőjének minősült. Már öreg ember volt, de Isten még mindig igénybe akarta venni, hogy bizonyságot tegyen. Isten mintegy 1900 év alatt választotta ki gyülekezetét (egyházát) a világból s akiket így kiválasztott, bizonyságtevőiül használta s most ebben az időben — a gyülekezet (egyház) öreg napjaiban — a hűségesek még nagyobb alkalmakat nyernek a Jehova nevéről szóló bizonyságtevésre. Azon kép, amely Dánielnek a babiloni király előtt való megjelenésével alakult, mutatja határozottan, hogy ezen utolsó napokban a maradék még nagyobb alkalmakat és felelősséget fog nyerni a Felséges nevéről szóló bizonyságtevésre, hogy a világ uralkodói előtt Jehova nevéről és országáról bizonyságot tegyen. Az anyakirályné befejezte a felséges uralkodóhoz intézett beszédét. A király meghallgatta és Dánielért küldött. »Erre Dániel a király elé viteték. Szóla a király és monda Dánielnek: Te vagy-é ama Dániel, aki a júdeabeli foglyok fiai közül való, akit ide hozott a király, az én atyám, Júdából?« (Dán. 5:13.) Ez volt az uralkodó utolsó próbálkozása, miután a saját bölcsei felmondták a szolgálatot, hogy Dánielt maga elé rendelte. Korunk »bölcsei« az »agytröszttel« együtt, teljesen csődöt mondtak, nem tudnak oly módszert ajánlani, amely a népnek békét és jólétet nyujthat. A jövendölés most már arra mutat, hogy az Úr gyülekezetének még földön levő maradéka még utoljára figyelmeztetést kell, hogy intézzen a teljes kudarcról, rövidesen az istentelen szervezetnek Jehova végrehajtó tisztviselője útján való elbuktatása előtt. Jehova éppen e közleményről szóló bizonyságtevés érdekében támasztotta bizonyságtevőit. Mivel a modern káldeusok csődöt mondottak az igazság közlése tekintetében, vált szükségessé, hogy Jehova Isten a maradékot használja a világ uralkodóihoz szóló figyelmeztetésre. Isten 1925-ben tárta fel népe előtt a mennyei két nagy jel jelentőségét. (Jelenések 12:1, 3.) Ezek a nagy csodajelek tárták fel Isten népe előtt Sátán, az ellenség — és Jehova még nagyobb szervezetét. Ennek magyarázatát 1925-ben közöltük. 1930. szept. havában jelent meg angolban a »Világosság« c. könyv a Jelenések könyvének magyarázatával — a két nagy, csodálatos jelt és a hét csapást is magyarázva. Ezeket a könyveket azután széles körben terjesztették s így azok sok olyan ember kezébe is elkerültek, akik az uralkodó osztályok tagjai voltak. Azután a bizonyságtevés fontosságát hangsúlyoztuk. Isten szervezete a földön 1931-ben előre kitűzte magának, mennyi iratot akar elterjeszteni s azóta így szokott cselekedni minden esztendőben. Így tehát sokkal nagyobb bizonyságtevés hangzott el az Úr nevéről, mint valaha is azelőtt. Ezután tisztázódott, hogy nez Jézus Krisztus bizonyságtétele« s a maradék jobban megértette, mint azelőtt, hogy az Úr a földön felkentjeire bízta e bizonyságtevés végzését s azt a támadásokra való tekintet nélkül végezniök kell. A maradék Jehova valóságos bizonyságtevőiből áll.

3 A hű maradék tehát nem nevezhető bibliakutatóknak (bibliaolvasóknak); mivel mindenkit »biblinkutatónak vagy olvasónak« tekinthetünk, aki hisz Istenben és a Bibliát Isten ígéjének tekinti.

FEL

Amidőn Dániel Belsazár előtt megjelent, azt kérdezte tőle a király: »A júdabeliek közül való Dániel vagy-e?« Ez a kérdés megkívánta, hogy Dániel magát mint júdeabelit megismertesse, azaz, mint Isten azon népének tagját, amely Jehovát dicsőíti s amely abban az időben Babilonban, Sátán világában, volt, de nem volt annak része. Ennek megfelelően állította Jehova hű népét 1931-ben a világ tényezői elé, hogy bátran vallja meg kilétét, t. i., hogy ők azok, akik Jehovát dicsőítik, neki szolgálnak, tehát júdeabeliek. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ők testi zsidók, sem azt, hogy bármi közük is van az önérdeket hajszoló testi zsidókhoz, akik csak névleg zsidók, tulajdonképpen azonban az aranyat (pénzt) avatták istenükké; ez csupán azt jelenti, hogy a maradék tagjai magukat teljesen Jehova Istennek és országának szentelték. A hű maradék kongresszus-delegátusaiban képviselve, magáévá tette Jehova kegyadományát, az új nevet, s magát *Jehova bizonyságtevőjének* vallja. Azóta ezen a néven szerepel. Az 1931. júl. 26-án kelt határozatban utalás történik Isten gyülekezetének azon korszakára, amelyet Illés próféta példázott s azon nevekre is, amelyeken azon idő alatt az Úr Jézus hű követői ismerve voltak, ez a határozat azután kihangsúlyozta a következőket: »Jehova szolgái vagyunk, megbízott, hogy az ő neve mellett egy munkát végezzünk, azaz, hogy Jézus Krisztus bizonyságtételét elvigyük és megismertessük az emberekkel, hogy egyedül Jehova a mindenható, igaz Isten s ezért örömmel vesszük fel azon nevet, amelyet az Úr szája határozott meg s ezért azt kívánjuk, hogy Jehova bizonyságtevőinek nevezzenek és ismerjenek.« (1931. füzet.) A felkenteket azóta mint Jehova bizonyságtevőit ismerik s így nevezik. Ez azt jelenti, hogy tényleg, valóban júdeabeliek (Isten dicsőítői), azaz, teljesen Jehova dicsőítésére és szolgálatára szentelték magukat.

4 Miután Dániel bemutatkozott, mondta neki Belsazár: »És aki felől hallottam, hogy az istenek lelke (szelleme) van benned és értelem és tudomány és kiváló bölcseség találtatott benned?« (Dán. 5:14.) Annyi bizonyos, hogy a király semmit sem hallott Danielről a »bölcsektől«; ezek tanácsosabbnak tartották, hogy titokban tartsák Dániel nevét. Ugyanígy a világ jelenlegi uralkodói sem hallottak semmi jót sem a »bölcsektől« (s farizeus társaiktól) Jehova bizonyságtevői felől, mivel ezek a »bölcsek« jobban szeretnék, ha Jehova bizonyságtevőit teljesen megvetnék. Amit ezek Jehova bizonyságtevőiről közölnek, mindenkor ellenséges és rosszakaratú módon teszik. Sőt ezek a farizeusok annyira vetemednek, hogy az embereket is megakadályozni akarják Jehova bizonyságtevői meghallgatásában, mely törekvésükben őket a nagytőke is támogatja, amely sok rádióállomás tulajdonosa s így szándékosan megfosztja Jehova bizonyságtevőit ama lehetőségtől, hogy rádió útján is hirdesse Isten igazságát. Belsazár figyelmét az anyakirályné terelte Dánielre s most is a királyné által példázott becsületes, igazságosan gondolkodó és magasabb állású emberek világosítják fel (helyes irányban) az uralkodókat. Ezeknek a becsületes embereknek sok közük van ahhoz, hogy Jehova bizonyságtevői előtt út nyílt arra, hogy most közelebbről Washingtonban, D. C., magas államférfiak előtt kihallgatáson megjelenhettek.

5 A Jelenések próféciája többek között így szól: »És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, aki ezt mondja vala nagy szóval: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, akik még trombitálni fognak!« (Jel. 8:13.) Az Úr az egyik jajt 1926-ban Londonban, a másikat 1927-ben Torontóban s a harmadikat 1928-ban Detroitban hirdette ki. A farizeusok nem tudták megmagyarázni összeesküvőtársaiknak e »jaj«-közlemények jelentőségét. Amidőn Dániel Belsazár előtt állott, az a következőket kérdezte tőle: »Csak imént hozatának elém a bölcsek és varázslók, hogy elolvassák ezt az írást és jelentését tudassák velem; de nem tudják a dolog értelmét megjelenteni.« (Dán. 5:15.) A király felismerte, bölcsei mily tehetetlenek a kézírás megmagyarázása tekintetében. Ezek azért voltak tehetetlenek, mivel az Ördög magzata és szolgái voltak. Azért nem szólták az igazságot, hanem hazudtak. (János 8:44.) Így történt akkor is, amidőn a »jaj« háromszor elhangzott — ami a Belsazár lakomázó termének falán feltünt kézírás háromszoros »jajjának« felel meg — Babilon modern »bölcsei« sem mondtak igazat a többi tényezőknek s azt állították, hogy mindaz, amit — az ő kifejezésükkel élve — »Jehova pestises bizonyságtevői« Jehova Istentől eredő jeleknek magyaráznak, semmiképpen sem Istentől származnak, hanem azok az emberek (t. i. Jehova bizonyságtevői), akik a világot bejárják s a nagy jelekről és csodákról Isten üzenetének nevezett közleményt terjesztik, a valóságban csalók és ámítók. Sőt a modern farizeusok annyira vetemedtek, hogy Jehova hű bizonyságtevőit lázítóknak, pacifistáknak, hazafiatlanoknak, államelleneseknek, szocialistáknak, kommunistáknak, a kereszténység nyakas ellenségeinek, házalóknak, utcai árusoknak s egyebeknek nevezték. Állandóan arra akarták rábeszélni a felsőbbségeket, hogy me gne hallgassák Isten bizonyságtevőinek »fecsegéseit«. De ezeknek a »bölcseknek« vagy modern farizeusoknak nem sikerült lecsendesíteni a felsőbb uralkodók aggodalmát. Sőt Sátánnak ezek a bérencei még attól sem riadtak vissza, hogy megakadályozzák a mai világesemények valódi jelentőségéről szóló közleményeknek az uralkodó osztály füleihez való jutását, akik az igazság és a jog érvényesülését óhajtják. De Isten országának és a Sátán szervezetére vonatkozó ítéletének közleménye mindazáltal nyomtatásban és rádión is eljutott a kereszténység uralkodóihoz. Isten Ígéjének figyelmeztető intelme eljutott az uralkodó tényezőkhöz s világosan tudatva lett, mi következik a világ szervezetére s mit remélhetnek.

6 Ha a »bölcsek« felelete kielégítette volna Belsazárt, nem félt volna tovább is, amint az írás mondja. Dánieltől várta a kielégítő felvilágosítást s ezért mondta neki: »De felőled azt hallottam, hogy te tudod az értelmet megfejteni és a titkokat megoldani; most azért, ha el tudod olvasni ezt az írást és értelmét nekem megmondani, bíborba öltöztetel és aranylánc lesz a nyakadon és mint harmadik uralkodol az országon.« (Dán. 5:16.) Oly emberi vélemény, amelyet nem támogat autorativ bizonyíték, csupán arra jó, hogy kétséget támasszon a gondolkodó emberekben. Belsazár kételkedett a »bölcsek« beszédében s most tudni szerette volna az igazságot. Napjainkban a fa-

FEL

rizeusok (modern káldeusok) nagy garral hirdetik egyéni véleményüket korunk eseményeiről, nézetüket azonban nem támogatja hiteles bizonyíték s így a gondolkodó embereket nem tudják meggyőzni. Isten Igéje azonban, amelyet Jehova bizonyságtevői, a maradék, hirdetnek, nem embernek a tudománya s nem is embernek a véleménye, hanem Isten Igéjének tekintélyes (hiteles), igazsága s emiatt minden kétséget kizár a kritikus világhelyzet végső megoldása tekintetében. Aki Isten Igéjének hisz s reá támaszkodik, tudja, mi fog történni rövidesen. S amidőn ilyen beszél a világ helyzetéről, az Úr meghatalmazásából beszél.

7 Dániel prófétával közölték, hogy nagy kitüntetésben és méltóságban fog részesülni a király birodalmában, ha őszintén és kielégítően tudja megmagyarázni a kézírás értelmét. Dániel azonban nem haszonlesésből ment el a királyhoz. Ezt tisztán látjuk a királynak adott feleletéből: »Erre Dániel felele és monda a királynak: Ajándékaid tieid legyenek és adományaidat másnak adjad; mindazáltal az írást elolvasom a királynak és jelentését megmondom neki.« (Dán. 5:17.) Most sem haszonlesésből közlik a világ uralkodóival Jehova bizonyságtevői az ő üzenetét és Sátán szervezetére vonatkozó ítéleteit. Semilyen kedvezményt sem kérnek a világiaktól s nem is várnak kitüntetésre. E világ uralkodói hadd részesítsék a saját embereiket kitüntetésben, amit természetesen meg is cselekesznek. Ez mindenkor kitűnik, amidőn Jehova bizonyságtevői kérdéseket intéznek az uralkodó tényezőkhöz az igazságot illetőleg. Nemrégiben egy petíciót terjesztettek az Egyesült-Államok kongresszusa elé a rádióhasználatot illetőleg, amelyet nagyon sok becsületes ember írt alá. Egyesek balgán azt állították, hogy egy ilyen petició benyujtása »Egyiptomtól való segélykéréssel« tekinthető egyértelműnek, azaz, mintha a világtól akarnánk segítséget kérni. Az ily feltevés azonban nemcsupán értelmetlen, hanem teljes merőben téves is. A petícióban senki kegyét sem kértük, hanem csupán azt, hogy Isten népének jogát tartsák tiszteletben s munkáját úgy végezhesse, hogy az Ördög szervezetének semilyen ága se akadályozhassa. Ez a petició benyujtása aképpen történt, ahogyan Mózes és Áron cselekedtek Egyiptomban, amidőn Isten utasításából Fáraó előtt megjelentek. Ez a világhatalmak ellen és Jehova Isten mellett szóló bizonyságtevés volt.

8 A szöveg e részében Dánielben példázottak, Jehova bizonyságtevői, a »király« vagy a világ tényezői előtt főképpen 1931 júl. 26-tól kezdtek beszélni. Ezt sikerrel mivelték, amennyiben a királyságról szóló füzetet hozzájuk származtatták. E füzet 1931-ben szept. 14-től világszerte terjesztésre került. Először a papságnak, azután a politikai s végül a gazdasági elemeknek küldetett meg. Babilon mostani »bölcsei« tehát többé lelkiismeretesen nem nevezhetik »házalóknak« vagy »utcai árusoknak« (vagy másegyébnek) Jehova bizonyságtevőit. Főképp a »káldeusok« nem nevezhetik többé azoknak, mivel (fenti irat) nekik is megküldetett ingyenesen; közülök azonban többen dühösen széttépték (a füzetet), kikézbesítőjét leszidták és megsértették. Jehova bizonyságtevői nem mint házalók vagy utcai árusok működnek, amidőn Jehova közleményét tolmácsolják. A káldeusok nagyon jól tudják ezt és azt is, hogy hamis váddal illetik Jehova bizonyságtevőit, amidőn házalóknak vagy utcai árusoknak s egyebeknek nevezik őket. Jehova bizonyságtevői Isten parancsának szótfogadva, teljesítik munkájukat. Amidőn Dániel próféta a király előtt állott, megértette, hogy Jehova éppen evégett támasztotta őt. Azért megragadta az alkalmat és közölte Jehova ítéletét önérdek, félelem, pártoskodás és minden jutalom várása nélkül.

9 Napjainkban egyedül csak Jehova bizonyságtevői tudják bebizonyítani a (bibliai) »felsőbb hatalmak« kilétét. Tudják és a nyilvánosság előtt is tudatják, hogy ezek a »felsőbb hatalmak« Jehova Isten és az Úr Jézus Krisztus. Rámutatnak Jehova felsőbbségére és állításukat történelmi tényekkel és Isten ihletett Igéjével is bizonyítani tudják. Ha valaki azt állítja, hogy valamely csoport vagy szervezet vagy ember képezi az apostol által Róma 13:1-ben említett »felsőbb hatalmak«-at, ezzel elárulja, hogy Isten Igéjét nem érti, sem nem méltányolja. A felkent hű maradék jól tudja, hogy Jehova a legfelsőbb és legfelségesebb s hogy emiatt nem embert illet meg a tisztelet vagy dicsőség. Miképpen Dániel, úgy a hívek most is a legfelségesebbnek adóznak minden tiszteletükkel és hálaadásukkal.

10 Dániel néhány szóval az emberiség történetének nagy részét elbeszélte Édentől kezdve: »Te, ó, király! A felséges Isten birodalmat és méltóságot, dicsőséget és tisztességet ada Nabukodonozornak, a te atyádnak.« (Dán. 5:18.) Nabukadnezár itt Lucifert példázta, aki édeni lázadása előtt nyerte a föld feletti felügyelőséget. Isten ennek a Lucifernek adta a föld feletti fennhatóságot. Törvényszegése óta azonban a »régi Kígyó«, az »Ördög«, a »hazugságok atyja« lett, hajtásai (szülöttei) pedig a »Kígyó magva«-képpen neveztettek. A Kígyó e magvát most Belsazár, főemberei, bölcsei és többi tisztviselői képviselték. Jehova Sátánnak és magvának lázadása után semmit sem adott; a fent idézett 18. vers tehát főképpen az édeni lázadás előtti időre utal. Egy korábbi alkalommal Dániel közölte Nabukadnezárral: »Te vagy az, ó, király, aki naggyá és erőssé lettél, akinek nagysága megnövekedék és fölér az égig (mint valami nagy fa) és hatalmad a föld végéig.« (Dán. 4:19.) Ezenkívül Dániel még a következőket is közölte Nabukadnezárral: »Te, ó, király! királyok királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott; és valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat és úrrá tett téged mindezeken: Te vagy az arany fej.« (Dániel 2:37. 38.) Így beszélt Dániel Luciferről s leírta, milyen volt lázadása előtt és annak kezdetén. Lucifer, aki most már Sátán, szervezetét is megrontotta s a prófécia e részében Belsazárral és lakomájával kapcsolatban Belsazár király a »Kígyó magvát« példázza.

11 Lucifer a halál hatalmával is fel volt ruházva, amely hatalmát természetesen Isten akaratával egyetértésben a szándékos gonosztevők ellen kellett volna használnia. (Zsidók 2:14.) E hatalmát azonban Lucifer nem használta meghatalmazása szerint. Így Nabukadnezár, Lucifer jelképe is visszaélt hatalmával: »És a méltóság miatt, amelyet ada néki (Nabukadnezárnak), a népek, nemzetek és nyelvek mind féltek és rettegtek tőle; megölt, akit akart és életben tartott, akit akart; felemelt, akit akart és megalázott, akit

FEL

akart.« (Dán. 5:19.) Sátán sohasem volt arra felhatalmazva, hogy hatalmát zsarnoki módon használja és senki emberfia sem nyert soha arra meghatalmazást, hogy zsarnokká legyen. Sokan remegnek most a leleplezett Lucifer, illetve Sátán előtt s ezek az emberek félelemből imádják az Ördögöt. Viszont Jehova bizonyságtevői nem félnek az Ördögtől, hanem Jehova Istent félik és imádják. Isten nem engedi, hogy az Ördög tetszése szerint bánjon a Jehovához hű emberekkel. Ezt mutatja Jób története. (Jób 1:12; 2:4—6; János 19:10, 11.) Sátán azon törekvésében, hogy a legfelségesebbhez akart hasonló lenni s az embereket elfordítani igyekezett tőle, hatalmával önkényesen és zsarnok módon visszaélt. Igaz, hogy Nabukadnezár elpusztította Jeruzsálemet; ezt mindazáltal csak Jehova megtűréséből cselekedte s Jehova eszközének bizonyult igazságos ítéletének e lázadó népen való végerhajtására. (Jer. 25:8, 9.) A felfuvalkodás jóléttel párosulva, bajba visz. Ez történt Nabukadnezár esetében is. Azért mondta felőle Dániel: »De mikor a szíve felfuvalkodott és a lelke megkeményedett megátalkodottan; levetteték az ő birodalmának királyi székéből és dicsőségét elvevék tőle.« (Dániel 5:20.) Nabukadnezár addig folytatta önző és gőgös terveit, míg végül azt gondolta, ő az ura a saját sorsának s cselekedeteiben teljesen független Jehova ítéleteitől. Éppen ily szellemet fejezett ki Lucifer is s ez okozta vesztét. A felfuvalkodottság és jólét egy másik példája Uziás, Izrael egyik királyának esete, aki ugyancsak rossz végre került. (Krón. II. 26:11 23.) Nabukadnezár önmaga okozta magának gonosztetteivel állati őrültségét. Nabukadnezár őrültségéért semmiképpen sem volt Isten felelős, miképpen a mai őrültségekért sem Isten a felelős. (Dán. 4:25—34; Lukács 21:24.) Amint Dániel feljegyzéseiből látjuk Jehova nem azt mondta, hogy ő ad »állati szívet« Nabukadnezárnak, hanem: »baromnak szíve adassék neki (tehát valaki más által).« (Dán. 4:12.) Isten kétségtelenül engedte, hogy a gonosz szellemek disznó csordába települjenek. (Krón. II. 18:18—22; Máté 8:28—32.) Ugyancsak azt is Isten engedte meg, hogy Sátán hordájának ezen elvetemült szellemei ejtsék fogságba a Nóé idejében vétkező »Isten fiait«. Nabukadnezár bukása miatt sivár, őrült állapotba jutott. Amidőn szívében felfuvalkodott s elméjében a végsőkig elvakult, Isten megfosztotta trónjától.

13 Nabukadnezár olyan lett, mint valami vadállat. Dániel ezt Belsazár eszébe juttatta: »És az emberek fiai közül kivetteték és az ő szíve olyanná lőn, mint a barmoké; és a vadszamarakkal lőn az ő lakozása és fűvel etették őt, mint az ökröket és a teste égi harmattal öntöztetett, míg megismeré, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek országán és azt helyezteti arra, akit akar.« (Dán. 5:21.) Nabukadnezár az említett hét év után belátta, hogy Jehova a legfelségesebb Isten, az uralkodó. Belsazár, Nabukadnezár fia nem tanulta meg a nagy igazságot. Dániel emiatt sorolta fel ezeket előtte. A nemzetek »hét ideje« 1914-ben végződött. Miképpen Belsazár, az akkori uralkodók sem tanulták meg azt az életbevágó igazságot, hogy Jehova a legfelségesebb Isten, habár ez minduntalan hangoztatva volt előttük. Ha ezt a nagy, rendkívül fontos igazságot megtanulták volna, nem rendeznének, mint hajdan Belsazár, lakomát. A mostani dorbézolást Belsazár lakomája példázza. Most sem látják be, hogy Jehova Isten felmagasztal, akit akar, s aki szembeszáll akaratával, a maga idejében megalázza. Ezeket nem Isten ülteti székükbe. Isten azt ülteti székébe, aki a »legalázatosabb«, t. i. Krisztust, aki megalázkodott és Isten felmagasztalta őt, mint a próféta útján előre bejelentette. (Ezék. 21:26, 27; Dán. 4:14.) Isten 1931-ben terelte a világi tényezők figyelmét bizonyságtevői útján e nagy igazságra (tényre); de nem méltatták figyelemre, hogy tanultak volna belőle.

13 A gőgösek nem figyeltek az intésre, nem akartak megalázkodni Isten hatalmas keze alatt, miképp Belsazár sem méltatta figyelemre az intelmet és nem hajolt meg Isten előtt. Emiatt mondta Dániel: »És te, Belsazár, az ő fia (t. i. Nabukadnezár fia), nem aláztad meg szívedet, noha mindezt tudtad.« (Dán. 5:22.) A világháború kitörésekor közölve volt az akkori uralkodókkal, hogy a világháború a prófécia teljesüléseképpen ütött ki, hogy Sátán hatalmának vége eljött, hogy ez a hatalmak végét jellemzi és Isten országa is elérkezett; de mindezt nem méltatták figyelemre. 1918 óta hangzik minduntalan Jehova azon elhatározásának közlése, hogy ő a Gonosz világ szervezetének véget vet. Senki sem mentegetőzhetik tehát azzal, hogy nem hallott Jehova Isten királyáról és országáról. Isten »hetedik haragpoharának« kiöntésekor, — amely 1928-ban kezdődött — a látszatkereszténység értesítve lett, hogy »megméretett és könnyűnek találtatott« s rövidesen megszünik. Ez a falon feltűnt kézírás. A hatalmak, habár tudomást nyertek erről, nem térnek meg (Istenhez) s nem hagynak fel Jehova bizonyságtevőinek akadályozásával (Isten) igazságának közlését illetőleg. Azzal fejezik ki nyakasságukat és Isten Igéjének megvetését, hogy szembeszállnak Isten bizonyságtevői bizonyságtevésének terjesztésével. Mindez csak nemrégiben került az Egyesült-Államok kongresszusa elé. E vizsgálaton jelen voltak a politika, papság és nagytőke képviselői. De Isten üzenetének meghallgatása és Jehova, a legfelsőbb Isten elismerése helyett ezek is, mint Belsazár, a saját »bölcseikhez« fordultak, Jehova bizonyságtevőit és igazságát megvetik s cselekedeteikkel így kigúnyolják Jehova, a legfelségesebb nevét. Értesültek az igazságról, minden alkalmuk megvolt, hogy megismerjék, mily úton kellene járniok; de mint Belsazár, az igazságot megvetik.

14 Az Úr Jézus a templomban mint Jehova legfőbb végrehajtó tisztviselője, minduntalan figyelmeztette a kereszténységet. Itt mint e figyelmeztetések bizonyítékára, az 1931-ben hozott »Figyelmeztető határozatra«, a »Királyság«- és a »Krizis«- s több más, azóta megjelent füzetekre mutatunk rá. De ahelyett, hogy ezeket a figyelmeztetéseket megfogadták volna, a Belsazárban példázottak kinevették, gyalázták, üldözték és közmegvetésnek tették ki Jehova bizonyságtevőit. Így emelkedtek fel, mint Belsazár Jehova ellen. Dániel mondotta: »Sőt felemelkedtél az Egek Ura ellen és az ő házának edényeit elődbe hozták és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és az arany-, érc-, vas-, fa- és kő isteneket dícséréd, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; az Istent pedig, akinek kezében van a te lelked és előtte minden te

FEL

utad, nem dicsőítetted.« (Dán. 5:23.) Azok elvetemültsége, akik Jehova bizonyságtevőit üldözik, tényleg az »Egek Ura« ellen irányul; mivel az ő bizonyságtevői nem a saját tudományukat, hanem az (Úr) Isten Igéjét tolmácsolják. Mindez idézve van a fent megnevezett iratokban és a 3. kötetes angol Vindication-ban s világosan a világi tényezők elé van tárva. De ezek Isten kijelentésének megfogadása helyett inkább tovább fogyasztották Babilon borát, megittasultak és szemtelenül mulattak Jehova bizonyságtevői felett.

15 Belsazár palotájának falára a Mindenható kézujja — t. i. szeretett fia, Jézus Krisztus — írta a jeleket: »Azért küldetett ő általa ez a kéz és jegyeztetett fel ez az írás.« (Dán. 5:24.) Amióta Jehova kitöltötte szellemét bizonyságtevőire, őket küldte és használta, hogy igazságát a dobzódó látszatkereszténység falára írják. De a tényezők nem méltatták figyelmükre a felhívást, hanem megvetették és annak tolmácsolóit gonoszul üldözték.

16 Belsazár nem szüntette be a lakomát, az italozást és dorbézolást a kézírás feltűnésekor. Ellenkezőleg, tovább folytatták a templom aranyedényeivel való visszaélést. A látszatker. tékozlása sem szünt meg, amidőn 1926—29-ig a világra következtek a hasonmási csapások, sőt fokozódott a tékozlók gyűlölete és gonoszsága Jehova bizonyságtevői iránt. A hű maradék az utóbbi években Jehova legfőbb tisztviselőjének vezetése alatt nyiltan, félelem nélkül és világosan közölte a »kereszténységgel«, hogy a világ szervezete az Ördögtől való. E közlemény reakcióját, amely a »kereszténység« között támadt, Dániel azon kijelentésével jellemezhetjük, melyet Belsazárhoz intézett a lakomán: »És ez az írás, amely feljegyeztetett: Mene, Mene, Tekel, Ufarszin!« (Dán. 5:25.) Alább közöljük egy, orientalista kéziratokban elismert szaktekintély szavait: Ezek a titokzatos szavak arám nyelven szólnak. Az angol revideált Biblia széljegyzete a következőképp ismerteti: megszámláltattál, megméretted és elosztattál.« (Az elberfeldi német Biblia-ford. széljegyzete is ezt mondja.) A »farszin« a »peresz« szó többes száma; »mene« az igeszó rendes passziv részesülő felkiáltó módja s ugyancsak a »tekel«-szót is passziv igerészesülőnek tekintik, mégpedig a »tekil«-szó hagyományos »tekel« változatában a »mene« hangzásának megfelelően. Ezek, a falon feltűnt betűk nem voltak hangzósítva s különbözőképpen lehetett volna kiejteni. De mégha a különböző változatok (lehetőségek) szerint valamelyik »bölcs« rá is jött volna a helyes kiejtésükre, semilyen eszköz sem állott volna rendelkezésére, amellyel olvasási módjának vagy a szavak értelmének helyességét megállapítani tudta volna.« (Davis: »Dictionary of the Bible«, 491. old.; ezenkívül lásd McClintock és Strongs »Cyclopaedia« VI. köt. 89. oldalát.)

17 A király mulató társaival együtt látta ezt a ritka, idegen nyelvű kézírást a falon, most pedig a magyarázatát szerette volna hallani. Ha ezek józanok lettek volna, talán el is tudták volna olvasni a szavakat, még ha nem is értették volna meg. Isten aztán Dánielt küldte, aki az ő bizonyságtevőit példázza, hogy azokat az idegen szavakat elolvassa és meg is magyarázza. Hasonlóképpen látta meg a látszatker. Isten országáról és Sátán szervezetének a közeli Armageddonkor való pusztulásáról szóló szavakat és minduntalan hallotta azokat. Ha józan állapotban lett volna, »bölcsei« értelmesen el tudták volna olvasni azokat. De mivel Babilon borától ittas, sem helyesen elolvasni, sem megérteni nem tudja. Isten mindazáltal azt akarja, hogy a »kézírás« szavai és értelme tudtára adassék a látszatkereszténységnek. Ez a tudtuladás főképp 1926-tól 29-ig történt, amidőn e szavak teljesüléseképpen a bizonyságtevés a kereszténységgel közöltetett. Az 1929-től 30-ig eltelő idő gondolkodási idő volt, hogy a tényezők a dolgot megvizsgálják, tudomást szerezzenek róla s eldöntsék, miképpen fognak viselkedni Istennel-, népével- és a földön folyó munkájával szemben. Az 1927-ben megjelent a »Nép szabadsága« c. füzetben a »nagykereskedelem, a lelkiismeretlen politikusok és álszenteskedő«... voltak ismertetve. Ez többek között a következőket tartalmazza: »Isten Igéje és a közismert tények mutatják, hogy a látszatkereszténység vagy »szervezett kereszténység« kudarcot vallott, »megméretett és könnyűnek találtatott«. Erről a közleményről, amely a kézírás teljesüléseképpen hangzott el, a metropolis sajtója is tudomást szerzett s Jehova bizonyságtevőit a látszatker. hajlíthatatlan ellenségeinek nevezte. Hét évvel később, 1934-ben, a látszatker. egyik képviselője a washingtoni kongresszus bizottsága elé terjesztette ezt a figyelmeztetést tartalmazó füzetet s ezzel akarta megindokolni, hogy Jehova bizonyságtevőit eltiltsák a rádió használatától, illetve, hogy Isten Igéjének igazságait rádió útján többé ne tolmácsolhassák. Ezzel beismerik a látszatker. képviselői, hogy tudomást szereztek a falon feltűnt »kézírásról«, mégpedig 1927-ben. Ezek tehát sohasem mondhatják azt, hogy nem látták a »kézírást«. Elismerik, hogy látták. De mi ennek a magyarázata?

18 Dánielt a titokzatos szavak magyarázatára Isten kegyelme képesítette és ő így szólott: »Ez pedig e szavaknak értelme«, (Dán. 5:26.), vagyis, a király és mulatótársai látták a közleményt, de ittasságuk és elvakultságuk miatt nem értették meg. Így a Sátán szervezetének borától ittasok szeme zavaros, szívük kegyetlen és nehézfelfogású. A szavakat elolvassák, de nem értik. 1918-ban a nagy bíró, Jézus Krisztus, megjelent templomában és ítélkezni kezdett. Most találóan jellemzi a látszatkereszténység oktatóit és szövetségestársait Jézusnak a prófétától vett következő kijelentése: »Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Ésaiás: Megvakította az ő szemeiket (Jehova) és megkeményítette az ő szívüket, hogy szemeikkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek és meg ne gyógyítsam őket. Ezeket mondá Ésaiás, amikor látá az ő (Jehova) dicsőségét (a templomban) és beszéle ő felőle.« (János 12:39—41; Ésaiás 6:9, 10.) A magyarázat teljesülni kezdett a látszatkereszténységen s ez a magyarázat 1931. júl. 26-tól kezdett közöltetni, amidőn a »Királyság« c füzet és a »Figyelmeztető határozat« rádió útján széles körben elhangzott s azután nyomtatásban a világ tényezőinek megküldetett és széles körben elterjedt. Akkor közöltetett elsőízben azon új név, amelyen Jehova népét mint bizonyságtevőjét elnevezte s most »Jehova bizonyságtevőinek« nevezi őket a látszatkereszténység is, tényezőivel együtt.

FEL

Kit példázott Dániel?

19 Dániel magyarázattal szolgált s ez Jehova mostani közleményének magyarázatát példázza. »Mene« annyit jelent: »megszámláltattál«. Ennek, amint a szöveg mutatja, ismétlése a falon, kétszeres megszámolásra mutat. Dániel tudta, hogy Isten megszámlálta Babilon világbirodalmát, amit Jeremiás próféciájából tudott s amire reá is mutat. (Dán. 9:1, 2; Jeremiás 25:11—13.) Jehova nemcsupán a jelképi Babilont számolta meg, hanem Sátán szervezetét is, amely a Sátán társában példázott nagyobb Babilon. A Mózes I. 3:15-ben olvassuk azon isteni magyarázatot, hogy Jehova akkor egy bizonyos időt tűzött ki, amely alatt nem akadályozza meg Sátánt azon törekvésében, melylyel az embert elfordítani akarja az igaz Istentől, hanem megvárja a maga kitűzött idejét, egy »magot« fog támasztani és azáltal fogja Sátánt szervezetestől együtt elpusztítani. A falon feltűnt és Dániel által megmagyarázott szavak két, tisztán különböző megszámlálásra mutatnak: az első »mene«, a babiloni birodalom megszámlálása a »nemzetek idejének végét«, illetve a »végidő kezdetét« jellemzi Babilonra nézve. Ez 1914. A hét jelépi, 360 évből álló idő Kr. e. 606-ban kezdődött, amidőn Babilon elpusztította Jeruzsálemet, szükségképpen tehát 2520 évvel később, Kr. u. 1914-ben kellett végződnie, amely időben Jézus Krisztus jövendölése teljesülni kezdett. (Móz. III. 26:18, 21, 24; Dán. 12:4; Máté 24:3—8.)

20 A második »mene« valószínűleg Sátán szervezetének teljes végére szól: »Isten ... véget vet neki.« Ez a teljes vég Armageddonkor következik, de előzőleg a bizonyságtevésnek kell befejeződnie. (Máté 24: 14, 21, 22; Jel. 18:10, 17, 19.) A Columbus, Oh-ban 1931. júl. 26-án közölt felhívás, amely később a »Királyság« füzetben megjelent, intő figyelmeztetés volt a látszatkereszténység tényezőihez. Ez Dánielnek Belsazárhoz intézett magyarázatának megfelelője.

21 A »tekel«-szó annyit jelent: »megmérettél«. Azon szóval rokon, amely Jóbnál fordul elő és ugyancsak »megmérést« jelent: »Az ő igazságának mérlegével *mérjen meg* engem és megismeri Isten: az én ártatlanságomat. Ha az én lépésem letért az útról és az én lelkem követte szemeimet, vagy kezeimhez szeny tapadt.« (Jób 31:6, 7.) Jehova prófétája, Dániel, kimutatta Belsazár király előtt, hogy uralkodásának vége elérkezett, aminek okát a következőkben meg is nevezte: »Tekel, — azaz megmérettél a mérlegen és könnyűnek találtattál.« (Dán. 5:27.) A nagy Babilon, Sátán szervezetének egyfolytában tartó uralkodása 1914-ben végéhez érkezett. Ezután mérlegre került és teljesen könnyűnek találtatott. A méréshez idő kell s ez akkor kezdődött, amidőn a nagy mérlegmester, Jézus Krisztus, Jehova templomában megjelent s ő mindaddig folytatja a mérést, amíg a második »mene« is megtörténik. Amidőn ez is befejeződik, akkor a záró véghez érkeztünk. Ez akkor lesz, amidőn a királyság evangéliumának hirdetése befejeződik. Akkor következik a teljes elvégződés a nagy nyomorban. »Az ő (Babilon) bűnei az égig hatoltak és Isten megemlékezett gonoszságairól.« (Jel. 18:5.) Prófétája útján mondja Jehova: »Gyógyítottuk Babilont (mialatt megmérése folyt), de nem gyógyult meg. Hagyjátok el őt és menjünk, kiki a maga földére, mert az égig hatolt az ő ítélete és felemelkodett a felhőkig.« (Jer. 51:9.) Megméretett az isteni mértéken, amely pártatlan, megbízható és egészen pontos. »Az Úré az igaz mérték és mérőserpenyő, az ő műve minden mérőkő.« (Példb. 16:11.) »Bizony hiábavalók a közembernek fiai és hazugok a főembernek fiai: ha mérőserpenyőbe vettetnek, mind alábbvalók a semminél.« (62. zsoltár 10.) Mialatt az Úr Jézus Krisztus Babilont megméri, a Belsazárban, feloségeiben, ágyasaiban és főembereiben példázottak magukraöltik azon öltözeteket, amelyekről megismerhetők lesznek mint Isten és országának ellenségei és az Ördög hívei, mint akik megértek az armageddoni pusztulásra, miképpen Jéhu annak idején az Ördög jelképi táborát elpusztította. (Királyok II. 10:18—26.)

22 A mérés ideje alatt Jehova bizonyságtevői, parancsát követve, végigvonulnak a látszatkereszténység között s megjelölik azokat, akiket Isten meg akar tartani. (Ezékiel 9:3—10.) Jehova erről a kereszténységről (t. i. a látszatkereszténységről, amelynek csak a neve keresztény, ómaga azonban nem az) mondja, hogy »könnyűnek találtatott«. Az igazság közleménye, amelyet Jehova bizonyságtevői tolmácsolnak, Jehova közleménye. Ő gondviseli fogalmazásukat és szerkesztésüket, valamint a terjesztés eszközeiről is ő gondoskodik. Erre rádióállomásokat, beszélőgépeket és hű hívő férfiak s nők kis táborát használja, akik azt nyomtatásban is szétviszik. Az Úr üzenete mondja a látszatkereszténységről, hogy megméretett a mérlegen és könnyűnek találtatott. E közleményt főképpen a »Krizis«, »Amerika vége« s más hasonló, angolban megjelent füzetek tartalmazzák, amelyek úgy a »keresztény«, mint a »pogány« nevezetű országokban, ahol csak kevés keresztény él, elterjedtek. A mai Babilonnal tudatva lett: »A világ haláloson beteg és az utolsó vonaglások közt van.« A látszatker. tényezőiben nincs istenfélelem, ami ama tényből látszik, hogy Isten igazságának közleményét megvetik, »edényeit«, illetve bizonyságtevőit tovább is gyalázzák. A látszatkereszténységben nincsen Istenés az ő országa iránti szeretet, ami Isten bizonyságtevőinek üldözéséből látszik s ezzel kifejezi, hogy Góg, Sátán főtisztviselőjének vezetése alatt áll. (Ezék. 38:1, 2.) Ez a látszatker. tehát, amely Babilon, vagy Sátán szervezetének egyik része, megszentségtelenítette Jehova nevét és templomát; emiatt van megírva: »... Babilon ellen van az ő (Jehova) gondolata, hogy elveszesse azt, mert az Úr bosszúállása ez, az ő templomáért való bosszúállása.« (Jer. 51:11.)

23 A világ fennhatóságától Sátán Armageddonban lesz megfosztva, azt Jézus Krisztus veszi át. Ezt példázva, folytatja Dániel a magyarázatot: »Peresz, — azaz, elosztatott a te országod és adatott a médeknek és a perzsáknak. (Dán. 5:28.) A 25. versben a »farszin« vagy »uarszin« szó fordul elő. Ez a »peresz« vagy »perasz«-szó többes száma és »szétosztást«, »kiosztást« vagy »megtörést« és »szétszakítást« jelent. (Ésaiás 58:7; Mózes III. 11:3, 4.) A 25. vers többes számban álló »farszin« szó tehát kétszeri elosztásra vagy kiosztásra mutat, azaz, Babilon Krisztusnak való kiosztására 1914-ben, amidőn az Ördög seregeivel a mennyből kivettetett és a második kiosztásra az Ar-

FEL

mageddoni ütközetkor, amidőn Sátán szervezete elpusztul és a világ fennhatóságát teljesen Jézus Krisztus veszi át. Ama körülmény, hogy Dániel a 28. versben »peresz«-t egyes számban alkalmazza, valószínűleg az armageddonbani végső elosztásra vonatkozik.

24 Sátán most összes földi haderejét szervezetében vonja össze. Ez a kijelentés tehát: »a te országod elosztatott«, nem azt mutatja, hogy Sátán szervezete belső meghasonlás miatt bukik el. Itt nem a Jelenések 16:17—19-ben említett szétosztásról van szó. A világ fennhatóságát Sátántól Jézus Krisztus mint győztes, Armageddonkor erőszakosan fogja elragadni s erről írta Dániel a következő látomását, amit Belsazár uralkodásának első esztendejében látott: »Látám éjszakai látásokban és ímé az égnek felhőiben mint valami Ember Fia jöve és méne az öreg korúhoz és eleibe vivék őt. És ada néki hatalmat és dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgála; az ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik és az ő országa meg nem rontatik.« Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága adatik a magasságos egek szentei népének; az ő országa örökkévaló ország és minden hatalmasság neki szolgál és engedelmeskedik.« (Dán. 7:13, 14, 27.)

25 Amint a feljegyzés mutatja, a Babilontól elvett hatalom a »médeknek és a perzsáknak« adatott. Az ország elosztása azon következtetést támogatja, hogy a győztes hatalom a hasonmásban két részből, a látható és a nemlátható részből fog állani. E két részből álló győztes sereget a prófétától említett »kétszarvú kos« példázza: »Az a kétszarvú kos, amelyet láttál, Médiának és Perziának királya.« (Dán. 8:20.) Az Írás mindig a médeket említi elsőnek. Régi népnek, Jáfet gyermekeinek vannak nevezve. Lehet, hogy a hasonmásban a médek Isten (az Úr) láthatatlan szervezetét jelképezik. E szervezethez tartoznak a kérubok, szeráfok és angyalok. Az Írás a perzsák által Jézus Krisztust jelképezi. Ezért a Dániel jövendölésében említett perzsa uralkodók Jehova felkentjeit, Krisztus testének tagjait, a maradékot jelképezik a földön. (Ésaiás 45:1—3.)

26 Sátán szervezetét Jehova hadserege fogja elpusztítani, amelyet Jézus Krisztus vezényel. »Jövendölés Babilonia ellen, melyet látott Ésaiás, Ámos fia: Ímé, én feltámasztom ellenük a médiabelieket, akik ezüsttel nem gondolnak és aranyban nem gyönyörködnek. Kezíveik szétzúznak ifijakat és nem könyörülnek a méh gyümölcsén, a fiaknak nem irgalmaz szemük. És olyan lesz Babilon, a királyságok ékessége, a káldeusok dicsekedésének dísze, mintahogyan elpusztítá Isten Sodomát és Gomorát.« (Ésaiás 13:1, 17—19.) »Élesítsétek a nyílakat, töltsétek meg a tegzeket, felindította az Úr a médiabeli királyok lelkét, mert Babilon ellen van az ő gondolata, hogy elveszesse azt, mert az Úr bosszúállása ez, az ő templomáért való bosszúállása... Hiábavalóságok ezek, nevetségre való művek, az ő megfenyíttetése idején elvesznek.« (Jer. 51:11—18.) Jehova ítéletének Sátán szervezetén való végrehajtásában Isten összes kegyesei résztvesznek. (149. zsoltár 6—9.) Ama rész, amelyet Isten seregének földi ága fog végrehajtani, Isten büntetésének (bosszúállásának) kihirdetéséből, a figyelemnek a »kézírásra« való tereléséből és Jehova azon akaratának közléséből áll, hogy Sátán hatalmát elpusztítja és a világ fennhatóságát Jézus Krisztusnak adja át. 1926 óta a maradék éppen e bizonyságtevéssel foglalkozik. A »kézírás« megmagyaráztatott a tényezők előtt, most pedig a maradék a jóindulatú emberek előtt ismerteti, mi áll küszöbön és őket az Úr útjaira oktatja. Jehova bizonyságtevői jelenleg azzal foglalkoznak, hogy »Az emberiség szétválásáról« szóló üzenetet világszerte szétviszik, hogy a jóindulatú emberek megismerjék a helyes utat s követésére alkalmuk nyíljék, hogy a fenyegető legnagyobb válságban Isten oltalmát és kegyelmét élvezhessék.

27 Belsazár szavát adta, hogy gazdagon megjutalmazza azt, aki neki a kézírás értelmét megmagyarázza. (Dán. 5—7.) Nyilván, Belsazár nem örvendett azon isteni közlemény felett, amelyet Dániel bőven eléje tárt; de mivel a király szavát adta, be is akarta váltani. »Akkor szóla Belsazár és öltöztették Dánielt bíborba és aranyláncot vetének nyakába és kikiálták felőle, hogy ő parancsol mint harmadik az országban.« (Dán. 5:29.) Habár a király valóban elrendelte, hogy »Dániel mint harmadik uralkodik az országban«, Belsazár uralkodása alatt mindazáltal Dániel nem foglalta el e tisztséget; mert Belsazárt még ugyanazon az éjszakán megölték. Dániel kielégítő módon felelt a kézírásra, Belsazártól nyert kitüntetése biztosan nem csekély haraggal töltötte el Babilon bölcseit. Ez valószínűleg azzal egyezik, amint Hámán azon ló vezetésére kényszerült, amelyen Márdokeus bejárta a város utcáit, s kiáltania kellett a nép füle hallatára, hogy a király Márdokeust kitüntette. (Eszter 6:4—12.) Most csak sejteni lehet, mire mutathat a prófécia e része Jehova bizonyságtevőivel kapcsolatban a jövőt illetőleg, emiatt tehát tanácsosabb nem bocsátkozni bele találgatásokba.

28 Azon a napon, amelyen Babilon elbukott, a méd Dáriusz lett a világ nemzeteinek uralkodója. Az Írás mutatja, hogy Dáriusz a legfelsőbb uralkodót példázza. Dáriusz végrehajtotta Belsazár rendeletét és Dánielt a birodalom harmadrendű uralkodójává emelte. A sorrend a következő volt: Az első (legfőbb) uralkodó Dáriusz, a második Cirusz, és a harmadik Dániel volt. (Dán. 6:1—3.) Ennek megfelelően Babilon, illetve Sátán szervezete elbukása után (mely a látszatkereszténységet is magában foglalja), a következő lesz a rang sorrendje: első helyen fog állani: a legfelsőbb uralkodó, Jehova (Isten); második helyen: Jézus Krisztus és a harmadik helyen: Krisztus testének tagjai, tehát a »hű és bölcs szolga-osztály«, melyet Dániel példázott. (Kor. I. 11:3.)

29 A kézírás azon idő alatt jelent meg a falon, amely idő alatt Belsazár asztalnál ült, s rövidesen azután Belsazár mulatótársaival együtt elpusztult. A kézírás immár a látszatker. falán is megjelent, megszűnése megpecsételtetett. Bizonyos, Sátán magva... el fog pusztulni. »Ugyanazon az éjszakán megölték Belsazár, a káldeusok királya.« (Dán. 5:30.) A Biblia nem számol be arról, hogy ki ölte meg. A világtörténelem erről szóló beszámolása nem vehető számba. Mindenesetre Jehova eszköze volt, aki Belsazárt megölte; emiatt példázza ez Jehova ítéletvégrehajtójá-

FEL

nak munkáját, aki a Sátán szervezetére vonatkozó előre megírott isteni ítéletet végre fogja hajtani. Armageddonban mindazok megszűnnek, akik régtől fogva gonoszul elnyomták az emberiséget és Isten szent nevét és országát meggyalázták. A gonosztevők elpusztítását (megszüntetését) Jézus Krisztus fogja végezni.

30 Babilon a világtörténelem ezen időpontjában megszűnt világhatalom lenni, amennyiben a prófécia érinti és a méd-perzsák világhatalma kezdődött: »És a méd Dáriusz foglalá el az országot mintegy hatvankétesztendős korában.« (Dán. 5:31.) »Dáriusz« neve »kényszerítőt« (»győzőt«) és »megtartót« is jelent. Dáriusz tényleg teljesen legyőzte Babilont és megtartotta Dánielt, Jehova hű prófétáját és szolgáját. Amint mondják, Dáriusz a perzsa Cirusz rokona, illetve nagybátyja volt s valószínűleg Cirusz örökölte a méd Dáriusz trónját. Mintha ez arra mutatna, hogy Dáriusz a legfelsőbb hatalmat, Jehova Istent példázza. Dáriusz Babilon bukásakor kezdte meg uralkodását mint világhatalom. Babilon bukása Sátán szervezetének bukását mutatja s Dáriusz itt Jehovát példázza, aki természetesen a világegyetem legfőbb és legelső uralkodója. Cirusz, a második uralkodó Jézus Krisztust, Jehova, illetve »mindenek örökösét« példázza, akinek Jehova (Isten) adta át az országot és a világ minden nemzeteit. (2. zsoltár 8.) Ő az, akivel karöltve Jehova szétzúzza a sátáni szervezetet. Ama körülmény, hogy az Írás feljegyzi, hogy Dáriusz hatvankétéves korában lett a világbirodalom első uralkodója, ugyancsak arra mutat, hogy Jehovát, »az öregkorút« példázza. (Dán. 7:9.)

31 Babilon elfoglalásakor a méd Dáriusz magaslik ki s nem a perzsa Cirusz, ami valószínűleg arra mutat, hogy az armageddoni ütközetben Jehovát, a legfelsőbb és legnagyobb uralkodót minden élő teremtmény megismeri és teljesen igazolódni fog az ő neve; valamint azt is meglátják, hogy mindenkinél, még saját, szeretett fiánál, Jézus Krisztusnál, a világ királyánál is dicsőségesebb. A világi történetírók nehézségekbe ütköznek, amidőn a méd Dáriusz személyazonosságát megállapítani akarják s őt nem nevezik meg, hanem a perzsa Ciruszt helyezik előtérbe. A Biblia azonban Dáriuszt nevén említi s ez ama további ténynek felel meg, hogy e világ tényezői nem ismerik Jehova Istent s csak fitymálólag említik nevét, egyúttal azonban Jézus Krisztus nevét előtérbe helyezik, mégha önző indítóokokból is. Armageddon után azonban mindenki ismerni fogja Jehova Istent.

32 Jehova azáltal, hogy a jelen időben megajándékozza népét a prófécia bizonyos megértésével, szeretetét fejezi ki felkentjei iránt s ezáltal felfrissíti és megerősíti őket; teljesen úgy, amint Ígéjében megígérte. (Róma 15:4.) Ama körülmény, hogy Dániel átélte Babilon bukását, sőt a perzsa Cirusz uralkodásának harmadik esztendejéig élt. (Dán. 10:1.), valószínűleg arra mutat, hogy a Dáriusznál nagyobb, Jehova, a megtartó, a maradék (Isten hű népe) egy részét az armageddoni ütközet alatt is életben fogja tartani s azután bizonyos teendőt jelöl ki részére a földön, amit Jehova nevének dicsőségére és tiszteletére el fog végezni. Nagy az Úr (Jehova) és igen dícséretes a mi Istenünknek városában, az ő szentséges hegyén. Szépen emelkedik az egész föld öröme, a Sion hegye, a szélső észak felő, a nagy királynak városa. Isten van az ő palotáiban, ismeretes ott, mint menedék.« (48. zsoltár 2—4.)

Kérdések.

1. Magyarázd meg, miért volt Dániel Babilonban abban az időben, amelyről ez a feljegyzés szól! Mutasd ki, hogy az ő őszinteségéről és tapasztalatairól szóló feljegyzés prófécia!
2, 3. Magyarázd meg Dánielnek a királytól való meghívásának prófétai jelentőségét s azon kérdést, amelyet a király Dániel személyazonosságának megállapítására nézve feltett!
4. Miről értesült a király Dániel felől s hogyan? Mit példáz ez?
5. 6. Sorold el azon tényeket, amelyek megmutatják, hogy a 15. és 16. vers teljesülése a mai »bölcseknek és varázslóknak« is alkalmat nyujtott a kézírás elolvasására és megmagyarázására, de képtelenek voltak reá. Magyarázd meg e képtelenségüket s azon módszereket, amelyeket hiányos bölcseségük elfödésére használnak!
7, 8. Mily benyomással volt Dánielre a király azon ajánlkozása, hogy kitünteti őt? Mi történt, ami mutatja, hogy Dániel Jehova mostani bizonyságtevőit példázta?
9, 10. Mikor s hogyan teljesül a 18. vers? Mutass rá Dániel más magyarázataira, amelyek támogatják ezt a feltevést!
11—15. Kikről beszélt Dániel a 18—21. versekben? Hasonlítsd össze Lucifert Nabukadnezárral a feljegyzés alapján, mégpedig állásfoglalásuk, tekintélyük eredete, cselekedetük módja és eredménye tekintetében! Miért terelte Dániel Belsazár figyelmét ezen, Nabukadnezárral kapcsolatos tényekre s a többiekre, amelyek a 22. és a 23. versekben vannak feljegyezve? Mutasd ki, hogy a látszatkereszténység tényezőihez elhangzott a figyelmeztetés, de nem éltek kiváltságukkal, nem teljesítették felelősségüket, amire nézve figyelmeztetve voltak!
16—18. Mi mutatja a prófétai kóp teljesülésében, hogy a kézírás feltünése után is tovább folytatták dorbézolásukat (tékozlásukat)? Helyesen vagy helytelenül cselekedtek-e arra való tekintettel, hogy a kézírást sem elolvasni, sem megmagyarázni nem tudták? Miről szólt ez a kézírás és magyarázata azon kijelentés értelmében, amelyben Dánielt Isten részesítette s amit ő a királynak megmagyarázott? Mily tények mutatják, hogy a látszatker. és tényezői tudomást szereztek a »kézírásról« és magyarázatáról s mily további tények mutatják tisztán, miért nem hasznosították ezt a maguk részére?
19—25. Magyarázd meg vonatkozó szövegek alapján az *akkori és prófétai* szavak és jelentőségük vonatkozását: *a)* a »mene«-szó és ismétlődése, *b)* a »tekel«-szó és *c)* a »farszin« (28. vers) vagy az egyes számban álló »peresz«-szó tekintetében!
26. Kit jelképezett Dániel, amint itt világosan kitűnik s mire történt előre rámutatás a kézírás olvasása s Jehovának azzal kapcsolatos értelmezésének ismertetése által?
29. Mily más esemény történt ugyanazon éjszaka? Ki által? s mit példázott?
30. Mi a prófétai jelentősége a 31. versben feljegyzett magyarázatnak és Cirusz király és Dániel egymáshoz való viszonyának ama birodalomban?
31. Hasonlítsd össze az Írás feljegyzését s a világtörténelmet azon rangban való sorrend tekintetében, amelyből kitűnik, hogy a méd Dáriusz volt az első (legfőbb) s azután következett a perzsa Cirusz! Magyarázd meg az ellentétet!
32. Mily gondolatot támaszt Dániel 10:1. a maradék tekintetében, Armageddon előtt és után?

1934. nov. 15.

Csehszlovákiában felelös: K. J. Kopetzky, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.
Typus nyomda, Praha.

FEL

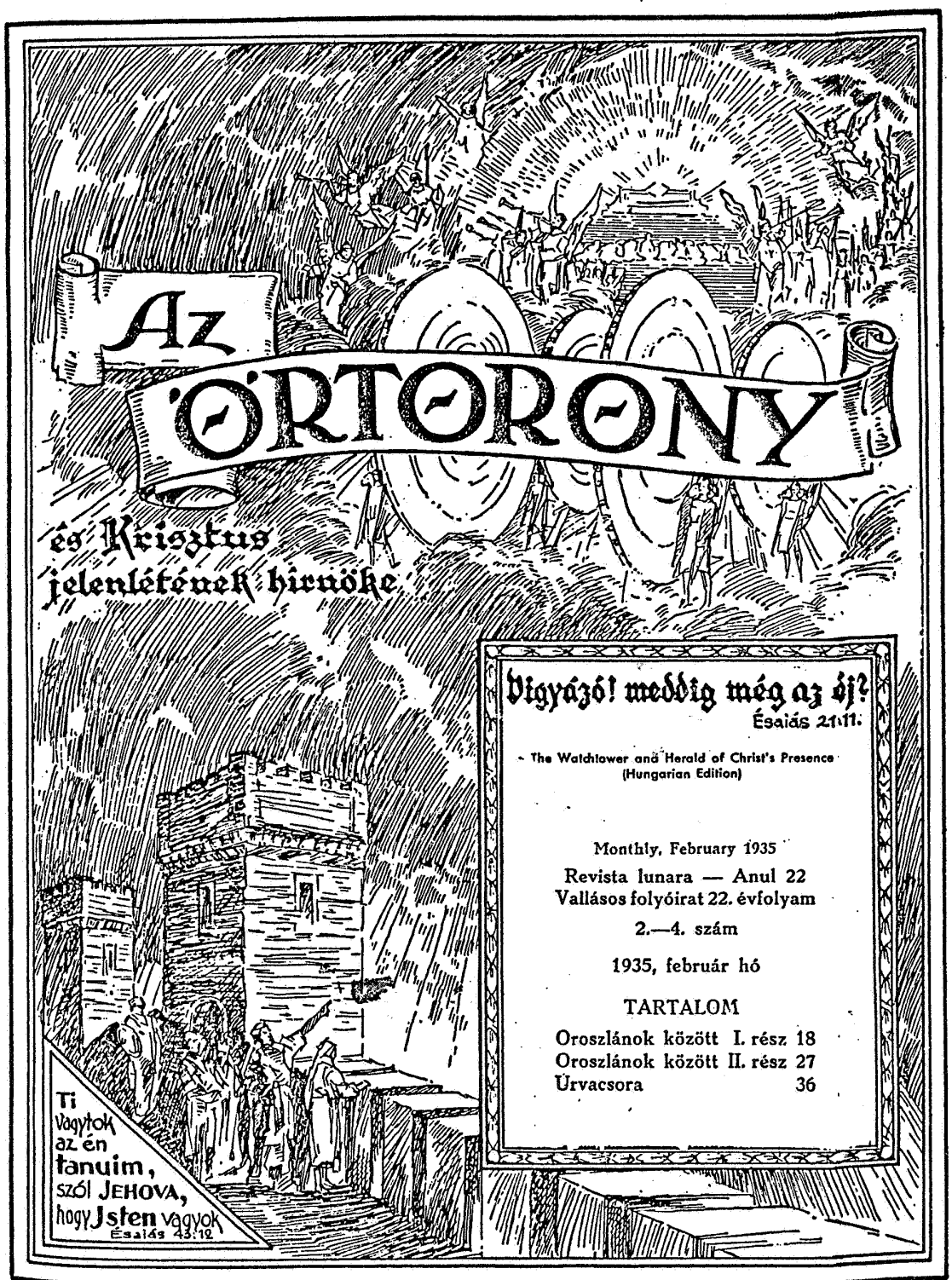

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, February 1935

Revista lunara — Anul 22
Vallásos folyóirat 22. évfolyam

2.—4. szám

1935, február hó

TARTALOM

Oroszlánok között I. rész 18
Oroszlánok között II. rész 27
Úrvacsora 36

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P. L. and R.)

Vypláceni novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322.020-VII-1933.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov.

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

Csehszlovákiában felelős K. J. Kopetzky Praha-Smíchov, U Nikolajky 15. — Watch Tower Praha nyomába.

Levelező és megrendelési címe:

Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond-u. 68.

Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.

Romániában: Societatea de biblii şi tractate, Bucureşti 2, Str. Crisana No. 33.

(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Oroszlánok között.

„Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát és bezárá az oroszlánok száját s nem árthatlak nekem, mert ártatlannak találtattam ő előtte és te előtted sem követtem el, ó király, semmi vétket.“ — Dániel 6:22.

I. RÉSZ.

JEHOVA oroszlánban példázza az igazságot és ítélkezést. Jézus Krisztus Jehova bírája, Őt bízta meg a bíráskodással mennyen és földön, ítéletei végrehajtásának hatalmával együtt. (János 5:22—27.) Azért is nevezik Jézus Krisztust találóan a »Júda törzséből való oroszlán«-nak. Ő mindazok ura és fejedelme, akik Jehovának szolgálnak s őt dicsőítik. Ítéletei pontosan egyeznek az igazsággal. A gonosztevőkön Jézus Krisztus hajtja végre Jehova ítéleteit, ezekre nézve tehát pusztító hatalommal rendelkezik; viszont azokra nézve, akik szeretik Jehovát s neki szolgálnak, pajzs, védelmet és oltalmat nyujt, mint Isten legfőbb tisztviselője. (Filippi 4:13; Tim. I. 1:12.) A hívek győzelmét Jézus Krisztus vívja ki Isten kegyelméből. (Kor. I. 15:57.)

2 Sátán szervezetének felállításakor Jehovát törekedett utánozni s így sikerült neki erősen meggyalázni a Felséges nevét. Sátán is oroszlánban példázza törvényét, tévutakon járó bíráskodását és ítéleteit. A Sátán szervezetétől halálraítélteket igen gyakran szószerint oroszlánok elé vetették s azon tömeg, amely az ily ítéletvégrehajtást végignézte, tetszésének hyilvánításával bólogatott fejével, mondván: »Na — ez jól megjárta!« De a tömeg ebben tévedett. Az emberek már évszázadok előtt szerveztek kormányformákat, törvényeket hoztak, amelyeket igazságosan akartak alkalmazni, de ez szinte sohasem sikerült nekik; e kudarcokért Sátán gonosz befolyása és hatalma felelős. Mivel a világon a törvény és az igazság nem mindig járt együtt, ebből származott, hogy az emberek alig tartották tiszteletben a törvényeket s Jehova nevét nagyon meggyalázták.

3 »Az Úr (Jehova) törvénye tökéletes. Az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak.« (19. zsoltár 8—10.) »Uram, Seregeknek Istene, kicsoda oly erős (hatalmas), mint te vagy, Uram? És a te hűséges voltod körülvesz téged. — Igazság és jogosság (ítélet) a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te arcod előtt.«. (89. zsoltár 9, 15.) Ha a törvény-, igazság- és ítélet (bíráskodás) fogalmainak helyes értelmét emlékezetünkbe vésszük, ez hasznunkra fog válni. Isten minden cselekedeteit törvényéhez szabja. Az igazság a jogosat, a tiszta és pártatlan dolgot jelenti. Szigorúan egyezik a feddhetetlenség és a jog elveivel. Az ítélet oly bírói vizsgálat eredményét vagy végkövetkeztetését jelenti, amelyet valamely bíróság a tényállás alapján hozott, más szóval: a bírósági végzést vagy az arra meghatalmazott útján kihirdetett döntést jelenti. Jehova minden ítélete jogos, igazságos és helyes, teljesen egyezik az ő tökéletes törvényével. Hasonlóképpen jogos, igazságos és helyes Jézus Krisztus minden ítélete (végzése) is és teljesen egyezik az isteni törvénnyel.

4 Jehova nem tesz különbséget az igazság és a méltányos jog között. De nem úgy ám a Sátán hatalma alatt álló szervezetek. — Egyes kormányok által hozott törvények szigora és hajlíthatatlansága miatt egyes nemzetek már régen szükségesnek látták »Courts of Eguity« (»méltányosság alapján ítélő bíróság«-ok) létesítését (ilyen bíróságok Angliában, az Egyesült-Államokban és Irországban működnek), hogy a nép jobban igazához juthasson. Bíróságok gyakran hoznak oly ítéleteket, amelyek nemcsupán igazságtalanok, de vérlázítóan kegyetlenek és zsarnokiak is. A méltányossági bíróságok tehát az igazságot igyekeznek megállapítani a törvények szigorú intézkedéseire való tekintet nélkül; az ily bíróságok jogelvei (szabályai) tehát hajlékonyabbak s így a »Chancery« őszinte bírája valóban hozhat igazságos ítéletet. A világi szervezetben azon hajlíthatatlan törvényes jogszabály áll fenn, hogy a »törvény nem ismerése senkit sem mentesít a büntetéstől«, aminek végrehajtásából (alkalmazásából) gyakran súlyos igazságtalanságok származnak. Jehova Isten szervezetében ellenben a törvény nemismerése mentő- vagy védekezési ok. (Apcsel. 3:17; 17:30; Zsidók 5:2; Tim. I. 1:13.) Jehova igazságos törvényéhez mérten mindig figyelmezteti előbb a gonosztevőt s csak azután ítélkezik felette s hajtja végre ítéletét. Jehova törvénye senki felett sem ítélkezik az illető meghallgatása nélkül, sőt arra is alkalmat nyujt a vádlottnak, hogy védelmezze vagy kimentse magát. (János 7:51.)

5 A világ nemzeteit szervező és igazgató emberek gyakran oly törvényeket létesítenek és alkalmaznak, amelyek teljes merőben ellenkeznek az igazsággal.

FEL

Ezek előtt a törvények és az igazság nem mindig jelenti egy és ugyanazt, jól lehet azzal álltatják a népet, hogy a törvény az igazsággal azonos. Gyakran megtörténik, hogy valamely törvényt, amely magában véve igazságos, kiforgatnak és hamisan alkalmaznak, amiből kifolyólag súlyos igazságtalanság éri az illetőt. Amidőn egy oly felekezeti szervezet, mint a r. kat., véget akar vetni a soraiban az igazság hirdetése következtében beállott zavarnak, furfangos tervének törvényes színezetet igyekszik adni. A róm. kat. hierárkia (mely furfangosan Isten Igéje igazságainak hirdetését akarja meggátolni) a nyilvánosság előtt nagy hangon hirdeti, hogy szigorúan ragaszkodik a törvényekhez, holott ugyanakkor mindenkor visszaél a törvények szellemével. Amidőn valaki olyasmit tesz, ami az ily hierárkia és eszközei uralmának nem tetszik, nyomban arra törekszenek (ezek), hogy valamily »törvényes úton« lefogják és szigorúan megbüntessék. Ez igen gyakran megtörténik, jól lehet, a vádlott semmi vétséget sem követett el Isten törvényével szemben. Az emberi törvények egyes helyeken tiltják a kereskedelmi cikkekkel való házalást (házanként való árusítást). Viszont Isten törvénye azt parancsolja bizonyságtevőinek, hogy Isten országának evangéliumát házanként hirdessék, Isten szolgája tehát Isten törvényének tartozik szótfogadni. S amidőn Isten törvénye iránti engedelmességből így cselekszik, a r. kat. klérus vagy hierárkia rá akarja alkalmaztatni a törvényt, hamisan értelmezi s azt követeli, hogy Jehova bizonyságtevőit szigorúan megbüntessék. Hamisan azzal érvelnek, hogy Isten bizonyságtevői kihágást követnek el a kereskedelmi törvényekkel szemben, holott jól tudják, hogy Isten bizonyságtevői nem iparszerűen tevékenykednek. Valódi szándékuk (ezeknek) az, hogy Jehova bizonyságtevőit elűzzék; mindenkor Sátán, az Ördög, áll ezek gonosz összebeszélése és jogtalan cselekedete mögött. Ez azt bizonyítja, hogy a r. kat. papság szolgáival együtt az Ördög szervezetének alkotja részét.

6 Bizonyos, igazságtalan törvényeknek és alkalmazásuknak kirívó példáját jegyzi fel Dániel próféta 6. fejezetében. Mivel tudósítva vagyunk, hogy mindaz, amit az Írás feljegyez, a mi tanulságunkra szól, hogy erőt merítsünk a kitartáshoz és reménységhez, meg lehetünk győződve róla, a Dániel prófétáról szóló e feljegyzés is javunkra történt és őriztetett meg, akik most ezen utolsó napokban törekszünk szolgálni Jehovának törvényei szerint. (Róma 15:4.) Amidőn meglátjuk Jehovának hű szolgájával, Dániellel szemben tanusított bánásmódját és megértjük, erős vigasztalásunkra fognak szolgálni az ő bizonyságtevőinek jelenlegi élményei s teljes hittel azon reményt keltik bennünk, hogy Isten minden szükséges oltalomról gondoskodni fog hívő bizonyságtevői részére. A látszatkereszténység, főképp hatalmi ága, szeretnék mindenáron eltenni láb alól Jehova bizonyságtevőit, mivel ők az igazságot ismertetik, viszont az igazság a f. vezetők bűnténeyeit és gonoszságait feltárja. Dániel élménye segít annak megértéséhez, miért kell még szenvedniök Jehova bizonyságtevőinek oly emberek kezétől, akik törvényes színezetben szövik gonosz tervüket s hajtják végre velük szemben gazságaikat.

7 Dániel próféciájának 6-ik fejezete azon eseményekről tudósít, melyek nyomban azután következtek, miután Babilónia elbukott és a méd Dárius vette át a világhatalmat. Dárius király itt mintha Jehova Istent képviselné, mert Isten rendelkezik a legfőbb királyi hatalommal s e világ fennhatóságát is átvette 1914-ben. Akkor vetette ki Sátánt a mennyből; 1918 óta Jehova oly ügyekben is gyakorolja hatalmát, melyek e földre vonatkoznak s ebben példázza őt Dárius, kinek neve »kényszerítőt« és »megtartót« is jelent. Dániel k. 6. fejezete a következő magyarázattal kezdődik: »Tetszék Dáriusnak és rendele a birodalom fölé százhúsz tiszttartót, hogy az egész birodalomban legyenek.« (Dániel 6:1.)

Vázlat.

8 Most ismertetni fogjuk a próféciát, mivel ez segíteni fog a prófécia tanulmányozásában: Dárius király királyi (uralkodói) hatalmat példáz; viszont Dániel Jézus Krisztust, minden mennyei és földi ügy bíráját; Dániel ezenkívül Jehova választott szolgáját is példázza, melynek Jézus Krisztus a főnöke és parancsnoka s a hű maradék is e szolgacsztályhoz tartozik, aki a királyságra szóló szövetségbe történt befogadása útján csatlakozott az Úr Jézus Krisztushoz. E próféciában a Népszövetséget és a »Bűn emberét« is példázva látjuk, valamint Sátán szervezetének Góg vezetése alatt álló, láthatatlan és látható elemeit, amint elpusztítani törekszik Jehova bizonyságtevőit, t. i. a hű maradékot. Azonkívül meglátjuk az oroszlánokat — a Mindenható Isten igazságának képletezőjét — és Jehova hatalmát, amely bezárta a fenevadak száját, ami viszont azon oltalmat példázza, melyben Isten a hozzá-ragaszkodókat részesíti.

9 Jehova 1914-ben kezdte gyakorolni hatalmát e világ (föld) ügyei felett, amennyiben akkor emelte trónra királyát s utasította uralkodásának megkezdésére és a Sátánnak a mennyből való kivetésére. (Jel. 12:1—5.) Sátánnak és angyalainak a mennyből a földre való kivetése 1918 körül ment végbe. Dániel próféciája aztán feltárja, hogy Dárius tiszttartókat nevezett ki a birodalomban. Így intézkedett Jehova Isten is földi birodalmában, főképpen 1918 után. A méd Dárius által kinevezett három főtisztviselő egyike volt Dániel, ezek közül csupán Dániel szolgált Jehova Istennek. 1918 óta valóban csak a Jézus Krisztus kormányzása alatt álló templomi osztály szolgál Jehova Istennek azon emberek (osztályok) közül, akik azt vallják magukról, hogy neki szolgálnak. A világháború megszüntével a kereszténység egyes vezetői közfigyelemre ajánlották ama tényállást, hogy elérkezett Isten országának ideje; azt vallották magukról, hogy Istent képviselik a földön és hozzáfogtak a Népszövetségnek nevezett szervezett létesítéséhez s azt »Isten országa földi politikai megnyilatkozásának« nevezték. Ezenkívül az amerikai legfelsőbb bíróság végzése így szól: »Az Amerikai Egyesült-Államok keresztyén nemzet.« Körülbelül ugyanezen időtájt nevezte ki magát a »Bűn embere, a veszedelem fia«-osztály is Jehova képviselőjévé. (Thess. II. 2:4.)

FEL

10 Vajjon miért tűri meg Jehova Isten, arra való tekintéttel, hogy országa felépült és ítéletei megkezdődtek, hogy istentelenek vallják magukat az ő földi képviselőinek, gonoszatteiket folytatván? Ez is ki van mutatva abban, hogy Dárius király tiszttartókat rendelt Medó-Perzsiában. Isten országa nagy ház által van példázva, erről mondja a Szentírás: »Ám az Isten szilárd alapja rendületlenül áll és ez a pecsétje: Ismeri az Úr az övéit — továbbá: Hagyjon fel a gonoszsággal mindaz, aki az Úr nevét hívja segítségül. De hát nagy házban nemcsak arany- meg ezüst edények vannak, hanem fából s agyagból valók is, és pedig, amazok tiszteséges, emezek tisztességtelen dolgokra.« (Tim. II. 2:19, 20. Káldy-f.) Ebből látható, hogy azok között, akik segítségül hívják Jehova Istent, neki szolgálnak, vannak tiszteséges, valamint nemtiszteséges edények is. Azok tiszteséges edények, akik hívek az Úrhoz, Jehovához és országa érdekeihez. Viszont a tisztességtelen edények Isten képviselőinek vallják ugyan magukat, de gonoszságukból és önzésükből kifolyólag visszaélnek ezen alkalmaikkal. Sokan csodálkoztak afelett és szerették volna megérteni, miért tűri Jehova tovább is istentelen erőcsoportok erőszakoskodásait a földön, miután királyát szent hegyére beiktatta és ítélkezésének megkezdésére utasította. Amint az Írás és a tények mutatják, ez amiatt történt, hogy Jehova bizonyságot tétet nevéről, mindenhatóságát kinyilvánítja s minden teremtménynek megmutassa, hogy mindenkinél hatalmasabb és felségesebb, hogy dicsőségének bőségét hívei iránt feltárja. »...Ha az Isten meg akarván mutatni haragját s megismertetni hatalmát, nagy béketűréssel megtűrte a haragnak pusztulásra megérett edényeit s hogy megismertesse dicsőségének kincseit az irgalmasságnak edényein, kiket előre készített a dicsőségre:« (Róma 9:22, 23. Káldi-f.) Ezt Istennek fáraóval szemben tanusított bánásmódjából is meglátjuk, ami az ő türelmét példázta Sátán további működésével szemben a földön a király, Jézus Krisztus, megjövetele után: »Éppen amiatt támasztottalak téged, hogy megmutassam feletted való hatalmam s hogy nevemet világszerte hirdessék.« (Káldi-f. szerint: »Az Írás ugyanis azt mondja a fáraónak: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad hatalmamat s nevem világszerte dicsőíttessék.« (Róma 9:17.)

11 Az ítélet a nagy bíró, Jézus Krisztus, útján 1918-ban kezdődött, amely idő mindazok megpróbáltatásának kezdetét jellemzi, akik Jehova és országa szolgáinak vallják magukat. Az dönti el mindenkire nézve, hogy ez a próba »tisztességgel« vagy »tiszteletlenséggel« és »pusztulással« fog-e végződni rá nézve, hogy ki hogyan sáfárkodik Isten országának érdekeivel. Azok is, akik a látszatkereszténységhez (vagy szervezett ker.-hez) tartoznak — főképp a vezetőszerepet viselők — azt vallják magukról, hogy a királyság szövetségében állnak Istennel. A Népszövetséget Isten országának pótlékául létesitettók, következőleg a »szent helyre állították«, ahol »nem kellene állnia«. A »bűn embere«, jól lehet Isten képviselőjének vallja magát, hozzácsatlakozik a Jehova hű maradéka elleni összeesküvéshez. Viszont a maradék, akire az ország és Jézus Krisztus bizonyságtevése bízatott, tovább végzi a Királyról (Krisztusról) és királyságáról szóló bizonyságtevést. Így mutatják meg viselkedésükkel e különböző osztályok azt, hogy »tiszteséges«- vagy pedig »tisztességtelen« edények-e. Isten a hívekből alakult »maradékot« bízta meg akaratának teljesítésével. (Róma 8:29, 30.) A többiek, akikről szóltunk, szintén Isten képviselőinek nevezik magukat s ezen állításukkal csendes szövetség útján kötelezték magukat Isten országának igazságban való képviseletére; holott éppen ellenségei Isten országának s ennekfolytán »tisztességtelen edények«. A népszövetségi mandátumok következtében az »keresztény-ség« birodalma a nagykiterjedésű gyarmatokra s így az egész földre kiterjed. Ezt példázza a Méd-Perzsa birodalom 120 tiszttartója, akiket a különböző tartományok fölé rendeltek. Jehova bizonyságtevői, a földön élő maradék, az egész világon teljes erejével tovább végzi a királyság hirdetésének munkáját, s ez nem tetszik a látszatkereszténység tényezőinek, főképp egyes felekezetieskedőknek nem tetszik.

12 A hatalom birtokában levő csoportot a földön, amely magát Isten országa képviselőjének nevezi, Dániel próféciája a következőkben példázza: »És azok fölé három igazgatót, akik közül egy vala Dániel, hogy a tiszttartók neki adjanak számot és a királynak semmi károsodása ne legyen.« (Dániel 6:2.) Ez a három igazgató a legfelsőbb uralkodó csoportokat, mégpedig: 1. a Népszövetséget, amely a »szent helyen áll« (Máté 24:15.); 2. a »gonosz szolga-osztályt« vagy a »bűn emberét«, amely a birtokában levő »egy talentumot« a földbe elásta, aztán felfuvalkodott és Isten országa ellen támadt és »a törvényszegés titkos bűnének« alkatrésze lett (Máté 25:18, 24, 25; Thess. 2:3—12.); valamint 3. Jehova bizonyságtevőit, a »hű és bölcs szolgát« példázza, akikre a király országának minden javait rábízta s amely hű maradék Jehova rendelkezése szerint Jézus Krisztus bizonyságtevését végzi. (Máté 24:45—47; Jel. 12:17.) Dániel az igazgatók vagy tiszttartók egyike volt s valóban csak maga volt igazságos közöttük. Hasonlóképpen csak a Jehova bizonyságtevőiből álló maradék igazságos (valóságos) tiszttartó s beszél a Királytól nyert felhatalmazás alapján, mert a Király csak őt jogosította fel, hogy nevében beszéljen.

13 Dániel kimagaslott a többi tiszttartó közül, még pedig azért részesült előnyben, mivel tiszteséges s hűséges ember volt: »Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tiszttartókat, mivelhogy rendkívüli lélek volt benne, úgyhogy a király őt szándékozék tenni az egész birodalom fölé.« (Dán. 6:3.) Így van ez napjainkban is: Jehova bizonyságtevői nagyban különböznek másoktól, olyanoktól, akik (ugyancsak) Isten nevében beszélnek. Ezt még a köznép is meg tudja különböztetni. Jehova 922-ben tárta fel, hogy bizonyságtevőit mindenki másnál nagyobb kegyben részesítette, amennyiben szellemét a valóban felszenteltekre árasztotta s azon dicsőségben és tiszteségben részesítette, hogy nevét viselhetik, amiben a választott szolgán kívül másokat nem részesít. (Jóel 2:28—29; Ésaiás 41:1—8.) A hű szolga a legnagyobb boldogságot élvezi, erről mondotta Jézus: »Boldog az a szolga, kit mikor ura eljövend, így cselekedve talál. Bizony mondom nektek, hogy min-

FEL

den vagyona fölé rendeli őt.« (Máté 24:46, 47.) Ebből látható, Dániel e tekintetben a »hű és bölcs szolgát« példázta, amely osztály máshol Jehova szervezete földön levő maradékának van nevezve.

14 Jehova közölt gondolatai tárják fel akaratát. A prófécia mondja: »A király Dánielt akarta az egész birodalom fölé rendelni.« Így határozta el Jehova, hogy Jézus Krisztust és hű társait fogja az egész világ föló rendelni. Az arra kitűzött időben Isten eltávolítja a Népszövetséget és a »bűn emberét« és a maradék együtt fog uralkodni Jézus Krisztussal. Jehova rendíthetetlen jogszabálya, hogy az embert feddhetetlenségének megállapítása végett kipróbálja. A hívek hűségük miatt szenvednek, de amint megvan írva: »Ha együtt szenvedünk vele, együtt is uralkodunk majd vele.« (Tim. II. 2:12.) Olvassuk továbbá: »És tetted őket a mi Istenünk királyaivá és papjaivá és uralkodni fognak a földön.« (Jel. 5:10.) A maradék sajátságos megpróbáltatása 1918-tól Armageddonig, az ellenség teljes eltávolításáig, azt van hivatva bebizonyítani, hogy azok a hű edények »tisztességre valók«, melyek megőrzik feddhetetlenségüket Jehova előtt.

15 A többi igazgatók és tiszttartók összeesküvést szőttek Dániel ellen, ami gonoszságban fogamzott és gazságban született meg: »Akkor az igazgatók és tiszttartók igyekvének okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhatának, mert hűséges volt és semmi fogyatkozás sem vétek nem találtaték benne.« (Dán. 6:4.) A másik két igazgató a Népszövetséget, mint a látszatker. eszközét példázza (Jel. 13:15), és a »bűn emberét«, mely főképp a rosszakaratú, ravasz papságot, valamint azokat foglalja magában, akik egykor az igazságban voltak, de aztán Istennek és országának kísértői lettek. Ezek most Góg, lelki tanácsadójuk s az Ördög főeszközének külön vezetése alatt működnek. A Gógtól irányított mai összeesküvés nyilt gonoszságban alakult meg és gyilkos szándékkal működik. Erről olvassuk: »Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenceid ellen terveket szőnek. Ezt mondják: Jertek, veszessük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izrael nevét! Mert tanácskoztak együtt egy szívvel; szövetséget kötöttek ellened.« (83. zsoltár 4—6.)

16 Dániel zsidó fogoly- és külföldi volt; Jehova dicsőítésére szentelte magát, az igazságról beszélt és igazságos magaviselete nem tetszett tisztviselőtársainak és »bántotta érzékenységüket«. Az igazság mindig bántja azok »érzékenységét«, akik görbe utakon járnak, mivel bűntényeiket felderíti. A többi tiszttartók irigykedve, önzően, rosszmájúsággal nézték azon királyi kegyeket, melyekben Dániel részesült. Mivel Dániel igazságot szólott és szigorúan tisztességesen és becsületesen viselkedett, az összeesküvők tervének útjában állott, akik az államkincstár rovására akartak megvagyonosodni. El akarták tenni az útból, hogy zavartalanul követhessék törvénytelen útjukat. Jehova bizonyságtevői napjainkban éppen úgy (mint Dániel) szólják az igazságot, amint Jézus Krisztus parancsolja s ez az igazság megdöfi a papságot és a »bűn emberét« (valamint gonosztevő társaikat) és »megbántja érzékenységüket«. Jehova bizonyságtevői csak úgy őrizhetik meg hűségüket, ha az igazságot hirdetik és az igazság, ez leplezi le a látszatkereszténység kétszínű elemét, amely Isten- és országa képviselőjének nevezi magát —, holott ellensége. Dániel, amint a neve is mutatja, az igazság és a jog mellett kelt síkra, úgyanúgy Jehova bizonyságtevői az igazságról tesznek bizonyságot és a jog és az igazság mellett szállnak síkra. Mindez nemcsupán nyugtalanítja a látszatker. tényezőit és a »bűn emberét«, sőt ez még meg is keményíti Isten országa ezen ellenségeinek szívét és Jehova bizonyságtevőinek kipusztítására törekszenek.

17 A tiszttartók okot kerestek, mellyel Dánielt megvádolhatnák a birodalom ügyeinek kezelése tekintetében, azaz, törvényesnek feltüntethető ürügyet kerestek Dániel elpusztításának felidézésére. Ugyanily események történnek napjainkban: A látszatkereszténység, főképp felekezeti ága, törvényesség ürügyével igyekszik Jehova bizonyságtevői elpusztítására, mivel az igazság (amit Isten bizonyságtevői hirdetnek) gonosz üzelmeik útjában áll. E gonosz támadásokban Jehova bizonyságtevői ellen főképp a róm. katolikus papság és a »bűn embere« járnak elől. Ezek elmentek és feljelentették Jehova bizonyságtevőit azok előtt, akiket ők »Istentől rendelt felsőségnek« neveznek, törvényszegőknek, kommunistáknak, lázítóknak és anarkistáknak vádolván be őket. Ezek a ravasz összeesküvők nagyon jól tudják, hogy gonosz vádaskodásuk teljesen hamis s ez tisztán mutatja, hogy összeesküvésüket gonoszságban eszelték ki és teljes kegyetlenséggel hajtották végre. Még azután is, miután a világi bíróságok ismételten megállapították, hogy Jehova bizonyságtevői nem követtek el törvényszegést, a felekezeti elem, társaival együtt tovább folytatja Jehova bizonyságtevőinek üldözését és fogságba vettetését. De amiképpen Dánielben tényleg hibát nem találtak, vádalapot Jehova bizonyságtevőinek tevékenységében sem találhatnak, mellyel elfogatásukat és bezáratásukat igazolni tudnák. Jehova bizonyságtevői nem lehetnének hívek Istenhez, ha ugyanakkor lázítók, anarkisták, kommunisták, törvényszegők vagy olyanok lennének, akik szándékosan kárt okoznak embertársaiknak. Jézus Krisztus hű követőinek parancsa ez: »Szeresd a te felebarátodat!«, a »szeretet pedig nem okoz kárt a felebarátnak«. (Róma 13:10.)

Árulók.

18 A becsületes és hűséges ember szorgalmasan jócselekedetre törekszik a törvények ezirányú követelményeire való tekintet nélkül. A törvények szükségtelenek igazságos emberek számára. (Tim. I. 1:9.) Minden oly törvény, amely Jehova törvényével ellenkezik vagy elleneszól, igazságtalan. Az igaz ember nem teljesíthet oly rendeletet, amely Isten törvényével ellenkezik. A gonoszok minden igyekezetükkel törvényes színben feltűnhető okot keresnek gonosztetteik igazolására s emiatt sokszor még törvényhozó testületek is igazságtalan törvényeket alkotnak. A 120 tiszttartó között kétségtelenül volt néhány zsidó

FEL

származású is; de ezek hűtlenek lettek Istenhez s inkább emberek elismerését óhajtották és istentelen, önző utakon jártak. Ezek az emberek ismerték, menynyire ragaszkodnia kell egy igazi zsidónak Jehovához s valószínűleg tudták azt is, mily szigorúan megtartja Dániel Isten törvényeit; éppen ezek (a zsidók) lehettek azok, akik oly módszert ajánlottak összeesküvő társaiknak, amely útján Dánielt hatalmukba keríthetik. »Akkor mondák azok a férfiak: Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találhatunk ellene vaalmit az ő Istenének törvényében.« (Dán. 6:5.) Dániel árulói a Júdás-osztályt, illetve a »bűn emberét« példázza, amely Isten szolgájának vallja magát, holott ellensége. »Ezek a férfiak«, akikről ez a prófécia szól, tudták, hogy Dániel megtartja Isten következő törvényét: »Ne legyenek neked más isteneid rajtam kívül!« (Mózes II. 20:1—3.) Mivel ezek az összeesküvők tudták ezt, megbeszélték, hogyan keríthetik csapdába Dánielt, illetve oly törvény vagy rendelet kibocsáttatását beszélték meg, amely ellenkezni fog Isten törvényével. Jehova bizonyságtevői napjainkban Isten törvényének szigorú megtartására törekszenek; Isten törvénye, amely különösen a jelen időre szól, így hangzik: »Ti vagytok az én bizonyságtevőim, hogy én vagyok az Isten!«; »vonulj át a város közepén (Jeruzsálem, illetve a kereszténység között házanként) s jegyezd homlokon azokat, akik panaszkodnak azon iszonyúságok miatt, amelyeket abban — a városban — (kereszténységben) látnak« s ők ezen parancsok teljesítéseképpen végzik bizonyságtevésüket családonként és a nyilvánosság előtt is. (Ésaiás 43:12; Ezékiel 9:4; Apcsel. 20:20.) Jehova hű bizonyságtevői most Isten Igéjére hallgatnak: »Vesse alá magát mindenki a felső hatalmaknak«, t. i. Jehova Istennek és királyának (Jézus Krisztusnak), akit minden hatalommal felruházott. (Róma 13:1.) Mivel az Úr ezen hű szolgái Isten akaratának teljesítésére határozták el magukat s nem is akarnak semmilyen igazságos (földi) törvényt sem megsérteni, így szólnak: »Inkább kell Istennek engedelmeskedni, mint embernek!« (Apcsel. 5:29.) Oly esetben, amidőn a világ törvénye szembehelyezkedik Isten törvényével, a hívek Isten törvényének fogadnak szót, bármijükbe kerüljön is, s ezt a tényállást az összeesküvők közül senki sem ismeri jobban, mint a »bűn embere« (a gonosz szolga-osztály). Feltehető tehát, hogy egyes helyeken éppen ezek fogják összeesküvő társaikat oly intézkedések tevésére rábeszélni, mellyel Jehova bizonyságtevőit kelepcébe ejtik. A Júdás-osztály, a »bűn embere« kezdte legelőbb »üzletnek« nevezni Isten bizonyságtevői munkáját s nem lehetetlen, hogy ezek tanácsolták gonosztevő társaiknak, hogy Jehova bizonyságtevőit uccai árusoknak vagy házalóknak nevezzék.

19 Ezeknek az embereknek ama kijelentése: »Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem az ő Istenének való szolgálatában« — természetesen feltételezi, hogy az összeesküvők tanácskoztak együtt s így sütötték ki, mi fogja leginkább szolgálni tervüket. Ezt a tanácskoást nyilván Dániel tudta nélkül tartották. »Akkor azok az igazgatók és tiszttartók berohantak a királyhoz és így szólának: Dárius király, örökké élj!« (Dán. 6:6.) A gonoszok eljárási módszere mindenkor azonos; ezért észszerűen következtethetjük, hogy a tiszttartók, akik együtt voltak, nagy szóval hangoztatták loyalitásukat, törvénytiszteletüket s kenetteljes, kétszínű szavakkal támasztottak hangulatot Dániel ellen, magukat pedig az ország védelmezőinek nevezték. Azután — soraikból valószínűleg a legnagyobb képmutatót — a legjobb szónokot bízták meg, hogy nevükben beszéljen s így a király elé járultak, ahol minden rábeszélő tehetségüket igénybe vették, hogy rábírják egy oly rendelet kibocsátására, amely tervüket fogja szolgálni. Így van ez napjainkban is.

20 Amerikában a »Ministerial Alliance« időközönként összegyűl, ülésein azon eszközökről és módszerekről tanácskoznak, melyek leginkább szolgálják önös érdekeiket. Agent-provokatőreikkel gyűlnek össze s úgy tesznek, mintha tekintettel lennének a legfelsőbb hatalomra, még imádkoznak is gonosz összeesküvő társaikért, a kormánynak kifejezik hódolatukat s így remélik megnyerni a nép elismerését és támogatását. Bebeszélik maguknak, hogy valami igazságos és nagy ügyet tartanak szem előtt s azt hiszik, ezzel rábeszélhetik a népet, hogy őket támogassa. Ezzel egyezően mondja Isten prófétája: »Miért dühösködnek a pogányok (illetve mit akarnak ezek a nemzsidók — nemkeresztények) és gondolnak hiábavalóságot?« (2. zsoltár 1.) A mostani szatrapák azon kijelentéssel gyakorolnak benyomást a népre, hogy ők a törvények tisztelői, a nemzet védelmezői és őrei, mely kijelentésüket többen el is hiszik. Az összeesküvők Dániel napjaiban — valamint jelenben — tulajdonképpen Jehova Isten ellen keltek síkra, felszólították, engedje végrehajtani tervüket, hogy döntő megpróbáltatásnak tegyék ki bizonyságtevőit. Ez az eszme természetesen Sátán fejében született és főképviselője hajtja végre. A mai összeesküvők annyira beképzelték, hogy azt hiszik, Jehova velük lesz azon férfiak és nők eltávolítására törekvő szándékukban, akik Istenről tesznek bizonyságot a nép között, amely bizonyságtevés az összeesküvők (istentelenek) érzékenységét bántja. Ezek azt gondolják, meg fogják mutatni Jehovának, hogy az ő bizonyságtevői nem méltók arra, hogy belejük helyezze bizalmát. Ezek az összeesküvők véres szájjal állnak Jehova elé és mézesmázos szavakkal beszélnek előtte; de nem őszinték szívükben és távol állnak az Úrtól. (Tim. II. 3:5; Ésaiás 29:13.) A »ruhájukban« bíznak, mint amelyekkel a népet általtani tudják s azt gondolják, az fogja nekik biztosítani Isten kegyelmét. (59. zsoltár 8, 9.) Sátán a példája az ily kétszínű szereplésnek, amidőn Jóbbal szemben megjelent Jehova Isten előtt.

21 A tiszttartók a következő szavakkal járultak Dárius elé: »Dárius király, örökké élj!«; de becstelenek voltak és nem is ragaszkodtak a királyhoz szívből, hanem csupán gonosz céljuk megvalósításán mesterkedtek. A mostani összeesküvők is így járulnak Isten elé, mintegy így szavalnak: Jehova, te vagy a mindenható; maradj azonban csak a mennyekben s bízd csak miránk a földi ügyeket. Nyugodt lehetsz, mi gondját viseljük érdekeidnek! — Természetesen, az Úr tudja, hogy ezek az emberek csak hazudoznak és kétszínűek. A saját beszédükkel árulják el magukat. »...Odaülnek elődbe, mint az én népem, de nem

FEL

cselekszik beszédeidet... csak ajkukra veszik, szívük pedig nyereség (önérdek) után jár.« (Ezékiel 33:31.) Ez az idézet minden józan gondolkodású embert meggyőzhet arról, hogy az ilyenek nem Isten képviselői, hanem neki és országának is ellenségei. A mai cselszövők, főképp a r. kat. hierárkia jól tudja, hogy az igazság részéről fenyegeti a legnagyobb veszély; ezért akarja a népet távoltartani az igazságtól, mivel ellenkező esetben a népen való hatalmát elveszítheti s nem nyírhatja tovább a juhokat. Ezek emiatt is akarják fogságukba vetni a Dánielben példázott Isten bizonyságtevőit, akik bizonyságot tesznek az igazságról.

22 E tiszttartók első dolga az volt, hogy a királynak hazudjanak; képmásaik ma is így hazudnak, amidőn Isten, az Úr elé állnak. Azt állították a király előtt, hogy az ország, illetve kormány államférfiai egyhangúan elhatározták, hogy királyi rendeletet kell kibocsátani az ország érdekében. Jól tudták, hogy ezzel hazudtak, mert a kormány legfőbb tagja, Dániel, nem bírt tudomással róla. Ezeknek az Ördög sugalmazta ezt a gondolatot; mai hasonmásaik is ugyanezt a taktikát követik megalakulásuk óta.

23 Most képzeljük el magunk előtt, hogyan sétáltak a király elé ezek a kétszínű pulykakakasok, ünnepi ábrázattal, behájazott hosszú szakállukkal és földigérő köntöseikben! Aztán kilépett közülök a legvéresebb szájú (aki a legtöbb hájjal volt megkenve) s mindnyájuk füle hallatára így kezdett beszélni a király előtt: »Tanácsot tartottak az ország összes igazgatói: a helytartók, fejedelmek, tanácsosok és a kormányzók, hogy királyi végzés hozassék és erős tilalom adassék (ki), hogyha valaki harminc napig kér valamit valamely istentől vagy embertől, tekívüled, ó király, vettessék az oroszlánok vermébe.« (Dán. 6:7.)

24 Sok költségbe, levelezésbe és nagy utak megtevésébe került, míg ezek az előkelő tisztviselők a Méd-Perzsa világbirodalom minden részéből összegyűltek s mindezt csupán egy embernek, Dánielnek az elpusztítása érdekében cselekedték, mivel ő hivatalának lelkiismeretes ellátása által a többi 119 tiszttartót az államkincstár és a nép hamis ürügyekkel való kirablásában akadályozta. Ezek jól tudták, hogy hazudnak, amidőn azt állították a király előtt, hogy az »ország összes igazgatói« tanácskoztak. Dánielről nem szóltak, így akarták a királyt rászedni. Így cselekszik a r. kat. hierárkia is, mint az összeesküvés mostani esze, valamint a »bűn embere«, a »gonosz szolga-osztály«; időt, pénzt, energiát nem sajnálnak; hogy egy maroknyi népet — férfiakat és nőket, Jehova bizonyságtevőit — útjukból eltávolítsák, mivel önző érdekeik útjában áll. Eleinte csak hallgatásukkal részesítették megvetésükben Jehova bizonyságtevőit; de azután annyira bántani kezdte őket az igazság s érzékenységüket annyira megsebezte, hogy cselekedni kezdtek. Például New Yersey, N. Y., Kanada és más tartományokban egy bizonyos törvénytervezetet készítettek azon ürüggyel, hogy egy ily törvény szükséges a nép védelmére a Németországban dúló gonosz nemzeti szociálizmus mozgalommal szemben. Holott a törvénytervezet pártfogói nagyon jól tudják, hogy ezzel tulajdonképpen Jehova bizonyságtevőit akarják elpusztítani. Viszont Németországban a róm. kat. papok a nácikkal dolgoznak karöltve. A nácik is el akarják pusztítani Jehova bizonyságtevőit s ugyanezt akarják a modern káldeusok is. New Yerseyben a túlbuzgó káldeus-képviselő port törekedett hinteni a nép szemébe s egy oly harapós törvénytervezetet akart létesíttetni, amely mindenkit megakadályozott volna a farizeus-uralom bűneinek feltárásában. De túl sokat fecsegett s így figyelmesek kezdtek lenni rá néhányan, akik azután ezt a kártékony mozgalmat leleplezték. Most van itt az Úr arra rendelt ideje, amidőn ezt az ügyet felderíti, mert már régen előre feljegyeztette Igéjében ezt a támadást, olvassuk: »A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr- és az ő felkentje ellen: (mondván) szaggassuk le az ő bilincseiket és dobjuk le magunkról köteleiket!« (2. zsoltár 2, 3.)

25 Mindenkor, amidőn valamily szokatlan és drasztikus intézkedés tevését tanácsolják a törvényhozó testületeknek, azt állítják: »a rendkívüli helyzet« követeli azokat. Dániel napjaiban is ily taktikával dolgoztak. Az összeesküvő tiszttartók azt állították a király előtt, hogy mindnyájan megegyeztek egy törvényre vonatkozólag, amely harminc napra legyen érvényes, amíg a felmerült bajt eltávolítják (leküzdik). Azzal számoltak, hogy harminc nap éppen elég lesz arra, hogy Dánielt — s ha van, Jehova más hű tisztelőit is — kelepcébe ejtsék. Egy egész hónapot fordítottak a szükséges bizonyítékok — ha kell, hamis tanúk útján is — beszerzésére, amelynek birtokában aztán ezen idő alatt a Baál-tisztelet ünnepélyes keretei között Dánielt »törvényesen« ki fogják irtani. Ezek az összeesküvő szatrapák azzal számoltak, hogy Dániel e harminc nap alatt is biztosan Jehovához fog könyörögni, amit aztán be fognak bizonyítani. A törvény megszegése így természetesen nemcsak őket, hanem a királyt is megbántja érzékenységében s a törvény ily nyilt megszegése kétségtelenül magával hozza Dániel nyilvános megöletését. Sátán, úgylátszik mindenkor szeretett kultuszának védelmére kelni kipellengérezésükkel és leleplezésükkel szemben s a »vallás védelmét« hangoztatva, működött azon, hogy senkinek se engedjék meg az igazság hirdetését, mert az a Baál-vallás kultusz csalásaira és képmutatásaira felhívja a közfigyelmet. Ez valóban ama nagy vitakérdéssel (perrel) áll összefüggésben: Ki a legfelségesebb, Jehova Isten-e vagy az Ördög? Ez lett gyakorlatilag kipróbálva Dániel esetében s most is hasonlóképpen történik, bizonyos azonban, hogy most is hasonlóképpen fog végződni az ügy, mert Jehova áll a kormányrúdnál.

26 Természetesen minden zsidó, így Dániel is, titokban, szívében és hálószobájába zárkózva, imádkozhatott volna Jehovához s Ő így is éppen úgy meghallgathatta volna, mintha a nyilvánosság előtt imádkozik; így a hatalom birtokosai nem értesülhettek volna a titkos imákról. Most is hasonló a helyzet. Jehova bizonyságtevői titokban is szolgálhatnak és imádkozhatnak Istenhez s beszélhetnek Isten országáról, anélkül, hogy ellenségeik megtudják. De az ily titkos istentisztelettel az emberektől való félelmüket fejeznék ki, ami annak volna titkos bevallása, hogy nem Jehova a legfelségesebb és a leghatalmasabb,

FEL

mert nem tudja megoltalmazni és megszabadítani az övéit. Sátán pedig éppen ezt akarja elérni. Az Úr előre tudta mindezt, s azért figyelmeztet: »Az emberfélelem tőrt vet.« (Példb. 29:25.) De »az Úrnak félelme életre visz«. (Példb. 19:23.) Csak úgy lehet a Mindenható Isten igaz tisztelője bárki is, ha megtartja parancsait, s parancsainak egyike így szól: »Ti vagytok az én bizonyságtevőim!«, azaz, kötelni kell embertársaitokkal, hogy Jehovában bíztok, hogy egyedül Ő az életadó és az áldások forrása s egyedül csak Ő hozzá kell fordulni illendő könyörgéssel — azon bizodalommal —, hogy meghallgatja kéréseinkt.

27 A könyörgések és kérések korlátozása, miszerint csak a perzsa királyhoz szabad fordulni, a király istennó avatásával egyjelentőségű lett volna, valamint arra való felhatalmazásával, hogy az ember lelkiismeretén uralkodjék. Ami azt jelentette volna, hogy hatalma a Mindenható Isten hatalmánál is nagyobb. Az összeesküvő tisztartók oly törvényt javasoltak, amely az államot tette meg a legfelsőbb hatalomnak, mely előtt mindenkinek meg kell hajolnia s így vakon kell engedelmeskednie egy embernek, mint diktátornak. Éppen így áll a helyzet (bizonyos helyeken) napjainkban. Az egész világ forrong. A hatalmakat a törvényszegők megvetik. — A klérus és a vakbuzgók jámbor külsővel és kétszínű beszédekkel járulnak a politikai hatalmak elé s mintegy így szólanak: »A kommunista és forradalmi eszmék azért terjednek mindinkább, mivel a nép nem részesíti kellő tiszteletben a felekezeteket; hozzatok tehát oly törvényeket, amelyeknek fogaik lesznek, oly törvényt, amely nem fogja megengedni semmilyen szervezetnek és személynek sem oly beszédek, nyilatkozatok tartását és kinyomatását, amely felekezeteinkről vagy szolgáinak bűneiről, tévedéseiről szól.« Továbbá: »Ezt ...és ezt... és ezt...« Így ily nagy beszédekkel és féligazságokkal igyekeznek befolyásukkal a lelkiismeret szabadságát és szabad gyakorlását bilincsekbe verni. Ezek jól megválogatott szavak; de csak alakoskodás volt az illetők részéről. Ezek tudták, hogy hamisságot állítottak, valódi szándékuk pedig az volt, hogy kiirtsák az országból azokat, akik valóban Jehova Istennek szolgálnak, akik Őt imádják és az ő országának és királyának igazságait hirdetik, holott az emberiségnek csak Isten országa nyújthat reménységet. Ez további, amellett szóló bizonyíték, hogy az összeesküvők társaikkal együtt Sátán eszközei. Ezek az összeesküvők egy törvényrendeletet követeltek, miszerint mindent egy bizottság elé utaljanak Amerikában s annak engedélyéhez kössék mindazt, amit a népnek rádión, hangszórón, garmofonlemezeken hallania vagy nyomtatásban olvasnia szabad. Így senki sem olvashatott volna semmit, ami nem megy előzetesen a tervezett bizottság cenzuráján át. Ezek az intrikusok katolikusokból, protestánsokból és zsidókból akartak egy önérdekeiket védő bizottságot összeállítani, de ezek közül egyik sem szolgált volna Jehova Istennek. Ez a bizottság szabta volna meg, mit hallgathatnak és mit nem, az emberek. 1934-ben az Egyesült-Államok és a New-Yersey törvényhozó testülete elé beterjesztett anyagból tisztán lehet látni, hogy a róm. katolikus hierárkia, Sátán különböző képviselői, eszközei együtt és külön is, összeesküvést szőttek s annak végrehajtásán dolgoznak s így akarják megakadályozni embertársaikat a Mindenható Isten korlátlan és tetszésük szerint való tiszteletében és szolgálatában. Egy ily drasztikus törvénytervezet, amely a vallásszabadság, szólás- és sajtószabadság ellen irányul, tisztán azt mutatja, hogy ezzel a Jehova Istenről és az ő országáról szóló igazságtól akarták a népet megfosztani. Ily mozgalom mögött a Sátán áll. Ezt a támadást Góg vezeti s az ő földi álszent képviselői úgy határoztak, hogy úgy érhetik el ezen céljukat a leggyorsabban, ha Jehova bizonyságtevőit elpusztítják, munkájuknak a kereszténység között véget vetnek, hogy ne legyenek többé nemzet. De azok, akik igazán szeretik Jehova Istent s mellette foglalnak állást, nem nyugtalankodnak az ellenség működése miatt. Tudják, hogy az elvetemült összeesküvők nem érik el céljukat, mert írva van: »Az Úr, aki az egekben lakik, nevet rajtuk. Megszólal haragjában s felgerjedésében megrémíti őket.« (2. zsoltár 4, 5.)

28 Az összeesküvők azt kérték, törvényrendelet határozza meg, hogy mindenkit, aki mástól s nem Dáriustól kér valamit, az oroszlánok prédájául vessék. Ezek az oroszlánok a király tulajdonát képezték s az igazság végrehajtását példázzák. Az összeesküvők arra számítottak, hogyha sikerül Dánielt az oroszlánok közé vetetniök, a nép így fog szólani: »Na, ez a Dániel is megkapta a maga méltó büntetését. Nagyon rossz ember lehetett!« Azt gondolták, hogy a nép majd dícsérni fogja őket s mint a törvények tisztelőit fogja őket dicsőíteni. Így számítottak ezek hasonmásai is s elhatározták, hogy törvényesnek látszó eszközzel fognak fellépni Jehova bizonyságtevői ellen s ha arra nem találnak törvényt, akkor csináltatni fognak egyet. Az összeesküvők így szóltak Dárius királyhoz: »Most azért, ó király, erősítsd meg e tilalmat és add ki írásban, hogy me ne változtassék a médek és a perzsák vissza nem vonható törvénye szerint.« (Dán. 6:8.) Ennek megfelelően küldi szét most a pápa különböző ügynökeit a kereszténység között azon utasítással, hogy oly törvénytervezeteket nyujtassanak be és szavaztassanak meg, melyek alapján Jehova bizonyságtevőit elpusztíthatják.

29 Jehova bizonyságtevőinek ellenségei gondolattükhöz Isten jóváhagyását is ki akarnák csikarni, emiatt keresnek törvényesnek látszó eszközöket céljuk kivitelére. Már régen nyiltan hangoztatták, hogy a világ politikai hatalma isteni jog alapján uralkodik s arra számítanak, ha sikerülne nekik egy oly szakaszt belecsempészni a törvénykönyvbe, mely kelepce lehetne Jehova bizonyságtevői számára, akkor látszólag törvényesen tudnák előidézni Isten embereinek pusztulását s így Isten jóváhagyását is kivívhatnák. Mivel az összeesküvők Dániel napjaiban s most is a Mindenható Isten, az Örökkévalóság Királya ellen intéztek kihívást, Ő úgy felel nekik, miként egykor az Ördögnek: »...Te ellene (Jób ellen) ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt.« (Jób 2:3.) »Úgy látszik, köze van hozzád a hamisság székének, amely nyomorúságot szerez törvény szine alatt?« (94. zsoltár 20, angol-f.)

FEL

30 Dárius király engedett a tiszttartók óhajának: »Annakokáért Dárius király adott írást és tilalmat.« (Dán. 6:9.) Ez mutatja, Jehova nem akadályozza meg, hadd »sarjazzanak a gonoszok, mint a fű és virágozzanak a hamisság cselekedői«. (92. zsoltár 8.) S hogy törvényesnek látszó eszközökkel vagy módszerekkel törjenek az Úr bizonyságtevőinek elpusztítására. Isten túri, a világi hatalmak hadd járjanak a maguk útján s hozzanak önző eszméiknek megfelelő törvényeket, Isten népének azok által való kipróbálására; de ez semmiképpen sem azt jelenti, hogy Isten szentesít kegyetlen és igazságtalan törvényeket. A nagy kérdés, amiről itt szó van, Jehova nevének igazolása; ezért ez azt jelenti, hogy Isten felkentjei próbáknak tétetnek ki és mindvégig meg kell őrizniök feddhetetlenségüket Isten előtt.

Hű bizonyságtevők.

31 Az izgalmas nagygyűlést Dárius király jelenlétében nyilvánosan, de Dániel távollétében tartották. Amidőn Dániel megtudta a tiltó rendelet kibocsátását, semmiképpen sem rendült meg Jehova Istenhez való hűségében és ragaszkodásában. »Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső terének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé, és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dícséretet tőn az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.« (Dán. 6:10.) A feljegyzés nem beszél arról, hogy Dániel lépéseket tett a rendelet kibocsátása ellen; nyilván, ha tudott volna róla aláírása és kibocsátása előtt, állást foglalt volna ellene. Jehova bizonyságtevői peticiót nyujtottak be az Egyesült-Államok kongresszusához és a New-Jersey állam törvényhozó testületéhez, amelyben tiltakoznak bizonyos törvénytervezet ellen; de ezzel nem igyekeztek megakadályozni valamely törvény intézkedését. Azirányban foglaltak nyomatékosan állást, hogy a merénylők kísérletét jegyzőkönyvbe foglalják s így azoknak soha se legyen módjukban azt állítani, hogy nem tudták, hogy a Mindenható Isten ellen küzdenek, amidőn bizonyságtevőit üldözik. Jehova bizonyságtevői minden ily üggyel szemben a következő álláspontra helyezkednek: Hadd tegyen az Ördög összes csatlósaival együtt, amit akar; de mialatt ily dolgot tesz, minden alkalmat megragadunk és ismertetni fogjuk a néppel, amit tesz.

32 Dániel házába vonult s a Jeruzsálem irányában nyitvatartott ablaka előtt naponta háromszor borult térdre és könyörgött Jehova Istenhez. Ezzel az Úr mai maradékát példázza, mely szívében és elméjében Jehovához és királyságához fordul s kifejezi azon legfőbb óhaját, hogy részt akar venni nevének igazolásában. A maradék megőrzi hűségét Jehova és országa iránt, bármit is kövessen el emiatt az ellenség. Miképpen Isten kegyesei a régmúltban, mondja most a hű maradék Jehováról és szervezetéről: »Ha elfeledkezem rólad, Jeruzsálem, feledkezzék el rólam az én jobbkezem! Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha meg nem emlékezem rólad: ha nem Jeruzsálemet tekintem vígasságom fejének!« (137. zsoltár 5, 6.) »Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom és Ő meghallja az én szómat.« (55. zsoltár 18.) Jehova bizonyságtevői, a hű maradék, a merénylők részéről származó üldöztetései és támadtatásaira való tekintet nélkül ezután is úgy fogja imádni és szolgálni a Mindenható Jehova Istent, amint megparancsolta, úgy, amint Jézus és hű apostolai szolgáltak neki: nyiltan, családonként hirdetvén az evangéliumot. (Apcsel. 20:20.)

33 Ha Dániel a királyhoz ment volna s megkérte volna, engedje meg neki Jehova szolgálatát, ezzel elismerte volna a király jogát a tiltó rendelet kiadására vonatkozólag, azt t. i., hogy előbb a király jóváhagyását kell birnia s csak azután imádkozhatik Jehova Istenhez, s ezzel azt mutatta volna ki, hogy nincsen teljesen meggyőződve Jehova mindenhatóságáról s arról, hogy (Jehova) a királynál is felsőbbrendű. Ha Dániel így tett volna, ezzel Jehovát gyalázta volna meg. Isten és ember között nem a kormány s nem az állam a közbenjáró. Jehova felsőbbrendű mindezeknél; az ő törvénye felülmúl minden más törvényt s az ő népe engedelmeskedni fog az ő törvényének.

34 Az isteni jogszabály nem változik. Jehova megparancsolta felkentjeinek, menjenek és tegyenek bizonyságot az emberek előtt s ismertessék meg velük azon igazságot, hogy csak Jehova az igaz Isten, hogy Sátán az ő ellensége és rövidesen el fog pusztulni. Isten Igéjének ezen igazsága természetesen nevetséges a mai modern farizeusok előtt s emiatt gúnyolják, üldözik és törnek azon férfiak és nők életére, akik azt hirdetik. Mindez azonban nem akadályozza a maradék tagjait s nem lankadnak meg Isten reájuk bízott munkájában.

35 A merénylők spiónokat állítottak fel bizonyos megfelelő helyeken a szükséges bizonyítékok megszerzésére. Így spiónkodnak a mai merénylők is Jehova bizonyságtevői körül közegeik és a »Júdás-osztály« útján, hogy bizonyítékokat produkáljanak ellenük. A Júdás-osztály egyik csoportja a Béthel-család közelében ütötte fel tanyáját, gondolván, így jobban kifürkészheti, mit dolgoznak (a Béthel-család tagjai) s jobban kiforgathatják a tényeket s kelepcébe dönthetik Jehova bizonyságtevőit. Ha a produkált bizonyítékokat nem tartják kielégítőnek, ezek a spiónok tetszésük szerint megtoldják majd. Ezt példázza az, amit a gaz tiszttartók Dániel esetében cselekedtek: »Akkor azok a férfiak berohantak és megtalálták Dánielt, amint könyörge és esedezék az ő Istene előtt.« (Dán. 6:11.) A merénylők tulajdonképpeni célja nem arra irányult, hogy véget vessenek Jehova tiszteletének Dániel részéről, hanem törvényesnek feltüntethető okot akartak produkálni Dániel elpusztítására. Így a merénylők nemcsupán azért járnak el Jehova bizonyságtevői ellen, mivel a Mindenható Istent tisztelik, hanem törvényesnek feltüntethető okot akarnak produkálni azok elpusztítására, akik Isten igazságáról bizonyságot tesznek, mivel az igazság kipellengérezi és megvetésnek teszi ki az Ördög híveit. Amiképpen Dániel esetében történt, történik Jehova bizonyságtevői esetében is: Amennyiben Dániel nem vette figyelembe a tiszttartók igazságtalan törvényrendeletét, halálveszélynek tette ki magát; de a Je-

FEL

hova Isten iránt való hűtlensége is pusztulásba döntötte volna. Így Jehova bizonyságtevői veszélynek teszik ki magukat oly helyen, ahol törvényes úton tiltják Isten Igéjének szólását, ha ezen intézkedést nem méltatják figyelemre; de Jehova törvényének figyelmenkívül hagyása s nem teljesítése (is) teljes pusztulásukat s a létből való kitörlésüket jelentené, amint Jézus mondja: »Ne féljetek azoktól, akik csak a testet ölhetik meg, de a szellemet nem; attól féljetek inkább, aki mind a testet, mind a szellemet elpusztíthatja a gyehennában.« (Máté 10:28.) Isten hívei Isten törvényét követik s teljes beléje helyezett bizalommal reábízzák a következményeket. A hűségesek nem félnek, sem Ördögtől, sem embertől, csak Jehovától, amint írva van: »A Seregek Urát (Jehovát) Őt szenteljétek meg, Őt féljétek és Őt rettegjétek! És Ő nektek szenthely lészen; de megütközés köve és botránkozás sziklája Izrael két házának.« (Ésaiás 8:13, 14.) Ha Jehova hű felkentjei neki akarnak engedelmeskedni, nem bujhatnak el s nem mellőzhetik a róla való bizonyságtevést, sem otthon való maradásukkal és énekek éneklésével és könyvek olvasásával nem mentegethetik magukat (ha bizonyságtevő kötelességüket elmulasztják). A hűségesek és igazak valóban Jehova bizonyságtevői, nem hagyhatnak fel a Királyság gyümölcseinek átnyujtásával és könyörgésükkel Isten országáért és Sátán hatalmának pusztulásáért. A maradék tudja, hogy Isten parancsának teljesítése következtében embereknek szolgáltatja ki magát; de a hívek semmi mást, csak azon feltett céljukat tartják szem előtt, hogy teljesen engedelmeskedni akarnak Urunknak, Jehova Istennek.

36 Az isteni tudósítás ama feltevést támogatja, hogy Dániel nem volt jelen, amidőn a merénylők a király előtt megjelentek és panaszt emeltek ellene. Dánielt távollétében ítélték el. Gyakran megtörténik ez most is, hogy Jehova bizonyságtevői ellen néhol vádat emelnek, eljárást indítanak s el is ítélik, anélkül, hogy tényleg kihallgatnák vagy bizonyítékuk volna ellenük. Amidőn a tiszttartók látták, hogy Dániel térdre borulva imádkozik, nyilván gúnyosan kacagtak s nyomban a királyhoz mentek. »Ekkor bemenének és mondák a király tilalma felől: Nem megírtad-é a tilalmat, hogyha valaki kér valamit valamely istentől vagy embertől harminc napig, ó király, vettessék az oroszlánok vermébe? Felele a király és monda: Áll a szó! a médek és a perzsák vissza nem vonható törvénye szerint.« (Dán. 6:12.) Az összeesküvők előbb a király szájából hallani akarták, hogy a rendelet alá van írva, miszerint harminc napig senki sem kérhet, sem embertől, sem istentől semmit, halálbüntetés nélkül. Egy megtörtént esetet említettek a király előtt, de Dániel nevét eltitkolták, amíg az óhajtott feleletet meg nem kapták. A király szavaival igazolta, hogy helyesen idézték az aláírt rendeletet s hogy az visszavonhatatlan. Ezek az intrikusok úgy látták, tisztán bizonyított bűnügy a zsidó Dániel esete s hogy rövidesen az oroszlánok martalékául vetik. Mainapság, amidőn egyes érdekemberek valamit el akarnak érni, azt mondják, »kivételes állapot« állott elő, »kényszerhelyzetbe jutottunk« s csak úgy lehet megőrizni a békét és köznyugalmat, ha drasztikus rendeleteket vagy törvényeket csináltatunk. Például ily hamis ürügy alapján bocsátott ki a Hitler-rezsim indokolatlan és igazságtalan rendeleteket, megtiltván Jehova bizonyságtevőinek a Királyság evangéliumának prédikálását és Jehova Isten szolgálatát. Sátán csürhehada más helyeken is cselekedett hasonlóképpen Góg vezérlete alatt. Ezt példázza ama harminc nap, mely időre a király rendeletével »kivételes állapotot« hirdettek ki. Isten ellenségei hasonló, emberektől létesített »kivételes állapotokat« teremtenek, amit aztán Jehova bizonyságtevőinek eltávolítására (megszüntetésére) aknáznak ki. Így cselelték a tiszttartók is a helyzetet a király előtt, hogy Dániel halálát előidézhessék. Így rejtőzködnek (a »bűn embere« és a Júdás-osztály) »kivételes állapotok« mögé s használják fel a helyzetet Jehova bizonyságtevőinek üldöztetésére és Isten országa bizonyságtevő munkájának akadályozására. Dániel a próféciai kép e részében nagy veszélyben forgott, halálveszedelem fenyegette. A király, anélkül, hogy sejtette volna, a rendelet kiadása által lekötötte magát s nem tudta visszavonni. Így fenyegeti Jehova bizonyságtevőit és munkájukat a látszatkereszténység között most is komolyan a pusztulás veszélye. Mit cselekesznek a hűségesek? Miért kérdezik egyesek — amint valóban kérdezik is —, miért tűri meg Jehova Isten, felkentjeinek ily veszélyes helyzetekbe való kerülését?

FEL

Oroszlánok között.

II. RÉSZ.

JEHOVA' cselekedeteinek jogelvei éppen oly változhatatlanok, mint önmaga. (Malakiás 3:6.) Ezt tükrözi vissza a méd-perzsák vissza nem vonható törvénye. Ama körülmény, hogy a Szentírás megemlékezik a méd-perzsák törvényeinek meg nem változtathatóságáról, bizonyítja, hogy a Biblia minden feljegyzése bizonyos cél érdekében történt, mégpedig főképp azok érdekében, akik most a maradékot alkotják. Az eldöntendő nagy kérdés Isten felsőbbsége; e kérdésnek most el kell dőlnie s ehhez Isten teremtményeinek feddhetetlensége is hozzátartozik. Az ember Jézus tökéletes volt, mindazáltal be kellett bizonyítania feddhetetlenségét és tisztaságát, amit csak azon szenvedések közt tehetett, melyeket Sátán támadásai következtében szenvedett. »Noha Isten fia volt, engedelmességet tanult azokból, amiket szenvedett.« (Zsidók 5:8.) »De mindazok is, akik jámborul akarnak élni a Jézus Krisztusban, üldözést fognak szenvedni.« (Tim. II. 3:12, Káldi-f.) »Miközben megerősítették a tanítványok lelkét s intették őket, hogy maradjanak meg a hitben és hogy sok viszontagságon át kell bemennünk Isten országába.« (Apcsel. 14:21—22, Káldi-f.) Az ókori hűségesekuek, Dániel prófétával együtt, hasonló szabály alapján kellett megpróbáltatniok feddhetetlenségük és bűntelenségük megállapítására; s mivel így próbáltattak ki, sok szenvedés következett rájuk. Az ő élményeikből merít most vigaszt és erőt a földön élő maradék. Ha megértjük, mit kellett szenvedniök Dánielnek s más híveknek abban az időben, azt is meg tudjuk érteni, miért tűri Jehova, hogy hű bizonyságtevői a jelen veszélyes napokban az ellenségtől és eszközeitől szenvedjenek.

2 A ravasz, pöfékelő, szakállas és kétszínű szatrapák a király elé álltak s azt gondolták, máris a kezükben tartják Dániel halálítéletét. Az elvetemült társaság szószólója aztán a királyhoz fordult, mondván társai nevében: »Erre feleléuek és mondának a királynak: Dániel, aki a júdeabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, ó király, sem a tilalmat, amit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését.« (Dán. 6:13.)

3 Vajjon ez indította, vagy ez volt-e a tulajdonképpeni ok, ami az összeesküvőket arra indította, hogy Dániel életére törjenek? Biztosan nemcsupán amiatt törtek életére, mert zsidó volt. Ha Dániel összeszűrte volna a levet a család szatrapákkal s együtt dolgozott volna velük, nem törődtek volna vele, hogy zsidó-e vagy más nemzetiségű. De a szatrapák közt csak Dániel volt tisztességes ember s az ő becsületessége és hűsége útjában állott visszaéléseiknek, miket kormánytisztségeik betöltésében elkövettek. Jehova törvénye parancsolta Dánielnek, hogy minden cselekedetében igazságosan és becsületesen viselkedjék; Dániel szótfogadott Isten törvényének s nem az emberek szokásaitól és törvényeitől kormányoztatta magát. Dánielnek igazságosan és jog szerint kellett viselkednie, máskülönben nem élvezhette volna Jehova elismerését.

4 A kegyetlenül Dániel életére törő kétszínű szatrapák kétségtelenül rámutattak a király előtt arra, hogy Dániel zsidó, akit a király rendeletének megszegésén rajtafogtak, sőt az ő zsidó voltát is kihangsúlyozták, ezzel akarván a királyt a zsidók ellen bőszíteni, amennyiben a zsidók törvénye különbözött a médek törvényétől. A király kiadta rendeletét, amit mindenkinek tiszteletben kellett tartania, akinek az élete kedves volt s tényleg semmi különbség sem állott fenn, hogy zsidó-e vagy sem, a törvényszegő. Hámán is hasonló taktika szerint járt el, amidőn így szólt: »Van egy különc és szétszórt nép (a zsidók) egész birodalmadban; törvényeik különböznek minden más nép törvényeitől s a király törvényeit nem tartják be; nem méltó, hogy a király megtűrje őket.« (Eszter 3:8, angol-f.) Az Ördög politikája ebben a következő volt: előítéletet akart támasztani az uralkodók szívében azok ellen, akiket el akart tenni láb alól. Az intrikusok úgy látták, elegendő bizonyítékuk van arra, hogy Dániel megszegte a király rendeletét s ez a király haragját ellene fogja fordítani s haladéktalanul kivégezteti a vétkezőt. Az összeesküvők a király előtt legalázatosabb hódolatukat kifejezvén, a következőképp érvelhettek: »Ez az ember, Dániel, magas kormánytisztséget tölt be s így viselkedésével nemcsupán erősen megsértette a királyt, sőt rossz példát is mutatott a népnek, ami megrendíti a nép törvénytiszteletét, ez pedig a nemzet békéjét és biztonságát veszélyezteti.« Ehhez hasonló például a következő rendelet is, amelyet a Hitler-rezsim bocsátott ki Jehova bizonyságtevői ellen: »Azáltal, hogy Jehova bizonyságtevői Jehova Istennek szolgálnak, az állam békéjét és biztonságát veszélyeztetik s emiatt kell elnyomatniok.« Ez az elmélet hamis, ily csalárd érvelésekkel (indokolásokkal) törekednek Sátán képviselői másutt is hasonló törvényrendeletek csinálására; így akarják Isten igazságának hirdetését megakadályozni. Hasonló törekvések láthatók Amerika egyes államaiban s egyes más országokban is s ha ily törvények érvényre emeltetnek, ez Jehova bizonyságtevői Isten országára vonatkozó munkájának elpusztítását eredményezné és sok bizonyságtevőnek a fogságbavetetését, sőt halálát is előidézhetné. A gonosztevők éppen ezt szeretnék elérni, hogy így a népet megakadályozzák abban, hogy gonoszságukról tudomást szerezhessen. A modern összeesküvők »törvényes színben foltüntethető« eszközt keresnek Jehova bizonyságtevőinek és munkájuknak elpusztítására és nincsen kizárva, hogy a látszatkeresztény nemzetek Armageddon előtt törvényrendeletekkel fogják megtiltani Jehova bizonyságtevői tevékenységét. Ha akkor a hűségesek kitartanak a bizonyságtevés munkája mellett s tovább szolgálnak Jehova Istennek, többjüket mint szándékos törvényszegőket fogják elítélni.

FEL

5 Dániel élménye előre figyelmeztet ily állapotokról, amilyenek most kezdenek térthódítani a földön. Ily igazságtalan tilalmat máris hoztak Németországban s az ellenség, aki ily esetekben főképpen a r. kat. papokat használja, az Egyesült-Államokban s a világ más részein is, hasonló »rendeletek« kibocsáttatására igyekszik. Németországban minden gonoszságot elkövetnek Jehova bizonyságtevőivel, csupán azért, mivel oly iratokat találnak náluk, amelyek alapján a Szentírást tanulmányozzák. Ez súlyosan kipróbálja Jehova bizonyságtevőinek feddhetetlenségét. Isten mindezt nyilván amiatt tűri meg, hogy feddhetetlenségüket és hozzá való tökéletes ragaszkodásukat kipróbálja. Úgy, amint Hámán mondta a királynak, mondották Dániel intrikusai: »Ezt a népet nem kell tovább tűrni az országban!«

6 Dárius király kétségtelenül észrevette, mily csapdába döntötték észrevétlenül; de mivel ő volt az államfő, ragaszkodnia kellett tulajdon rendeletéhez s az ország vissza nem vonható törvényeihez. Ma már látják az államférfiak az ily papság kétszínűségeit s hogy mily igazságtalanul járnak el Jehova bizonyságtevőivel; de nincs bátorságuk, hogy igaztalan rendeletek kicsinyes, technikai része fölé emelkedjenek s nyiltan kijelentsék az igazságot, félnek, hogy elveszítik, amijük van. Ezért lehet oly helyeken könnyen arra bírni őket, hogy így szóljanak: »az állam bölcsesége és törvénye a legfontosabb«, s így a tulajdonképpeni eldöntendő ügy elől kitérnek; így nézik el, hogy ártatlanok szenvedjenek és így Isten nevét meggyalázzák. Dárius király — ne feledjük — nagy szerepet játszott egy prófétai kép keretében, habár sejtelme sem volt azon prófétai képről. S ne feledjük el azt sem, hogy itt a király királyi hatalmat példáz s az összeesküvők ezt a hatalmat igyekeztek az igazságos (Dániel) ellen s a maguk érdekében befolyásolni: »Akkor a király, amint hallotta ezt, igen restelkedék amiatt (Elberfeldi-f.: ez nem tetszett neki) és szíve szerint azon volt, hogy Dánielt megszabadítsa és napnyugotig törekedék őt megmenteni.« (Dán. 6:14.)

7 Nem tételezhető fel, hogy a király haragja Dániel ellen irányult, a királynak inkább az nem tetszett, hogy Dánielt az események folyása kényszerhelyzetbe döntötte, amely helyzetet a gonosz és romlott tiszttartók furfangja idézett elő. Ez példázza Jehova afeletti nemtetszését, hogy a nép megvédésének ürügye alatt oly törvényeket hoznak s hajtanak végre, melyek a valóságban Jehova bizonyságtevőinek bajba és igazságtalan szenvedésekbe való döntésére irányulnak. Az összeesküvők célja, amit szem előtt tartottak, azon férfiak és nők megbüntettetésére irányult, akik híven teljesítik Isten törvényeit. Természetesen, Jehova azonnal végetvethetett volna az ő bizonyságtevői üldöztetésének; de mivel Ő már a régi időkben elhatározta, hogy Sátán alkalmat nyerjen gőgös kihívásának végrehajtására, nem változtatja meg elhatározását, hanem mindaddig megtűri Sátán gonosz mesterkedésének folytatását, míg elérkezik szabott ideje nagy nevének teljes igazolására. Így nyernek alkalmat Jehova bizonyságtevői, Isten előtt való feddhetetlenségük és tisztaságuk beigazolására, ami által Isten nevének igazolásában is részt nyernek. Ez nagy kiváltság, amiben kevés teremtmény részesül. Jehova bizonyságtevői abból meríthetnek maguknak erős vigaszt, hogy azért kell elnyomatást szenvedniök az ellenségtől, mivel így nyerhetnek csak alkalmat Jehova iránti tökéletes ragaszkodásuk beigazolására.

8 Dárius király nyilván érezte a Dániel Istene előtt való felelősségét amiatt, hogy hű emberének ily nehéz helyzetbe való kerülését megengedte; azért van megírva: »napnyugotig törekedék őt megmenteni«. Ez példázza, miképpen gondoskodik arról Jehova Isten, hogy bizonyságtevőinek ügye világi bíróságok elé kerüljön, ahol előadhassák bizonyságtevésüket (védelmüket), hogy igazságtalan fogságukból kikerüljenek, igazságtalanul alkalmazott törvények büntetése alól mentesüljenek s hogy a Királyság bizonyságtevését, mint tanúbizonyságai tovább hirdethessék munkájuk teljes befejeződéséig. Jehova határozottan akarja, hogy bizonyságtevői védjék magukat a bíróságok előtt. Amidőn valamelyiküket elfogják és bíróság elé állítják, ez arra szolgáló alkalom, hogy bizonyságot tegyen Jehova nevéről s bátran megvallja az ő (Isten) nevét. Amennyiben Jehova bizonyságtevői a bíróságok és törvényhozó testületek előtt ismertetik álláspontjukat, bizonyságot tesznek az Ő nevéről és megismertetik a néppel az Ő gondviselését (akaratát) mindazokra nézve, akik az igazságnak akarnak szolgálni. Meg kell magyarázni azoknak a tisztviselőknek, akiket az összeesküvők használnak fel Jehova bizonyságtevőinek megbüntetésére és üldöztetésére, hogy mily okból kell hirdetni (Krisztus) királyságát, amiből aztán meg fogják érteni, hogy Jehova bizonyságtevőinek üldözése által az Isten ellen küzdenek. (Apcsel. 5:38, 39.) Így használja Jehova bizonyságtevőit, az Írás szavait és a törvény §-ait (jogi bizonyítékokat) helyezvén ajkukra s nyujt nekik alkalmat és képességet azok feltárására közigazgatási és más bíróságok előtt, mégpedig oly tömören, amiképp világi ügyvédek érvelni nem tudnak s nem akarnak. Világi jogászok inkább a technikai részleteket tartják szemük előtt; Jehova bizonyságtevői ellenben csak egy célt, t. i. Jehova nevének dicsőítését tartják szemük előtt s emiatt lájják a tulajdonképpeni vita (per) okát s tudják azt elcádni. Ebből az okból követjük a »törvényes eljárást«, nyujtunk be petíciókat és tiltakozásokat a törvényhozó testületekhez.

9 Dárius nyilván végighallgatta az összeesküvők érveléseit (indokolásait), aztán a tárgyalást elnapolta, hogy útját-módját ejthesse Dániel megmentésének. A tárgyalás megszakítása alatt csodálkozhattak az intrikusok, miért halasztotta el a király az ítélet kimondását és szószólójuk ismét felkészült, hogy nyomatékosan figyelmeztesse a királyt a médek és perzsák törvényének visszavonhatatlanságára s kifejezze ahhoz való ragaszkodását, hogy Dánielt az oroszlánok martalékául vessék. Ekkor a király ismét összehívatta bíróságát; a bírói székbe ült s ismét eléje járultak a kétszínű tiszttartók nagy méltósággal, libasorban s megállták a király előtt. »Erre azok a férfiak berohantak a királyhoz és mondának: Tudd meg, király, hogy ez a médek és a perzsák törvénye, hogy semmi tilalom vagy végzés, amelyet a király rendel, meg ne változtassék.« (Dán. 6:15.) Ma is hallani hasonló érveléseket (indoklásokat), mire a tárgyalást egy időre el szokták halasztani azon állítással, hogy az ügyet

FEL

fontolóra kell venniök s tanácskozniok kell felette. Azután mintegy a következőképpen szokták megindokolni az ítéletet: »Semmi bűnt sem találunk ezekben az emberekben (t. i. Jehova bizonyságtevőiben); de kénytelenek vagyunk a törvény betűinek (ahol ily törvények vannak) érvényt szerezni. Tehetetlenek vagyunk, nem segíthetünk.«

10 A kétszínű tiszttartók gondoskodtak róla, hogy híre fusson a nép között, hogy az ország legfőbb tisztviselőjét, Dánielt rövidesen halálra fogják ítélni. Ezt a hírt a tárgyalás elnapolásának ideje alatt terjesztették el. Ekkor a betegesen kíváncsiak és a vérszomjasak a király palotája elé csődültek, tolakodtak, lökdösték egymást, csakhogy az ítéletkihirdetés közelébe férkőzzenek s a »loyális tiszttartókat« megbámulhassák. A gonoszabbak valószínűleg meg is jegyezték egymás előtt: »Mily nagyszerű tiszttartóink vannak! még ezt a törvényszegőt (Dánielt) is a bíróság elé állították!« — Amidőn aztán Dárius király magas bírósága összegyűlt, a minden emberiességükből kivetkőzött tiszttartók az első sorban helyezkedtek el, hogy lássák egy becsületes zsidó ember megaláztatását, aki hivatali visszaéléseik és csalásaik útjában állott. A tárgyalóteremben halotti csend lett. Dánielt bevezették a bámuló tömeg szemei elé. Valószínűleg ekkor jelent meg Dániel először a bíróság színe előtt az ellene szőtt összeesküvés nyélbe ütése óta, most pedig kegyetlen halálra készültek ítélni őt. Képzeljük el magunknak azt a jelenetet, amint a bíróság ítélethirdetője fennhangon kihirdeti a király rendeletét: »Erre szóla a király és monda Dánielnek: A te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, ő szabadítson meg téged!« (Dán. 6:16.)

11 E jelenetben királyi hatalmat példázott-e Dárius király, mely az ártatlant igazságtalan büntetésnek kiszolgáltatja? A döntő megpróbáltatásnak el kell következnie; miképp bizonyíthatnák be máskülönben Jehova bizonyságtevői Istenhez való tökéletes ragaszkodásukat? Könnyen megláthatjuk tehát, hogy Dárius király uralkodói hatalmat példázott, mely az ártatlant hőhéroknak szolgáltatja ki. Jehova engedi, hogy bizonyságtevőit kiszolgáltassák s hogy igazságtalan büntetéseket szenvedjenek, hogy így nevének igazolására és mint bizonyságtevők az ő ellenségeivel szemben, megpróbáltassanak. »Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert átadnak benneteket a törvényszékeknek és meg fognak verni a zsinagógákban s a helytartók és királyok elé állítanak énérettem, bizonyságul ő-nekik (ő-ellenük).« (Márk 13:9, Káldi-f.)

12 Most éppen oly állapotok vannak, amilyent Jézus jellemzett az összeesküvő ellenség felől: »Semmi hatalmad sem volna ellenem, ha onnan felülről nem adatott (engedtetett) volna neked!« (János 19:11.) Ezzel összefüggésben annak kimutatására, hogy ki méltóbb a büntetésre, mondta továbbá: »Bűnösebb az, aki engem kiszolgáltatott neked (kezedbe adott)!« Most a »Júdás-osztály«, a »bűn embere« a »bűnösebb«, mert ez árulja (vádolja) el Jehova híveit s szolgáltatja ki a kegyetlen ellenségnek. Azok, akik egykor Isten országáról fel voltak világosodva, de aztán az Ördög világának »silány elemeihez« fordultak (visszamentek a világba), tudják jobban ismertetni az ellenséggel Jehova bizonyságtevőinek munkáját és helyzetét s tudják az ő elfogatásukat és megbüntettetésüket előidézni.

13 Az oroszlánok verme a borzalom és veszély helye volt s Dánielre biztos halált jelentett, ha belevetik, hacsak Jehova nem veszi védelmébe. Ne féljen tehát senki sem, aki Jehova Istennel kötött szövetségét híven megtartja, miképp Dániel sem félt! Dániel nem félt. Üdözői gonosztevők voltak s ma is azok, akik »Jehova bizonyságtevőit üldözik; oly gonoszak, mint a megvadult bestiák s nyomban szétszaggatnák Jehova bizonyságtevőit, ha szabadságukban állna. Éppen mostanában, mialatt e sorok íródtak, tette a következő kijelentést egy ilyen bestia Jehova egyik bizonyságtevőjének, kit Isten ígéjéről szóló rádióelőadást közlő röpcédula osztásán fogott Amerikában: »Ti átkozottak, ha rajtam múlna, mindnyájatokat megölnélek!« Ne feledjük, a veremben levő oroszlánok, ahova Dánielt vetették, a király tulajdonát képezték; ezek az oroszlánok tehát Jehova hatalmait példázzák az igazság végrehajtásában, amely hatalmak az isteni törvények megszegőit elpusztítják. Jehova bizonyságtevői veszélybe kerülnek, amidőn az összeesküvők vagy hóhéraik azt gondolják maguk felől, hogy ők maguk azok, akik »Isten fegyverét nem hiába viselik«; ily visszaélést követnek el, amidőn az ő kezükbe kerül a törvény. Megfeledkeznek arról, hogy Jehova saját maga fog övéi után nézni. Az is megvan mutatva, hogyan beszélnek ily helyzetben azok, akik teljesen hívek az Úrhoz és teljesen őbenne bíznak: »Én Uram Istenem, benned bízom, oltalmazz meg engem minden üldözőmtől és szabadíts meg engem, hogy szét ne tépje, mint az oroszlán az én lelkemet, szét ne szaggassa, ha nincsen szabadító.« (7. zsoltár 2, 3.) »Az én lelkem oroszlánok között van, tűzokádók között fekszem; emberek között, akiknek foguk dárda és nyilak, nyelvök pedig éles kard.« (57. zsoltár 5.)

Biztonság.

14 Az Úr ismeri azokat, akik lélekben és igazságban szolgálnak neki s megőrzi övéit. Dárius király látta a maga tehetetlen helyzetét s a törvény visszavonhatatlanságát; de erősen bízott Dánielben és Dániel Istenében. Azért mondta neki: »Az Isten, akinek szüntelen szolgálsz, segítsen rajtad« (Károli szerint: »ő szabadítson meg téged!«). Ez elismerése volt a Mindenható Isten előtt Dániel ártatlanságának. Ez egy pogány uralkodó elismerése volt; Isten elismerését példázza hívei részére. Jehova engedi, hadd hurcolják börtönökbe e veszélyes időkben az ő bizonyságtevőit, bánjon velük gonoszul Sátán hada, de egyúttal arról biztosítja őket, hogy megoltalmazza és megszabadítja azokat, akik megőrzik iránta való hűségüket és igazságos ragaszkodásukat. »Az Úr megőriz téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet. Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké.« (121. zsoltár 7, 8.) Jehova bizonyságtevői közül az utóbbi napokban kétségtelenül sokan gondoltak e drága ígéretekre, amidőn a terroristák megfosztották szabadságuktól. Ez annak további bizonyítéka, hogy mindaz, ami előre megíratott, az ő vigasztalásukra és reményük megerősítésére történt. »Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet

FEL

napjára büntetésre fenntartani.« (Péter II. 2:9.) »Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr, megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból.« (34. zsoltár 20, 21.)

15 A tudósítás nem jegyzi fel, hogy Dániel válaszolt volna valamit elítéltetésekor a király e kijelentésére; úgy látszik, egy szót sem szólt üldözőinek. Az is valószínű, hogy szótlanul állott a bíróság előtt; de ha beszélt (ami nincs feljegyezve), csak akképpen beszélhetett, mint testvérei egy előző alkalommal, amidőn így szóltak: »Nem szükség erre felelnünk neked! Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő tüzes kemencéből és a te kezedből is, ó király, kiszabadít minket!« (Dán. 33:17.) Ezzel Dániel kifejezte volna Jehovában való rendíthetetlen bizalmát. A Babilon fogságában levő, Jehovához hű zsidók Jehova Istenben bíztak; jelenleg a hűségesek (igazi keresztények) a világon kénytelenek ugyancsak Sátán szervezetének közepette mozogni; de Jehova Istenben való bizodalommal élnek s azon ígéretét bírják, hogy megvédi s a kellő időben megszabadítja őket. Jehova mindenkor megjutalmazza a hűségeseket s akik Őt tekintik oltalmazójuknak és Őt félik, azoknak tökéletes oltalmat nyujt és szentségük helye lesz.

16 Az összeesküvők semmiképpen sem szerették volna, hogy Dániel az oroszlánok körmeiből megmeneküljön; gondoskodtak róla, hogy a verem ajtaját bezárják és lepecsételjék, miután Dánielt bevetették. »És hozának egy követ és odatevék a verem szájára és megpecsételé a király az ő gyűrűjével és az ő főembereinek gyűrűivel, hogy semmi meg ne változtassék Dánielre nézve.« (Dán. 6:17.) Ezek nyilván követelték, hogy a király odaüsse pecsétjét s aztán ezek az álszent urak is odahelyezték pecsétjüket, mintha most már biztosabb lenne a zár. Ez eszünkbe juttatja, hogy ugyanígy cselekedett a kétszínű társaság az Úr Jézus Krisztus testének eltemetésekor. Miért pecsételte le a király az oroszlánok vermét? A király szava és neve (becsülete) forgott kockán s nyilván az összeesküvők is kívánták, hogy semmi reményt és kilátást se találhasson a zsidó Dániel a szabadulást illetőleg; azért ragaszkodtak a király pecsétjének elhelyezéséhez, hogy ne tudja megváltoztatni elhatározását. Így van összefűzve most Jehova hírneve ama megpróbáltatással, amely a maradékra szakadt s Ő a legvégsőkig engedi fejlődni ezt a megpróbáltatást, hogy soha se mondhassa az ellenség: Jehova visszavonta vagy megváltoztatta törvényét. Természetesen, az ellenség semmit sem tehetne a maradék ellen, ha Jehova nem engedné, hogy a kísértők akadálytalanul a legvégsőkig elmenjenek. Bármikor végetvethetne bizonyságtevői üldöztetésének; mindazáltal csak arra kitűzött idejében fog neki végetvetni.

17 A tiszttartók azáltal, hogy maguk is a kőre nyomták pecsétjüket, maguk ellen tanúskodtak és Dániel gonosz bántalmazásában és halálában, ha bekövetkezett volna, való felelősségüket bizonyították. Ezek a tiszttartók nem bíztak a király becsületszavában, így nem bíznak ma sem Sátán szolgái Jehova szavában, hanem a saját beképzelt tekintélyük gyakorlásához ragaszkodnak. Ha Jehova Istenben bíznának, reábíznák a gonosztevők megbüntetését.

18 Amidőn valaki részletesen akar foglalkozni valamely üggyel, tartózkodik az étkezésektől és élvezetektől. Nem engedi, hogy valami megzavarja azon ügy megfontolásában, amivel foglalkozik. Az ember éhgyomorral sokkal tisztábban tud gondolkodni. Dárius tudta, hogy Dániel halálveszélyben van s habár kitűnik is szavaiból, hogy bízott Dániel szabadító Istenében, arról is meg volt győződve, hogy mint királynak magának is tennie kell valamit, amit tud, Dániel megmentésére, s azért tiszta fővel, ébren és tettrekészen kell állania. Ezért van megírva: »Erre eltávozék a király az ő palotájába és étlen töltötte az éjszakát és vígasságtevő szerszámokat (muzsikát) sem hozata maga elé (széljegyzet: sem táncosnőket); kerülte őt az álom.« (Dán. 6:18.) Ez nem példázza Isten höjtölését, hanem nyilván azt jelenti, hogy akinek fontos tennivalója van, vigyázzon a maga munkaképességére és frisseségére, hogy fel is használhassa tehetségét. Dárius önmegtartóztatásával Dániel jóléte iránti őszinte érdeklődését fejezte ki. Ami azt példázza, hogy Jehova őszintén érdeklődik mindazok iránt, akiket bizonyságtevőiül felkent s amidőn fájdalmas és tüzes próbákon kell átmenniök, nem alszik, hanem vigyáz reájuk. Jehova szereti övéit s amint meg van írva: »Minden szenvedésüket ő is szenvedte.« »Mert aki titeket bánt, az ő szemefényét bántja.« (Ésaiás 63:9; Zakariás 2:8.) Ezzel egyezően könyörögnek felkentjei: »Tarts meg engemet mint szemedfényét.« (17. zsoltár 8.)

19 Jehova bizonyságtevői most kritikus helyzetben vannak s azért vigyázniok kell; az Úr együtt vigyáz velük. Isten szervezetének összes tagjai egyetértésben élnek. Jehova és Jézus Krisztus a maradékkal egy s akik a templomban vannak, mindnyájan egyek ő velök, azaz, mindnyájan mély érdeklődéssel kísérik azon megpróbáltatás végződését, amelyben most van a maradék. E nagy veszély idejében az egész maradék mint az Örökkévalóság Királyának képviselője kitart a könyörgésekben és józan, megfontolt, hogy semilyen alkalmat se mulasszon el, amely a Felséges nevének tiszteletére kínálkozik. Jehova bizonyságtevői nagy megpróbáltatásának órája eljött, azért most meg kell szívlelni a Szent Lélek sugallatából származott apostoli figyelmeztetést: »Mindenkor lélekben esedezzetek minden imádságban és könyörgésben s emellett virrasszatok kitartással és esdekléssel az összes szentekért.« (Ef. 6:18, Káldi-f.) Így imádkoznak, hogy alkalmas időben bátran szólásra nyissák ajkukat s Jehova akaratát ismertessék.

20 Dániel egész éjszaka az oroszlánok vermében volt, ez az idő teljesen elegendő volt a visszavonhatatlan törvény kielégítésére s az igazságnak Dánielen való végrehajtására a bősz oroszlánok útján. A király úgy döntött, hogyha Dániel reggel életben lesz, csak Isten közbelépése folytán maradt életben s azért itt lesz az ideje, hogy az oroszlánok verméből kivegyék. Azért van megírva: »Hajnalban a király azonnal felkele még szürkületkor és sietve az oroszlánok verméhez méne.« (Dán. 6:19.) A király egész éjszaka nem aludt s hajnalban a kipróbált Dániel megszabadítására sietett. Jehova őrködik hívei felett, megőrzi őket, »nem alszik és nem szunnyad a te őriződ!a« (121. zsoltár 4, 5.) Jehova szívének értékes az ő

FEL

főszervezete: »Az Isten ő-közepette van, nem rendül meg. Megsegíti Isten virradatkor.« (46. zsoltár 6.) Ezen értékes szavakat azok számára tartalmazza a Szentírás, akik veszélyes időket élnek át, így vigasztalja, hogy teljesen bízzanak Jehovában, bármi is következzék.

21 Dárius nagyon megrendült azon igazságtalan bánásmód miatt, melyet bizalmas szolgájának, Dánielnek, el kellett szenvednie s így jogosan haragudott, hogy őt tudtán kívül oly helyzetbe keverték, hogy Dánielt ily nagy veszélynek kellett kitennie. Ez azon kijelentéséből látható, melyet az oroszlánok vermához menetelekor tett: »És mikor közel ére a veremhez, szomorú szóval kiálta Dánielnek; szóla a király és monda Dánielnek: Dániel! az élő Istennek szolgája, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-é szabadítani téged az oroszlánoktól?« (Dán. 6:20.)

22 Jehova nevének teljes tisztázására vonatkozó akaratának végrehajtására hű szolgáját az áldozati halálig engedi szenvedni. Ezt értékesnek tekinti, olvassuk: »Értékes az Úr szemei előtt az ő kegyeseinek halála.« (116. zsoltár 15.) De ez nem azt jelenti, hogy nem tudná megőrizni hűségeseit a szenvedésektől, hanem csupán azt, hogy híven ki kell tartania kijelentése mellett s aztán a kellő időben gyakorolni fogja hatalmát azok érdekében, akik teljes szívükből ragaszkodnak hozzá.

23 Amidőn a király az oroszlánok vermének közelébe érkezett, amelyben minden feltevés szerint Dánielnek szétszaggatva kellett volna lennie, Dániel nevét kiáltotta. Így kiált most Jehova is hű maradékának, mialatt »fenevadak« között tartózkodik, melyek jelenleg világszerte uralkodnak: »Ti vagytok az én bizonyságtevőim, ...hogy én vagyok az Isten!« A maradék a »hű és bölcs szolga« része; azért mondja ennek az osztálynak: »Én szolgám,... akit lelkem kedvel.« (Ésaiás 42:1—7; 43:10—12.) Lehet, hogy a képmutató tiszttartók személyesen ott voltak, vagy pedig képviselőik tartózkodtak a verem közelében, hogy Dánielt gúnyolják s így kiabáljanak neki: »Meg tudott-e menteni téged a te Istened!« Éppen így van jelenben, amidőn Sátán képviselői Jehova képviselőitől gúnyosan kérdezik: »Meg tud-e menteni titeket a ti Jehovátok a mi rendeleteinktől?« »Majd megmutatjuk nektek, mit jelent itt (t. i. oly országabn, ahol Isten ellenségei uralkodnak) a törvény!« A király kérdéséből, melyet a veremhez közeledve tett, azt látjuk, hogy most hasonló kérdést intéz Jehova bizonyságtevőihez s így nyujt alkalmat hűségeseinek az oltalmukról és megmentésükről való bizonyságtevésre s annak megvallására, hogy tisztán csak az ő hatalmának és kegyelmének köszönhetik szabadulásukat. A maradék egyetlen tagja sem dicsekedhetik azzal, hogy mit tudna tenni a maga érdekében. A teljes elismerés az Örökkévaló Királyt illeti meg, ezzel csak egyedül neki adózunk.

Isten angyalai.

24 Jehova angyalai mindenkor őrhelyükön állnak s hajlandók teljesíteni a Felséges utasításait. (Máté 18:10.) Dániel tudott erről valamit; mert tudomása volt róla, hogy Jehova egy korábbi alkalommal is angyalt küldött és három barátját kiszabadította a tüzes kemencéből. Most pedig szemtanúja volt, hogyan zárta le az oroszlánok száját s tudta, hogy ez Isten oltalmazása angyalai útján. Habár Dániel még mindig az oroszlánok vermében volt, mindazáltal örvendező hangnemben válaszolta Dárius királynak: »Akkor Dániel szóla a királynak: Király, örökké élj!« (Dán. 6:21.) Ezzel Dániel elismerte, hogy a király az ő barátja.

25 Dániel szíve tiszta volt és kedvesen felelt a királynak: »Aki szereti a szívnek tisztaságát, beszéde kedvesség: annak barátja a király.« (Példb. 22:11.) Így felelnek Jehova bizonyságtevői is most a jelen gonosz napokban, amidőn a törvény karmai között vannak; Krisztusban való bizalommal mondják: Örökké él az Isten (Jehova), ő mindazok barátja és védelmezője, akik híven szolgálnak neki.

26 Dániel ekkor közölte Dárius királlyal, hogy Isten, akinek szolgált, megszabadította angyalai által: »Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát és bezárá az oroszlánok száját és nem árthattak nékem; mert ártatlannak találtattam ő előtte és te előtted sem követtem el, ó király, semmi vétket.« (Dán. 6:22.) A hű maradék tudja, hogy Jézus Krisztus, Jehova erős angyala jelen van angyali seregeivel s rá van bízva mindazok megoltalmazása, akik hívek a Felségeshez. (Máté 25:31.) A maradék most értékelni tudja azon becses ígéreteket, melyek régen részükre feljegyeztettek a jelen veszélyes órákra, többek között így szól: »Tábort jár az Úr angyala az őt félők körül és megszabadítja őket.« (34. zsoltár 8.) »Parancsol az ő angyalainak felőled, hogy megőrizzenek minden útaidon.« (91. zsoltár 11.)

27 A veremben levő oroszlánok a király tulajdonát képezték, ezért Jehova igazságosságát példázzák. (Jel. 4:7; 6:1.) Ezek az oroszlánok nem pusztíthatták el Jehova hű szolgáját, hasonlóképp nem pusztítja el Isten igazságossága sem azokat, akik most igazságban és hűségben szolgálnak neki. A gonosz ellenség megölheti egyesek testét, akik híven szolgálnak Jehovának; de az örökéletük a Felséges kezében van és senki sem veheti ki az ő kezéből. Sátán mindenkor kiirtani törekedett azokat az embereket, akik hűségüket kifejezték Jehova iránt. Pál hasonló élményen ment keresztül s elbeszéli, mit cselekedett az Úr, amidőn minden ember elhagyta: »De az Úr mellém állott s erőt adott nékem, hogy az igehirdetés befejezésre jusson általam s tudomást szerezzenek róla az összes pogányok, — s így megszabadultam az orcszlán torkából. Megszabadított engem az Úr minden gonosz cselekedettől, s meg fog menteni mennyei országa számára. Dicsőség neki mindörökkön örökké. Ámen!« (Tim. II. 4:17, 18, Káldi-f.) Az Isten felkentjei ellen szőtt összeesküvés jelen gonosz napjaiban a világon uralkodó bestiális hatalmak gyorsan szétmorzsolnák a maradékot, ha Isten nem oltalmazná övéit angyalai útján. A hűségesek a Felségesben való teljes bizalommal jelennek meg szüntelen való könyörgéseikkel az isteni kegyelem trónja előtt és szorgalmasan folytatják Isten nevének és országának hirdetését, amint írva van: »Feltátották rám szájukat, mint a ragadozó és ordító oroszlán... Ments meg engem az oroszlán torkából és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem. Hadd hirdessem nevedet atyámfiai-

FEL

nak és dícsérjelek téged a gyülekezetben!« (22. zsoltár 14, 22, 23.) »Ó Uram, meddig nézed? Szabadítsd meg lelkemet tombolásaiktól, az oroszlánkölyköktől az én egyetlenemet! Dícsérlek a nagy gyülekezetben, az erős nép között magasztallak téged.« (35. zsoltár 17, 18.) Jehova a következőket ígéri azoknak, akik teljesen hívek s ragaszkodnak hozzá: »Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt.« (91. zsoltár 13.)

28 Dániel teljesen tudatában volt ártatlanságának s annak, hogy senkit meg nem bántott. Ugyanígy a hű maradék; ártatlan Isten és emberek előtt. A mostani összeesküvők hamisan vádolják Jehova bizonyságtevőit, s amidőn azzal vádolják, hogy gonosztevők, saját maguknak hazudnak és tombolnak; mindazáltal nem tudnak a valóságnak megfelelő bizonyítékokat produkálni Jehova bizonyságtevőinek bűnösségéről. Isten hű bizonyságtevőinek semmi közük sincsen a gonosztevőkhöz s ez bőszíti fel erősen Sátán bérenceit. Isten hívei és gyermekei a zsoltárossal mondják: »Gyűlölöm a rosszak társaságát és a gonoszokkal együtt nem ülök. Ártatlanságban mosom kezemet és oltárodat gyakorlom, Uram! Hogy hangos szóval dícsérjelek téged és elbeszéljem minden csodatételedet. Uram, szeretem a te házadban való lakozást és a te dicsőséged hajlékának helyét.« (26. zsolt. 5—8.) Tisztaszívűek s szüntelenül hirdetik Jehova kegyes igéit, ezért barátjuk az Örökkévalóság Királya. (Példb. 22:11.)

29 Dánielnek Jehova angyala útján való megvédése bizonyította az ő hűségét. Hasonlóképpen Isten szervezete maradékának megbízottai (angyalai) útján való megvédése bizonyítja, hogy megőrizte feddhetetlenségét Jehova előtt. »Szeressétek az Urat, mint ti, Ő kedveltjei; a híveket megőrzi az Úr és bőven megfizet a kevélyen cselekvőknek.« (31. zsoltár 24.)

30 Jehova és felkentjeinek merénylői ma sem tudják a legcsekélyebb bizonyítékot sem felmutatni arra nézve, amivel a maradék tagjait vádolják vagy törvényszegőknek nevezik. Amennyiben a maradék tovább is ezen összeesküvők dühének tárgya, zúgolódás nélkül viseli az üldöztetéseket, jól tudván, hogy Isten jó célok érdekében bocsátja reá ezen tüzes megpróbáltatásokat. »Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből. Mindeneket zúgolódások és versengések nélkül cselekedjetek.« (Filippi 2:13—15.)

31 A maradék a jelen életet az Úrnál való örökélethez hasonlítva, egyáltalán nem tekinti értékesnek, hanem állandóan kiváltságát tartja szem előtt, igazságosnak és hűnek akar bizonyulni Jehova iránt. Pál apostollal s vele hasonló érzületűekkel együtt mondja: »De semmivel sem gondolok, még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel és azt a szolgálatot, amelyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.« (Apcsel. 20:24.) Jézus Krisztus bizonyságtevése a maradékra van bízva s tudja, hogy a döntő harcot meg kell vívnia. E küzdelemben bírja azon ígéretet, hogy az Úr kiküldi angyalát védelmére és megmentésére, szent nevének dicsőségére és tiszteletére. (Jel. 12:17.)

32 Jehova bizonyságtevői most igazságos és szent háborút folytatnak a gonosz szellemek láthatatlan tömegei ellen. (Efezus 6:12.) Ezek a láthatatlan (szellemek) látható földi teremtményeket használnak üldözéseikre. A hűségesek magukban nem elég erősek s nem is képesek szembeszállni a hatalmas ellenséggel, de Jézus Krisztusban sebezhetetlenek az ellenség támadásaival szemben és Krisztusban fogják megnyerni a harcot. A felkenteknek szól az isteni parancs, hogy az ország evangéliumát minden nemzetnek bizonyságul hirdessék a vég bekövetkezése előtt s a hívek így is tesznek az ellenség rosszakaratú támadásaira való tekintet nélkül. Naponta látják az ellenség azon törekvését, hogy törvényes színben feltüntethető eszközöket keres Isten felkentjeinek megbüntettetésére, ördögi terveket eszel ki, s azt is tudják, hogy számolhatnak azzal, hogy egy napon az »oroszlánokban« példázottak elé vethetik martalékul. De az Úrban való bizalommal mindazáltal tovább hirdetik a bizonyságot, amint arra parancsot nyertek. A maradék most szilárdan áll Jézus Krisztusban, teljes tudatában annak, hogy a kellő időben Jehova Isten bezárja az oroszlánok torkát s megmenti, ha megőrzi feddhetetlenségét előtte. A maradék minden megpróbáltatásban, küzdelemben és nyomorban örvend és énekel, mivel tudja, hogy az eredmény az ő javára és a Felséges dicsőségére végződik.

Örvendezett.

33 Dárius király örvendett Dániel életbenmaradásának. »Akkor a király igen örvende és Dánielt kihozatá a veremből és semmi sérelem nem találtaték őrajta: mert hitt az ő Istenében.« (Dán. 6:23.) Így örvend Jehova azok megvédelmezésében, akik megőrzik előtte ártatlanságukat. Ígéjében Dániel hűsége feletti tetszését feljegyeztette, ebben közli, hogy a hűségesek »hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték.« (Zsidók 11:33.) Ez sok idővel Dániel elhunyta után iratott s magábanvéve további bizonyítéka annak, hogy a jelenleg életben levő maradék vigaszfalására jegyeztetett fel. Jehova más helyen is megemlékszik Dánielről és hű társairól, nyilván az ő hűségük és hozzá való ragaszkodásuk miatt. (Ezék. 14:14, 20; Zsidók 11:33, 34.) Tud-e Jehova oly embereket felmutatni a földön, akik nehéz körülmények közt is megőrizték iránta való hűségüket? Ez a per nagy kérdése. Bizonyos, Isten elismerésében részesíti azokat, akik hozzá való tökéletes ragaszkodásukat beigazolják; ezért van megírva: »Az Úr, a te Istened, közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvend neked.« (Sofoniás 3:17.) Jehova azokat őrzi meg, akik hívek az Úrhoz s ezeknek örvend: »Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr; megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból... Az Úr kimenti az ő szolgái lelkét és senki meg nem lakol, aki ő-benne bízik.« (34. zsoltár 20, 21, 23.)

34 Dárius király elrendelte Dániel kihozatalát az oroszlánok veréből. Ez nem azt példázhatja, hogy a maradék Armageddon előtt minden veszélyből kimenekül. Csak akkor szünik meg minden veszély, amidőn Sátán szervezetestől elpusztul. Dániel az oroszlánok vermében is éppen oly biztonságban volt, mint azon kívül, mivel Jehova angyalának védelme alatt

FEL

állott. A veremből való kihozatala főképp azt példázhatja, hogy felkent maradékának tagjait Jehova szabadítások sorozataival fogja kiszabadítani, hogy a hívek mint bizonyságtevők tovább szolgáljanak neki. »A mi Istenünk a szabadításnak Istene és az Úr Isten az, aki megszabadít a haláltól.« (68. zsoltár 21.) Az ily szabadítások Jehova elismeréséről tanúskodnak szolga-osztályával szemben, vigasztalására és felüdítésére s ily mértékben szent nevének igazolására szolgálnak. Az összeesküvők azt számítják, hogy Jehova bizonyságtevőinek a saját törvényeikkel (t. i. az összeesküvők törvényével) való megbüntetése bűnösségüket bizonyítja s így »oroszlánaik«, illetve jogelveik darabokra tépik őket. De az ellenség nem számol azzal, hogy a prófétai képlet oroszlánai a király tulajdonát képezték, és az Isten trónjától származó igazságot (jogszolgáltatást) példázzák s hogy csak az Úr szolgáltathat igazságot valójában. Senkinek sem kell megbánnia soha, Isten iránti hűségét.

Visszafizetés.

35 A visszafizetés (megtorlás) jogelve igazságos törvény. »Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel (lázítással) vádolja őt; akkor álljon az a két ember, akiknek ilyen perük van, az Úr elé, a papok és a bírák elé, akik abban az időben lesznek; és a bírák vizsgálják meg jól az ügyet és ha hazug tanú (hamis tanú) lesz a tanú, aki hazugságot szólott az ő atyjafia ellen: Úgy cselekedjetek azzal, amint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt.« (Mózes V. 19:16—20.) A mai törvetők azt hiszik, hogy gazságukat büntetlenül követhetik el; ámde nem fogják rászedni Jehovát. Ama körülmény, hogy Isten a Moáb-mezőségén kötött hűség-szövetségekor szólott a megtorlás törvényéről, valamint, hogy Dárius király ezen isteni jogelv értelmében cselekedett, bizonyítja, hogy Dárius Jehova Istent képviseli e prófétai képben. »És parancsola a király és előhozák azokat a férfiakat, akik Dánielt vádolák és az oroszlánok vermébe vettetének mind ők, mind fiaik és feleségeik; és még a verem fenekére sem jutának, amikor rájuk rohantak az oroszlánok és minden csontjukat összezúzták.« (Dán. 6:24.)

36 A látszatkereszténységben uralkodó azon emberek, akik összeesküdtek Jehova Isten és felkentjei ellen s elpusztításukra törekedtek, az isteni jogelv alapján az isteni igazság »oroszlánai« elé kerülnek, amit Isten arra rendelt idejében meg is cselekszik velük. Az összeesküvő tiszttartók, kiket az oroszlánok felfaltak, a prófétai képben a mostani összeesküvők sorsát példázzák, természetesen a »bűn emberrel« együtt, akik a képmutatók sorsára kerülnek. (Máté 24:50, 51.)

37 Most a nép szétválasztása folyamatban van, mivel az igazságos bíró, Jehova Isten ítélkezik. A látszatkereszténység tényezői magukra öltötték a Sátán-kultusz ruháit s így felismerhetővé lettek, mint Istennek és országának ellenségei; ezért kell a »Júda törzséből való oroszlán« elé kerülniök, akinek adatott minden hatalom és ítélet s lesznek kiszolgáltatva neki. (Jel. 5:5; János 5:22, 27.) Istenünk megtorlásának napja itt van, Jézus Krisztus az ő nagy ítéletvégrehajtója s igazolója. Amiképpen az oroszlánok a tiszttartók csontjait összemarcangolták, fogja Krisztus Sátán gonosz szervezetét teljesen elpusztítani. »Mint az ifjú oroszlánnak ordítása, olyan a királynak haragja.« (Példb. 19:12.) »Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a királynak rettentése.« (Példb. 20:2.)

38 A Jehova maradék népének elpusztítására törekvő összeesküvők főkolomposai a látszatkereszténység farizeusai és a »Júdás-osztály« vagy a »bűn embere«. Ezek az intrikusok léptek fel mint bestiák s törekedtek Isten bizonyságtevői igazságtalan megbüntettetésére és elpusztítására; emiatt fog reájuk alkalmaztatni a megtorlás igazságos törvénye, amint írva van: »De olyan is leszek hozzájuk, mint az oroszlán; mint a párduc, úgy leselkedem az úton. Rájuk rohanok, mint a kölykétől megfosztott medve és széttépem szívük borítóját és felfalom őket, mint egy nőstény-oroszlán. A mezei vad szaggatja szét őket.« (Hóseás 13:7, 8.)

39 Mindazok, akik most az összeesküvők pártjára és Jehovával szemben állnak, akik az összeesküvőket bátorítják és támogatják, oly sorsra kerülnek, mint Dániel ellenségei. Jehova Isten »oroszlánja«, ítéletvégrehajtója az elvetemültek gyermekeit és feleségeit sem fogja kímélni, olvassuk: »És amazoknak mondá az én hallásomra: Menjetek át a városon őutána és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek és ne szánakozzatok; vénet, ifjat, szűzet, gyermeket és asszonyokat öljetek meg mind egy lábig, de azokhoz a férfiakhoz, akiken a jegy van, ne közelítsetek; és az én templomomon kezdjétek el. Elkezdék azért a vén férfiakon, akik a ház előtt valának.« »Készítsetek öldöklést az ő fiaiknak atyáik vétkéért, hogy fel ne keljenek és örökségül bírják e földet, és városokkal töltsék be e földnek színét. És felkelnek ő ellenük, szóla a Seregek Ura, és kivágom Babilon nevét és maradékát, fiait és unokáit, szól az Úr.« (Ezékiel 9:5—6; Ésaiás 14:21—22.) Az istentelen összeesküvőket Isten oly nagyon útálja, hogy tisztességes temetésre sem méltatja: »Nem egyesülsz velük a sírban, mert elpusztítád földedet, megölted népedet; nem él sokáig e gonoszok magva sem.« (Ésaiás 14:20.)

40 Az isteni tudósítás közli, hogy a gonoszak a verem fenekéig sem jutottak, máris széttépték az oroszlánok. Ez az isteni igazság gyors eljárását mutatja: »Szavát ugyanis beteljesíti és sietve végrehajtja igazságosságában.« »Mert a dolgot bevégzi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön.« (Róma 9:28, Káldi- és Károli-f.) »Korán elveszítem e földnek latrait, hogy kigyomláljak az Úrnak városából minden gonosztevőt.« (101. zsoltár 8, angol-f.) E latrok közül sohasem kerül egy sem Isten országába. Az Írás megmutatja, hogy a maradék közül némelyek tényleg szemtanúi lesznek az összeesküvőkön gyakorolt igazságos megtorlásnak, ezt a maradék még e földön meg fogja látni. »És te, embernek fia, így szól az Isten, mondjad a madaraknak, minden szárnyas állatnak és minden mezei vadnak (tehát az oroszlánoknak is): Gyűljetek egybe és jőjjetek el, seregeljetek egybe mindenfelől az én áldozatomra, mert én nagy áldozatot szerzek nektek Izrael hegyein és egyetek húst és igyatok vért.« (Ezékiel 39:17; Jel. 19:17—18.) »Saját szemeiddel

FEL

fogod látni és végignézni az istenteleneken (gonosztevőkön való megtorlást.« (91. zsoltár 8, angol-f.)

Békeszózat.

41 A gonosz cselszövők elpusztulása után a béke ideje következett. Emiatt adta ki a király a következő rendeletet: »Ekkor Dárius király íra minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész földön lakozának: Békességtek bőséges legyen!« (Dán .6:25.) Mintha ez tisztára az Úr világraszóló békeszózatát példázná, melyet nyomban Armageddon, az istentelen szervezet elpusztítása után fog közzétenni. »Mert Sionból (Jehova legfőbb szervezetéből) fog a törvény származni«, azaz, minden rendelet, amely a helyes cselekedeteket szabályozni fogja. (Ésaiás 2:3.) Az Örökkévalóság nagy Királya, legfőbb tisztviselője, a Békefejedelem útján, fog szózatot intézni azokhoz, akik Armageddonon keresztül mennek, akkor teljesül a köv. jövendölés: »Békesség e földön és az emberekhez jóakarat!« Ez tartós békét fog jelenteni a világ népeinek; semilyen más úton sem nyerhetnek örökkétartó békét. »Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy felemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek Urának buzgó szerelme míveli ezt.« (Ésaiás 9:7.) »Virágozzék az ő idejében az igaz és a béke teljessége, amíg nem lesz a hold.« (72. zsoltár 7.) A nép saját szemeivel fogja látni akkor Isten haragjának kinyilatkozását s tudni fogja, hogy sohasem lesz többé háború és a gazemberség többé sohasem üti fel fejét. (46. zsoltár 9, 10; Náhum 1:9.)

42 Dárius király szózata Dánielre mutatott a nép előtt és Dániel Istenének, Jehovának nevét magasztalta. Emiatt írta Dárius szózatában: »Én tőlem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmamnak minden országában féljék és rettegjék a Dániel Istenét; mert Ő az élő Isten és örökké megmarad és az ő országa meg nem romol és uralkodása mindvégig megtart.« (Dán. 6:26.)

43 Ez a rendelet mintha tisztára az Armageddon utáni új ég szózatát példázná. Mivel a maradék akkor is még mindig a földön fog tartózkodni, ez a végzés rája tereli a nép figyelmét, mint Krisztus és a felséges Isten hű szolgájára, amely a legnehezebb körülmények között is megőrizte ártatlanságát Jehova előtt Akkor ezek a hű férfiak és nők, akiknek borzasztó élményekben volt részük — mint pl. Jehova bizonyságtevőinek New-Jersey-ben — örvendeni fognak, hogy volt hitük és bátorságuk az Isten mellett való kitartáshoz. Visszaemlékeznek majd a piszkos börtönökre, szidalmakra és gorombaságokra, melyeket el kellett szenvedniök s örvendeni fognak, hogy kiváltságukban állott átmenniök ezen élményeken a helyes oldalon (t. i. Isten mellett) való állásfoglalásuk miatt.

44 Már magában véve a Mindenható Isten nagy napjának csatája is szózat lesz; mert ez a Király kinyilatkozását jelenti, mitől minden teremtmény mennyen-földön megrendül. Akkor mindenki tudni fogja, hogy Jehova az igaz Isten. Akik ezt az időt átélik, látni fogják, hogy Jehova hű bizonyságtevői hez fordult kegyelmével, kiket a nagy nyomoron áthozott s azt is tudni fogják, hogy e hű bizonyságtevők megoltalmazása a Mindenható Isten kegyes cselekedete volt. Akkor a New-Jerseyhez hasonló vidékeken élő jonadábok örvendeni fognak, hogy nem szűntek meg lélekben és igazságban imádni Istent. Jelenleg csak kevesen hajlandók és akarják megtanulni, hogy Jehova az élő Isten. De Armageddon mindenkit meggyőz arról, hogy Ő a legfelségesebb. Magának az Ördögnek is tudomásul kell vennie elpusztulása előtt, hogy Jehova a mindenható. A világ népei remegni fognak színe előtt. (Ésaiás 64:2.) Az armageddoni viharok elcsendesülése után rendeli el a királyi szózat, hogy mindenki a Felségest félje és imádja. »Mert Ő az élő Isten és Örökkévaló.«

45 Jehova a neve érdekében választott népnek adott törvényében mondja: »És szólá Isten mindezeket az ígéket, mondván: Én, az Úr (Jehova), vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földéről, a szolgálat házából. Ne legyenek neked idegen Isteneid én előttem.« (Mózes II. 20:1—3.) Armageddon csatája mindenkibe, aki életben marad, belevési ezt a nagy törvényt. Jehova örökké megmarad a többi istenek és bálványok örökre való elpusztulása után is. Akkor e nagy peres ügy: hogy *ki az Isten?* — egyszer és mindenkorra eldűl. »Azért íme, eljönnek a napok és meglátogatom Babilon faragott képeit... és minden ő megöletjei elhullanak ő közötte.« (Jer. 51:47, 52.) »Jövendölés Egyiptom ellen. Ímé, az Úr könnyű felhőre ül és bemegy Egyiptomba és megháborodnak előtte Egyiptom bálványai és az egyiptomiak szíve megolvad ő bennük.« (Ésaiás 19:1.) »Mondjátok meg hát nekik: Az istenek, akik az eget és a földet nem alkották, el fognak veszni e földről és az ég alól... Hiábavalók azok (az istenek), nevetségre való munka, elvesznek az ő megfenyíttetésük idején.« (Jeremiás 10:11—15.)

46 A multban az emberek azt hitték, oly kormányformát tudnak létesíteni, amelyet Isten jóvá fog hagyni és mindörökké fenntart; de mi tudjuk, hogy ezek a törekvések hiábavalóságok voltak. Most az »utolsó napokban« a látszatkereszténység nemzetei összefogtak s a Népszövetséget létesítették, és elnevezték »Isten országa földi politikai kifejezőjének«; tényleg azonban ez a liga azon »pusztító szörny«, melyről Isten Dániel próféta útján jövendölt. A méd-perzsa király szózata Isten országát (Krisztus fennhatósága alatt) mutatta előre és Dánielt Isten utasította annak feljegyzésére, hogy az lesz Isten országa (t. i. nem a méd-perzsa birodalom, hanem, amelyről Dániel beszél): »az Ő országa soha sem romlik meg«. Ez a birodalom a Felséges birodalma, abban Krisztus, aki a birodalom élén áll, viszi a főszerepet Jehova nevének igazolására és az Igazság örökkévaló uralkodására; ezért gyümölcstelen a tökéletlen emberek minden oly törekvése, amely szüntelenül tartó királyság létesítésére irányult.

47 Jehova Isten azzal tisztelte meg Dánielt, hogy a következő próféciát jegyeztette le vele s ebben a nagy változást mutatja be, amint az istentelenek uralkodása átadja helyét az Ő igazságos királyságának: »És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem

FEL

szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.« (Dán. 2:44.) Ez fogja egyszer és mindenkorra eldönteni a világ feletti fennhatóság kérdését, ebben a nagy perben Jehova fog nyerni s mindenki, aki élni fog, az Ő nevét fogja örökké dicsőíteni.

48 Jehova országa és igazságos birodalma Krisztus kormányzása alatt »mindörökké fog tartani«. Ez azt jelenti, hogy korlátlan hatalma és fennhatósága nem fog elmúlni. Mégha el is pusztulna minden, Jehova fennhatósága és korlátlan hatalma mindörökké fennmarad. »Öröktől fogva mindörökké te vagy az Isten!« Jehova a föld felett való közvetlen hatalmat szeretett főbizonyságtevőjére, Jézus Krisztusra ruházta, amit Dániel útján a következőkben jegyeztetett fel: »És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot és minden nép, nemzet és nyelv neki szolgála; az ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik és az ő országa meg nem rontatik... Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének; az ő országa örökkévaló ország és minden hatalmasság neki szolgál és engedelmeskedik.« (Dán. 7:14, 27.)

49 Mily dőreséget és esztelenséget nyilvánítanak ki napjainkban a Jehova és felkentjei ellenes hatalmak és cselszövők! Mily oktalanul viselkedik a nép, s mily elvakultnak mutatkozik, amidőn azt gondolja, hogy a világot kormányzó tökéletlen emberek ki tudják irtani a földről az Istenről és az ő országáról szóló bizonyságtevést s kényük-kedvük szerint garázdálkodhatnak a földön! Jehova immár régen szólott az ember e butaságáról: »Miért dühösködnek a nemzetek és gondolnak hiábavalóságokat a népek? A föld uralkodói összeesküsznek és a fejedelmek tanácsokat szőnek Jehova- és felkentje ellen, mondván: Szaggassuk szét bilincseiket és vessük le kötelékeiket! Az egekben lakozó neveti, az Úr kigúnyolja őket.« (2. zsoltár 1—4, angol-f.) A világ mai urai »nemzetépítő eszméikkel« jól tennék, ha a 2-ik zsoltárban kifejezett bölcseséget szívükbe vésnék; ámde bezárják szemüket és bedugják fülüket. »Akkor szólni fog (Jehova) hozzájuk felgerjedésében és haragjában megrettenti őket... vasvesszővel (jogarral) uralkodik (Krisztus) és szétzúzza őket, mint a cserépedényeket.« (2. zsoltár 5, 9, angol-f.)

50 Dárius király szózata így magasztalta tovább Jehova fennsőbbségét és dicsőségét: »Aki megment és megszabadít, jeleket és csodákat cselekszik mennyen és földön; aki megszabadította Dánielt az oroszlánok hatalmából.« (Dán. 6:27.) Ma is látjuk Jehova hatalmának és jóságának hasonló példáit híveinek megmentésében és megszabadításában a mai »oroszlánvermekből« s azokban átélt élményeikből. Sátán, támogatóival együtt a mostani nagy összeesküvésben (vagy cselszövésben) Isten és védenceivel szemben nyilt gonosztetteket követett el és a maradék tagjainak elpusztítására tört; de Isten minduntalan megmentette és megszabadította őket. Amidőn az Ördög elküldte felbujtott embereit Jézusnak, Jehova szerelmesének, elfogására, a nagy Mester a csőcselék vezérei előtt kijelentette, hogy Atyjától tizenkét légió angyal segítséget kérhetne. (Máté 26:53.) Most a felséges Jehova Isten arról biztosítja hű bizonyságtevőit, maradék népét, amely most van életben a földön s amely teljesen benne bízik, hogy: »parancsolni fog angyalainak felőled, hogy megőrizzenek minden útaidon«. (91. zsoltár 11.) Amidőn a róm. kat. papi uralom felbujtásából Jehova bizonyságtevőit elfogják, legyenek nyugodtak a hűségesek afelől, hogy Jehova kiszabadítja őket arra rendelt idejében az »oroszlánok torkából«. »Az Úr meg tudja szabadítani a kísértésből az Isten-hívőket.« (Péter II. 2:9.) Jehova haragnapján az istentelen, gonosz és hamis vádak emelői, kik most a világon uralkodnak, nem fognak megmenekülni. Az ő istenük nem tudja kiszabadítani őket a reájuk következő istenítéletből. Sátán ezen elvetemült szolgáit, kik most a hű maradék elpusztítására törekszenek, mivel Jézus Krisztus bizonyságtevését végzi, akkor valóban meg lehet majd kérdezni: »Hol vannak a te isteneid, amelyeket magadnak készítettél; keljenek fel, ha megszabadíthatnak téged a te nyomorúságod idején!« (Jer. 2:28.) Hiába csináltak maguknak isteneket a látszatkeresztény ség (Júdában példázva) hatalmai. (Ésaiás 44:17.) A képmutatóknak és elnyomóknak nem lesz miben reménykedniök akkor. (Jer. 25:35.)

51 Dániel próféta mondja: »Jeleket és csodákat tesz mennyen-földön.« Jehova hű bizonyságtevői segítsége és megerősítése céljából tárta fel azon nagy csodajelek jelentőségét, amelyek a mennyben és a földön mutatkoztak. Megmutatta nekik a két »nagy jelt«, t. i. Sátán szervezetét és Jehova szervezetét s Armageddonkor mindenki előtt be fogja bizonyítani e jelek valódiságát. Jehova a földön is csodákat és jeleket rendelt, hű bizonyságtevőit használván, s bizonyos időben ez is figyelmeztető csodajelnek fog bizonyosodni. (Jel. 12:1—5; Ezékiel 12:11; 24:24; Jóel 2:30, 31.)

52 Dániel oroszlánveremből való kiszabadítása a maradéknak kegyetlen és igazságtalan intézkedésektől való megszabadulását és Armageddonkor a földön dúló pusztulásoktól való megmenekülését példázza. Armageddonkor, a gonoszak pusztulása után a maradék életbenmaradása fogja bizonyítani, hogy csak a Mindenható Isten kegyelme és hatalma folytán maradhatott életben a földön; ez Jehova nevének és hatalmának igazolását fogja jelenteni s akkor a Felséges dicsőségére minden teremtménynek el kell ismernie, hogy Jehova a mindenható Isten és Jézus Krisztus az ő kiválasztottja. Sátán minden erejéből el akarta pusztítani Nóét, Jóbot és Dánielt; de Jehova megmentette s megszabadította őket s azt is feljegyeztette, hogy azért cselekedte ezt, mivel erősek voltak a hitben, nem tántorodtak el engedelmességüktől s így igazak voltak az ő szemében. (Ezékiel 14:14, 20.) Hasonlóképpen a maradékot is igazsága miatt szabadítja meg Isten. Igazságuk nem saját jóságukból, hanem Jézus Krisztusban, Isten szerelmében való teljes hitükből és rendíthetetlen bizalmukból származik, s mivel teljesen Istennek és országának szentelték magukat. Isten Igéje mondja, a világ istenteleneit a hű és engedelmes maradékkal összehasonlítván: »Nem használnak a gonoszság (összeharácsolt) kincsei; az igazság, ez szabadít meg a haláltól.« (Példb. 10:2, angol-f.) »Nem használ a vagyon a

FEL

harag idején; az igazság, ez ragad ki a halálból.« (Példb. 11:4, angol-f.)

53 Dániel további élete és viselkedése is Jehova neve mellett való bizonyságtevés volt: »És ennek a Dánielnek jó szerencsés lőn dolga a Dárius országában és a perzsa Cirusz (Kirosz) országában.« (Dán. 6:28.) Cirusz, aki Krisztust példázza, a méd Dárius unokaöccse volt, Dárius uralkodásának végén kezdett uralkodni, mint utóda. Ez arra mutat, hogy Krisztus ezeréves birodalma csak akkor kezdődik, miután Sátán szervezetétől Jehova nevének igazolásaképpen elpusztul. Ez azt jelenti, hogy Krisztus és 144 ezer társának ezeréves uralkodása nyomban Armageddon után fog kezdődni. A mindenható Isten nagy napjának csatáját Jézus Krisztus, Jehova nevének igazolója és ítéleteinek végrehajtója fogja megvívni. Jehova nevének igazolása- és a hasonmási nagy Dárius után a hasonmási nagy Cirusz következik s veszi át a világ feletti hatalmat.

54 Dániel további előmenetele valószínűleg a maradék folytatólagos szolgálati (munka) alkalmaira mutat az armageddoni csata után a földön. A maradék ezen (munka) alkalma nem »bizonyságtevés« lesz Jehova neve mellett, mivel akkorra már önmaga Jehova kelt sikra bizonyságul hatalma és felsége érdekében. A maradék munkaalkalma Armageddon után nyilván a nép segítéséből és vigasztalásából fog állani. (Mikeás 5:6.) Mindazáltal a Szentírás nem mutatja, hogy mennyi ideig fog még a földön tartózkodni a maradék Armageddon után.

55 Zakariás prófétiájában Jehova Krisztust »társának« nevezi. (Zak. 13:7.) Cirusz király uralkodása Krisztusnak, Jehova »társának« uralkodását példázza. Cirusz neve a görögök feltevése szerint »Napot« jelent. Isten prófétája Jézus Krisztust az »igazság Napjának «nevezi. (Malakiás 4:2.) Krisztus uralkodása az ezerév alatt erre a földre szorítkozik, mely idő alatt Jehova uralkodik egész szervezete felett a világegyetemben. (Efezus 4:6.) »És a hetedik angyal megfúvá a harsonát és nagy szózatok lőnek az égben, mondván: A mi Urunké és az ő Krisztusáé lett ennek a világnak uralma és uralkodni fog örökkön-örökké.« (Jel. 11:15, Káldi-f.) Ezek az értékes *igazságok* a régmultban a mai veszélyes napokban élő maradék rendkívüli segítségére irattak meg. Jehova bizonyságtevői az ő próféciáinak felfárulásában. Isten jóságának hozzájuk való kinyilvánítását ismerik fel és az apostol szavaival mondják: »Ó, Isten gazdagságának, bölcseségének és ismeretének mélysége! Mennyire kifürkészhetetlenek az ő ítéletei és ki nem tapogathatók az ő útjai! Mert ki ismerte meg az Úr gondolatait? Vagy ki volt az ő tanácsadója?« (Róma 11:33, 34.)

56 A mult esztendő veszélyekben és élményekben gazdag év volt. Az istentelen szervezet »oroszlántorkát« gyakran feltátotta s felfalni akarta a hű maradékot; de a nagy Jehova Isten, akinek szolgálunk, mindenkor oltalmába vette övéit és minduntalan kiszabadította az elvetemültek kezéből. A hűségeseket nem riasztják el a börtönök sem a Felséges Isten nevéről szóló bizonyságtevéstől. A hívek Isten kegyelméből tovább hirdetik a Királyt és az ő királyságát és magasztalják a Felséges nevét. Feltétlenül bíznak örökkévaló karjaiban, hogy támogatni és hordozni fogja őket s énekelve menetelnek tovább, előre: »Nincs, senki sincs olyan, mint Jesurun Istene!«. (Mózes III. 33:26—27.)

Úrvacsora.

A Jehova Isten nevének és Jézus Krisztus áldozatának tiszteletére vonatkozólag az Úrvacsora idejét a következőképp állapíthatjuk meg:

A tavaszi nap-éj-egyenlőséghez legközelebb eső újholdtól, amely az első hó 1-sö napja is, 14 napot számolunk. (M. II. 12:1—6.) Csillagászati számítás szerint a hold legalább 16 órával korábban kél, mintsem emberi szemekkel látható lenne. Mózes idejében a számítást azon pillanattól kezdték, amidőn a hold szabadszemmel is látható lett s így mi is eképpen számítjuk. Ez az év (35.) április 4-én kezdődik és a 14-ik nap április 17. este 6 óra után van, ez az Úrvacsora megfelelő ideje. Számítási alapul a jeruzsálemi időt vettük.

Jehova bizonyságtevői tehát mindenütt este 6 után ünneplik meg az Úrvacsorát. Ezen alkalommal évek óta szokásban volt közölni az Úrvacsora okait a Szentírás alapján, amit az ünnep alatt és előtt tanulmányoztak. Most nem fogunk így tenni a következő okokból:

Van egy könyvünk, címe »Jehova«, amely azonban ezidő szerint csak angolban kapható s ez részletesen foglalkozik ezen kérdéssel. Annak 2. és 3. fejezete alkalmas tanulmánytárgy. Ezek a fejezetek azonban azonosak a magyarban is megjelent »Az Ő neve« című folyóirattal, 1934 március.

Úgy kell beosztani, hogy ezt a f.-iratot kell addig áttanulmányozni a heti tanulmány-órákon. Ennek áttanulmányozása néhány hetet vesz igénybe, tehát ápr. 17. előtt néhány héttel kell megkezdeni a tanulmányozását, mégpedig úgy, hogy a tanulmány vezetője felszólít valakit egy szakasz olvasására s azután felteszi a reávonatkozó kérdéseket. Megerősítő szt. irati idézeteket kell hozzá felolvasni és megtárgyalni. Aki a tanulmányt vezeti, ne beszéljen túl sokat.

A hallgatók közül is tehetnek fel kérdéseket a tárgyra vonatkozólag, mely kérdésekre röviden kell felelni. Vitapontokat kerülni kell, mert csak zavart okozhatna. Minden ily tanulmányi órát imával kell kezdeni és befejezni; mindenki törekedjék a megvizsgált tárgy megértésére. Így ezen tanulmányokból mindenki áldást fog meríteni. Minden felszentelt vegyen részt az ily tanulmányokban.

Április 17-én 6 óra után minden felkent csoport megünnepli az Úrvacsorát. Kovásztalan kenyeret és vörösbort használván. A must nem megfelelő. Az Úr és az apostolok valódi bort használtak, mi is őket követjük. Az Úrvacsorában részesülők számáról értesítést kérünk.

FEL

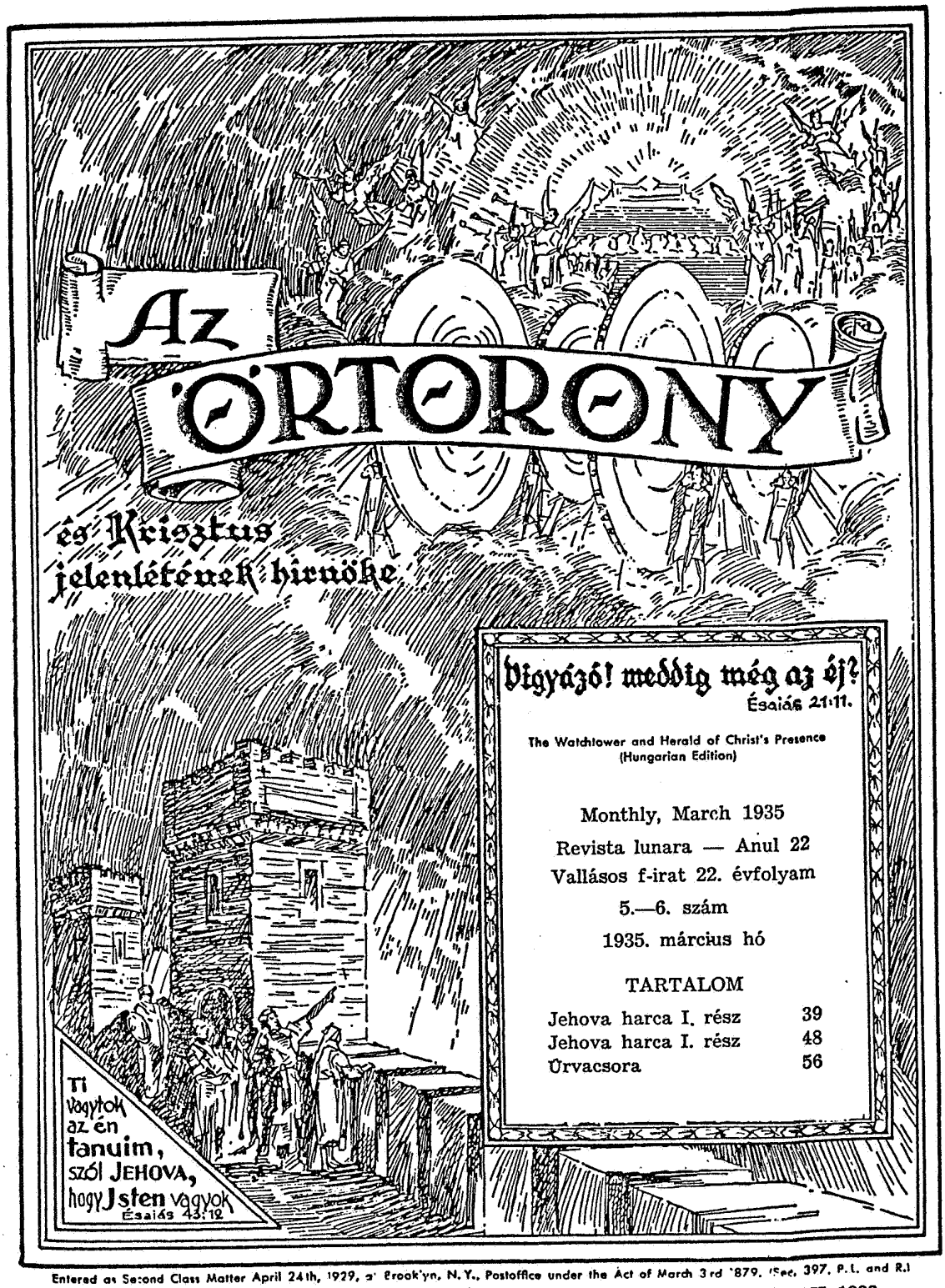

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, March 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
5.—6. szám
1935. március hó

TARTALOM

Jehova harca I. rész	39
Jehova harca I. rész	48
Úrvacsora	56

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. Sec. 397, P.L. and R.

Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smichov,
Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Tisztviselői:
Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Ádám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkináljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az Igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel sikra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:
Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában: egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:
Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smichov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de biblii si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:
A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

A felkentek hálaadó-hete

Április 13-22-ig tart a felkentek nagy hálaadó-hete. Ez az egész földkerekségen élő Jehova bizonyságtevőinek közös igyekezete, Jehova nevének magasztalása érdekében.

Urunk halálának megemlékezetéül, az emlékvacsora megünneplésének helyes időpontja a hét közepére, azaz április 17-re, este 6 óra utáni időre esik.

Új füzet magyarban

Nagy fontossággal bíró füzet jelent meg magyar nyelven: KI FOG URALKODNI A VILÁG FELETT? A hálaadó-hét rendelkezésére lesznek bocsátva a füzetek, elterjesztés végett. Minden igyekezet odairányuljon, hogy a jószándéku emberek kezébe kerüljenek. Közelebbi utasításokkal a Bulletin szolgál.

Csehszlovákiában felelös: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.
Watch Tower nyomda, Praha-Smichov.

FEL

Jehova harca.

„Az Úrért (Jehováért) és Gedeonért!" — Bírák 7 : 18.

I. rész.

JEHOVA nevéért harcol. Azon harc, amely teljesen igazolni fogja nevét, „Isten nagy napjának csatája"; arra kijelölt helyen fogják megvívni s ezért Armageddon csatájának hívják. Összegyüjti haderejét és úgy mozgatja az ellenséget, hogy az ellene vonul. „Az Örökkévalóság Ura", aki csak maga viseli a Jehova nevet, Jézus Krisztust nevezte ki főtisztviselőéül, igazolójául és ítéletének végrehajtójául, elküldte,hogy ütközetre kényszeritse az ellenséget s igy Jehova nagy és szentséges nevét igazolja. Eljött Jehova arra rendelt ideje, amidőn „hatalmas jobb karja", Jézus Krisztus fogja birtokába venni a földet, erről az időről iratta meg évszázadok előtt prófétái útján. „Az Úré (Jehováé) a föld teljességével együtt." Azután teszi fel a próféta a kérdést: „Ki lakik majd az ő szent szervezetében (templomában) s lesz a király győzelmének szemtanuja?" Erre Jehova a következő választ jegyeztette fel: „Aki tiszta kezű, fogja Jehova áldásait és igazolását szabadító Istene által meglátni." E próféciák azután kezdenek teljesülni, miután Jehova trónra emeli szeretett fiát és ítélkezni küldi templomához. Jehova, az Örökkévalóság Ura, a következő szózatot intézi templomához: „Ti kapuk, emejétek fel fejeiteket és emelkedjetek fel ti örökkévaló ajtók; hadd menjen be a dicsőség királya! Kicsoda ez a dicsőség királya? Az erős és hatalmas Úr (Jehova), az erős hadakozó Úr!" (24. zsoltár 7.)

2 A zsoltáros igy irja le, hogy a dicsőség ezen királya a „Seregek Ura" (Jehova), Ő sorakoztatja csatarendbe haderejét: „Az erős és hatalmas Úr, az erős és hadakozó Úr (Jehova)!" Kikből áll Jehova hadereje? Azt a régi korokban a zsidók, Jehova választott népe, képviselte teljesen Istennek szentelt hadvezérük vezetése alatt. Ez a legegyszerübb magyarázat. Tágabb értelemben azonban haderejéhez tartoztak az emberi szemeknek láthatatlan szellemi teremtmények légiói. „Vitéz harcos az Úr, az ő neve Jehova." (Mózes II. 15:3). Haderejével való megjelenése azt jelenti, hogy eljött a nagy csata megvívásának ideje (Préd. 3 : 3). Ebben az időben szenved vereséget Sátán gonosz csapataival együtt. Sátán szervezetestől kellő figyelmeztetésben részesült; elhangzott hozzá a felhivás, készüljön csatára és Sátán tudja, hogy csak rövid ideje van a csatáig. Jehova előreközölte a régmultban a fegyverkezés és a harc ezen napját, mégpedig két különböző módon: 1.) Prófétáinak világos kijelentései- és 2.) oly prófétai képek vagy történetek alakitása utján, amelyekben bizonyos személyek a részükre kijelölt szerepet eljátszották. Jehova megígérte, hogy a maga jónaklátott idejében feltárja e próféciák és prófétai képek jelentőségét, főképpen azok előtt, akik hozzá ragaszkodnak és magukat neki szentelték, mégpedig rövidesen a csata előtt. Mivel ezek azért irattak meg előre, hogy a maradékot megerősítsék munkájának reményteljes kitartó végzésében, bizonyosak lehetünk afelől, hogy Jehova megajándékozza a maradékot e próféciák és prófétai képek megértésével, mégpedig éppen most a nagy csata megvívása előtt. — Róma 15 : 4.

Gedeon és serege

3 Azon prófétai képek egyike, melyek közvetlenül Armageddon előtt teljesülnek, Gedeon és azon kicsi seregének képe, amely a midianitákat megfutamitotta és elpusztította, amint Bírák 6. és 7. fejezete mutatja. Bizonyos, az a győzelem, melyet Gedeon aratott, Jehova győzelme volt s a róla szóló bibliai tudósítás korunk maradékának erősítésére örökítetett meg. Minden prófétai képben és drámában Jehova Isten és Jézus Krisztus a legfontosabbak, kiket a képletekben bizonyos személyek példáznak arra való tekintet nélkül, hogy Jehova Istennek voltak-e szentelve vagy sem. Néha egyesek kettős szerepet is betöltenek; az Istentől kijelölt szerepében mindazáltal mindenik az igazságot jeleníti meg, s ez a fontos. Jézus Krisztusnak Jehova templomához ítélettételre jövetele óta Jehova kegyes volt megmutatni földön levő felkentjei előtt, hogy a régi korokban lezajlott és az isteni feljegyzésben megörökített események prófétai drámák, úgy, amint megtörténtek, irattak le Jehova akartának példázására s ezeknek megértése most nagy reménységgel táplálja és megvigasztalja a felkenteket. Úgylátszik a mostani idő, Isten arra rendelt ideje, amidőn felkent maradékával megismerteti a prófétai drámák jelentőségét — igy tehát a Bírák könyvét is —, ezért kezdünk most teljes hittel e feljegyzés tanulmányozásához.

Szereplők

4.) E prófétai drámában a következők a főszereplők: Joás Gedeon atyja, aki e képben Jehovát példázza. Első tekintetre ez csodálatosnak tűnik, mivel Joás oltárt épitett Baálnak s valószinüleg Baál-imádó is volt. Gondoljunk azonban arra, hogy Joásnak mint embernek semmi jelentősége sin-

FEL

csen. Csupán a cselekmény a fontos, amelyet eljátszott. A színtéren csupán egy szerepet töltött be.

5.) Gedeon, Joás fia, Jézus Krisztust a Mindenható Isten fiát példázza, kit Jehova nevének igazolásával megbízott. Gedeon a dráma egyes részeiben a hű maradékot példázza, amely hozzátartozik, mivel Krisztusnak része.

6.) Izrael, Isten választott szöv. népe, amely között Istenhez hű maradéka találtatott, a világ népeit példázza Sátán hatalma alatt, akik közül a Jehovát tisztelő hű maradék kikerül.

7.) A Gedeon csatájában közreműködő „háromszáz" a hű maradékot példázza, melyet Isten neve számára kiválasztott, elismert és amely beigazolta ártatlanságát és hűségét Jehova előtt.

8.) A midiániták szövetségeseikkel együtt Sátán szervezetét, illetve a Kígyó magvát példázza, amely szervezet Jehova szolgáinak elpusztítását tüzte ki céljául.

9.) A dráma fejleményeiben más szereplők is megjelennek; de e prófétai drámában sem a Jelenésekben említett „számtalan sokaság", sem a jonadáb-osztály nem szerepel.

10.) E prófétai képben Jehova nevének igazolása emelkedik ki mint a legfontosabb, főképpeni célja az, hogy minden teremtmény előtt feltárja, hogy Jehova a legfelségesebb és a leghatalmasabb Isten. A Seregek Ura (Jehova) harcot vezet az ellenséggel szemben ítéleteinek végrehajtására és az elenséget elpusztítja s feltárja felsőbbrendű hatalmát, és nevét a kellő helyre emeli mindenki szívében, aki a csatát túléli. Jehova az élet kútfeje s mindenkinek meg kell tudnia, aki él hogy Ő az Isten. Jehova Jézus Krisztust részesíti azon nagy megtiszteltetésben, hogy ítéletének végrehajtója és megbosszulója lehet; ezért viszi Gedeon a főszerepet a drámában, mint bosszuálló.

Útkészítés.

11.) Be kell következnie valamikor azon időnek és be is következett, amidőn Jehova figyelmével a földi ügyek felé fordul és útegyengetője elindul a végsőharc előkészitésére. Jehova 1878-tól 1918-ig a megtérésre és a világi szervezetektől való különválásra vonatkozó felhívást tett közzé, s ez volt az előkészitése az elkövetkező ítéletnek, amelynek Isten házán kellett megkezdődnie. 1918 óta az armageddoni csatára való előkészületek folynak. Ez mutatja tehát, hogy Gedeon kettős szerepet játszott, ami bizonyos oly dolgokat előremutat, melyek 1918-tól Armageddonig fognak lezajlani. Gedeon néha Krisztust példázza, máskor Jézus Krisztust és hű maradékát, néha csak a maradékot, arra való tekintettel, hogy a maradék Krisztusban van és mindvégig hiven kitart mellette. A következőkben megtárgyaljuk a Bírák könyv. 6. és 7. fejezeteiben feljegyzett isteni tudósitást és prófétai képeket, ez a tudósítás így kezdődik: „Es gonoszul cselekedének Izrael fiai az Úrnak szemei előtt, azért adá őket az Úr a midiániták kezébe hét esztendeig" — Bírák 6 : 1.

12.) Jehova népéül választotta az izraelitákat s itt ugyanazt példázzák, amit akkor példáztak, amidőn Egyiptomban voltak, t. i. a Sátán hatalma alatt álló világ népeit, amely hatalom alól megszabadítani akarta őket. Amidőn Jehova szövetségét megkötötte Izraellal, parancsolta neki: „Ne legyenek neked idegen isteneid én előttem!" (Móz. II. 20 : 3) Később, amidőn az ellenség elnyomta és Istenhez kiáltott, mondta neki Isten: „Én, az Úr (Jehova) vagyok a ti Istenetek, ne féljétek az emoreusok isteneit, kiknek földén laktok; de ti nem hallgattatok az én szómra." (6 : 10) Természetesen Gedeon atyjával, Joással együtt Izrael nemzetéhez tartozott, aki Baál-tisztelő lett s éppen ez a Baál tisztelet volt azon gonosztett, amit Izrael az Úr előtt elkövetett. Isten figyelmeztette, mi következik reá hűtlensége miatt, most pedig figyelmeztetését teljesülni engedte, hogy a midiániták vezetése alatt álló ellenség hatalmába kerüljön. Az izraeliták elpusztítása nem döntötte volna el a Jehova és a Sátán közt folyó harcot; de az izraeliták megfegyelmezése, észretérése, a hűségesek megmentése és győzelemhez segítése Jehova nevének igazolására szolgált; a prófétai dráma ezen eseményei a dolgok végső kimentelét is előrevetítik.

13.) Azon ellenség, mely útján Isten Izraelt szorongatta, a midiániták és szövetségeseik voltak. Mideán Ábrahám és Ketura gyermeke volt; neve „viszályt" vagy „civakodást" jelent (Móz. I. 25 : 2). A rekábiták vagy jonadábok a midiániták leszármazottai voltak, de nem tartoztak a midiániták azon tömegéhez, mely Izraelt elnyomta (Móz. II. 2 : 16—21); Bírák 1 : 16; 4 : 11; Jer. 35 : 6). Ez a jonadábokat, illetve „juhok" osztályát példázza, azokat t. i., akik az ítélkezés idejekor élnek a földön. Azok a kereskedők, akik Józsefet eladták, midiánita voltak (Móz. I. 37 : 28, 36). A midiánita vének (előljárók) a moabitákkal szövetkeztek és Bálám prófétát szerződtették Izrael megátkozására (Móz. IV. 22 : 4—7). Bálám arra oktatta a midiánitákat, hogyan helyezzenek botránkozáskövet az izraeliták útjába és csábitsák Baál-Peor tiszteletére (Móz. IV. 25 : 6—18). Ezekből láthatjuk, hogy az izraeliták és a midáiniták egymás vérrokonai voltak; de a Kígyó magva lett belőlük és az izraeliták megkárositására törekedtek. Az Úr türte, hogy a midiániták hét évig tartó időszakon át elnyomják a zsidókat. Ez az embernek Sátán rabságában töltött hétezer évét példázza, a mely korszak utolsó ezerévében az engedelmesek felszabadulnak és az ellenség elpusztul. A midiániták rabigáját körülbelül a hetedik év tavaszán, a cséplés idején törték meg.

14.) Az izraeliták üldöztetéseik és elnyomatásuk miatt a hegyekben kerestek maguknak menedéket: „És hatalmat vőn a midiániták keze Izraelen és a midiánitáktól való féltükben készitették maguknak az Izrael fiai azokat a barlangokat, rejtekhelyeket és erődítményeket, amelyek a hegységben vannak" (Bírák 6 : 2). Az izraeliták valószinüleg elrejtőztek a barlangokban, ahová

FEL

élelmiszereiket is elrugdosták rabló ellenségeik elől. Ez példázza, hogyan töltötte életét az emberiség tömege elnyomóitól való rettegésben, akik mindenkor Sátán tevékeny eszközei voltak, akik útján szenvedéseket zúdított az emberiségre.

15.) Az ellenség tavaszkor, az aratás idején rontott az országra Izrael élelmikészleteinek elrablására: „Mert ha vetett Izrael, mingyárt ott termettek a midiániták, az amálekiták és a napkeletnek fiai és rájok törtek." (6 : 3) Ha jól figyelmünkbe vésszük ezen ellenség leírását, ebből a mai ellenséget is képesek leszünk megállapitani. A midiániták állottak e rablóhadak élén, őket az amálekiták kisérték. Ezek az utóbbiak Ézsautól (Edom) származtak ketita, illetve kanaánita feleségétől; tehát ezek is távoli rokonai voltak Izraelnek (Móz. I. 36 : 2, 10, 12). Az agágiták (Agág családja) uralkodtak felettük. Hámán, a Márdokeus és Eszter elleni cselszövő, ehhez az utálatos bandához tartozott (Eszter 3 : 1). Isten azért átkozta meg az agágitákat, mivel választott népét kanaáni vándorútján üldözték (Móz. II. 17 : 16; Sám. I. 15 : 32, 33). A „napkelet fiai", kik szintén a rablóhadakhoz tartoztak, izmaeliták (arabok) voltak (Bírák 8 : 24.) Izmaelnek az egyiptomi Hágár volt az édesanyja és Ábrahám volt az édesapja. Izmael egyiptomi nőt vett feleségül (Móz. I. 16 : 3; 21 : 21.) Azok a kereskedők, akik Józsefet megvették s aztán Egyiptomba hurcolták, izmaeliták voltak. Ez ama tényt példázza, hogy az emberiség egy részét, mely a Kígyó magva lett, az Ördög használja azok elnyomására és üldözésére, akik Jehova Istennek igyekeztek szolgálni. Ezek a népek mindnyájan egymás vérrokonai voltak s a legtöbbjük azért lett az Ördög magzata, mivel a peresügyben az Ördög pártjára állott.

16.) Az izraeliták ellen vonuló elnyomók tarka hordája négy sejk vezetése alatt állott, nevük a következő: „Oreb", azaz „holló" ragadozó, tolvajkodó madár; „Zéeb", azaz „farkas", ravasz, vérszomjas fenevad. „Zéba", azaz „mészárló", illetve szándékos emberölő és „Sámunáh", azaz „nem nyujt védelmet" ezek a nevek tehát oly emberekre mutatnak, akik tolvajmódra, a sötétben váratlanul megtámadnak másokat, mint prédájára leső kígyó. Az Ördög ezen eszközei a Kígyó magvának részei s napjainkban oly osztály, amely összeesküdött Isten felkentjeinek üldözésére.

17.) Jehova kellőkép figyelmeztette az izraelitákat, hogy engedetlenségük miatt csapásokat bocsát rájuk s amidőn megengedte, hogy ez az ördögi horda országukba törjön, megkapták engedetlenségük miatt büntésüket (Móz. V 28 : 33, 34). Ezek a tények példázzák, hogyan szenvedett az emberiség kezdet óta rablók, tolvajok, gyilkosok keze alatt, hogyan rabolták ki a védteleneket, fosztották meg munkájuk gyümölcsétől s hogyan következett mindez az Ördögtől származó csapás reájuk s akarta őket ezáltal Isten megátkozására birni. A leszámolás napja azonban küszöbön van, amidőn mindezen elnyomóknak számot kell adniok (Jakab 5 : 1—6). Az emberiség egyik része dolgozik, élelmét, ruházatát s talán egy kis családiházat is szerez magának; de egy másik osztály —, amely semmit sem termel —, aratja le munkájuk gyümölcsét. Jézus Krisztus uralkodása ezen a téren változást fog eredményezni, akkor az emberek a saját házukban laknak s maguk fogják használni szőlőkertjeik (munkájuk) gyümölcsét. Ésaiás 65 : 21—23.

18.) Jehova Isten közölte az izraelitákkal, hogy szenvedniök kell, ha engedetlenségükben maradnak: „Hiába vetitek el magotokat, mert ellenségeitek emésztik meg (fogyasztják el) azt." (Móz. III. 26 : 16). Ez nem azt jelenti, hogy Isten küldi reájuk az ellenséget. Hanem csupán azt, hogy az ő megvédésük Isten iránti engedelmességüktől függött s amidőn megszüntek neki engedelmeskedni, Isten elvonta tőlük védelmét s igy az ellenség szabadkezet nyert megbüntetésükre. Az Ördög kelepcét állitott az izraeliták elé s foglyul is ejtette, amennyiben az Ördög vallására, illetve Baálizmusra csábitotta őket. Miután őket igy fogságába ejtette, pusztító hadait küldte az országra a nép kifosztására s igy akarta őket Jehova Isten megátkozására és elhagyására bírni. „És táborba szálltak ellenük és pusztitották a földnek termését egész addig, amerre Gázába járnak és nem hagytak élésre valót Izraelben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat." Bírák 6 : 4.)

19.) Ez a kegyetlen betörő had mindent elpusztitott a termékeny Sárobvölgyében s aztán Gázá kereskedelmi város ellen vonult, mindent feldulva útjában. Ennek párhuzama jelenleg az a pusztítás, melyet a politika, nagytőke és álvallás, illetve látszatkereszténység végez a néptömegek között. Az Ördög kelepcét állitott a „kereszténység" vezérei elé és külsőségek gyakorlására csábitotta, hogy a külsőségeket tekintség „keresztény vallásnak", a valóságban azonban ez Sátán tiszteletе. A népből emberimádókat csinált, s ezek azt állitják, hogy isteni vezetés alatt intézik az ország ügyeit. Az oly nép, amely vakvezérektől vezérelteti magát, Sátán vermébe esik bele. A kizsákmányolók kiforgatják vagyonából, birtokából és otthonából, valamint munkája gyümölcséből. Az izraeliták barlangokat csináltak maguknak s azokban rejtették el élelmiszereiket. Napjainkban a nép megtakaritott vagyonkája részére takarékhelyeket csinált, de egyes hatalmasok igy is módját ejtik, hogy életszükségleteiből kiforgassák. Az izraeliták szenvedéseik közt felkiáltottak; de vajjon hányan fordultak közülök Jehova Istenhez és biztak benne? A nép most is felnyög szenvedései miatt, de ahhozképest csak kevesen vetik bizalmukat Jehova Istenbe és királyába. A hű maradék azért részesül az igazságban, hogy teljes hittel előljárjon, Jehovának szolgáljon és segitse azokat, akik Istenhez térnek szivükben.

20.) A fosztogató ellenség nemcsupán amiatt tört be Izrael országába, hogy telezabálja magát, hanem mindent fel akart dúlni s igy az izraelitákat teljesen el akarta pusztítani. Az ellenség állataival, sátoraival együtt vonult fel s az izraeliták-

FEL

nak mindenüket fel akarta emészteni s mindent a maga javára akart felhasználni. „Mert barmaikkal vonultak föl; csapatosan jöttek mint a sáskák, úgy, hogy sem nekik maguknak, sem tevéiknek nem volt száma és ellepték a földet, hogy elpusztítsák azt" (6 : 5). Az izraeliták nemcsupán a sejkeket hanem azok cselédeit, harcosait, állatait és hozzátartozóit is kénytelenek voltak élelmezni s így ezek ezen különkiadások okozásával súlyos terheket róttak az izraelitákra. Mennyire megfelelői ennek napjainkban bizonyos kiváltságok és más pozíciók élvezői a különböző pénzügyi, politikai és felekezeti körzetekben, akik mindenütt dús jövedelmeik fenntartásán mesterkednek azon terhekre való tekintet nélkül, amiket ebből kifolyólag azoknak kell viselniök, akik az ország vagyonát termelik. A nagy adóterhek mind jobban fokozódnak, miközben haszontalan tervekkel kísérleteznek egyes kormányok; a népet ez dönti szegénységbe és inségbe. Számtalan tisztviselő gárdán és a kényelmes asszistálók tömegén kívül, spekulánsok seregét látjuk, akik felhígított részvények és kötvények birtokosai, miknek fejében uzsorakamatokat és osztalékokat követelnek és szednek s mindezt a terhet a dolgozóknak kell viselniök. Annak híre tehát, hogy ütött a számonkérés órája, valóban örömhír. Isten hívei örömmel közlik a régen megírott kijelentést: „És elpusztítod azokat, akik a földet pusztítják." — Jelenések 11 : 18.

21.) Izrael részére valóban a gyász napja volt, amidőn az ellenség felvonult ellene, ily gyászos nap a jelen is azok számára, akik nehéz munkával szerzik mindennapi kenyerüket. „Izrael nagyon megnyomoródott (leszegényedett) a midiánták miatt és az Úrhoz kiáltának." (6 : 6). Nem szorul bizonyítékra, mivel köztudomású tény, hogy a nép majdnem minden országban nagyon leszegényedett, mégpedig az ellenség óriásilag nyomasztó terhe alatt és világszerte nyög a terhek alatt. Az izraeliták akkori helyzetének leírása világszerte teljesen egyezik a nép mai helyzetével. Amiképpen az Izraeliták akkor feljajdultak, ma is sokan feljajdulnak elnyomatásuk és szenvedéseik miatt; de csak kevesen vannak, akik Isten Igéjére hallgatnak, akik az inség tényleges okát megismerik, s akik Istenhez járulnak és akaratának teljesítésére törekszenek. Az embereket az Ördög kerítette kelepcébe, hogy így Isten káromlására bírja, holott éppen ő a hibás az emberiség nagy nyomorúságáért. (Jelenések 12 : 12.) A dőrék zsolozsmákat énekelnek, melyeket az isteni igazságra való tekintet nélkül szövegeztek, elhadarják imádságaikat, esőt és más anyagi javakat kérnek Istentől, de ugyanakkor teljesen figyelmenkívül hagyják, amit Isten velük a nyomor oka és orvosszere felől közölt. Amidőn az izraeliták Jehovához kiáltottak segitségéért, a következőket felelte nekik: „Elmegyek, visszatérek helyemre, mignem megismerik, hogy vétkeztek és keresni fogják az én orcámat." (Hóseás 5 : 15.) Az izraeliták Istenhez kiáltottak, de ugyanakkor nagy zajjal Gedeon üldözésére keltek, mivel Gedeon a Baál-oltárokat lerombolta. 6 : 25—32.

22.) Így van napjainkban is. Ajkukkal sokan kérik Isten segitségét anyagiakat illetőleg, de ugyanakkor résztvesznek Jehova azon bizonyságtevőinek üldözésében, akik az Ördögöt vallásával együtt leleplezik és a népet arra figyelmeztetik, hogy az Ördög felelős bajaikért s hogy csak egyedül Isten országa nyujthat reménységet, hogy csak Jehova nagy igazolója, Jézus Krisztus hozhat nekik szabadulást s csak Ő benne találhtnak reménységet. Máté 12 : 21.

23.) Más szövegek megmutatják, hogy Izrael nagyobb tömege Baál—tisztelő volt s csak egy maradék őrizte meg Jehovához való hűségét. A hívek kétségtelenül őszintén folyamodtak Jehovához, viszont a többiek csak önző okokból. „Mikor pedig kiáltottak vala Izrael fiai az Úrhoz Midián miatt; prófétát külde az Úr Izrael fiaihoz és monda nékik: Azt mondja az Úr. Izrael Istene: Én vezettelek fel titeket Egyiptomból és hoztalak ki titeket a szolgálatnak házából" (6 : 7, 8). Isten kétségtelenül azért küldte hozzájuk prófétáját, mivel egy részük megőrizte hűségét iránta és nem hajolt meg a Baál előtt. Bizonyos. Gedeon is a hű izraeliták egyike volt, máskülönben nem ajándékozta volna meg őt Jehova rendkivüli szolgálati alkalommal. Ez a meg nem nevezett próféta is, kit Isten, nevében Izrael közt támasztott, a hű maradék közül való kellett hogy legyen. Valószinüleg elnyomatásuk hetedik évében történt, amidőn ez a próféta a megtérésre és bűnbánatra vonatkozó felhivást közölte. Amit Istennek ez a prófétája cselekedett és mondott, Isten népének illési korszakát példázza 1878—tól 1918—ig. A kereszténynek nevezett országokban ezen idő alatt végzett munka alkalmat nyujtott az őszintéknek és tisztességeseknek, hogy felhagyjanak az Ördög tiszteletével és szolgálatával és Jehova Istennek és országának szolgálatába lépjenek. Ebből látható, hogy az 1878—tól 1918—ig tartó munka Jehova előtt való útegyengetés munkája volt és egy népet készített (létesített) a királynak templomához—jövetelekor való fogadására.

24.) Jehova nyomatékosan eszükbejuttatta az izraelitáknak prófétája útján, hogy nem valamely teremtmény, hanem Jehova Isten hozta ki őket Egyiptomból és szabadította meg elnyomóiktól, de ők erről megfeledkeztek és engedetlenek lettek Jehova Istennel szemben: „Én mentettelek meg benneteket az egyiptomiak kezéből és minden nyomorgatóitoknak kezéből, akiket kiűztem előletek és nektek adtam az ő földjüket és mondék néktek: Én az Úr (Jehova) vagyok a ti Istenetek! ne féljétek az emoreusok isteneit, kiknek földén laktok; de ti nem hallgattatok az én szómra." (6 : 9,10.)

25.) Izrael akkori helyzete pontosan azon helyzetet példázza, mely most a kereszténynek nevezett világon, illetve a látszatkereszténység közt uralkodik. Nagyon jól tudják az állitólagos keresztények is az Irásból, hogy Jehova rendreutasitot-

FEL

ta az Ördög híveit, megszabadítván választott népét Egyiptomból. Sőt a „kereszténység" azt állítja, magáról, hogy Isten a pogányságtól szabadította meg őt; s mégis ugyanezek az emberek tovább tisztelik mindazt, ami ellenkezik Jehova Istennel, tehát az Ördögöt szolgálják. Azok, akik Isten akaratának teljesítésére hajlandók, tudják, hogy Isten Jézus Krisztus és az apostolok útján szólott hozzájuk s ezek a hű és igaz tanubizonyságok bizonyitották, hogy Isten Igéje az igazság s ennek kell vezetőjükké lennie. De a „kereszténység közt e bizonyitékokra való tekintet nélkül most is milliók csak emberek hivei s csak emberek tanitásait követik, aminek eredményeképpen Sátán elébük helyezett kelepcéjébe buknak. (Példb. 29 : 25.) Azon bizonyságtevés, melyet Isten népe 1878—tól 1918—ig végzett, amit Illés- és Keresztelő János próféták munkája példázott, előkészítő munka volt s ugyanezt példázza azon próféta is, akit Jehova Gedeon napjaiban támasztott Izraelnek. Sokan, akik azon idő alatt tudomásulvették a megtérésre intő figyelmeztetést, a látszatkereszténységtől elváltak, viszont sokkal többen látszatkeresztények maradtak és teljesen megvetették Isten beszédét. De azok közül is, akik a látszatkereszténységtől elváltak, sokan csak félig váltak el tőle, tovább is embereknek hódoltak, minek következtében az Ördögöt vagy hamis isteneket tiszteltek. Ha ezek az állitólagos keresztények teljesen Istenben, az Úrban, biztak volna s az ő Igéje szerint nem emberek tanait követték volna, nem is estek volna bele Sátán kelepcéjébe.

Az angyal.

26.) Miután Jehova prófétája útján Izrael népét figyelmeztette, angyalát nem Izraelhez, hanem Gedeonhoz küldte, mivel Gedeon a hű maradékhoz tartozott: „És eljöve az Úrnak angyala és leüle ama cserfa alatt, amely Ofrában van, amely az Abiézer nemzetségéből való Joásé vala, és az ő fia, Gedeon, éppen búzát csépelt a pajtában, hogy megmentse a midiániták orcája elől" 6 : 11.

27.) Ez teljesen egyezik Jehova nagy angyalának, illetve a szövetség követének 918—ban templomához való eljövetelével. Ez a követ az előrehaladott előkészítő munka végén érkezett s eljövetelekor szent angyalok seregei voltak kíséretében (Malakiás 3 : 1; Máté 25 : 31). Jehova angyalának Gedeonhoz való küldetése a midiánitákon való ítélet vagy büntetés végrehajtására vonatkozó előkészület kezdetét jelentette, akik másokkal együtt Sátán magvát képezték a földön. Ez teljesen egyezik 1918—al, amely azon időt jelenti, amiről a köv. van megírva: „Eljött a te haragod!" t. i. Jehova haragja az ellenséggel szemben. Ez volt az előkészület kezdete Isten ítéletének vagy megtorlásának végrehajtására Sátánon és hordáin Isten nevének igazolására. (Jel. 11 : 18.) Ez jelenti azon idő kezdetét, amidőn Isten maga köré gyüjti híveit a templomban: „Mert bosszuállás napja volt szívemben és megváltottaim esztendeje eljött." (Ésaiás 63 : 4.) A nagy bosszuálló megjelent a templomban azokkal való intézkedés céljából, akiket Jehova nevének igazolására maga köré akart gyüjteni.

28.) Joás Gedeon atyja volt. Joás neve azt jelenti: „Jehova felgyujt" s arra mutat, hogy Jehova megemésztő tűz ellenségeivel szemben (Móz. V. 4 : 24; Sof. 3 : 8; Mal. 3 : 2; Zsidók 12 : 29.) Joás Abiézer nemzetségéből származott, kinek neve a „segités atyját" jelenti, viszont ő Manassé fia volt, kinek neve azt jelenti, „megfeledkeztet a szenvedésről," s aki Józsefnek elsőszülötte volt. „Abiézer" Jehovára, a nagy segitőre mutat (121. zsoltár 2, 3; 124 : 8; 146 : 5). Boldogitó, amidőn látjuk, hogyan siet Jehova Isten azon híveinek segitségére, akik a jelen utolsó napokban élnek, e prófétai dráma legkisebb részleteit is gondviselvén. Ezek nagy vigaszt nyujtnak a maradéknak s nyilván ebből az okból mutatja meg és közli értelmüket most Jehova Isten.

29.) Joás oltárt épitett Baálnak s mellette Aserát, azaz faberket ültetett Isten Igéjének durva megsértése—és megvetéseképpen; Joás igy piszkolta be jó hirnevét. Azon körülmény, hogy ezen a helyen az isteni feljegyzés Joásról és fiáról, Gedeonról megemlékszik, a köv. két találó tényt tárja elénk: 1. Hogy Jehova Isten a Gedeonál nagyobbnak, Jézus Krisztusnak, atyja s 2., hogy a földön élő mostani maradék kik Isten gyermekei, tehát a nagy Gedeon része földi szülei a Baál, illetve az Ördög tisztelői voltak, habár nagy szerepet is játszottak a „kereszténység" ügyeiben s magukat keresztényeknek nevezték. Ebből látjuk, hogy Joás e prófétai drámában kettős cselekményben szerepel. Később azt is meglátjuk, hogy Joás, fia, Gedeon, pártjára kelt és indokokat adott elő Baállal és hiveivel szemben, ami ugyancsak amellett bizonyit, hogy Joás Jehovát illusztrálja (lásd a 30.és 31.verseket!) Azon körülményből, hogy valaki valamely prófétai drámában oly cselekményben szerepel, mely Jehovát példázza, nem szabad arra következtetni, hogy az illetőt szükségképpen mindenkor Isten pártján fogjuk látni.

30.) Gedeon Elizeussal azonos törzsből származott (Kir. I. 19 : 16). Gedeon neve „fadöntőt" jelent, tehát oly harcosra mutat, aki élő fában példázott embereket dönt ki. E tekintetben Jézus Krisztust példázza, Jehova megbosszulóját, aki hadba vonul és kidönti a Jehova Istennel ellenkező és szent nevét meggyalázó teremtményeket. A maradék a Gedeon—képlet ezen részébe azon tény alapján van belefoglalva, hogy Krisztusban tartózkodik. A nagyobb Gedeon 1918-ban jelent meg Jehova templomában ítélkezni s az ítélet végrehajtására; ez a munka Sátánnak és szervezetének elpusztulásában érkezik csúcspontjához s e munkában együtt vannak Jézus Krisztussal hű követői is. Ésaiás, Isten prófétája kétségtelenül az Isten bosszuállásának napjára vonatkozólag a nagy Gedeonra (a „fadöntőre" vagy harcosra) utalva mondja: „És a Seregeknek Ura ostort emelt ő ellenük, miként a Midián levágatása idején az Óreb kősziklájánál, és pálcáját a tenger fölé eme-

FEL

li, mint Egyiptomban egykoron... Imé, az Úr, a Seregeknek Ura, levagdalja az ágakat rémítő hatalommal és a magas termetűek kivágatnak és a magasságosak megaláztatnak." (Ésaiás 10 : 26, 33.) „Miként estél alá az égből fényes csillag, Hajnal Fia (Lucifer)!? Levágattál a földre, aki népeken tapostál" (Ésaiás 14 : 12). A nagy Gedeon kezc elpusztitja Babilont. „Hogy elmulott és összetört az egész föld pörölye (Sátán eszközei)! ilyen utálatossá lett Babilon a nemzetek között!" (Jeremiás 50 : 23). „A gonoszoknak szarvait mind letördelem; az igaznak szarvai pedig felmagasztaltatnak." — 75. zsoltár 11.

31.) Amidőn az Úr angyala Gedeon látogatására megérkezett, egy cserfa alá ült; Gedeon a közelben tartózkodott és „éppen búzát csépelt." Ez az időszakot is meghatározza s az az év ugyanazon időszakának felel meg, amidőn Boáz megváltotta Naomit és Ruthot nőül vette (Ruth 2 : 23; 3 : 1, 2.) A búzának a cséplés idején Gedeon által való cséplése arra mutat, amit Jézus Krisztus tesz az ellenséggel, kit Jehova mint eszközét Sátán szervezetének lerombolására küldött. „Imé, én teszlek éles, új cséplőhengerré (Jehova hívei részéről), amelynek két éle van hegyeket csépelj és zúzz össze (azaz Sátán szervezetének csoportjait) és a halmokat pozdorjává tegyed (t. i. a legfőbb csúcsokat); te szórd és a szél vigye el őket és elszélessze őket a forgószél (vihar). És te örülsz az Úrban (aki Krisztust cséplőhengerré tette) és dicsekedel Izraelnek Szentjében." (Ésaiás 41 : 15, 16).

32.) Azoknak mondja Jehova, akik Jézus Krisztussal együtt vonulnak ütközetre az ellenség ellen (Jel. 17 : 14.): „Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeidet pedig acéllá teszem és széttiporsz sok népeket és rablott kincseiket az Úrnak áldozom, javaikat pedig az egész föld Urának." (Mikeás 4 : 13.)

33.) Gedeon a búzát titokban csépelte a csűrben. A szőlőtaposás ideje még nem volt elérkezve. De azon körülmény, hogy Gedeon a csűrben csépelt, arra mutat, hogy eljött az ellenség széttapodásának ideje s ez példázza azon kitűzött időt, amidőn Sátán szervezetestől Jehova nagy borsajtójában összezúzodik. Gedeon titokban dolgozott s a gabonát elrejtette, így akarta megóvni a midiániták elrablásától. Ez azon időnek felel meg, amidőn Sátán kivettetett a mennyből és hozzákezdett Isten maradékának üldözéséhez a földön, Isten szervezetét viszont a „pusztába menekülő asszony" példázza, „ahol Istentől készített helye volt" (Jel. 12 : 6, 14). Az Úr angyala emberi testben jelent meg s amidőn Gedeon közelébe ment, nem ismerte fel benne Jehova küldöttét: „Ekkor megjelenék néki az Úr angyala és monda néki: Az Úr veled, erős vitéz!" (6 : 12). Akkor Izrael s Izrael egész maradéka rémületben élt, mivel az ellenség rájukrontott élelmikészleteik elrablására. Ennek megfelelőjeképpen körülbelül 1919-ben Jézus Krisztus követői csendben meghúzták magukat a földön, mivel az ellenség támadásától féltek. Abban az évben Cedar Pointban, Oh. a felszenteltek nagy gyülést tartottak és Isten kegyelméből akkor közöltetett velük, hogy a bátor Elizeus munkája oly munkát példáz, amelyet ezután kell elvégezni, s hogy a híveknek bátran kell fellépniök és el kell végezniök a munkát mit kezükre bizott Isten dicsőségére. Most határozottan azt látjuk, hogy az akkor megjelent „Boldogok a félelemnélküliek"-c. cikket Jehova gondviselte Jézus Krisztus útján.

34.) Ama tény, hogy az angyal megjelent Gedeonnak s megszólitotta, bizonyitja, hogy Gedeon Izrael maradékához tartozott s vonakodott meghódolni Baálnak. Hű volt Istenhez s emiatt választotta őt az Isten is egy bizonyos munkára. Hasonló okból választatott ki Jéhu ítélet végrehajtására (Kir. I. 19 : 16). Gedeon már korábban is kifejezte, hogy a midiániták ellensége. Így volt 1919—ben, amidőn azok, akik akkor Jézus Krisztusba helyezték bizalmukat, általa a „hű és a bölcs" szolga—osztályaképp nyertek kinevezést. Ezek már korábban is bátor szolgálatot végeztek az Úr nevében s hajlandók voltak bárhol s bármely időben előremenetelni, mihelyet meggyőződtek Isten arra vonatkozó akaratáról. Gedeon a drámai kép e részletében főképp a hű maradékot példázza, mivel neki s nem a Jézus Krisztusnak kellett megbizonyosodnia arról, hogy vele van Jehova Isten. Az angyal így szólt Gedeonhoz: „Az Úr (Jehova) veled van, erős vitéz!", viszont az Úr köré gyült földi híveinek a köv. mondja: „Veletek vagyok, mondja a Seregek Ura (Aggeus 1 : 13, 2 : 4)." Ezek bátor emberek, mivel Jézus Krisztussal együtt vannak és vezetése alatt előrenyomulnak.

35.) Gedeon válaszából, amit az angyalhoz intézett, azt látjuk, hogy Jehova nevének igazolását óhajtotta; mindazáltal még több bizonyitékot kivánt az Úrtól azon meggyőződéséhez, hogy a helyes úton halad-e: „Gedeon pedig monda neki: Kérlek uram, ha velünk van az Úr (Jehova), miért ért bennünket mindez? és hol vannak minden ő csodadolgai, amelyekről beszéltek nekünk atyáink mondván: Nem az Úr hozott—é fel minket Egyiptomból!? Most pedig elhagyott minket az Úr és adott a midiániták kezébe." (6 : 13.)

36.) Az 1919—ben Cedar Pointban összegyült felszenteltek nem tudták mi vár reájuk s mit kell tenniök; de halvány reménység élt bennük, hogy valamily feladat vár reájuk. Ez éppen az illési és elizeusi munka fordulópontján volt. Akik akkor összegyültek, Elizeus prófétához hasonlitottak, amidőn a Jordánfolyónál így kiáltott fel: „Hol van Jehova ,Illés Istene?" (Kir. II. 2 : 14.) Azokból a szavakból is, melyeket Gedeon az angyallal váltott, azt látjuk, hogy a felszenteltek példázza, akik szivükben teljesen hívek Jehovához. Ezek a hűségesek akkor még nemértették Isten akaratát úgy, mint jelenleg. Akkor még nem látták, hogy Jehova azért hagyta még meg Sátánt szervezetestől, hogy arra rendelt idejében megmutassa hatalmát az ellenséggel szemben, miután előzőleg

FEL

világszerte hirdetteti isteni nevét. (Móz. II. 9 : 16). Ebben a felismerésben csak valamivel 1919 után részesültek. Amiképp Gedeon nem érezte magát elég bátornak, úgy érezték 1919-ben a felszenteltek is, hogy Isten neheztel reájuk, de nem értették meg miért (Ésaiás 12 : 1). Most aztán elérkeztek a veszélyes napok és a Mindenható Isten nagy napjának ütközete közeleg. Most Jehova visszapillantást nyujt híveinek azon az úton, amelyen őket vezérelte s megpillantaniok engedi egyes érettük tett csodálatos intézkedéseit. Most felismerhetik, hogy használta őket prófétai képek megvalósítására s ez megerősíti reménységüket.

37.) Jehova igazolója, a nagy Gedeon, elfoglalta helyét Isten templomában és kedvesen s elismerően tekint arra: „És az Úr hozzá fordula és monda: Menj el ezzel a te erőddel és megszabaditod Izraelt Mideán kezéből, nemde én küldelek téged!?" (6 : 14). Ez Jézus Krisztust és a maradékot példázza. Gedeon főképp Jehova nagy megbizottját, Jézus Krisztust jelképezi, viszont Gedeon testi erőtlensége a maradék tagjainak magukban való erőtlenségét s azt, hogy ők Jehovában való hitükből és ragaszkodásukból kifolyólag „erősek az Úrban és az ő hatalmának erejében" (Efezus 6 : 10). Elérkezett Isten cselekvésének ideje, emiatt mondta Gedeonnak: „Menj el ebben a te erődben!" Eljött az idő az előkészületek megtevésére a nagy csatát illetőleg. Ez azt példázza, hogy elérkezett az armageddoni ütközetre való felkészülés ideje s hogy az Úrnak, Jehovának, hívei parancsot kapjanak az Úr erejében való felvonulásra és Istenünk megtorlásnapjának hirdetésére. Ehhez 1922-ben kezdtek hozzá. Megbecsülni tudták azon tényállást, hogy őket az Úr a saját erejével felruházva küldi. Gedeon nem saját magától, sem más embertől nyerte megbizatását. Így Jézus Krisztust sem saját maga részesitette magát tiszteletben, hanem Jehova Istentől nyerte nagy tisztségét mint az ő igazolója (Zsidók 5 : 4). Senki sem saját maga nevezheti ki magát az Úr szervezetében. Oda Isten kegyelméből jutott. Egy kevés időre volt szükség 1919 után ahhoz, hogy a felszenteltek a helyes álláspontot el tudják foglalni s amig a munka, melyet az Úr reájuk bizott, a kellő lendületbe jött. 1922-ben ezek a hűségesek ismét nagy gyülést tartottak Cedar Pointban s ekkor értesültek, hogy az Úr Jézus Jehova templomában van; Ésaiás szerint az Úr ismét a köv. kérdést tárta eléjük: „Ki megyen el értünk?" Mire a hűségesek nagy örömmel így feleltek: „Imhol vagyok, küldjél engem!" S az Úr azt felelte: „Eredj el!" — Ésaiás 6 : 8, 9.

38.) Most már nagyon jól tudják Jehova bizonyságtevői, hogy nem valamely ember küldi őket, s hogy sem egyesnek, sem csoportnak nem áll jogában Isten országának hiretésével megbizni őket s emiatt nem is kérnek senkitől arra szóló megbizatást vagy autorizálást. Ők az Úrtól nyerték a parancsot s az ő parancsának fogadva szót, vonulnak ki. Úgy szólnak, miként az apostolok szóltak: „Inkább Istennek, mintsem embernek, kell engedelmeskednünk!"

39.) Gedeon nem volt beképzelt s ez az angyalhoz intézett szavaiból is kitünik: „Kérlek uram, miképpen szabadítsam én meg Izraelt? Imé, az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban és én vagyok a legkisebb atyámnak házában" (6 : 15). Gedeonnak még voltak fiutestvérei s a legkisebbnek tartotta magát közöttük (Bírák 8 : 18, 19). Előtte Izraelnek nem volt Manassé törzséből való bírája. Gedeon előtt hat bíró élt Izraelben, most ő lett volna a hetedik. Gedeon szerénységében és szivbeli alázatosságában ugyancsak Jézus Krisztust és igaz, hű követőit példázza s ez egyezik is a Szentírás köv. ihletett kijelentésével: „Sőt a világ szerint bolondokat választotta ki Isten, hogy megszégyenitse a bölcseket; a világ szerint gyengéket választotta ki Isten, hogy megszégyenitse az erőseket; és a világ szerint alacsonyrendüeket és lenézetteket választotta ki Isten, a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse, hogy ne dicsekedhessék egy ember sem Isten előtt" (Kor. I. 1 : 27—29). Aki beképzelt vagy magát túlértékeli Isten szervezetében, sohasem fog megállani a próbában, mely reá következik. Teljesen méltányolni kell tudnia ama tényt, hogy az Úr erejében vonul ki, s a saját erejéből semmire sem képes. Jehova bizonyságtevői csak Isten kegyelméből és Jézus Krisztus erejében tudják most végrehajtani Isten reájuk vonatkozó akaratát.

40.) Mivel Gedeon nem volt fontos személyiség s felismerte, mily nehezen tudna magának követőket toborozni Izraelben, hogy vele a harcba felvonuljanak, kételkedett és vonakodott hozzáfogni Izrael felszabadításához. Tudta, hogy valóságos harc áll küszöbön és ezért tényleg férfiaknak is kell lenniök segitőtársainak. Gedeon ekkor még nem ismerte fel, hogy az Úr angyala beszél vele és valószinünek látszik, hogy magát nem tartotta alkalmasnak Izraelnek ellenségeitől való felszabadítására. „És monda néki az Úr: Én leszek veled és megvered Midiánt mint egy embert" (6 : 16). Gedeonnak hitre és erőre volt szüksége s ebben a tekintetben Isten hű maradékát példázza, amely nem önmagában, hanem az Úrban bizik.

41.) Ekkor biztosította Gedeont Isten kegyéről s így biztosítja Jehova most is híveit a Jézus Krisztusban, hogy az ő kegyelme folytán el tudják végezni a kezükre bizott munkát. Jehovának Mózes hitét is meg kellett erősítenie és felfegyvereznie feladatára, hasonló ígéretet adván neki (Móz.II. 3 : 12). Emlékezzünk csak Isten népének 1919-22 tevékenységére s ezen idő alatt tanusitott állásfogalására! Isten népét is gyakran kellett biztositani arról, hogy az Úr vele lesz az Elizeusban példázott munka elvégzésében, s az Úristen gondoskodott is ennek megígéréséről. Abban az időben sokat jövendöltek vagy prédikáltak, ami szükséges is volt Isten népe hitének megerősítésére, a bizonyságtevő munkára való felkészitésére, hogy erélyesen munkához kezdjen. Tiszta érzelmük e felinditása úgy történt, amint azt Ezé-

FEL

kiel az elszáradt csontokról szóló jövendölésében megprófétálta, mielőtt Isten Lelke a csontvázakba szállott (Ezékiel 37 : 1—10). Az 1919-től 22-ig eltelő idő főképp Isten Igéjének tanulmányozására és az azóta folyó munka megszervezére volt fordítva.

42.) Gedeon nem akarta magát pusztán csak ember beszédétől kormányoztatni s ebből látszik, hogy az Úr azon gyermekeit példázza, akik az Úrba vetik bizalmukat s nem a saját értelmükre támaszkodnak. Gedeon nemtudta, hogy angyallal beszél, azt gondolta, hogy csak egy emberrel beszélget s emiatt kért tőle ujabb bizonyitékokat: „ő pedig monda néki: Ha kegyelmet találtam a te szemeid előtt, kérlek, adj nekem valami jelt, hogy te szólasz én velem!" — 6 : 17.

43.) Gedeon fejében nyilván már kezdett derengeni, hogy ez az ember, akivel beszélget, az Úrat képviseli; de előbb bizonyitékokat óhajtott affelől, hogy üzenete Jehovától ered. 1922. körül felismerték a királyság felé menetelő hívek, hogy a multban tulságosan egy emberre támaszkodtak, Azt mondták nekik, hogy semmi egyebet sem szabad kinyomatniok, csupán azt, amit ez az ember a korábbi időkben irt és kinyomatott s mivel szót akartak fogadni, csekély mértékben haladtak csak előre. De 1922-ben a fentemlitett nagy-gyülés idejében a hűségesek azon igazság tudatára eszméltek, hogy egy elhunytnak a szava nem elegendő vezérletükre s hogy szigorubban kell Isten Igéjéhez ragaszkodniok és igazodniok. Jelt vagy bizonyitékot óhajtottak erre nézve. Ebben példázza őket Gedeon viselkedése. Ez azonban nem azt jelenti, hogy alázatosságuk csak kétszinüsködés lett volna s nem akarták teljesiteni a reájuk bizott feladatot, ellenkezőleg, bizonyosak akartak lenni affelől, hogy az Úrtól mutatott úton haladnak-e.

44.) Gedeon ki akarta próbálni az ügyet s ezért a következő kéréssel fordult a fa alatt vele beszélgető küldötthöz: „El ne menj kérlek innen, mig vissza nem jövök hozzád és ki nem hozom az én áldozatomat és le nem teszem elődbe. Az pedig monda: En itt leszek, amig visszatérsz. Gedeon pedig elméne és elkészite egy kecskegödölyét és egy efa lisztből kovásztalan pogácsákat és betevé a hust egy kosárba és a hús levét fazékba és kivivé hozzá a cserfa alá és felajánlá néki" 6 : 18, 19.

45.) Gedeon a küldöttel igy beszélt, s barátságos cselekedetre kérte meg, meg akarván bizonyosodni róla, hogy a helyes út lett-e megmutatva neki. Gedeon ajtót nyitott, ételt készitett, aminek elkészitéséhez sok idő kellett. Ez azon időre emlékeztet minket, amidőn Jézus megjelent templomában s igy szólt hűségeseihez: „Imé, az ajtó előtt allok és zörgetek, s aki meghallja szómat és ajtót nyit, ahhoz bemegyek és vele vacsorálok s ő én velem" (Jelenések 3 : 20). Jézus ekkor adott jelt, hü követői feleszméltek, sürögtek-forogtak és ajtót nyitottak, mire erélyes munka kezdődött.

46.) Miután Gedeon az étellel elkészült azt a várakozó küldötthöz vitte: „És monda neki az Isten angyala: Vegyed a hust és a kovásztalan kenyereket és rakd erre a kősziklára és a hús levét öntsd rá. És úgy cselekedék" (6 : 20). Az angyal egy nem használt sziklát választott ki s arra utasította Gedeont, hogy az ételt arra helyezze; az Úr angyala ezzel arra mutatott, hogy az itt Gedeonban példázott maradék áldozatának tisztának kell lennie s az Úrtól elismert kanálison keresztül kell származnia, t. i. Isten szervezetén keresztül s az általa kijelölt úton. Ez arra mutat, hogy az Elizeusban példázott azon munka, amelyet az Úr most bizonyságtevői útján végeztet a földön, akarata szerint történik s mindenki, aki valóban ragaszkodik az Úrhoz, örömmel fogja teljesiteni az ő szervezetétől eredő utasításokat. Aki erre nem hajlandó, ezzel világosan kimutatja, hogy nem tartozik a templomi osztályhoz.

47.) Jehova Isten tetszően nézi, ha szolgái meg akarnak győződni Igéjéből arról, hogy a helyes úton haladnak-e: „Mindeneket megvizsgáljatok, ami jó, azt megtartsátok!" (Thess. I. 5 : 21). Gedeon megkapta a szükséges időt adományának elkészitéséhez, hogy megbizonyodhasson arról, hogy a helyes úton jár s most az Úr erről teljesen meg akarta őt győzni: „Ekkor kinyujtá az Úrnak angyala pálcájának végét, mely kezében vala és megérinté a hust és a kovásztalan kenyeret; és tűz jött ki a kősziklából és megemészté a hust és a kovásztalan kenyereket. Az Úrnak angyala pedig eltünt az ő szemei elől" — 6 : 21.

48.) Megnyerte tehát a meggyőző és döntő bizonyitékot affelől, hogy az illető Jehova Isten követe volt. Gedeon nem számitott ily döntő bizonyitékra mostmár természtesen meg volt győződve róla, hogy Jehova meglátogatta népét s a maga idejében és módján meg fogja szabaditani. Hasonlóképpen Isten népe 1919-től 22-ig arra használta az időt, hogy adományát elkészitse és előhozza mint önzetlen ragaszkodását és az Úrnak, az Irásokat tanulámányozván arról való meggyőződés céljából, hogy a helyes úton jár-e. Ezután 1922-ben kapott erősebb bizonyitékot, mint amilyet remélt. Az Úr tudomására hozta s megismertette vele ama tényállást, hogy Jézus Krisztus a templomban van és bizonyitékot szolgáltatott erről „azt mondván az Úr", hogy Isten meglátogatta népét s maga köré gyüjtötte, mégpedig azon rendkivüli célból, hogy a Királyt és a királyságát (országát) hirdesse és Jehova nevét dicsőitse. Az Úr ekkor fejezte ki népe elismerését, szellemével elárasztván s elküldvén az Úr örömében, hogy nevének igazolásában résztvegyen.

49.) Gedeon felismerte, hogy az Úr angyala volt a vendége s ettől megijedt: „Látván pedig Gedeon, hogy az Úrnak angyala volt az, mondá Gedeon: Jaj nékem Uram, Istenem! mert az Úrnak angyalát láttam szinről-szinre!" (6 : 22). Ésaiás is elbeszéli látomását, amidőn az Urat a templomban látta s hogy halálfélelem vett rajta erőt s igy szólt: „Hisz a királyt, a Seregeknek Urát látták szemeim" (És. 6 : 5). A hűségesek 1922 óta jobban megtanulták és tisztábban megértették, mit jelent Isten félelme. Meglátták, hogy

FEL

az Úr Jézus Krisztus Jehova templomában (Egyházában) van, azóta tisztábban feltárult előttük Isten akarata, mint bármikor azelőtt valamely ember előtt a földön. Látják a Mindenhatót és haderejét, hogyan vonul fel Armageddonra s meg tanulták, hogy azóta ne féljenek, sem embertől, sem ördögtől, hanem csak Jehova Istentől. „A Seregek Urát, Őt szenteljétek meg, Őt féljétek és Őt rettegjétek." (Ésaiás 8 :13). A hű maradék nem olyanokból áll, akik a szemnek szolgálnak és csak embereknek tetszését keresik, hanem akik szívükben való ragaszkodással szorgalmasan, Isten-félelemmel és őszintén végzik a kezükre bizott munkát. — Kolossé 3 : 22, 23.

50.) Gedeont Isten egy éppen előtte álló nagy munkára készitette elő. Gedeon ezideig ismertetett élménye prófétai kép volt, amely Krisztus vezetése alatt álló Isten népét példázza, ahogyan a csata napjára felkészíti. Most az Úr ismertetni akarja hű maradéka előtt a prófétai Gedeon-dráma jelentőségét. Most látja a maradék, hogy a Mindenható Isten évszázadok előtt elhatározta hirnevének, becsületének és tiszteletének igazolását gyalázóin való ítéletének végrehajtása útján, amit az összes korszakok legnagyobb harcában fog megcselekedni. Előképet alakittatott és feljegyzéseket készíttetett róla, hogy a világ végén földön élő maradéka e kép megismerése és megértése útján meggyőződéssel higyjen Benne s királyában és megerősödjön, mialatt egy romlott és elvetemült nemzedék között kitartóan teljesíti szolgálati kötelezettségét. A valóság mindig felülmulja a képletet. Jehova a prófétai képben angyalát küldte Gedeonhoz, hogy megerősítse és előkészítse a harcra. Most, közvetlenül a Mindenható Isten nagy napjának csatája előtt nagyhatalmu angyalát és ítéletvégrehajtóját, Jézus Krisztust, küldi szent angyal-seregeivel együtt, hogy ezt a régen alakitott prófétai képet beteljesítse. Jehova Armageddonban való hatalmas cselekedeteinek kinyilvánitása előtt azt tárja fel hű maradékának, ami történni fog, hogy így az Úrban és az ő hatalmának erejében megszilárdítsa. A maradékra bizott Jézus Krisztus bizonyságtételének most tolmácsoltatnia kell, s ennek elvégzése harcot jelent az Úr maradékának védelmére küldte ki angyalait, mialatt a nagy csatára vonatkozó előkészületek folynak. A maradék remegés és félelem közt vonul előre, csakhogy Isten akaratának megértése terén semilyen alkalmat el ne mulasszon s el ne mulassza a reábizott szolgálat (feladat) teljesítését. A közelgő harc Jehova Isten harca és Jehova a szentélye népének. Illendő tehát, hogy a felkentek gondosan megvizsgálják a Gedeon-képletet, úgy, amint szemük előtt feltárul. — Közel van-e a nagy ütközet?

FEL

Jehova harca.

II. rész

JEHOVA nagyon irgalmas azok iránt, akik őszintén szeretik Őt. Szövetséges népe habár (néha) dőreségekre is vetemedik, megbánja bűneit, komolyan színe elé járul és hívó szavát követi. Az izraeliták hajlamosak voltak a dőreségre; de voltak köztük egyesek, akik nem hajtottak térdet Baál előtt, ezeknek egyike volt Gedeon. Gedeon kétségtelenül az Úrhoz folyamodott és arra kérte, szabadítsa ki Izraelt az ellenség kezéből, most pedig az Úr Izraelhez küldte angyalát, hogy kiszabadítsa s ezt közölte Gedeonnal. Gedeon találóan idézhette volna Jehova prófétájának köv. kijelentését: „Mutasd meg nekünk, Uram a te kegyelmedet és a te szabadításodat adjad minekünk! Hadd halljam meg, mit szól az Úristen! Kétségtelenül békességet szól az ő népének és kegyeltjeinek, hogy vissza ne térjenek a bolondságra (dőreségre)" — 85. zsoltár 8, 9.

2.) 1878-tól 1918-ig sokan megismerték az ezen idő alatt közölt igazságot s ebből a tömegből került ki Isten maradéka. Az ellenség mindenkor szorongatta a hűségeseket, üldöztetésük 1917-ben és 18-ban érkezett tetőpontjához. Amidőn az Úr Jehova templomához jött s a hívek tudomást szereztek ezen nagy igazságról s kezdték felfogni, felvidultak és nagy békesség költözött szívükbe. Erőre volt szükségük és Isten azt megadta nekik. „Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel" — 29. zsoltár 11.

3.) Ez nem azt jelenti, hogy Isten felkent népére nem következnek üldöztetések és támadások az ellenség részéről; hanem csupán azt jelenti, hogy nagy lelki nyugalmat és örömet fognak élvezni az üldöztetések közt is mindazok, akik Jehovában biznak. „Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel te benned bízik" — Esaiás 26 : 3.

4.) Jegyezzük meg, ez az ígéret azon feltételhez van kötve, hogy szívben és elmében Jehovára kell támaszkodni s benne kell bízni. Ez az ő akaratának megismerését és szorgalmas követését jelenti. A harc napjának közelgésével a megpróbáltatások is nehezebbek lesznek; a hívek mindazáltal eszükben fogják tartani, hogy az Jehova harca lesz, s hogy Őt nem lehet legyőzni. Amióta Isten Gyülekezetében egyetértés uralkodik, Isten szervezetében nyugalomnak is kell uralkodnia, emiatt prófétálta erről Isten prófétája: „Örvendezek, mikor mondják nekem: Menjünk el az Úr házába! Ott állnak a mi lábaink a te kapuidban, ó Jeruzsálem!... Könyörögjetek Jeruzsálem békességéért; legyenek boldogok a téged szeretők! Békesség legyen a te várfalaid között, csendesség a te palotáidban. Atyámfiaiért és barátaimért hadd mondhassam; béke veled!" — 122. zsoltár 1, 2, 6—8.

5.) A templom megtisztitása után senkisem maradhat benne, aki viszálykodásokat okoz. Miért tapasztalható még most is zavar és viszály Jehova bizonyságtevőinek egyes csoportjában? Bizonyosak lehetünnk róla, hogy azok, akik a viszályokat okozzák, nem sokáig maradnak a templomban, feltéve, ha valamikor egyáltalában hozzátartoztak. A királynak a templom bejárata előtt őrködő angyalai gondoskodni fognak arról, hogy a hamisságcselekvők rövidesen kikerüljenek és senki se léphessen be s maradhasson ott meg, aki nem ártatlan kezű és tiszta szívű (24. zsoltár : 3—5). Isten szervezetében béke fog, s békének kell uralkodnia, mégha fokozottab dűhhel is támadja s üldözi az ellenség a hűségeseket. Szívbeli békében s jólétben részesülnek mindazok, akik teljesen, önzetlenül adják át magukat az Úrnak.

6.) Amidőn Gedeon ráeszmélt, hogy az Úr angyalával beszél, nagy nyugtalanság fogta el. El kellett távolitani félelmét és Isten meg is adta neki a szükséges nyugalmat: „És monda neki az Úr: Békesség neked! ne félj, nem halsz meg!" (6 : 23.) Az angyal immár eltünt Gedeon szemei elől, de Jehova valószinüleg még mindig azt az angyalt használta arra, hogy Gedeonhoz szóljon s közölje azon üzenetét, hogy nem hal meg (Gedeon), hanem békességet fog élvezni. Emlékezzünk arra, hogyan kezdett szólani népéhez Jehova az 1917— és 18. évi nagy megpróbáltatás után és arról biztositotta népét, hogy életben marad és osztályrészt nyer munkájában. Amidőn ezt a maradék tudomásul vette, a zsoltáros köv. szavaival válaszolt: „Nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úrnak cselkedeteit! Keményen megostorozott engem az Úr; de nem adott át engem a halálnak. Nyissátok meg nekem az igazságnak kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat." (118. zsoltár 17—19.) A maradék látja, hogy a nagy papnak, bírónak és ítéletvégrehajtónak jelenléte a templomban nem kárára és elitéltetésére szolgál, hanem jólétére és nagyobb, tágasabb szolgálati alkalmakra hogy ártatlanságát (feddhetetlenségét) beigazolhassa a Felséges előtt.

7.) Gedeon félelmének megszünése után Isten akarata szerint kezdett munkához: „És épite ott Gedeon oltárt az Úrnak és nevezé azt Jehova-Salomnak, azaz az Úr a béke, amely mind e mai napig megvan az Abiézer nemzetségének városá-

FEL

ban, Ofrában." (6 : 24.) A különböző bibliaszéljegyzetek „Jehova—Salomot" „Jehova békéjének", „az Úr békéjének" fordítják. Jehova megerősítette Gedeon hitét és békét adott neki. Így erősítette meg népének hitét és bizodalmát Jehova 1918—ban Jézus Krisztus utján és a felülről származó béke és jólét várása közben a hű szolgaosztály az Úr kegyelméből és erejében az Úr nevéről nevezett szervezet építéséhez kezdett, hogy azáltal igazságban és lélekben mutassa be áldozatát az Úr előtt. Ez a szervezet (oltár) mind e mai napig fennáll, „Isten békéje" (Jehova-Salomja) őrködik felette, dícséret és hálaadások hangzanak eláltala az Úr előtt. Zsidók 13 : 15; Malakiás 3 : 1-4.

8.) Azután Jehova ujabb utasítást adott Gedeonak: „És lőn ugyanazon éjjel, hogy monda az Úr neki: Végy egy tulkot atyádnak ökrei közül és egy más tulkot, amely hétéves és ronsd le a Baál oltárát, amely a te atyádé és a berket (lugast), amely amellett van, vágd ki." (6 : 25.) A feljegyzés nem számol be arról, hogy az angyal visszatért Gedeonhoz; mindazáltal tudjuk, hogy utasitását az Úr angyala utján adta anékül, hogy személyesen mutatkozott volna Gedeon előtt. Ama körülmény, hogy Gedeon bírói tevékenységét atyja tulkai egyikének feláldozásával kezdte meg, egyezik azon igazsággal, hogy Jehova felkent nagy bírája, Jézus Krisztus, Isten házanépe felett kezdi meg birói tevékenységét. Miért kellett Gedeonnak előbb lerombolnia a Baál-oltárt? Azért, mert ha ez az oltár még Gedeon diadalmakor is létezett volna, egyesek azt állitották volna, hogy Baál segítette őket győzelemhez, ami Jehova nevének ujabb meggyalázását jelentette volna. „Én hirdettem és megtartottam és megjelentettmet és nem volt idegen isten köztetek, és ti vagytok az én tanuim, hogy én vagyok az Isten, így szól az Úr." (Ésaiás 43 : 12.) Baál oltára akkor is és jelenleg is „démonok asztala". Azon szövetség, amely alatt Gedeon született, a bálványok lerombolását követelte. (Mózes II. 23 : 24; V 7 : 5; 25.) Gedeonnak teljesen síkra kellett szállnia Jehova mellett s emiatt kellett lerombolnia azon oltárt is.

9.) Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, nem egyezik ki az Ördöggel, hanem bátran és engedékenység nélkül hirdeti Jehova üzenetét. A választott szolga-osztály minden tagja ugyancsak bátran, részrehajlás nélkül és teljesen sikra kell hogy szálljon Isten mellett. Hitszegők gyakran igy szólnak a hűségesekhez és bátrakhoz: „Miért beszéltek oly sokat az Ördögről és szervezetéről?" „Miért nem hirdetitek csupán az Isten szeretetéről szóló üzenetet?" Az Ördög akarja álomba ringatni azokat, akik Isten akaratának teljesítésére szövetséget kötöttek. A jelenben élő hűségeseknek és igazságosaknak azonban bátran és világosan kell megmagyarázniok az igazságot. Az Úr a köv. figyelmezteti népét: „Mi egyezése (van) Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük és ők én népen lesznek. Annakokáért menjetek ki közülök és szakadjatok el, azt mondja az Úr és tisztátlant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket." (Kor. II. 6 : 16, 17). Istenünk megtorlásának napja eljött és bátran kell hirdetniök bizonyságtevőinek: „Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét és Istenünk bosszuálása napját; megvigasztaljak minden gyászolót." (Ésaiás 61 : 2.) „Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalmunk van az itélet napjához, mert amint ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban." (János I. 4 : 17.)

10.) Asera Asztareth istennőnek, Baál feleségének fásberke volt, tehát az Ördög szervezetét példázza (Bírák 2 : 13; 3 : 7.) Jehova Mózes utján véste az izraelitákba: „Ne plántálj magadnak Aserát, sem semmilyen berket (lugast) az Úrnak (Jehovának) a te Istenednek oltára mellé, amelyet készítesz magadnak. Oszlopot se emelj magadnak, amit gyülől az Úr, a te Istened." (Móz. V. 16 : 21; 22.) Gedeonnak híven nevéhez és Jehova Istenéhez, munkája kezdetén ki kellet vágnia a berket; hasonlóképpen hirdette Jézus Krisztus a templomban való ítélkezésének megkezdése után, földön levő látható képviselői által bátran Sátán istentelen szervezete felől megsemmisítő ítéletét és azt a szörnyűséget kidönti.

11.) Jehova eredeti tiszteletét és valódi szolgálatát az ő „sziklája'" illetve szervezetében vagy erődítményében kell teljesíteni, rendben és Jehova utasítása szerint. Emiatt kapta Gedeon a köv. parancsot: „És épits oltárt az Úrnak, a te Istenednek, ennek a megerősített helynek tetején alkalmatos (rendes) helyen és vedd a második tulkot és áldozd meg égőáldozatul a berek fájával, amelyet kivágsz." (6 : 26.) Sátán szolgálatának helyébe teljesen és maradéktalanul Jehova szolgálatának kell kerülnie. Az Úrnak templomához jövetele után és ítélkezésének kezdetén földön élő hű követői kezték felismerni, hogy az Úr szolgálataval még több mindet összefűznek, amiket Babilonból hoztak magukkal; meglátták, hogy ezek oly szennyes ruhák, miket le kell vetniök magukról. Isten népe 1921-ben kezdett először évi vezérszöveggel és heti szövegekkel ellátott naptárt kiadni „Jehova munkái" cimen; azóta láttuk meg, hogy Jehova a legfontosabb és az ő nevének igazolása (tisztázása) mindennél fontosabb jelentőségű. Gedeonra nézve igazi megpróbáltatást jelentett azon utasitás teljesitése, hogy a berek fáival áldozza fel atyjának egy tulkát. Ez arra nézve volt megpróbáltatása, hogy jobban szereti-e Jehova Istent mint atyját, testvéreit, földi rokonait vagy földi dolgokat. Jehova szövetségét meg kell tartani és parancsait teljesíteni kell. A maradékra nézve valóságos megpróbáltatás volt elszakadni földi uraik és „lelki atyáik" szokásaitól és bátran hozzákezdeni Isten szolgálatához. A híveknek vitézül ki kell állaniok ezen megpróbáltatásokat és híven kell teljesíteniök Isten parancsolatait. — Máté 10 : 37.

FEL

12.) Gedeon magaviselete oly mérőkő, amely szerint kell igazodniok mindazoknak, akik valóban ragaszkodnak Jehovához. „Ekkor Gedeon tíz férfiut vőn maga mellé az ő szolgái közül és aképpen cselekedék, amint megmondotta vala néki az Úr. De miután félt atyjának háznépétől és a városnak férfiaitól ezt nappal cselekedni, éjszaka tevé meg" (6 : 27). A tizes-szám földi teljesség szimboluma. Jézus rövidesen 1914 után Sátánt a földre vetette; nyomban azután átadta a „hű és a bölcs szolga-osztálynak", tehát a maradéknak, azaz mindeniküknek, Jézus Krisztus bizonyságtételét, ezeket példázza a tizes szám. Tehát ezeknek, akiknek a bizonyságtevés átadatott, Sátán szervezetének összes ceremoniális szokásait nyiltan el kellett vetniök maguktól; a Babilonból jött hűségesek valóban „szennyes ruhákban" voltak. A legújabb bálvány, melyet Isten országa helyett felállitottak, a Népszövetség, illetve a „bosszúság bálványa" (Ezékiel 8 : 5), azon szörnyűség, amelynek le kell dölnie. Gedeon nem magát féltette a szüleiház többi tagjaival szemben, hanem attól félt, hogy megakadályozhatják munkájában, ha nappal cselekszi, emiatt fogott hozzá éjszaka. Sem magát, sem cselekedetét nem akarta eltitkolni, csupán megzavarás vagy megakadályozás nélkül akarta elvégezni. Emiatt dolgozott csendben. A Baál-bálvány lerombolását nem tarthatta titokban; mert hiszen mindenki meg fogja tudni, hogy ő cselekedte. Meglepte azonban a Baál-híveit s megmutatta nekik, mily semmirekellő és tehetetlen volt a bálványuk. Isten maradéka Krisztus vezetése alatt hasonlóképpen cselekedett és a bálványdöntés bizonyos munkáját végezte s azután rámutatott a dőrék és a kísértők előtt, hogy azok a korábbi téves ceremoniák haszontalanságok és bálványtisztelet voltak.

13.) Reggelre Gedeon végzett munkájával: „Mikor aztán felkeltek reggel a városnak férfiai, ime már össze volt törve a Baál oltára és levágva a mellette levő berek és a második tulok égőáldozatul azon az oltáron, amely épitteték" (6 : 28). Hasonló csendben végezte Isten hű népe is munkáját az 1260 nap alatt sivatagi helyzetében (Jelenések 12 : 6, 14). Azon napok alatt Isten hű népe az éj leple alatt volt elrejtve Sátánnak és földi fajzatának színe elől. Azon napokban vezette az Úr népét a f-irat utján Sátán, a „fenevad" és a „fenevad képének" helyes megértéséhez és a szörnyüségeket ledöntötte. (1921 márc. sz.) Ezek az igazságok rendre napfényre kerültek s igy az emberek tudomást szereztek róluk. Ekkor a látszat ker., illetve Baál-hívei is ráeszméltek, hogy Jehova bizonyságtevői kihivást intéztek Sátánhoz és szervezetéhez. A nép előtt világosan megmagyaráztatott, hogy nem a Népszövetség, sem más emberi intézmény—mint pld. a kt. hierárkia által rendezett imamozgalmak-utján jön el a felszabadulása, miket „kimagasló emberek" támogatnak. Közöltetett, hogy a nép csak Jézus Krisztustól és az ő országától remélhet felszabadítást.

14.) Másnap reggel Baál-hívei megtudakozták, ki mivelte ezt a dolgot és rombolta le Baál-szobrát. Igy kérdezősködnek egymástól a látszatker. vezetői is, miért ellenzik annyira őket Jehova bizonyságtevői, miért nyilatkoznak ellenük és gúnyolják őket ki: „És mondának egyik a másikának: Ki cselekedte ezt? És mikor utána kérdezősködtek és tudakozódtak, azt mondották: Gedeon, a Joás fia, cselekedte ezt a dolgot" (6 : 29). Azok, akik jelenleg kérdezősködnek, a köv. választ nyerik: Jehova bizonyságtevői azért fejtenek ki ily buzgóságot munkájukban, mivel Jehova az Isten és Jézus Krisztus az uralkodó király; s mivel Isten országa Krisztus uralkodása alatt az emberiség egyedüli reménye és Isten Jézus Krisztus utján fogja el távolitani az Ördög szervezetét; továbbá, mivel Jehova elküldte a nagyobb Gedeont, Jézus Krisztust, Sátán szervezete elpusztitására, a nép felszabadítása és Isten nevének igazolása céljából. Ezenkivül tudtára lesz adva a kérdezősködőknek, hogy Jehova Isten bizonyságtevőinek azért kell közölniök ezen igazságokat, mivel Isten megparancsolta nekik. Az 1921 nov. 27-én Washington, D. C.-ben fogalmazott és a „leszerelési konferenciához" intézett határozat éppen ezt a célt szolgálta. 1925 óta a látsz. kereszténységet gyakran értesitettük arról, hogy Sátán a mennyből a földre vettetett Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon utján, most tehát a kereszténység nem állithatja, hogy nem tudott ezen tényekről

15.) Természetesen az Ördög hívei meg akarták ölni Gedeont, mivel hozzányult istenükhöz, Baálhoz: „Akkor mondának a városnak férfiai Joásnak: Add ki fiadat, meg kell halnia, mert lerontotta a Baál oltárát és mert kivágta a berket, amely mellette volt" (6 : 30). A látszat-kereszténység hasonló gyilkos érzületet mutat Jehova bizonyságtevői-, állásfoglalásuk és tevékenységük iránt. Ezek a Baál-hívek istenükhöz fohászkodnak Jehova bizonyságtevőinek és munkájuknak elpusztitása érdekében. Sőt mind e mai napig azok is haragszanak, akik egykor „választott vének" közül valók voltak, akik most a „bűn ember"-csoportját alkotják, ezek ravaszul akarják előidézni Jehova bizonyságtevőinek elpusztítását. Ezek azt kérik Jehovától — Gedeon atyjában, Joásban példázva —, hogy vonja meg védelmét bizonyságtevőitől, hogy ellenségeik kitölthessék dühüket rajtuk s halálba dönthessék.

16.) Joás nem hallgatott Baál-híveire, hanem szembeszállt velük: „Joás pedig monda mindazoknak, akik körülötte állának: Baálért pereltek ti? Avagy ti oltalmazzátok-é őtet? Valaki perel üérette, ölettessék meg reggelig! ha isten ő, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott" (6 : 31). Ez bizonyitja hogy Joás e prófétai képben Jehova Istent képviselte; mert érvelése teljesen egyezik Jehova kijelentésével, Mózes V. 32 : 37, 38. Ez Illésnek Baálal szemben felhozott érvelésére is emlékeztet, Kir. I. 18 : 27. Ama tény, hogy Baál nem tudta megakadályozni faszobrának lerombo-

FEL

lását, elegendőképpen bizonyitotta, hogy nem isten, és Joás tulajdonképpen ezt akarta közölni az emberekkel. Azon utasítása, hogy maga Baál szálljon perbe önmagáért, teljesen egyezett Jehova Isten törvényével (Mózes V. 17 : 2—7; 13 : 6-10). Ez ismét azt mutatja, hogy Joás („Jehova felgyujt") a nagyobb Gedeonnak, Jézus Krisztusnak atyját, Jehovát példázta. Ezt az érvet biztosan Jehova adta Joás (elméjébe), mert a prófétai drámához tartozik. Ugyanígy az Úr indította hű szolga-osztályát a „kihívás" c. határozat megfogalmazására és közlésére, mely 1922-ben Cedar Pointból hangzott el és Ésaiás próféciájára támaszkodott. Jehova ezt mondja aj Ördögnek és képviselőinek: „Hozzátok ide ügyeteket, szól az Úr (Jehova), adjátok elő erősségeiteket (bizonyitékaitokat) így szól Jákób királya! Adják elő és jelentsék meg nekünk, amik történni fognak; amik először lesznek, jelentsék meg (közöljék), hogy eszünkbe vegyük és megtudjuk végüket, vagy a jövendöket tudassátok velünk! Jelentsétek meg, mik lesznek ezek után, hogy megtudjuk, hogy ti istenek vagytok; vagy hát miveljetek jót, vagy gonoszt, hogy mérkőzzünk s majd lássuk (itéljük meg) együtt! Imé, ti semmiből valók vagytok és dolgotok is semmiből való; utálat az, aki titeket szeret" (Ésaiás 41 : 21—24). A maradéknak olyanokból kell állania, akik bátran és engedékenység nélkül kihivják (perbe fogják) az Ördög bandáját.

17.) Joás állásfoglalása határozottan arra mutat, hogy Isten népe közül senki se érveljen Isten ellenségei mellett. Aki e napokban a nagyobb Gedon és a maradék utján végzett munkával szembeszáll, az ellenség mellett foglal állást s az Ördög és csatlósai mellett kell érvelnie. Jehova bizonyságtevőinek munkája ellen csak az Ördög bandájának lehet kifogása; de azok közül, akik teljesen hűségesek Jehova Istenhez, senki sem kíséreIheti meg a maradék jelen tevékenységének (munkájának) megzavarását. Hagyjátok, hadd keljen maga az Ördög és fajzata síkra a sagát ügyéért! Az olyan ember, aki most szembeszáll az Úr kormányzása alatt folyó, az Ördög ellen irányuló munkával, saját halálos-ítéletét írja alá. Teljesen el kell vetnünk magunktól az attól való rettegést, hogy talán megbotránkoztatására vagyunk az Ördög szervezetének; az Úr bizonyságtevői Isten és az ő országa mellett kell hogy nyilatkozzanak és hirdetniök kell Istenünknek a gonosz felett való bosszuállását (megtorlását).

18.) Akkor történt, amidőn Gedeon kifejezte hitét és Istenben való bizodalmát, s amidőn atyja, Joás is állástfoglalt, hogy (Isten) megváltoztatta Gedeon nevét: „És azon a napon elnevezték őt Jerubbaálnak, mondván: Pereljen ővele Baál, mert lerontotta az ő oltárát" (6 : 32). Gedeon neve „fadöntöt" vagy „harcost" jelent Most már Jerubbaálnak nevezték, ami azt jelenti: „pereljen ővele Baál"; ez mutatja, hogy Gedeon az Ördöggel szembenálló bizonyságtevő volt. Az ő uj neve, „pereljen vele Baál" nyilván magábanfoglalja a Jehova mellet és az Ördög ellen szóló bizonyságtevését s az ily bizonyságtevés ellen az Ördög képtelen sikeresen szembeszállni. Ama tény, hogy Joás új nevet adott fiának, bizonyitja erősen, hogy hű bizonyságtevőinek Jehova adta uj nevüket s ők a nagyobb Gedeonhoz tartoznak, mivel Krisztusban vannak. „Minden népek gyüljenek egybe és seregeljenek össze a népségek: ki hirdethet közülök ilyet? Vagy a régieket tudassák velünk, állitsák elő tanuikat, hogy igazuk legyen, hogy ezek (t. i. Isten mostan élő népe) hallván, ezt mondják: Igaz!" (Ésaiás 43 : 9). „És néztem és nem volt senki, ezek közül nem volt tanácsadó, hogy megkérdezzem őket (t. i. a Baál-hiveket) és feleljenek nekem. Imé, mindnyájan semmik ők, semmiség cselekedetük, szél és hiábavalóság képeik" (Ésaiás 41 : 28, 29). Baál ujabbkori (mostani) kihívása (perbefogása) az 1928. aug. 5-én Detroitban hozott határozat elfogadásában és közzétevésében érte el csúcspontját, amely Jehova mellett és Sátán ellen szóló nyilatkozat volt. Azon felhivás előkészitését és közzétevését valóban az Úr gondviselte angyala utján s ezzel megmutatta, hogy Jehova bizonyságtevői a Sátán és gonosz seregei ellen irányuló félelemnélküli bizonyságtevésükkel a helyes úton járnak.

19.) Az ellenség Istentől Gedeon utján való megfenyittetése következtében összefogott Gedeonnak és a vele levőknek elpusztitására: „És mikor az egész Midián és Amálek és a napkeletiek egybegyülének és általkeltek a Jordánon és tábort jártak a Jezréel völgyében" (6 : 33). Akkor Izraelnek még nem volt királya, de Izrael minden ellensége összegyült Sátán irányitása alatt egy közös elvetemült cél érdekében. Összefogtak s miután a Jordánon átkeltek, Jezréel völgyében ütöttek tábort, háborúra készen állván Izrael ellen. Ez a völgy nyugatra terült el a Jordántól és keleti bejárata a Esdraleon és Megiddo völgyeknek. Jezréel városa Jezréel völgyének nyugati végén épült Isakhár-törzs tulajdona volt (Jósué 19 : 17, 18). Évek mulva itt ölték meg elvetemedett módon Nábothot szőllőjének elbitorlása miatt s ugyanitt nyalták fel az ebek a gyilkos Akháb király vérét is. Ugyanitt ölték meg Akhábnak a fiát, Jórámot és Jéhu rendeletére ugyanitt végezték ki az Öreg Jezabelt és e város kapui előtt halmozták halomra Akháb hetven fiának fejeit hogy Jéhu megtekinthesse, kiket Jehu rendeletére agyonvertek. „Izréel" „Isten veteményes kertjét" jelenti, ez mutatja, mily termékeny volt ez a völgy. Éppen az aratás végén történt, amidőn Gedeon a learatott búzát csépelte. Ez úgylátszik azon jólétre mutat, melyben népét Jehova a prófécia szerint részesitette (Ezékiel 36 : 7-15, 29-38). Góg szövetkezett társaival mostmár összefogott és cselszövényt szőtt Jehova bizonyságtevői ellen, ez van itt példázva Gedeonban (Ezékiel 38 : 10-16). Az ellenség zsákmány és vérszomjas, emiatt fogtak össze az ellenségek (83. zsotár 1-6). Jehova bizonyságtevőinek Krisztus irányitása alatt álló munkája mindazáltal virágzik, sőt a bizonyságtevés munkája a jelen világválság idejében az ellenséges hordák tá-

FEL

madásaira és pusztító törekvéseire való tekintet nélkül még jobban gyarapszik (6 : 5). 1918 óta Sátán Góggal, fővezérével, a nemzeteket a Mindenható Isten nagy napjának csatájára való felvonulásra toborozta (Jelenések 16 : 14). A harc napja közeledik és a maradék ajkáról felhanzik a harciriadó „Istenért és az ő megtorlójáért!"

20.) Ezt a képletet Jehova alakitotta s kétségtelenül ő is gondviselte Gedeont: „Az Úrnak (Jehovának) lelke (szelleme) megszállotta Gedeont és megfúván a harsonákat, egybehívá az Abiézer házát, hogy őt kövesse" (6 : 34). Az Úr szellemének Gedeonra való áramlása a Szentlélenek azon kitöltésében találja most párhuzamát, melyről Jehova prófétája ir (Jóel 2 : 28, 29). A Szentlélek másodszori kitöltése 922-ben történt (Apcsel. 2 : 16-18). Ez azon idő, amidőn lejárt azon 390 év, valamint a 40 év, mely idő alatt Jehova a kereszténység bűneit türte, s amidőn kezdődnie kellet a látsz. kereszténység mely Sátán szervezetének része lett-ostromlásának Ezékiel 4 : 1-8.

21.) A harc napja közeledik, és Jehova, aki úgy a saját, mint az ellenség haderejét is mozgatja, fegyverbe szólitja az ellenséget és harsonájával hívja. Az Úr trombitájának felharsanása összes hívelt csatára hivja: „És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval és egybegyüjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég másik végéig." (Máté 24 : 31). „És lesz ama napon: megfujják a nagy kürtöt (trombitát) és eljönnek, akik elvesztek Assiria földében (ez a maradék helyzetét példázza 1917-18-ban a nagy világháboru alatt) és akik kiüzettek Egyiptom földébe és leborulnak az Úr (Jehova) előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben„ Ésaiás 27 : 13.

22.) Gedeon harsonája riadót fujt a népnek, hogy gyülekezzék és a háborúra készüljön. 1922-ben történt, amidőn Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, angyalával megfuvatta a hét trombita közül az elsőt (Jelenések 8.rész). A feljegyzés arról tudósít, hogy „Abiézer", illetve „a segités atyja" hivatott össze és gyült Gedeon köré. Igy gyülekeztek most is Krisztus, a nagyobb Gedeon,köré, azok, akik Jehova, az Atya, segitett, hátat fordítván a látszat-kereszténységnek s mindazoknak, akik a sátáni szervezettel egyek. Gedeon házanépének tagjai melléje álltak, igy foglalnak állást most azok is, Jézus Krisztus, Jehova nagy igazolója mellett, akik Jehovától remélik a segedelmet Birák 8 : 18-20.

23.) Gedeon az északi törzseket gyüjtötte fel a háborúra: „És követeket külde egész Manasséba és egybegyüle az is ő-utána; és követeket külde Aserbe, Zebulonba és Naftaliba és eljövének eleikbe" (6 : 35). A saját törzséhez, Manasséhoz, valamint Aser, Zebulon és Naftali törzseihez küldött követeket s ezek hozzá gyülekeztek. Később Efraim törzse is a zászló alá szólittatott (Bírák 7 : 24, 25; 8 : 1—3). Gedeon hadseregének e négy törzséből választotta ki azokat, akik az ellenséget megfutamitották, Efraim törzse később avatkozott a csatába.

24.) A négy törzs férfiai Gedeon körül táboroztak; de Gedeon úgylátszik még mindig kételkedett abban, hogy a Felséges támogatni fogja-e őt mint szolgáját és meg fogja-e szabadítani Izraelt: „És monda Gedeon az Istennek: Ha csakugyan az én kezem által akarod megszabadítani Izraelt, amiképpen mondottad —" (6 : 36). Gedeont e viselkedése miatt nincs okunk megkritizálni. Igaz, az Úr angyala felkereste Gedeont és bizonyitékot szolgáltatott neki affelől, hogy Isten vele van; de az Úr további bizonyitékokak akart nyujtani Gedeonak, mivel jól tudta, hogy később nagy hitbeli megpróbáltatásnak lesz kitéve, amidön hadereje csak 300 főre fog összezsugorodni. Jehova azért volt hajlandó most többszörös bizonyitékot nyujtani affelől, hogy még mindig kegyelmét élvezi. Mivel Jehova ezen elv szerint bánik teremtményeivel, ebből az is kitünik, hogy egyre több és több bizonyitékot nyujt azoknak, akik most az ő hű bizonyságtevői, akik ennek következtében mellette foglalnak állást. Az ellenkezők amiatt kritizálják a f-iratot, mivel szüntelenül rámutat az Úr Jézusnak templomában való jelenlétére és Jehova nevének az igazolását szolgáló munkára; de vegye tudomásul mindenki, hogy saját maga Jehova állitotta fel ezt az elvet: „Parancsra parancs", tehát bizonyitékra ujabb bizonyiték, hogy senki se mondhassa, hogy nem volt róla tudomása s emiatt nem tevékenykedett az Úr szolgálatában. Más szóval: Jehova bizonyos nagy igazságok fontosságát hangsúlyozza, amenyniben minduntalan megismételteti. Azok, akik most az Urat szeretik, örvendenek a próféciák állandó feltárulásának, mivel ezáltal ismerik meg a rendkivül fontos, nagyon szükséges és csodálatos igazságokat. Örvendenek, hogy azokat megismételve szemlélhetik és a prófécia oly sok részében megerősítve láthatják; mert ezáltal nyernek az Úrtól megkettőzött bizonyitéket affelől, hogy az ő pártján állanak.

25.) Gedeon a teljes meggyőződés vágyától indittatva, egy próbát ajánlott és igy szólt az Úrhoz: „Imé, egy fürt gyapjat teszek a szérüre és ha csak maga a gyapjú lesz harmatos, mig az egész föld száraz leend; erről megtudom, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izraelt, amint mondottad" (6 : 37). Egy gyapjú valószinüleg egy egész juhbőrt jelentett gyapjujával együtt, tehát egy leölt állatra, Isten bárányának képére, utal. Gedeon kiteritette a gyapjut a szérün, tehát nagyon száraz földön. Ez a szikár hely, a szérü a sajtó közelében az ellenség cséplését és szétzúzását példázza a nagyobb Gedeon által. Gedeon azt kérte próbaképpen, hogy csak a gyapju legyen harmatos, ami arra mutat, hogy ezt a csodát Jehovának kellett cselekednie; emberek nem tudnak harmatot előidézni. De Isten tud harmatot előidézni s Gedeon ebből megtudta állapitani, hogy vele van-e az Isten. „Ki szülte a harmat cseppjeit?" (Jób 38 : 28). „Az ő tudománya által ... a felhők csepegnek harmatot" (Példb. 3 : 20). „Mint a harmat a füvön ... az ő jóakarata" (Példb.

FEL

19 : 12). Ez a próba a száraz időszakban történt, amidőn már a késői eső is elmult az országban. Ez a harmatozás, tehát az áldás ideje volt. (Móz. I. 27 : 39; V. 33 : 28; Aggeus 1 : 10). Mivel ebben az évszakban nem esett eső, a harmat nyujtott felüdülést és megujhodó erőt (Hóseás 14 : 5; Mikeás 5 : 7). Harmat példázza az „örömolaját" is (133. zsoltár 1—3). Ez a gyapju, melyet a kisérlet céljára használtak, az Úr Jézus Krisztust példázza, akiről azt olvassuk, hogy „megöletett bárány" (Jel. 5 : 6). A gyapjura származott harmat azt példázhatja, miképpen telt be örömmel Jézus Krisztus 1914-ben, amidőn Jehova nevének igazolására (az igazoló munka megkezdésére) utasította. Jézus már régen várta ezt az időt, most pedig elhangzott a parancs és az utasítás nagy munkájának megkezdésére s ez lelkesítő öröm volt részére.

26.) Gedeon arra kérte az Urat, hogy csak a gyapju legyen harmatos, viszont a föld maradjon szárazon körülötte. A gyapju körüli száraz föld találóan példázza Jehova hű szolgáit, főképpen az 1914-től 18-ig eltelő idő alatt. Jézus Krisztus 1914-ben foglalta el trónját, 1918-ban megjelent templomában s mindazokat maga köré gyüjtötte, akiket akkor hiveknek talált. Akkor a halálban alvó hívek még nem voltak életre kelve, hanem egy „rövid ideig" még sirjaikban kellett nyugodniok (Jel. 6 : 11). E rövid idő alatt a földön élő hűségesek úgy megtapodtattak mint a szérüskert földje, így is példázza őket a gyapju körüli száraz szérüskert földje (Jel. 11 : 2). „Így szól az Úr három bűne miatt Damaskusnak, sőt négy miatt, nem forditom el, mert vascséplőkkel csépelték meg a Gileádot" (Ámos 1 : 3). A gyapju harmatja tehát azt példázza, hogyan telt meg az Úr Jézus örömmel; a gyapju körüli száraz pedig a hiveit példázza, akik akkor még nem léptek be az Úr örömébe.

27.) Gedeon arra az esetre vonatkozólag, ha a kisérlet az ő óhajtása szerint üt ki, a következőket mondta: „erről tudom meg, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izraelt, amint mondottad." Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, 1914-ben vette Jehova azon boldogító parancsát, hogy teljes hatalmával lépjen fel és uralkodjék ellenségei között (110. zsoltár 2). Ekkor tudta Jézus, hogy Jehova igazolni fogja nevét és az ő keze által megszabadítja azokat, akik teljesen alávetették magukat az ő parancsainak.

28.) Isten teljesítette Gedeon kérését: „És úgy lőn. Mert mikor másnap reggel felkelt és megszorítá a gyapjat, harmatot facsart ki a gyapjuból, egy tele csésze vizet" (6 : 38). Ez a prófétai jel a hasonmásban 1914-ben kezdett teljesülni. Jehova hű maradéka Isten kegyelméből 1925-ben részesült ennek meglátásában az 1925. szep. 15. számban megjelent „A Király megjelent" cimű értekezét utján, amely a 110. zsoltárt magyarázta. Akkor kezdte felfogni a maradék azon igazságot, hogy Jézus Krisztus hozzá fogott rég óta várt boldogító feladatának — amit a „harmat" példáz — teljesítéséhez. Miképpen Gedeon „egy csésze harmatvizet facsart ki a gyapjuból", az Úr Jézus Krisztus is nagy örömben részesült, azaz teljes mértékben örvendett azon tény folytán, hogy munkához foghatott Atyja nevének igazolására. Az ő pohara (csészéje) kicsordult. Amidőn Jehova utasította e csodálatos igazoló munka megkezdésére, mondta neki: „Szebb, szebb vagy az emberfiainál, kedvesség ömledez ajkaidon, azért áldott meg az Isten örökké. Kösd derekadra kardodat, vitéz! Dicsőségedet és ékességedet. És ékességedben haladj diadallal az igazságért, a szelidségért és jogért és rettenetesre tanitson meg téged a te jobbkezed. — Nyilaid élesek — népek hullanak alád — a király ellenségeinek szivében.— Trónod, ó Isten, örökkévaló; igazságnak pálcája (jogara a te királyságodnak pálcája (jogara). Szereted az igazságot, gyülölöd a gonoszságot, azért kent fel Isten, a te Istened öröm olajával társaid fölé" — 45. zsoltár 3—8.

29.) Jézus Krisztus azután meghivta a megpróbáltatásban hűnek bizonyult hü követöit, hogy „lépjenek be az ő örömébe" (Máté 25 : 21). Ezután szólhatott igy Jézus Krisztus prófétai nyelven hűségeseihez: „Nyisd meg nekem, én hugom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem (a Sátán szervezetétől felszabaditott, ki az igazság palástja alatt vagy), mert az én fejem megrakodott harmattal (örömmel)" (Ének-éneke 5 : 2). Jézus Krisztus most meg akarja osztani nagy örömét azokkal, akik híven kitartanak mellette.

30.) Ha arra gondolunk, hogy ez prófétai kép, mely régen a maradék erősítésére iratott meg (Róma 15 : 4), jobban meg tudjuk érteni, miért kell egy második próbának is történnie. „És monda Gedeon az Istennek: Ne gerjedjen fel a te haragod én ellenem, hogy mégegyszer szólok. Hadd tegyek kisérletet kérlek, mégegyszer a gyapjuval. Legyen kérlek szárazság csak a gyapjun, mig az egész földön harmat lőn" — 6 : 29.

31.) Ez a prófétai kép a jövőben történendő eseményeket vetitett elő; emiatt történt ez a második kisérlet (próbatétel). Gedeon ebben Isten maradékát példázza, aki Jézus Krisztusban felvételt nyert az isteni családba; ez a kép amiatt alakittatott, hogy ezen Istenben hivők hitét fokozza és megszilárditsa. Nem valószinü, hogy Gedeon eszéből származott a próbatétel ezen gondolata, sokkal inkább hihető, hogy az Úr angyala sugallmazta és hajtotta végre ezen próbatételeket. Ezek a próbatételek biztosan egyeztek Isten akaratával, mivel Isten teljesítette Gedeon kérését. Megtörtént a második próbatétel is annak határozott megállapitása céljából, hogy az első próbatétel nem a természet játéka volt, amint egyesek állitani szeretnék. Gedeon második próbatételre vonatkozó kérése mutatja, hogy Jézus Krisztus nem a maga érdekében kéri valamire is az Atyát, hanem az ő

FEL

akaratának teljesítése céljából, Jehova nevének igazolására és hű követőiből álló maradéka hitének megerősítésére. Gedeon azon kérése, hogy a második próbatétel alkalmával a föld legyen harmatos és a gyapju maradjon szárazon, azt példázza, hogyan kéri Jézus Krisztus Jehovától, hogy az ő hű és kipróbált követői örömében részesüljenek, vele egyesüljenek és Jehova nevének igazolásában közreműködniök megengedtessék. (Efezus 1 : 10). Ez meg is egyezik Jézusnak megfeszíttetése előtt tett kijelentésével: „És én ő érettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké legyenek az igazságban ... Atyám, akiket nekem adtól, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem e világ fundamentomának felvetettése előtt" (János 17 : 19, 24). A maradék ezen utolsó napokban, amidőn nagy nyomás terheli az egész emberiséget, örvend a prófétai képek teljesülésének láttán; ebből győződik meg, hogy Jehova pártján áll s ebből megkettőzött erőt merít. Isten engedélyezte Gedeon második próbatételre vonatkozó kérését: „És úgy cselekedék Isten azon az éjszakán és lőn szárazság csak magán a gyapjun, mig az egész földön harmat lőn" (6 : 40). Most pedig nézzük meg e prófétai kép hasonmási teljesülését! 1918-ban történt, amidőn az Úr Jehova templomában megjelent. A cselekmény e prófétai részének első hasonmási teljesülése Isten alvó, hű gyermekeinek feltámasztása volt. Pál apostol a Szentszellem sugallata folytán bizonyította, hogy a hűségesek az Úr Jézusnak templomában való megjelenéséig (Egyházához való eljöveteléig) a halálban fognak várakozni s csak azután fogják megnyerni az élet koronáját s fognak teljesen belépni az Úr örömébe (Tim. II, 4 : 8; Thess. II. 2 : 1). Az oly hívek feltámadásának, amilyen Pál ap. is volt, meg kell előznie a földön életben maradt hívek maradékának feltámadását (átváltozását) (Thess. I. 4 : 14—17). Az Úr Jézus immár templomához (Egyházához) való eljövetele előtt bement az Atya (Jehova) örömébe. (Nehemiás 8 : 10). Akkor vezettetett ezen örömbe, amidőn trónra helyeztetett és uralkodásra utasítást nyert; ezt példázza a második próbatétel, amidőn csak a gyapju maradt szárazon. Miután az Úr Sátánt kivetette a mennyből, tehát, miután az Úr Jehova örömében részesült s abba belejutott, csak ekkor gyüjtötte a kipróbáltakat és híveket a templomba (maga köré) s ezek ekkor részesültek az Úr örömében. A második próbatétel alkalmával a gyapju körül az egész föld harmatos volt. Ez a harmatos föld a kipróbált, hű maradék-osztályt példázza s arra mutat, hogy mostmár ez is belépett „Jehova örömébe", s ez 1922-ben kezdődött. Hogy ezt jobban megértsük, itt megismételjük, hogy a harmat az Úr örömét példázza, valamint Jehova felüdítő áldásait. A gyapjura szálló harmat, miközben a föld száraz maradt, azt példázza, hogyan részesült (lépett be) az Úr Jézus Krisztus Jehova örömébe; tehát ezt az első próbatétel példázza. A második próbatétel alkalmával a föld volt harmatos és a gyapju száraz, ez az Úr templomába (Egyházába) gyült szenteket példázza, akik az ő örömében részesültek (abba bementek). Isten ekkor fejezte ki elismerését a hű szolga-osztály előtt szelleménck minden testre (mindnyájukra) való kiárasztása útján, akik áz Úr Jézus Krisztus örömébe beléptek volt. Ekkor kezdődött az ő rendkivüli egyetértésük (együtt-lakozás) örömharmatja ekkor kezdett alászállni Krisztus földön élő igazi testvéreire. Azok, akik azóta valóban és teljesen hívek voltak Istenhez, szüntelenül örvendenek a temlom összehangzó és egyetértő munkájában. „Ime, mily kedves és gyönyörű a testvérek egyetértése!" — 133. zsoltár 1.

32.) Ez az egyetértés akkor jutott tetőpontjára, amidőn a templom megtisztult s akik a templomba beléptek s benne maradtak, tovább is a Krisztusban való egység állapotában tartózkodnak. A hű maradék ezen egyetértő és harmonikus eljárását a zsoltáros a köv. szavakkal ecsetelte: „Mint a harmatja, mely leszáll Sion hegyeire. Csak oda küld áldást az Úr és életet örökre" (133. zsoltár 1—3). Isten, népének ezen harmonikus és egységes tevékenységében ujabb felüdítő igazságokat küldött. Amidőn szövetséges népét a pusztában táplálta, mondotta: „Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mingyárt leszállt vala arra" (Mózes IV. 11 : 9). Így van ez Krisztus testvéreinek egyetértése óta is, amely egységet a szárazföldre következett harmat példáz: mennyei kenyér, illetve igazság szállott alá, amit az Úr tárt fel és küldött népének s ez ujabb reménységet és erőt nyujt azoknak, akik hit- és bizalomteljesen Krisztushoz ragaszkodnak.

33.) Mivel a templom (Egyház) megtisztítása megtörtént és a Krisztusban való egyetértés bekövetkezett, miért uralkodik még mindig nyugtalanság s idéznek elő egyesek viszálykodásokat és civakodásokat azok között, akik magukat Krisztus követőinek vallják? E kérdésre csak egy felelet van, mégpedig az, hogy a testvériség közti civakodások, viszályok és szakadások okozói egyáltalán nincsenek a templomban (illetve nem tartoznak az Egyházhoz) s nem tudják értékelni azon táplálékot, melyen az Úr népét részesiti. Ha ezek valamikor a templomhoz tartoztak, az Úr angyala immár kivetette őket belőle. Aki még mindig „választás utján való vénségi szellemet" tanusít, oly szellemet, amely „uralkodjál vagy romboljál"-elv szerint tesz-vesz, határozottan nem tartozhatik azon osztályhoz, amelyről a próféta azt mondja, hogy békében (egyetértésben) lakik együtt. Aki teljesen hűséges Istenhez és országához, nem ápolhat oly érzelmet magában, hogy testvérei felett felfuvalkodjon és uralkodjon; ellenkezőleg, abban fogja örömét találni, ha ezt láthatja, hogy testvérei is közreműködnek a szolgálatban, sőt buzdítani fogja őket, hogy abban ők is közremüködjenek. A hűségesek nem pályáznak

FEL

emberektől származó elismerés és tisztelet után, hanem Isten akaratának cselekevésében buzgolkodnak, hogy az ő és Úr Jézus elismerését megnyerjék.

34.) A helyzet úgy néz ki, hogy a királyság örököseinek egyes csoportjaiban olyanok is vannak, akik az Úrtól népe részére feltálalt szellemi eledeleket közömbösen és figyelemre való méltatás nélkül kezelték s emiatt nem ismerik Istennek híveire vonatkozó kegyes intézkedéseit. Azok, akik valóban buzgók, hiszik, hogy csak Isten és Jézus Krisztus az egyetlen tanitóik, akik a felkenteket oktatják, azáltal, hogy az igazságot a W. T. kiadványai utján hozzájuk juttatják, s mivel ezt hiszik, örömmel táplálkoznak ezen értékes igazságokból s másohat is megértésükhöz segitenek. Aki állandóan így cselekszik, erősen fejlődik az Úrban és az ő hatalmának erejében. De ha valaki oly fontosnak tekinti magát, hogy az írásokat a maga módján tudja magának magyarázni és azt másoknak is odanyujtja, hogy az ő magyarázatát kövessék, s magát így tanitónak tartja, felfuvalkodott és semmit sem tud, s ilyenekből kerülnek ki azok, akik zavarokat, viszályokat és civakodásokat támasztanak. A templomnak az Úr Jézus a tanitója s azon igazságok, melyeket népének feltár, azon eledelek, amelyekből táplálkoznia kell és táplálkozni is fog. „Ha valaki másképpen tanit és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit és a kegyesség szerint való tudományt, az felfuvalkodott, aki semmit sem ért (meg), hanem vitatkozásokban és szóharcokban szenved, amelyekből származik irigység, viszálykodás, káromlások, rosszakaratu gyanusitások, megbomlott elméjü és az igazságtól megfosztott embereknek hiábavaló torzsalkodásai, akik az istenfélelmet nyerekedésnek tekintik. Azoktól, akik ilyenek, eltávozzál" (Tim. I. 6 : 3-5). Jehova hű és valódi bizonyságtevői nem egymásnak a megkárosítására törekszenek, hanem az istenfélelem azon útján fognak járni, melyet az Úr mutatott nekik s így az ő örömében megmaradnak és tovább teljesitik az ő akaratát. „Valóban nagy nyereség az istenfélelem, megelégedéssel" — Tim. I. 6 : 6.

35.) Az igazi maradék most örvend annak, hogy az Úr „szérűjének", illetve a cséplőberendezésének" egyik része lehet, mellyel Isten Sátán szervezetét csépeli. Az Úr ily képviselői nem civakodnak egymással, hanem annak örvendenek, hogy az ellenséggel harcolhatnak, amit szorgalmasan és buzgón az Örökkévalóság királya nevének, valamint felkent uralkodója és azon áldások hirdetése utján cselekesznek, melyeket Ő fog magával hozni. Jézus Krisztus a cséplő szérü (henger) Sátán hordájának cséplésére; a hű maradék az Úrral van s így ő szérüjének is egyik része. „És ime, lovascsapat jött, páros lovagok és szólott és mondá: Elesett elesett Babilon! és istennek minden faragott képeit a földre zúzták le. Ó, én cséplésem (Babilon!) és szérümnek fia, amit hallottam a Seregeknek Urától, Izrael Istenétől, azt jelentém meg néktek" (Ésaiás 21 : 9, 10). Az Úr szive csordultig tele van örömmel afellett, hogy most Sátán szervezetét csépelnie- és Jehova nevét igazolnia szabad; ehhez hasonló a maradék öröme e: ereje is (Nehemiás 8 : 10). A hű maradék nem akar senkivel sem verekedni, olyannal, aki az Úrnak szolgálni törekszik; de bátor, nem fél, szorgalmas és nem engedékeny azon bizonyságtevés hirdetésében, melyet Jézus Krisztus bizott reá. Állandó bátorsága és buzgalma arra figyelmeztető jel az ellenség előtt, hogy (az ellenség) rövidesen el fog pusztulni. „És nem félvén semmiben az ellenség előtt: ami azoknak (az ellenségnek) a veszedelem (pusztulás) jele, néktek pedig az üdvösségé, és ez az Istentől van" — Filippi 1 : 28.

36.) Ha a hűségeseket gyülekezetük (csoportjuk) egyes tagjai durván kritizálják. ne gyakoroljanak megtorlást magukért s ne bocsátkozzanak az illetőkkel civakodásokba, hanem az Úrtól kezükre bizott munkát végezzék szorgalmasan. Az Úrban Érzett örömüket ne engedjék megszakítani azáltal, hogy személyeskedni kezdenek és gyümölcstelen érvelésekbe bocsátkoznak. Afeletti örömük, hogy közreműködhetnek Jehova nevének tisztázásában, hívta létre a hű felkenteket, az „ifijakat", akik Jézus Krisztus mellet foglaltak állást; ezek erősek az Úrban és az ő hatalmának erejében előremenetelnek. Nem csupán hajlandók, de örömmel is vonulnak az Úr csatájába és küzdenek az ő nevének dicsőségéért. Tudják, ebben a munkában az az ő feladatuk, hogy Jehovának és királyának dicsőségét hirdessék, amit készakarattal is mivelnek. „A te néped készséggel siet a te sereg gyüjtésed napján, szentséges öltözetekben; hajnalpír méhéből lészen ifjaidnak (legénységednek) harmatja" (110. zsoltár 3). Ezek a hűségesek frissek mint a frissen esett harmat és örömmel vonulnak a csatába az Úr zászlaja alatt. Ezek a Jézus Krisztus parancsnoksága alatt álló hű és lelkesült katonák Jehova dicsőítését célzó törekvéseikkel sok emberre úgy hatnak mint az üditő harmat. „És a Jákóbnak maradéka olyan lészen a sok nép között mint az Úrtól való harmat, mint a zápor a fűnek, mely nem emberben reménykedik és nem bízik embernek fiaiban" (Mikeás 5 : 7). Most a maradék kiváltsága és kötelessége, hogy Isten parancsait követve, magasra emelje a lobogót a nép előtt s megmutassa azon nagy igazságokat, hogy csak Jehova az igazi Isten és az Örökkévalóság királya s hogy az ő országa Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon uralkodása alatt, az emberiség egyetlen és végső reménysége is. Akik ezt tudomásul veszik és hisznek benne, s akikben ez a tudósítás visszhangot kelt, felüdülnek és maguk is így szólnak másokhoz: Jöjj és igyál az éltető igazságok vizéből! (Jelenések 22 : 17). Isten ezt a hű legénység" — (az erős ifjak) —at választotta ki neve számára és iskolázta a mai nap munkájára; ez ismeri Jehovát és jókedvel végzi munkáját.

FEL

37.) Gedeon hű testvéreit háborúra gyüjtötte; így gyüjti most össze Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, hű követőit a csatára. A háborúba hivott és gyüjtött nép döntő próbának volt kitéve, s csak azok vehettek részt a döntő ütközetben, akik ezt a próbát sikeresen kiálloták. A Mindenható Isten csatájának napja itt van. Ki áll most teljesen az Ur mellett s ki fog mellette harcolni a csatában? Ki fogja sikeresen és örömmel kiállani a próbát s fogja tovább is bátran és lelkesülten kiáltani a riadót: „Az Urért (Jehováért) és Gedeonért!"?

Úrvacsora.

A Jehova Isten nevének és Jézus Krisztus áldozatának tiszteletére vonatkozólag az Úrvacsora idejét a következőképp állapithatjuk meg:

A tavaszi nap-éj-egyenlőséghez legközelebb eső újholdtól, amely az első hó 1-sö napja is, 14 napot számolunk. (M. II. 12:1—6.) Csillagászati számitás szerint a hold legalább 16 órával korábban kél, mintsem emberi szemekkel látható lenne. Mózes idejében a számitást azon pillanattól kezdték, amidőn a hold szabadszemmel is látható lett s így mi is eképpen számitjuk. Ez az év (35.) ápril. 4-én kezdődik és a 14-ik nap ápril. 17. este 6 óra után van, ez az Úrvacsora megfelelő ideje. Számitási alapul a jeruzsálemi időt vettük.

Jehova bizonyságtevői tehát mindenütt este 6 után ünneplik meg az Úrvacsorát. Ezen alkalommal évek óta szokásban volt közölni az Úrvacsora okait a Szentirás alapján, amit az ünnep alatt és előtt tanulmányoztak. Most nem fogunk így tenni a következő okokból:

Van egy könyvünk, címe »Jehova«, amely azonban ezidő szerint csak angolban kapható s ez részletesen foglalkozik ezen kérdéssel. Annak 2. és 3. fejezete alkalmas tanulmánytárgy. Ezek a fejezetek azonban azonosak a magyarban is megjelent »Az Ő neve« című folyóirattal, 1934 március.

Úgy kell beosztani, hogy ezt a f.-iratot kell addig áttanulmányozni a heti tanulmány-órákon. Ennek áttanulmányozása néhány hetet vesz igénybe, tehát ápr. 17. előtt néhány héttel kell megkezdeni a tanulmányozását, mégpedig úgy, hogy a tanulmány vezetője felszólit valakit egy szakasz olvasására s azután felteszi a reávonatkozó kérdéseket. Megerősitő szt. irati idézeteket kell hozzá felolvasni és megtárgyalni. Aki a tanulmányt vezeti, ne beszéljen túl sokat.

A hallgatók közül is tehetnek fel kérdéseket a tárgyra vonatkozólag, mely kérdésekre röviden kell felelni. Vitapontokat kerülni kell, mert csak zavart okozhatna. Minden ily tanulmányi órát imával kell kezdeni és befejezni; mindenki törekedjék a megvizsgált tárgy megértésére. Így ezen tanulmányokból mindenki áldást fog meriteni. Minden felszentelt vegyen részt az ily tanulmányokban.

Ápril. 17-én 6 óra után minden felkent csoport megünnepli az Úrvacsorát. Kovásztalan kenyeret és vörösbort használván. A must nem megfelelő. Az Ur és az apostolok valódi igos bort használtak, mi is őket követjük. Az Úrvacsorában részesülők számáról értesitést kérünk.

FEL

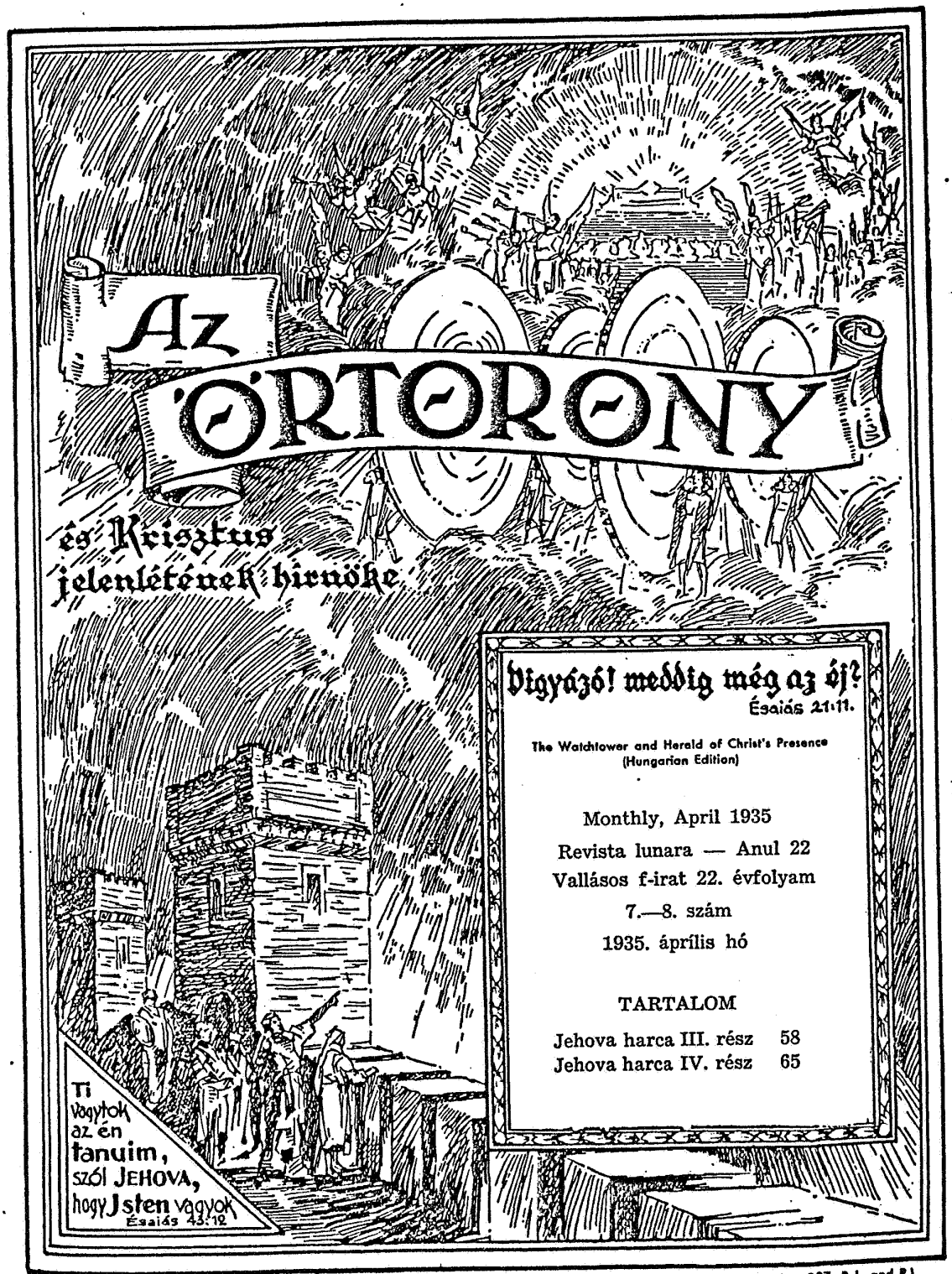

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, April 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
7.—8. szám
1935. április hó

TARTALOM

Jehova harca III. rész 58
Jehova harca IV. rész 65

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933
pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smichov,
Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:
Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

Levelező és megrendelési címe:
Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smichov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de biblii si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.
Watch Tower nyomda, Praha-Smichov. Ára: 1.— Kč.

Jehova harca.

„Jehováért és Gedeonért" (Bírák 7 : 18).

III. rész.

Gedeont és seregét Jehova Izrael ellenségeivel szemben fel készítette a csatára. Felszerelésük azt példázza, amit Isten ezen utolsó napokban cselekszik szövetséges népéért. Gedeon hadikészülődéseinek feljegyzését Isten a maradék használára örökittette meg. Az izraeliták felől van megírva: „Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megirattak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett" (Kor. I. 10 : 11.) Ezeknek a régen hirdetett s most az Úr népének feltárt igazságoknak megismerése és megértése a felkentek oktatására szükséges, vigaszt nyujt nekik és megerősíti reménységükben. A hívek tudják, hogy a helyes oldalon állnak s hogy az Úr támogatja őket; ezért parancsait követve, bátran előre menetelnek.

[2] Gedeon elővigyázatosan, meggondoltan cselekedett s amidőn meggyőződött arról, hogy Isten akarata szerint cselekszik, erős lett az Úrban és az ő hatalmának erejében. „Az Úr erőt ad népének, megáldja népét békességgel." (29. zsoltár 11.) Jehova jóléttel áldottta meg Gedeont és most is előhaladással áldja meg népét. „Felkele pedig jó reggel Jerubbaál, ez Gedeon, és az egész nép, mely vele volt, a Móré-halomtól fogva a völgyben" (7 : 1.)

[3] Gedeon Baál ellenfele volt, tehát az Ördög ellen tett bizonyságot a felsőbbség körüli peres ügyben. Gedeon, kit „fadöntőnek" vagy „ledöntőnek" hivnak Jézus Krisztust, Sátán nagy ellenfelét, Sátán nagy „fájának," azaz szervezetének ledöntőjét ecseteli. Miután Gedeon teljesen megbizonyosodott Jehova részéről, hogy a helyes úton halad, Jehova a rövidesen megvívásra kerülő csata előkészületeire utasította. Most a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus, teljes hatalommal van felruházva és utasitást nyert, hogy a Mindenható Isten nagy napjának csatájára az utolsó előkészületeket is megtegye, amely küzdelem rövidesen megkezdődik és Sátán szervezetének teljes felmorzsolódásával fog végződni.

[4] Nem az egész nép tartott Gedeonnal, de „az a nép, amely Gedeonnal volt, korán felkészült." Ez teljesen egyezik is a zsoltáros következő kijelentésével: „A te néped készséggel siet a te sereggyüjtésed napján, szentséges öltözetekben; hajnalpír méhéből lészen ifjaidnak harmatja" (110, zsoltár 3). A Gedeon köré gyülekezett nép között sokan voltak az élősdiek vagy oly „követők," akik egyszerüen a hívekkel tartottak. Így van most is egy hű maradék, mely készségesen, munkárakészen követi az Úr hívását és sokan olyanok is, akik egy ideig együtt mennek a hívekkel. De amidőn ezek „puskapor" szagot, és küzdelem közelségét érzik, remegni kezdenek és minden pillanatban el akarnak szaladni és bujni. Gedeon kis csapatával a Hárod-forrásánál táborozott, ami „szívdobogást" vagy „remegést" jelent. Az írásnak csak ezen szövegében fordul elő Hárod-forrása; észszerű következtetés tehát ama feltevés, hogy ezt a forrást amiatt hívták így, mivel ott Gedeon seregéből sokan remegtek. Így vezette Isten 1922 óta népét tiszta vizek igazságaihoz; s aki a szeretetben tökéletes és az igazságot becsületes, tiszta, önérdekmentes szívbe fogadta, az ellenség előtt nem remeg (János I. 4 : 17, 18.) De viszont vannak olyanok is, akik Isten hű népével jártak egy gyülekezetbe, hallgatói voltak az igazságnak, de amidőn az ellenség ellen szóló igazság és Jehova neve lettek kihangsúlyozva, s így a harc kitörésével lehetett számolni, megijedtek, remegtek és mézes-mázos szavakal konzervatívabb viselkedésre akartak rábirni. De az ily konzervativ eljárás kompromisszum és nem lehet kedves az Úr előtt.

[5] Gedeon mozgósított hadserege csak 32-ezer főre rúgott; az ellenséges hadsereg viszont négyszerte nagyobb volt. „És monda az Úr Gedeonnak: Több ez a nép, mely veled van, hogysem kezébe adhatnám Midiánt; Izrael még diesekednék velem szemben, mondván: Az én kezem szerzett szabadulást nekem" (7 : 2.) Ha 32-ezren vonultak volna csatába és győztek volna, nem Jehova Isten-

FEL

nek tulajdonitották volna a segedelmet és győzelmet. Ez mutatja, hogy nem az a legfontosabb, és a legfőbb hogy valaki egyszerüen közreműködjön a szolgálatban, hanem Jehova nevének az igazolása, ez a legfontosabb. A győzelmet Jehova fogja kivívni, a saját tiszteletére és dicsőségére. Bizonyságtevőinek Isten erejében és dicsőségére kell végezniök a munkát. Jehova nem volt rászorulva arra, hogy a Gedeonnal levők a csatába vonuljanak; csupán alkalmat nyujtott a hűségeseknek arra, hogy teljes ragaszkodásukat beigazolják és nevének hirdetése utján bizonyságtevői legyenk. Éppen igy, Jehovának most sincsen szüksége emberekre, akik az ő pártján harcoljanak; csupán arra szolgáló alkalmat nyujt a hű maradéknak, hogy bizonyságtevői legyenek, ártatlanságukat vele szemben megőrizzék és a nagy nap ütközetében résztvehessenek.

6 Az igazság közleményének a hűségesek és a követők füle hallattára is hirdettetnie kell, hogy kipróbáltassanak. Ezt példázza Gedeon felhivása, melyet Jehova utasítására tett közzé. Ez teljesen egyezik a másik alkalommal Mózes útján adott paranccsal: „Mikor hadba mégy ellenséged ellen és látsz lovakat, szekereket, nálad nagyobb számu népet; ne félj tőlük, mert veled van az Úr, a te Istened, aki felhozott téged Egyiptom földéből." ...szóljanak az előljárók a néphez és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, aki félénk és lágy szivü? Menjen el és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szive úgy meg ne olvadjon, mint az ő szive. (Mózes V. 20 : 1,8), A félénkek és remegők nem fognak síkra kelni az Úr mellet az ő igazi és hű bizonyságtevőiképpen; ezért nem is küldi őket az Úr csatába. Isten azt parancsolta, hogy a félénkek „Gileád-hegységétől" forduljanak vissza. Nem tudjuk, miért emlitette az Úr éppen a „Gileád-hegyét"; de ha ezt a nevet a jelenre alkalmazzuk, fontos és jelentőségteljes. „Gileád" „bizonyságtevés-halmát," azaz „bőséges bizonyságtevést" jelent. Jehu, amidőn terjedelmes munkájára felkenetett és küldetést nyert, a Gileád-hegyénél harcolt (Kir. II. 9 : 1-3.) Igy van a jelenben, amidőn a nagyobb Jehu nyert utasitást a csatára; oly idő ez, amidőn Jehova nevének bizonyságtevése tetőpontra jut; a félénkek most is visszarettennek, visszafordulnak és elkotródnak.

7 Amidőn a Gedeon parancsnoksága alatt álló sereg az ellenséget a völgyben meglátta és Gedeon felhivását meghallotta, hogy a félénkek visszafordulhatnak, sokan megijedtek és huszonkétezren távoztak a táborból. Ezek példázzák kétségtelenül a „csőcseléket" vagy azon követőket, akik nem örökösei a királyságnak, hanem csak oly „gyülekezet-látogatók," akik profitálni remélnek a gyülekezet látogatásából anélkül, hogy tényleg valamily munkát teljesítenének. Ebből az okból vesznek részt Isten népének összejövetelein és ünnepi ábrázattal ülnek közöttük. Ezek nem termik a királyság gyümölcseit és nem működnek közre Jehova nevének igazolásában.

8 Amióta Jehova megismertette népe előtt szervezetét, valamint Sátánnak, az ellenségnek hatalmas földi szervezetét is, sokan, akik az igazság nagy részét megismerték, a nagy ellenséges szervezetet és a vele szemben álló kis csapatot meglátván, megrémültek, hitükben meggyengültek és visszafordultak. Az Úr az illési- és az elizeusi munka közötti fordulópontot „Boldogok a félemnélküliek" cimű cikkel jellemezte (1919 sz.) Ama cikk megjelenésekor Isten népe még nem látta a tulajdonképpeni okot; de most fel tudja ismerni. Azóta gyakran felhivtuk a figyelmet János I. 4 : 17, 18-ra, azaz a bátor bizonyságtevésre és az Isten munkájában és a királyság hirdetésében való félelemnélküliségre. 1927-ben bebizonyitottuk az Irásból, hogy a félelem pestis, illetve pusztító járvány.

9 Amidőn a huszonkétezer a táborból visszafordult, még tizezren maradtak Gedeonnal; ez a szám kétségtelenül azokat példázza, akik 1922 óta szőlővesszők az igazi szőlőtőkén. A próbában nem bizonyult hűnek mind a tizezer, ami azt példázza, hogy nem az összes felkentek bizonyulnak Jehova hű gyümölcstermőinek, illetve olyanoknak, akik az életvizét a szomjazóknak nyujtják. Amint Jézus mondotta, a szőlővesszőket meg kell metszeni. Igy utasította Jehova Gedeont is ujabb vizsgálatra: „És monda az Úr Gedeonnak: Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez és ott megpróbálom őket néked és amelyikről azt monda neked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondom: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen" (7 : 4.) Az ellenség serege immár tizenkétszeresen felülmulta az izraelitákat; Jehova nevének igazolása azonban nem függött földi létszámtól. Isten természetesen a tízezerrel is éppen úgy győzhetett volna, mint bármely más létszámmal; de ha a tízezerrel vivta volna ki a győzelmet, még mindig előfordulhatott volna annak az esetősége, hogy egyesek dicsekedni kezdtek volna közülök. Ennek a képnek azonban teljesen azt kellet elővetítenie, ami most az ujabbkori eseménykor fog történni; emiatt vetette Isten ujabb vizsgálatnak alá Gedeon seregét. Nem mind „választottak és hivek," akik a királyság meghivását követik. Csak akiben benne él az „igazság szeretete" és benne marad, áll meg a végső vizsgálaton és részesül az Úr elismerésében (Thess. II. 2 : 10.) „Mert nézzétek meg a ti meghivástokat testvérek, hogy nem sokan vagytok....., hogy egy test se dicsekedhessék az Úr előtt" (Kor. I. 1 : 26-29.) A Hárod-forrásából buzgó viz (patak) Isten „jelen igazságának közleményét példázza, amely félreérthetetlenül adja elő a Sátán, Jehova és a két nagy szervezet közötti peres ügyet. Azóta a Júdás-osztály, amelyet „bűnemberének" is neveznek, s amely egykor az ország örököse volt, állandóan gúnyolódott az igazsággal és tagadta, hogy Istennek egyáltalán van földi szervezete s még mindig azt állitja, hogy a Róma 13 : 1-ben ismertetett „felső hatalmak" földiekre vonatkoznak, akik - a valóság szerint - Sátán óriási szervezetének tagjai. Ezek gúnyolódnak az Irás azon igazságával,

FEL

hogy Jehova Isten és felkent királya (Krisztus) lennének a „felső hatalmak." Ezek az állapotok, melyek most az ujkorban fejlődtek ki, azt bizonyitják, hogy szükség volt a Gedeon útján létesített víz-próbára, s hogy az a jelenkor nagyobb próbáját példázza.

[10] Az, aki ellenfelek beszédeire (tanitásaira) hallgat és a „bűn emberének" befolyása alá kerül, nem fog megállani a jelen napnak próbáján, hanem határozottan elbukik (Thess. II. 2 : 10-12.) Gedeon napjaiban nem ő s nem is más teremtmény találta ki a próba módját, hanem az Úr, amit Gedeonhoz intézett következő szavaiból is láthatnunk: „Vezesd le őket a vízhez és ott megpróbálom őket néked." Ez példázza, hogy most az ujabb korban, a felszentelteket nem valamely földi teremtmény vagy szervezet, hanem az Úr (Jehova) próbálja ki a nagyobb Gedeon, azaz Jézus Krisztus részére; Ő vezeti seregét a végső győzelemre.

[11] A Cedar-Pointi nagy-gyűlés után megkezdődött az igazság tisztulása; azóta rendkivüli mértékben haladt előre az igazság-közleményének tisztulása s ez a „Nemzet születése" cimű cikkel kezdődött (1925.) A tisztultabb igazság nagy megpróbálónak bizonyult és a magukat Isten gyermekeinet vallók között sok nézetkülönbséget idézett elő. Jehovának Gedeonhoz intézett szavaiból azt látjuk, hogy Ő vetette vizsgálat alá a tízezret annak megállapitása végett, hogy ki vonulhat közülök a csatába Gedeon oldalán. Ami azt példázza, hogy Jehova a jelen utolsó napokban kipróbálja neki szentelt népét annak megállapitására, hogy ki vonulhat fel a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus oldalán. Ez Jehova következő kijelentéséből tünik ki: „Vezesd őket le a vízhez és ott megpróbálom őket néked; és amelyikről azt mondom néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondanám: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen." Senki sem állithatja azt magáról, hogy a saját tulajdonságai miatt választatott ki. „És senki sem (maga) veszi magának e tisztséget, hanem akit Isten hív (választ) el, miként Áront is" (Zsidók. 5 : 4.)

[12] Azok, akik most a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus köré gyültek „hivatalosak és választottak" (Jelenések 17 : 14.) A maradékról van megirva, hogy Jehova hívja (Jóel 2 : 32.) Ez bizonyitja, hogy a maradék nem „arató," hanem csak bizonyságtevő. Tagjai nem maguk aratták le egymást kölcsönösen; őket Isten választotta ki a világból nevének bizonyságtevőiül. Az asszonynak, illetve Isten szervezetének ez a „magva" Istentől tanul, megtanulja parancsait és teljesíti is (János 6 : 44, 45.) Ez ujabb bizonyitéka annak, hogy egyik felszentelt sem tudja megtartani az igazságban a másikat, sem eltávolitani tőle, hanem Isten az, aki megtarthat-vagy kitaszithat az igazságból és Ő azokat tartja meg az igazságban, akik a próbán hívéknek minősülnek. Az Úr angyalai őrködnek a Templom kapuiban s a hűtleneknek minősülteket kivül tartják, nem engedik bemenni; a hűtleneket összeszedik és eltávolitják, hogy csak a hívek és kipróbáltak vehessenek részt a nagyobb Gedeon csatájában és győzelmében. Emiatt mondotta Jézus Krisztus, a Gedeonnál nagyobb, hű tanitványainak: „A Tieid voltak és Te nekem adtad őket és megtartottak a Te beszédeidet (utasításaidat)." (János 17 : 6, 9).

[13] A megmaradt tízezerből minden egyes oly megpróbáltatásnak vettetett alá, melyet Isten adott Gedeon tudtára. „És levezette a népet a vízhez és monda az Úr Gedeonnak: Mindazokat, akik nyelvökkel nyalnak a vízből, mintahogyan nyal az eb, állitsd külön, valamint azokat is, akik térdeikre esnek, amidőn isznak. És lőn azoknak száma, akik kezökkel szájukhoz véve ittak (nyaldossák a vizet) háromszáz férfiú; a nép többi része mind térdre esve ivott" (7 : 5, 6.)

[14] A tízezer férfiunak a próbán tanusított viselkedése döntötte el, hogy mely osztályhoz kerülnek, azaz, hogy azon osztályba kerültek-e, amely a csatába fog vonulni, vagypedig abba, amely vissza fog maradni. A tízezer kipróbált közül 9700 térdeire esve ivott. Természetesen ezt csak úgy tehették meg, hogy a menetben megállottak és letérdeltek (lehasaltak) s igy ittak. Tehát nem álltak meg a talpukon, amint kellett volna. Főgondolatuk akörül forgott, hogy telezabálják magukat. Oly felszentelteket példáznak, akik személyes kénnyelmüket nézik, nagy mértékben magabizóak s igy nem is elégé elővigyázatosak és nem elég szolgálatkészek. Az ellenséggel szemben közömbösek, dicsekedni hajlandók, ha sikerül valami, amiben résztvesznek. Mivel elővigyázatlanok, nem hasonlitanak azokhoz, akik „félelem és rettegés közöt munkálják üdvösségüket" (Filippi 2 : 12.) Inkább a saját értékükre (jellemfejlettségükre) támaszkodnak, mintsem oly hitre, amit Isten parancsainak teljesítése útján való cselekedeteikkel tudnának bizonyitani. Félelem nélkül lakmároznak. (Júdás 12.) Nem tartják férfiasnak Isten népének valamely csoportja előtt egy oly folyóirat-cikk felolvasását, amelyet az Úr népének táplálására rendelt; ahhoz ragaszkodnak, hogy a szónok mutassa meg a saját bölcseségét alkalmi előadás utján. Igy természetesen az emberek részéről nagyobb tiszteletet tudnak aratni. Az ilyenek a vizet, illetve az igazságot nem azért veszik fel magukba, hogy Isten dicsőítésére használják, hanem a saját megdicsőítésükre. Nem ismerik fel, hogy a tulajdonképpeni harc küszöbön áll, hogy ez lesz az összes korszakok legnagyobb harca és ahhoz minden erőt Jehova Istentől és az Úr Jézus Krisztustól szükséges beszerezniök. Ha a Mindenható Isten nagy napja csatájának valódi jelentőségét ismernék, azt is tudnák, hogy midenkor ébreknek kell lenniök Isten parancsainak meghallgatására, megtanulására és követésére, s hogy biztonságukat, jólétüket és sikerüket illetőleg sohasem támaszkodhatnak magukra vagy más emberekre. Az Úr tisztán jellemzi ezt az osztályt azon 9700-ban, akik tulajdon cse-

FEL

lekedeteikkel automatikusar osztályozták magukat bele egy osztályba.

[16] A másik osztály, amely háromszáz főből állott, teljesen más dongáju volt. Jehova ezáltal Armageddon példázására alakitott képletet s ezzel összefüggésben ebekre gondolt s itt példázat céljából emliti azokat. „Hogy lábadat veresre fessed a vérben, ebeidnek nyelve az ellenségből lakomázzék" (68. zsoltár 24.) A háromszáz főből álló kis csapat úgy nyalta a vizet, ahogyan az ebek szokták, azaz, „a kezükkel meritve, abból nyalták a vizet." Karjukat vették tehát igénybe, ami Istentől nyert azon tulajdonságukat példázza, hogy az igazság felüdítő vizét magukévá tegyék. Ezeket a próféta más szövegben úgy irja le, mint akik „örömmel meritettek vizet a szabadító kútfejéből" (Esaiás 12 : 3). Ezek tudják, hogy minden igazság Jehovától származik és kegyadománya, ott állnak, hogy elfogadják és hasznukra fordítsák. Ez a háromszáz főből álló kis csapat nem szakitotta meg felvonulását, hanem menetközben meritett vizet tenyerével és úgy ivott. Ez Jehova bizonyságtevőinek elővigyázatosságát és munkakészségét példázza, amint világosan maga előtt látja az ellenséget; az ellenség tervei nem ismeretlenek előtte (Kor. II. 2 : 11). Természet szerint valószinüleg ez a háromszáz is megremegett, akár csak a többiek, amidőn az ellenséget meglátta; de mindazáltal bátor volt, mivel Istenben, az Urban bizott. Igy e prófétai kép jelen teljesülésében is Isten népe közt a legtöbben természet szerint megremegnek, azaz félnek életre-halálra menő csatába bocsátkozni; de mivel Jehova Isten és az ő nagy hadvezére Jézus Krisztus parancsot osztogat és tudják, hogy a Jog oldalán állnak és Jehova s az ő királya (Krisztus) áll hátuk mögött, erősek hitükben és előre mennek. Tudják, hogy az Urtól származik az erejük. Tudják, hogy ez Jehova harca, hogy a győzelem bizonyos, s hogy az Ur minden szükséges védelmet nyujtani fog a hűségesek és engedelmesek számára; hogy erős bástyájuk,emiatt erősek az Urban és az ő hatalmának erejében. Csak egyet tudnak: s ez az Ur parancsainak teljes megfogadása. Ha emberi erőre támaszkodnának, a próbán megállani nem tudnának.

[16] Amit Jézus, a nagyobb Gedeon mondott hű tanitványainak, azt mondhatja most is híveinek, s azt is mondja: „Immár ti tiszták vagytok a beszéd (viz) által, melyet szólottam néktek." Valamint: „Minden szőlővesszőt, amely gyümölcsöt terem, megtisztitja (az igazság vizénél rendezett próba útján), hogy több gyümölcsöt teremjen" (János 15 : 2, 3.)

[17] A háromszáz hűségés nem szakitotta meg a menetelését, hanem működésben maradt. Talpon állott, nem állott meg s nem hasalt le inni; hanem szem előtt tartva az ellenséget, arra gondolt, hogy harc előtt áll. Nem volt hanyag és közömbös, hanem talpon állott, tisztán gondolkodott, nagyon elővigyázatos volt, hogy Gedeon parancsait hallván, azonnal teljesitse is. Igy Isten hívei ma. sem adják fel szilárd álláspontjukat, szigoruan szemük előtt tartják az ellenséget és a nagy hadvezér, Jézus Krisztus parancsait lesik, hogy követni tudják. Oly lelkiérzülettel fogadják az igazságot, amely Jehova dicsőítésére kényszeriti őket. Az Urtól való kiválasztatásuk mutatja, hogy a harcra való készületül isszák a vizet. Jehova reájuk ruházta nevét és bizonyságtevőivé teszi. Megértették, hogy a harc küszöbön áll. Mindenkor készenlétben állnak és örvendenek, hogy résztvehetnek a Felséges nevének dicsőítésében.

[18] Jehova angyalai utján gyüjtötte maga köré népét s ezek az angyalok működnek mint aratók az Ur Jézus Krisztus parancsnoksága alatt. Jehova ismeri övéit (Máté 13 : 39; Tim. II. 2 : 19.) Ezek a hívek vannak a nagyobb Gedeonnal és menetelnek vele az armageddoni ütközetre. Azokról, akik a vizsgálaton Isten elismerését megnyerték, van megírva: „És monda az Ur Gedeonnak: E háromszáz férfiú által szabaditlak meg benneteket, akik nyaldosták vala a vizet és adom Midiánt kezedbe; a többi nép pedig menjen el, kiki a maga helyére" — 7 : 7.

[19] A 9700-nak ettől az eseménytől kezdve nem volt része a Midián vereségével járó vállalkozásokban. A képletben többé nem szerepel mint megkülönböztetett csoport. Miután szerepét betöltötte, eltünik a színtérről. Izrael öt törzse, amelyek később résztvettek az ellenség üldözésében, egyebet példáznak, nem azt, amit a 9700. A háromszáz főből álló kis csapat engedelmeskedni volt hajlandó a parancsoknak; éppen igy a hű maradék most hajlandó teljesiteni Jehova azon parancsait, melyeket a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus utján osztogat.

Jehova dicsősége.

[20] A küszöbön álló harc Jehova megdicsőítését és nevének igazolását célozta és Isten teljesen felszerelte népét e dicső munkájára. „És ők kezükbe vevék a népnek útravalóját és kürtjeit. Az Izrael többi férfiait pedig mind elküldötte, mindeniket a maga hajlékába és csak a háromszáz férfiut tartotta meg. A Midián tábora pedig alatta feküdt a völgyben" (7 : 8.) Észszerű az a feltevés, hogy mind a tizezernek volt kürtje; mert mindnyájan Jehova nevének dicsőítésére választattak. A kürt Isten dicsőitését szolgáló eszköz, olvassuk: „Dicsérjétek Őt kürt-zengéssel!" (150. zsoltár : 3.) A kürtöt Jehova győzelmesen közeledő seregének hirüladására is használták. „Felvonul Isten harsona szónál, kürt-zengés közt az Ur." (47. zsoltár 6) Ha feltételezzük, hogy mind a tizezernek volt kürtje, ebből az következik, hogy a többség, a 9700 elhanyagolta annak alkalmát, hogy közvetlenül a harc előtt Jehova dicsőítésére kürtjeit fujja.

[21] A hasonmásban is mindazok elhanyagolják a kürtölés alkalmát a maradék kivételével, s nem hirdetik Jehova dicsőségét, elhatározását, nevének felségesvoltát, harcának, királyának és országának nagyságát. A víz-vizsgálaton kudarcot val-

FEL

lott 9700 valószinüleg a közös táborba vonult vissza. Elbocsátást nyert azon csapatból, melyet Jehova Izrael megmentésére kiválasztott. Mivel egykor az immár elveszített kiváltság jelöltje volt, azokat példázza, akik egykor a királyság jelöltjei (örökösei) voltak, de akiket az Úr angyalai útján összegyüjtött és eltávolitott, ami főképpen 1922 óta történik. Azok, akik azóta félreállottak, nem rendelkeznek alkalommal Jehova nevének igazolására, mégpedig a vizzel illetve a jelen igazsággal szemben tanusított magaviseletük miatt. Kizárattak Jehova hű szolga-osztályának tagságából, mert a „hű szolga" csak Jehovának adózik hálával amiatt, hogy Jézus Krisztussal dicső nevének igazolásában résztvehet (Ésaiás 42 : 8).

[22] Sok bizonyiték mutatja egy ily osztály létezését a jelenben. Abból többen részesültek az Úr asztalának táplálékában -, amely eledelt azon „útravaló" példáz, amit a férfiak magukkal vittek - és mindenik (a 300) egy-egy kürtöt is kapott -, ez a Jehova dicsőitését szolgáló eszközt példázza; ezek (a 9700-ban példázottak) azonban világosan kimutatták, hogy nem egyeznek az Úrral és intézkedéseivel. Ezt a következőhöz hasonló kijelentésekkel fejezték ki: „A társulat egy komplikált felekezeti intézményt alakit;" a „társulat könyvüzlettel foglalkozik;" „a folyóirat csak azokat ismételgeti, amiket már korábban közölt és nem nyujt esedékes táplálékot", „tul sokat beszél Jehova nevének igazolásáról"; „nincs benne elegendő lelkiség"; „a munka rabszolgáivá tesz"; miért fogadjuk el, amit a folyóirat közöl- holott az Úr minket is éppen úgy felhasználhat mint másokat"? „Miért nem fejthetné ki a Gyülekezetben mindenki a próféciákra vonatkozó véleményét?" — Ezek a kijelentések nehány példái annak, hogyan kritizálják az Úr azon útját, ahogyan munkáját vezeti s azon szellemi táplálékot, amelyet nyujt. Ezeknek (a kritikusoknak) is alkalmuk van, hogy trombitájukat Jehova dicsőségére használják, de nem élnek az alkalommal. Nem látják, hogy az Úr látta el útravalóval népét és nekik is alkalmat nyujt dicsőségének hirdetésére. Jehova nevének igazolásáról nem lehet elég sokat beszélni, mert hiszen ez a tulajdonképpeni, legfőbb kérdés, amelynek most egyszer és mindenkorra el kell dölnie. Jehova Ezékiel próféta útján 64-szer ismétli meg: „És megtudják, hogy én vagyok az Úr (Jehova)!" A valódi lelkiség (szellemi élet) nem a tetetett külsőben, kenetteljes szavakban, vagy mézes-mázos beszédben nyilvánul meg, hanem a Jehova Isten és országa iránt való abszolut, teljes ragaszkodásban. A hűségesek örvendenek, hogy Jehova cselédei vagy rabszolgái lehetnek; abban gyönyörködnek, ha állandóan hirdethetik dicsőségét, mivel nagyrabecsülik, hogy őket a sötétség sátáni szervezetéből kihozta, dicsőséges isteni szervezetében helyet adott nekik és dicsőségének hirdetésére szükséges eszközökkel is ellátta. Süketek minden hang iránt, Jehova és nagy vezérének, Jézus Krisztus parancsának kivételével — Mózes II. 21 : 6; Ésaiás 42 : 19.

[23] Mindenkor gondoljunk arra, hogy az igazság vizénél lezajló mai vizsgálat és a méltatlanoknak Isten szervezetéből való eltávolitása azok között folyik a földön, akik a királyság valamely tisztségére meghivást nyertek. Ez a vizsgálat nem vonatkozik az Úrnak, a nagy Gedeonnak mennyei, illetve láthatatlan seregeire. Aki immár szellemi szervezettel van felruházva és a szellemi lények birodalmában tartózkodik, nem kell többé megpróbáltatnia. S azonkivül nem ez a láthatatlan sereg a maradék. A Jézus Krisztus vezetése alatt álló láthatatlan szellemilények serege, amint irva van, hatalmas hadsereg: „Az Isten szekere húszezer, ezer meg ezer (tehát nem 300); az Úr közöttük van, mint a Sinai hegyen, az ő hajlékában" (68. zsoltár 18). „És a lovas seregek száma két tizezerszer tizezer vala; hallotam a számukat." (Jel. 9 : 16). „Imé, az Úr eljött az ő sok ezer szenteivel!" (Júdás 14). Bizonyos tehát, hogy a választott háromszáz, kik végül Gedeon kipróbált vitézei voltak, a Krisztus parancsnoksága alatt álló földi maradékot példázza, amelyet Jehova seregébe felvett. E maradék feladata Jehova nevének és királyának dicsőitéséből s annak folyonos kialtásából áll: „Az Úr (Jehovának) és Gedeonnak fegyvere!" (Illetve, „az Úrért és Gedeonért!")

[24] Gedeon Jehova utasitására tartotta meg a próbán hűnek bizonyult 300 embert. Ebből látjuk, hogy Gedeon emberei között volt. A kis csapat a Gilboahegyen táborozott, ami „szőkőkutat" jelent. Amiképp a víz azon a hegyen felbugyogott, úgy bugyogtatja most Isten hegye bőségesen az igazság vizét azok felüditésére és oktatására, akik teljesen ragaszkodnak Istenhez. Gedeont és vele táborozó kis csapatát Jézus Krisztussal, a nagy igazolóval hasonlithatjuk össze, amint övéivel Sion hegyén van. „És látám és ime, egy Bárány áll vala Sion hegyén és övele százegyvennégy ezren, akiknek homlokukon irva vala az ő Atyjának neve" (Jelenések 14 : 1.)

[25] A völgyben táborozó midiániták azokat példázzák, akik most az „ütközet (döntés) völgyében" mint Sátán hordái táboroznak, ahol a nagy vitás ügy teljesen el fog dölni. „Tömegek, tömegek, az itélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az itélet (ütközet, döntés) völgyében!" (Jóel 3 : 14). Ezt a szöveget más fordítások és széljegyzetek a héber szöveg hű fordításában „cséplés völgyének" nevezik (Ésaiás 28 : 27; Ámos 1 : 3.) Sátán, az ellenség, szervezetestől ebben a völgyben lesz Jehova dicsőségére elcsépelve és felmorzsolva. Isten prófétája „zajgó tömegekről beszél az itélet völgyében" a csata ideje előtt. Ama körülmény, hogy az Úr most feltárja népe előtt e prófécia jelentőségét, határozottan oly jelnek tekinthető, hogy a nagy vitás ügy eldöntésének napja közel van s hogy a Mindenható Isten nagy napjának csatája rövidesen kitör.

Bátorság.

[26] Gedeon háromszáz főből álló kis csapata a támadásra készült; e kis csapat előnyomulása

FEL

nagy bátorságot követelt Gedeontól és embereitől. A bátorság nem jelent vakmerőséget. Az olyan ember bátor, aki a nagy veszély pillanatában vonakodás nélkül előre nyomul, s nem a saját erejében, hanem azon hatalomban bízik, amely a háta mögött áll. Gedeon embereivel semmiképpen sem mérkőzhetett volna meg az ellenség erejével; emiatt Jehova felsőbb erejére (bölcsességére) kellett támaszkodniok és arra is támaszkodtak és Istenben való teljes hitüket fejezték ki, amidőn parancsait teljesítették. Jehova most is ellátja népét minden szükséges erővel, ígérettel és buzdítással. Földön levő kicsi bizonyságtevő csapata tudja, hogy ereje semmi az ellenség erejéhez hasonlítva; mindazáltal előrenyomul és fujja a kürtöt Jehova dicsőítésére; ezt az ellenség előtt cselekszi, a mögötte álló felsőbb hatalomra támaszkodva. A maradékot Jehova Isten Jézus Krisztus utján látja el minden szükséges erővel, buzdítással és győzelmi öntudattal. Részére van megírva: „Senki sincs olyan mint Jesurun Istene, az egeken száguld segitségedre, a magas felhőkön. Hajlékod az őskorok Istene, alant vannak az ő örökkévaló karjai; elűzi elöled az ellenséget s ezt mondja; pusztitsd!" (Mózes V. 33 : 26, 27) Ezek a hívek örvendenek azon kiváltságnak, hogy a Mindenható Isten szolgái lehetnek; Jézus Krisztus, Jehova nagy igazolójának parancsnoksága alatt szolgálnak és teljesen bíznak az Úr győzelmében.

[27] Sötétségben nagyobb bátorság kell az ellenséggel való szembeszálláshoz. Éjszaka, és nagyon sötét volt,amidőn Gedeon Istentől parancsot kapott, hogy a támadást megkezdje. Mi most „az utolsó napokban" élünk, a jelen kor veszélyekkel teljes és a nagy sötétség ideje. „Mert ime, homály boritja a földet és sötétség a népeket; de rajtad feltámadt az Úr (Jehova) és az ő dicsősége feletted ragyog." (Ésaiás 60 : 2) Jehova népére sugároztatja világosságát és az az ő erejében vonul előre. Gedeon valószinüleg sátrában feküdt, amidőn az Úr felkeltette és megparancsolta, hogy a harcra készüljön. „És monda néki az Úr azon az éjszakán: Kelj fel, menj alá a táborba, mert kezedbe adtam őket." (7 : 9) Az ütközet és az ellenség elpusztításának helyét és idejét Jehova határozza meg. Ez sötét idő volt az ellenség számára. Az ellenség előörsei nyilván jelentették a midiániták parancsnokának Gedeon seregének csekély voltát; ezért az ellenség Gedeon kis csapatát semmibe tekintve, aludni tért, amint besötétült, sőt az éjjeli őrök vagy előörsök sem törődtek s nem vigyáztak.

[28] Ha a prófétai kép akkori viszonyait a mai eseményekkel összehasonlitjuk, megláthatjuk, hogy a Sátán szervezetét alkotó tömegek megvetéssel tekintenek Jehova kicsi csapatára; emiatt nem törődnek s nem vigyáznak. Habár Jehova az ellenséget értesítette teljes pusztulásának itéletéről, Jehova bizonyságtevőit csak tovább is megvetően kezeli és a saját erejében bízik. Lehet, hogy egy kicsit nyugtalan, amidőn az üzenet hozzá jut, de rövidesen napirendre tér felette, amidőn arra néz, hogy mily hatalmas és nagy tömeg s emiatt azzal altatja magát, hogy semmi baj sem érheti. Jehova engedte, hogy a midiániták betörjenek Izrael földjére, hogy a maga idejében összemorzsolja őket. Most pedig engedi, hogy Sátán hadaival Góg vezetése alatt szövetséges népének hazájába törjön és a hívekkel erőszakoskodjon; Jehova Isten ezt amiatt engedi meg, hogy azon a helyen és időben támadja meg az ellenséget és elpusztítsa, amelyet arra választott. (Ezékiel 39 : 1-5). Jehova Isten az ellenséget nappal is éppen úgy el tudta volna pusztítani, mint éjjel; de arra kell gondolnunk, hogy a Gilboa hegyén prófétai képet alakitott, hogy ezáltal oktassa, segitse és megerősítse felkent népét a jelen veszélyes időkben, közvetlenül Armageddon előtt.

[29] Az emberi teremtmények természetük folytán gyengék, ezért félnek egy hatalmasabb ellenségtől; bátorságra van szükségük, hogy az ellenséget a csatában megtámadják. Miután Isten megparancsolta Gedeonnak, hogy felkeljen és az ellenség táborába lemenjen, igy szólt hozzá: „Ha pedig félsz lemenni, menj le te és Púra, a te szolgád a táborba" (7 : 10). A Gedeonhoz intézett e kijelentés nem jelenti azt, hogy Jézus Krisztus fél az ellenségtől; hanem a prófétai kép e cselekménye Jézus Krisztus tagjainak, a hű maradéknak javára örökittetett meg. A maradék félős természete 1922 óta nagyrészt eltávozott, most már nem fél úgy, mint tiz év előtt. Ezt a félelmet az Úr jósága üzte ki, állandóan erőt nyujtván a híveknek, feltárva azon eseményeket, melyek már régen erősítésükre, reménységük megszilárditására megirattak (Róma 15 : 4). A tények mutatják, hogy Gedeon egyáltalán nem félt, amidőn az ellenségre támadt s az ő félelemnélkülisége és bátorsága példázza a Jehovában feltétlenül megbízó és az Úr Jézus Krisztus vezetése alatt álló maradék bizalmát s ez mutatja, hogy teljesen az Úrra támaszkodik és Armageddonban győzni fog. A maradék a legkevésbbé sem kételkedik az ütközet eredményében s ezért bátran előre menetel Jehovának és igazolójának dicsőségét hangosan hirdetve. Természetesen a nagyobb Gedeon tudja, hogy az ütközetben győzni fog; s azok, akik vele vannak, hivatalosak, választottak és hívek, tehát ugyancsak a győzelem tudatában élnek.

[30] Amidőn Gedeon lement az ellenség közé szétnézni, Púra, a szolgája is elkísérte. Szolgájának neve „lombot" jelent, mégpedig friss, tavaszi zöld galyat. Púra kétségtelenül a háromszáz közé tartozott, tehát a maradék oly tagjait példázza, akik előbb részesülnek a próféciák értelmében s azokat másoknak elbeszélik. Bátorság kellett ahhoz, hogy éjszakai időben két ember felderítő munkára vállalkozzon, éppen igy most is bátran kell eljárnia munkájában a hű maradéknak, ha megállapitani akarja az ellenség helyzetét és az Isten akaratával egyező cselekményeket, hogy aztán azokat végre is hajtsa.

FEL

Küldöttek.

[31] Jehova a maga módján és idejében juttatja szolgáihoz utasításait. Néha még az ellenség szervezetének tagjait is oly szavak kiejtésére használja, amelyekből felkent szolga-osztálya hasznost tud meríteni. Jehova könnyen oly szavakat helyezhet angyalai utján az ellenséges szervezet valamely tagjának ajkára, amiről aztán Isten hívei tudomást szereznek. Ez a feltevés egyezik Isten Gedeonhoz intézett utasításával, hogy Gedeon az ellenség előőrseit megközelitse és beszédüket kihallgassa. „És hallgasd meg, mit beszélnek, hogy annak utána megerősödjenek a te kezeid és menj alá a táborba. „És lement ő és Púra, az ő szolgája a fegyveresek szélső részéhez, akik a táborban voltak." (7 : 11) Az ellenség beszéde közömbös lehet részünkre; de amit Jehova Isten közöl, életbevágóan fontos. Ha tehát arra inditja az ellenséget, hogy akkor beszéljen, amikor mi is halljuk, akkor hallgassuk meg; mert a tudósítás az Úrtól származik. Az a tudósítás, amit Gedeonnak és Púrának is hallaniok kellett, valószinüleg Jehovától eredt, habár az ellenség szervezetének egyik tagján keresztül történt is. Az angyalok Isten küldöttei, kiket akaratának teljesítésére használ. Angyalt küldött Gedeonhoz s most ismét angyalt használt arra, hogy ujabb tudósításokat juttasson Gedeonhoz-a jelen alkalommal ember szája utján.

[32] A következő dőre kérdést intézték hozzánk: „A f-irat az angyalok oktatását is szolgálja-e?" Semmiképpen! Az Úr kétségtelenül az angyalokat használja az igazság közzétételére, s a Jézus Krisztus hű követői, akik az Úr igazságának közleményeire figyelnek és követik, emberek és angyalok látványosságai, akik őket figyelik, hogyan őrzik meg feddhetetlenségüket a hűségesek Isten előtt. (Kor. I. 4 : 9) Ez azonban semmiképpen sem azt jelenti, hogy Jehova földi bizonyságtevői oktatnák az angyalokat; az angyalok valószinüleg örömmel kísérek szemmel azokat az embereket, akik, Jehova előtt feddhetetlenségüket megőrzik s ezzel bebizonyitják, hogy Sátán hazudott. Szövetséges népét kétségtelenül Isten vezeti, amennyiben szent angyalai utján juttatja hozzá közleményeit. „Bölccsé teszlek és megtanitlak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged" (32. zsoltár 8). „Az Úr angyala tábort jár az Ot félők körül és a kiszabadítja őket" — zsoltár 8.

[33] Mivel láttuk, hogy Gedeon már előzőleg is nagyobb értelmet kért Jehovától, valószinüleg a köv. höz hasonlóan könyörgött: „Uram, neveld az én hitemet!" (Lukács 17 : 5) Jehova válaszolt könyörgésére és teljes támogatásáról biztositotta Gedeont s azután küldte a csatába, igy erősítette meg Gedeon kezeit, úgy hogy lemehetett a táborba. Pontosan igy van most a hű maradék esetében is. Jehova nem küldi csatába a maradékot, csak miután megerősíti és felbátoritja az Úrban. Isten a maradékot a csata előtt egy bizonyos idővel megismerteti azon prófétai képek jelentőségével, amelyeket régen éppen emiatt alakittatott. Népét hitben, szeretetben, összetartásban épitette fel és „lelke által megrősítette a belső ember szerint" (Efezus 3 : 16.) A hivek és a bátrak nem magukban, s nem is más teremtményekben, hanem teljesen az Úrban bíznak. „Boldog ember az, akinek te vagy erőssége s a te ösvényeid vannak szívében. Erőről erőre jutnak, mig megjelennek Isten előtt a Sionon" (84. zsoltár 6, 8). Mi most „Jehova napján" élünk, népét most a nagy nap küzdelmére való előkészitésül tanitja; kezében tartja és akaratának teljesítésére használja. „Ama napon a Seregek Úra lesz ékes koronája és dicsőséges koszoruja népe maradékának; és ítéletnek lelke annak, aki az ítélőszékben ül, és erőssége azoknak, akik visszanyomják a kapukig az ellenséget." (Ésaiás 28 : 5, 6.)

Cselszövők.

[34] A midiániták szövetségeseikkel összeesküdtek Jehova szövetséges népe, az izraeliták ellen és le akarták verni. Isten szövetséges népének értesitésére és az eredményről biztosítására küldte Gedeont szolgájával az ellenséghez üzenetének tudomásul vételére, amit másnak a szája utján eszközölt s amiről Gedeon s a vele levők a helyzet valódi állását felismerhették. Azt a tarka tömeget Sátán és társai toborozták össze és vitték Izrael országába s most mocskos táborában aludt, amelyet Isten kísértője veretett vele. Igy gyüjtötte most a hasonmásban Sátán tisztátlan szellemei utján Isten felkenjei ellen a nemzeteket cselszövésre össze, hogy őket elpusztítsa. Ezt a cselszövést Jehova felkentjei ellen oly célból tervezték ki és kezdték meg, hogy megakadályozzák nemezetté való megalakulásukat, hogy Sátán minden téren szabad kezet nyerjen. (83 zsoltár 1-12) Tudott dolog, hogy ebben a cselszövésben a láthatók magukat az emberek előtt kétszinü módon Isten választottainak nevezik s azt állitják, Isten őket hatalmazta fel a világ kormányzásával. Ezek az istentelen cselszövők most a zsoltáros kijelentésével mondják: „Hadd foglaljuk el Isten hajlékait!" (83 zsol. 12). A Gedeon-képlet pontosan a mai eseményeket tükrözi, ami ugyancsak azt bizonyitja, hogy ez a kép a maradék javára szerezteteti és örökittetett meg, hogy abból reményt és erőt meritsen a jelen időben. Főképpen az ördögi szervezet álszent ága akarja most elszántan kezéhez ragadni a világ kormányzati ügyeit s akarja kipusztitani Isten felkent népét. A csata napjának közelségét bizonyita a római papság szemtelensége is, hogy mily szemérmetlenül viselkedik most az egykor „a szabadok és bátrak hazájának" nevezett országban (Amerikában).

[35] Ha most megszemléljük a képet, látni fogjuk, hogy a midiániták és összeesküvő társaik 400-at az 1-hez számitva, multák felül Gedeon csapatát. Igy most is óriási tömeget alkotnak Isten felkent seregének ellenségei Jehova bizonyságtevőinek kicsi seregéhez képest. Az ellenség szilárdan eltökélte, hogy Jehova bizonyságtevőire támad és kipusztítja a földről. Sátán egyesült eszközei azzal

FEL

számolnak, hogy teljesen a saját hatalmukba kerithetik a világot; heves támadásuk Isten népe ellen óriási vihar kitöréséhez hasonlit.

[36] Jehova prófétája utján a következőket iratta meg Gógról, Sátán seregeinek vezetőjéről: „És feljössz, bemégy mint a szélvész és leszel mint a felleg hogy beboritsd a földet, te és minden sereged, a sok nép veled...Hogy zsákmányt vess és prédát prédálj, hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, amely a pogányok közül gyüjtetett egybe, mely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén." (Ezékiel 38 : 9, 12). A midiániták tevéi, melyeknek számát Gedeon számtalanoknak mondja, azon számtalan eszközt példázza, melyeket Sátán ezen utolsó napokban az Úr serege ellen felhasznál. A kereszténvinek nevezett nemzetek között világszerte sokan fegyverek, munició és más romboló eszközök nagyobb arányu gyártása mellet agitálnak, hogy ellenségeik támadásival szemben fel legyenek készülve. Ezt az egész dolgot Sátán inditotta el, célja arra irányul, hogy minden népet nehány ember hatalma alá vessen, hogy ezek aztán ő (Sátán) közvetlen kormányzása alatt uralkodjanak mindeneken s mindenkit elpusztítsanak, aki sikra mer szállani Isten-és országa mellett; igy akarja Sátán megnyerni a harcot s akarja a maga javára eldönteni a vitás ügyet. Ezen igazságok meglátása nélkül minden ember elfordulna Istentől és elpusztulna; valóban úgy van, amint az Irás mondja: „Ahol nincs mennyei (az igazság) látás, a nép elvadul" (Példb. 29 : 18.) Ámde Isten betekintést nyujtott felkent népének igazságaiba és bizonyságtevőjéül kinevezte, hogy másoknak az igazságot megmagyarázza; ezeket a bizonyságtevőket Isten a jószándéku emberek szövétnekéül rendelte, hogy mindazok, akik vele szövetséget kötöttek, akarata szerint cselekedjenek s tudják, mely úton kell járniok. Isten éppen ezen okból tárja fel most a prófétai képek jelentőségét s küldi bizonyságtevőit igazságának hirdetésére, hogy más emberek is tudomásul vegyék és megismerjék — Ésaiás 42 : 6; 7 : 10, 12.

[37] Hogy Jehova megmutatta Gedeonnak az ellenség nagy haderejét és tevéiket, melyek harci eszközeiket jelképeztek, azt példázza, hogy most a jelen időben felkent népének tudtára adja mindazon igazságokat, miket tudniok kell az ellenségről és szándékairól. Emiatt most a maradékot terheli ama nagy felelősség, hogy a nagyobb Gedeon parancsaira figyeljen, azokat megfogadja, elmenjen és a népet önként oktassa Isten és országa felől. Nem választhat másképpen. Jehova bizonyságtevőjévé kell lennie s ezért kell nagy prófétájára, Jézus Krisztusra, a nagyobb Gedeonra hallgatnia. Ha Isten felkentjei elhanyagolják vagy nem akarják teljesiteni az ő parancsait s nem akarják hirdetni igazságát a nagy harc kitörése előtt, ez pusztulásukat jelenti. Ez a világos helyzetkép Isten népét illetőleg a jelen időben (Máté 24 : 14; Apcsel. 3 : 20-23).

[38] Az ütközet órája elközelitett s arról Gedeont és embereit a harc kezdete előtt értesiteni kellett. Gedeon szolgájával ebből a célból közelitette meg az ellenség táborát, hogy azt és a helyzetet kikémlelje. Igy most is közel van Armageddon csatája és arról Isten népének értesitést kell nyernie, még kitörése előtt, s amidőn azt megtudja, másokkal is közölnie kell, főképpen a jóindulatu emberekkel, akik Isten akaratát megismerni és követni akarják. Az Úr most emiatt utasitja a maradék hű tagjait arra, hogy tartsák jól szemelőtt az ellenség állásait és ügyeljenek az Úr utasitásaira, mert igy fogják meg tudni, mily események bekövetkezésével számolhatnak s minek cselekvését kivánja tőlük meg az Úr. Gedeon szolgájával az ellenség táborának közelébe ment. Kihallgatta a beszélgetést. Mit jelentett az és mit példáz a jelenre nézve Isten népét illetőleg?

Jehova harca.

„Jehováért és Gedeonért." — Bírák 7 : 18.

IV. rész

JEHOVA néha álom vagy látomás útján szól az emberekhez és igy segiti őket értelemhez. Mivel most a Jehovának szentelt nép a Szentirás birtokában van amely Isten kinyilatkoztatott akarata, többé nem kell álom útján részesülnie oktatásban; ámde ez nem azt jelenti, hogy Isten nem tudna többé úgy cselekedni, ha jónak látná. A hajdani időkben Jehova a hozzá ragaszkodó emberekhez álmok és látomások útján szólott és eképpen oktatta őket. Áronhoz és Mirjámhoz Isten a következőképpen szólott: „És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet! Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én meg jelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal" (Mózes IV. 12 : 6). Az álom oly eszköz tehát, mely útján Jehova gondolatokat támaszthat teremtményeiben. Jehova hatalma korlátlan, tehát bármely eszközt tetszése szerint felhasználhat céljaira. Szándékainak keresztülvitelében gyakran olyanokat is felhasznált, akik nem voltak az ő hívei, amit több szentirati szövegből láthatunk.

[1] Gedeon az Úr utasitása szerint éjjel megközelitette az ellenséges tábort s természetesen először az ellenséges tábor előőrseire kellett bukkan-

FEL

nia. Isten küldte oda Gedeont, így akarta közöltetni vele, amit tudnia kellett. „Mikor pedig Gedeon odament, ime, az egyik férfiu éppen álmát beszélte el a másiknak és monda: Ímé, álmot álmodtam, hogy egy sült árpakenyér hengergett alá a midiániták táborára és mikor a sátorig jutott, megütötte azt, úgy, hogy eldölt és felfelé fordította azt és a sátor ledőlt" — 7 : 13.

[8] Ezt az álmot kétségtelenül Jehova támasztotta ebben az emberben, akinek nevét meg sem említi, és beszéltette el Gedeon füle hallatára, hogy Istentől tudomást nyerjen affelől, mit várhat a közeljövőben. Ez nem volt jelentéktelen, üres álom, amilyenek a gyomor túltömése folytán szoktak keletkezni. Ennek az embernek az álma a Nabukodonozoréhoz hasonlított, amelyben őt Isten, akaratának előmozdítására részesítette (Dán. 2 : 31—43). Kétségtelenül Sátánnek és más gonosz angyaloknak is hatalmukban áll, hogy álmokat támasszanak és látomásokban részesítsék az embereket. Ez az ember azonban, aki álmát Gedeon füle hallatára elbeszélte, nem Sátántól volt annak látomására használva. Ő Jehova eszköze és küldötteként szerepelt. Ez bizonyitja, hogy Jehova közleménye, s nem a küldött személye a fontos. Ez az ember az ellenséges tábor tagja volt; de azon tény, hogy ily jelentőségteljes álmot látott, s azt Gedeon füle hallatára elbeszélte, ama feltevést támogatja, hogy annak az álomnak jelentőségét az Úr felkent bizonyságtevőivel akarta közöltetni, még pedig abban az időben, amidőn a felkent bizonyságtevők az ellenség táborának közelében lesznek, t. i. rövidesen a Mindenható Isten nagy napjának csatája előtt. Ez fokozza Jehova maradékának érdeklődését e tárgy iránt.

[9] Isten népe az utóbbi években az ellenséges tábor közelébe jutott, mégpedig éjjeli időben. Először meglátta, hogy az ellenségnek hatalmas szervezete van és az ellenségesen áll szemben a Felséges szervezetével. Amint látszik, az Úr nem egyszerre tárja népe elé összes szándékait, hanem csak fokozatosan. 1927 jul. 22-én a torontói nagygyülésen „A világhatalmak elmulásáról" hangzott el egy nyilvános előadás, amelyet sokan személyesen, és még többen rádion hallgattak. Az előadó előadásának egy részében Nabukodonozor rettentő állóképének látomásáról és a „kőről" beszélt. Ekkor már helyesen értelmeztük a kő jelentőségét, de a rettentő állókép jelentősége még nem volt világos; ez mutat ismét arra, hogy az Úr népét csak fokozatosan juttatja a próféciák jelentőségének értelméhez

[10] Ez az ember elbeszélte, hogy álmában egy sült árpakenyeret látott, amely (kéz érintése nélkül) a táborra gurult. Ez szembetűnően egyezik Nabukodonozor álmával, amelyben emberi kéz érintése nélküli szikladarab legurulását látta (Dán. 2 : 34). Egy kis ködarab, mely egy nagy hegységből szakad ki, első látásra jelentéktelen benyomást kelt. Éppen ily jelentéktelennek tünhetett fel egy sült árpakenyér, amely a hatalmas táborra gurul. Ez Jehova bizonyságtevőit példázza, akik éppen ily jelentékteleneknek tünnek eszköze a világ kormányzására; ez nagy meglepetés lesz az ellenség részére. Jehova bizonyságtevői most jelentéktelenek tünnek fel; de ezek a hűségesek Jehova nagy szervezetének részét képezik, a nagyobb Gedeon mellett állnak és hatalmas erő támogatását bírják. „Hajlékod az őskorok Istene, alant vannak az Ő örökkévaló karjai" (Mózes V. 33 : 27). Jehova bizonyságtevőinek igénybevétele a nagyobb Gedeon vezetése alatt valóban nagy meglepetés az ellenség részére. E tények tudata erősíti, vigasztalja és bátoritja most a maradékot. Jehova nagy cselekedeteit egészen kicsi dolgok útján példáztatja. A zsidók gabona-aratásának kezdetén, nyomban a pászka után egy kéve, vagy mérték árpával áldoztak az Úrnak, ez Jézus Krisztust, a halottak zsengéjét példázza (Mózus III. 23 : 10, 11; Kor. I. 15 : 20). Így használ Jehova kicsi dolgokat nagy események példázására.

[11] Az álomban említett árpakenyér „a midiániták táborába gurult egészen a sátorig". Ez a sátor (a Nabukodonozor látomásában előforduló szobor) lábszárainak, vas és agyag lábainak felel meg. Ez a sátor kétségtelenül az ellenséges haderő főnökéé vagy főparancsnokáé volt s valószinüleg a Góg parancsnoksága alatt álló látható sátáni szervezetet példázza. A kis árpakenyér, amint az álom elbeszéli, a sátornak futott, felborította és hosszában a földre döntötte; természetesen ily állapotban már nem volt használhető. Így van bemutatva, hogy a Sátán szervezetében tanyázók, főképpen annak hadereje, a Mindenható Isten nagy napjának harcában nem menekülhet meg. (Jeremiás 25 : 35). Így tárja fel most Jehova hű maradéka előtt, minek kell először történnie a Mindenható Isten nagy csata-napján; ezt a maradék bátoritására és megerősítésére cselekszi, hogy reménységében megszilárduljon.

[12] Ezután az Úr egy másik embert is felhasznált prófétai kijelentésre úgy, hogy Gedeon azt is hallotta: „A másik aztán felele és monda: Nem egyéb ez mint Gedeonnak,a Joás fiának, az Izraelből való férfiunak, fegyvere, az ő kezébe adta Isten Midiánt és egész táborát" (7 : 14). Ez a „másik" is az ellenség seregéhez tartozott s nyilván nem jószántából volt Jehova tolmácsa. Szavaiból látjuk, hogy csupán annak tolmácsául szerepelt, amit Isten gondolataiban támasztott s amit most Gedeonnal is végighallgattatott. Ennek a „másiknak" nem volt tehetsége próféciák magyarázására; de Jehova angyala működtette ajkait a magyarázat elmondására. Oly eszköz vagy Isten csatornája-e a WT, mely útján Isten népét felvilágositja? Ha Isten az ellenség táborából egy istentelent fel tudott használni — és fel is használt —, sokkal inkább felhasználhat egy, teljesen az ő szolgálatára szentelt eszközt népének felvilágositására; és fel is használta. Isten 1927-ben kezdte feltárni népe előtt Nabukodonozor álmát. Azután 1930-ban a folyóiratban is közöltette annak helyes magyarázatát. A következő lépcsőzetek vezettek a nagy szoborkép jelentőségének megértéséhez: Az 1926-

FEL

ban megjelent „A borsajtó" c. cikk; azután 1926 „A Sionban elhelyezett kő" c. cikk. Senki emberfia sincsen feljogosítva a próféciák magyarázására; ha tehát Isten ezen igazságokat népe elé tárja s népe azt látja, hogy megegyezik a tényekkel, akkor azt a magyarázatott az Úrtól származottnak tekintse és fogadja örömmel.

9 Isten az álommal kapcsolatban említett „másikat" csupán oly eszköz vagy csatornaképpen használta mely útján üzenetét Gedeonhoz és embereihez juttatta; ez az üzenet főképpen a jelen kor maradékának hasznára szól és örökíttetett meg. A nagyobb Gedeon nem kezdi meg korábban Armageddon csatáját, csak miután angyalai útján értesíti Jehova Isten föltárt igazságáról a földön tartózkodó hű maradékot. Ama tény, hogy most részesültünk kiváltságosan ennek megértésében, erősen arra mutat, hogy a csata napja igen közel van. Ez a „másik" azután így szólt az álomlátóhoz: „Ez nem más, mint a Gedeon fegyvere." Gedeon kétségtelenül közölte a táborban a háromszázzal ezt a hírt. A maradék most megértette ennek jelentőségét s tudja, hogy ez a „fegyver" nem a sajátja, hanem Jehováé s az Ő ereje, melyet nagy hadvezérének, a Gedeonnál nagyobb, Jézus Krisztusnak adott, aki az isteni ítéletet az ellenségen végrehajtja — János 5 : 27; Jelenések 19 :15.

9 Az Úr Isten most királyát, akit egykor kicsi kőnek nevezett, trónjára emelte. Jehova most Jézus Krisztus, a király, kérésére kiszolgáltatta neki Sátán hatalmas szervezetét, amely elvetemült szervezetet most rövidesen széttördel mint cserépedényt (2. zsoltár 8, 9). Krisztus 1918-ban felemelkedett a magasságba, azaz, elfoglalta nagy, felséges tisztségét Jehova főszervezetében, a templomban, amint meg is van írva: „Felmentél a magasságba, foglyokat vezettél, adományokat fogadtál emberekben: mégpedig pártütőket is (hogy elpusztítsd őket)" (68. zsoltár 19, angol-f.). Ez a prófétai kijelentés Armageddonban fog egészen beteljesülni.

10 A két midiánita előőrs nem sejtette, hogy Gedeon kihallgatta „körbeszédüket". Sátán képviselői most sem tudják megérteni, honnan tudják előre Jehova bizonyságtevői az ő szándékaikat. A feljegyzés nem mutatja, hogy ez a két midiánita más midiánitáknak is elbeszélte volna az álmot és beszélgetésüket; de ez nem is fontos. Amidőn most Sátán látható képviselői az igazságot hallják, csak megvetően kezelik. Sátán szervezetének látható vezetői, főképp az önző farizeusok nem méltatják figyelmükre az igazságot. Ezek még csak a meghallgatását is „méltóságukon alulinak" tartják. Ha a két midiánita elbeszélte volna is az álmot, nyilván senki sem tulajdonított volna neki fontosságot a táborban. Az azon alkalommal elhangzott üzenet csak Gedeonnak és kicsi csapatának szólott; így a mai közlemény is főképp Isten földön élő hű népének szól — Róma 15 : 4.

11 Most, amidőn hallja az igazságot, az megragadja a hű maradékot; s amidőn Gedeon hallotta azoknak az embereknek beszélgetését, megragadta a szívét és Istenhez könyörgött. „És mikor hallotta Gedeon az álomnak elbeszélését és annak magyarázatát, meghajtá magát és visszatére az Izrael táborába és monda Keljetek fel, mert kezetekbe adta az Úr Midián táborát" (7 : 15). Gedeon bizonyosan Jehova gondviselése alatt csendben imádkozott és nem hangosan adott kifejezést abban az időben hálájának. Így Isten népe is, amidőn most az igazságot tudomásul veszi, csendben köszöni meg Istennek minden jóságát. Gedeon Jehova Istennek, s nem embereknek hálálkodott. Így Jézus Krisztus hű követői is most az Úrnak, Jehovának és királyának mondanak köszönetet s nem az embereknek.

12 1928 aug. 5-én, vasárnap, hangoztatta először Isten mai felkent népe a köv. csatakiáltást: Az Úrnak (Jehovának) és felkentjének fegyvere!" Ez jelezte a Gedeon-kép megértésének kezdetét; azóta Jehova rendre mindig többet és többet tárt fel erről és más próféciákról; most pedig a maradék sokkal tisztábban lát. Jehova 1931-ben közölte, hogy hű bizonyságtevőit nevével felruházta s most ez a jelszava: „Az Úrnak (Jehovának) és Gedeonnak fegyvere!" Ez a felkent maradéknak nyilván azt jelenti, hogy a hívek mindenike most Jehova Isten bizonyságtevője és félelem nélkül kell hirdetnie, hogy Jehova az igaz Isten és Krisztus a király. A félénkeknek, remegőknek és közömbösöknek nem lesz részük Armageddon harcában. Aki azt mondja: „inkább engedi, hogy mások dolgozzanak s ha saját maga nem is vesz részt a munkában, Isten kegyelméből és jóságából majd csak neki is juttat valamit", valóban nagyon és keservesen fog csalódni. A harc napja eljött és a háromszázban példázottakban ama vágy lobog, hogy elvégezzék az Úrtól rájuk bízott feladatot. Valóban boldog sors jutott osztályrészül a Felséges és a nagy Király cselédeinek!

13 Gedeon hite tetszett Istennek s fel is jegyeztette arról szóló elismerését. (Zsidók 11 : 32) Gedeon hite még a harc kitörése előtt kifejezésre jutott. Igazi bátorság volt szükséges az ellenség megtámadásához, mivel 400-szorta nagyobb túlerővel állott szemben; igazi bátorság azon teljes hitből és bizalomból származik, amelyet az isteni vezetés alatt fejezhet ki az ember. Gedeon visszasietett kicsi csapatához és kiadta a parancsot: „Keljetek fel, mert kezetekbe adta az Úr (Jehova) Midián táborát!" Ez az Istenben való hit bátor megvallása volt. A maradék most még sokkal indokoltabban mondhatja egymásnak: „Az Úr (Jehova) az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége, kitől remegjek?... Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis O-benne bízom én." (27. zsoltár 1-3).

14 A teljes, Istenben való hit és nagy lelkesedés nem azt jelenti, hogy az ember dőrén viselkedjék és meggondolatlanul belevesse magát valamibe, amibe még angyalok is félnek belemenni. Ezt bizonyítja Gedeon viselkedése. Tudta, hogy hatalmas ellenség megtámadására készül s emiatt stratégiai körültekintéssel intézte a támadás előkészü-

FEL

letelt. „És a háromszáz embert három csapatba osztá el és mindeniknek kezébe egy-egy kürtöt adott, és üres korsókat és fáklyákat a korsókba." (7 : 16). Gedeon stratégiai tervet készített arról, hogyan tudja kicsi csapatával legjobban megtéveszteni az ellenséges hordákat. Erre kétségtelenül Isten indította őt: ezenkívül Gedeonnak valószínűleg eszébe jutott, mit szólott Isten egy korábbi alkalommal népéhez: „És közületek öten százat elűznek és közületek százan elűznek tizezret és elhullanak előttetek ellenségeitek fegyver által." (Mózes III. 26 : 8).

[15] Most Isten maradéka, mely az ellenség előtt megvallja az Ő nevét, legyen józangondolkodású és az Úr beszédei által vezéreltesse magát. Ha hiszszük, hogy az Úr utasításokkal látja el földön levő népét és vezeti munkáját, utasításait látható szervezete útján osztogatja, akkor az Ő harcosainak mindenike fogadja meg elővigyázatosan utasításait s törekedjék józan ésszel teljesítésére; közben pedig mindenkor könyörögjön az Úrhoz, hogy angyalát elküldje népe előtt minden munkájában való kormányzására és vezetésére. Isten felkent népe minden idők legnagyobb harca előtt áll. Elővigyázattal kell tehát eljárnia és a felülről származó bölcseséget kell használnia.

[16] Embereit Gedeon három csapatba osztotta. Ezt a stratégiai tervet biztosan Jehova angyala támasztotta Gedeon gondolataiban. Ez mutatja, hogyan kell intézni a támadást a jelenben. Gedeon három csapata az Úr munkájának nem három ágát példázza; mert a három csapat egy testületet alkotott. Ama körülmény, hogy három, s nem négy csapat volt, nem azt jelenti, hogy nem négyzet példázza Isten intézményeit A képletből később meglátjuk, hogy Sátán látható szervezete, amely ellen a támadás irányul, három tagozatu, azaz három hatalom csoportból, politikai, gazdasági és vallási elemből áll. Erről mondja a Jelenések 16 : 19: „És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének, és a nagy Babilon megemlitetek az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából." Ha a bizonyságtevés csak a hamis vallás-elem ellen irányulna, Sátán szervezetének legerősebb ága figyelmenkivül maradna. Isten azonban megerősítette népét szívében, hogy bátran magyarázza meg a sátáni szervezet összetételét s mindenik része előtt közölje Isten ítéletét nyilvánosan, hogy azt a jóakaratu emberek tudomásul vegyék, hallják és megértsék, hogy aztán jóbelátással is cselekedjenek. A bizonyságtevés végzésére való kivonulás nem emberi rendelésből történik; munkáját az Úr vezeti, mégha nem is hallunk hangokat, melyekkel azt kormányozza. A küszöbön álló küzdelem Jehova harca; ebben a csatában Ő Jézus Krisztus, legfőbb tisztviselőjét használja, s aminek cselekvésére most népét utasítja, az Ő akarata szerint történik.

[17] Az ókorban szokásban volt, hogy a vezér a támadáskor megfujta trombitáját, így gyüjtötte össze csapatait. (Birák 3 : 27; 6 : 34; Sámuel I.13: 3) Gedeon mindeniknek trombitát adott a háromszáz közül s ezzel arra mutatott, hogy mindnyájan vezérek vagy parancsnokok. Ezt azt példázza, hogy az Úr felkentjeinek teljes férfiuságra kell fejlődniök Krisztus Jézus egységében, tehát valóban véneknek vagy éretteknek kell lenniök a Krisztusban. Nem szabad csecsemőknek lenniök, akiket dajkálni -vagy porázon vezetni kell. (Efezus 4 : 14) Természetesen, ez nem azt jelenti, hogy Isten szervezetében basáskodniok kell, hanem, mindnyájuknak teljes egyetértésben kell előrevonulniok és férfiasan kell viselniök magukat. Ezt azok figyelmeztetéséül mondjuk, akik most a maradék soraiban zavart vagy bomlást akarnak előidézni. Aki meg akar maradni az Úr seregében nemcsupán hajlandónak kell lennie, hanem törekednie is kell a teljes egyetértésben és összhangban való eljárásra. Most a maradék között nincsenek sem kicsik, sem nagyok, hanem ők mindnyájan egyek s mindnyájan úgy szólaltatják meg a híradást, ahogyan azt a nagyobb Gedeon parancsolja. Jehova a maradék iskolázására az ellenséggel szemben való döntő felvonulásukat illetőleg adta és szólaltatta meg 1922-től 28-ig a „hét trombitát," így tett szert a maradék gyakorlatra a trombitálás terén (Jelenések 8 : 9; 11 : 15-19).

[18] Nyilván Isten akarata, hogy munkájának egy része titokban történjék, amig kinyilatkoztatásának ideje eljön. Ezt azon körülmény példázza, hogy Gedeon üres korsókkal szerelte fel embereit, melylyel elfödték fáklyáikat. Az Úrnak úgy tetszik, hogy munkájának egy részét rejtve tartsa, amig feltárásának való felvonulása és állásfoglalása csendben történik; meg van irva, hogy úgy jön el mint „a lopó, éjszaka." Így vonul fel a maradék is csendben és nem tüntet. A maradék nem kérdezi meg az ellenségtől, hogy felvonulhat-e ellene. A maradéknak az ellenségtől való engedély kérése nélkül végeznie kell munkáját. A fáklyák biztosan izzódtak a korsókban és fellobbantak, amidőn a korsókból kivették. „Minden, ami kiderül, a világosság által lesz felderitve, mert a világosság az, ami mindent felderít" (Efezus 5 : 13, angol-f.). A fáklyáknak korsóval letakart fénye rávetődött a háromszáz ösvényére és ez egyezik is Isten kegyes gondviselésével a jelen kor kicsi maradéka részére. „A Te Igéd az én lábaim szövétneke és ösvényem világossága" — 119. zsoltár 105.

[19] Gedeon nem arra utasította embereit, hogy egymást bámulják s magukat egymással összehasonlitsák annak megállapitására, ki a legnagyobb közöttük. A parancsokat Gedeon osztogatta s a többieket a maga követésére hívta fel: „És monda nekik: Én reám vigyázzatok és úgy cselekedjetek. Es ímé, én bemegyek a tábornak szélébe és akkor, amint én cselekszem, ti is úgy cselekedjetek" (7 : 17). Most immár mi láthatatlan vezérünkre, a nagyobb Gedeonra, Jézus Krisztusra tekinthetünk s akképpen cselekedhetünk, ahogyan Ő cselekedett a Szentírás prófétáinak leírása szerint; munkánkat az Ő utasítása szerint kell végrehajtanunk. Ő utasítja teendőire a maradékot. Ezeket

FEL

az utasításokat azon a helyen adja, ahol a világosság el van födve, t. i. a templomban; ott ragyog az a templomban levőknek; de a kívülvalók semmit sem látnak belőle. Azután megparancsolja híveinek, hogy vonuljanak ki és hirdessék ama nagy igazságokat, amelyekben részesültek, mégpedig bátran hirdessék. A hívek Isten és fő tisztviselőjének, Jézus Krisztusnak példáját fogják- és kell is követniök, mert ők Isten és Krisztus a legfőbb hatalmak (Róma 13 : 1). A maradék teljes egyetértésben kell hogy együtt dolgozzon. Ezt nem tudjuk eléggé hangsúlyozni. Hadd vegye most egyszer és mindenkorra tudomásul a maradék, hogy senkinek sem áll jogában megfélemlítenie őt és parancsolnia neki. De ha híven követjük Jézus Krisztus példáját és az ő utasításainak nyiltan és készségesen engedelmeskedünk, ezzel másokat is annak megértéséhez fogunk segíteni, mit kell most cselekedniök. Úgy véljük, a WT-nek többé nem kellene sem időt, s fáradságot arra fordítania, hogy magukat Jehova bizonyságtevőinek vallók közti nézeteltéréseket és ellentéteket elsimítani törekedjék. Most mindenki jól vigyázzon a saját útjára (eljárásaira) és gondosan vigyázzon a nagyobb Gedeon utasításainak teljesítésére. Ha valaki nem akar neki engedelmeskedni, ez a maga baja. Segits, ahol segítséget kérnek; de ne akarj senkit sem megtartani a kis csapat soraiban, aki nem akar maradni. Most az előnyomulás utolsó előkészületeit kell megtenni és ezt gyorsan kell cselekedni.

[20] Gedeon közölte embereivel a teendőket. Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon most szintén közli hű követőivel teendőiket és a hívek megfogadják parancsait. „Ha én a kürtbe fuvok és mindazok, akik velem vannak, akkor ti is fujjátok meg a kürtöket az egész tábor körül és ezt kiáltsátok: Az Úrért (Jehováért) és Gedeonért!" (7 : 18) Amidőn a hét angyal Jézus Krisztus parancsára sorjában megfujta a hét trombitát, a hű maradék is hasonlóképp cselekedett. A trombiták megharsantak és értesítették és figyelmeztették az ellenséget, hogy be van kerítve s hogy a harc közvetlenül küszöbön áll. Ez mutatja, hogy Isten az ellenséges erőket értesíteni és figyelmeztetni akarja Armageddon eljöveteléről, hogy Isten bátor kicsi csapata bekerítette és biztos pusztulás vár reájuk. Még mielőtt ezt a maradék megértette, már elküldte az Úr (a maradékot), hogy Sátán szervezetének elemeit figyelmeztesse és értesítse; ez a munka immár megtörtént.

[21] Gedeon a trombiták, illetve riadó fuvására utasította embereit és az ellenség szívét félelem szállta meg; ugyanakkor kiáltaniok kellett: „Az Úr (Jehova) és Gedeon fegyvere!" (Angol-fordítás, más fordítások szerint „Az Úrért és Gedeonért!") Ez a csatarivalgás, mely Gedeon embereinek ajkairól elhangzott, nyilvános megvallása és kihirdetése volt az Úr-Isten harcának, nevének megdicsőítésére, igazolására és tiszteletére. Ezzel a Mindenható Isten neve dobatott a harcba és a csatának győzelmesen kellett végződnie, mert különben még nagyobb gyalázat hullott volna Jehova nevére. Ez a név volt erős bástyája és oltalmazója a háromszáz főből álló kis csapatnak ugyanily erős bástyája most is Jehova neve népének. „Erős bástya Jehova neve; odaszalad az igaz és biztonságban van" — Példb. 18 : 10, angol-f.

[22] Eljött az idő, amidőn Jehova nevének világszerte hirdettetnie kell, mégpedig óriási hatalmának az ellenséges szervezettel szemben való kinyilvánítása előtt. Ezt a hű maradéknak kell hirdetnie; mert Isten a jelen időt erre szentelte, amint írva is van: „Éppen emiatt támasztottalak téged, (az ellenséget), hogy megmutassam rajtad hatalmamat, s hogy nevemet világszerte hirdessék (bizonyságtevőim)" (Mózes II. 9 : 16). Hasonlóképpen most Jézus Krisztusnak, Jehova akarata végrehajtójának nevét is hirdetni kell; emiatt szól így a csatakiáltás: „Gedeonért"!

[23] A midiániták immár ismerni kezdték Gedeon nevét; tudták róla, hogy síkra mert szállani Izrael ügyéért, mégpedig Izrael Istenének nevében. Gedeon teljesen összhangban élt Jehovával. Most csapatát az ellenség ellen vezette, s mivel éjszaka volt, mely őt elrejtette az ellenség pillantásától, Gedeon nevét volt szükséges kiáltani, hogy az ellenség tudomásul vegye, hogy Gedeon csatája Jehova nevében folyik. Ez nem csorbította meg semilyen tekintetben sem Jehova dicsőségét, hanem éppen kimutatta, kinek a meghatalmazásából cselekszik Gedeon. Éppen így kell most ismertetni Jézus Krisztus, Jehova királyának nevét is. Krisztus rejtve van az ellenség pillantása elől, mivel szellem és az ellenség nem tud szellemeket meglátni. De a riadónak most fel kell harsannia, hogy Jézus Krisztus a felséges Istennel egy, s a nagy Jehova legfőbb végrehajtója, hogy a látszatkereszténység hangoztatta ugyan Krisztus nevét, de eljövetelekor elutasította Őt; s hogy most Krisztus mint Jehova legfőbb ítélet-végrehajtója teljesen megsemmisíti az ellenséget. Ő Isten választott vitéze, győzni is fog Jehova nevében és beiktatja az igazságot. — Péter I. 2 : 4—8; 118. zsoltár 19—26; 2 : 6—10.

[24] 1935 jeligéje: Jehováért és Gedeonért! Ez nemcsupán alkalmas jelige ebben az évben, hanem ezután Isten felkent népének találó csatakiáltása is, amig Armageddon harca elől és teljes lesz a győzelem. Isten népe rá fog zendíteni erre a csatakiáltásra és Isten dicsőségét fogja mindenki ajka zengeni, aki életben marad. Nemcsak a háromszázban példázott hű maradéknak kellene folytonosan harsognia ezt a jelszót, hanem mindenki más is, aki határozottan Jehova és királya mellett foglal állást. Jézus szavaival élve, mondja mindenki, aki hallja: „Jöjj!" (Jelenések 22 : 17). A harc napja itt van! A Gonoszság hatalmai rövidesen elbuknak és elmúlnak s az igazak fognak diadalt ülni. Akkor aztán állandósulni fog a jólét a földön. A csata jelszava felhangzott; mert az Jehovának a harca és Ő mindig győzni fog.

FEL

Csatarend

[25] Az ellenséges haderők állása mutatja világosan, hogy Gedeon embereivel Északon, Nyugaton és Délen sorakozott fel, mivel az ellenség Keleten táborozott, tehát a nyilt völgyben a két csapat között. Gedeon azért vezényelte ily helyzetbe vitézeit, hogy az adott pillanatban az ellenség azt higyje, hogy nagy haderő támad reá. Gedeon maga vezényelte az egyik száz főből álló csapatot és az ellenséges előőrsök közvetlen közelébe nyomult; a másik két csapat pedig a maga kijelölt helyén állott. Mindez zaj nélkül történt (t. i. a három csapat elhelyezkedése). Ez találóan példázza, hogyan intézkedik a nagyobb Gedeon Armageddon tekintetében az elbarikádozott ellenséggel szemben. „És leméne Gedeon és az a száz férfi, aki vele volt, a tábor széléhez a középső éjjeli őrség kezdetén, amikor éppen az őrség felváltatott és kürtölének a kürtökkel és összetörék a korsókat, amelyek kezükben valának" (7 : 19). Gedeon kicsi csapata kijelölt állásaiba érkezett. Amint látszik, az ellenség három őrségváltásra osztotta fel az éjszakát; a középső őrségváltás így éjfélre esett. Ez az őrség kakasszóig, illetve a hajnal derengéséig állott szolgálatban, akkor kezdődött a harmadik őrség ideje, amely a Nap teljes feljöveteléig tartott. A midiániták valószínűleg Gedeonnal csete-patéra vagy kisebb csatározásra számithattak; de azt csekélységnek gondolták. Az őrségváltást tehát hanyagul végezték. Nem vigyáztak, nem gondolták, hogy a maroknyi izraelita-sereg éjszaka megtámadja a nagy tábort. A midiániták nem értették meg, hogy Jehova Isten vezeti a támadást.

[26] Mennyire ráillik ez a jelen helyzetre! Sátán szervezetének erői számosak és hatalmasak. Még Róma papihatalma is azzal dicsekszik, mily sok millió ember áll soraiban s mily beláthatatlan hadianyag fölött rendelkezik. Ezek és szövetségeseik úgy látják a dolgot, hogy Isten Jehova bizonyságtevői csak maroknyian vannak és vonulnak csatára Sátán szervezete ellen. Ezek szemében ez a maroknyi ember értéktelen és figyelemre nem méltó. Sátán földi képviselői nagyságukkal kérkednek és fennhéjázóan sétálnak le s fel, azt gondolva, így mindenkinek imponálni fognak, mindenki teljesiteni fogja utasításaikat és Jehova hű bizonyságtevői ellen fog fordulni. Ezek nem értették meg, hogy Jehova Isten ott áll kicsi bizonyságtevő serege mellett és óriási, láthatatlan hadsereggel rendelkezik Jézus Krisztus parancsnoksága alatt, aki a kitűzött időben az ellenséggel megvív. A jelen valóban lebilincselő nagyszerűségekkel teljes az Istennek felszenteltek számára; mert láthatják, hogyan vonulnak fel a haderők s tudják, hogy a nagy ütközetnek közel kell lennie.

[27] Gedeon három csapata rövidesen éjfél után kijelölt helyeiken állott és a parancsra várt. Csendben, észrevétlenül ment oda. Ez teljesen egyezik az Úr Jézus Krisztus eljövetelének módjával, valamint haderejének a nagy csatára vonatkozó felvonultatásával. „Imé, eljövök mint a tolvaj!" (Jelenések 16 : 15) „Az Úr napja pedig úgy jő majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve, felbomlanak és a Föld és a rajta levo dolgok is megégnek" (Péter II. 3 : 10). „Mert igen jól tudjátok, hogy az Úrnak napja úgy jön el, mint a tolvaj, éjjel" — Thess. I. 5 : 2.

[28] Gedeon minden embere kijelölt helyén állott, amig a jelt parancsnokától megkapta. Gedeon parancsára aztán nyomban óriási lárma kezdődött, amidőn a háromszáz kürtje az éjszaka csendjébe belesüvített. Ehhez a lármához a háromszáz cserépkorsó összetörése is hozzájárult s nyomban fellobogtak a fáklyák is, melyeket a korsókkal elfödtek s a fáklya fénye megvilágította a mezőt az ellenség állása előtt. A hirtelen nagy zsivaj és a fellobbanó fény pánikot idézett elő a midiánitak között. Igyvan ez most is; az igazság hirdetése, a kisérő világosság felvillanása előre hirdeti Sátán szervezetének elmúlását, amitől képviselői közül sokan elsápadnak és megremegnek mivel rémes veszély közeledését érzik. Eddig az a nézet uralkodott, hogy a korsók összetörése Isten felkent népe testének, illetve földi edényének összetörését jelenti, hogy a világosság feltudjon ragyogni mások előtt. De a Szentirás nem támogatja ezt a feltevést. Mert ama képlet az Armageddont közvetlenül megelőző eseményeket példázott és a kürtök megfuvásának és Gedeon harcosai lármájának rendeltetése az ellenség megfélemlitése volt. Amidön az Úr Jézus Krisztus hozzákezd az ellenség megtámadásához és Armageddonban „Vas-veszszővel" bánik el vele, oly nagy zaj támad, mintha sok cserépedényt törnének össze. „Összetöröd őket vasvesszővel (jogarral): széjjelzúzod őket mint cserépedényt" (2. zsoltár 9). „És uralkodik rajtuk vasvesszővel (jogarral), mint a fazekas edényei széttöretnek, amiképpen én is vettem az én Atyámtól" — Jelenések 2 : 27.

Az ütközet kezdetét veszi

[29] A kürtöket a cserépkorsók összetörése után is tovább fujták; ez azt mutatja, hogy Gedeon embereivel nem támadott azonnal a midiánitákra, hanem a helyükön maradtak a tábor körül, amig parancsot nem kaptak az előnyomulásra. „És kürtölt mind a három csapat a kürtökkel és összetörték a korsókat és balkezükben tartották a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, hogy kürtöljenek és kiáltának: „Fegyverre! Jehováért és Gedeonért!" — 7 : 20.

[30] Jehova a kürtölést nyilván láthatatlan seregeinek jeladásul rendelte, amidőn azok a midiánitákra kell hogy törjenek. Gedeon serege semmiképpen sem tudott volna életre-halálra megvívni a midiánitákkal; emiatt Jehova láthatatlan seregeivel végeztette el azt, amit Gedeon emberezös eljárás jeladása volt s arra mutat, hogy Isten ivel nem tudott volna elvégezni. A kürtölés a kiláthatatlan hadereje nyomban közbelép az Ő látható harcosainak védelmére. Ez Jehova azon utasításával egyezően történt, amit korábban tudatott szövetséges népével: „És mikor viadalra

FEL

mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségetek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fujjatok riadót és emlékezetben lesztek az Úr (Jehova) előtt és megszabadultok a ti ellenségeitektől" (Mózes IV. 10 : 9) Ez határozottan Armageddonkor is be fog igazolódni, amidőn Jézus Krisztus, Isten nagy hadvezére megnyitja a harcot. „Felvonul Isten harsona szónál, kürtzengés közt az Úr" — 47 zsoltár 6.

31 A midiániták a háromszáz kürt hangjából arra következtettek, hogy ugyanannyi vezér parancsnoksága alatt álló csapat támadott reájuk, mivel minden csapat vezérének szokott csak trombitája lenni. De Jehova láthatatlan hadereje tényleg a midiánitákra rontott, s ez sokkal veszélyesebb haderő volt a midiánitákra nézve a háromszáz emberből álló csapatnál. Ez a kép azt mutatja, amit Jehova később prófétája útján is kijelentett, s ez azt bizonyítja, hogy semilyen hatalom sem diadalmaskodhatik Jehova népe fölött, amidőn népével van; olvassuk: „Ne félj! mert sokkal többen vannak akik veled vannak, mint ellenségeid"(Kir. II. 6 : 16). Most vegyék tudomásul ezt mindazok, akik Jehova mellett állnak, bízzanak és higyjenek teljesen Istenben s tudják meg, hogy siker fogja koronázni az Úr fáradozását a fenyegető nagy csatában. „Föld kerekségének minden lakói és földnek lakósai meglássátok, mikor a hegyeken zászló emelkedik és hallgassatok, ha kürt szól!" — Ésaiás 18 : 3.

32 Most Jehova kinyilatkoztatott akarata szerint van, hogy hű bizonyságtevői megfujják a kürtöt, hogy a jóakaratu emberek tudomásul vegyék, miszerint a nagy ütközet kezdődésének ideje eljött és Sátán szervezetének el kell mulnia. Ezt azon esemény is példázza, amidőn a médek és a perzsák megtámadták Babilont, amely város Sátán szervezetét illusztrálja (Jeremiás 51 : 27—29). „És megrendül a föld és rázkodik, mert az Úr gondolatai beteljesednek Babilon ellen, hogy Babilon földét pusztasággá, lakatlanná tegye" (29. vers). Jehova rendelkezik hadiszervezetével s értesíti az elkövetkezőkről kicsi, földön levő maradékát, hogy bátor legyen és teljesítse parancsait. „És megjelen felettök (Isten szervezetének tagjai fölött) az Úr és nyíla repül mint a villámlás; az Úr-Isten kürtöt fuvall és déli szelekben nyomul elő. A Seregeknek Ura megoltalmazza őket (övéit); megemésztik és letapossák a parittyaköveket és isznak és zajongnak mint a bortól és megtelnek mint a csészék és mint az oltár szegletei" — Zakariás 9 : 14, 15.

33 Gedeon emberei a korsók összetörése után balkezükkel magasra tartották a fáklyákat és jobbkezükben a kürtöket fogva, állandóan kürtöltek. Időközönként félbeszakították a kürtölést és kiáltották: „Az Úrnak és Gedeonnak a kardja!" Most eljött az idő Jehova szava világosságának lobogtatására, ami az ő szándékának hirdetését jelenti. Ezt Jehova bizonyságtevőinek kell végezniök, amidőn az ellenség szervezete elé kerülnek, t. i. bizottságok, törvényhozó testületek s biróságok előtt; mindenkor az igazság fényét kell ragyogtatniok. Ez jelenti be a közeli eseményeket s a jóakaratuakat is értesíti, hogy az igazságot megismerjék és aszerint állástfoglaljanak. Jehova bizonyságtevői most nem maradhatnak csendben, ha hívek akarnak lenni Istenhez. Tovább kell kürtölniök és lobogtatniok fáklyáikat. „Hirdessétek a nemzetek között és hallassátok és el ne titkoljátok; ezt mondjátok; Bevétetett Babilon; megszégyenült Bél, letörtetett Merodák, megszégyenültek az ő faragott képei, letörettek az ő bálványai" (Jeremiás 50 : 2). Hadd jusson most a népek és nemzetek fülébe a riadó, lássanak valami világosságot is és tudják meg, hogy Isten felkent népével van! (Ésaiás 62 : 1, 2). Mialatt Gedeon emberei fáklyáikat lobogtatták, állandóan kürtöltek s így Jehova büntetését hirdették az ellenséggel szemben. Így kell most Jehova bizonyságtevőinek hirdetniök az igazságot és kihirdetniök Jehova büntetését a világ istentelen nemzeteivel szemben. A csata jelszava: „Az Úr és Gedeon kardja!" — mindenkinek megmutatja, hogy ez az Isten harca, hogy Ő áll a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus jobbja felől és teljes diadalhoz segíti. „Az Úr a te jobbod felől; megrontja az ő haragja napján a királyokat" — 110. zsoltár 5.

34 Gedeon embereinek azon eseménykor tanusított viselkedése ugyancsak azt bizonyitja, hogy ama csata a Mindenható Isten nagy napjának harcát példázza: „És mindenik ott állott a maga helyén a tábor körül. Erre az egész tábor futásnak eredt és kiáltozott és menekült" (7 : 21). Minden ember a maga helyén állott, nem vonult vissza s ez mutatja a felkenteknek határtalan Istenben való bizalmát Armageddon csatájának kitörése előtt. Ezzel bemutatást nyert, hogyan állnak szilárdan a hűségesek az Úr erejében és nem hátrálnak meg, mivel jól tudják, hogy ez a harc Jehováé. Isten ugyanazon parancsa szól nekik is mint korábbi időkben élő népéhez: „Álljatok veszteg és lássátok meg az Úr (Jehova) szabadítását! ... Nem ti kell hogy harcoljatok" (Krónika II. 20 : 17). A feljegyzés nem mutatja, hogy Gedeon embereinél kard vagy valamily más öldöklő fegyver lett volna ezen alkalommal. A maradék sem testi fegyverekkel harcol. Gedeon emberei fáklyákkal és kürtökkel voltak felszerelve, ami azt mutatja, hogy Isten felkent népe az Igazság kétélű kardjával és az Igazság fényével van felszerelve (Efezus 6 : 12—18). Nem szükséges testi fegyverekkel harcolnia. Az Úr ereje és pajzsa.

35 Gedeonnak a kijelölt helyükön álló emberei Jehova azon hű és engedelmes bizonyságtevőit példázzák, akik parancsai iránti teljes szófogadással Neki szentelték magukat s akiknek munkája az igazság folytonos közléséből áll. A midiániták kiáltoztak és menekültek; de Gedeonnak és háromszáz emberének kevés köze volt az ellenség megfutamításához. Ez Jehova csatája volt nevének igazolására, s emiatt lehetünk bizonyosak affelől, hogy Jehova láthatatlan hadereje vert oly nagy félelmet a midiánitákba és futamitotta

FEL

meg. Ezt bizonyitja Zakariás jövendölése is, amely az Ur utasitására iratott: „Azon a napon — igy szól az Ur —, megverek minden lovat rettegéssel, a lovagját pedig őrültséggel; de a Júda házát nyitott szemmel nézem, a népeknek pedig minden lovát vaksággal verem meg" — Zakariás 12 : 4.

[36] Amidőn a midiániták menekülni kezdtek, Gedeon emberei tovább kürtöltek, mire a midiániták egymásnak estek és gyilkolni kezdték egymást. „És mikor a háromszáz ember belefujt kürtjébe, fordítá az Ur kinek-kinek fegyverét az ő felebarátja ellen az egész táborban és egész Béth-Sittáig futott a tábor Czererah felé, Abelmehola határáig, Tabbathon túl" (Bírák 7 : 22). Ez bizonyítja kétségtelenül, hogy az Jehova csatája volt és Armageddont példázza, amely háborút Jehova láthatatlan hadseregei fogják megvívni, valamint, hogy Jehova fogja előidézni, hogy az ellenség kölcsönösen lekaszabolja egymást. Jehova inditotta fel a midiánitákat hogy fegyvereiket egymás ellen használják, igy fogja az Ur megverni az ellenséget Armageddonkor, amint irva is van: „És ez lesz a csapás, mellyel megcsapkod az Ur minden népet (ellenségeit), amelyek Jeruzsálem (azaz, az ő népe) ellen gyülekeznek: Megsenyved a húsuk, és pedig, amig lábaikon állnak, szemeik is megsenyvednek gödreikben, nyelvök is megsenyved szájukban. És azon a napon lesz, hogy az Ur nagy háborúságot támaszt közötök, úgy, hogy kiki a maga társának kezét ragadja meg (t. i. az ellenség) és a maga társának keze ellen emeli fel kezét" — Zakariás 14 : 12, 13.

[37] Jehova most a nagy nyomor jelen napjaiban a maradék bátorítására és erősítésére tárja fel az évszázadok előtt megiratott próféciák jelentőségét. Most kétségtelenül feltárja előtte, hogy Armageddon az Ő háborúja, s hogy a saját maga igazolására és megdicsőitésére buktatja el az ellenséget. „Mondd meg Zorobábelnek, Júda fejedelmének: Én megindítom az eget és a földet. És felforgatom az országok királyi székét és elsorvasztom a pogány országok erejét és felforgatom a szekeret és a benne ülőket és lehullanak a lovak és rajtuk ülők; kiki az ő atyjafiának fegyvere által" (Aggeus 2 : 21, 22). Úgy, amint Isten előreközölte prófétája útján, fog elpusztulni ama csatában Góg, Sátán minden haderejével. „És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Ur-Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen lészen. És törvénykezem vele döghalállal és vérrel, és ömlő záporesőt, jégeső köveit tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, amely vele lesz. És nagynak s szentnek mutatom s megejelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Ur" — Ezékiel 38 : 21—23.

[38] Az amalekiták a midiániták szövetségesei voltak s vereségük szintén Jehova nevének igazolását képezte és Mózes erre vonatkozó próféciájával egyezően történt: „Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élével. És monda az Ur Mózesnek: Ird meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól. És épite Mózes oltárt és nevezé nevét Jehova-Niszszi-nek" — Mózes II. 17 : 13—15.

[39] Sátán szövetséges hadereje egyik részének sem fog sikerülni, kimenekülni Armageddonból. A midiániták és szövetségeseik egész hada a sötétségbe futott; hajnalban nyilván észrevették, hogy kölcsönösen kaszabolták egymást és megszüntek, hogy ujra-szervezzék magukat s kiheverni igyekeztek borzasztó menekülésüket. A kép eme részében a pusztító menekülésből és mészárlásból megmaradtakat a Jordán keleti oldalán találjuk, amint kétségbeesve összegyüjteni törekszenek megmaradt hadaikat az újabb ütközetre. Fog-e sikerülni nekik ujabb megerősítéseket szerezniök, hogy az izraelitákat megtámadják és megverjék? Sikerülni fog-e Sátán hatalmainak összeesküvésük végrehajtása, amelyet Jehova mostani szövetséges népe ellen szőttek? A Gedeon-képlet az eseményeket azon pontig példázza, melyek az armageddoni csata kitöréséig nyúlnak. Isten prófétájának azon jövendölése, amely jelenkori felkent népének imájaként lett feljegyezve, bizonyitja, hogy Gedeonnak a midiánitákkal vívott harca jelképi jelentőségű és Sátán szervezetének megsemmisitését s Jehova nevének igazolását példázza. Emiatt imádkozik most Isten felkent népe a következőképpen: „Úgy bánj velük mint Midiánnal, mint Siserával, mint Jábinnal a Kison-patakánál! Akik elvesztek vala Endornál, és a föld szemetévé lőnek. Tedd őket, fejedelmüket olyanokká mint Orebet s mint Zéebet, Zebáhot és Szalmunáht, minden felkentjökkel Én Istenem tedd őket olyanokká, amilyen a porfelhő és amilyen a polyva a szél előtt; olyanokká mint a tűz, amely meggyujtja az erdőt és mint a láng, amely elégeti a hegyeket. Igy kergesd őket a te szélvészeddel és forgószeleddel igy rettentsd őket! Töltsd el arcukat gyalázattal, hogy keressék, Uram, a te nevedet. Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké és piruljanak s pusztuljanak, hogy megtudják, hogy te, akinek neve Jehova, egymagad vagy felséges Isten az egész földön" (83. zsoltár 10, 14—19). Gedeon keleti irányban üzőbe vette a midiánitákat, ahol azok, a Jordán közelében megálltak. El tudott-e ott menekülni az ellenség, s mit példáz e kép többi része?

1935, febr. 15.

FEL

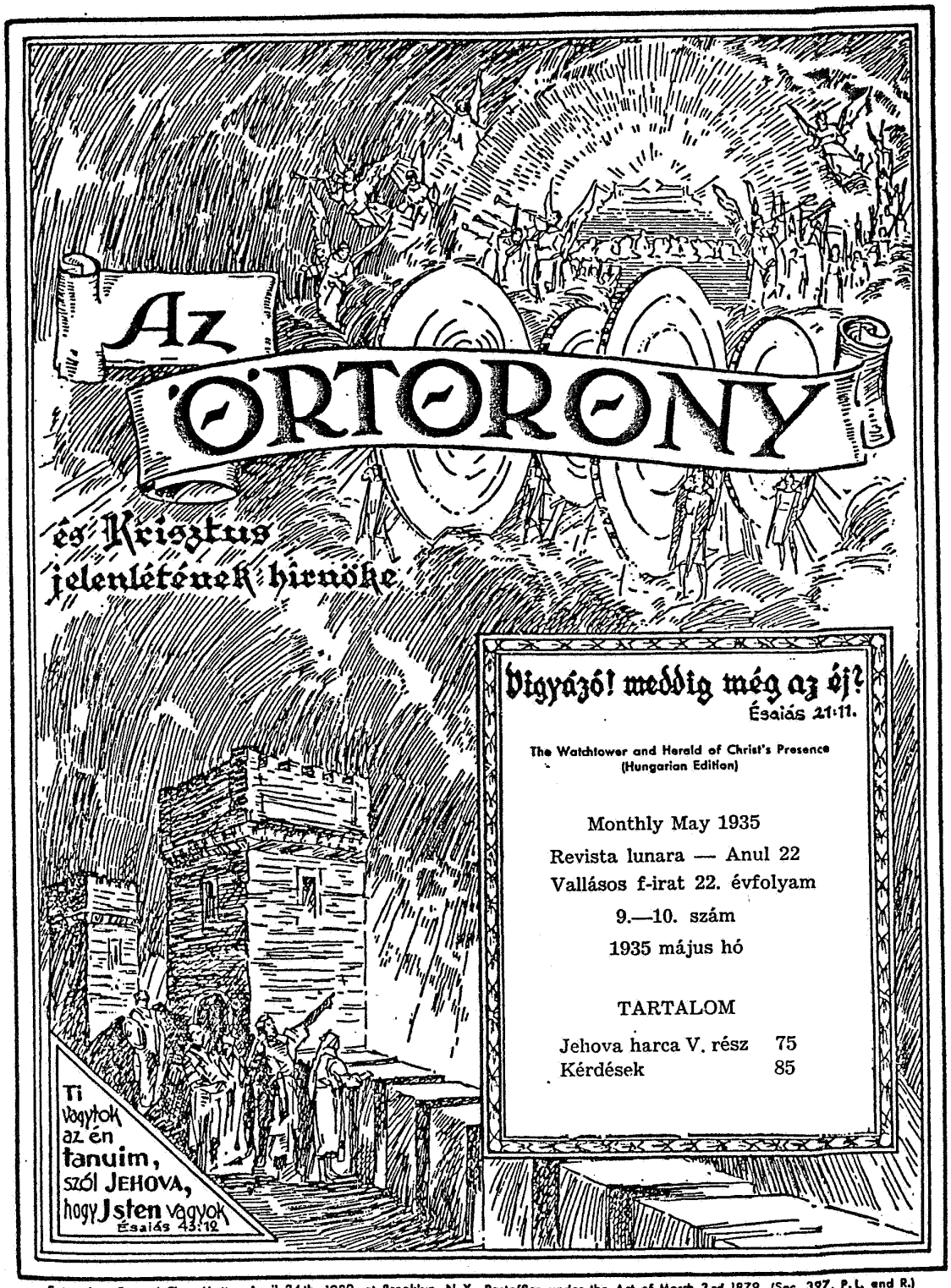

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly May 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
9.—10. szám
1935 május hó

TARTALOM

Jehova harca V. rész 75
Kérdések 85

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P. L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov,

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Ádám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az Igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel síkra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:

Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában: egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:

Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de biblii si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:

A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Nem járt le még az előfizetés?

Felhívjuk valamennyi Őrtorony olvasó figyelmét az előfizetés idejekoráni megújítására. Különösen az olyan Őrtorony olvasók kell hogy idejekorán írjanak a Társulatnak, illetve az esedékes összeget kiegyenlítsék, akik a folyóiratot posta útján kapják, mert ellenkezőleg töröltetnek az Őrtorony-olvasók névsorából. Az idegen állambeli olvasók forduljanak az illetékes hivatalhoz.

Bizonyság Jehováért és Gedeonért

Jehova bizonyságtevőinek legközelebbi nemzetközi nagy bizonyságtevő hete június 1—10-ig tart. Erre a nagy szolgálati-alkalomra tegyék meg a felkentek a szükséges előkészületeket. E hét folyamán egy könyv s két füzet képezi a rendkívüli ajánlatot. Közelebbiekkel a Bulletin szolgál.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smíchov, U Nikolajky 15.

Ára: 1.— Kč. Watch Tower nyomda, Praha-Smíchov.

FEL

Jehova harca.

„Az Úrért (Jehováért) és Gedeonért" — Bírák 7 : 18.

5. rész.

MIUTÁN Jehova ítéletét szeretett fia, a nagyobb Gedeon utján végrehajtani kezdte az ellenség szervezetén, addig nem fogja beszüntetni a harcot, amig azt teljesen meg nem semmisiti. Jehova már évszázadok előtt feljegyeztette ítéletét sátánra és istentelen szövetségeseire vonatkozólag; most pedig „ezen utolsó napokban" a prófétai nyilatkozatok jelentőségét feltárja hű bizonyságtevői előtt és megismerteti velük, hogyan hajtja végre ítéleteit. Isten a sátánnak és szervezetének pusztulásáról szóló ítéleteinek följegyeztetése után még évszázadokon keresztül megtürte létezésüket s megtüri mindaddig, amig eljön mindenhatósága kinyilvánitásának ideje, miután az ő bizonyságtevői előzőleg világszerte hirdették nevét. Most immár elérkezett a leszámolás ideje, amidőn ellenségei a „port fogják nyalni" (72. zsoltár 9). Ez mindnyájuk elpusztulását jelenti (92. zsoltár 9). Jehova e prófétai kijelentései a jelenkor maradékának bátoritására és megerősítésére irattak meg, amidőn az ellenség a legelvetemültebb és legerőszakosabb. „Tüzes kemencévé teszed őket megjelenésed idején; az Úr az ő haragjában elnyeli őket és tűz emészti meg őket. Mert gonoszságot terveztek ellened, csalárdságot gondoltak, de nem vihetik ki" (21. zsoltár 10—12). Jehova „jobbja" szeretett fia, az Úr Jézus Krisztus, aki nagyobb mint Gedeon, Ő hajtja végre Jehova ítéleteit. „Erőt vészen a te kezed szorongatóidon és minden ellenségeid kivágattatnak" — Mikeás 5 : 9.

[2] Jehova prófétája, Mózes utján mondja: „Ha megélesitem fényes kardomat és ítélethez fog kezem: bosszut állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek. Megrészegitem nyilaimat vérrel és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és a foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejéből" (Mózes V. 32 : 41, 42). Ez minden gonosztevő végét jelenti (Náhum 1 : 9). Isten Igéjének e világos kijelentései tárják fel most a Gedeon — képletet s bizonyitják, hogy Armageddon Jehova nevének maradéktalan igazolását fogja jelenti.

Színváltozás

[3] A midiániták „Abelmehola partjáig menekültek Tabbath mellett" keleti irányban. Ezen az emlitett helyen született Elizeus próféta. Az ellenség itt megállott s mialatt ujjászervezte haderőit, Gedeon gyorsan tartalékokat vont magához. „És egybegyüjtettek az Izrael férfiai Naftaliból, Áserből és az egész Manasséból és úgy üzék a midiánitákat" (7 : 23). Most a 9 700 ember, kik a vízpróbán kiestek, valamint ama 22 000, kik félelemből vonultak vissza, bevonattak a további akciókba a fronton. Nem szabad azonban zavarba esnünk ama körülmény miatt, hogy az egykor visszautasitottak most odahivattak. Gondoljunk mindig arra, hogy Jehova ott egy képet alakitott annak példázására és bemutatására, amit éppen Armageddon előtt akar cselekedni. Az izraeliták csupán a nekik kijelölt szerepet játszották el. Mint emberek semmi tekintetben sem voltak fontosak. Amiképpen az ember a biblia különböző képleteiben kettős cselekményben is szerepel, úgy történt itt is. Az ellenséggel a harcot először Gedeon és háromszáz embere kezdte meg, de a harc még nem volt befejezve. A képlet e jelenetéig a háromszáz ember Jézus Krisztus igazi követőit, a maradékot példázza, Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon közvetlen vezetése alatt. De most változik a kép s azt mutatja, hogyan avatkozik bele a harcba Jehova mennyei, láthatatlan hadereje, üldözi s pusztítja el tényleg is az ellenséget. Azok az emberek, akiket Gedeon most a háromszázan kivül magához gyüjtött, az Úr láthatatlan haderejét példázzák. A háromszáz főből álló kicsi sereg elvégezte a bizonyságtevés munkáját, pánikszerű félelembe ejtette az ellenséget annyira, hogy az ellenség egymásratámadt és menekülni kezdett. A kép ezen része Istentől alakitott egy másik képnek felel meg, amely Ezékiel 9-ben van leirva.

[4] Ezékiel ezen próféciájában egy irószerszámos ember jelenik meg, végig megy a városon és a panaszkodó, jajveszékelő embereket megjelöli; ez a maradék bizonyságtevését példázza. Nyomában — az Ezékiel — képletben — „hat, öldöklő fegyverekkel felszerelt férfi vonul", akik a pusztitást végzik; ez a hat férfi az Úr láthatatlan seregét példázza. Ugyanigy a Gedeon — képlet; a nagyobb létszám itt a csatában álló és az ellenség elpusztitását végző mennyei sereget példázza. A Gedeon-képlet utolsó részében a „gonosz szolga" — és a „bűn embere vagy a veszedelem fia" — osztálynak nevezett osztály, amely az ellenséges szervezet kegyetlen papságát is magában foglalja, Midián szövetségeseiben, az amalekitákban van pél-

FEL

dázva. Más szóval: az egyik részen állnak Isten összes ellenségei, a másikon az Úrhoz, Jehovához és Jézus Krisztushoz hívek és odaadóak vannak.

[5] A hasonmási midiánitáknak és szövetségeseiknek, illetve sátán szervezete nyomasztó járma most Jehova földön élő maradékát terheli; de az írás kimutatása szerint az Úr széttöri ezt a jármot az armageddoni harc kezdetén. Ezt a nyomasztó igát a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus fogja letörni; mégpedig rövid idővel hatalmának felöltése és uralkodásának kezdete után, olvassuk: „Mert terhes igáját (a maradék igáját) és háta vesszejét (jobb keze, Jézus Krisztus utján) az őt nyomorgatónak botját összetöröd, mint a Midián napján; mert a vitézek harci saruja és a vérbefertőztetett öltözet megég (az armageddoni csatában) és tűznek eledele lészen." Miért? — „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lészen és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének" (Ésaiás 9 : 4—6). Jehova az armageddoni csatában a nagyobb Gedeon utján teljesen végetvet minden törvénytelenségnek. „És gáttörő árvízként elpusztítja helyüket és gyűlőlőit sötétség üldözi. Mit koholtok az Úr (Jehova) ellen? Elpusztít Ő, nem lészen kétszer veszedelem" — Náhum 1 : 8, 9, angol-f.

Mennyei seregek

[6] Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon ezen a ponton összes mennyei seregeit harcba veti; ezt példázza Gedeon cselekedete. „És követeket külde Gedeon az egész Efraim hegységébe, ezt izenvén: Jöjjetek alá a midiánita ellen és foglaljátok el előttük a vizeket Béthbaráig és a Jordánt is" (7 : 24). Ez mutatja, hogy Jézus Krisztus most hadbaszáll az ellenség ellen és mennyei seregek vannak kíséretében. Efraim itt nem a „számtalansokaságot" példázza, ahogyan Hóseás 7 : 8-al kapcsolatban van emlitve. Efraim itt a Krisztus parancsnoksága alatt harcoló mennyei haderőket jeleníti meg. „Efraim minden férfiai felvonultak Gedeon parancsára és elfoglalták az ellenség előtt a vizeket Bethbaráig és a Jordánt is", így a visszavonulás útját elvágták az ellenség előtt. A prófétai kép most azt mutatja, hogy az ellenség nem fog utat találni, melyen elmenekülhetne; ez teljesen egyezik is egy másik jövendöléssel, mely Jehova utasítására iratott: „És nincs hova futniok a pásztoroknak és menekülniök a nyáj vezéreinek" (Jeremiás 25 : 35). Amiképp a Baál-hívei közül egysem menekült meg Jehu fegyverétől, az armageddoni harcban egyetlenegy ellenség sem fog megmenekülni Jézus Krisztusnak és haderőinek kezétől — Kir. II. 10 : 24, 25; Ezékiel 9 : 5, 6.

Óreb és Zéeb

[7] A feljegyzés feltárja, hogy a midiánitáknak két uralkodójuk volt, Zébá és Sálmunáh, s hogy két alvezérük vagy fejedelmük is volt, Óreb és Zéeb. A képlet értelmét ezeknek nevei, illetve nevük jelentősége tárja föl. „Óreb" „hollót" jelent, ez tisztátlan, fekete madár, ragadozó, ravasz és okos. Egy közismert író a következőket írja felőle: „A holló a corvidae családhoz tartozik; Palesztinában többféle változatban él. A varjuhoz hasonlit, de nagyobb nála; fekete színe is csilogóbb; okosabb is. Barátságtalan, rosszindulatu kinézésű; ez járulhatott nagy mértékben hozzá ahhoz, hogy egymástól távol elő népek közöt is természetfeletti tudást tulajdonitanak neki. Egy író szerint, amidőn a holló dögszagot érez röptében hangosan kiált. Előfordulhat, hogy emberi lakhely felett repülve át, kiáltással jelzi, ha hullaszagot éresz; innen származhatott az a szó-beszéd, hogy a holló kiáltása halálhírt jelent" — Pelobutes, „Bible Dictionary", 549. old.

[8] A Szentírás szerint Jehova néha nagy kegyben részesítette a hollókat (Lukács 12 : 24; Kir. I. 17 : 4—6); s azt is mutatja, hogy a holló tisztátlan madár (Mózes III. 11 : 15). Jehova e prófétai drámában bizonyos okból szerepeltette Órebet (hollót) és Zéebet. Bizonyosak lehetünk felőle, hogy ezek sátán szervezetének egy részét példázzák.

[9] Most hasonlitsuk össze ezt a leírást bizonyos közismert tényekkel. Vannak emberek, akik úgynevezett „vallásos tevékenységet" fejtenek ki és magukat Isten képviselőinek vallják; ezek állandóan fekete ruhában járnak. Magukat Isten kegyelmében levőknek tartják s azt tartják, hogy csak ők nyulhatnak jogosultan Igéjéhez, amiből szellemi táplálék nyerhető. Ezek a római-katolikus papi uralom madarai nagyon beképzeltek. Ravaszok, rosszindulatuak és egész kinézésükben barátságtalanok. A nemzetek között „természetfeletti tudás" hírében állnak és a földön sokan őket tekintik a mennyei titkok gondviselőinek. Jó szaglóképességük van és gyorsan észreveszik, hol settenkedik a halál s azonnal ott teremnek, hogy az „utolsó kenetet" feladják és érte szép összeget bevételezzenek s azután még nagyobb összeget az elhunyt hozzátartozóitól azon ürügy alatt, hogy az elhunytat kiimádkozni tudják a tisztitótűzből. Az embereket számitó ravaszsággukkal és „természetfeletti tudás" hírével tudják az orruknál vezetni. Ezek egykor az Úr kegyeit élvezték; de önző kapzsiságuk folytán tisztátlanokká lettek. A húsevő hollóról az áll megírva, hogy falánkságában kivágja mások szemeit. Isten Igéje feljegyzi, hogy a hollók az értelem szemeit kicsipkedik (Példb. 30 : 17). A fentismertetett papok ugyanígy tesznek; kivágják az értelem szemeit Isten igazságának megértése tekintetében s így birnak sokakat arra, hogy Isten és az ő szervezetét kigunyolják és megvessék. Ezek terveznek leginkább merényleteket Jehova szervezete ellen és erőszakoskodnak a földön.

[10] „Zéeb" neve „farkast" jelent, a farkas ravasz, rosszakaratu, vérszomjas bestia (Jeremiás 5 : 6; Habakuk 1 : 8, 9). A farkas kegyetlenül öldököl, ravasz és pusztán vérszomjból öl, a hullákat otthagyja a hollóknak. A farkas találóan példázza azon „hatalmat", amely pogány farizeu-

FEL

sok utasításaira jár el és kegyetlenül bánik Jehova bizonyságtevőivel. Ezek úgyszólván hajtóvadászatot rendeznek Jehova bizonyságtevői ellen, hamis vádakat emelnek ellenük és szenvedésekbe döntik. Azért járnak el így, hogy az istentelen pogányok befolyására és kegyeiből állásaikat meg tarthassák. A prófétai képben említett tisztátlan madár és vérengző vadállat Sátánnak a földön működő fiainak bestiális, ravasz, kegyetlen és rabló tulajdonságait fejezi ki. Ezek Isten ellenségei, mivel az ördög eszközei, emiatt is mutatja ki a feljegyzés, hogy Isten parancsára ölettek meg: „És elfogák Midiánnak két fejedelmét, Órebet és Zéebet és megölék Óreb-kőszikláján és Zéebet megölék a Zéeb pajtájában és üzték a midiánitákat. Órebnek és Zéebnek fejét pedig elvivék Gedeonnak a Jordánon tul" — 7 : 25.

[11] Ama körülmény, hogy Órebet a sziklánál ölték meg, arra mutat, hogy ezek a holló-féle emberek—, akik azt állitották, hogy Istennek és Jézus Krisztusnak, a sziklának szolgálnak, — hitszegők lettek és megvetették a sziklakövet, Jézus Krisztust, amidőn Isten szervezetének fő, illetve alapköve lett. Ezek még hozzá azt állitják, hogy ördögi szervezetük Jézus Krisztus apostolainak és utódainak fundamentumán épült (Máté 16 : 18). Krisztus, a király megvetése és hűtlenségük miatt, romlásukká lesz: „Monda nekik Jézus: Sohasem olvastátok-é az Irásokban: Amely követ az épitők megvetettek, az lett a szegletnek feje; az Úrtól lett ez és csodálatos a mi szemeink előtt. Annakokáért mondom néktek, hogy elvétetik tőletek az Istennek országa és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcseit. És aki e kőre esik, szétzúzatik; akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt" (Máté 21 : 42—44). „Babilon leánya, te pusztólóra vált. Áldott legyen, aki megfizet néked gonoszságodért, amellyel te fizettél nekünk. Áldott legyen, aki megragadja és sziklához paskolja kisdedeidét!" — 137. zsoltár 8, 9.

[12] Zéebet a „Zéeb pajtájában" (más forditások szerint: sajtójánnál) ölték meg. ez arra mutat, hogy az emberi társadalom farkasait kiirtják, amidőn Krisztus fogja „tapodni a Mindenható Isten haragjának borsajtóját" (Jelen. 19 : 16). A két fejedelem megölése és fejeiknek Gedeonhoz való vitele sátán szervezete bizonyos tagjainak elpusztitását példázza, akik most garádálkodnak a földön. Ezek az igazságok most a maradék buzdítására közöltetnek. Jehova Isten mondja nekik: „Azért így szól az Úr, a Seregeknek Ura: Ne félj népem, Sionnak lakosa az asszíriabeli királytól! bár botjával megver téged és pálcáját felemeli reád, miként Egyiptom egykoron (Mózes napjaiban). Mert még csak egy kevés idő van és elfogy busulásom és haragom az ő megemésztésükre lészen. És a Seregeknek Ura ostort emel ő ellenük miként a Midián levágatása idején az Óreb kőszikláján és pálcáját a tenger fölé emeli, mint Egyiptomban egykoron" (amidőn Góg cselszövő tömegét megsemmisiti) — Ésaiás 10 : 24—26.

Harcivágytól hevítve

[13] Szem előtt tartva, hogy Efraim e fejezetben Jézus Krisztus láthatatlan haderejét példázza, hogyan fordult Gedeonhoz és fejezte ki azon forró óhaját, hogy részt akar venni Jehovának ellenségeivel vivott csatájában: „És mondának az Efraim férfiai néki: Miért cselekedtek azt mivelünk, hogy el nem hivtál minket, mikor a Midián ellen való hadakozásra indultál? És erősen feddőzének" (8 : 1). Ez nem azt jelenti, hogy Jézus Krisztus láthatatlan seregének soraiban feddődzni akarnak, hanem ez a feljegyzés nyilván amiatt iratott meg, hogy a képlet hatását fokozza s kimutassa: 1), hogy Jehova Istennek nem kell az összes mennyei seregeket harcba vetnie a győzelem kivivása érdekében; 2), hogy a bizonyságtevés munkájának, amelyet a földi maradék végez Krisztus vezetése alatt, meg kell előznie a láthatatlan sereg pusztító munkáját; s 3), hogy az Úr láthatatlan seregének harcosait nagy buzgóság heviti az ellenséggel való viadalban való részvételre, igy kivánnak részt venni Jehova nevének igazolásában.

[14] Ezt a következtetést támogatja teljesen Gedeon felelete: „Ő pedig monda nekik: Vajjon cselekedtem-é én olyan dolgot, mint ti? Nem többet ér-é Efraim szőlőmezgerlése, mint Abiézer egész szüretje?" (8 : 2). „Abiézer" itt Gedeon házát jelenti s a képletben főképp ennek a háznak, illetve a maradéknak földi szerepét példázza, melyet Gedeon az igazság hirdetésével bizott meg, tulajdonképpen ez a harcot nyitotta meg. „Efraim férfiai" s a velük levők, kik e képben előfordulnak, az Úr láthatatlan haderői, melyek a csata teljes eldöntéséig harcolni fognak. Gedeon képletes nyelve: „Vajjon nem jobb-e a szőlőmezgerlés, mint a „szüret"? — világosan arra mutat, hogy ebben a csatában az ellenséges szervezet a „föld szőlője" — Jelenések 14 : 18—20.

[15] Gedeon ezenkivül Efraim férfiainak adott feleletében így szólt: „ Kezetekbe adta az Isten Midiánnak fejedelmeit: Órebet és Zéebet; hát mit cselekedhettem én olyant, mint ti? Akkor lecsendesedék az ő felháborodott lelkük, mikor e beszédet mondotta vala" (8 : 3). A kép e részlete arra mutat, hogy az ellenség tömegeit az Óreb és Zéeb osztályokkal együtt az Úr láthatatlan seregei fogják levágni s hogy abban a maradék nem vesz részt. Gedeon Jézus Krisztust példázza, felelete Krisztus érzületét fejezi ki, azt t.i., hogy az Úr szervezetének soraiban nem dicsekednek és nem viszálykodnak — Filippi 2 : 3.

[16] A hű maradéknak a jelen veszélyes napokban való további bátoritására Jehova e prófétai kép utján feltárja, hogy a maradék még az armageddoni harc ideje alatt is az Úr munkájának valamily ágában foglalkoztatást nyer. „Mikor pedig Gedeon a Jordánhoz ére, átkele azzal a háromszáz férfiuval, akik vele valának az üldözéstől kifáradottan" (8 : 4). Ez azt mutatja, hogy a hű maradék olyanokból áll, akik „követik a Bárányt, bár

FEL

hova is megy", mindaddig, amig az utolsó ellenség is eltöröltetik. Az Úr kegyelméből a maradéknak osztályrészt tulajdonit sátán tömegei feletti hőstetteiből. Úgy látszik, az Úr nem fogja tétlenségben tartani a maradékot a Mindenható Isten nagy napjának harca alatt A hívek a harc folyása alatt nyilván Jehovának és főmegbizottjának dicsőségét fogják hirdetni. A képletből látjuk, hogy a háromszáz, habár el volt fáradva, szakadatlanul az ellenség nyomában volt. Ez arra mutat, hogy Isten maradéka nem tekinti testi fáradságát, hanem még akkor is tovább fog menetelni, ha az testi erejét nagy mértékben igénybe is veszi. Ezt világosan példázza Isten szövetséges népének harca is, melyet az amalekitákkal vívott Susánban, Perzsiában (Eszter 9 : 13—16). Jól lehet úgytetszhetik, hogy az Úr földi serege kimerült és fáradt; de a csatát Jézus Krisztus vezeti s előtte a vereség ismeretlen. „Megrepedt nádat nem tör el (mégha úgy nézne is ki), a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg" — Ésaiás 42 : 3, 4.

[17] A prófétai kép most Gedeont és embereit a Jordán keleti partján Sukkót városában mutatja, amely helységnek fontosnak kellett lennie, mivel hetven papja és véne volt. „És monda a Sukkót férfiainak: Adjatok, kérlek e népnek, amely engem követ, kenyeret, mert fáradtak, én pedig üzöm Zébát és Sálmunáht, Midiánnak királyait" (8 : 5). Sukkót férfiai, — amely név „viskókat" vagy „bódékat" jelent — találóan példázza a „gonosz szolgának" nevezett osztályt és tisztségek viselőit, amely a látszatkereszténység azon politikai és istentelen elemeit is magában foglalja, amelyek az Úr pártján levőknek vallják magukat, de amelyek tényleg az ellenséget segítik, támogatják és szolgálják. 1923 aug-ban a losangelesi nagy-gyülésen a „figyelmeztetés" c. felhívás tétetett közzé s az rövidesen nyomtatásban több millió példányban került szétosztásra különböző nyelveken világszerte. Azóta a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus, állandóan figyelmeztette a népet sátán ügynökeivel szemben s azt tanácsolta, hogy álljon Jehova mellé, erősítse és segitse Jehova bizonyságtevőit. Ezek a politikai hitnézetüek —, főképpen azok, akik tudomást szereztek Isten Igéjéről, nem hozhatnak fel semmit mentségükre, Jehova bizonyságtevőinek támadása és bántalmazása miatt.

[18] Az Úr Sukkót tisztviselőit és támogatóikat „kecskékhez" hasonlitja, melyek népét nyomorgatják. „És mondának Sukkót előljárói: Zébának és Sálmunáhnak öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk a te seregednek?" (8 : 6). Sukkót ezen előljárói nem bíztak Gedeon tehetségében a midiániták leverése tekintetében és a midiániták megtorlásától féltek, jól lehet azok eszeveszetten menekültek. Így a jelen, gonosz napokban, a politikai-hitnézetűek és a „bűn-ember osztálya" nem hisznek valóban Istenben és az Úr Jézus Krisztusban és félnek a sátán szervezetéhez tartozók hatalmától és befolyásától. Így vállalnak közösséget Jehova népének tényleges üldözésében s ezáltal az Úr ellen foglalnak állást. Mivel ezek nem az Úr mellett állnak, ellenségei — Máté 12 : 30.

[19] Gedeon s az emberei elfáradtak és megéheztek; de mindazáltal tovább is szilárdan hittek Jehova azon szándékában, hogy az ellenséget kezükbe adja, hogy felmorzsolódjék; ez az Istenben való hitük buzdította és látta el őket bátorsággal és bizalommal. „Gedeon pedig monda: Ha kezembe adja az Úr Zébát és Sálmunáht, a pusztának tüskeivel és csalánjaival csépelem meg testeteket" (8 : 7). Gedeonnak Sukkót vezetőihez intézett e kijelentése az Úr Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeonnak a „kecskékhez" intézett szavainak felel meg: „Akkor szól majd az ő balkeze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem ti átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készíttetett, mert éheztem és nem adtatok ennem; szomjuhoztam és nem adtatok innom... És ezek elmennek majd az örökbüntetésre" (Máté 25 : 41—43, 46, Káldi-ford). Vannak napjainkban emberek, akik jól lehet látják, hogy Jehova bizonyságtevői igazságos munkát végeznek, Istent és országát hirdetvén, de inkább Isten felkentjeinek üldözőihez csatlakoznak s így a hűségesek bajait fokozzák.

[20] Gedeon Jehova nevéért dicsőségéért lángolva, tovább folytatta az ellenség üldözését, megszállta a magaslatokat előtte, jól lehet fáradság és éhség gyötörte. „És felmenvén onnan Pénuelbe, hasonlóképpen szóla azoknak is és Pénuel férfiai éppen úgy feleltek neki, amint feleltek volt Sukkót férfiai" (8 : 8). Amidőn tehát Pénuelbe érkezett, éppen úgy beszélt a vezetőkkel mint Sukkótban. Gedeon itt a „vérbosszulót" képviseli, emiatt kellett üldöznie az ellenséget, amig testvéreinek gyilkosait meg nem ölte — Bírák 8 : 18, 19; Mózes V. 35 : 17—21.

[21] Penuel elég hatalmas és erős volt egy torony fenntartására s ez arra mutat, hogy azok az emberek egykor erődítménnyel vagy menedékhellyel rendelkeztek. Penuel „Isten színét" jelenti. Habár egykor Isten színét, illetve kegyelmét élvezték is, Gedeonnal szemben tanusított viselkedésük és magatartásuk arra mutat, hogy e kegytől megfosztattak, tehát nem láthatták többé Isten színét. Jó kilátóhelyükből, a toronyból, láthatták, hogyan üzi Gedeon az ellenséget s hogy nyilván Isten kegyében áll; de bárha látták is, nem hittek Istenben s nyilván testvéri szeretet sem élt bennük Izraelita atyafiaik iránt. Ellenségtől való félelmük irányitotta őket s nem fejezték ki Istenben és felkentjében való hitüket. Penuel lakosai főképp a „gonosz szolgát" példázzák, amely osztály egykor Isten kegyében állt, de aztán elszakadt Istentől, amidőn Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon megjelent s őket megpróbáltatásnak vetette alá. Azóta a „gonosz szolga-osztály" mindenkor az ellenséggel egyezett és a gonosz világ tényezőit, melyet „felső hatalmaknak" nevezett, támogatta. Ennek az osztálynak alkalmában állott Istennek és a nagyobb Ge-

FEL

deonnak, Jézus Krisztusnak szolgálnia; de önzése ellenkező útra terelte. Nem fejezi ki Isten kegyének értékelését, mint a Jonadáb-osztály. Sukkót férfiaihoz hasonlít, emiatt beszélt Gedeon ezekhez is úgy, mint amazokhoz.

[22] Gedeon nem mulasztotta el megmondani Penuel férfiainak, mi vár rájuk a jövőben; így a hű maradék sem mulasztotta el figyelmeztetni a gonosz szolgát, mit fog cselekedni vele az Úr, kijelentése szerint. „És szóla a Pénuel férfiainak is, mondván: Mikor békességben visszatérek, lerontom ezt a tornyot" (8 : 9). Gedeon tudta, hogy Jehova haragszik Penuelre s hogy arra rendelt idejében pusztulásnak adja át. Hasonlóképpen tudják most Jézus Krisztus hű követői, hogy Isten haragszik a „gonosz szolga-osztályra" s hogy Krisztus teljesen meg fogja szüntetni. Penuel férfiai a midiániták barátai akartak lenni, e tekintetben a gonosz szolga-osztály tagjait példázzák, akik e gonosz világ főképpen a politikai-hitnézetü tényezők barátai akarnak lenni; így mutatják meg magukat Isten és Krisztus ellenségeiképpen. Ezek semmiképpen sem menekülnek meg Armageddon ütközetében.

Gonosz tényezők

[23] Az említett két midiánita fejedelem (parancsnok) ura két király volt, ezek sátán szervezetének látható részét, valamint azt is példázzák, hogy ez a hatalom kormányozza a gonosz szervezetet s harcol az Úr és felkentjei ellen. A sátáni szervezet alapját az emberrel mint árúval való üzérkedés képezi. „Kereskedésed bősége miatt belsőd erőszakossággal telt meg ... kereskedéseid hamisságában megfertőztetted szent helyeidet" (Ezékiel 28 : 16—18). Sátán szervezetének úgy a láthatatlan, mint a látható tényezői vérszomjasok, elvetemült céljaik keresztülhajszolásában semmitől sem rettennek vissza. Végeredményben tehát e világ politikai és más tekintetben való hatalmának és dicsőségének kivánása uralkodik felettük. Minden gonosznak a pénzszeretet a gyökere, illetve a gazdagodás, a hatalom és a tekintély kapzsi vágya (Tim. I. 6 : 10). Az ellenség hadai felett Zébá és Salmunáh királyok rendelkeztek. „Zébá pedig és Salmunáh Kárkorban valának és az ő seregük velük, mintegy tizenötezren, mind akik megmaradtak a napkeletiek egész táborából. Az elesettek száma százhúszezer fegyverfogható férfiu volt" (8 : 10). „Zébá" neve „mészárost" jelent. „Salmunáh" pedig, aki a „védelem nyujtását megtagadja". „Kárkor", ahol megálltak, „fundamentumot" jelent.

[24] A városnak s e neveknek jelentősége ama következtetést támogatja, hogy sátán látható és láthatatlan szervezetének az önző kereskedés vagy üzérkedés az alapja s tényezőik kegyetlenül lenyuzzák áldozataikat s nem részesítik védelemben, ezt az igazságszerető emberek fel is szokták tárni. Már régóta ez a törvényszegő elem volt fölényben a világon, ennek látható részéről áll megírva: „Megöltétek az igazat, nem áll ellent nektek. (Jakab 5 : 5, 6). Sátán látható és láthatatlan szervezetének tényezői az örökszövetség elvetemült megrontói (Mózes I. 9 : 1—6). Kárkor, e királyoknak és hadaiknak hadibázisa azt a helyet példázza találóan, ahol az ellenség az armageddoni ütközetben az utolsó ellenállást fogja megkísérelni. Az események mai állása arra mutat, hogy Armageddon csatája küszöbön áll. Éppen most tagadják meg Jehova bizonyságtevőitől a védelmet s ezek a gonosz tényezők mindent le akarnak vágni, ami útjukban áll.

[25] Gedeon az utolsó támadásra készítette elő hadserejét. Stratégiai ügyességel vezette gyorsmenetben oly országrészeken keresztül, ahol nem állták útját megerősített vérosok. Célja kétségtelenül a menekülő ellenség megelőzésére irányult, hogy váratlanul támadjon reá. Az ellenség biztonságot vélve, megállott, tábort ütött és operációs bázist létesített a csata folytatására. Időközben Gedeon megkerülte Kárkort és hirtelen hátba s nem szembe támadta az ellenséget. „És felméne Gedeon a sátorban-lakók útján keletre Nobáhtól és Jogbehától és szétverte a tábort, pedig a tábor biztonságban érezte magát" (8 : 11). Gedeon e cselekedetében Ábrahám taktikája szerint járt el, amidőn a négy király üldözésére indult, akik atyjafiát, sótot elhurcolták (Mózes I. 14 : 14-20). Gedeon és serege ezen utolsó támadásukkal Jézus Krisztust és láthatatlan seregét példázzák, amint sátán seregeinek maradványát Armageddonban elpusztítják. Figyeljük meg, mennyire egyezik ez a Jelenések 19 : 21 leírásával Armageddon harcának befejező részét illetőleg: „A többiek pedig (sátán szervezetéből) megöletének a lovon ülőnek kardjával, amely az ő szájából jő vala ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával."

[26] A midiániták nyilván biztonságban érezték magukat, mert írva van: A tábor pedig biztonságban érezte magát". Ez ismét azon következtetést bizonyitja, hogy Zébá és Salmunáh, amint máris emlitettük, sátán szervezetének tényezőit példázza. Ezékiel próféta az armageddoni harc végső akkordjait írja le, amidőn Jehova tüzet bocsát Mágóg országának hadaira, ott ahol biztonságban érzik magukat. „És bocsátok tüzet Mágógra és azokra, akik a szigeteken bátorságosan laknak, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr" — Ezékiel 39 : 6.

[27] Amiképpen a midiánita uralkodók nem találhattak menedékhelyet, sátán szervezetének egyik eleme sem találhat oltalmat. Jehova kinyujtja jobbját, Jézus Krisztust az ellenségre küldi, aki Armageddonkor megvív velük és mindnyájukat elpusztítja. „Megtalálja kezed ellenségeidet, megtalálja jobbod gyűlölőidet" (21. zsoltár 9). Ez a pusztulás kiterjed sátán világának látható és láthatatlan tényezőire is. „A bűnösök elvesznek a földről és a hitetlenek nem lesznek többé! Áldjad én lelkem az Urat: dicsérjétek az Urat!" (104. zsoltár 35, angol-f.). Mostmár a kicsi „kő" nagy és hatalmas lett és rövidesen ledönti sátán szer-

FEL

vezetének minden elemét. „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és eltronja mindazon birodalmakat, maga pedig meg, áll örökké" —Dániel 2 : 44, 45.

[28] Jézus Krisztus, Jehova nagy főparancsnoka mindaddig fogja üldözni az ellenséget, amig teljesen megsemmisül s azután jelentést tesz Jehova előtt, amint a próféta írja, valószinüleg Dávid király találó szavaival: „Üldözöm ellenségeimet és elérem őket és nem térek vissza, mig meg nem semmisültek. Összetöröm őket, hogy fel nem kelhetnek, lábaim alá hullanak. Mert te őveztél fel engem erővel a harcra, alám görbeszted az ellenem felkelőket. És megadtad, hogy ellenségeim meghátráltak és az én gyűlölőimet elpusztíthattam" — 18. zsoltár 38—41.

[29] Gedeon a két uralkodót elevenen fogta el, amidőn seregük pusztulásakor menekülni akartak. „És Zéba és Sálmunáh elfutottak; de ő utánuk ment és elfogta a Midián két királyát: Zébát és Sálmunáht és szétszórta az egész tábort" (8 : 12). A kép e része arra mutat, hogy az ellenség szervezetének látható és láthatatlan haderői megtámadtatván, nem tudnak megmenekülni. Ma még nevetnek a sátán, a láthatatlan fő vezetése alatt álló tényezők az igazság felett és dőrén azt gondolják, védve vannak Jehova kezével szemben és nem hagynak fel Jehova népének elnyomásával; de a végük közel van. Az Úr-Isten ezt mondja róluk: „Ezért halljátok az Úrnak beszédét csufoló férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben lakik; mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostrorozó áradat (Armageddon), ha jő, nem ér el minket; mert a hazugságot választottuk oltalmunkul és csalásban rejtezénk el" (Ésaiás 28 : 14, 15). Isten itt közli az ellenséggel, hogy Jézus Krisztust, a főszegletkövet elhelyezte Sionban (főszervezetében) s aztán a következőket mondja az ellenségnek: „És eltöröltetik a halállal való frigyetek és a sírral való szövetségetek meg nem áll; az ostorozó áradat, ha jő, eltapod titeket, s ahányszor eljő,elragad titeket (menekülés közben is); mert minden reggel eljő, nappal és éjszaka; borzalom megérteni e tanitást... mert mint a Perázim hegyén, felkél az Úr (Jehova) és mint Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, mely szokatlan lesz (amilyen még nem volt) s hogy cselekedje dolgát, mely hallatlan lesz" (Ésaiás 28 : 18, 19, 21). Sátán szervezetének tényezői közül úgylátszik, Góg, sátán fővezére és maga a sátán kerülnek legutoljára fogságba; főképpen ezeket példázza Zéba és Sálmunáh. Ez teljesen egyezik a Jelenések látomásával is, ahol meg van mutatva, hogyan veti fogságba sátánt az Úr Jézus Krisztus, kötözi meg vasláncal és veti a feneketlen mélységbe — Jelenések 20 : 1—3.

[30] Gedeon teljes diadallal tért haza a csatatérről: „Mikor pedig Gedeon, a Joás fia visszatért a harcból a Heresz hágójától (más ford. szerint: napfelkelte előtt)" (8 : 13). Gedeon Kelet illetve napkelte felől jött, ugyanazon irányból tehát, ahonnan Krisztus (Jelenések 7 : 2, 3). Mivel most Gedeon Zébát és Sálmunáht elevenen magával hozta, a Sukkot és Penuel férfiainak tett ígéretét is be kellett váltania (7. és 9. vers). Gedeon e szerepében a „vérbosszulót" jelenti s így előbb vizsgálatot kellett tartania, csak azután végezhette ki a két uralkodót. „Megfogott egy gyermeket a sukkóbteliek közül és tudakozódott tőle. Ez pedig felírta neki Sukkótnak előljáóit és véneit, hetven férfiut" (8 : 14). Gedeon előbb bizonyitékokat szerzett s csak azután kezdett az ítélet végrehajtásához a kisértőkkel szemben. Az Úr Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, ugyanígy megállapitja, kik hajoltak el középútra az ellenségtől való félelemből azok közül, akik egykor Isten akaratának teljesítéséhez kezdtek és voltak az ellenség segitségére Isten felkent népével szemben. Senki sem gunyolhatja az Urat büntetlenül. Isten nem akadályozza a teremtményeket szabadakaratuk gyakorlásában; de a maga arra rendelt idejében leszámol az ilyenekkel és gonoszságukért bünhődniök kell.

[31] Gedeon megérkezvén Sukkótba, emlékeztette annak férfiait, hogyan gunyolták őt a midiániták üldözésekor, amidőn hozzájuk érkezett. „Mikor azután a Sukkot férfiaihoz ment vala, monda: Imhol Zéba és Sálmunáh, akik miatt gunyolódtatok velem, mondván: Vajjon Zéba és Sálmunáh öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk kifáradott embereidnek?" (8 : 15). Sukkot azon alkalommal nem akart kenyeret adni Gedeonnak és embereinek, mégpedig oly időben, amidőn nagyon rá voltak szorulva. Most ugyanezen sukkotbeli férfiak azt a látszatot akarták kelteni, mintha nem emlékeztek volna, mikor vétkeztek Gedeonnal és embereivel szemben.

[32] Ez egyezik a „kecskék", illetve Jézus Krisztus igazi követői ellenségeinek cselekedeteivel s azzal, mit mondanak ezek az Úr Jézusnak s Ő válaszol nekik: „Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram láttuk, hogy éheztél, vagy szomjuhoztál, vagy hogy jövevény, vagy mezitelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál és nem szolgáltunk volna neked? Akkor felel majd nekik, mondván: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtétek meg" (Máté 25 : 44, 45). A politikusfelekezeti elemeknek, amelyek napjainkig közösségben álltak az ellenséggel s főképp a gonosz szolga-osztály tagjainak, akik azt szerették volna, hogy Isten népét kiirtsák, elég alkalmuk lett volna segiteniök Jehova bizonyságtevőin és megerősithették volna kezeiket; de ezen utolsó napokban nemcsupán nem akartak segiteni, sőt nyiltan is az agressziv ellenséggel társultak; ezen bűntettükért számot kell adniok az Úr arra rendelt idején.

[33] Gedeont és embereit a Sukkot körül termő tövis és csalán nyilván megszurkálta az ellenség

FEL

üldözésekor. Most Gedeon velük éreztetni akarta e tövisek hatását. Ezek nyilván féltek és a foguk vacogott, amidőn meghallották, hogy Gedeon kapuik előtt áll. „És előfogá a város véneit és a pusztának töviseit és csalánait vévén, megtanitá azokkal Sukkótnak férfiait" (8 : 16). Az elberfeldi-ford. széljegyzetben hozzáfüzi: „megéreztette azokat Sukkót férfiaival", azaz, fájdalmak közt tudatta velük, hogy Jehova a legfelségesebb és a leghatalmasabb s akikkel velük van, azokat győzelemhez segiti; hogy senki sem bántalmazhatja büntetlenül az Úr felkentjeit s az ilyen ne is remélje, hogy nem részesül megtorlásban. Ezek a sukkotbeli férfiak főképp a „gonosz szolga- osztályt" példázzák, valamint mindazokat, akik „sátán zsinagógájához" tartoznak, ezeknek most hódolniok kell Gedeon lábai előtt — Jelenések 3 : 9.

[36] Nyilván Penuel férfiai is ugyanazon osztályt példázzák, mint Sukkot férfiai; ezekkel is hasonlóképpen bánt Gedeon. Erős tornyukat lerombolta s beváltotta nekik tett ígéretét, Ez bizonyitja, hogy Jézus beváltja ígéretét és megbünteti kísértőit. „Azután Penuel tornyát rontá le és a város férfiait ölte meg" (8 : 17). Mindenkinek tudomásul kell vennie, hogy Jehova a legfelségesebb. Isten teljes Igéjében hangsulyozza,hogy minden ellenségeinek tudomásul kel vennie, hogy Ő a legfelségesebb. „Veszitsd el őket busulásodban, veszitsd el őket, hogy ne legyenek és tudják meg, hogy Isten uralkodik Jákób fölött, mind a földnek határáig ... Estenden megjelennek, orditanak mint az eb, körüljárják a várost" (59. zsoltár 14, 15). Ezt a „kecske-osztályt" utol kell érnie végzetének. „És ezek elmennek majd az örökbüntetésre; az igazak pedig az örökéletre" — Máté 25 : 46.

[37] Zéba és Sálmunáh gyilkosok voltak s mindeddig életben hagyattak bűntényük alapos megvizsgálása és az igazságos ítélet kiszabása végett. Ezek a lázadó gyilkosok főképp sátánt és szervezetének főembereit példázzák, akik mindnyájan gonosz gyilkosságokat követtek el. A nagyobb Gedeon először ezeket a lázadókat fogja el elevenen s azután végez velük. „Felmentél a magasságba, foglyokat vezettél, adományokat fogadtál emberekben, még a pártütők is idejönnek" — 68. zsoltár 19.

[38] Gedeon az akarta, hogy ezek a bűnösök írják le, hogyan néztek ki, akiket megöltek. „És monda Zébának és Sálmunáhak: Milyenek voltak azok a férfiak, akiket a Tábor-hegyén megöltetek? Ők pedig mondának: Mint amilyen te vagy, olyanok voltak ők is és mindenik olyan arcú mint egy-egy királlyfi" (8 : 18). A két midiánita király feleletéből az Irással teljesen egyezően látjuk, hogy az Úr Jézus Krisztus mindenik testvére Isten szeretett fiához lesz hasonlo és hozzá is hasonlit (Róma 8 : 29). Sátán és szolgái az Úr Jézus sok atyjafiát megölték. Az apostolok ideje óta egészen mostanáig bűntényeket követtek el, kegyetlen gyilkosságaikat Gedeon testvéreinek megölése példázza. Jézus Krisztus hű követői, kiket Gedeon testvérei példáznak, Jehova Istenhez és királyukhoz, a nagyobb Gedeonhoz való ragaszkodásukért ölettek meg (Jelenések 6 : 9, 10). A hű testvérek kiáltására Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, boszszút áll vérükért.

[37] Zéba és Sálmunáh védekezés nélkül maguk ellen bizonyitottak; így Sátán segitőtársaival együtt vonakodás nélkül bevallják, hogy ők ölték meg Jézus Krisztus testvéreit. Amidőn Gedeon ezeknek a szájából hallotta,hogy akiket megöltek, hozzá hasonlitottak, így szólt: „Az én atyámfiai, az én anyámnak fiai voltak azok. Él az Úr! ha életben hagytátok volna őket, én sem ölnélek meg titeket" (8 : 19). A hasonmásban ezek a lemészároltak Isten szervezetének, illetve Isten asszonyának fiai, aki „mindnyájunk anyja" (Ésaiás 54 : 13). Jehova bizonyságtevői vérének igazságtalan kiontásáért Sátán szervezetének eszközei, valamint maga Sátán is kivégeztetnek. Ezek megrontották az örökszövetséget és bünhődniök kell — Mózes I. 9 : 6; Ésaiás 24 : 4—6.

[38] Gedeon elsőszülöttjét Jéthernek hívták, neve „maradékot" jelent. Meg van irva prófétailag, hogy Jézus így nyilatkozott hű követői felől: „Imé, én és a fiak, akiket, nekem adtál, jelekül és csodákul lettünk Izraelben; a Seregek Urától lett ez, aki Sion-hegyén lakik" (Ésaiás 8 : 18; Zsidók 2 : 11—13). Mindezek, akikről itt szó van, az Örökkévalóság Királyának gyermekei. Gedeon felszólitotta Jéthert, elsőszülött fiát, ölje meg a két uralkodót: „És monda Jéthernek, az ő első szülöttjének: Kelj fel, öld meg őket. De a fiú nem húzta ki kardját, mert félt vala, mivelhogy még gyermek vala" (8 : 20). A kép e vonása nyilván amiatt lett följegyezve, mivel a gonosz világ tényezőit nem a Jétherben példázott maradék fogja elpusztítani. A maradék feladata az igazság hirdetéséből áll s itt a munkának ezen részét hangsulyozzuk. Az Irás nem irja, hogy a maradék hűtlen lett vona az Úr iránt, hanem kiemeli, hogy nem vesz részt az ellenség betűszerinti kiirtásában. A gyermek nyilván félt rátámadni azokra a hatalmas katonákra. Ami ugyancsak arra mutat, hogy a maradék nem alkalmaz testi erőszakot, nem akar szófogadatlan lenni Istennel szemben, mert világos utasitása van arra nézve, hogy az ő „fegyverei nem testiek" — Kor. II. 10 : 4.

[39] Ez a két midiánita király megfásult vérontó volt s most inkább a hírneves Gedeon kezétől akartak meghalni, mintsem egy gyermek kezétől. Azonkivül Gedeon volt közvetlen vérrokona meggyilkolt testvéreinek, az ő kötelessége volt tehát a gyilkosok megölése. „És monda Zéba és Salmunáh: Kelj fel te és ölj meg te minket, mert amilyen a férfiu, olyan az ő ereje. És felkele Gedeon és megölé Zébát és Sálmunáht és elvevé az ő tevéinek nyakán levő ékességeket" (8 : 21). E két ember kivégzése által Gedeon a vérbosszuló Jézus Krisztust példázza, aki Jehova rája rótt feladatát teljesiteni fogja, amit kiáltásának feleleteképpen tesz, akiket mint Isten Igéjének bizonyságtevőit öltek meg. „És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz

FEL

még és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?" (Jelenések 6 : 10). „Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszutűrő is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszút áll értük hamar" (Lukács 18 : 7, 8). Ez teljesen egyezik a következő imával, melyet a maradék isteni utasításra imádkozik: „Úgy bánj velük mint Midiánnal, mint Siserával, mint Jábinnal a Kison patakánál!... Tedd őket... olyanokká mint Orebet s mint Zéebet, Zebahót és Salmunáht minden felkentjükkel! Akik ezt mondták Foglaljuk el Isten hajlékait" — 83. zsoltár 10, 12, 13.

[40] Gedeon minden tisztelettel Jehova Istennek adózott. Az ellenségtől nem szedett zsákmányt, amig Jehova neve az ellenséges haderő teljes megsemmisülése által nem igazoltatott. Csak azután vette magához a tevék nyakán levő ékességeket; az isteni feljegyzésből látjuk (26. és 27. vers), hogy Gedeon ezeket az arany félholdakat nem a saját személye részére fordította, hanem efódot készíttetett belőlük Isten ellenségei felett való győzelmének emlékére. Ez azt pédázza, hogy Armageddon után minden dicsőséggel és tisztelettel Jehovának, a Felségesnek fognak adózni, aki a nagyobb Gedeont szent nevének igazolásával megbízta és akaratának végrehajtására küldte. Akkor mindenki megtudja, hogy Jehova a legfelségesebb.

[41] Gedeon az izraelitákat az ellenségre vezette s az országot megszabadította elnyomóitól; csak természetes volt tehát, hogy a zsidók őt akarták uralkodójukká emelni. „És mondának Izrael férfiai Gedeonnak: Uralkodjál felettünk te és a te fiaid és a te fiaidnak fiai, mert megszabadítottál bennünket a midiániták kezéből" (8 : 22). Az armageddoni ütközet után tényleg a nagyobb Gedeon lesz „minden nemzet óhajtása" (Habakuk 2 : 6, 7). Gedeon válaszolt a nép kérésére s ebből azt látjuk, hogy nem emberek választják és ikatják be a világ uralkodóját: „És monda nékik Gedeon: Én nem uralkodom felettetek, sem az én fiaim nem fognak uralkodni rajtatok. Az Úr (Jehova) uralkodik ti felettetek!" (8 : 23). E képletnek a valóságot kellett mutatnia, emiatt nem fogadhatta el Gedeon a nép kezéből az uralkodói tisztséget. Jézus Krisztus nem opportunista s az armageddoni diadalból és dicsőségéből nem fog magának előnyöket szerezni s nem fogad el dicsőséget és méltóságot a néptől. Jehova az örökkévaló király, következőleg Ő a nagy uralkodó is. 1914-ben Jehova trónra emelte felkent királyát es uralkodásra utasította. Krisztus első munkája az ellenség kiüzése volt. Ha Gedeon a nép kérését teljesítette volna, a képlet nem lett volna hűséges; emiatt nem teljesíthette a nép kérését.

[42] Jehova Gedeont Izrael bírájává választotta. Abban az időben bírák uralkodtak vagy ítéltek Izrael felett. Gedeon Izrael hetedik bírája volt. (Bírák 1 : 1). A jelen képben Gedeon Jézus Krisztus példázására használtatott, kit Isten 1914-ben trónjára emelt és 1918-ban ítéletre küldte templomához. Amidőn Isten a Gedeon-képletet alakitotta, még nem volt elérkezve arra rendelt ideje hogy Izraelnek királyt engedélyezzen; akkor Gedeonnak kellett a nagyobb biró képviselőjének és Jehova neve igazolójának lenni. Az igazolásnak meg kell történnie Krisztusnak és kegyeseinek ezeréves uralkodása kezdete előtt. A Gedeon-kép mindennél fontosabb vonása a midiániták elüzése volt, ami Sátán szervezetének pusztulását példázza s ez Jehova nevének igazolását jelentette. Az, hogy Gedeon a királyi méltóságot nem akarta vállalni, Jézus Krisztus hűségére mutat, hogyan várakozott a kitüzött ideig, amidőn Isten trónra fogja emelni és uralkodói hatalmának gyakorlására utasítja (János 6 : 15; 110. zsoltár 1, 2). Ez ugyancsak ama következtetést támogatja, hogy Jézus Krisztus ezeréves uralkodása Armageddon után fog kezdődni — Dániel 6 : 26—28; Jelenések 20 : 4.

Jehova a király

[43] A Gedeon-dráma, melyben Gedeon viszi a főszerepet mint Jézus Krisztus példázója, azt mutatja, hogy a nagy győzelemért; és az Úr népének megmentésért való hálával Jehovának kell adózni; hogy mindenkinek el kell ismernie, hogy a birodalom Jehováé, hogy Ő a legfelségesebb, kinek Jézus Krisztus is, az ő főtisztviselője, alárendeltje. „Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége. Mert az Úré (Jehováé) a királyi hatalom, uralkodik a pogányokon is" (22. zsoltár 28, 29). „Ó Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, a tied. Tied, ó, Uram az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett! A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak és te uralkodol mindeneken; a te kezedben van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezedben van mindenek felmagasztaltatása és megerősítettetése" — Krónika I. 29 : 11, 12.

[44] Gedeon vitézei a csatában magukhoz vették az elesettek értéktárgyait. „Azután monda nekik Gedeon; Egyet kivánok csak tőletek, hogy adja nekem mindeniktök a szákmányul ejtett fülönfüggőket; mert arany fülön-függőik voltak azoknak, mivelhogy izmaeliták valának" (8 : 24). Gedeon emberei szívesen teljesítették a kérelmet s minden zsákmányt átadtak, ajándékaik összege ezerhétszáz aranysiklust tett ki (8 : 25, 26). Ezt az aranyat egy efód készítésére s nem önző célokra fordították. Gedeon az izraeliták tudtára adta: „Jehova uralkodjék felettetek", s e nyilatkozatára való tekintettel Gedeon nem akarhatta önző célra használni az efódot, hanem Jehovára emlékeztető műnek szánta Izrael megszabadításának és ellenségei feletti győzelmének emlékéül. Azonos rendeltetéssel bírt mint azon arany és

FEL

ezüst, amit Dávid király szentelt Jehova emlékére — Sámuel II. 8 : 7—11.

[46] A 27. vers szól az efódról: „És készíte abból Gedeon efódot és helyeztete azt a maga városában, Ofrában és ott paráználkodott azután az egész Izrael és lőn ez Gedeonnak és házanépének törbeejtésére." Itt nem történik említés arról, hogy az efódot bálványra akasztották; s nem is valószínű, hogy Gedon ilyesmit cselekedett volna, mivel csak rövid idővel azelőtt ő maga döntötte le Asztaroth bálványát. Gedeont teljesen tiszta szándék vezette,amidőn az efódot Jehova dicsőségére és nagyságára való emlékezetül készíttette; nem felelős tehát amiatt, hogy a nép később téves álláspontra helyezkedett azzal szemben. Elgondohatjuk, hogy a nép viselkedése, amidőn Izrael az efóddal paráználkodott, a bánat forrásává és csapda lett Gedeon számára; mivel mások Gedeont hibáztatták (tartották felelősnek) a nép cselekedeteiért, jól lehet ártatlan volt. De inkább feltehető, hogy a 27. verset később toldották a feljegyzéshez, tehát nem játszik szerrepet a nagy Gedeon-képletben. A prófétai történetben eddig a pontig van jelentősége Gedeonnak és embereinek, fő célja, hogy elővetítse Jehova elhatározását nevének igazolása tekintetében. A midiániták és szövetségeseik, t. i. az ellenség elpusztítása Jehova nevének igazolására szolgált és Armageddont példázza; a kép ezzel végződik.

[46] A 28.vers szerint a midiániták többé nem nyomorgatták az izraelitákat. Ez arra mutat, hogy Armageddon után, amidőn sátán szörnyű szervezete megszünik, sátán nem nyomorgathat többé senkit sem: „Nem támad kétszer a veszedelem" (Náhum 1 : 8, 9). A sátán igájában sinylődő, az Armageddont tul élő emberek Istenhez az Úrhoz fognak térni és áldásaiban részesülnek (Ésaiás 60 : 6, 7). Amiképpen Izrael országa megszabadult a midiánitáktól, úgy fog megtisztulni a föld is a sátáni szervezettől.

[47] Gedeon jó volt Izrael iránt, ezért használta őt Jehova dicsőségére és tiszteletére (35. vers). A következő kijelentés bizonyitja. hogy mindvégig hű volt: „És mit mondjak még, hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról... (akikre nem volt méltó e világ) ...akik hit által jó bizonyságot nyertek" (Zsidók 11 : 32—39). Gedeon nagyszerüen és találóan példázza Jehova nagy igazolóját, Jézus Krisztust. Gedeon a dráma más jeleneteiben és idejében Isten maradék népének hű tagjait példázza, amely most él a földön. Ez akép tehát nemcsupán azt példázza, hogy Isten az ellenség pusztulását elhatározta, de ezenkivül meg is vigasztalja Jehova bizonysátevőit.

[48] Ez ismét Jehova nagy szeretetét tárja föl azok iránt, akik Őt szeretik és Neki szolgálnak. Jehova jóságának köszönhetjük, hogy ezt a prófétai képet és értelmét feltárta. Ez a szolga osztálynak —, kit nevével megajándékozott — tett becses ígéretének beteljesítése.Ez az ígéret így szól: „A régiek ime, beteltek és most ujakat hirdetek; mielőtt meglennének, tudatom veletek" (Ésaiás 42 : 9). Az elnyomás és nagy veszély jelen idejében, amidőn az ellenség hevesen támadja Jehova bizonyságtevőit, tanulmányozni fogják és gondolkodni fognak Gedeon prófétai drámája felett, felemelik fejüket és örvendeni fognak. Ennek a próféciának a jelen időben való feltárása erős bizonyitéka a szabadulás-napja közelségének. „Ezenképpen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa" (Lukács 21 : 31). A világnak majdnem az egész lakossága sürű sötétségben él; ámde Jehova nagy világosságot adott hű bizonyságtevőinek. Azt most Jézus Krisztus, a nagyobb Gedeon, vezetése alatt és kegyelméből használják; a hívek most az ellenség táborának előőrsei közelébe jutottak. Onnan szemlélik az ellenséget, s amit látnak, arról győzi meg őket, hogy az Úr fáradozásait rövidesen siker fogja koronázni és az ellenség teljesen megsemmisül. Jehova hű szolgái szilárdan kitartanak állásaikban s nem csak hajlandók, de buzgóság hevíti az Úr rendelkezéseinek és feladatuk teljesítésére. Magasra emelik az igazság fáklyáját és Isten Igéjének közleményét hirdetve, bátran, örömmel és a győzelem teljes tudatában kiáltják: „Az Úrért (Jehováért) és nevének igazolójáért!"

Kérdések

1, 2. Magyarázd meg, miért halogatta oly sokáig Jehova ítéletének Sátánon és szervezetén való végrehajtását! Idézz szövegeket annak bizonyitására, hogy Armageddon Jehova nevének teljes igazolását fogja jelenteni!

3—5. Magyarázd meg a Bírák 7 : 23-ban följegyzett eseményeket és hasonlitsd össze Ezékiel 9-el! Mikor s hogyan teljesül Ésaiás 9 : 4?

6. Mutasd ki, a) mennyire találó „Oreb" neve, aki Midián egyik fejedelme volt; b) és a „Zéeb" neve!

11, 12. Mit jelent azon körülmény, hogy Orebet az Orebsziklánál és Zéebet a Zéeb-pajtájában (sajtójánál) ölték meg?

13—15. Magyarázd meg és alkalmazd Efraim férfiainak kérdését, Gedeonnal való heves vitatkozásukat és Gedeon feleletét (8 : 1, 2): Mire mutat a 3. vers?

16. Miről biztosit és mire bátorit a 4. vers?

17, 18. Igaza volt-e Gedeonnak Sukkot férfiaihoz intézett kérésekor (5.)? Miért indokolta meg kérését? Alkalmazd a kép e részét a jelenre ugyancsak Sukkot vezetőinek válaszát is!

19. Hasonlitsd össze Gedeon kijelentését (7. vers) Jézusnak Máté 25 : 41—43, 46.-ban feljegyzett szavaival! Hogyan alkalmazható ez jelenleg?

20—22. Alkalmazd a 8. és 9. vers képét a jelenre!

23, 24. Hasonlitsd össze a 10. versben előforduló nevek jelentőségét a jelen viszonyokkal annak kimutatására, hogy a feljegyzés nagyszerü prófécia erre nézve!

25—28. Mutasd ki más szövegek alapján Gedeon prófétai állásfoglalását, amit a 11. vers jegyez föl! Alkalmazd e kijelentés jelentőségét: „a tábor biztonságban érezte magát"!

29. Ismertesd a 9. versben előrejelzett helyzetet! Mit közölt Jehova Ésaiás próféta utján az ellenség menedékhelye és biztonsága felől?

FEL

30—32. Mutasd ki a 13—15. versek prófétai jelentőségét és célját!

33, 34. Igazold Gedeon azon eljárását, amit a 16. és 17. versek jegyeznek föl! Mire mutatnak prófétailag?

35—37. Mit kérdezett Gedeon Zébától és Sálmunáhtól? Mit akart ezzel? Mit feleltek neki? Mit válaszolt arra Gedeon? Alkalmazd a kép e részét a teljesülés idejére!

38—40. Magyarázd meg a 20. versben följegyzett eseményt, valamint a 21. vers történéseit s idézz szövegeket, melyek jóváhagyják az ott történteket! Mit példázott mindez?

41, 42. Magyarázd meg és alkalmazd a 22. és 23. versekben följegyzett részleteket!

43. Mutasd ki szövegek alapján, mennyire találó ama prófétai tény- hogy Jehova e drámában Gedeont használta főszereplőül!

44, 45. Mily jelentőséget tulajdonithatunk annak, ahogyan Gedeon előadta kérését a zsákmányolt arany-függőket illetőleg s amire azokat felhasználni akarta? Magyarázd meg a 27. verset!

46. Mit példázott a 28. versben ismertetett helyzet?

47, 48. Kit példáz tehat Gedeon? Jehova mily szándékát szolgálja e prófétai előkép közlése? Mily álláspontot áll a maradék most e próféciával kapcsolatban?

Kérdések „Jehova harca" 3-ik részéhez.

1. Mit ábrázolt elő Gedeonnak s hadseregének Jehova által való felkészítése a csatára? Kinek a számára s mily célból jegyeztetettek fel mindezek?

2—3. Ird le s magyarázd meg az akkori helyzetet miért volt alkalmas az elönyomuláshoz a Bírák 7 : 1 szerint. Milyen hivatást töltött be Gedeon neve által? S mi volt a hivatása a prófétai képben?

4. Magyarázd meg s alkalmazd e szavakat teljesülésük idejére, hogy Gedeon s a nép amely vele volt a hajnalt találta alkalmasnak a felvonulásra Mi az értelme annak, hogy a Harod forrásnál ütöttek tábort?

5—8. Mi volt az első próba célja, melynek Gedeon népe alávettetett? Mit eredményezett? Miképpen teljesedik (Mózes V. 20 : 1, 8 is) a népen, amely jelenleg a Gedeonnál nagyobbnál tartózkodik?

9—11. Mutasd ki, hogy a negyedik versben közölt próba szükséges volt annakidején, továbbá szükséges volt a prófétai kép bizonyos részének alakitásánál is.

12. Ki irta annakidején elő a megpróbáltatás módját s határozd meg, kik lesznek az „elhivatottak s választottak"? Mely fontos tények vannak ezáltal kimutatva?

13—16. Miből állott a második próba? Mit eredményezett? Mutasd ki, milyen nagyszerü eredményt ért el annakidején ez a megpróbáltatás s mint jövendölés mit szolgált?

17—19. Mutasd ki, hogy az Ur által kiválasztottak viselkedése, kiknek Gedeonnal kellett menniök, nyilvánvalóan prófétai kép volt. Ettől a pillanattól fogva mi történt a kép által ábrázolt 9 700 emberrel?

20—23. Mit értünk e körülmény alatt, hogy a 8. vers első fele nem tesz különbséget a 9 700 és 300 között? Miféle megkülönböztető jelt ismerünk fel a két osztály beteljesedésére vonatkozóiag, úgy ebben, mint a prófétai vers második részében?

24, 25. Mutasd ki a szavak akkori s jelenlegi értelmét, a) hogy Gedeon „300 embert magánál tartott"; b) hogy a midianiták tábora „alatta feküdt a völgyben".

26, 27. Mit értünk bátorság alatt? Mutasd ki, hogy e szó tulajdonképpeni értelme éppen úgy alkalmazható a Gedeon-képre, mint e jövendölésnek beteljesedésére.

28. Ámbár a midianiták s szövetségeseik már előre figyelmeztetve lettek, még sem lettek meggátolva, hogy Isten szövetséges népe földjére ne törjenek. Magyarázd meg ezt a prófétai tényt s alkalmazd a jelenre.

29, 30. Magyarázd meg mi szolgáltatott okot a 10. versben feltárt kép e részéhez annakidején s mi jelenleg?

31—33. Miképpen ábrázolja a 11. vers, hogy Jehova meghallgatja a hü maradék imáját, amely teljes biztositékot s hitben való megerősitést kér?

34—36. Ird le a jelenlegi helyzetet előzetes megvilágitásban, a) a midianiták összeesküvésében, mely Isten szövetséges népének elpusztitását célozta; b) a körülményt, hogy a midianiták sokkal nagyobb számban voltak, s lényegesen felülmulták Gedeon embereinek számát.

37, 38. Micélból tárta fel Jehova annakidején Gedeonnak, hogy az ellenség hatalmas erővel s számos tevével rendelkezik? Mi az értelme e prófétai képnek jelenleg, Isten felkent népe kiváltságára s felelősségére vonatkozólag?

(1935. febr. 1.)

Kérdések „Jehova harca" 4-ik részéhez.

1. Mikor, mily esetekben s micélból használta fel Jehova az álmot, Igéje szerint?

2, 3. Miért szállot alá Gedeon az ellenség táborához, mily fontos álom lett fülehallatára elbeszélve s megmagyarázva? Mit értelmezett a körülmény, hogy Jehova az ellenséges csapatok egyik tagjával láttatott álmot s ugyancsak avval is magyaráztatta meg?

4. Mutasd ki, hogy Jehova csupán fokozatosan tárja fel gondolatait.

5, 6. Mutasd ki, miképpen használ Jehova a prófétai képekben kis dolgokat, melyek nagy eseményeket ábrázolnak elő. Mit értelmez a 13.versben feljegyzett álom?

7, 8. Magyarázd meg, vajjon próféta volt e a 14. versben feljegyzett „felebarát". Hogy fejthette meg helyesen az álmot? Mennyire vonatkozik ez a tényre, hogy Isten közvetitő, illetve csatorna útján közli magyarázatait népével? Mit értelmez a tény, hogy e nép kiváltságát képezi jelenleg az üzenet s annak megértése?

9. Mutasd ki a kölcsönös kapcsolatot a Zsoltárok 2 : 8, 9 és 68 : 19-ben s Dániel 2 : 35-ben a „köre" vonatkozólag. Hogy és mikent teljesül e jövendölés?

10. Mely jelenlegi eseményt tár fel az előörsök álommagyarázata, kik nem is sejtették, hogy Gedeon titokban hallgatódzott?

11, 12. Miként értelmezte Gedeon az eseményt (13, 14-ik vers) s mit tett? Alkalmazd e prófétai képet a jelenre.

13. Miért járt el Gedeon oly becsületesen s haladéktalanul? Mit értelmez ez a maradékra vonatkozólag?

14, 15. Mily fontos utasitásokkal szolgál a 16-ik vers a maradék számára?

16—18. Mit értelmezett Gedeon csapatainak helyzete s fegyverzete? Mit jegyzett ez fel s miben tünik ki ma?

19. Vonatkoztasd a jelenre az egyszerü, de találó utasitást, melyet Gedeon adott embereinek, amint azt a 117-ik vers jegyzi fel

20—24. Mi értelme volt annakidején s harsonák megfúvásának a „seregek körül" s a kiáltásnak „Jehova és Gedeon kardja!" s mit eredményezett? Miért volt fontos és találó, Gedeon nevének harci-jelszóként való kiáltása szintén? Miként teljesül a prófétai kép e része?

25—28. Ird le s magyarázd meg Gedeon harcosainak helyzetét, az ellenség megtámadásának idejét és módját. Mutasd ki mennyire felel meg ez a mai helyzetnek.

29—31. Miért vált lehetővé az egyszerü manöver által Gedeon kis csapatának a midianiták hadseregének teljes lemészárlása?

32, 33. Miképpen teljesedik prófétailag Gedeon csapatainak trombitálása s fáklyáinak fellobbanása?

34, 35. Alkalmazd a 21-ik verset.

36—38. Magyarázd meg a kapcsolatot a harsonák megfúvása (22-ik vers) s a midianiták viselkedése között. Hozz fel egyébb szövegeket, miként semmisiti meg az Ur az ellenséget Armageddonkor.

39. Ird le a midianiták helyzetét a Gedeon-kép e pillanatában. Mit jelképezett? Bizonyitsd be, hogy Gedeon harca a midianiták ellen előkép volt s mutasd ki, mit jelképezett.

(1935. febr. 15.)

FEL

Kérdések

KÜLÖNBÖZŐ kérdéseket tettek fel, melyekre választ kérnek; ezeket a kérdéseket a feleletekkel együtt a következőkben ismertetjük:

„Rövid idő óta azt látjuk, hogy egyesek, akik magukat Jehova bizonyságtevőinek tartják, dohányoznak. Ezt úttörő-, segéd és gyülekezeti munkásoknál is tapasztaltuk. Egy segédmunkás például oly szenvedélyes dohányos lett, hogy dohány-illat áradozott az egész testéből. Még azt is megjegyezni akarjuk, hogy nőtestvéreket is láttunk dohányozni. Illendő dolog-e, hogy dohányozzék, aki Jehova szolgájának tartja magát? Nem tompitja-e az emét és csökkenti Jehova ígéinek értékelését a dohányélvezet? — Ha igen, nemde sátán ujabb mesterkedését kell látnunk ebben a maradék elpusztítását illetőleg, ami utján közömbössé és vigyázatlanná akarja tenni a maradékot?

„Egyes esetekben az erkölcsök terén is laza állapotok észlelhetők. Egyesek azt gondolják, nem szükséges az államilag előírt esküvői-szertartások szerint kötni házasságot. Előfordult, hogy egyesek egyszerüen vadházasságban élnek. Ezek azt állitják, hogy az „Otthon és boldogság" c. füzetből (magyarban nemkapható) vették a felbátoritást.

„Amidőn Jehova bizonyságtevői közül valaki nősülni akar, nem kell-e a törvényes lépések szerint eljárnia, amennyiben azok a törvények (t. i. a házassági törvények) nem ellenkeznek Isten törvényével?

„Helyes dolog-e, hogy valaki, aki magát a maradékhoz tartozónak tartja, egymásután háromszor-négyszer is ujból nősül vagy megy férjhez, előző házasságát felbontván?

„Az is előfordult, hogy egyesek ittas állapotban mentek misszómunkára, vagy más munkára az Úr munkájával kapcsolotban. Mily feltételek mellett engedi meg a Szentírás a bor élvezetét? Helyes dolog-e, hogyha valaki annyit iszik, hogy általa az Úr munkájában végzett szolgálata szenved?"

„Több éven át ismertettük a Szentírásnak megfelelő utat, amelyen mindenkinek járnia kell, aki Isten akaratának teljesítésére szentelte magát. Erre való tekintettel szokatlan dolog, hogy még mindig a fentiekhez hasonló kérdéseket kell tárgyalnunk. A Szentírás oly világosan mutatja azon utat, amelyen Isten-híveinek járniok kell, hogy affelől egyáltalán nem lehetnek tudatlanságban. Az utóbbi években hasábjainkon főképpen a királysággal összefüggő próféciákkal foglalkoztunk, amelyek most vannak betelőfélben s amelyek Jehova bizonyságtevői java érdekében jegyeztettek föl. Természetesen, ezzel feltételeztük, hogy az Úr felkentjei mindenkor szemük előtt fogják tartani a Szentirásban följegyzett előírásokat jó magaviseletükre nézve. Amint már sokszor megmagyaráztuk a legfontosabb eldöntendő kérdés most Jehova nevének igazolása s mivel azt Krisztus királysága fogja eldönteni, a királyság a Biblia főtanitása. De aki közre akar müködni Jehova nevének igazolásában, a Szentírást is gondosan kell tanulmányoznia, hogy méltóképpen is tudjon viselkedni az Úr előtt. Jehova elismerését sohasem vívhatja ki magának a teremtmény azzal, amit általánosan „jellemfejlesztésnek" neveznek. Aki Istennek szolgálni és tetszését bírni akarja, sokkal többet kell tennie, mint csak tisztességesen és erkölcsösen viselkednie. A felszentelteknek nemcsupán tisztességesen és erkölcsösen kell viselniök magukat, de ezenkivül arra is vigyázniok kell, hogy minden tehetségüket Isten, az Úr és az ő országa szolgálatára fordítsák.

Az apostol isteni sugallat alatt a királyság örökségébe hivottaknak a következőket irta: „Mi egyessége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hivőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának (híveinek) bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és köztük járok; és leszek nekik Istenük és ők én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki őközülök (az istentelen rosszerkölcsüek közül) és szakadjatokel, azt mondja az Úr és tisztátlant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket (ebben az esetben). És leszek néktek Atyátok és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a Mindenható Úr" — Korinthus II. 6 : 15—18.

Egyszóval, ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus követőjének teljesen külön kell állnia Sátán szervezetétől s magát önzetlenül Istennek és országának kell szentelnie. Van-e tehát valamily okuk Isten gyermekeinek azt mondani, hogy rájuk nem vonatkoznak a rendes tisztességes élet szabályai? Vagy másrészről valamelyikük csak egy pillanatig is feltételezhetné, hogyha tisztességesen és becsületesen viseli magát, ezzel a felkentek minden követelményét már is teljesítette? — Semmiképpen!

E kérdésre az apostol következő kijelentésével válaszol: „Mivelhogy azért ilyen ígéreteink

FEL

vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki (szellemi) tisztátlanságtól, Isten félelmében vívén véghez a mi megszentelésünket" (Korinthus II. 7 : 1) Minden tisztátlanság (fertőzöttség), akár testi, akár lelki (szellemi) utálatos Isten szemeiben. A testi és lelki (szellemi) tisztaság éppen a piszok ellentétje és azt jelenti, hogy testünkben és érzelmünkben is tisztáknak kell lennünk és minden tehetségünket, amivel rendelkezünk, Isten dicsőítésére kell használnunk. Amidön valaki Jehova mellett foglalt állást és azon nagy kiváltságban részesült, hogy szervezetében lehet, összhangban is kell viselnie mágát az ő szervezetével.

Tiszta- vagy tisztátlan dolog-e a dohányélvezet a Szentírás értelmében? — A dohányélvezet rendkivül tisztátlan (piszkos), bármily formában használják is. Beszennyezi a testet, megbüdösíti és a szellemi tehetséget tompitja. A dohányélvezet utálatot vált ki azok részéről, akikkel a dohányos érintkezik, ártalmas és megbecsteleníti Istent és Krisztus Urunkat. A dohányélvezet nagymértékben demoralizálta az emberiséget. Egyéb, tisztátlan, aljas dolgok kivánságát kelti fel. A dohánymérég más mérgező dolgok iránt támaszt ingert. A dohány élvezését Isten Igéje semilyen körülmények közt sem helyesli. Semmiképpen sem egyeztethető össze, hogy Isten templomának valamelyik tagja ezt a piszkos dudvát használja, emiatt nem is engedjük meg, hogy dohányos ember a Béthel-családban tartózkodjék. És ugyanezen okból illemtelen dolog, hogy a Társulat valamely képviselője dohányozzék, bagót rágjon vagy szivarozzon. Az úttörők, segédmunkások és a többiek közvetlenül a Társulat képviselői. Természetesen, a Társulat nem tilthatja meg senkinek sem a dohányzást (vagy bagórágást), de azt jogosan megteheti, hogy nem fog együttdolgozni olyanokkal, akik nem hagynak fel a dohányélvezettel és ilyeneket, — amennyiben tudomására jut, hogy dohányoznak —, nem fog a Társulat képviseletével megbízni. Azok, akik nem akarnak felhagyni a dohányzással s inkább dohányozni akarnak, mintsem az Úr munkájában közreműködni a Társulat vezetésével, elmehetnek s oly úton járhatnak, amilyen nekik tetszik. Azokat tehát, akik, miután a dolgot megfontolják, s azon végeredményre jutnak, hogy nem akarnak lemondani a dohányzásról, ha a Társulat képviselői, ezennel arra kérjük, értesítsék erről a hazájukban müködő fióktársulataink hivatalát (Amerikában a főhivatalt), hogy neveiket képviselőink sorából törölni tudjuk. Akinek fontosabb a dohányzás bűne, mint Isten országának a szolgálata, menjen és kövesse önző vágyait; de ne számitson azzal, hogy a Társulat ilyen embert meg fog bízni az ország üzenetének hirdetésében való képviseletével. Mi most rendkivül fontos időben élünk, amidön az Úr népe minden tagjának nagyon vigyáznia kell. Most józannak kell lennie mindenkinek, aki az Urat és országát képviselni akarja, kerülnie kell tehát minden olyan dolgot, amit sátán arra használhat, hogy munkájában akadályozza.

Visszatérve az apostol Korinthus II. 7 : 1 szavaira, mit értsünk e kijelentése alatt: „Isten vívén véghez a mi megszentelésünket?" Hogyan teljesíthetjük ezt? A megszenteltség a Jehovához való ragaszkodást jelenti. A Irás nyelvezete szerint ez az Isten szolgálatán kivül minden egyébbel szemben vakságot jelent. „Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? s kicsoda oly süket, mint az én követem, akit én küldök? Kicsoda oly vak mint az én választottam és oly vak mint Jehova szolgája? (Ésaiás 42 : 19). Isten szolgájának mindenkor azt kell cselekednie, ami kedves a menynyei Atya előtt és sohasem szabad emberektől való félelem-vagy részükről remélt tisztelet miatt másképpen cselekednie. „Az emberektől való félelem tört vet" (Példb. 29 : 25). Isten jóváhagyása mindennél fontosabb. „Istenfélelemben", azt jelenti, hogy Isten előtt kedvésen viseljük magunkat; az Irásból kell megtanulnunk, mi kedves Isten előtt. Attól féljen mindenki, hogy nem fogja megnyerni Isten elismerését. „Az Úrnak félelme a gonosznak (a rossz dolgoknak) gyűlölése; a kevélységet és felfuvalkodást és a gonosz (rossz) utat és az álnok szájat gyűlölöm" — Példb. 8 : 13.

Gonosz (rossz), ami kárt okoz. Nem áll jogában senkinek sem ártani magának s mégkevésbbé másoknak ártani. Egy mérgező növény használata, mint amilyen a dohány is, nemcsupán a fogyasztójának okoz kárt, hanem mindazon embertársainak is, akikkel az illető érintkezik. Ez főképp a dohányzók esetében áll. Ha valaki dohányzás utján ártani akar magának, senki sem tilthatja meg tőle; de senkinek sem áll jogában, hogy emberársai arcába kinzó nikotinfüstöt fujjon. A dohányzás az ember önző szokásai közé tartozik, az önzés éppen az önzetlenség fordítottja. A dohányzó nincsen tekintettel a dohányzással ellenszenves embertársai jogaira. Tehát minden érv a dohányzás ellen szól; egyetlenegy okot sem lehet felhozni a dohányzás mentségére. Igytehát egyetlen Istennek szolgáló keresztény ember sem kivánhatja őszintén és becsülettel a dohányzást. Aki dohányzik, kárt okoz magának, tehát gonoszságot követ el és a „gonosz úton" jár. Ezt pedig, — amint kijelentette — gyűlöli Isten. Ama tény, hogy Isten gyűlöli a károsat, azon ténynyel együtt, hogy a dohány kárt okoz, teljesen azt bizonyitja, hogy a dohány az Ördög dudvája (növénye), amit az emberiség lezüllesztésére használ. A dohányzás történetéből azt látjuk, hogy a „kereszténység" közt kezdett el burjánzani. Nem meglepő, hogy az Ördög éppen a „kereszténység" közt vezette be s tőle ragadt át az egész föld kerekségére. Képzeljük magunk elé Évát az Édenben pipával a szájában!

Erkölcsösség

Ugyanaz, amit itt a dohányzásról mondtunk, minden egyébre is vonatkozik, ami a teremtmény demoralizálására alkalmas. Akik Jehovát képvi-

FEL

selik, kerüljenek mindent, ami tisztátlan és beszennyező hatásu. Egyesek olyasmiket akartak belemagyarázni irataínkba, amit azok nem tartalmaznak; így akarták igazolni rossz viselkedésüket. Egyesek dőrén azt vélték, bűntetlenül elégíthetik ki testi vágyaikat, mert amig a bizonyságtevés munkájában közremüködnek, bűneik elfedeztetnek. Ámde senkise feledkezzék meg arról, hogy a bizonyságtevésben való közremüködés még nem minden, amiket Isten megkövetel tőlünk. Jehova bizonyságtevői egyuttal az Ő képviselői is, tehát mint az Úrnak és országának képviselői méltóképpen tartoznak képviselni Őt. A missziómunkában tevékenykedőknek tehát barátságosaknak kell lenniök, illedelmesen kell beszélniök. Illetlenséget követne el az Úr képviselője, ha elmenvén valakihez, azt mondaná neki: „Ön az Ördög szervezetéhez tartozik!" Jehova bizonyságtevői nincsenek megbizva ilyesmire. A mi feladatunk, hogy Isten beszédének igazságait közöljük s azt sátán szervezetének törvénytelenségeivel szembehelyezzük; de annak megállapitását bizzuk mindenkire magára, hogy hova is tartozik.

A házasságkötést illetőleg egyesek teljesen tévesen értelmezték a Szentírás arról szóló kijelentéseit és azt is, amit arról hasábjainkon közöltünk. Akik valamily szerződést kötnek, előbb oly helyzetben is kell lenniök, hogy ily szerződést tudjanak kötni. Ha valakinek felesége van, vagy ha férje van, természetesen nincs oly helyzetben, hogy mással házasságra léphetne. Az Irás beszél ugyan arról, hogy bizonyos körülmények között a házasság felbontható. Ily esetben az ártatlan fél ujból házasságot köthet. Az „Otthon és boldogság" c. füzet (magyarban nemkapható) rövidesen ismerteti a házasságkötést. Az világosan van megírva, nem lehet tehát kétértelmű dolgokat belemagyarázni. Azzal az előfeltétellel, hogy mindkét fél (tehát úgy a férfi mint a nő) törvényesen jogosult a házasság megkötésére, ez a füzet a következőket mondja:

„A házasságot Isten szerint helyesen férfi és nő között kötött szerződésnek (megállapodásnak) nevezhetjük, mely arra irányul, hogy férj és feleség legyenek, mégpedig a szerődés feltételeinek mindkét fél által való teljesítése utján. A törvényes házasság férfi és nő közt kötött szerződés arra nézve, hogy férj és feleség lesznek, amit tanuk jelenlétében hatósági közeg előtt szertartások közt létesítenek. Ez a szertartás az országok törvényei szerint változik; az ország erre vonatkozó törvényeit mindenütt be kell tartani, ahol ezek a törvények nem állnak ellentétben Isten törvényével. Mivel Isten törvénye nem tiltja a szertartásokat, s ha az ország törvénye szertartásokat, rendel el (a házasságkötésnél) egy hivatalos személy közremüködésével, az törvényes és helyes is. Ebből tehát meg kell látnunk, hogy anyakönyvvezető, békebíró vagy más arra meghatalmazott tisztviselő előtt és utján kötött házassági szertartás (szerződés) éppen oly kötelező és érvényes, mintha valamely pap előtt kötetett volna. Egyházi házasságkötés gyakran sokkal drágább és a szegények nagyobb megterhelését is jelenti.

„A házasság azonban sokkal szentebb annál, mintsem hogy egy tökéletlen ember nehány szavától lehetne függővé tenni, akár pap vagy anyakönyvezető is az illető. Sokkal szentebb annál, mintsem hogy azt valamely törvénytisztviselő (bíró vagy pap) véleménye, döntése vagy kénye-kedve felbonthatná."

Az Úr Jézus Krisztus a következőket mondotta a házasságról: „Nem olvastátok-é, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiuvá és asszonyá teremté őket és ezt mondá: Annakokáért elhagyja a férfiu atyját és anyját és ragaszkodik feleségéhez és lesznek ketten egy testté. Úgy, hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni és úgy bocsátani el az asszonyt? Monda nekik: Mózes a ti szivetek keménysége miatt engedte volt meg nektek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt. Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja feleségét (hanemha paráznaság okáért) és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat (elváltat) vesz el, az is házasságtörő" (Máté 19 : 4—9, Káldi-ford). A házastársak viszonyát világosan tárgyalja a Korinthusi I. 7 : 1—15; ezekről a multban már többször szólottunk.

Bor

A bor fogyasztást a biblia jóváhagyja; de mértékletesen kell használni. Erről bőven szólottunk a „Prohibició" c. füzetben (magyarban nemkapható). Szükségtelen tehát itt megismételnünk azt. A bort nyilván csak mértékletesen jó használni, ellenkező esetben az Úr nem hagyta volna jóvá a használását. A bor mértékletes élvezete és a dohányzás között minden tekintetben nagy a különbség. A dohányzás semilyen körülmények közt sincsen jóváhagyva, a bor használatát ellenben az Irás gyakran hasznosnak mondja.

Természetesen, a mértékletes fogyasztása a helyes és írás szerinti. (Filippi 4 : 5). Aki mértéktelenül eszik, tékozol és zabál. A részeges és a tékozló egyazon osztályban vannak sorolva, az Úr előtt egyik sem kedves. (Példb. 23 : 21; Mózes V. 21 : 20). Az Irás igy figyelmeztet: „Használj egy kevés bort gyomrod miatt" (Tim. I. 5 : 23); de arra is figyelmeztet, hogy „borivásba merültek ne legyünk" (Tim. I. 3 : 8). Ha valaki nem tud mértékletességet tartani, kerülje teljesen a bort. Ha a bor ártalmára van neki, vagy másnak, nem kell használni.

Ezzel egyezően van megirva: „Ne légy azok közül való, akik borral dözsölnek; azok közül, akik hússal dobzódnak. Mert a részeges és dobzódó (falánk) szegény lesz, és rongyokba öltöztet az alvás" (Példb. 23 : 20,21). Jézus kétségtelenül bort is ivott és húst is evett: a farizeusok ezt akarták ürügyül felhasználni ellene, falánknak, részegesnek, vámosok és bűnösök barátjának nevezvén. Erről mondta Jézus saját maga: „Eljött az Em-

FEL

bernek Fia, aki eszik és iszik és ezt mondják: Ímé, a nagyétű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! — És igazoltaték a bölcseség farizeusok hamisan vádolták részegeskedéssel, mivel Jézus mindenkor tisztességesen viselkedett.

Ezenkivül írva van: „Ne nézd a bort, mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban csillogását; könnyen alácsuszamlik" (Példb. 23 : 31). Egyesek azt állitották, ez a szöveg azt jelenti, hogy a borra még csak ránézni sem szabad; de ez a szöveg nem ezt jelenti. Bizonyos szőlőszemekből készített bor mindenkor piros, a színét sem változtatja. De amidőn valaki tul sokat iszik, akkor mindent „rózsaszínben" kezd látni. Ez a szöveg tehát a valóságban azt jelenti, (mai nyelven kifejezve) hogy amidőn mindent rózsaszínben kezdesz látni és a bor csak amúgy csuszik lefelé a torkodon, ne nyulj többé hozzá, mert máris eleget, azaz tulsokat ittál belőle.

Amidőn valaki az Úr szolgálatát végzi, semilyen szeszesitalt se használjon, Isten a papitisztséget viselőknek a köv. parancsolta: „Bort és szeszesitalt ne igyatok, te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. Hogy különbséget tehessetek a szent és a közönséges között, a tiszta és a tisztátlan között" (Mózes III. 10 : 9, 10). Ebből észszerüen az következik, hogy amidőn nem voltak szolgálatban a sátorban, akkor mértékletesen ihattak bort. Az izraelitáknak el volt rendelve, hogy ünnepeken áldozatokat vigyenek az Úrnak, „italáldozatot is; egy hin bor negyedrészét" (M. III. 23 : 13). Amidőn tehát valaki szolgálatot teljesit, sem bort, sem más szeszesitalt ne használjon; mert nem olyankor (t.i. a szolgálatban) van az ilyesmi ideje.

Tartsuk eszünkben: Jehova a világból egy népet választott neve számára, azt a földön királyságának bizonyságtevőjévé, képviselőjévé és küldöttévé tette. Minden cselekedetének és viselkedésének egyeznie kell az ő igéivel,kerülnie kell tehát minden illetlen, tisztátlan és erkölcstelen dolgot. Jehova bizonyságtevőinek az ő igazságával, országával és Krisztussal egyetértésben kell viselniök magukat. Ne legyen oly dőre senki sem s ne gondolja, hogy feslett életet élhet, mivel nem tudja magát testileg tökéletességre felküzdeni. Ama tény, hogy tökéletlen, nem jelenti azt, hogy nem kell mindenkor tökéletlenségeinek leküzdésén fáradoznia. „Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia (viselkednie), amint ő járt" (János I. 2 : 6). „Vigyázzatok tehát gondosan hogyan járjatok (viselkedjetek), nem mint balgák, hanem mint bölcsek. Vásároljátok meg az alkalmat, mert a napok gonoszak. Ennélfogva ne legyetek balgák, hanem értsétek meg, mi az Isten akarata, s ne részegedjetek meg bortól, amiben kicsapongás van, hanem teljesedjetek meg Lélekkel" — Efezus 5 : 15—18, Czeglédi-f.

Mi most a gonosz időben élünk. Sátán eszközei utján mindent igénybe vesz, amivel Jehova bizonyságtevőit a helyes útról eltéritheti. Szükséges tehát, hogy mindenki őrködjön s magát teljesen a Szentirásban feltárt szabályokhoz tartsa. Mi valóságos csatában állunk és ártatlanságunkat most meg kell őriznünk Jehova előtt, amennyiben hiven fogjuk őt képviselni és megszentelésünket Isten félelmében hajtjuk végre. Vizsgáljják meg és tartsák meg tehát Jehova Isten minden előirását (rendelését), amit Igéjében följegyeztetett, akik elhatározták, hogy Neki fognak szolgálni! Azon rendelések közül egyetlenegy sincsen kiküszöbölve, sem félredobva amiatt, hogy az ő országa elérkezett. Aki tetszeni szeretne az Úr előtt, szükségképpen az Ország rendeléseit és parancsait is meg kell tartania.

(1935 március 1.)

FEL

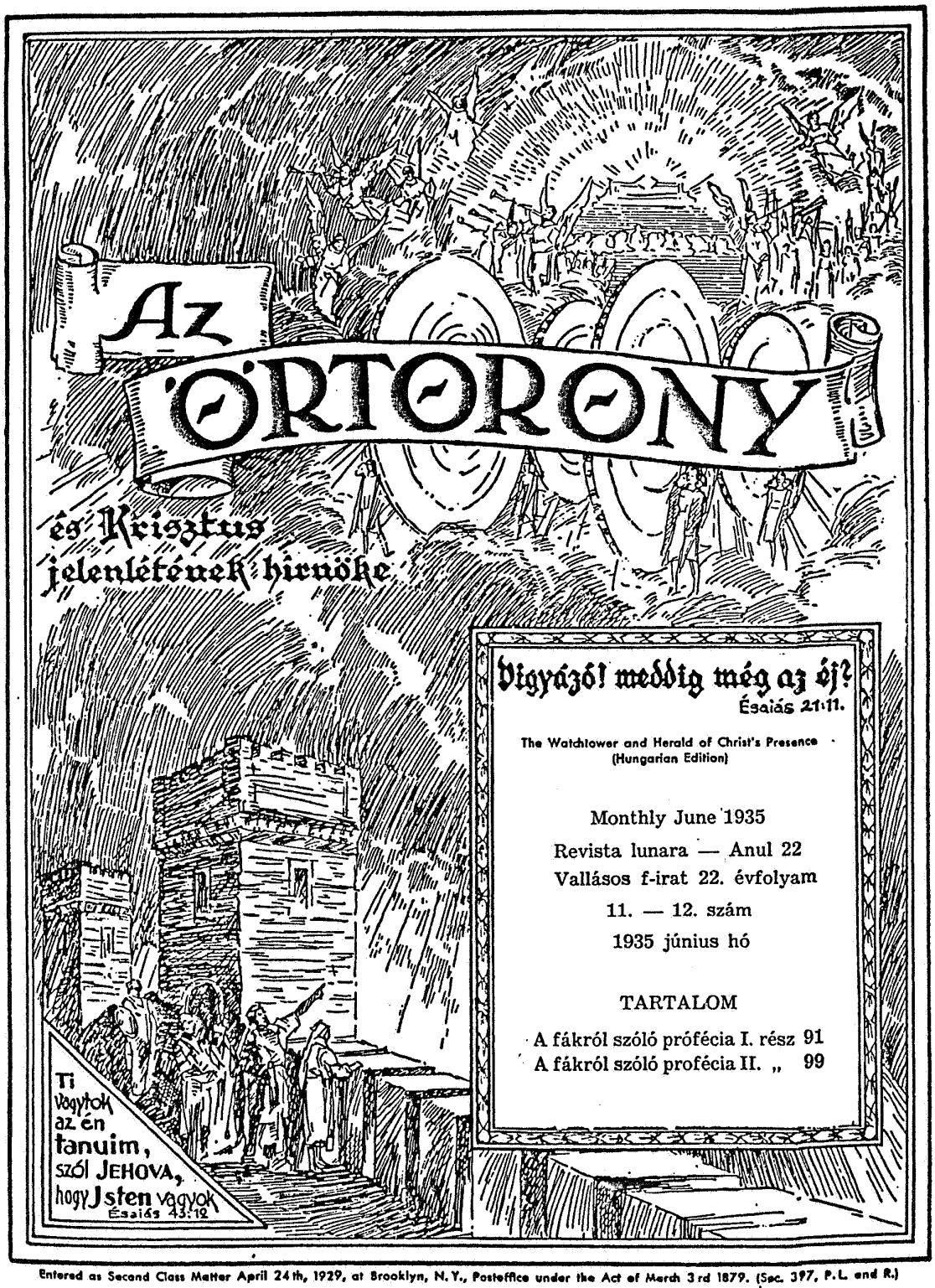

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly June 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
11. — 12. szám
1935 június hó

TARTALOM

A fákról szóló prófécia I. rész 91
A fákról szóló profécia II. „ 99

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smichov,

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent; most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Ádám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját. Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az Igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel síkra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:

Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában: egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:

Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smichov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de bibli si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.

(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban e postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:

A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Világraszóló háború közeledik

Ez egyike a legfontosabb s a legnagyobb mértékben fellelkesítő füzeteknek, melyek ezideig megjelentek. Benne van a rádió-előadásnak teljes szövege, melyet január 13-án Los Angelesből, több mint 103 adóállomás közvetített, azonkívül két értekezlet is a „Jelképes háborút" és „Sátán hadseregét" illetőleg. Általános terjesztésük, június 30-án veszi kezdetét. A Bulletinban feltárt irányelveket kísérjétek figyelemmel. A füzet megjelenik magyar, cseh és német nyelven.

Nem járt le még az előfizetés?

Felhívjuk valamennyi Őrtorony olvasó figyelmét az előfizetés idejekoráni megújítására. Különösen az olyan Őrtorony olvasók kell hogy idejekorán írjanak a Társulatnak, illetve az esedékes összeget kiegyenlítsék, akik a folyóiratot posta útján kapják, mert ellenkezőleg töröltetnek az Őrtorony-olvasók névsorából. Az idegen állambeli olvasók forduljanak az illetékes hivatalhoz.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.

Ára: 2.— Kč Watch Tower nyomda, Praha-Smichov.

FEL

A fákról szóló prófécia

„... Hogy igazság fáinak neveztessenek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére" — Ésaiás 61 : 3.

I. rész.

JEHOVA Isten a régi időkben sok tükörképet szerzett és a róluk szóló följegyzéseket megörökítette, hogy bizonyságtevői a földön a nagy veszély idejében rendíthetetlen reménységgel és lelki békével birjanak. Az Úr a jelen veszélyes időben övéi iránt való jóságából a hűségeseket maga köré gyüjtötte a templomi állapotban és megismertette velük e prófétai tükörképek jelentőségét. Ezen értékes igazságokat, melyeket a maradék a magányban kapott, a „háztetőkről" kell hirdetnie Jehova neve dicsőségére. A hűségesek az Úr-Isten plántái s azért számitanak igazaknak, mivel Jézus Krisztussal laknak templomában s azon ruhákat és palástot viselik, melyeket Jehova ajándékozott nekik. Most már a megpróbáltatások között be kell bizonyitaniok ártatlanságukat, hogy mindörökké „Jehova plántái és az igazság fái" maradhassanak. A maradék kiválasztása főképpen amiatt történt, hogy a most eldöntésre kerülő nagy perben Jehova ügyét védelmezze. Ámde a maradék csak úgy maradhat meg az igazságban, ha mindenkor Jehova dicsőítésén fáradozik.

[2] Jehova rendkívüli feladatokat és kötelességeket bízott a hűségesekre s ezekről utasításában szólott. Őket az Úr szelleme kenté fel és küldi az igazság ismertetésére, arra való tekintet nélkül, hogy meghallgatják, vagy sem, az emberek. Ismertetni kell az emberekkel, hogy Jehova az egyetlen mindenható, igaz Isten és eljött ama nap, amidőn elégtételt vesz magának és a sátán szervezete fölött mondott ítéletét végrehajtja. Jehova hű bizonyságtevői nem vállalhatnak közösséget az ellenség szervezetével; teljesen az Úr mellett kell állaniok és bátran ki kell hívniok az ellenséget folytonos csatakiáltásukkal: „Jehováért és a Gedeonnál nagyobb Jézus Krisztusért, aki elégtételt szerez a Felségesnek!"

[3] „Jehova napja" 1914-ben kezdődött, amidőn szeretett fiát trónjára emelte és uralkodásra utasította. Uralkodásának természetesen az ellenség szervezete között kellett kezdődnie; az ellenséget el kell üznie és pusztítania, hogy igazságos birodalmát mindenre kiterjeszteni tudja. Ezek a veszély és a küzdelem napjai; Jehova emiatt is tárta fel a maradék előtt azon próféciák jelentőségét, melyeket a régi időkben a bibliában megörökített. Ezt nem a teremtmények kiváncsiságának kielégítése-, hanem amiatt cselekedte, hogy hű bizonyságtevői teljesen meggyőződjenek arról, hogy Jehova Jézus Krisztus erős kezével vezeti őket s hogy a helyes úton haladnak. Mivel a maradék tudja, hogy a helyes úton jár, előre is akar menetelni. Amidőn az ellenség keményen szorongatja és üldözi, azt is tudja, hogy éppen számolnia kellett az ily üldöztetéssel; s az ellenségeskedésekre való tekintet nélkül el van tökélve, hogy előrehalad és a háztetőkről fogja hirdetni, hogy Jehova az Isten, hogy most győzni fog és mindenkinek, aki szereti az igazságot és az életet, ki kell menekülnie sátán szervezetéből és Isten országához s Krisztus királyságához kell futnia.

[4] A Birák-könyvének 8. és 9. fejezeteiben egy prófétai hasonlat a fákról szól. E prófétai és drámai tükörképben eleven és élettelen dolgok szerepelnek. A dráma leírása szerint egy Jóthám nevezetű ember egy magas hegy tetején állott és példázatot mondott a fákról, amelyek királyt akartak választani. A fák sorrendben először az olajfát kérték fel, legyen a királyuk és uralkodjon felettük. De az olajfa nem fogadta el az ajánlatot. Azután a fügefát hívták, hogy uralkodjon felettük; de a fügefa is elutasító választ adott. Azután a szőlőt kérték fel, de ez is elutasító választ adott. Végül az összes fák a tüskebokrot (magyar-fordítás szerint: galagonyafát) kérték meg s az elvállalta a tisztséget. Ez a prófétai példázat Abimélek önző cselekedetével kapcsolatban hangzott el, aki Gedeonnak nem törvényes gyermeke volt és Izrael feletti uralkodásra törekedett. A szóba kerülő szövegek megvizsgálását nagy mértékben megkönnyebbíti, ha a próféciában előforduló élettelen objektumok jelentőségét, valamint azon szerepeket fogjuk megvizsgálni, amelyekben élő teremtmények fordulnak elő.

Szimbolumok és szereplők

[5] Az erdőben különböző fák teremnek; egyesek hasznosak, mások kevésbé hasznosak, sőt egyesek károsak is. A cédrus például a legjobban a víz partján fejlődik; mert ez a fa gyökereit víz után nyujtja ki, a víz pedig az igazságot példázza. A tüske és a galagonya oly földben is megterem,

FEL

amely nem kívánatos. A fák által az írásban élőlények vannak példázva; hogy jót, vagy rosszat példáznak-e, abból tünik ki, hogy az illetők mily kapcsolatot ápolnak Jehova Istennel. A teremtés „minden fái" közt Jézus Krisztus a legkiválóbb; Jehova ültetése és mindenkor megőrizte igazságát. Jehova főszervezetének Jézus Krisztusnak alárendelt tagjai oly fák, kiket Jehova dicsőségére plántált és igazaknak számit. Az Úr akkor plántálja ezeket, amidőn szervezetébe átülteti; s ha azután valóban megőrzik hűségüket és ragaszkodásukat Isten iránt, igazság fái lesznek Isten dicsőségére. Arról az emberről, aki híven szolgál Istennek, áll megírva: „Boldog ember az, ... aki az Úr törvényében gyönyörködik és az ő törvényéről gondolkodik éjjel-nappal. És olyan lesz mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lészen" (1. zsoltár 1—3). „Aki bizik az ő gazdagságában, elesik; de mint a fa ága, az igazak kivirágoznak" — Példb. 11 : 28.

[6] Lucifer, Jehova csemetéje volt, mégpedig igaz volt mindaddig, amig istentelenség támadt szivében. Isten róla iratta meg prófétája utján: „És széppé lőn magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok viz felé nyulik vala. A cédrusok el nem takarák őt az Isten kertjében, a ciprusok nem valának hasonlók ágaihoz, s a platánoknak nem valának olyan galyai, mint neki; Isten kertjében egy fa sem vala hasolnó hozzá az ő szépségében. Széppé tevém őt az ő sok ágaival, úgy, hogy irigykedett rá Éden minden fája az Isten kertjében" (Ezékiel 31 : 7—9). Ez nem azt jelenti, hogy Lucifer szervezetében valamely teremtmény az ő magas méltóságára irigykedett volna. Ama kijelentés, hogy „irigykedtek" rá, csupán azt jelenti, hogy a többi teremtmények megcsodálták Lucifer szépségét, elragadtatva dicsérték és nagyobb dicsőségét elismerték. Sátán ezeket a teremtményeket magával ragadta lázadásakor; ezek Luciferrel együtt a gonoszság fáivá lettek s azóta mindenkor a földön minden fát megrontani és Isten ellenségévé tenni igyekeztek.

[7] A Bírák 9-ben leírt prófétai hasonlatban jó és rossz fák is szerepelnek. Az élettelen tárgyak a következőket jelentik:

A példázat olajfája Gedeont, illetve Jézus Krisztust, a nagyobb Gedeont és a hű maradékot példázza.

A fügefa Jethert, Gedeon elsőszülöttét és a „szent nemzetet" jelképezi.

A szőlőtő Jehova királyi házát, Jézus Krisztust, a ház fejét és a többieket is, akik Jehova nevének igazolásában közremüködnek.

A példázat tüskebokra sátán szervezetének hivatalos ágát, illetve az ő világának uralkodóit tükrözi.

Abimélek, Gedeon ágyasától származott törvénytelen gyermeke, azon aktiv szerepet példázza, amelyet a világ tényezői 1914 óta játszanak.

Sikem városa lakósaival, főképp a levitákkal a „kereszténység" papságát és a „bűn emberének" nevezett osztályt képletezi.

Gedeon „hetven fia" Jézus Krisztus követőit példázza, akik 1918 előtt Isten gyülekezetének Illésben jelképezett munkáját végezték.

Jóthám, Gedeon ama fia, aki a fákról e példázatot mondotta, a maradékot példázza.

A prófécia

[8] Az Úr kegyelméből megajándékozta népét Gedeon és háromszáz vitéze prófétai drámájának megértésével. Gedeon meghalt, mire egy ujabb prófétai dráma kezdődött, amit a „fákról szóló próféciának" nevezünk. Előbb azon eseményeket vesszük vizsgálat alá amelyek e próféciához vezettek: „Lőn pedig, hogy mikor meghalt Gedeon, elfordulának az Izrael fiai az Úrtól és a Baálokkal paráználkodának és a Baál-Beritet tevék istenükké" (Bírák 8 : 33). Gedeont nagy győzelme után Izrael férfiai felkérték, legyen uralkodójuk, de Gedeon a következő szavakkal utasította vissza ezt az ajánlatot: „Én nem uralkodom felettetek, sem az én fiaim nem fognak uralkodni rajtatok. Az Úr (Jehova) uralkodik ti felettetek" (Bírák 8 : 23). Gedeon elhunyta után Izraelnek nem volt uralkodója, olvassuk: „Ebben az időben nem volt király Izraelben; azért mindenki azt cselekedte, amit jónak látott az ő szeme előtt" (Bírák 21 : 25). Jehova uralkodott Izrael felett (Sámuel I. 8 : 7). Ez mutatja, hogy a fákról szóló prófétai hasonlat 1914-ben, illetve „Jehova napján" kezdett beteljesülni, amidőn Jehova felöltötte hatalmát és Jézus Krisztus utján, kit akkor trónjára emelt, uralkodni kezdett (Jelenések 11 : 17; 2. zsoltár 6). A Gedeon halála utáni időt az írás a „bírák napjainak (korának)" nevezi (Ruth 1 : 1). Ez támogatja nagy mértékben ama feltevést, hogy a prófétai kép teljesülése 1918 tavaszán kezdődött, vagy a körül, amidőn a nagy bíró, Jézus Krisztus templomában „Isten házanépét", úgy a valódi, mint az állitólagos házát megítélni kezdte. — Péter I. 4 : 17; Malakiás 3 : 1—3.

[9] Jehova Gedeont használta az izraeliták elnyomóitól való megszabaditására s általa vetett véget az ördög imádásának az országban; ámde most „Izrael fiai ismét a Baálokkal paráználkodtak" s igy megszegték Isten nagy parancsát és szövetségét. Izrael e tekintetben a kereszténységet példázza, amely sokáig Isten kegyelmét élvezte, amenyiben közte hirdette igazságát. A kereszténység csendes szövetségben állott mint Isten népe, mivel szájával megvallotta Őt s magát a világ többi népei között Jézus Krisztus követőjének nevezte. A pogányok ideje 1914-ben lejárt, akkor a „kereszténységnek" alkalma nyilott arra, hogy teljesen Istenhez és országához csatlakozzon, vagypedig az ördögöt kövesse és az ördögvallását gyakorolja. A „látszat-kereszténység" inkább az ördöghöz szegődött. Isten hű népe mintegy 40 éven át a „kereszténység"között oly munkát végzett, amit Isten Illés prófétában példázott; Isten hívei Jézus Krisztus névleges meg-

FEL

vallóinak a „kereszténység" országaiban szemük elé tárták ama tényt, hogy a pogánynemzetek ideje rövidesen letelik és Isten országa felépül. Sokan meghallgatták őket és felhagytak az ördög szolgálatával; de amidőn a világháború kitört, a látszatkereszténység gyorsan a Baálizmus karjaiba omlott, háborúhoz kezdvén s a klérus az emberészárlás és háborús kegyetlenségek szószólója lett. Ez a „kereszténység" nem hallgatott azon bizonyitékokra, melyeket akkor, eléje tártak arra nézve, hogy sátán világa végetért és Isten országa Krisztus uralkodásával megkezdődött, hanem inkább az ördöggel és a nagy Jezabellel, sátán szervezetével paráználkodott. E véres őrült hadakozásban kétségtelenül Góg és démonseregei haladtak az élen. E „kereszténység" vezetői akkor azt állitották, — miként egykor Izrael —, hogy Istennek szolgálnak; de istenüket Baálnak (azaz, én Uramnak: hívták) héberül „baali"-nak és nem „én férjemnek", azaz héberül „ischi"-nek) — Hóseás 2 : 16. — Miképpen Izrael napjaiban, úgy kellett Jehovának most is síkra kelnie és elküldenie a nagyobb Jéhut a Baál-szolgálat kiirtására; ezt Armageddonban fogja megvalósitani.

[10] Az izraeliták a „Baál-Beritet tették istenükké". „Baál-Berit" „szövetséges urat" jelent, illetve oly urat, aki szövetséget köt híveivel. „Baál-Berit" neve máshol sehol sem fordul elő a bibliában. Amint a Birák 9 : 4, 46-ból látjuk, Sikem lett az ördög-imádás központja; ott épült „Baál-Berit" háza, amelyben a bálványt felállitották. Sikem az Efraim-törzs lakóhelye volt; ebből látjuk ismét azt, hogy Efraim vezetett az ördögimádás terén. „Nem őrizték meg az Isten szövetségét és nem akartak járni az ő törvényében; sőt elfelejtkeztek az ő tetteiről, csodáiról, amelyeket mutatott nekik" (78. zsoltár 10—12). Isten prófétája irta: „Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára!" (Hóseás 4 : 17). Az ily viselkedés kellő ok volt arra, hogy a vétkezőt az olajfából kitörjék. Ez a „kereszténység" 1914-ben valasztás előtt állott, hogy hűnek vagy hitszegőnek fog bizonyulni Jehova Isten előtt. Akkor vezető lelkészek is kiadtak egy kiáltványt, amelyben kijelentették, hogy a bizonyitékok halmaza azt mutatja, hogy Krisztus, birodalma elérkezett. De később ezek sem tartottak ki szavuk mellett. A hitszegő keresztények Istenhez és királyságához való feltétlen ragaszkodás helyett a világháború folyamán teljesen az ördöghöz pártoltak, az ördöggel kötöttek szövetséget és paktumot Isten és szent népe ellen (2. zsoltár 2, 3). „Mert tanácskoztak együtt, egy szívvel; szövetséget kötöttek ellened" (83. zsoltár 6). Ez a „kereszténység" Jehova védencei ellen szőtt cselszövését később is tovább folytatta és mindazok elpusztítására igyekezett, akik Jehovához és országához ragaszkodnak.

[11] A világháború azon idő kezdetét jellemzi, amidőn ez a „kereszténység" számos szövetséget kötött Isten- és országa ellen. Felállitotta a Népszövetséget, azon szörnyűséget, amely ellenségesen áll szemben Isten országával és Isten országának helyét elfoglalta; azután következett a párisi békepaktum, amely Isten Igéjével szemben akar békét teremteni a földön. Azután más szövetségek következtek, melyeket leszerelési-egyezménynek, pénzügyi megállapodásoknak, gazdasági fellendülést célzó egyezménynek, stb.-nak neveztek amelyek mind szorosabbra fűzik őket az ördöghöz és szervezetéhez; mert mindezen szövetségek ellenkeznek Isten beszédével és szembeszállnak az ő útjával amiáltal a földön békét és az emberek közt jóakaratot akar teremteni. A Sikem városában létesitett Baál-tisztelet előretükrözi az ördög tisztelet bevezetését e „kereszténység" területén; ennek valásvezetői tehát Efraimhoz hasonlók, így tölti tele hasát ez a „kereszténység" „széllel" (Jób 15 : 2). „Széllel táplálkozik és fut a keleti szél után; minden nap szaporitja a hazugságot és a sanyargatást és frigyet szereznek az Aszirussal (sátán politikai eszközeivel) és Egyiptomba visznek olajat" (Hóseás 12 : 1). Akik az illési munkában közreműködtek, bizonyos tekintetben maguk is hibásak voltak, mivel Jehovával kötött szövetségüket elhanyagolták; emiatt vonták magukra ezek is az Úr haragját. „Pere van az Úrnak Júdával is és megbünteti Jákóbot az ő útai szerint. Cselekedetei szerint fizet meg néki" (Hóseás 12 : 2). De az önzetleneket és híveket illetőleg az Úr haragja eltávozott és ezek szolgálatukat tovább végezve, vigaszban és örömben részesültek — Ésaiás 12 : 1.

[12] Ami Izraelről szól, erre a „kereszténységre" is ráillik: „És Izrael fiai nem törődtek Jehovával, az ő Istenükkel, aki őket megszabadította minden ellenségeik kezéből köröskörül" (Birák 8 : 34). A világháború alatt nagy hangon az Úr szolgálatával és szent háborúval tüntettek. Főképp a papok és a nyáj előkelői az Úr elé járultak ajkukkal, de nem a szívükkel. Nem törődtek Isten szövetségével és azon ígéretével, hogy az emberiséget meg fogja menteni királya, az Úr Jézus Krisztus utján. Önzők voltak. Az ördög ravasz vezetését követték, aki az Isten útjával ellenkező birodalom felállitásán mesterkedett s ezzel bebizonyitotta, hogy ez a „kereszténység" hátat fordított Istennek és Krisztusnak, királyának.

[13] Gedeon Izrael segítője volt; az izraeliták mégsem voltak kegyesek az ő háza iránt; sőt gonoszságot cselekedtek Gedeon házával. „És nem cselekedének irgalmasságot a Jerubbaál Gedeon házával mind ama jók szerint, amelyeket ő tett vala Izraellel" (Birák 8 : 35). „Jerubbaál" neve annyit jelent: „pereljen Baál" (Birák 6 : 32). Gedeont „Jerubbósetnek" is nevezték, ami annyit jelent: „aljas bálvány perlekedj" (Sámuel II. 11 : 21). „Gedeon" „fadöntőt" jelent és Jézus Krisztust tükrözi, aki minden fát, illetve élőlényt, aki szembeszáll Jehovával, le fog dönteni. Gedeon háza, amiről e szövegben szó van, Isten fiainak házát példázza, melynek Jézus a feje (Zsidók 3 : 6). Isten fiainak házát a világháború alatt és után is minden nemzet gyűlölte, mivel ragaszkodott Istenhez és Krisztushoz (Máté 24 : 9). Azon jóság,

FEL

mellyel Gedeon Izraél nemzete iránt viseltetett, az 1878-tól 1918-ig eltelt időt példázta, amely alatt a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus, jóságos volt a „kereszténység" iránt, egyengetvén az utat Jehova előtt és hű követőit a vigasz örömüzenetével a „kereszténységhez" küldte. Ezt azért cselekedte, hogy — amint Isten prófétája előre közölte —, „az atyák szívét a fiakhoz és a fiak szívét az atyákhoz hajtsa, hogy el ne jöjjek és meg ne verjem a földet átokkal." (Malakiás 3 : 1; 4 : 5, 6). A hűségesek most abból ismerhetik fel Isten szerető jóságát, hogy nekik ajándékozza az igazságot és őket a látszatkereszténységből kivezérelte, hogy ne legyenek részesek bűneiben, hanem Jehova nevének bizonyságtevői legyenek és szent nevének igazolásában közreműködjenek.

Önző uralkodók

14 Lucifer becsvágya, illetve a legszélsőségesebb önzés, indította a maga felmagasztalására és a Felségessel való egyenranguság megkisérlésére. Oly birodalmat akart magának, amely oly nagy megtiszteltetést és csodálatot szerez részére, amire csupán Jehova jogosult. Lucifer törvénytelen és teljesen önző céljának kivívása érdekében Isten szent nevét kezdte gyalázni és Isten teremtményeit el akarta pusztítani. Attól kezdve napjainkig minden oly uralkodó, aki nagy hírnevet és méltóságot akart szerezni magának, az ördög ravasz és gonosz szelleme utján volt vezérelve. Az önzés sok embert vezetett a maga, és mások elámitására. Ez nem azt jelenti, hogy mindenki, aki uralkodni akar, tudatosan és szándékosan követi sátán vezetését; csupán azt jelenti, hogy nagy hírnév, tisztelet és dicsőség utáni önző vágyuk következtében könnyen sátán prédái lesznek. Sőt ezek az emberek még azt is állithatják maguk felől, hogy isteni vezetést követnek; de ezek ugyanakkor lábbal tapodják Isten beszédét s ezzel mutatják ki, hogy nem állnak Isten vezetése alatt. Valóban, az önző kivánság és személyes haszonvágy minden gonosz gyökere. Ha azok, akik Istennel szövetséget kötöttek akaratának teljesitésére, mindenkor meggondolnák, hogy főfeladatuk Jehova nevének dicsőitéséből áll, közben minden tehetségükből arra kellene törekedniök, hogy jót tegyenek embertársaikkal, főképp a hit házanépével, s ha magukat háttérben tartanák és Isten beszéde szerint cselekednének, sok bajt és szükségtelen szenvedést tudnának elkerülni. Amidőn a keresztény a helyes úton járva, az igazságért szenved, joggal örvendhet (Péter I. 3 : 14). „Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arculveretve tűrtök? De ha jót cselekedve és mégis szenvedve tűrtök, ez kedves dolog Istennél" (Péter I. 2 : 20). „Mert jobb, ha jót cselekedve, szenvedtek, ha igy akarja Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve" (Péter I. 3 : 17). Csak az önző szív akarja felmagasztalni magát; az alázatos szívű ellenben mindenkor teljesiteni és engedelmeskedni akar Isten törvényeinek, még akkor is, ha tévesen értelmezik és szenvednie kell is miatta. „Jobb alázatos lélekkel lenni a szelidekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel" — Példb. 16 : 19.

15 Tudott dolog, hogy a látszatkereszténységben nem a hivatal keresi emberét, hanem az önző és személyes haszonra törekvő emberek keresik a hivatalt. S ha egyszer hivatalba jutottak, önzésük mégjobban kiütközik s emiatt mondják gyakran az ily tényezőkről: „Első sorban politikus"; azaz, politikai tekintetben első sorban a saját önző jólétének kivivására törekszik, még a nép érdekeinek feláldozása árán is". Gyakran azok közt is, akik Isten akaratának cselekvésére szövetséget kötöttek, látunk olyanokat, akik a gyülekezetben vezérszerepet akarnak játszani, hogy a testvérektől tekintélyt és dicsőséget vivjanak ki maguknak. Aki ily úton jár, ezzel önző szivét leplezi le, illetve önzés inditja viselkedésére. Sátán csepegtet önzést a teremtmények szivébe és gondolataiba. Az önzést másképpen felfuvalkodottságnak, gőgnek is hivják és a felfuvalkodottság bukáshoz vezet (Példb. 16 : 18). Aki most Jehova látható seregének első soraiban küzd s ott maradni szeretne teljesen meg kell hogy feledkezzék magáról s valóban teljes szivéből kell igy szólani tudnia: „Én teljesen Jehova és az ő nagy igazolója, a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus mellett állok." — Miképpen Gedeon nem fogadta el sem a maga, sem a fiai részére Izrael felajánlott koronáját, ugyanúgy és Gedeon szellemében mondja most a maradék: Jehova uralkodjék a földön!" — Isten népének Jehova és Jézus Krisztus az oktatója s az egész maradéknak össze kell tartania, vállvetve kell állnia és híven kell sáfárkodnia Isten országának reá bizott érdekeivel teljesen lefékezve az „Ént". Isten nem személyválogató; az Úr látható szervezetében nincsenek társaik fölötti uralkodásra kiválasztott személyek. A szeretetnek kell a főtényezőnek lennie, a szeretet pedig teljes önzetlenséget jelent.

Önző tiszteletvágy

16 Most e prófétai drámában egy rendkivül önző ember jelenik meg. Abiméleknek hivják, nagyszerüen példázza mindazt, amit az előbbi szakaszban az önzésről elmondottunk. „Abimélek" neve a „király atyját" jelenti, illetve oly embert, aki a királyság eszméjét kelti életre s magát nevezi meg, mint akinek uralkodnia kellene. Más szóval: Abimélek önző politikus volt, meg akart gazdagodni mások kárán, arra való tekintet nélkül, hogy milv nagy árat kell fizetniök érte a többieknek; sátán hivatalos szervezetének látható elemeit példázza, főképpen annak gazdasági és politikai elemeit. 1914-ben Jézus Krisztus elfoglalta trónját s értesitette róla a „kereszténységet"; de a politikai és gazdasági elemek egy másik s nem a Jézus Krisztus világhatalmának eszméjével foglalkoztak s az önző klérus haszon reményében közösséget vállalt sátán szervezetének többi elemeivel s beleegyezett, hogy a Népszövetség uralkodjon a világ egyetlen világossága gyanánt. A militarizmus a gazdasági intézmény eszköze s ugyanazon önző szellemből szervezetett amely a komerciálizmust uralja; sátán szer-

FEL

vezetének mindezen elemeiben az önzés tartja kezében a gyeplőt. Abimélek a legszélsőségesebb önzést fejezte ki s elhatározta, hogy uralkodni — vagy pusztitani fog. Ugyanígy a világ gazdasági nagy hatalma elhatározta, hogy uralkodni — vagy rombolni fog; a végeredmény a rombolás lesz.

17 Ki volt Abimélek? Efraim törzséhez tartozott és Gedeonnak eframita, sikemi ágyasától származott törvénytelen gyermeke volt. „És Gedeonnak volt hetven fia, kik az ő ágyékából származtak, mert sok felesége volt neki. És az ő ágyasa is, aki Sikemben lakott, szült neki egy fiat és nevezé azt Abiméleknek" (Bírák 8 : 30, 31). A látszatkereszténység nyájának kimagaslói gazdasági és politikai hatalmasok (Jeremiás 25 : 34). a papságot tulajdonképpen ezek a hatalmasok dirigálják és ezek uralkodnak a vallás-szervezetek fölött. Ezek a „hatalmasok", miként Abimélek is, törvénytelen gyermekek, illetve törvénytelen keresztények. Jerubbaál zabigyereke jól példázza azon „vallás — szervezeteket", vagy látszatkereszténységet, amelyek a „nyáj törvénytelen hatalmasait" szülték, s akik Isten és Krisztus uralkodásával szemben az egész világra kiterjedő hatalom eszméjét keltették életre. Ezek amiatt neveztetnek „törvénytelen kereszténveknek", mivel nem törvényes követői Jézus Krisztusnak. Gedeon a Manassé törzséhez tartozott (Bírák 6 : 15). Sikemben lakó ágyasa eframita volt s igy a gyermeke félig eframita és félig manasséita volt; Efraim és Manassé is Józseftől származtak.

18 Ez a rendkivül önző Abimélek becsvágytól indittatva, elhatározta, hogy gonosz kivánságát ki fogja elégiteni: „És elméne Abimélek, a Jerubbaál fia Sikembe, az ő anyjának atyafiaihoz és beszélt velök, valamint az ő anyja atyjának egész nemzetségével" (Bírák 9 : 1). Abimélek valószinüleg atyjának házában lakott Ofrában, de nem ama város lakósaival közölte szándékát, hanem anyjának szülővárosába sietett, amely város akkor a Báál — Berit tisztelet székhelye volt. Izrael tíz törzsének az Efraim — törzs vezetése alatt kitört lázadása után ez a város lett Izrael (első fővárosa (Kir. I. 11 : 26; 12 : 25). „Sikem" neve „hátat" vagy „vállat" jelent, nevét valószinüleg fekvésétől kapta, mivel fennsikon fekszik. Sikem a Lévi törzséből való Kehát—család menedékvárosa, tehát levita—város volt (Jósué 20 : 1—7; 21 : 20, 21). Ott tartotta bucsúbeszédét Jósué és kötött hűség—szövetséget Izrael részéről Jehova Istennel (Jósué 24 : 1, 24. 25). Sikemben részben Efraim törzséből valók is laktak (Krónika I. 6 : 66, 67). Jósué ágyasa e törzshöz tartozott. Érdekes azonban, hogy Gedeon háromszáz vitézei közül egy sem volt Sikemből, vagy az Efraim törzséből való (Bírák 6 : 34, 35; 7 : 24; 8 : 1). Sikem levita lakósai jól példázzák a látszatkereszténység papságát és a „gonosz szolga" osztályt; a többi eframita lakósok pedig a papság vezetése alatt álló „nyáj kimagaslóit;" s miképp akkor a papság Báal-tisztelő volt, a modern korban is az áll az ördög — vallás élén. Abimélek, az ágyastól származott fattyu, főképp a látszatkereszténység azon „nyáj előkelőit" példázza, akik Krisztus követőiképpen tüntetnek de a valóságban törvénytelenek.

19 Abimélek biztosan jól tudta, hogy atyja, Gedeon, nem fogadta el a királyi méltóságot sem a maga, sem a fiai részére (Bírák 8 : 22, 23). De mivel törvénytelen gyermek volt, valószinüleg úgy gondolkodott, hogy nem köteles megtartani atyja intézkedéseit; igy gondolkodnak most a benne példázott gazdasági és politikai elemek is, azt tartják, hogy őket nem köti Isten—és Krisztus igéje. Abimélek az ördög—tisztelők városába ment és választási harcba kezdett, hogy őt királyá válaszszák, nem várva arra az időre, amidőn Isten fog királyt választani Izraelnek. Anyja rokonságához intézett programbeszéde főképpen azzal foglalkozott, hogy ő Gedeon ivadéka, s méghozzá félig eframita, tehát Sikem lakóinak közeli rokana. Azt remélte, hogy beszédével megnyeri Sikem lakósait s inkább őt fogják választani, mintsem valamelyiket Gedeon 70 fiai közül, akik idegen városban laktak; s tényleg az önző patriotizmustól vezérelt nép őt támogatta. Abimélek tehát a testi rokonságára támaszkodott, mintsem Istenre, aki tulajdonképpen maga szabadította volt meg Izraelt Gedeon utján, igy volt a látszatkereszténység életében a világháború alatt. Habár értesült arról, hogy a pogányok kora letelt, sátán világának vége és Krisztus királyságának ideje eljött, a világ gazdasági és politikai vezérei nem tanácskoztak Jehova hű bizonyságtevőivel, akik közölték volt velük mindezeket; hanem ezek az önző emberek „vérrokonaikhoz" mentek, azokhoz t.i. akik Baálizmus vagy más egyéb formaság imádásának hódoltak, Isten és az Úr Jézus Krisztus igazi tisztelete helyett. Ezek az önző emberek használták fel aztán a papságot sok helyütt mint propaganda —eszközt s dicsőittették általa a Népszövetséget a világ uralkodó—hatalma gyanánt; igy cselekedtek.

20 Miután Abimélek Sikembe megérkezett, közölte trónigényét s mintegy a köv. szólt: „Felállitottam villámháritómat; keztyümet a porondra dobtam!" (Bírák 9 : 2). Sok politikus tesz igy mostan is. Abimélek arra törekedett, hogy minden politikai pénzzel támogatott kortest magának nyerjen meg s maga mellett szóllaltasson meg. E bizalmas segitőtársainak emiatt mondotta: „Beszéljetek hát Sikem minden polgára előtt!" Az itt „polgárnak" fordított héber szó „baálim" és „mestert" vagy „birtokost" jelent. Rotherham ezt a szót „Sikem birtokosainak" fordítja. (Károli „Sikem minden férfiának" fordítja). Napjainkban tényleg a nagytőke és nagy politika uralkodik a népek fölött, viszont a papság azt fehérre meszeli s igy úgy néznek ki, mint a „festett koporsó" s tényleg azok is a valóságban. Abimélek felvetette a kérdést: „Jobb lesz, ha hetven (manassébeli) uralkodik felettetek, vagypedig egy ember?" Gondoljatok arra, én közületek való vagyok!" E kijelentése nemcsupán rendkivül önző volt, hanem idegenek elleni gyűlöletet is tartalmazott. Napjainkban, amidőn Jehova bizonyságtevőit az Úr neve miatt sok nem-

FEL

zet gyűlöli, ők valóban idegenek és jövevények a földön s úgy gyülöltetnek a világ tényezőitől, miként Abimélek gyűlölte atyja törvényes gyermekeit. (Máté 24 : 9; Péter I. 2 : 11). A látszatkereszténység „nyáj kimagaslói" fattyu — keresztények és sátán többi gyermekeinek vérrokonai; mindenkor erre a rokonságra is hivatkoznak, amidőn valamily önző célt elérni akarnak. Ezek „betolakodtak" a „kereszténység" családjába.

[21] Gedeon hetven fia törvényes származásu volt, köztük Jether is (Bírák 8 : 4, 20). Ebből arra következtethetünk, hogy Jether egyike volt azoknak, akik Gedeon háromszáz főből álló csapatát alkották és győztek. Ez azt a feltevést támogatja, hogy Gedeon hetven fia azokat pédázza, akik a prófétai példázat teljesülésekor Jézus Krisztus testvérei lesznek s akikről így szólt: „Ime én és a fiak, akiket nekem adott Isten: „valamint, „nem szégyenli őket testvéreinek nevezni" (Zsidók 2 : 11, 13). Ezek nyertek meghívást a királyság szövetségébe s ezek ic nyertek abba felvételt, hogy Jehova nevének igazolásában közreműködjenek s majd Jézus Krisztussal együtt is uralkodjanak (Lukács 22 : 28—30; Jelenések 20 : 4—6). Ezek a hűségesek a világháború tetőpontján szorgalmasan hirdették a Királyság evangéliumát, úgy, amint akkor értették. Viselkedésükkel és cselekedetükkel tehát a látszatker. fattyu gyermekeit azon kérdés elé állitották, hogy ki fogja a világ feletti hatalmat gyakorolni s ennek következtében szőttek azok Isten fiai ellen összeesküvést s akarták Isten fiait elpusztítani. Ez a gonosz szellem Isten hű fiaival szemben nyomban a háború kitörése után jelentkezni kezdett sátán szervezetének gazdasági, politikai, militarista és papi elemeiben. A világháborút előidéző politikai és gazdasági csoportok mindig nehány ember kezében összpontosított népuralmat vallottak; természetesen magukat tüntették fel a hatalom gyakorlására legalkalmasabbaknak; más szóval: oly népuralom mellett korteskedtek, melyet a kisebbség a kiváltságos osztályok érdekében gyakoroljon; ezek mindenkor ellenségei voltak Krisztus igazságos birodalmának s ez főképp a világháború alatt tünt ki. Ezek az önzők Abimélek módjára és Krisztus szellemével ellenkezően mindenkor maguknak vindikálták a dicsőséget és a kiváltságokat a világ kormányzása tekintetében. — Zsidók 5 : 4—6.

[22] A választási harc Abimélek érdekében megkezdődött és a baálimok, illetve a város mesterei és birtokosai tették meg az első eredményes lépést: „És elmondották anyjának testvérei róla mind e beszédeket Sikem minden férfiának füle hallatára és Abimélek felé hajolt az ő szívük, mert azt mondták: Atyánkfia ő." (Bírák 9 : 3). Ez emberi uralom érdekében folyó választási korteskedés volt Jehova (uralomra vonatkozó) intézkedéseinek figyelmen kivül hagyásával. Erről mondotta Jehova: „Engem utáltak meg, hogy ne legyek többé király felettük" (Sám. I. 8 : 7). Sikem baálimjai, illetve birtokosai megsuhogtatták ostorukat és a tömegemberek gyorsan mellé jük szegődtek és rekedtté kiabálták magukat Abimélek érdekében: „Ő a mi atyánkfia, sikra szállunk érte, ő uralkodjon felettünk!" A Baál—tisztelet kétszinü levitái gyorsan helyeselni kezdtek s így szóltak: „Hazafias támogatásunkról biztositjuk rokonunkat és polgártársunkat, csakhogy a mi városunkból való legyen a király!" A köz javával nem törődtek és Isten beszédét teljesen figyelmen kivül hagyták. Így történt á világháború alatt is. A politikai és gazdasági érdekcsoportok a saját önző céljaik érdekében folytatták a háborút. Azon kétszinü jelszóval éltek: „A háború fogja biztositani a demokráciát a világon!", de ezalatt a saját bürokráciájukat akarták biztositani világszerte. Krisztus eljövetelét és királyságát teljesen figyelmen kivül hagyták s miként atyjuk, az ördög, mondották: „Ez a világ a mi tulajdonunk, mi akarunk uralkodni felette; tartsunk hát hazafiasan össze és biztosítsuk hatalmunkat!"

[23] A Baál—papok, természetesen köztük a leviták is, bálványtemplomukban, melyet „Baál—Berit házának" neveztek, sok pénzt halmoztak fel Sikemben. A fellelkesített csőcselék, amely királyt óhajtott maga fölé, attól a háztól indult felvonulására, ahol a papság üzte üzelmeit; a papság hajlandó volt mindent megtenni, amit tudott az ügy érdekében. „És adának neki hetven ezüstpénzt a Baál—Beritnek házából és ezzel holmi henyélő (munkanélküli) és hiábavaló embereket fogadott magának Abimélek, akik őt követték" — Bírák 9 : 14.

[24] Ez a pénz az ördög tiszteletére volt szentelve, de készségesen odaadták Abimélek választási propaganda érdekében s nyomban fel is használták. Hasonlóképpen cselekedett a „kereszténység" papsága is amidőn a gazdasági és politikai érdekcsoportok a világháborút lángra lobbantották, mellyel valóban csak a saját hatalmukat akarták megszilárditani, szószékeiről a köv. hirdetve: „Piros vér folyik ereinkben! Mint jó hazafiak, támogatnunk kell ezt a háborút! Elö tehát a pénzetekel!

[25] Templomaikból Amerikában és Angliában sorozóhelyeket csináltak, hadikölcsön kötvényeket és bélyegeket árultak és korlátlan hatalmat biztositottak a nagytőkének. Mindennek most az eredménye az lett, hogy diktátorok ülnek a nyeregben a „kereszténység" fölött. Abimélek a papoktól szerzett pénzen lusta, semmirekellő embereket fogadott fel, hogy gyilkos szándékaiban, amidőn az útjában állókat el akarta tenni láb alól, támogassák. Ezeknek mai képmásai azok a felfogadott terroristák, akik a kegyetlen uralkodó érdekcsoportok kivánságait végrehajtják és az Isten hű bizonyságtevőit sanyargatják.

[26] Gedeon hetven törvényes fia valamikor útjában állhatott volna Abimélek önző szándékainak; emiatt határozta el (Abimélek) megöletésüket. „És elméne atyjának házához Ofrába és megölé testvéreit, Jerubbaál fiait, a hetven férfiut egy kövön és csak Jothám maradt meg, Jerubbaál legkisebbik fia, mert ez elrejtőzött" (Bírák 9 : 5). Ez a vérengzés tárta fel a Sikemben Gedeon háza ellen szőtt összeesküvést (Bírák 9 : 24, 57). Így a világháború alatt a gazdasági és politikai önző

FEL

érdekcsoportok a világ fölötti diktatúra megkaparintása miatt összeesküvést szőttek Jézus Krisztus (általuk „pestisesnek" nevezett) azon hű követői ellen, akik állhatatosan kitartottak Isten országának hirdetésében s közölték, hogy Krisztus országa eljött s csak abban reménykedhetnek a nemzetek. Jothám kivételével Gedeon minden törvényes fiát megölték „egy kövön". Ez a kő Krisztus Jézust, Jehova királyi házának és főszervezetének alapkövét példázza (Máté 16 : 18; 118. zsoltár 22). Isten hű szolgái a világháború alatt Jehova és királya mellett foglaltak állást. Emiatt pusztították el a hűségesek munkáját 1918-ban ezen az alapkövön; ezt a bűntényt a politikai és gazdasági érdekcsoportok követték el a „bűn embere" és a Baál-papok támogatásával (Jelenések 11 : 7, 8). Isten hű szolgái közül egyeseket a világháború alatt Istenhez és királyához való hűségükért tényleg meg is öltek.

[27] Abimélek terroristáival megölte Gedeon fiait, köztük Jethert, Gedeon elsőszülött fiát is; Jothám, a legkisebb megmenekült, mivel elrejtőzött. „Jothám" neve azt jelenti: „Jehova tökéletes", Első sorban azokat példázza, akiket Jehova a világháború alatt megőrzött, ti. azon híveket, akik az üldözéseket túlélték s akiket Márdokeus és Naomi is példáznak. Isten ezeket elrejtette a sárkány szemei elől, amennyiben 1260 napon át a pusztába menekültek s ott maradtak 1919-től 1922 szep. 8-ig (Jelenések 12 : 6, 14). Isten ezeket a hűségeseket nevezte ki a „hű és a bölcs szolga" osztályává, amely osztályba később másokat is befogadott, s ezek együtt a maradékot alkotják. Jehova őrizte meg Jothámot a saját céljai érdekében, s így őrizte meg a maradékot is.

[28] A sikemi nagy urak azután a királycsináló csőcseléket Sikemben Milló házához vezették; ez egy erődítmény volt. De nem azért gyülekeztek oda, hogy Gedeon hetven ártatlan fiának lemészárlása miatt tiltakozzanak; hanem „hazafias kötelesség" teljesítésére vonultak oda, hogy az önző, kapzsi és gyilkos embert királyukká kiáltsák ki és eszközükké tegyék. „És összegyülekezék Sikemnek egész polgársága és Millónak egész háza, és elmenének és királlyá választák Abiméleket az alatt a magas tölgyfa alatt, amely Sikemben áll" (Bírák 9 : 6). Ez a tölgyfa sátán szervezetét, a „nagy fát" példázza, amely alatt követtek el minden aljas, kegyetlen dolgot. A királlyá feltolakodott Abimélek megválasztása nem a szövetségsátorában, vagy a templomban történt, amelyeket Isten rendelt Izraelnek; hanem azon a helyen, amely sátán erődítményét példázza (Sám. II. 18 : 18; Kir. II. 17 : 10). Így ujjongott a látszatkereszténység is nyomban a világháború után, miután az illési munkát kivégezték, és tovább is megvetette Jehova királyát és királyságának evangéliumát; Isten Igéjével ellenkezően, királysága helyett a Népszövetséget létesítették s papságuk, megkoronázásakor így kiáltott: „ A Népszövetség az Isten országának földi politikai megnyilatkozása!" — Azóta aztán más gazdasági érvekkel hozakodtak elő, hogy a nagytőke önző eszközeit hatalmi pozicióiban megtartsák.

[29] Jothám, Gedeon egyetlen életben maradt törvényes fia, elrejtőzött, amidőn megtudta, mi történt. Így Jehova hű szolga osztálya is, amidőn 1919-ben a Népszövetséget mint az önző érdekek eszközét felavatták és beiktatták, el volt rejtőzve, s miként Jothám, ő is értesült az eseményekről. „Mikor pedig ezt elbeszélték vala Jothámnak, elment és megállott a Garizim hegy tetején és nagy felszóval kiálta és így szóla hozzájuk: Hallgassatok rám Sikem férfiai, hogy reátok is hallgasson az Isten!" (Bírák 9 : 7) Garizim hegye volt ama hely, ahonnan Jehova az áldásokat kihirdettette, amint Mózes V. 27 : 11—13; Jósué 8 : 30—33 feljegyzi. A hegy Isten királyságát példázza vagy királyi szervezetét, a Garizim hegye úgylátszik világosan Isten országát vagy szervezetét példázza, amelyen most Jehova szolgái lábukkal állanak, Isten figyelmeztetését közölve, hogy akinek füle van, hallja. Ezek a nagyobb Gedeon, Jézus Krisztus lábai a hegyeken és Isten kegyelméből hirdetik most Jézus Krisztus bizonyságtételét — Ésaiás 52 : 7; 40 : 9; Jelenések 12 17. vers.

[30] Mialat Jothám a sziklás hegycsúcson állott, távolabb volt, mintsem ellenségei hozzáférkőzhettek volna, mert biztosan megölték volna, ha kezükbe tudták volna kaparintani; Jothám tehát oly helyzetben volt, hogy gyorsan el tudott menekülni, ha kergetni kezdték. Jothám e helyzete a maradékot Jehova rejtekében mutatja, ahonnan hirdeti az Úr üzenetét (91 zsoltár 1, 2). Jothám a hegycsúcson oly helyzetben volt, hogy a völgyben az Abimélek megkoronázására összegyült királycsináló csőcselék jól hallhatta. Ez az előkép Jézus következő, tanitványaihoz intézett kijelentésével egyezik: „Amit nektek a sötétben mondok,a világosságban mondjátok: és amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek!" (Máté 10 : 27) Jothám ezt kiáltotta: „Halljátok meg szómat, Sikem baálimjai (birtokosai), s akkor Isten is meghallgat titeket!" Így közölteti Isten bizonyságtevői utján sátán szervezetének uralkodó elemeivel figyelmeztetését; s miután azokat az önző embereket figyelmeztette, Jehova felelősségre vonja őket nyilatkozataik, propagandájuk és tetteik miatt, mert a tettek a szavaknál is hangosabban beszélnek. Miképp Jothám ezt a királykoronázó tömeget felszólította, szólítják fel most Isten bizonyságtevői Isten kegyelméből a politikusokat, gazdasági tényezőket és papjaikat, hogy Jehova szándékait tudomásul vegyék. Kétszínű keresztények s a „bűn-ember" osztálya mindenkor azt követelték Jehova bizonyságtevőitől, ne beszéljenek e világ gazdasági és politikai érdekcsoportjairól; mert szerintük ezek ama felső hatalmak, kiknek mindenki alá kell hogy rendelje magát. De az ellenkezők úgy ebben, mint más tekintetben is nagyon tévednek. Itt világos próféta kép áll előttünk s azt mutatja, hogy a szolga-osztály maradéka az Isten országa helyett felállított „pusztitó utálatosság" csinálóinak füle

FEL

hallatára kiált és figyelmezteti a népet és szemük elé tárja a tényeket, hogy u biztonság egyetlen helyére meneküljenek.

[51] Jothám a magas hegyről isteni sugallat alatt mondta a fákról szóló próféciát". Ezt a próféciát több évszázadon át pecsét zárta le. Miként Isten más próféciáit, ezt sem lehetett megérteni, amig teljesülésüknek ideje ei nem jött. Most úgylátszik eljött az ideje s most Jehova kegyelméből feltárja, hogy azok, akik magukat valóban neki szentelték, tudomásul vegyék, megértsék és aszerint is viselkedjenek. Mit jelent tehát Jothám e jóslata s mennyiben áll kapcsolatban Jehova bizonyságtevőivel?

Kérdések

1, 2. Mit akart elérni Jehova a prófétai képek alakításával s feljegyzésük megőrzésével? Mikor, hol és kinek tárja fel a prófétai képek értelmét? Kik „az igazság fáinak" nevezettek s mily felelősség függ össze nevükkel?

3. Miért ismerteti most Jehova a maradékkal a bibliában régen feljegyzett jövendölések értelmét?

4. Beszéld el a fákról szóló példázatot!

5—7. Kit példáznak a fák, a szőlő, a város, és a szereplő személyek?

8. Bizonyitsd be az Irás szövegeivel, hogy e prófétai hasonlat 1914-ben kezdett teljesülni és 1918 után tovább folyt a beteljesülése!

9—13. Mily tények bizonyitják, hogy Izrael (8 : 33—35) közölt cselekedeteivel a „kereszténységet" példázta?

14, 15. Miért akarta magát felmagasztalni Lucifer? Hogyan jutott ez kifejezésre a sátán hatalma alatt álló uralkodók önző tetteiben? Mutasd ki az Irásból, mily viselkedés helyes azok részéről, akik Isten akaratának cselekvésére szövetséget kötöttek, s hogy valóban úgy is cselekedtek, akik ily szövetséget kötöttek!

16, 17. Ki volt Abimélek? Kit példáz neve szerint? Hogyan mutatkozott ez a „kereszténységben"? Mutasd ki, hogyan illik rá a prófétai képre a Gedeon és Abimélek közt fennálló rokonság:

18. Magyarázd meg Abimelék önző eljárását, amit Birák 9 : 1 feljegyez! Mily fontos tényeket jegyez föl az Irás, mely ama várost jelképpé avatja?

19, 20. Alkalmazd a 2. versben ecsetelt képet!

21. Hogyan teljesül a 3. vers?

22—24. Mily cselekedetek mutatják a látsz. ker. p. részéről, hogy a 4. versben leirt kép beteljesült?

25—27. Mi teljesült be az 5. vers első felében közölt eseményből a „ker.-ben? Hogyan teljesült e vers utolsó része?

28. Hogyan gyülekeztek össze most a „Sikem birtokosaiban" példázottak „Abimélek királlyá választására a tölgyfa alatt"?

29—31. Mutasd ki a 7. vers beteljesülését!

(1935, III. 15.)

FEL

A fákról szóló prófécia

II. rész.

HABÁR Jehova embereket használ akaratának közlésére, ezek az emberek kevés jelentőséggel bírnak. Hiszen akaratának kifejezésére éppen úgy felhasználhatna egyebeket is. Az emberek hajlandók gyakran a kelleténél többre értékelni magukat, mivel Isten kegyeit élvezik; de ha így felmagasztalják magukat, el fognak bukni. Élettelen dolgok azonban nem bukhatnak el felfuvalkodottság és gőg miatt. Jézus köv. kijelentése mutatja, hogy Jehova értelmes és értelemnélküli dolgokat is felhasznál szolgálatára: „Ha ezek hallgatnak, a kövek fognak kiáltani" (Lukács 19 : 40). Jehova Jothámot a Garizim hegyére állitotta és istenti üzenetet tolmácsoltatott általa ellenségeinek füle hallatára. Ha Jotham a hegy alatt álló embertömegtől való félelemből vagy más okból nem akarta volna közölni Isten üzenetét, Isten a hegy köveit is megtudta volna szólaltatni. Éppen így részesített kegyelmében Jehova most e veszélyes időkben férfiakat és nőket, akiket bizonyságtevőivé emelt. Ezeket fölkente és mint országának képviselőit „magas hegyre" állitotta; szájukra helyezte bizonyságtevését s ha sátán képviselőitől való félelemből, vagy más ok miatt nem közölnék a felhívást, Jehova kétségtelenül élettelen dolgokat is megtudna szólaltatni. Azért tehát Jehova egyetlen bizonyságtevője se magának tulajdonitsa a tisztségének tiszteletét! Jehova Isten megtisztelte híveit, amennyiben bizonyságtevőivé emelte őket, amit szerényen és szemérmesen el kell ismerniök. A hűségesek határozottsággal és emberektől való félelem nélkül fogják elvégezni kötelességüket, de ugyanakkor alázatosan is fogják viselni magukat a Mindenható Isten előtt és az Ő nevét és az ő szeretett fiát, a Királyt, fogják tisztelni és dicsőíteni.

[2] Amidőn Jehova Jothámot, kinek neve „Jehova tökéletes"-t jelent, a hegy tetejére állitotta s arra ihlette, hogy a tömegnek a köv. mondja: „Teljesen téves úton jártok, de az én útam tökéletes! Ez az ember tökéletes üzenetet tolmácsol, mivel az én küldöttem; fogadjátok meg, amit mond. Én jogosítottam fel arra, amit beszél; így közlöm veletek szándékomat. Amiképpen ő áll ezen a rendithetetlen sziklatömbön és közleményem tudatja veletek oly, rendithetetlen és megmásithatatlan az én szándékom is, és beszédem nem tér dolgavégezetlenül vissza én hozzám. Elhatároztam és végre is hajtom." — Jehova akkor is azon változatlan elve szerint járt el, hogy az ellenséget előre értesiti pusztulásáról. Jothám, Gedeon utolsó fiugyermeke, Jehovának sátán szervezete pusztulása előtt földön levő utolsó gyermekeit példázza, amint Isten akaratát tudtul adják az ellenség elpusztitását illetőleg. Ez és más közismert tények bizonyitják, hogy a „fákról szóló prófécia" most teljesül és megértése a maradék megerősitését szolgálja, hogy reménységében erős legyen és Istent dicsőitse.

[3] Már évszádok óta vitatárgyát képezi, ki uralkodjon az egész világ fölött s ki a legfelségesebb? Ez a fákról szóló prf. ujabb bizonyitékot jelent azon többiek mellett, melyek azt bizonyitják, hogy a Gonosz nem sokáig fog már uralkodni; hogy Jehova a legfelségesebb s hogy „igazságának fáit" örökre a maga dicsőségére és akaratának végrehajtására fogja használni.

[4] A fák élő lényeket példáznak. Lucifer mint „nagy fa", mely Éden többi fáit felülmulta, Isten ellen lázadt és vele ellenkező birodalmat létesitett. Amidőn Isten az izraelitákat megszervezte s nevét velük mint népével összefüzte, sátán hozzáfogott Istentől való elfordításukhoz. Külsőleges vallást vezetett be s általa az izraeliták elámitására és megrontására igyekezett. Az ördög ezzel az eszközzel okozta vesztüket. Az izraeliták megszegték a törvényeket, zúgolódni kezdtek Isten gondviselése ellen, sátán látható szervezetének ördögi vezetőihez csatlakoztak s úgy kivánták, hogy felettük is király uralkodjon, miként a pogányok felett.

Olajfa

[5] Jothám a következő szavakkal adta elő a fákró szóló, példázattá lett jövendölését: „Egyszer elmenvén, elmentek a fák, hogy királyt választanak maguknak, és mondának az olajfának: Uralkodjál felettünk!" (Bírák 9 : 8). Ezek a fák, amelyek királyt akartak választani, a 15. versben említett Libánon cédrusaival azonosak. Ezek a fák oly kapzsi, becsvágyó embereket példáznak, akik sátán hatalma és vezetése alatt müködnek. Mivel gőgösek, felmagasztalni akarják magukat és önzésből akarják keresztül hajszolni akaratukat. „Mert a Seregek Urának napja eljő minden kevély és magas ellen és minden felemelkedett ellen és az megaláztatik És Libánon minden cé-

FEL

drusai ellen, amelyek magasak és felemelkedettek, s Básánnak minden tölgyfái ellen" (Ésaiás 2 : 12, 13). A „dél földjével" azonos (Ezékiel 20 : 46). E próféciában a következőket példázzák: 1. Sikem önző, bálványimádó, kapzsi lakósait; 2. általános teljesülésében: a látszatkereszténység elámitott vezetőit és néptömegeit, melyek gőgös vezéreket követnek. Ezek a „fák" (Izrael férfiai) a maguk izlésének megfelelő királyt akartak választani, s ebben az ördög fővezére, Góg, befolyása alatt cselekedtek. Látható királyt akartak és sátán oly útra vezette őket, amelyen önző óhajukat kielégithették. Hasonlóképp akarták a látsz. kereszténység vezérei nyomban a világháború után a saját eszméik szerint kormányozni a világot. A világháború következtében elveszteték egyik „fiukat", mire fogtak egy másik ifjut és a világon fiatal oroszlánt (állatok királyát) csináltak belőle. A világháború megmutatta, hogy az angol-amerikai világbirodalom nem isteni jog, hanem militarista és gazdaság-politikai érdekcsoportok szerint uralkodik. Ekkor a látsz. ker. megszülte a Népszövetséget s most annak kellene a világ uralkodójává és támaszává lennie — Ezékiel 19 : 5.

[8] Ezek a fák, illetve önző emberek először az olajfához fordultak, mondván: „uralkodjál felettünk!" Ez természetesen Gedeont jelenti, akit Izrael királyává meghívtak, de visszautasította őket: „És mondának az Izrael férfiai Gedeonnak: Uralkodjál felettünk te és a te fiaid és a te fiaidnak fiai, mert megszabadítottál bennünket a midiániták kezéből. És monda nekik Gedeon: Én nem uralkodom felettetek, sem az én fiam nem fog uralkodni rajtatok. Az Úr uralkodik ti felettetek"! (Bírák 8 : 22, 23) Ez mutatja, hogy ez az olajfa először Gedeonban leli képmását, azután pedig a nagyobb Gedeonban, Jézus Krisztusban, az újszövetség közbenjárójában. Az olajfa főképp az újszövetséggel kapcsolatos,amint Róma 11 : 24—27, mutatja. Az olajfa Isten szervezetének tagjait példázza, kik olyanokból kerülnek ki, akiket (Isten) az emberiség közül kiválasztott „nevének népeivé", hogy a világ nemzetei előtt bizonyságot tegyenek. Az olajfa tehát a Jehova nevéről bizonyságot tevő, földön tartózkodó maradékot példázza. Most pedig nézzük meg a következő idézeteket, melyek az olajfa e példázatát támogatják: „Én pedig mint zöldelő olajfa Isten házában, bízom Isten kegyelmében mind örökkön örökké. Áldlak téged örökké, hogy így cselekedtél; nevedben remélek, mert jóságos vagy a te híveid előtt" (52. zsol. 10, 11). „Olyanná leszek Izraelnek, mint a harmat. Virágozni fog mint a liliom és gyökeret ver, mint a Libánom. Kiterjednek az ő ágai és olyan lesz az ő ékessége mint az olajfáé, illata pedig mint a Libánoné" (Hóseás 14 : 6, 7). „És mellette két olajfa... ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak" (Zakariás 4 : 3, 14). „És adom az én két tanubizonyságomnak, hogy prófétáljanak gyászruhákba öltözve ezerkétszázhatvan napig. Ezek a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a földnek Istene előtt állnak" — Jelenések 11 : 3, 4.

[7] Az uralkodásra vonatkozólag az olajfának tett ajánlat sátán kisérletére mutat, aki a Jehovának fölszentelteket tévútra akarja vezetni és elfordítani és az ördöggel való megegyezésre akarja csábitani. Sátán ezt akarta Krisztusnál keresztülvinni a pusztában, amidőn e világ országait neki felajánlotta, de ama feltétellel, hogy őt (sátánt) tisztelje. Természetesen, az Úr visszaverte ezt a támadást (Máté 4 : 1, 2, 8—11). 1914-ben a nagyobb Gedeont. Jézus Krisztust küldte az Isten; mivel sátán világa akkor végetért; a világháború végén a látsz. ker. sátán képviseletében felszólitotta Krisztust, uralkodjon, de csakis az általuk állitott feltételek alapján, mégpedig úgy, hogy e világ hatalmai kezében hagyja meg a gyeplőt s ők válasszák meg uralkodóikat, akik őt a világ látható képviselőiképpen helyettesítsék a világ politikai és pénzügyi dolgaiban. Azután a maguk választása szerint létrehozták a Népszövetséget és azt merészen „Isten országa földi politikai kifejezésének" nevezték. Ez a „kereszténység" aztán azt kivánta Isten maradék népétől, kit az „olajfa ágai" példáznak, hogy az ő utasításaik szerint prédikáljon és tisztelje Istent. Ezek dicsőítették a Népszövetséget is Isten országának helyettesítőjeképpen, ami szörnytett az Isten előtt. De a maradék minden kiegyezési törekvést visszautasít az ördög szervezetével szemben; nem egyezik bele a feltételekbe, hanem teljesen elkülöníti magát a látsz.ker-től.

[8] Az olajfa így válaszolt az ajánlatra: „Elhagyjam az én kövérségemet, amellyel tisztelnek Istent és embereket és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?" (9 : 9) Az olajfa kövérségével tiszteli Istent (Róma 11 : 17). Az olajfa nyujtja azon olajat, amely Isten prófétája szerint a templom aranygyertyatartójában van, s amely a Jézus Krisztus, Isten szeretett fia, utján adományozott világosságot példázza, amint gondolatait föltárja (Zakariás 4 : 2, 3). Gedeon nem akart Izrael királya lenni, hanem így szólt: „Az Úr (Jehova) uralkodik felettetek!" Krisztus hasonlóképp minden ajánlatot visszautasított, mert Ő csak Jehova képviselője- és királyaként uralkodik, Jehova nevének dicsőségére é tiszteletére. Ő a legkiválóbb Jehova ültetvénye, az igazság fái között.

[9] Az „olajfa zsirossága (kövérsége)" az öröm példázója, az ÚrJézusnak pedig abban telik öröme, ha Jehova nevét magasztalni és igazolni tudja. Amennyiben a maradék bemegy az „Úr örömébe", amint a szöveg mutatja, „Istent és embert is tisztel" (66. zsolt. 2). Istent dicsőítő, világító szövétnek a világon (Filippi 2 : 15, 16). Nem a saját szentségükből kifolyólag világitanak (ragyognak), hanem, mivel Jehova dicsősége támadt fel rajtuk és az ő világosságát tükrözik vissza (Ésaiás 60 : 1, 2). Ha Jehova bizonyságtevői sátán szervezetének uralkodásában résztvennének, ezzel Jehova szt. nevét meggyaláznák. A hű maradék határozottan visszautasitja a világ politikájában vagy politikai ügyeiben való közreműködést. Jehova bizonyságtevői nem földi embereket imádnak, hanem Jézus Krisztust, aki nagyobb Mózesnél, a aki

FEL

az újszövetség közbenjárója, akit Jehova dicsőséggel megkoronázott, Őt tisztelik (Zsidók 12 : 24; 2 : 6—9; 8. zsolt. 4, 5). Jézus Krisztus most tényleg az Írás e megnevezett dicsőségének birtokában van; Jehova bizonyságtevői e dicsőségét és méltóságát ismertetik. Tisztelik az Atyát és a Fiut. Habár nem is imádnak földi embereket, mindazáltal teljesítik Jehova rendelkezését és a Fiut úgy imádják, mint az Atyát (János 5 : 23). Jehova maradéknépe Jehova Istent és fiát, Jézus Krisztust annak hirdetése utján tiszteli, hogy csak Isten országa-„illetve Krisztus királyságában reménykedhetik az emberiség és az fogja teljesen igazolni Jehova nevét. Igytehát a prófétai példázat beteljesült; a maradék nem akarja kövérségét, mellyel Istent és embert is tisztel, feláldozni s nem akar elmenni, hogy sátán szervezete felett ingadozzon, illetve azt, vagy annak valamely részét istápolja.

[10] Jézus Krisztus, aki most Jehova templomában van, bizta a hű maradékra „Jézus Krisztus bizonyságtételét". A hű maradék tagja az „olajfa ágai" és nem fognak megalkudni sátán szervezetével s nem fogják tőle kérni az evangéliumról való vallástétel engedélyezését. „Jézus Krisztus bizonyságtételét" Isten törvényéhez, s nem emberekéhez, tartva magukat, tolmácsolják (Jelenések 12 : 17). Ez mutatja, hogy az „olajfa" visszautasította a látsz. ker. ajánlatát; Krisztus nem akart „ide—oda ingadozni a fák fölött", illetve az istentelen világ fölött, sőt ki is fejezte, hogy helyteleniti az igazságtalan hatalom gyakorlását. Jézus Krisztus, a nagy olajfa elvetette magától sátán szervezetét, illetve a világot, s most tudatja vele, hogy pusztulása közel van. A nagy olajfa ágai, illetve a maradék sem vezetteti magát tévútra s nem szünik meg Jehova Isten és szeretett fia, „az ember Krisztus Jézus" tiszteletével. A Sion hegyében példázott országhoz, s a részükre felszentelt ujszövetséghez érkezett, s Jehovától uj nevet kapott. Miként vezére, Jézus Krisztus, minden megtiszteltetést visszautasít az emberek részéről s csak Jehovától várja azt (75. zsoltár 7). Szigoruan ragaszkodik az újszövetség feltételeihez s mint Jehova bizonyságtevője örömmel és hangosan hirdeti az ellenség előtt: „Az Úrért (Jehováért) kelünk síkra és Jézus Krisztusért, aki elégtételt szerez Jehovának, s aki ama nagy „olajfa"; aki nem a sátán, s nem önző emberek elvei, hanem az örökkévaló Király, a Jehova Isten elvei szerint fogja kormányozni a világot.

A fügefa

"A hízelgés sátán eszközeinek, egyike, amelylyel az embereket fogságba ejti; becsvágyó és önző emberek szivesen hallgatják s könnyen foglyul esnek. „Aki hízeleg felebarátjának, kelepcét állít lábai elé" (Példb. 29 : 5). „A sima nyelv bukást okoz" (Példb. 26 : 28). A fák mostmár a fügefához fordultak hizelgő beszédükkel. „Akkor a fügefának szólottak (sátán) fái: Jer el te (a mi szervezetünkbe) és uralkodjál rajtunk!" (Bírák 9 : 10). A prófétai hasonlat e része ujabb bizonyiléka annak, mily ravasz módszerekkel dolgozik sátán, hogy az embert Istentől elforditsa; ha enged neki, behálózza és bukását idézi elő A prófétai kép „fügefája" első izben Jetherben, Gedeon elsőszülöttjében teljesült, aki Gedeon háromszáz vitéznek egyike volt (8 : 20). Gedeon törvényes fia volt, Abimélek ellenben fattyú volt (8 : 31). Az izraeliták azt akarták, hogy Gedeon után fiai uralkodjanak rajtuk, de Gedeon ezt visszautasította; emiatt tehát ez a hasonlat először Gedeon elsőszülötjére vonatkozik. A későbbi, nagyobb teljesülés Isten „szent nemzetén" következik be. Azon gazdag, gyümölcsöző szervezet ez, melynek Jézus Krisztus a feje és lényege (Péter I. 2 : 9). Isten „szent nemzete" 1914-ben született (Jelenések 12 : 1—5). Annak további bizonyitékául, hogy a fügefa a „szent nemzetet" példázza, megemlitjük, hogy Jehova Izraelt választotta nevének nemzetéül; amidőn pedig Jézus Krisztus Atyja hivatalos küldötteként e nemzethez eljött, azt gyümölcstelen fügefához hasonlitotta és megátkozta, mivel nem teremte meg a királyság gyümölcseit (Máté 21 : 19, 20; Lukács 13 : 6, 7; Jeremiás 24 : 1—8; 29 : 17; Jóel 1 : 7) Viszont azok a fák, amelyek az igazságot Isten dicsőségére továbbszármaztatják, Isten elismerését bírják. „Aki őrzi a fügét, eszik annak gyümölcséből; úgy, aki úrára vigyáz, tisztelteti" — Példb. 27 : 18.

[12] A „kereszténység" nagy hangon azt állitotta, szeretné, ha Isten nemzete uralkodnék a „kereszténység" népei felett; de ez az állitása teljes merőben téves volt; mert azután azt követelte, hogy hagyják békén a „kereszténység" nemzeteit és ne uralkodjon felettük „Vas vesszővel" Isten országa s ne kényszeritse őket engedelmességre az igazság iránt; hanem majd ők a maguk módján Isten és Krisztus nevében akarnak uralkodni (2. zsoltár 8, 9; Jelenések 2 : 26, 27). Ez a kereszténység, főképp törvénytelen uralkodói útján mintegy igy szól Jehovához és Jézus Krisztushoz: „Ti csak uralkodjatok a mennyben; a földön mi akarunk uralkodni és uralkodásunkat a ti mennyei hatalmatok kinyilatkozásának fogjuk nevezni". A „Libánan e cédrusai", illetve a „látsz. ker. e fejei, vagy sátán gyermekei, nem szivesen hallgatják Jehova szavát és parancsát; mert „az Úr szava letöri Libánon cédrusait" (29. zsoltár 5). A látsz. ker. arra szólitja fel az Úr nemzetét, csatlakozzon az ő ligájukhoz, illetve családjukhoz; Jézus Krisztus és az ő hű követői azonban teljesen visszautasitják ezt a meghivást; mert ha elfogadnák, ez az ördögel való megalkuvást jelentene.

[13] A fügefa a jövendölés szerint a neki tett ajánlatot visszautasította s megindokolta, miért nem fogadhatja el: „De a fügefa is azt mondta nekik: Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcseimet és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?" (9 : 11). Az elutasitása kérdés alakjában van megszövegezve, s ez nem hágy kétségben jelentősége felől. A fügefa gyümölcse édes, ugyancsak Isten akarata is édes mindazok számára, akik az

FEL

ő kegyelméből az új népet alkotják. Ezek kedvüket lelik Isten akaratának teljesítésében, mivel az ő törvénye igazságos. Őt imádják mint az egyetlen igaz Istent, mégpedig lélekben és igazságban. Semilyen teremtménytől sem félnek, hanem csak Istent félik s mindenáron követni akarják parancsait s ez édes számukra (19. zsolt. 9, 10). A fügefa így szólt: „Elhagyjam-e édességemet és jó gyümölcseimet?", amely gyümölcs a királyság életadó és éltető igazsága. Csupán ez jó gyümölcs és a királyság e gyümölcsét Jehova a szent népre bizta; a maradék is ehhez a néphez tartozik s az emberiségnek mint az ő nevének bizonyságtevője kínálja fel ezt a gyümölcsöt (Róma 7 : 4). A királyság evangéliumáról szóló igazság igéi a szent nemzet tagjainak adattak át, és az Úr betölti maradéknépe szívét és elméjét értékes igazságának üzenetével. „... Hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcseségben és értelemben. Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében" (Kol. 1 : 9, 10). A gyümölcs ily termését a templomban tartózkodó egész maradéktól elvárja. Amidőn Jézus Krisztus a szent nemzet megszületésekor eljött, a rossz „fügefán", illetve a látsz. ker. — ségben nem talált gyümölcsöt, illetve nem találta az igazság bizonyságtevését; emiatt megátkozta és elvetette azt — Máté 21 : 18—20.

[14] Miért is menne el valaki azok közül, akiket Jehova kegyelmében részeltetett és az új nemzet tagjává emelt, „és várna a fáktól előléptetést", illetve, miért akarna az istentelen világ fölötti hatalom gyakorlásában résztvenni? Ha keresztény ezt megcselekedné, ezzel Jehova ítéletének hirdetését tagadná meg sátán szervezetét illetőleg, s így megegyeznék az ördöggel. Isten népe, amely most él a földön, Isten Igéjéből nyert megvilágosodása útján sokkal jobban fel van készülve, és igazságosabban is tudna kormányozni az emberek között mint a világ; de ha Istentől nyert megbizatásától eltérne, világi emberek hizelgéseire hallgatna, kormánymélt6ságokat elfogadna s így a kormányzás gyakorlásában résztvenne, ez azt jelentené, hogy hitszegő lett azon feladattal szemben, amire őt Jehova megbizta; így sátán hízelgő kelepcéjébe kerülne s örökre elpusztulna. Ámde Jehova hű bizonyságtevői, akik Jehova főszervezetének, illetve az új, szent nép, tagjai, a világ minden hízelgését és nyomását visszautasítják, nem engednek neki, hanem tovább is csak így szólanak: „Mi az Úrért (Jehováért) és az Ő igazolójáért (Krisztusért) kelünk síkra!"

A szőlőtő

[15] Az ördög három, különböző kísérlettel akarta elfordítani Jézust Jehovától, így akarta előidézni, hogy Jézus önmagát elpusztítsa; de sátán e kísérletei kudarccal végződtek. Ezzel e példázatban is kudarccal végződtek sátán képviselőinek azon törekvései, melyek útján az olajfát és a fügefát helyes álláspontjuktól eltériteni akarták. Azután egy harmadik kísérletet tettek; „Azután a szőlőtőnek mondták a fák: Jer el te, uralkodjál rajtunk!" (9 : 12). A szőlőtő a kicsinybeni teljesülésben Gedeon házának fiait példázza, amit a köv. kijelentés is mutat: „fiadat és fiait", ami által az izraeliták Gedeont kérték fel, hogy uralkodjon felettük (8 : 22). A teljes és a nagyobb teljesülés Jehova királyi házában következik be, amelynek Jézus Krisztus a legfőbb tagja s amely uralkodóház azáltal részesült a legnagyobb örömben, hogy Jehova nevének igazolásban közreműködhetik. A szőlő jó bort terem, ami az örömet példázza. „Jehova öröme erőtök" (Zürichi-f.; veszont Károli-f. szerint) „az Úrnak öröme a ti erősségtek!" (Nehemiás 8 : 10). Ez a szőlőtő Jézus Krisztus, az uralkodóház feje; „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: (ehhez a földön tartózkodó maradék is hozzátartozik) ... Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömötök beteljék" (János 15 : 5, 11). Most pedig nézzük meg a köv. szövegeket, melyek azt bizonyitják, hogy ez a hasonlat „az Úr (Jehova) napján" fog beteljesülni: „Ama napon meglátogatja az Úr kemény, nagy és erős kardjával Leviatánt, a futó kígyót és megöli a sárkányt, amely a tengerben van. Ama napon a színború szőlőről énekeljetek!" (Ésaiás 27 : 1, 2). A világháború után a „látszatkereszténység" meghívta Krisztust, uralkodjon felettük, de csak azon feltétellel, hogy nevéről fogják nevezni magukat, de tovább is önző útjukon járnak. Ha a nép megértené, hogy ennek a kereszténységnek semmi közös vonása sincsen Krisztus nevének jelentőségével, kiábrándulna belőle; emiatt nevezi (hívja) Krisztust uralkodójának a látsz. kereszténység, de ezt csupán körmönfont haszonvágyból s a maga feltételei alapján teszi. A látszat-ker. vezetőivel Krisztust és maradék népét meg akarja fosztani a Jehova nevének hirdetéséből fakadó örömtől. Meg akarja akadályozni Jehova maradék népét Jehova örömteljes dicsőítésében, tiszteletében és nevének igazolásában. Tovább is „Babilon borát" üríti vezetőivel (Jelenés. 17 : 2—4). Ez a látsz.-ker.-ség azt szeretné, ha Krisztus Sodoma „szőlője" lenne s nem szolgálna örömére a nagy vincellérnek, Jehovának. Beleegyezhetik-e Jehova királyi háza ily feltételekbe?

[16] Jehova örömmel és erővel látta el királyi házát s ezen örömben örökké részesülnie kell. Emiatt mondta a szőlőtő a többi fáknak: „Elhagyjam-e mustomat, amely isteneket és embereket vidámít és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?" (9: 13). Ha a kereszténység maradék népe kompromisszumot akarna kötni azáltal, hogy tisztátlan ügybe elegyedik, illetve sátán szervezetével közösséget vagy hivatalt vállalna, azt kivánnák tőle, hogy mondjon le az Úr örömeről; ami azt jelentené: „elhagyjam-e mustomat, mely isteneket és embereket felvidámít", t.i. Jehova Istent és az Úr Jézus Krisztust. Jehova örvend nevének igazolása felett, s aki Jézus Krisztussal, az ő igazolójával jár együtt az ő „világosságá-

FEL

ban", közreműködik vele isteni nevének igazolásában is, ezt példázza a „szőlőtő" (János I. 1 : 5—7), Jehova Isten örömét leli „szőlőtőjének" borában, melyet örömére ültetett. „A bor megvidámítja az élőket" (Préd. 10 : 16). A „látsz. kereszténység" sátánnak szolgál és ámításaival és rosszaságaival üdíti fel szívét (Hóseás 7 : 3). De Jehova bora nemcsupán a saját szívének, hanem az „Ember Krisztus Jézus" szívének is örömet szerez, mert Jézus Atyja nevének igazolásában találja örömét s örvend a maradék fölött, aki vele közreműködik szívet vidámító munkájában (Ésaiás 61 : 10). A hű maradék Jehovának és Jézus Krisztusnak teljes ragaszkodásával és a Királyhoz és az országához való teljes hűségével szerez örömet. A maradék nem emberek kedvében akar járni a földön, hanem csakis az Isten és az Úr Jézus Krisztus kedvében. „... Nem úgy, hogy embereknek tessünk, hanem az Istennek, aki megvizsgálja a mi szívünket" (Thess. I. 2 : 4). „... Mimódon kell forgolódnotok (viselkednetek) és Istennek tetszenetek" (Thess. I. 4 : 1). Ezek a figyelmeztetések a királyi háznak, tehát az igazi szőlőtő tagjainak szólnak. Jézus, az igazi szőlőtő mondotta: ‚Én mindenkor azokat cselekszem, amik néki kedvesek" (János 8 : 29). „És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait és azokat cselekeszszük, amik kedvesek előtte" (János I. 3 : 22). „És bort, amely megvidámítja a halandónak szívét, fényesebbé teszi az orcát az olajnál; és kenyeret, amely megerősíti a halandó szívét" — 104. zsoltár 15.

[17] Jehova bizonyságtevői azon kiváltságban részesültek, hogy a „föld (világ) szőlőit" összegyüjthetik, amely venyigék azután tűzre kerülnek. Ha az Úr felkentjei a látszatkereszténység tisztátlan ügyeivel akarnának érintkezésbe kerülni amiatt, hogy sátán szervezetében, illetve a „többi fák közt" kitüntetést nyerjenek, ezzel hűségüket megszegnék Isten előtt s minden oly kiváltságot elveszitenének, amelyekben örömmel működhetnek közre Jehova nevének igazolásában. Egyuttal az Úrtól megígért értékes ígéreteket is elveszítenék. „És aki győz és aki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon; és uralkodik rajtuk vasveszszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; amiképpen én is vettem az én Atyámtól" — Jelenések 2 : 26, 27.

[18] A maradékhoz tartozóknak teljesen győzniök kell, csak így örvendhetnek ezen ígéret felett. Jézus Krisztus kereken visszautasította a látszat-ker. ajánlatait; maradékából való hű követőinek is hasonlóképpen kell tenniök. Isten parancsát követve. „Jézus Krisztus reájuk bizott bizonyságtételét" kell tolmácsolniok; így kell cselekedniök, anélkül, hogy érte bárkitől is engedelmet kérnének. Jehova nevét hirdetik és hirdetni is fogják mindvégig; az emberek előtt rámutatnak Jézus Krisztusra, a Mindenható Isten haragsajtójának tapodójára s így figyelmeztetni fogják a látszat-kereszténységet is, hogy sátán szervezetével együtt fog rövidesen megszünni. A hívek Armageddon felé való vonulásukban örömmel hirdetik, hogy Jehova és az ő elégtételszerzője, Jézus Krisztus mellett állanak.

Minden fák

[19] Minden teremtmény becsületességét és megbízhatóságát a cselekedeteiből lehet megállapitani, ezértis mondható, hogy a cselekedetek a szavaknál is hangosabban beszélnek. Abimélek híveivel, kiket a „fák" példáznak, azáltal mutatá ki becstelenségét és kétszínűségét, hogy az olajfát, fügefát és a szőlőtőt felszólitották, uralkodjon felettük. Éppen így fejezi ki cselekedeteivel a látszatkereszténység, főképp klérusa, utján, gonosz szándékát. Klérusa csak kétszinüen óhajtotta Krisztus uralkodását, nyájaik kiválóságai hozzácsatlakoztak híveik tömegeihez, külsőleg meghajoltak előttük és aprópénzüket perselyükbe dobálták, kegyeik megvásárlását remélve ezáltal. Ezek az emberek azonban nem fogadták becsületes és jó szívvel azon igazságokat, amelyekről értesültek. Isten országának igazsága az illési korszak alatt, illetve 1918-ig az egész kereszténység között hirdetve volt; fái azonban nem jó földben (talajban) nőttek s emiatt nem használt nekik az igazság sem. „Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják és gyümölcsöt teremnek béketűréssel" (Lukács 8 : 15). A pogány időkor határa elérkezett és a vallásosak értesültek, hogy Krisztus országa eljött. Krisztus igazságos uralkodása azonban nemtetszett gazdasági és politikai „fáknak," sem az önző klerikálisoknak és hivatalos támogatóiknak. Többen, akik az illési munkában közreműködtek, nem érezték megvalósulva 1914-ben, amit önző szívükkel óhajtottak. Mert azt remélték, hogy akkor fölmagasztaltatásuk következik de amidőn úgy érezték, hogy e reményükben csalódtak, ezek a hitszegők mint hűtlen szolgák, a többi fákhoz csatlakoztak. „Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyának (tövisbokornak): Jer el te, uralkodjál mirajtunk!" (9 : 14). Ezek a „minden fák" természetesen a „gonosz szolgát", vagy „bűn emberét" is magukban foglalják; mert e prófétai kép hasonlatakor a „gonosz szolga-osztály" fái meghajoltak e földi hatalmak előtt, kitárták karjaikat feléjük és „felsőbb hatalmaknak" nevezték őket; ezáltal a testvéreikben, a „hű és bölcs szolga" útján képviselt Úr Jézus Krisztust elárulták. A bűn-ember osztálya, így a Júdás osztály, a „veszedelem fia" lett. Cselekedeteivel mutatta ki, hogy az igazságot nem fogadta volt be jó és becsületes szívbe, hanem önzésében és kétszínűségében önös hasznot keresett. A „minden fák" kétszinüségükben és becstelenségükben nem is tudtak volna egymással valami becsületes, jó ügyben megegyezni; de megtudtak egyezni e g y ü g y b e n, t.i. az Isten országával és felkent szolgájával való szembeszállás ügyében. Kétszínűségüket tetteikkel mutatták ki s ez feltártja azt is, hogy sohasem kivánták őszintén és becsületesen, hogy Jézus Krisztus, — akit az olajfa, a fügefa

FEL

és a szőlőtő példáz — uralkodjon felettük. Emiatt is fordultak ezek a „minden fák" a tövisbokorhoz. Mit példáz a tövisbokor?

A tövisbokor

[20] A galagonya miniatür teljesülésben Bírák 9 : 6, szerint Abiméleket példázza. A nagyobb vagy általánosabb teljesülésben a rendkivül káros, önző és hitszegő hatalmakat, illetve a látszat-kereszténység lelkiismeretlen politikusait, gazdasági hatalmait, t.i. „a nyáj kiválóságait", fattyakat. Ezek nem a közérdek javán munkálkodnak s mégkevésbé Isten dicsőítésén. Jézus ezekről a képmutatókról, hamisprófétákról és becstelenekről mondja: „Gyümölcseikről ismeritek meg őket; vajjon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtorjánról fügét? Eképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik" (Máté 7 : 16—19) „A jó ember az ő szivének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szivének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szív teljességéből szól az ő szája" — Lukács 6 : 45.

[21] Jézus Krisztus 1918-ban mint „Sion alapköve" elhelyezkedett s azután adta ki Jehova felkent és királyi méltóságába helyezett királya és bírája utján a köv. parancsot: „ Jehova az ő szent templomában van, hallgasson (engedelmeskedjen) előtte az egész föld!" (Habakuk 2 : 20). De akkor a „minden fák" az Úr parancsának követése helyett a tövisbokorhoz fordultak, t.i. a látszat-ker. szivtelen és önző embereihez, mondván: „uralkodjatok felettünk!" A „Ker.-ség" és előkelőségei akkor nem fordultak Jehovának az újszövetségbe fölvett népéhez, amely Jehova nevének népe lett. Sem az „olajfához", sem a „fügefához" nem fordultak, amely az ország gyümölcseit termi; sem a „szőlőtőhoz", amely az Úr örömét nyujtja, mivel részt szabad vennie Jehova nevének tisztázásában; hanem a „tövisbokor" körül csoportosultak, amely nem értékeli az esőt, illetve Isten igazságát vagy áldását, s azt tették uralkodójukká. Most képzeljük el azokat az embereket, akik 1918 óta lettek e világ uralkodói. Egyetlen-egyet sem találunk köztük, aki Isten, vagy Krisztus mellett síkrakelt volna. Mindnyájan ignorálták az igazságot, jól lehet személyesen figyelmeztetve lettek arra. De nem akarták Isten országát, illetve Krisztus birodalmát a világ bajainak orvosságául tekinteni. Ellenkezőleg, ezek az önző hatalmak különféle önző terveket készítettek, hogy azok utján uralkodhassanak a világ fölött, ilyenek például a bolsevizmus a fascizmus, a hitlerizmus, az N. R. A, a „szent év", és sok más önző eszköz. Ezek arra szólitják fel a népet, bízzon bennük. Ezek Isten üzenetének tudomásulvétele helyett, üldözik és rosszul bánnak Isten országának követeivel, akik a királyság gyümölcseit hozzájuk viszik. Mindebből azt láthatjuk, hogy Isten igazságának esője gyakran öntözte a látszat-ker. rossz talaját, de mégcsak a közeli pusztulásáról szóló figyelmeztetéseket sem akarja tudomásul venni; teljesen megvetette Istent és Krisztust, emiatt meg vannak számlálva napjai és pusztulása közel van. „Mert a föld, amely beissza a reá hulló gyakorta esőt, és hasznos füvet terem azoknak, akikért müveltetik, áldást nyer Istentől; amely pedig töviseket és bojtorjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés" — Zsidók 6 : 7,8.

[22] Sátán a mennyből való kivetése után, miután 1918-ban Jézus mint király trónját elfoglalta, tudta, hogy romboló munkájával sietnie kell; emiatt fogott hozzá, hogy minden nemzet népeit Istentől, az Úrtól elfordítsa s arra bírja, hogy beléje (az ördögbe) és fölöi képviselőibe vessék bizalmukat; ezt példázta a prófétai példázat tövisbokra; „és monda a galagonyabokor a fáknak: Ha igazán királlyá kentek engem magatok felett, jöjjetek el, nyugodjatok az én árnyékomban; de hogyha nem, jöjjön tűz ki a galagonyabokorból és égesse meg a Libánom cédrusait" — 9 : 15.

[23] A tüskebokor, illetve az újkori Abimélek, a klérustól támogatott és fehérre meszelt önző politikusok és gazdasági hatalmak parancsolnak a „fáknak t.i. azoknak az embereknek, akik sátán zászlaja alá sorakoztak, hogy ruháikat felöltsék, külön zászlót viseljenek sőt külön köszöntési formát is gyakoroljanak, sátán szervezetét elismerjék s előtte mint a „felső hatalmak" előtt hódoljanak, „bátorságot" kiáltsanak s neki teljesen alávessék magukat. Így parancsolják meg mindenkinek, hogy állást foglaljanak Jehovával és Jézus Krisztussal szemben, aki Gedeonnál nagyobb, valamint Jehova bizonyságtevőivel szemben. A modern Abimélek így követeli, hogy a „fákban" példázott nép „Egyiptom árnyékába" meneküljön. — Ésaiás 30 : 2, 3.

[24] Engedelmeskedniök kell a látszatkereszténység urainak és a nagy fa, az ördög árnyékába kell húzódniok (Ezékiel 31 : 6, 17). De az Isten hű népe a Mindenható védelmét élvezi; az ördög mindazáltal mindenkit a maga fája alá akar terelni 91. zsolt. 1).A tüskebokor jogtalanul követeli, hogy nagyobbnak tekintsék a cédrusoknál, illetve a népnél. Ezt követelik korunk közönséges uralkodói. Ha a nép nem hódolt volna meg az ördög e kegyetlen képviselői előtt, mi történt volna vele? A tüskebokor így válaszolt: „Ha pedig nem, akkor tűz származzon a tüskebokorból és emészsze meg Libánon cédrusait (illetve azokat a fákat, amelyek a tüskebokrot felkérték, hogy uralkodjon felettük)." Ha az emberek nem teljesítenék vakon a kegyeten, tüskés uralkodók parancsait, azok gyorsan reájuk törnének és elpusztítanák az embereket terrorfiuikkal. Az események azt mutatják, hogy ez a jövendölés 1918 óta a fentiek szerint teljesül.

[25] „Libánon" fehéret jelent s „Libánon cédrusai" itt a kereszténység önigazságában tetszelgő társadalmát példázza, t. i. azt az elemet szövetségeseivel együtt, amelyhez a „bűn embere" is hozzátartozik (20. vers). A kegyetlen „tüskebo-

FEL

kor-uralkodók" harapós törvényeket csináltak. Így akarnak mindenkit engedelmességre kényszeríteni parancsaikkal szemben és akarják keresztülvinni fondorlatos terveiket. Ha az emberek nem teljesítik rendelkezéseiket, melyekkel az áruk árnivóját megszabják, különleges zászlók kitüzését elrendelik, köszönési formákat előírnak, a vetést szabályozzák, a disznók elpusztítását elrendelik, stb., akkor súlyos büntetéseket rónak ki. Erre rendőrségüket használják, akik, mert hivatalukat féltik, készségesen és engedelmesen tejesítik e tüskebokrok zsarnok utasításait. Amit az utóbbi idők eseményei bőven bizonyítanak. A látszat-kereszténység teljesen az ördög mellé pártolt és Krisztus és az ő országa ellen foglalt állást. Kétszinű papsága azt állítja, hogy Krisztust és királyságát képviseli; de ugyanakkor a jelen kor kegyetlen, véres zsarnokságaira mutatva, így szól: Ez (t. i. a Népszövetség) a világ egyetlen világossága, Isten országának a kifejezője! — Most Jehova bizonyságtevői kell hogy hirdessék az igazságot; mert az emberiség szétválásának ideje eljött, s az igazságnak el kell jutnia az emberekhez, hogy az egyik, vagy a másik út mellett döntsenek.

Alkalmazás

[18] Miután Jothám a prf. hasonlatot előadta, alkalmazására is rámutatott. Így a Jothámban példázott Jehova bizonyságtevői is rá kell hogy mutassanak a nép előtt a prófécia vonatkozására. Ez a hasonlat a látszatkereszténységet példázza világosan, megmutatja mily becsületesen járt el. Jothám felhívta Sikem lakóit, ítélkezzenek maguk, mily becsületesen és tisztességesen viselkedtek Gedeon fiainak meggyilkolásával és Abimélek királlyá-kenésével: „Hát ti most igazán és becsületesen cselekedtetek-é hogy Abiméleket tettétek királlyá és jól cselekedtetek-é Jerubbaállal és házanépével és úgy bántatok-é vele, amint megérdemelelte? Mert érettetek harcolt atyám és még életével is semmit nem gondolván, mentett meg titeket a midiániták kezéből. Ti pedig most felkeltetek az én atyám háza ellen és megöltétek gyermekeit, hetven férfiut egy kövön és királlyá választottátok Sikem férfiai felett Abiméleket, az ő szolgálójának fiát, mert atyátokfia! Ha igazán és becsületesen cselekedtetek Jerubbaállal és az ő házával a mai napon, örüljetek Abiméleknek és örüljön ő és nektek!" — 9 : 16—19.

[19] Jothám beszéde atjárhatta Abiméleket s híveit, és felizgathatta és gyötrő félelmekbe ejthette, jól lehet a koronázasi ceremoniákat tovább végezték. Hogyan is választhatták volna őszintén és igazán királlyá Abiméleket, ha azzal Jehovát döntötték le Izrael királyi trónjáról? Nem voltak tehát becsületesek Jehovával és Jerubbaállal szemben, aki őket ellenségeiktől szabadította volt meg. Becstelenségüket és gyalázatosságukat akkor mutatták ki, amidőn Gedeon fiait kegyetlenül meggyilkolták, Jothám kivételével, aki elmenekült. Amidőn a magas hegyen álló ember szavait hallották, tudomásul kellett venniök, hogy nemcsak becstelenül és gyalázatosan viselkedtek, hanem elvetemült, kegyetlen és szándékos gyilkosokká is lettek.

[20] A prófétai hasonlat most még jobban ráillik a mai látszatkereszténységre. A papság s a nyáj előkelőségei már régen Isten és Krisztus szolgáinak vallják magukat. Jól ismerték azon bibliai feljegyzéseket, amelyek beszámolnak, hogyan bánt Isten a hűségesekkel. Ismerték Jézusnak, a nagyobb Gedeonnak ígéit is s minduntalan hangoztatva volt előttük azon igazság, hogy Jézus Krisztus, akárcsak Gedeon, nemcsupán életét áldozta értük, de kinos halált is szenvedett, hogy a benne hívő és Istennek szolgáló emberek életet nyerhessenek. Sok bizonyiték muttata nekik, hogy a világ csak Krisztus királyságában reménykedhetik. Jehova bizonyságtevői, azok a fiak, akiket Krisztus Jézus Istentől nyert, állandóan közölték a „kereszténységgel" Isten országának üzenetét. De ahelyett, hogy ezeket Isten és Krisztus küldötteinek tekintették volna, gazdasági, politikai és papi elemeik mindenképpen kegyetlenül üldözték, amiben a „bűn embere" is közreműködött. A királyi ház gyermekeinek, Jehova bizonyságtevőinek munkáját agyonverték, s amióta a Jothámban példázott maradék hirdete Isten üzenetét, úgy bánnak vele, mint ahogyan a kecskebak tesz, megverik, megsebzik a legbrutálisabban kezelik. Becsületesek, igazságosak és tisztességesek tehát ezek (a modern sikembeliek) Isten előtt? Igazolhatják-e cselekedeteiket? Ha igen, akkor örvendhetnek neki.

[21] „De ha nem", mi lesz akkor? A „szent év" fiaskója mutatja és meggyőzheti őket arról, hogy cselekedeteik nem igazolhatók s ezen elv szerint bírálva a végeredményt, ez a szabály vonatkozik minden cselekedetükre is. Az országok rohamos és folytonos bomlása 1918 óta, valamint ezen idő óta a látszatkereszténység magatartása és gyümölcstermése mindenkit, aki még hisz valamenynyire Isten Igéjében, meggyőzhet arról, hogy ez a kereszténység bűnös. 1918 óta a nép nem ismert valóságos jólétet és boldogságot. Azóta a kegyetlen Önzés tartja kezében a gyeplőt és a népen egyre fokozottabb terhek tornyosultak. Például: Az Egyesült-Államok adóssága ezen idő óta sokkal nagyobb mint valaha volt, a szegénység mindinkább általánosabb lesz; és semmi jele sem mutatkozik annak, hogy javulás és boldogulás várható.

[22] Jothám Jehova sugallata és irányitása alatt beszélt, tehát emiatt szólhatott előre a végről. Beszédében Jothám két lehetőségre mutatott: Ha becsületesek és igazak lettek volna, örülhettek volna. „De ha nem", akkor származzék tűz Abimélekből (a tüskebokorból) és emésszе meg Sikem birtokosait a Millo házával együtt; és Sikem polgáraiból és a Millo házából is támadjon tűz és pusztítsa el Abiméleket (9 : 20). Jothám beszéde Jehova átka volt Sikem lakóira, amit a köv. szöveg bizonyit „És az Isten Sikem férflainak minden bűnét visszafordítá fejükre és reájuk szált Jothámnak, a Jerubbaál fiának átka."

FEL

31 Amidőn Jothám Jehova üzenetének tolmácsolásakor magas hegyre ment, Jehova gondoskodott róla, hogy Sikem lakóinak haragja elől megmeneküljön. Ez a nagyobb hasonmásban azáltal teljesül, hogy Jehova gondoskodott arról, hogy hű bizonytevői sátán földi ügynökeinek dühe elöl meneküljenek Jehova fogja megőrizni őket a nagy armageddoni ütközetben. „És elfutott Jothám és elmenekült és elment Beérbe (kúthoz) az ő atyjafia, Abimélek elől és ott telepedett meg." (Bírák 9 : 21). A maradék az élet nagy kútfejénél és az igazságban találja védelmét. Jehova az erődítménye és mentővára; bizonyságtevői tudják, hogy ellenségeik részéről pusztulás fenyegeti, ha mentővárukból kilépnek. Jehova bizonyságtevői csak az Úr közelében élvezhetik a védelmet; ez abszolut, teljes ragaszkodást követel tőlük.

Az átok

32 Amidőn a prf. hasonlat kicsinyben beteljesült, „tűz származott Abimélekből" és Sikem polgárait elpusztította; Abimélek „lerombolta a várost és sót hintett föléje" (9 : 39, 45—49). Hasonló sorsra jutnak-e a „bűn embere" és a hitszegő kereszténység? Jehova Isten azzal vádolja ezeket, hogy képmutatók és züllött prostituáltak (Jelenések 17. rész). „A tíz szarv pedig, amelyeket láttál, és a fenevad, meggyűlölik a parázsnát, megmeztelenitik, kifosztják, húsát felélik és őt magát tüzön megégetik". (Jelenések 17 : 16, angol-f.). A látszatkereszténység tényezőelemei nem tudnak orvoslatot találni a nép bajának meggyógyitására és a közjólét munkálására; s amennyiben a nép szenvedése folytatódik, a pusztulás felé halad. A látszatkereszténység napjainkban eltereli az emberek figyelmét Istentől és az ő országától, amely csak egyedül tudna rajta segiteni, s igy a népet oly út követésére birja, amely Isten haragjának tüzét fogja felidézni — Sofoniás 3 : 8.

33 Abimélek Sikem lakósai elpusztítása után csak tovább zsarnokoskodott, ami aztán a saját halálát is előidézte. Amidőn Thébes városát megtámadta, ami „fényt", „világosságot" jelent, agyonverték. „Akkor egy asszony egy malomkő darabot gördített le Abimélek fejére és bezúzta koponyáját" (9 : 53). Habár Isten királya trónján ül és a kereszténység tudatva lett, hogy Jehova királyában kell biznia, egyes uralkodók az örökszövetséget megszegvén, népüket vérontásra és erőszakosságokra tartják készenlétben. Az ily „kereszténység" a saját fejére szerez pusztulást, miképpen Abimélek. Ez a „kereszténység" most a legszivesebben kiirtaná Jehova bizonyságtevőit, ha módjában állna, miképpen Abimélek terroristáival meggyilkoltatta volna Jothámot, ha Isten nem védelmezi. Jehova most igy szól hű maradékához: „Mielőtt megéreznék fazekaitok a (meggyuladt) tövist, mind nyersen, mind égőn, elragadja azt a forgószél. Örül az igaz (maradék) amidőn látja a bosszuálást (elégtétel — szerzést); lábait mossa a gonosznak vérében" (58. zsoltár 10, 11). Abimélek vége a látszat-kereszténység zsarnokai végét példázza, ezeknek útjai nem voltak okosan megválasztva, hanem teljesen tévesek és ördögeik voltak.

34 Az isteni igazságnak győznie kell és győzni is fog! Abiméleket utólérte a megtorlás igazsága (9 : 22-25). Isten azért türte meg az ördögöt és szervezetének működését, hogy arra kitűzött idejében, amely immár itt van, elpusztítsa. Tűri, hadd zúditson szenvedéseket az ördög az emberiségre, nem az emberek megtéritése, hanem az ördög hatalmának korlátlan kinyilvánulása érdekében, hogy eltud-e fordítani mindenkit az Istentől? Isten aztán arra kitűzött idejében végrehajtja ítéletét az ellenségen, illetve sátán és szervezete felett. „Aki embervért ont, annak vére ember által ontassék ki; mert Isten a maga képére teremtette az embert" (Mzés I. 9 : 6). Akik Isten ellen lázadtak és harcoltak a saját soraikban is lázadásokat kell tapasztalniok. A látszat-kereszténység napjainkban bűnös és a saját cselekedetei kárhoztatják. „Mert szelet vetettek, vihart aratnak" — Hóseás 8 : 7.

35 Jothám átkát Isten Abimélekre és Sikem lakosaira fordította (Bírák 9 : 56, 57). Amiképpen Abimélek híveivel Gedeon fiait meggyilkolta, a látszat-kereszténység is meggyilkolta Jézus Krisztus nyomdokait követő Isten gyermekeit, és Isten számon fogja kérni vérüket. „És mikor felnyitotta az 5-ik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyságtételért, amelyet kaptak. És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?" (Jelenések 6 : 9, 10). „Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűrő is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar" (Lukács 18 : 7,8). Amiképpen Jothám átkát Jehova sugallta, hasonlóképpen bocsát átkot most is a látszat-kereszténységre, amelynek közlésével hű bizonyságtevőit bizta meg (Zakariás 5 : 1—4). Jehova megerősíti maradéknépe utján közölt kijelentését (Ésaiás 44 : 26). Ezt Armageddon csatájában fogja cselekedni.

Igazság fái

36 A fákról szóló próféciában tanított kimagasló igazság Jehovának neve igazolására vonatkozó elhatározása, melyben azt is közli, hogyan fogja azt megvalósitani. Miért a legfontosabb Jehova nevének igazolása? Azért a legfontosabb, mivel nevével szavatol az igazság, szeretet, bölcseség és hatalom mellett. Egyetlen teremtmény sem élhet örökké és boldogan Jehova nevével való harmónia nélkül; emiatt Jehova neve rendkívül fontos minden teremtmény részére. Nevének igazolása azt jelenti, hogy ítéletét végre kell hajtania és végre is fogja hajtani mindazokan, akik nevét meggyalázták és igazságával szembeszállnak. A törvénytelenségnek meg kell szünnie, csak az igazak fognak tovább is élni. „Megőrzi az Úr (Jehova) mindazokat, akik Őt szeretik, de a gonoszokat mind megsemmisiti" — 145. zsoltár 20.

FEL

[37] Minden, ami teremtve van, Isten tulajdona; Ő a Teremtője mindennek. Övé a menny, Övé a Föld, teljességével együtt (24. zsoltár 1). „Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget, tisztességet és erőt (hatalmat); mert te teremtettél mindent és a te akaratodért vannak és teremtettek." (Jelenések 4 : 11). Éden a gyönyör és a szépség kertje volt, abban minden élettelen (növény, fa, stb.) az élő (értelmes) teremtményeket példázta. Itt ültette Isten a legszebb erdőt, fáiban élő (értelmes) teremtményeket példázott. Isten kertjének gyönyörű fái közt egy cédrus friss forrásvíz közelében emelkedett. Mindene megvolt, amire szüksége volt s az erdő egyetlen más fája sem hasonlított hozzá szépségében. Isten e fában példáza Lucifert, akit földi teremtésének felügyelőjéül rendelt; emiatt is multa felül az erdő többi fáit. E fáról iratta meg Isten: "Széppé tevém őt az ő sok ágaival, úgyhogy irigykedett rá Éden minden fája az Isten kertjében" (Ezékiel 31 : 3—10). Mindazáltal irigység és önző kívánságok támadtak Lucifer szívében, Isten ellen lázadt, Jehova nagy kísértője és az ember legnagyobb ellensége lett. Isten akkor halálos ítéletet mondott Lucifer felett, s aztán sátának és ördögnek nevezte (Ezékiel 28 : 14—19; Jelenések 20 : 1—3). Sátán tagadta, hogy Jehova tudna oly embereket a földre állítani, akiket ő nem tudna elfordítani tőle (Jób 2 : 2—5). Ami mintegy azt jelenti, hogy Isten nem tud oly „erdőt" ültetni, amelyet ő (sátán) ne tudna hatalmába keriteni. E felmerült peres ügynek el kell dőlnie. Dehogy azt egyszer és minedkorra igazságosan el lehessen dönteni, Jehova elhalasztotta nevének sátán felett mondott ítéletének nyombani végrehajtása utján való igazolását és teljes teret nyitott sátán előtt, bizonyitsa be kihivásának jogosultságát; Isten emiatt engedte meg mindeddig az ő fennmaradását. — Mózes II. 9 : 16.

[38] Jehova nyomban az édeni gonosz lázadás után egy másik erdőt kezdett ültetni a földön, hogy annak „igaz fái mint Jehova plántái, Őt dicsőítsék", illetve nevének igazolásában közreműködhessenek. Ebben az erdőben Jézus Krisztus volt az első fa. Megpróbáltatásakor beigazolta ártatlanságát és így az igazság nagy fája lett, aki igazolni fogja Jehova nevét, s aki útján Jehova mindazokat örökélettel fogja megajándékozni, akik az isteni törvényeket teljesíteni fogják. Az igazság ezen erdejének többi fái a hű apostolok. Rajtuk kívül Jehova az emberiség közül másokat is kiválasztott, kiket ezen erdejébe ültetett nevének bizonyságtevőiképpen. Ezeknek is be kell bizonyitaniok ártatlanságukat, mielőtt Jehova dicső szervezetének végleges tagjai lehetnek. Ezeket a fákat az Úr az igazság csendes és mély vize mellé ültette, hogy bőven táplálkozhassanak Isten részükre készitett eledeléből, hogy szeretett fiának, Jézusnak hasonlatossága szerint teljesen és fenntartás nélkül hívek legyenek országához.

[39] A végső leszámolás ideje közeledik. Ez Jehova napja, mert ezen idő alatt közölteti igazságát világszerte. A nagy peres ügynek most egyszer és mindenkorra el kell dölnie. Ez Jehova ítéletvégrehajtásának napja, tehát az ő igazolásának napja. Ez azt jelenti, hogy ültetvényének fái most kerülnek a legnehezebb és döntő megpróbáltatásokba s az ördög most teszi a legelszántabb kísérleteket Jehova ültetvényének elpusztítására. Jehova most szerető jóságában megismerteti hű maradékával sok prófécia értelmet így a fákról szóló próféciát is. Ezt most azért cselekszi, hogy hű bizonyságtevői bizonyosak lehessenek arról, hogy a helyes úton járnak és reménységükben megszilárduljanak. Az Úr az ő javukra buzogtatja bőségesen az igazság vizét. Azt a parancsot kapták, hogy először maguk üritsék bőven az igazságot, azután annak értelmét másokkal is közöljék, — akik e föld fáinak is vannak példázva —, hogy így azok is alkalmat nyerjenek és az egyik, vagy a másik oldalon állást foglaljanak. Jehova bizonyságtevői e munkájukat nagy ellenkezések közt kell hogy végezzék, ami a maradék valóságos és kritikus megpróbáltatását jelenti. A föld minden fája, illetve minden ember el kell hogy döntse nagában, hogy a ördög mellé áll és részesülni fog büntetéseiben, vagypedig kitart Jehova és Jézus Krisztus mellett és részesülni kiván Isten áldásaiban.

[40] Most Jehova a maradéknak mintegy a köv. mondja: Megbizástok, hogy elmenjetek és Isten megtorlásának napját bejelentsétek. Ezt a hű bizonyságtevést mint Isten ültetvénye fáinak végeznetek kell, hogy az igazság fái lehessetek a Felséges dicsőítésére. — Egyetlen teremtmény sem élvezett hasonló kiváltságokat. A maradék minden hű és igaz tagja, aki a Jehova akaratát ismertető próféciák feltárulását szemmel kíséri, örömmel fog így szólani: Jehova és az ő nagy igazolója (aki Gedeonnál nagyobb) mellet fognak sikra kelni! Mások nem tarthatnak ki a megpróbáltatásokban, csakis akik — miként a vizek mellé ültetett fák — mélyen táplálkoznak az igazság vizéből s aztán híven, bátran és tartózkodás nélkül hirdetik.

[41] Jehova a nagyobb Gedeont (Krisztust) trónra emelte. Most mint elégtételszerzője Armageddonra vonul. Jehova azt parancsolja bizonyságtevőinek, beszéljenek a nép előtt nagy királyáról és igazolójáról, mondják: „Az Ő nevében reménykednek majd a pogányok!" (Máté 12 : 21). A világ csak az Ő királyságában reménykedhetik; mily boldogító reménységet nyujt az a világ letaposott „fáinak"! Akik Jehova országához és királyához fordulnak, örvendhetnek és tapsolhatnak örömükben. Ezért rendeli el tehát Jehova népe maradékának: „Mondjátok a népek közt: „Az Úr (Jehova) uralkodik! megerősítette a földet, hogy meg ne induljon; ő ítéli meg a népeket igazsággal. Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsogjon a tenger és minden benne való! Viduljon a mező és minden, ami rajta van: örvend akkor az erdő minden fája is. Az Úrnak orcája előtt, mert eljön, hogy megítélje a földet. Megítéli majd a világot igazsággal és a nepeket az ő hűségével" — 96. zsoltár 10—13.

FEL

" Az „igazság fái", Isten ültetvénye, Jehova főszervezete. Ezek a fák fognak állni örökre azok élén, akik a Felséges nevét tisztelni és dicsőíteni fogják. Minden más fa csak úgy marad életben, ha Isten országával egyetérteni fog; akkor minden lélek dicsőíteni fogja Istent (Jehovát).

Kérdések

1. Az írás szerint Jehova emberekre van-e rászorulva akaratának hirdetése érdekében? Magyarázd meg, miért használt arra embereket! Hogyan tekintsék tehát J. B. Istenhez való viszonyukat s hogyan viseljék magukat, ily nagy megtiszteltetés láttára?

2, 3. Mi a lényege Jehova üzenetének, amit Jothám által a hegyről közölt? Mit jelent ez a prf. kép a jelenben?

4. Magyarázd meg ezen összefüggésben, miért akartak földi királyt az izraeliták?

5—7. Mutasd ki szövegekkel, kik a Bírák 9 : 8-ben említett „fák"? Hasonlóképp bizonyitsd be a köv. prf. teljesülését: a) „Egyszer a fák elmentek", hogy királyt válasszanak; b) s „mondák az olajfának, uralkodj felettünk"!

8—10. Mit válaszolt az olajfa s hogyan teljesül ez a valóságban?

11, 12. Sátán mily taktikáját mutatja a 10. vers? Hogyan teljesült a prf. e része kicsinyben? Mily tények mutatják, hogy általánosságban most teljesül?

13, 14. Magyarázd meg a fügefa prf. jelentőségét: a) „elhagyjam-e édességemet" b) „és jó gyümölcsömet"; c) s „elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett"?

15. Ki a 12.-ben említett „szőlőtő" és a) kicsinyben teljesülésekor; b) általánosságban? Mikor s hogyan teljesül a prf. hasonlat e része?

16—18. Mit felelt a „szőlőtő" a többi fáknak? Mit jelent a szőlőtő e kijelentése: a) „elhagyjam-e mustomat, amely isteneket és embereket felüdít"? b) s „elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett? „Hogyan teljesíti a maradék felelősségét, ami a 13.vers teljesülésével kapcsolatos?

19. Mutasd ki tények alapján a hasonlat, e részének teljesülésekor, hogy becsületesen viselkedtek-e ezek a „fák", amidőn az olajfát, a fügefát és a szőlőt királyukká kérték! Magyarázd meg, mit jelent, hogy „minden fák" a „tüskebokorhoz" fordultak, hogy uralkodjon felettük?

20, 21). Kit példáz kicsiben a tüskebokor? Kit a hasonmásban? Idézz szövegeket bizonyitékul!

22—25. Mit látunk, ha a 15.verset az újkorra alkalmazzuk? A) a tüskebokor készsége tekintetében, hogy uralkodni akart a fák felett? B) a tüskebokor követeléséből, hogy a fák az ő árnyékába telepedjenek? C) s azon kijelentéséből: „ha nem, akkor származzék tűz a tüskebokorból és emésszе meg Libánon cédrusai"?

26—28. Mi akart és tett Jothám, példázatát elmondván? Mit jelent ez a jelenben?

29, 30. Mutasd ki példázat utján, mennyire találó Jothám kijelentése Abimélek és hivei tekintetében: „Ha nem"? Miért mondhatta ezt akkor oly bizonyosan Jothám?

31. Alkalmazd a köv. prófétai tényeket a jelenre: a) hogy Jothám a hegy tetejéről beszélt; b) hogy Jothám aztán Bérbe menekült és telepedett!

32—35. Mutasd ki a), hogy az illetők megérdemelték a büntetést (20), illetve átkot, ami prófétailag elhangzott; b) hogy a tények az illetők tudomására adattak, bizonyitékul; c) hogy reájuk köv. Jehova büntetése és miért!

36. Mily kimagasló igazságot tanit a fákról szóló jövendölés? Mit kell értenünk Jehova nevének igazolása alatt? Miért ily fontos Jehova nevének igazolása?

37. Mi az összefüggés a fákról szóló e jöv. és Éden fái közt, illetve Libánon szép cédrusa tekintetében? Magyarázd meg a szép cédrusfa ellen szóló itéletet s miért halogatta Jehova oly sokáig végrehajtását!

38, 39. Mikor, hol, hogyan, s miért ültette Jehova a „fákat", melyekről És. 61 : 3. beszél? Miért lettek vizek mellé ültetve? Eredménnyel járt-e? Mily fontos e viz a fákra s mennyire felelősek azzal szemben?

40—42. Mi képezi tehát a maradék kiváltságát s hogyan állhat meg a megpróbáltatáson minden tag? Mily üzenet bizatott reá? Mily cél érdekében kell közölni?

(1935, április 1.)

FEL

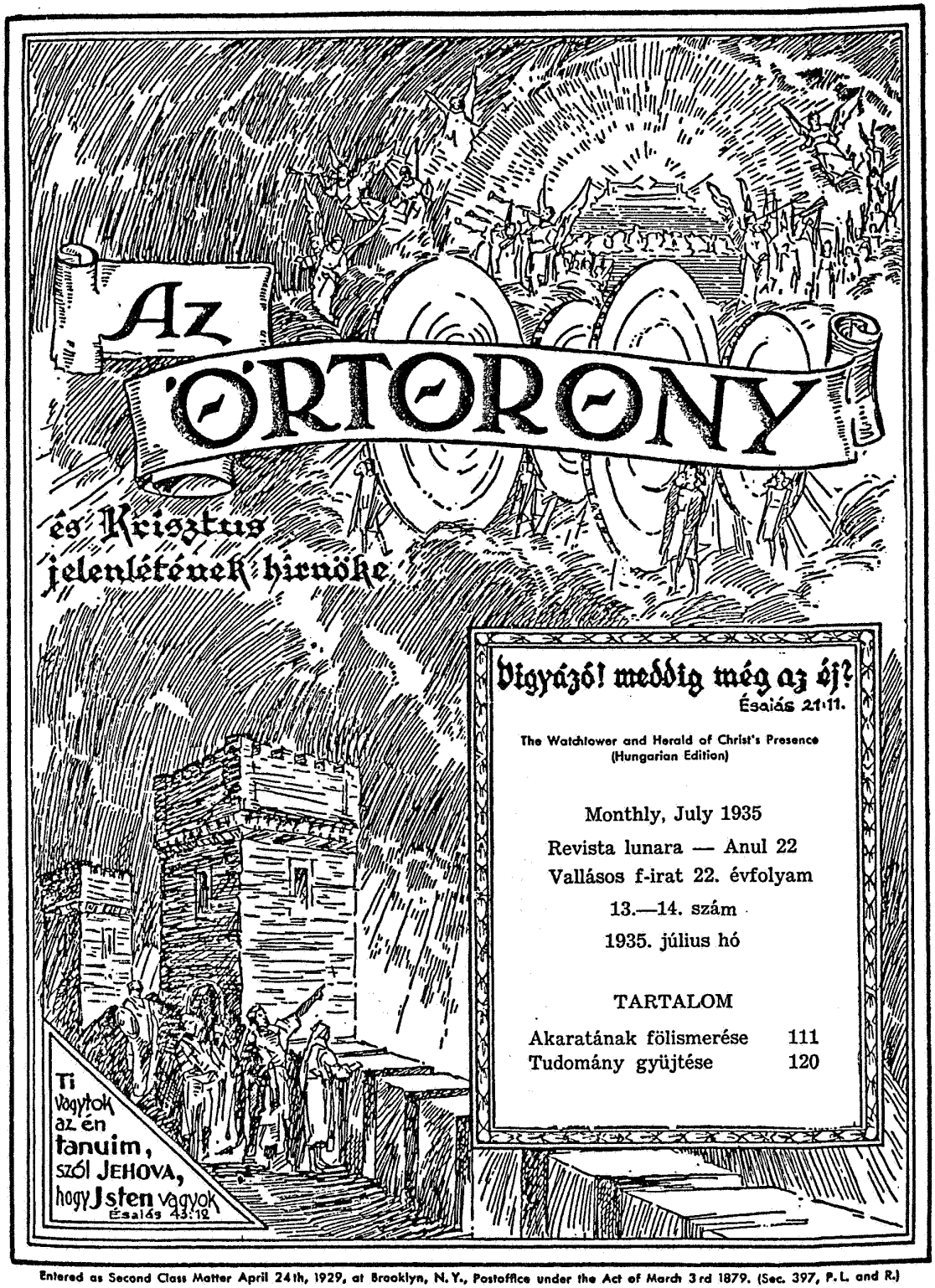

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, July 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
13.—14. szám
1935. július hó

TARTALOM

Akaratának fölismerése 111
Tudomány gyüjtése 120

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov,

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Esaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny. és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett;. Adám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az Igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s évégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel síkra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:

Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában: egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:

Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de bibli si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.

(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:

A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Az önzetlen gyümölcshordozók időszaka

A közös bizonyságtétel időszaka szombaton, augusztus 3-án kezdődik és vasárnap, augusztus 11-én végződik. Ez a kilenc nap egy rendkívüli alkalmat nyujt mindazok számára, akik Jehova pártján állanak, hogy kimutathassák önzetlenségüket Vele szemben, hasonlóképpen, amint azt Jehova az Ő kegyelmessége által tette, azáltal, hogy életet adó és nyujtó gyümölcsben, azaz a királyság igazságaiban részesített bennünket. Az ilyen „Jehova által hasogatott igazságosság fái, melyek Őt magasztalják" bizonyára, örömüket lelik abban, hogy ezt a gyümölcsöt másokhoz is eljuttathatják, éppen úgy, mint a Jonadáb által előárnyékoltak. Erre az időszakra, külön utasításokkal a Bulletin szolgál.

Július 27-től, augusztus 11-ig a prágai hivatal és nyomda szünetel

Évente két héten át szünetel a Társulat hivatala, nyomdája és a Biblia-Ház, s így alkalmat nyujt a testvéreknek, hogy változatosság szempontjából részt vehessenek a bizonyságtevés munkájában. A prágai hivatal és nyomda ezidén a brooklyni hivatal beleegyezésével, július 27-én beszünteti a munkát s ez a szünet, augusztus 12-ig tart. Ezalatt az idő alatt nem intézünk el semmiféle postát, s irodalmat sem szállítunk. Felhívjuk tehát a gyülekezetek és úttörők figyelmét, hogy idejekorán lássák el magukat a szükséges irodalommal. Ugyancsak kérjük a prágai hivatalhoz intézett levelezés mellőzését is. Az utolsó postaküldeményt adjátok fel legkésőbb július 23-án.

Ára: 2.— Kč

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smíchov, U Nikolajky 15.
Watch Tower nyomda, Praha-Smíchov.

FEL

Akaratának fölismerése

„... Hogy az Ő akaratának az ismerete teljes legyen bennetek minden lelki bölcseséggel és megértéssel együtt." — Kolossé 1 : 9, Káldi-f.

JEHOVA Isten az emberek közül egy népet választott ki a maga neve számára; a fenti idézet ehhez a néphez szól. E szavakat tehát mindenki alkalmazza magára, aki a Lélek bizonyítékával rendelkezik arra nézve, hogy Jehova szervezetétől született, Isten gyermeke. Pál apostolt előbb Jehova rendkivüli módon kiválasztotta Jézus Krisztus utján és az apostol azután irta Isten, az Úr hatalmától indíttatva a fenti szavakat Jézus Krisztus híveihez. Az apostol fenti szavai elsősorban találóan jellemezték azokat a kegyeseket, akik akkor éltek a földön, amidőn ezek a szavak elhangzottak, s most méginkább vonatkoznak Jehova bizonyságtevőire, akik jelenleg Isten maradék népét alkotják a földön. Amidőn Pál meghallotta, hogy a kolossébeliek közül nehányan Istennek, az Úrnak, szentelték magukat, azért imádkozott és áhitozott, hogy vajha megismernék Jehova akaratát. A jelen viszonyok és körülmények között Jehova bizonyságtevői részére életbevágóan fontos, hogy Isten akaratának ismeretével eltelve legyenek.

„Az Ő akarata"

[3] Isten akarata elhatározásával vagy elgondolásával azonos. Amidőn akaratát kifejezésre juttatja, ezzel azon elhatározását vagy eltökélését fejezi ki, hogy a dolgot úgy is fogja megvalósitani, amint elvégezte. Akaratának kinyilvánitására nem használ felesleges, üres szavakat. Az Ő akarata vagy elhatározása változatlan törvény: emiatt tehát kipróbált gyermekei előtt az Ő akarata ama törvény vagy jogszabály, amely utján cselekedeteikben kormányoztatniok kell magukat. Akaratának változatlanságáról prófétája utján a köv. iratta meg: „Megesküdött a Seregek Ura, mondván: Úgy lészen, mint elgondoltam, úgy megy véghez, mint elvégezém ... Mert a Seregek Ura végezte és ki teszi azt erőtlenné? Az Ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?" — Ésaiás 14 : 24, 27

[4] Az előző idézet szavai nagyszerüen jellemzik korunkat. Minden szövegben, melyben a „Seregek Ura" előfordul, a Mindenhatóra mutat, aki seregeit akaratának megvalósitására kormányozza. Jehova ismét igy szól: „... nemcsak szóltam, ki is viszem, elvégezem, meg is cselekszem." — Ésaiás 46 : 10, 11

Ismeret

[5] Vezérmottónk ama kivánságot fejezi ki, vajha Isten akaratának ismerete betöltené Jehova bizonyságtevőit. Az ismeret e szöveg értelmében nemcsupán bizonyos, egymásután sorozatos tények ismeretét jelenti, hanem az Isten Igéjében kifejezett tényeknek vagy valóságoknak értelmes és bölcs összegyüjtését és egymással való összekapcsolását jelenti. A valóság felismerése az igazság tiszta megértését jelenti. Isten akaratának fölismerése annak világos felfogását jelenti, amit Isten elhatározásáról Igéjében választott népével kapcsolatban kifejezésre juttatott. Az ismeret „lelki bölcseséggel és megértéssel együtt" azt jelenti, hogy a valóságot (az igazat) felismertük, mégpedig valódi bölcseséggel és a szellemiek meglátásával együtt. Igen ám, de szellemieket csakis olyanok tudnak fölfogni, akik magukat Istennek és az Ő országának szentelték. — Korintus I. 2 : 10

[6] A bölcseség a tudásnak (ismeretnek) oly öszinte és jó érzületbe való befogadását jelenti, ami a teremtményt tiszta szívvel vagy szándékkal indítja a felismert igazsággal egyező tetteire. Valaki a bibliai szövegekben fölemlitett tényeket elvontan (elméjében) összegyüjtheti, egymással összefüzheti, sőt fejből folyékonyan elő is adhatja, mégsem rendelkezik azok szellemi megértésével, sem bölcseséggel. Mielőtt az ember bölcseségre szert tehet, kellőképpen kell értékelni tudnia a teremtmény és a korlátlan Teremtő közti igazi kapcsolatot (függő viszonyt). Emiatt van megírva, hogy senki se legyen beképzelt; hanem józanul és Istenben való hittel gondolkodjon. (Róma 12 : 3) Aki nagyratartja magát, sohasem fog semilyen jó ügyet sem, sikeresen végrehajtani.

[7] Meg van irva: „Az Úr (Jehova Isten) félelme a bölcseség kezdete." (Példb. 1 : 7) Ebből természetesen az következik, hogy aki nem istenfélő, még csak hozzá sem fogott az ismeretek és a bölcseség megszerzéséhez. Az istenkereső emberek érdekében áll megírva: „Kicsoda az, aki féli az Urat? Megmutatja annak az útat, amelyet válaszszon. Annak lelke megmarad a jóban és magzatja

FEL

örökli a földet. Az Úr bizodalmas az Őt félőkhöz és szövetségével oktatja." — 25. zsoltár 12—14

[7] Isten annak az embernek ígérte meg szövetség utján való oktatását, aki a helyes útra lépett. Amint itt ki van jelentve, Isten akaratát fejezi ki szövetségével. A fenti szövegben használt „félelem" szó nemcsupán Isten tiszteletét jelenti. Ezt a tisztelő-félelmet a következő kijelentés irja le: „Az Úrnak (Jehovának) félelme a Gonosznak gyűlölése; a kevélységet és felfuvalkodást, a gonosz utat és az álnok szájat gyűlölöm." (Példb. 8 : 13) Ezek a szavak arra figyelmeztetik és intik Isten gyermekét, ne tápláljon magában felfuvalkodottságot és túlzásokat s ne járjon gonosz úton, amivel bárkinek kárt okozhat. Jehova gyűlöli az ilyesmiket s a bölcs teremtmény szintén gyűlöli ezeket és nem helyesli, hanem mindentől fél, amit Jehova nemszeret. Az istenfélő nem okoz kárt testvéreinek, nem gőgös és nem túloz; mert ezekben halálos ellenségeit látja. Mindazok, akik Isten szolgái lettek, főképpen akik felelősségteljes tisztségeket, például munkavezető tisztségeket töltenek be, tanulmányozzák gondosan e szövegeket és törekedjenek azok értelmében való viselkedésre. Ha valaki azt gondolja magáról, hogy a többinél fontosabb személyiség, s neki uralkodnia kell testvérei fölött és szigoruan kell kezelnie őket, nincs a szivében istenfélelem. Aki arrogáns, felfuvalkodott vagy gőgös, tehát, aki nem féli Istent, nagy veszélyben forog. A bölcs fél a gőgtől, túlzásoktól és rossz úttól, mivel ezek ellenkeznek Isten törvényével; emiatt istenfélő a bölcs, s ez a bölcseség kezdete. Aki gyarapodni akar a bölcseségben, mindenkor óvakodnia kell Isten haragjának kihívásától s a maga fontosságának beképzelésétől. Arra kell gondolnia, hogy Isten a köv. követeli meg azoktól, akik elismerése szerint akarnak viselkedni, amint irva van: „Megjelentette neked, ó,ember, mi legyen a jó és mit kiván az Úr tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot és hogy alázatosan járj a te Isteneddel." (Mikeás 6 : 8) A templom-osztály minden tagja ügyelni fog ezen utasitásra és követni fogja. Aki nem igy tesz, bebizonyítja, hogy nem tartozik a templomhoz (Egyházhoz). Most teljes egyetértésnek kell uralkodnia azok közt, akik Jehova templomi szervezetéhez tartoznak.

Érték

[8] Annak a számára, aki Jézus Krisztusban megigazult, rendkívül értékes, ha mindinkább fog gyarapodni a tudományban. „Az igazak a tudomány által megszabadulnak." (Példb. 11 : 9) Természetesen, ez Isten akaratának ismeretét (tudományát) jelenti, amit bölcseséggel és szellemi értelemmel szerezhetünk. Az igazság tudományának értékét jelenti ez másegyébbel összehasonlitva, amint a köv. szöveg ki is fejezi: „Van arany és drágagyöngyök sokasága; de drága szer a tudománnyal teljes ajak." (Példb. 20 : 15) Azok az erősek az Úrban, akik felülről származó bölcseséggel bírnak. „És tudomány által telnek meg a kamarák minden drága és gyönyörűséges portékával. A bölcs férfiú erős, és a tudós ember nagy erejű. Mert az eszes tanácsokkal viselhetsz hadat hasznodra, és a megmaradás a tanácsosok sokasága által van." — Példb. 24 : 4—6

[9] Ma az Úr, ereje nélkül senki sem tud megállani. A jelen, háborús idő Isten népének Istentől származó erőre van szüksége. „A bölcs meggondolás" a fenti szöveg értelmében Isten Igéjének őszinte szivvel értelmes befogadását jelenti, s aztán az Ige tanácsát meg is kell fogadni. Csak az jut el a dicsőségbe, aki ezen isteni tanács által kormányoztatja magát. (73. zsoltár 24) A tanácsok sokasága tehát Isten akaratának fölismerését jelenti, amit az Irás gazdagon tartalmaz. Isten népe most Armageddon előtt áll; ez a nagy küzdelem most rövidesen kitör s csak aki bölcseséggel és lelki értelemmel párosulva, ismerte föl Isten akaratát s azzal egyezően is él, lesz képes túlélni a nagy ütközetet. Igy tehát jogosan állithatjuk, hogy a „tanácsok sokasága" Isten Igéjében való nagy jártasságot és szellemi megértését jelenti. Ez a szöveg nem jelenti oly emberek tömegét, akik külön nézeteiket adják elő. Csak az Úr tanácsa nyujt erőt és az Úr tanácsa az Ige, kifejezésre juttatott elhatározása, amit „bölcseséggel és lelki értelemmel" fogadunk. Isten azon gyermekei, akik most bölcsen és szellemi megértéssel ismerték meg az Ő akaratát, természetesen nem akarnak testvéreikkel vitatkozni. Ha egyesek viszálykodni akarnak, hadd viszálykodjanak; de aki Isten tanácsa utján kivánja magát vezéreltetni, nem fog viszálykodni. Akik egymással viszálykodnak és egymást marják, a pusztulás útjára léptek. — Galata 5 : 14, 15.

Dőrék

[10] Vannak emberek, akik azt állitják, hogy az igazság birtokában vannak, s mégis azt tartják, hogy Isten akarata felől minden igazság 1917 előtt feltárult s emiatt támadják az utóbbi 10 év alatt kiadott iratainkat. Állitásuk arra irányul, hogy Isten egy ember utján ismertetett minden igazságot 1874-től 1916-ig, aminek valaha is ismertetnie kell; s hogy emiatt Isten népének ennek az embernek tanitásait kell követnie. Ez az állásfoglalás vagy állitás azzal jelentene egyet, mintha Isten nem tudná akaratát teremtmény segitsége nélkül végrehajtani; emiatt tehát ez Isten tagadását jelenti. Az ilyenek cselekedeteikkel igy szólnak: Nincsen Isten!; de az Irás szerint az ilyenek dőrék, amint irva van: „A bölcseséget és az erkölcsi tanitást a bolondok megutálják." (Példb. 1 : 7) „Azt mondja a balgatag az ő szivében: Nincsen Isten!" (14. zsoltár 1) Nem a szájukkal, hanem a cselekedeteikkel fejezik ki szivállapotukat. Szembeszállnak azon oktatással, melyben Isten népét a maga módján részesiti. Az ily ellenkezők a saját önző útjukat követik, tehát törvénytaposók; s mivel törvénytaposók, hevesen üldözik Jehova bizonyságtevőit. Mivel törvényszé-

FEL

gők, ezzel mutatják ki, hogy nincs tudományuk. „Az Istent segitségül nem hívják." (53. zsolt. 5) Népét Jehova oktatja Jézus Krisztus utján. Nem ember oktatja azt.

Tanulmányozás

[11] Az Úr az utóbbi tíz év alatt sok felvilágosítást nyujtott irataink útján a próféciákról és teljesüléseikről s ezen igazságokban Jehova akaratának vagy elhatározásának megismertetése végett részesitette maradék népét. Mindazáltal vannak egyesek, akik Isten gyermekeinek és bizonyságtevőinek vallják magukat, nemcsupán a kezükben vannak irataink, hanem azokat másokhoz is eljuttatják, saját maguknak azonban alig van fogalmuk a bennük feltárt igazságok felől. Az ilyenek ama feltevésből indulnak ki, hogy könyveink és füzeteink csupán az „Irástanulmányok" tartalmát ismételgetik, nem szükséges tehát tanulmányozniok. Ha jelenlegi irodalmunk csak valamely embernek vagy csoportnak eszméit tartalmazza, Isten egyetlen gyermeke se méltassa figyelemre. De viszont ha ezek nem valamely ember gondolatait fejezik ki, hanem oly szelemi táplálékot tartalmaznak, melyről az Úr népe részére gondoskodott, akkor csak káruk származhatik belőle, ha azokat tanulmányozni elmulasztják. Jelenleg senki sem állhat sikeresen ellen az ellenség támadásainak és nem bizonyithatja be hűségét és feddhetetlenségét Isten előtt, aki gyalázza és nem táplálkozik azon szellemi eledelekből, melyeket Isten, népe részére készitett.

[12] Csak azok fognak örökké királyságában tartózkodni, akiket Jehova megpróbáltatásukban híveknek elismert. Az apostol a hivatalosaknak a Szent Lélek sugallatából irta: „Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazság beszédét." (Tim. II. 92 : 15) Az oly munkás, aki szégyeli magát, vagy zavarba jön, az ítélet jelen napján nem tudja bátran megvallani Isten igazságát, úgy, amint bizonyságtevőinek Isten megparancsolta. (János I. 4 : 17, 18) A bölcseségben és a szellemi ismeretekben, napjaink igazságának fölismerésében nevekednie kell, ha az Úrban és hatalmának erejében Jehova nevének igazi megvallója akar lenni. Az igazság helyes hasogatása a próféciákban lefektetett isteni akarat felismerését és megértését jelenti, amelyek jelentőségét most tárja fel az Úr népe előtt. Csak azok tartják meg Isten parancsait, akik Őt szeretik, és tudni kell, mit parancsol Isten, hogy az Ő parancsait megtartani tudjuk. A próféciák és a prófétai képek évszázadok előtt Isten ama népe javára irattak le, amely most él a földön. Aminek oka abban rejlik, hogy mi sátán világának végén és Krisztus uralkodásának kezdetén élünk. (Kor. I. 10 : 11; Róma 15 : 4) Aki Isten előtt való hűségre törekszik, nem azon gondolkodik, hogy mily szép és gyönyörű saját magában, hanem Isten kinyilatkoztatott akaratának felismerésére törekszik, amit bölcsen és lelki megértéssel fogad. Látja, hogy az igazság igéinek helyes hasogatása az igazságnak azon látható tényekre való alkalmazását jelenti, amelyek a próféciák beteljesüléseképpen bekövetkeztek. Az apostolnak testvéreihez intézett figyelmeztetése tehát, hogy a bölcseségben, tudományban és ismeretekben nevekedjenek. a figyelmeztetés följegyzésének idejében rendkivül fontos volt; de még fontosabb a jelenben Isten népe számára, mivel a fordulóponthoz érkeztünk.

Elhatározás

[13] Aki Jehova akaratát vagy elhatározását felismerte és szorgalmasan végrehajtani törekszik isteni küldetését, rendkivül áldott. Isten Ábrahám tudtára adta elhatározását; de nem valószinü, hogy Ábrahám világosan értette volna; mivel akkor még nem érkezett el Isten arra rendelt ideje. Jézus Krisztus volt az első a földön, aki Jehova akaratát fölismerte és nyilvánosan feltárta. Jézust Jehova küldte a földre az isteni akarat vagy elhatározás megvalósítására. Emiatt is mondta Jézus, hogy nem a saját akaratának, hanem annak akarata cselekvésére jött, aki Őt küldte. (János 5 : 30; 4 : 34; 6 : 38) Megszületett mint fiugyermek és férfikorában hozzáfogott Atyja akaratának megvalósításához. Ezért mondta Jézus: „Én azért születtem (hogy Isten akaratát megvalósitsam) és azért jöttem e világra, hogy bizonyságot tegyek az igazságról." — János 18:37

[14] Mily legfőbb igazság hirdetésére jött? Meg lehetünk győződve, hogy munkáját e nagy igazság hirdetésével kezdte meg. Munkájának megkezdésekor használta e kijelentéseket: „Elérkezett a mennyeknek országa!" (Máté 4 : 17) Ezt még tanitványainak választása előtt kijelentette, akiknek később ugyancsak bizonyságot kellett tenniök ezen igazságról. Vajjon miért jelentette már akkor Jézus a királyságát, holott tudta, hogy felépülésének ideje még nincsen itt? Ezt azért tette, mivel Lucifer, kit Isten eredetileg az ember felügyelőjévé kinevezett, Jehova ellen lázadt, akit az Isten szent hegyéről vagy szervezetéből kitaszitott és sátának, Kisértőnek nevezte. Isten kivágta Lucifer „fáját". Akkor sátán, az ördög elment és istenellenes szervezetet létesített, amely szervezete a törvényszegő angyalokat és majdnem az egész emberiséget is magában foglalja. Jehova akarata kezdet óta egy új szervezet alakitására irányult, amely aztán mennyen-földön uralkodni fog; ez a szervezet a mennyek országa, amelyet Jézus munkájának megkezdésekor bejelentett. Jehova akkor jelölte ki Jézust a világ jogos uralkodójává és királyává és akkor Jézus utján a „mennyország királyi méltósága" elérkezett (Diaglott-fordítás szerint).

Kihívás

[15] Jézus ama nyilatkozata, hogy a mennyeknek országa elérkezett, azt jelentette, hogy Ő mint jogosult uralkodó, eljött; nyilatkozatával nyiltan és bátran kihívta sátánt, az ördögöt. Akkor kez-

FEL

dett felvetődni a világhatalom kérdése és sátán tudta, hogy Isten országának Krisztus uralkodása alatt sikere lesz, és ez az ő, illetve sátán, teljes vereségét fogja jelenti. Sátán emiatt kezdte attól az időtől kezdve életre-halálra támadni Jézust. Ezt ama tény bizonyítja, hogy sátán azzal kezdett támadásához Jézus ellen a kísértés hegyén, hogy ámitással akarta Jézust oly cselekedetre bírni, amivel Jézus maga idézte volna elő vesztét. Amidőn sátán három kisértése utján nem ért célhoz, minden haderejét és eszközeit Jézus Krisztus elbuktatására és elpusztítására mozgósította. Jézus előre ismerte sátán szándékát és azon eszközöket is ismerte, amelyeket az ördög akkor Isten országának leküzdésére alkalmazott. Jézus emiatt mondott példázatot a farizeusok és a papok előtt, akik felkeresték és vitába akartak elegyedni vele. Ez a példázat föltárja, hogy az Úr szőlőjével kapcsolatban bizonyos kötelességeket ruházott bizonyos szőlőmunkásokra; de azok a szőlőmunkások gonoszul bántak Isten szolgáival s megölték őket; mig aztán végül Isten fiát küldte el hozzájuk. „De amidőn a szőlőmunkások meglátták a fiut, így szóltak maguk közt: Ez az örökös; jertek, öljük meg s foglaljuk el örökségét." (Máté 21 : 38) Jézus ebben az összefüggésben magát nevezi meg, mint akit sátán szolgái el akarnak pusztítani. Ez az ellenségeskedés ama tényből eredt, hogy a világ jogosult uralkodója, sátán útjába állott.

[16] Jézus közvetlen mennybemenetele előtt közölte tanitványaival, hogy a Szent Lélek erejében fognak részesülni s azután az ő bizonyságtevői lesznek az egész földön. (Apcsel. 1 : 8) Az apostolok pünkösdkor meg is nyerték a Szent Lélek erejét s nyomban a bizonyságtevéshez kezdtek. Első bizonyságtevésük az volt, hogy Jehova Isten Jézust Úrrá és Krisztussá emelte, azaz a világ kormányzására fölkente. (Apcsel. 2.: 36) Bizonyságtevésükben az apostolok azután azt hangsúlyozták és emelték ki, hogy Isten országának kell uralkodnia a világon Krisztus alatt. Bizonyságtevésükkel egyenesen kihívták az ördögöt s ez küzdelmet jelentett számukra. Az összes tények arra mutatnak, hogy a hű apostolok élete a földön szakadatlanul küzdelemből állt, amire őket sátán kényszerítette. Az apostol így szólt testvéreihez: „sok nyomorúságok közt kell bemennünk Isten országába." (Apcsel. 14 : 22) Ez természetesen azt jelenti, hogy akik Krisztussal királyságában egyesülni fognak, sátának és szolgái ismételt támadásainak lesznek kitéve. Az apostolokat és Jézus Krisztus többi hű követőit állandóan üldözték az igazság hirdetése miatt. Ama hívek közül sokat galádul megöltek. S mi volt annak a tulajdonképpeni oka? Talán az, hogy sátán földi ügynökei féltek azon istenhívő emberektől? Semmiesetre sem! Azokat a hűségeseket csak amiatt üldözték, mivel Isten, illetve Krisztus országának igazságait hirdették s az igazság e hirdetése az ördöghöz intézett kihívás volt; az ördög emiatt törekedett elpusztításukra.

[17] Később a pápaságot szervezték meg, egy oly vallás-szervezetet, mely fölött a rómaikat. hierárkia uralkodik. Ez a szervezet megszervezésétől kezdve sátán politikai s felekezeti szervezete volt. Jegyezzük meg, a róm. kat. hierárkiát sohasem üldözte sátán, mégpedig amiatt nem, mivel szervezetéhez tartozott. Utána más szervezet keletkezett, melyet „protestánsnak" neveztek, az ebből való hűségeseket a kat. hierárkia üldözte; de idővel ebből a protestáns szervezetből is politikai-gazdasági-felekezeti intézmény lett, tehát sátán világának részévé alakult. A pápaság keletkezésének idejétől kezdve Kr. u. 1874-ig tartó hosszú idő alatt csak nagyon kevesen voltak olyanok a földön, akik bizonyságot tettek az Úrról és az Ő országáról; csak ezeket a hűségeseket üldözték. Amiknek okát Jézus János 15. részében meg is nevezi, nevezetesen, hogy ama kor, valamint a jelen kor felekezetieskedői is ennek a világnak részét alkotják. — János 15 : 19

Illési korszak

[18] Az Úr Gyülekezetének illési korszaka alatt csak kevés bizonyságtevés hangzott el Isten országáról, mivel akkor még nem értették meg világosan Jehova akaratát. E kor alatt a vita főképpen az örökgyötrelem, tisztítótűz, az emberség helyreállítása, stb. tanok körül mozgott. Akkor nem került szóba a világhatalom kérdése, mivel akkor nem került a megvitatás előterébe, sátán uralkodói joga. De az illési kor vége felé a nép nagyobb ismeretben részesült Isten országát illetőleg. A hűségesek kezdték kihangsúlyozni Krisztus világuralmának fontosságát, s azután nyomban meg is kezdődtek a valóságos üldöztetések. Emlékezzünk csak, a „Királyság hírei" c. lap kiadásakor (mely angolban jelent meg) kezdett dühbe gurulni az ellenség s kezdte hevesen támadni Isten népét. Ez a lap 1918 tavaszán jelent meg. Az üldözés valódi oka azonban abban keresendő, hogy ama bizonyságtevés sátánt és képviselőit kihívata.

Az ő akarata

[19] Az apostol Isten akarata vagy szándéka felől ismeret birtokában volt és azt szerette volna, hogy az összes kegyesek megszerezik Isten akaratának ismeretét. Isten népének elizeusi munkáját körülbelül 1922-től kezdte komolyan és szorgalmasan végezni, amely dátum a Szentlélek másodszori kitöltése utján volt jellemezve. Azóta Jehova bizonyságtevőinek munkája abból állott hogy Isten országának hírét bátran hirdették; bizonyságtevésük azóta is hadüzenet sátánnal szemben. A maradék bizonyságtevése sátánnak és eszközeinek dühét zúdította a bizonyságtevőkre s így a maradékot is mindeddig az apostolokhoz hasonlóan üldözték. Az utóbbi tíz év folyamán állandóan fokozódott Jehova bizonyságtevői üldöztetése. Most ezen üldöztetések okát is tisztán felismerhetjük. Amit abban láthatunk, hogy Jehova bizonyságtevői most Krisztus világuralmának tényét és fontosságát hangsúlyozzák.

FEL

Megértés

[20] Jehova Isten kinyilatkoztatta Jézus Krisztus előtt akaratát és azt Isten népe 1922 után kezdte megérteni a földön. 1925 március havában történt, hogy „A nemzet születése", illetve ama cikk, amely Krisztus királyságának kezdetét ismertette, megjelent. Ez annak világos jele volt, hogy Isten népe a földön kezdte megérteni Jehova Isten akaratát. Akkor ismertük fel először a két nagy szervezetet, nevezetesen: Jehova Isten — és a sátán szervezetét s hogy azok egymással életre-halálra csatáznak. Akkor láttuk meg, hogy Jézus Krisztus bizonyságtevését Isten népe földön levő maradékára bízta, amit a maradéknak Isten parancsát teljesítve kell végeznie s hogy az ördög azóta háborúzik velük s akarja elpusztítani. (Jelenések 12 : 17) Jehova bizonyságtevőinek bizonyságtevése természetesen hadüzenet sátánnal szemben; mert az közli Isten azon elhatározását, hogy sátánt gonosz szervezetével együtt elpusztítja s hogy ezt a pusztítást Jézus Krisztus, igazolója és bosszuállója utján fogja elvégezni.

[21] Akkor kezdtük meglátni és megérteni, hogy Jézus Krisztus Jehova (Isten) templomában (egyházában) van és maga köré gyüjti Isten híveit. Értelmünk a templomi világosság utján kitágult. Aki nem látta meg az Úrnak templomához jöveteléről szóló nagy igazságot s nem értékelte, sötétségben maradt. De akik a templomba begyültek s bent maradtak, csodálatos világosságot láttak és felfrissültek. E hűségesekre vonatkozik az apostol köv. kijelentése: „Hogy beteljetek az Ő akaratának ismeretével teljes bölcseséggel és lelki értelemmel." Aki a templomban tartózkodik, most ismernie kell Isten akaratát. Jehova bőven gondoskodott az ismeretek ily meggyarapodásáról.

Az igazság kinyilatkoztatása

[22] Az illési korszak alatt Isten akaratát csupán abban látták, hogy Isten az embert megszabadítani akarja a haláltól s közülök nehányt a mennybe fog befogadni s azután mindenkit, aki Krisztus ezeréves uralkodása alatt engedelmeskedni fog neki, földi tökéletességre fog „helyreállitani", viszont az engedetleneket el fogja pusztítani. Más szóval: úgy értettük, hogy Jehova legfőbb szándéka az ember megmentéséből áll. De Isten népe most a templomi állapotban megtanulta, hogy nem ez képezi Jehova legfőbb szándékát, hanem az emberiség megmentése Jehova legfőbb szándékának alá van rendelve, s hogy csakis azokat fogja megmenteni, akik teljesíteni fogják az eléjük tűzött feltételeket. Jehova főszándéka vagy akarata, nevének országa utján való igazolásából áll.

[23] Jehovának az Édenben közölt nyilatkozata, miszerint „az asszony magva széttiporja a Kígyó fejét", most sokkal fontosabbnak tünik fel előttünk, mint korábban. Isten asszonyának e magva az Ő országa vagy királyi háza, mely az Ő általános szervezetéből születik meg. A Kígyót és a Kigyó magvát nemcsupán az ördög teszi, hanem sátán egész, látható és láthatatlan szervezete. Ezt a „magot" fogja Isten mennyei országa (királysága) megsemmisiteni. Édentől napjainkig a Mózes I. 3 : 15-ben följegyzett szavak életre-halálra menő hadüzenetet jelentettek sátánnal szemben ,amely háború a „Mindenható Isten nagy napjának" küszöbön álló csatájában fog bevégződni.

Az Ő neve

[24] A Mindenható Isten nagy napjának csatájában eldöntésre kerülő per főkérdése Jehova neve; emiatt a legfontosabb az Ő szent nevének igazolása. Ha ezt a nagy igazságot mindenkor szem előtt tartjuk, jobban meg tudjuk érteni Isten akaratát úgy, amint a próféciákban föltárta. Amidőn sátán Istennel szembeszállt és felszólította, állitson oly embereket a földre, akik ártatlanságukat Istennel szemben a megpróbáltatások közt is megtudják őrizni, Jehova felsőbbségét és mindenhatóságát, tehát Jehova becsületét vette tagadásba; mert hiszen Jehova nevével kezeskedik a legfőbb hatalom, tökéletes bölcseség teljes igazság és teljes önzetlenség mellett. Jehova akaratának meg kell valósulnia. Jehova nevét Jézus Krisztus előképének köv. szavai emelik ki és mutatják meg mint a legfontosabbat: „Neve örökké fog tartani; viruljon neve, mig a Nap lesz; vele áldják magukat mind a nemzetek és magasztalják őt. Áldott az Úr-Isten, Izraelnek Istene, aki csuda dolgokat cselekszik egyedül! Áldott legyen az Ő dicsőséges neve mindörökké teljék be dicsőségével az egész föld. Ámen! Ámen! — Itt végződnek Dávidnak, az Isai fiának könyörgései. — 72. zsoltár 17—20

Az Ő bizonyságtevői

[25] Krisztusnak templomához jövetele, és ismereteink meggyarapodása óta megtanultuk, hogy Isten nem amiatt ismerteti meg az emberekkel az igazságot, mintha mindenkit a mennybe akarna vinni, hogy segitségére legyenek a világegyetem kormányzásában; hanem ezeket a világból a maga nevének választotta népéül. Valószinü, hogy Isten főképp a keresztény kor kezdetén és végén választotta ki nevének népét. Ami alatt azt kell értenünk, hogy Jehova igazi bizonyságtevői főképp az apostolok napjaiban és az Úr Jézusnak templomához jövetele után választattak. Miért engedte hát Jehova, hogy sátán működtesse gonosz szervezetetét ezen elmult évszázadok alatt? A helyes feleletet e kérdésre csak Krisztusnak templomához jövetele után tudtuk meg. Mely abból áll, hogy Isten engedte,menjen el sátán a legvégsőkig gőgös hivalkodásának végrehajtásában, hogy aztán arra kitűzött idejében Jehova az egész teremtett világ előtt bebizonyítsa, legfelsőbb hatalmát, időközben pedig bizonyságtevői utján világszerte hirdetteti felséges nevét. — Móz. II. 9:16

[27] Jehova teljes alkalmat nyitott és nyujtott sátánnak, bizonyitsa be, jogos volt-e gyalázkodó kihivása s mielőtt istenteler szervezetével együtt megszünteti, azt akarja, hogy bizonyságtevői vi-

FEL

lágszerte hirdessék az Ő (Jehova) nagy nevét. Jehova akaratának végrehajtására annak idején Jézust küldte a földre az igazság hirdetésére; s mivel Ő az igazságot hirdette, sátán halálra juttatta. Jézus világosan kijelentette, hogy mindenki, aki szavára hallgatni és azt követni fogja, hozzá hasonlóan kell hogy hirdesse a Jehováról szóló igazságot. Emiatt kell mindnyájuknak (akik hirdetik) azzal is számolniok, hogy az ördög és segítőtársai részéről támadások érik. (János 18 : 37; 15 : 19, 20) Mivel Jézus bizonyságtételében Jehova nevéért kelt síkra, Isten feltámasztotta halottaiból, a világegyetem legfelsőbb polcára emelte és „Hű és igaz Bizonyságtevő"-jének nevezte. Ez ugyancsak azt bizonyitja, hogy Jézust Jehova főképp ama cél miatt küldte a földre, hogy nevének igazolására hirdesse az igazságot.

[28] Az apostolok Jehova bizonyságtevői voltak, az igazság hirdetésében kifejtett hűségükért megölték őket. Jézus Krisztusnak templomához jövetelekor először ezek a hű bizonyságtevők támadtak fel és gyüjtettek köréje. Azután gyült a maradék a földön Jézus köré templomában; mert ezeket a híveket választotta ki a világból neve számára, nekik bizonyságot kell tenniök Jehova nevéről. Azok, akik most Isten templomának világoságát élvezik, valamikor sátán világának sötétségében ültek. Most kihozattak a sötétségből és Isten országának világosságában állnak. Miért vette ki őket Isten a sötétségből és helyezte világosságába? Csupán amiatt tette-e, hogy üdvözüljenek és a mennyország legyen a hazájuk? Nem emiatt tette, s az apostol ezt a köv. kijelentésével meg is indokolja: „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nép vagytok, hogy annak erényeit hirdessétek, aki titeket a sötétségből világosságára elhivott." (Péter I. 2 : 9, angol-f) Másképpen nem hirdethetjük Isten erényeit, csakis úgy, ha megismertük az Ő akaratát. Amióta Jehova templomában vagyunk, Jehova Jézus Krisztus utján minden eszközről gondoskodott a szükséges ismeretek megnyerésére. Csak nézzük meg azon lelki táplálékok némelyikét, amelyeket Jehova bizonyságtevői részére készitett: Ő tanitotta, hogy a szeretet az Istenhez való önzetlen ragaszkodást jelenti, amit Jézus Atyjához való feltétlen ragaszkodásával fejezett ki. Megismertette velünk, hogy Jehova a nagy szikla s az Ő általános szervezete ama hegy, amelyből a kő, kézérintése nélkül kiszakadt és e világ urává lett. Tudomásunkra juttatta, hogy a királyság (az Ő országa) a legfőbb műve; mivel azáltal fogja igazolni szent nevét.

[29] Amitóta a hűségesek a templomba gyültek, az Úr feltárta a régen följegyzett próféciákat. Ezeket a látható eseményekre való utalással — amelyek a próféciák teljesüléseképpen következtek be — iratainkban közzététette, hogy népe meggyarapodhasson akaratának ismertében. Próféciáinak föltárulásait sok könyvben és füzetben adatta közre. A bennük foglalt felvilágosításokban senki sem részesülhet másképp, csakis úgy, hogyha tanulmányozni fogja azokat. Emiatt rendkivül fontos a tanulmányozás. Ha e könyvek és füzetek csupán az „Irás-tanulmányokban" foglaltakat ismételgetnék, nem is kellett volna azokat kinyomatni. De ha elhisszük, hogy Jézus Krisztus templomában van s minket Isten és Jézus Krisztus tanitanak, arról is meg lehetünk győződve, hogy e nagy felvilágosításokat a mi nagy tanitóink nyujtják nekünk, hogy Jehova akaratának felismerésében minden bölcseséggel és lelki értelemmel meggyarapodhassunk. A templom osztály minden tagja, aki ezt elhiszi, legyen nagyon szorgalmas s ne csak felületesen olvassa át a közölteket, hanem gondosan tanulmányozza és vizsgálja meg mindazokat, amiket Isten közzététetett. Csak úgy lehetünk kipróbáltak Isten előtt, ha a javunkra föltárt igazságot tanulmányozni fogjuk. Akik nem tanulmányozzák gondosan a közreadott igazságot, legnagyobb szomoruságukra nem fogyasztanak ama táplálékból, amit Isten részükre gondviselt s amiből erőt tudnak meriteni.

[30] Jehova a „Gondviselés" cimű angol könyv utján nyujtott alkalmat népének annak fölismerésére, hogy hogyan fogja megoltalmazni az Őtszeretőket. A „Felkészülés" c. angol könyvben ama tényeket ismertette, amelyek Zakariás próféciáját beteljesitik s Jehova azon elhatározását kimutatják, hogy sátár szervezetét elpusztítani akarja, valamint azon eszközöket is leírja, melyek utján azt szent nevének igazolására megvalósítja. A „Jehova" cimű angol könyvben azon szándékát ismerteti, amit a szövetségek utján fejezett ki; valamint az Egyiptomra bocsátott csapások jelentőségét és hasonmási-, az egész világra következő -teljesülésüket s hogy mily álláspontra kell helyezkednie Jehova népének. Most pedig a gedeoni képlet jelentőségét tárja népe elé, amit joggal ama jelnek tekinthetünk, hogy az ütközet és a peres ügy végleges elintézésének napja nagyon közel van. Ezek csak egyes részletek, amiket most tudnunk kell s amiről Jehova előre gondoskodott, hogy ezeket megtudjuk és bölcseségben meggyarapodjunk s a helyes és jó utat tudjuk követni, lelki megértésben fejlődjünk s a népére bizott feladat teljesítésére képesek legyünk.

Méltó

[31] A legnagyobb kiváltság, melyben teremtmény valaha is részesülhet, abból áll, hogy Jehova Istennek szolgálhat. Akiket Jehova a világból mint bizonyságtevőit neve számára kiválasztott, azoknak mondja: „Ti vagytok az én bizonyságtevőim, hogy én vagyok az Isten!" Miért szerette volna és imádkozott az apostol oly áhitattal, hogy a kegyesek Isten akaratát bölcseséggel és lelki értelemmel megérteni tudják? A saját szavaival meg is mondja: „Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében." — Kol. 1 : 10

[32] Az Isten előtt „méltó magaviselet" nem „jellemfejlesztést" jelent, amint valamikor gondol-

FEL

tuk. Ez az Isten akaratának fölismerését jelenti, hogy aztán mint Isten hű bizonyságtevői a ránk bízott feladatot teljesítsük is. „Minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén", ami azt jelenti, hogy Isten országának gyümölcsét, illetve az Ő országának igazságát (hírét) hordozzuk. Isten ezt a feladatot bízta bizonyságtevőire s ezt az éltető igazságot kell embertársaikhoz eljuttatniok. Amennyiben így tesznek, Isten megismerésében fejlődnek.

A szükséges erő

[33] Most már látja és megérti a maradék a csatarendbe sorakozó, két hatalmas szervezetről szóló igazságot, amelyek a végső ütközetre szemben állnak egymással s hogy mostmár mindenki, aki Isten szervezetéhez tartozik, rendkivül érzi, hogy Isten hatalmának érdekükben való kinyilvánítása szükséges. De ez a hatalom csak a teljesen hűségesek érdekében működik, amint írva is van: „Az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik Ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak." (Kron. II. 16 : 19) Ez is egyik oka annak, amiért most a maradéknak eltelve kell lennie Isten akaratának minden bölcseséggel és lelki értelemmel való fölismerésével, hogy „minden erővel megerősíttetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint, minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel." (Kol. 1 : 11) A maradéknak ezen ismeret és erő megnyerése érdekében tanulmányozásokat kell folytatnia.

[34] A sátán szolgái részéről a maradékra következő folytonos és ismételt üldöztetések miatt hosszútűrőknek és kitartóknak kell lenniök Jehova bizonyságtevőinek. A kitartás vagy a türelem azt jelenti, hogy a maradék szilárdan és szakadatlanul előrehalad isteni küldetésének teljesítésében, mégha heves üldöztetések között is; a hűségesek örvendjenek ilyenkor annak, hogy részesülhetnek az Úr Jézus Krisztus azon üldöztetéseiben, gyalázásában és szenvedéseiben, melyek az ördögtől szakadtak reá, amiatt, hogy híven végezte a bizonyságtevést. „Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett, hanem amint megvan írva: A te gyalázóidnak gyalázkodásai hullottak reám." (Róma 15 : 3) Más úton nem lehet az Ő királyságába jutni, csakis az igazságért való szenvedések utján. A maradék, — mivel ismeri az igazságot — örvend, hogy a harcban az Úr Jézus Krisztus pártján lehet.

[35] Jehova hívei, kiket a világból neve számára kiválasztott s akik híven teljesítik kötelességeiket, lettek a szentek öröksége világosságának részesei. Örvendenek a templomban nyert világosságnak és Isten akaratának teljesítésében telik a kedvük. Emberek adózzunk-e hávával és tisztelettel ama világosságért, amelyet mint lelki táplálékot élvezünk? Semmiképpen; ezzel Istent bántanánk meg. E lelki táplálékokról Isten gondoskodott Jézus Krisztus utján a templomban. Emiatt is mondja tovább az apostol: „Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban; aki megszabadított minket a sötétség hatalmából és által vitt az Ő szerelmes Fiának országába." (Kol. 1 : 12, 13) Könnyen felismerhetjük tehát, hogy miért maradnak sötétségben, s nem tudják érteni a jelen igazságot, akik az egykor nyert igazságért embernek adóznak hálával és tisztelettel.

[36] Jézus Krisztust Jehova emelte urrá és királlyá s helyezett mindent hatalmába. Ő mindnyájunkat vérén váltotta meg, igazolt Isten szemeiben s az Ő érdeme alapján lehetünk országának részesei. (Kol. 1 : 14—16) De mielőtt az Ő országába bejuthatnánk, oly gyalázatot kell eltűrnünk, amilyet Jézus szenvedett, illetve az igazságról szóló bizonyságtevés miatt kell szenvednünk. Most ez a bizonyságtevés a maradékra van ruházva. Isten erővel látja el maradék-népét, hogy a jelen megpróbáltatások között, kitarthasson.

Bátran

[37] Mindenki, aki a királyságba be fog jutni, az igazság bizonyságtevője kell hogy legyen és bátran, emberektől és ördögöktől való félelem nélkül kell azt hirdetnie. (János I. 4:17,18) Hadd gondolkodjanak tehát józanul maguk felől Jehova bizonyságtevői! Miért félne a Felséges bizonyságtevője sátán világának kemény nyaku tényezői előtt, vagy megfordítva, miért lenne túlzó, szerényemberek előtt? A saját magáról való józan és illedelmes gondolkodás azt jelenti, hogy Jehova bizonyságtevői tulajdonképpen mindenkor szemük előtt tartják a következőket: Én Jehova kegyelméből lettem az Ő bizonyságtevője s amig akarata szerint viselkedem, végtelen hatalmával megvédelmez. Számolnom kell az ellenség üldözésével, de azt is tudom, hogy az Isten meg tud védelmezni, mégpedig úgy, amint és amikor Ő jónak látja. Azért tovább hirdetem az Ő nevét és országát, arra való tekintet nélkül, amit velem szemben bárki is elkövethet.

[38] Jézus minden hű követőjének mondotta: „Ímé, úgy küldlek titeket mint juhokat a farkasok közé. Legyetek tehát okosak mint a kígyók, és szelidek mint a galambok. óvakodjatok pedig az emberektől, mert átadnak titeket a törvényszékeknek és megostoroznak benneteket a zsinagógáikban és a királyok és a helytartókhoz hurcolnak titeket én érettem, bizonyságul nekik és a pogányoknak." — Máté 10 : 16-18.

[39] Éppen ezeket követték el az apostolokkal s a társaikkal, mivel híven hirdették Jehova azon elhatározását, hogy Jézus Krisztus utján fogja kormányozni a világot. Hasonló üldöztetések szakadtak most a maradék tagjaira, akik most Jehova bizonyságtevői, mégpedig amiatt, mivel bátran megvallották Jehova azon elhatározását, hogy rövidesen Jézus Krisztus, igazságos királya utján fogja kormányozni a világot. Ezek az üldöztetések főképpen Jehova első és utolsó bizonyságtevői életében történnek. Jézus nem arra utasította hű követőit, hogy elbujjanak, amidőn üldöztetések kö-

FEL

vetkeznek reájuk, hanem arra, hogy a bizonyságtevést tovább végezzék. Az apostolok és a velük levők nem fejezhették be a bizonyságtevést az Úr Jézus visszatérése előtt, mivel csak néhány évig éltek a földön. Emiatt mondotta Jézus: „Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom nektek: be sem járjátok Izrael városait, mig az Embernek Fia eljövend." — Máté 10 : 23.

40 Hogyan viselkedjenek tehát most Jehova bizonyságtevői? Ha egy helyen üldözik, meneküljenek másfelé az üldöztetések elkerülése végett? Dehogyis; most Krisztus jelen van, hatalmát felöltötte, a templomi osztályt maga köré gyüjtötte, tanítja s bizonyságtevőjeként küldi ki. Most a maradéknak be kell fejeznie a bizonyságtevést, tehát bátran tovább kell végeznie a bizonyságtevést az Úrban való bizalommal, hogy Ő megmenti őket a maga idejében és módján. Emiatt mondja az Úr a hűségeseknek: „Ne féljetek azok, tól, akik csak a testet, ölhetik meg, hanem attól féljetek, aki mind a testet, mind a lelket megölheti a gyehennában — Azokról tehát, akik rólam vallást tesznek az emberek előtt, én is bizonyságot teszek az én mennyei Atyám előtt. De aki engem (bizonyságtevőim közül) megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom az én mennyei Atyám előtt. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy e földre békét hozzak; nem azért jöttem, hanem hogy fegyvert hozzak". (Máté 10 : 28, 32-34, angol-f.) A jelen a háború kora és Jehova hű bizonyságtevői nem remélhetnek harcnál egyebet.

41 Mindenki, aki a királyságba bejut, emberi természetből szellemi természetbe kell átalakulnia. Nem egyre megyen tehát, hogyan hal meg az illető, ha Istenhez és országához való hűségét megőrzi? Sátán amiatt üldözte Jézust és apostolait, mivel Isten országát hirdették, amely el fogja pusztítani sátánt szervezetestől. Sátán és ügynökei ugyanúgy, amiatt üldözik Jehova bizonyságtevőit is, mivel Jézus Krisztus maradéknépére bizott bizonyságtevését végzik. A maradéknak hirdetnie kell ezt a bizonyságtevést vagy hadüzenetet sátán ellen. Ez felséges viadal és dicsőségesen fog végződni Jehova és az Úr Jézus Krisztus részére. Jézus Krisztus hű követői örvendenek tehát, hogy betölthetik azon hátralevő szenvedéseket, miket a jelen kor hívei kell hogy viseljenek. — Kol. 1 : 24.

43 Teljesítse tehát szorgalmasan a maradék az apostol köv. könyörgését és óhaját: „hogy az Ő akaratának az ismerete teljes legyen bennetek minden lelki bölcseséggel és megértéssel együtt." Azon kiváltságot élvezzük, hogy Krisztussal egyesülhetünk az igazságért és az Ő országáért vívott csatában. Gyarapodjatok tehát az Ő akaratának felismerésében; ez megkivánja, hogy a maradék napról-napra szorgalmasan táplálkozzon azon lelki eledelekből amelyek Jehovának és királyságának vannak szentelve, miket Isten vigasztalására, megerősítésére s reménységének megszilárdítására közzététet.

Kérdések

1. Ki és hogyan adta e szöveg szavait? Kihez szólnak? Kikre kell alkalmazni? Mi inditotta e szavak irását? Mily helyzetre és körülményekre való tekintettel jegyeztetett fel ez a könyörgés?

2, 3. Mit értsünk „az ő akarta" alatt? Mi célból közölte Jehova akaratát vagy szándékát? Mit mondott akaratának megváltozhatatlanságáról? Mit értsünk „Seregek Ura" alatt?

4, 5. Mit értsünk e szöveg értelmében a „megértés" alatt? Az igazság ismerete alatt? Isten akaratának megértése alatt? A „lelki értelemmel és bölcseséggel" való megértés alatt? Mutasd ki az ismeret és a bölcseség közti különbséget! Csak mily feltételek alapján birhatunk bölcseséggel?

6, 7. Mit értsünk „Jehova félelme" alatt? Mennyiben függ össze ez az ismerettel és a bölcseséggel"? Hogyan jut kifejezésre a Példb. 8 : 13 értelmében Jehova félelme, vagy forditva, az istenfélelem hiánya? Mit követel Isten azoktól, akik nekl tetszenek s miről lehet felismerni a templomi osztály tagjait?

8, 9. Mutasd ki az irás alapján, mily értékes a bölcseség és az ismeret birása? Valamint Példb. 24 : 5, 6 vonatkozását s a „tanácsosok sokaságának" szükségességét, hogy azok vezéreljenek?

10, 11. Nevezd meg az okát, a) egyesek állásfoglalásának, akik az igazságban levőknek tartják magukat, de szembeszállnak azon oktatással, melyben Isten népét most részesiti; b) valamint ama ténynek is, hogy egyesek, jól lehet az igazságról szóló könyvek birtokában vannak, sőt a terjesztésükben is közreműködnek, még sincs fogalmuk s bennük levő igazságokról!

12. Magyarázd meg es alkalmazd Tim. II. 2 : 15-öt! Miért fontosak az apostol e szavai főképpen most?

13, 14 Hogyan lehetséges az, hogy Krisztus Jézus tárta fel elsőizben Jehova akaratát, holott Isten már Ábrahámmal közölte akaratát? Mily nagy igazság hirdetésével kezdett Jézus működéséhez? Hogyan mondhatta akkor, hogy Isten országa elérkezett?

15—17. Magyarázd meg, miért csatázott oly hevesen sátán Krisztussal, amióta királyságát hirdetni kezdte! Mily tapasztalatokat szereztek e tekintetben az apostolok s miért?

18. Magyarázd meg, miért üldözik Isten népét oly hevesen az elizeusi kor vége felé!

19. Mily fontos esemény történt a prófécia teljesüléseképpen 1922-ben? Mi képezi azóta Isten népének bizonyságtevését és munkáját? Miért zúditott ez nagyobb üldöztetéseket reá?

20, 21. Mily fontos, Isten népével közölt, igazságot jellemez azon idő, amidon Jehova akaratát megérteni kezdte? Mily más nagy igazságokat láttak meg akkor? Miért okozzák ezen igazságok feltárulásai az ellenség

FEL

ellenkezését? Miért fontos az Úrnak templomához jövetelérői szóló igazság megértése?

22, 23. Hasonlítsd össze egymással Jehovának Ígéjében feltárt legfőbb szándékait! Mit jelent mostani felismerés szerint világosan Móz. I. 3 : 15?

24, 25. Mily fontos ama tény, hogy Jehova főszándéka nevének igazolása, amit mindenkor szem előtt kell tartanunk? Miért történik Jehova bizonyságtevőinek főképpeni működése a keresztény kor kezdetén és végén? Mutasd ki szövegek alapján, miért lett Isten népe a sötétségből Isten csodálatos világosságára hívva!

29, 30. Mily eszközt használt Jehova népének akaratáról való szükséges felvilágosítására? Mutasd ki, hogy Jehova mindeddig részesítette népét a szükséges felvilágosításban? Mit kell tennie, hogy Isten tetszését megnyerje?

31, 32. Mily nagy kiváltságban részesíti Isten azokat, akiket a világból kiválasztott? Miért oly fontos, hogy Isten akaratát bölcsességgel és lelki megértéssel felismerjék? Mit jelent Kol. 1 : 10?

33—36. Mily nagy felismert igazság mutatja, mennyire fontos, hogy Isten hatalmát népe érdekében alkalmazza? Mit értsünk a hosszútűrés és kitartás alatt? Miért fontos most ez? Mennyire alkalmasak most az ap. köv. kijelentései Kol. 1 : 12, 13; Róma 15 : 3; Kol. 1 : 14—16?

37, 38. Alkalmazd Ján. I. 4 : 17, 18-at és Róma 12 : 3-at!

39, 40. Hogyan mondta meg Jézus Máté 10 : 16—18-ban világosan mindazok élményeit, akik részére azokat följegyeztette? Alkalmazd Máté 10 : 23-at!

41, 42. Mit tegyen most a maradék s miért tegye, hogy az apostol imájában kifejezett tanácsot kövesse s miért figyelmezteti most Jehova okulásra azon módszer útján, amelyet a hozzá és országához hívekre alkalmaz?

(1935, IV. 15)

FEL

Tudomány gyüjtése

„Bizodalmad legyen az Úrban (Jehovában) teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismerjed Őt; akkor Ő igazgatja a te útaidat. Ne légy bölcs a te magad ítélete szerint; féld azt Urat és távozz el a gonosztól." — Példb. 3 : 5—7

1. rész.

JEHOVA minduntalan ismeretek gyüjtésére figyelmezteti gyermekeit. Akaratát följegyeztette, hogy gyermekei oly időben, amidőn nagyon rászorulnak az ismeretekre, megszerezni is tudják. Ez az idő a jelen kor. Ezért olvassa gyakran vigasztalódással a maradék: „Mert amelyek régen megirattak, a mi tanulságunkra irattak meg, hogy békességes tűrés által és az irásoknak vigasztalása által reménységünk legyen." — Róma 15 : 4

[2] Az apostol nagyon a szivén viselte testvérei jólétét, amit Istenhez való könyörgésével igy fejezett ki: „hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcseségben és értelemben... nevekedvén az Isten megismerésében." (Kol. 1 : 9, 10) Az apostol nagyon jól tudta, hogy Jézus Krisztus hű követői nagy üldöztetéseket fognak elviselni, s amidőn nekik irt, Isten Igéjének köv. időszerü kijelentésére gondolt: „az igazak a tudomány által megszabadulnak." (Példb. 11 : 9) „Az eszesek tudománnyal koszorúztatnak meg". (Példb. 14 : 18, angol-f.) „A bölcs férfiu erős és a tudós ember nagy erejű." (Példb. 24 : 5) A mai rendkivül gonosz időkben a maradék mindenkor tudatában van, mennyire támogatásra van szorulva.

[3] Habakuk próféciája, amit most és a köv. alkalmakkal fogunk megvizsgálni, azon följegyzések közül való, amelyek a jelen kor maradékát erővel és tudománnyal fogják ellátni. „Habakuk" neve „átölelést", „átkarolást", illetve szerető ölelést jelent. Ez a héber szó még a köv. szövegekben is ebben az értelemben fordul elő: „Ideje van az ölelgetésnek és az ölelgetéstől való eltávozásnak." (Préd. 3 : 5) „Jobb kezével megölel engem." (Ének-ének. 2 : 6) „És jobb kezével megölel engem." — Ének-ének. 8 : 3

[4] Jehova mindenkor a kellő időben ismerteti meg prófétai kijelentéseit maradék népével, hogy igy megnyerje, amire szüksége van és megerősödhessen az Úrban. Most az Úr Jézus megjelent és Jehova templomában maga köré gyüjtötte övéit, az Úr Jézus Krisztus igy magához ölelte a maradékot. Ezt biztonsága és vigasztalása érdekében teszi. Most nem a Szentlélek vigasztalja és esedezik érte, mivel maga az Úr Jézus Krisztus övéivel van és saját maga vigasztalja őket. (János 14 : 1—3, 16, 17, 26) Isten maradék népe most „Isten gyermekei hitbeli és tudománybeli egységére" jutott. (Efezus 4 : 13, 14) Most látják a hűségesek, hogy össze kell tartaniok és szilárdan össze is tartanak mint egy ember és szeretetben hirdetik az igazságot. Azon vigasztalással kapcsolatban, amely most szól Isten népéhez, figyelmeztet az apostol: „A békességestűrésnek és vigasztalásnak istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint; hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőitsétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját." (Róma 15 : 5, 6) A Krisztusban való egység azon boldog állapot, amelyben most a maradék él s ebben a boldog lelki állapotban táplálkozik a részére gondviselt szellemi eledelből. (Példb. 30 : 8) Ha átfutjuk mindazon sok csodálatos igazságot (lelki táplálékot), miről az Úr az utóbbi években gondoskodott népe részére, öröm és hálával telik meg szivünk a minden jó és tökéletes adomány ajándékozója iránt. Eljutottunk annak felismerésére, hogy Isten és Jézus Krisztus a tanitóink és ezt teljesen értékelni is tudjuk. Semmi okunk tehát többé kételkednünk abban, hogy a helyes úton vagyunk-e. (Ésaiás 30 : 20) A maradék nem a saját értelmére támaszkodik, s nem is másvalaki értelmére.

[5] Tanitóink jól tudják, mire van szükségünk és Isten, kegyelméből Jézus Krisztus útján gondoskodik a szükségletekről. Jehova bizonyságtevői még földi testben élnek s nagyon jól tudják, hogy magukban erőtlenek s hogy saját magukra nem támaszkodhatnak. A maradék Isten-félő. „Amilyen könyörülő az Atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt. Mert Ő tudja a mi formátlanságunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk." (103. zsoltár 13, 14) Amiképpen az emberi szervezet bizonyos anyagi élelmezésre szorul, az elmének is állandóan szellemi táplálékra van szüksége Isten Igéjéből. E táplálék nélkül a maradék nem tudná követni Jézust. Meny-

FEL

nyei Atyánk biztosan emiatt végzi gyermekei táplálását. A maradék most megértette, hogy az eldöntendő nagy kérdés Jehova nevének igazolása. De mindenkor szem előtt kell tartania teendőit, hogy ártatlanságát megőrizni tudja és Isten szent nevének igazolásában közreműködhessen. E szellemi táplálék híján elgyengülne és elerőtlenülne, elbukna és úgy maradna. A Szentírásokat éppen emiatt iratta meg előre, hogy „Isten embere minden szükséglettel" ellátva legyen. (Tim. II. 3 : 16, 17) Egyesek, akik magukat Krisztus követőinek tartják, nagyon élesen kritizálnak, mivel Jehova nevének igazolásáról, az Úr Jézusnak templomához való megjöveteléről. Jehova neve számára egy nép kiválasztásáról és a bizonyságtevés munkájáról irunk s gyakran mintegy így szólnak: „Már torkig vagyunk ezeknek a dolgoknak hallgatásával! Miért nem írnak már valami egyebet is!" Erre csak azt tudjuk felelni, hogy Atyánk ismeri gyermekei szükségletét s Igéjében azokat iratta meg, miket mindenkor eszükben kell tartaniuk. Egy dolgot nemcsupán egyszer iratott le, hanem ugyanazt a különböző próféciákban sokszor és különböző nézőpontokból világította meg. Atyánk mindent a legjobban intéz. Mivel ezeket saját maga az Isten helyezte bele szavaiba, csak akkor viselik magukat helyesen gyermekei, ha folytatólagosan táplálkoznak azokból. Lapoldalainkon mi nem vagyunk hajlandók s nem is akarunk emberi okosságot és tudományokat közölni, hanem kizárólag csakis olyasmit, amit Isten Igéjében népének erősítésére és támogatására följegyeztetett. Ha Isten népének nem kellene megértenie a próféciákat, föl sem jegyeztettek volna a Bibliában. De ama tény, hogy azok a Szentírásban bennfoglaltatnak, döntően bizonyitja, hogy azokat most meg kell tanulnia és megértésükre kell törekednie, mivel sátán szervezetének elmulása — és Krisztus általános igazságos birodalmának kezdete után nem fog a próféciák megértésének szükséges volta fennforogni. Ha tehát Isten úgy látja jónak, hogy tovább is megmutassa bizonyságtevőinek, hogy a helyes úton járnak, s ezt a régen följegyzett próféciák feltárása utján teszi, a maradék nagy örömmel és hálával fogadja azt. Ha azt látjuk, hogy az egyik próféta megerősíti a másikat, vegyük tudomásul, hogy Isten népének szüksége van e megerősítő bizonyítékokra.

[6] A maradék, akit most az Úr Jézus a templomban magához ölel, egyesülten áll a Krisztusban és fel van készülve az igazság szent munkájára, s figyelmét most Habakuk próféciájának megvizsgálására irányitja Ez a prófécia a köv. kijelentéssel kezdődik: „A teher, amelyet Habakuk próféta látott." — Hab. 1 : 1

[7] E prófécia Isten azon ellenségei ellen szóló proklamáció, akik most a jelen napokban a maradékot támadják. Habakuk e jövendölésben a földön jelenleg élő maradékot képviseli. Most ez a nép látja Habakuk prf. teljesülését s ha a látható és elvitathatatlan tényeket a próféciával összehasonlítjuk, győződünk meg arról, hogy ezt a próféciát helyesen értjük. Körülbelül 1932-ben történt, amidőn Isten föltárta előttünk az ördög részéről Góg fejedelem vezetésével szőtt cselszövést s közölte értelmét a maradékkal.

[8] Az Úr bizonyságtevő munkája körülbelül 1922-ben kezdett szervezetten lendületbe jönni s amiképen ez a munka erejében és súlyában nevekedett, a maradék üldözése is fokozódott. Természetesen bárki megkérdezhetné, — amit Isten népe közül többen meg is kérdeztek —: „Ha Jehova legfőbb szándéka nevének igazolására irányul s az Úr Jézus templomában van, az ítélkezést megkezdte és Ő fogja igazolni Jehova nevét, miért engedi meg az Úr, hogy követőit oly hevesen támadják a földön?" Most pedig tegyük fel, hogy ezekről az üldöztetésekről semmi sem lenne előre tudósítva az Irásban; mi lenne az eredménye? Kétségek kezdenének felmerülni a maradék gondolataiban s többen arra a feltevésre jutnának, hogy eltévelyedtek és téves úton járnak; elcsüggednének és könnyen sátán és társai prédáivá lennének. Többen, akik magukat Isten akaratának cselekvésére szentelték, de nem ragadták meg az Istentől, gyermekei elé tárt alkalmakat, utóbb nem figyeltek az igazságra sem, s nem értették meg azt sem, hogy az Úr Jézus templomában van s Jehova nevének az igazolása (tisztázása) képezi a főkérdés tárgyát. Az ilyenek elszakadtak, az ellenséghez pártoltak s Jehova tanubizonyságainak üldözői lettek. Jehova előre tudta egy ily helyzet bekövetkezését s éppen azért mindazt, ami a jelen helyzetet jellemzi, s ami a maradék erősítésére szükséges, előre megörökíttette a Bibliában, hogy a maradék türelemmel, hosszútűrően kitartson s reménységében szilárd legyen. Ebben jut kifejezésre ismét Istenünk szerető jósága mindazok iránt, akik őszintén szolgálnak neki.

[9] Mialatt Jehova bizonyságtevőinek üldöztetése folyik, ahhoz hasonló kérdéseket tesznek föl, amilyet Habakuk felkiáltása tartalmaz: „Meddig kiáltok még, ó Uram, és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt és nem szabadítasz meg!" (Hab. 1 : 12) Habakuk e feljajdulása mutatja, hogy Jehova nevének és országának proklamálását hevesen és törvénytelenül fogják támadni és Jehova bizonyságtevőinek szenvedniök kell a törvénytiprók kezétől. Az utóbbi években előfordult és előforduló látható események tisztán mutatják, hogy a prófécia e feljajdulása éppen a jelenre vonatkozik, amidőn Jehova bizonyságtevői szorgalmasan hirdetik Isten nevét, országát és Krisztust. Most azok az események segítenek a prófécia megértéséhez, amelyek a prófécia teljesüléseképpen bekövetkeztek.

[10] A felkiáltás Jehovához szól, arra kéri, tisztázza nevét, mégpedig a földön tapasztalható az igazság kiterjesztését akadályozó elnyomó, kegyetlen és törvénytelen állapotok eltávolitása- és igazságos állapotok létesítése által. A prf. szavai szerint a panasz eredménytelennek tetszik és egy ideig nem is talál meghallgatást. Ami arra mutat, hogy az ellenségnek egy ideig meg van engedve, hogy a maradékkal szemben ellenségeskedjen, a-

FEL

nélkül, hogy Jehova közbelépne. Nemde sokan kérdezték az utóbbi években: „Meddig kell még szenvednünk hitszegő papok s más ellenségek részéről, akik az igazságról szóló bizonyságtevés miatt üldöznek minket?" Nem hallgatja meg Isten kéréseinket, nem tartóztatja fel az ellenséget, hogy munkáját akadálytalanul végezhessük?" — A kérdés tehát most a következő: Tévesen viseli-e magát a maradék, vagy nincs elég hite, hogy ily kérdéseket tesz fel s ily megjegyzéseket tesz? Erre a következőképp kell felelnünk: Ezzel sem tévesen, sem illetlenül nem cselekszik; mert hiszen Isten közölte előre, hogy hívei így fognak panaszkodni előtte, mire ismereteik meggyarapitása utján fogja őket megvigasztalni. Isten, előretudván ily viszonyok bekövetkezését. a köv. jegyzetette föl a jelenre vonatkozólag: „Isten, ne vesztegelj, ne hallgass és ne nyugodjál. Isten! Mert ímé, háborognak ellenségeid s gyűlölőid fejüket emelik. Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenceid ellen terveket szőnek. Ezt mondják: Jertek, veszessük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék Izrael (a lelki Izrael) nevét!" — 83. zsoltár 1—5

[11] Egyesek az Úrnak templomában való megjelenése után évekig oly benyomás alatt álltak, hogy sátán meg van kötözve. De azután Isten föltárta népe előtt, hogy sátán még nincs megkötözve, sőt ellenkezőleg nagyon is „tevékeny és a maradék elpusztításán mesterkedik; hogy sátán hadvezére Góg, ő szervezi a Gonoszság látható és láthatatlan hadait és szőtt tervet Jehova bizonyságtevői ellen, most pedig erőszakosságokat követtet el az Úr felkentjei ellen. Az utóbbi években az ellenségek állandóan támadták az Úr fölkentjeit. Kimagasló szerepet játszott köztük a róm. kat. hierárkia, utasításokat osztogatván Jehova bizonyságtevői üldözésére. Ennek eredményeképpen a világon majdnem mindenütt visszaéléseket követnek el a maradékkal szemben. Olaszországban, Ausztriában, Németországban a fölkenteket mindenképpen támadják. Németországban a hűségeseket börtönbe vetik, rosszul bánnak velük, mivel Isten Igéjét találták náluk, vagy, mivel Isten országáról bizonyságot tettek és embertársaiknak Isten szeretetéről beszéltek. Quebec kanadai tartomány teljesen a róm. kat. hierárkia hatalmában áll, ezek ügynökeik utján a leghevesebben üldözik Isten bizonyságtevőit. Lázadással vádolják őket, megverik, bezárják, mivel valóban megismerni szeretnék Jehova jóságát és Isten országának örömüzenetét hirdetni akarják. New-Jerseyben s az Egyesült-Államok néhány más helyén is, az utóbbi években száz számra támadták meg, fogták el, zárták be és részesítették másmilyen gonosz bánásmódban az Isten országát hirdető Jehova bizonyságtevőit. Jehova bizonyságtevőit a látszatkeresztenység valóban mindenütt gyűlöli és üldözi. E folytonos és fokozódó üldöztetések miatt Jehova bizonyságtevői közül valóban többen meglepődtek és kérdezték: „Miért engedi meg az Úr, hogy azokat a hűségeseket, akik legjobb tudásukkal megőrizni igyekszenek ártatlanságukat Isten előtt, ily gonoszul üldözzék?" Tegyük fel, hogyha az Úr 1914-vagy csupán 1924 óta nem tárt volna fel ujabb igazságokat népe előtt, mily eredménnyel járt volna ez a felszenteltekre nézve, az állandó üldöztetések között? Kétségtelenül többen, ha nem is mindnyájan, teljesen elcsüggedtek és reményüket teljesen elveszitették volna. Ámde Jehova mintegy így szólt népéhez: Tudtam, hogy eljön az idő, amidőn sok igazságtalanságot követnek el veletek szemben s emiatt jegyeztettem fel oly dolgokat prófétáim utján, amelyekből a nyomorgatás idején segitséget és vigaszt merithettek magatoknak; most pedig mindezeket tudomástokra juttatom és a próféciák értelmét megismertetem veletek.

[12] Isten nem hagyja kétségek közt, sem tudatlanságban „védenceit" a rajtuk elkövetett sérelmek oka felől, hanem tudtukra adja, hogy sátán, a régi kígyó, nemcsupán tevékenyen, hanem a legnagyobb erőfeszítéssel is azok elpusztítására törekszik, akik Isten parancsai teljesítéseképpen „Jézus Krisztus bizonyságtételét" hirdetik (Jelenések 12 : 17); valamint, hogy Isten népének ellenségei sokan vannak, gonosz angyalok seregeiből, hitszegő papokból, „A kárhozat fiából" s más gonosztevőkből verbuválódnak, akik sátán utasításai szerint járnak el; hogy az ellenségek e hordája hevesen fogja tovább folytatni Jehova bizonyságtevői támadását. Látjuk tehát, hogy Habakuk a felkent maradékot példázza és Isten e próféciája a köv. szavakat helyezi a maradék ajkára: „Kiáltozom Hozzád az erőszak miatt!" Ez az erőszak és gyűlöletteljes elvetemültség állandóan fokozódik. Ez a feljajdulás nem panaszképpen szól az Úrhoz; hanem a helyzet adja a bizonyságtevők ajkára ezt a feljajdulást, amint üldöztetéseik okát felismerni szeretnék; szorgalmas kérdezősködéseikre megtudják, hogy Jehova éppen azon eseményekről szólott előre prófétája utján, a köv. szavakat helyezvén a hűségesek ajkára: „Lásd meg ellenségeimet, mert megsokasodtak és gyilkos gyűlölséggel gyűlölnek engem. Őrizd meg lelkemet és szabadíts meg engem; ne szégyenüljek meg, hogy Benned biztam. Ártatlanság és becsület védelmezzenek meg engem, mert téged várlak." — 25.zsoltár 19-21

[13] Most tehát jogosultan kérdezhetjük: „Hogyan bizonyithatta volna be ártatlanságát a maradék Isten előtt, ha sátán máris megkötözve volna s többé nem tudna támadásokat intézni Isten népe ellen?" Jób nagy nyomorban őrizte meg ártalanságát Istennel szemben, ami azt példázza, hogy a maradéknak is úgy kell cselekednie. A maradéknak ellent kell állnia az ellenséggel szemben; emiatt mondja a Szentírás, hogy „sok nyomoruságok közt kell bemennünk Isten országába". — Apcsel. 14 : 22

[14] A prófécia e része bizonyítja, hogy a felszenteltek feljajdulása Isten előtt kedves a rajtuk elkövetett sok sérelem miatt. Isten a régi korokban jegyeztette fel prófétáival mindazt, ami a

FEL

felkentekre vonatkozik a világ (korszak) végén. A maradék ennek felismeréséből és megértéséből merít bátorságot, erőt és reményt. Ezen értékes kijelentések egyike a köv.: „Ne adj át engem szorongatóim kívánságának, mert hamis tanuk támadnak ellenem és erőszakot lihegnek." (27. zsoltár 12) „Erőszakos tanuk állnak elő, azt kérdezik tőlem, amiről nemtudok. Jóért rosszal fizetnek meg nekem, megrabolják lelkemet." (35. zsoltár 11, 12) „Szabadíts meg engem, Uram, a gonosz embertől; a zsarnok férfitól védj meg engem! Akik gonoszt gondolnak szívükben és minden nap háborút kezdenek. Nyelvöket élesítik mint a kígyó; áspiskígyók mérge van ajkaik alatt... Ments meg, ó Uram, a gonosz kezétől, a zsarnok férfitól védj meg engem! Akik megejteni szándékoznak lépéseimet." (140. zsolt. 1-5) Ezek, s más, régen a felkent maradék tanulságára megörökített szövegek felismerése és megértése segítik a felkenteket Isten előtt való ártatlanságuk megőrzésére.

Igazságtalanság

[16] A látszatkereszténység, főképp a klérus és a „bűn embere" teljesen megveti Isten azon törvényét, amelyről azt állítja, hogy követi. Jogtalanságokat és törvénytelenségeket követnek el. Amidőn Jehova bizonyságtevői látták, hogy ezek mily törvénytelenül járnak el, nagyon meglepődtek s miként Habakuk, kérdezték az Úrtól: „Miért láttatsz velem hamisságot és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, per keletkezik és versengés támad!" (Hab. 1 : 3) Jehova gyűlöli a törvénytelenséget és a „hamisság cselekvőit" (5. zsolt. 5) Akkor miért tűri meg tehát, hogy gonoszságaikat az ilyenek tovább űzzék? Miért legyen állandóan ily gonosztevőkkel baja a maradéknak, testileg és lelkileg is szenvedéseket viselvén? Ama körülmény, hogy Habakuk ezt megkérdezte, azt bizonyítja, hogy hasonlóképpen fog kérdezősködni a templomosztálya is; a felkentek ily kérdezősködés által jutnak el az ily gonosztettek okának fölismerésére. Ezek a gonosztevők nyilván nem ismerik és nem értik Isten szándékát. „Ne számlálj engem a hitetlenek és a gonosztevők közé, akik békességgel szólnak felebarátaikhoz, pedig gonoszság van szívükben." (28. zsol. 3) „Mert a bolond (közönséges ember) csak bolondot beszél, hogy istentelenséget cselekedjék és szóljon az Úr ellen tévelygést, hogy az éhező lelkét éhen hagyja és a szomjazó italát elvegye." (Ésaiás 32 : 6) „Nem tudják-e ezt mindazok a gonosztevők, akik megeszik az én népemet, mintha kenyeret ennének, az Urat pedig segitségül nem hívják?" (14. zsolt. 4) „Nincsen, aki az igazság mellet szólna és nincsen, aki igazságosan perelne, haszontalanban bíznak és hazugságot beszélnek, gonoszt fogadnak és vétket szülnek." — Ésaiás 59 : 4

[16] A mai gonosztevők viszálykodásokat idéznek elő, állandóan erőszakoskodnak, és tönkreteszik azokat, akik törvényesen akarnak élni.. „Azért inog a törvény és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet." (Hab. 1 : 4) Így jellemzi a próféta a zsarnokok lelkületét és magaviseletét. Itt nem emberekalkotta törvényekről, hanem az isteni törvényről van szó, amelyről ezek a gonosztevők azt állitják, hogy ők megtartják azt, jól lehet éppen az ellenkezőjét cselekszik. Ezek a gonosztevők sohasem viselik magukat igazságosan, emiatt „nem érvényesülhet sohasem az igaz ügy". Az igazságot kiforgatják és hamisan ítélnek. Ily állapotok uralkodtak Júdában, kevéssel Jeruzsálem pusztulása előtt, ami Jehova büntetéseképpen következett reá. Azok az állapotok teljesen a mai állapotokat példázzák, főképpen Jehova bizonyságtevői és munkájuk tekintetében; így áll a helyzet kevéssel a látszatkereszténységnek Armageddonban bekövetkező pusztulása előtt.

[17] Azután Habakuk próféciája főképpen a pogány,illetve látsz. ker. vallásszervezetek ellen irányul; de ezek nem akarják megszívlelni a figyelmeztetést. „Nézzetek szét a népek közt (azok közt, akik nélkülem élnek), vizsgálódjatok és csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit hinnétek, ha beszélnék! — Hab. 1 : 5.

[18] Ezt a próféciát a látsz. ker. nem tartja elhihetőnek. De miért irányul a próféciae része a látsz. ker. ellen, hiszen nem az érdekében iratott? A látsz. ker. Isten szervezetének tartja magát. Mivel kereszténynek nevezi magát, azt gondolja, Isten nem bocsát reá csapásokat. Isten a jelen „felkészülés napján" előkészületi munkát végez; ezt a munkát Armageddon előtt végzi, abban a maradék közreműködik. Most ezt a látsz. ker.-séget a maradéknak kell figyelmeztetnie, hogy a a képmutató nemzetek viselkedése jegyzőkönyvbe kerüljön s ne állithassák, nem volt alkalmuk tudomásulvételére; s azértis, hogy a jóakaratuak is tudomásul vehessék és védett helyre menekülhessenek. Az uralkodó tényezők nem akarják tudomásul venni s emiatt nincsenek is elpecsételve homlokaikon. De akik megszívlelték, elpecsételtettek. (Ezékiel 9 : 1—4) Mivel az uralkodó tényezők nem akarnak s nem hallgatnak Istenre s nem fogadnak neki szót, oly ruhákba öltöznek, amelyek az ördögöt és annak szervezetét jellemzik. Ezzel magukat pusztulásraméltóknak jellemzik. — Kir. II. 10 : 12

[19] Ezt a szöveget Pál apostol alkalmazta eképpen s ezzel megmutatta, hogy ez a helyes és találó alkalmazása. A pisidiai Antioklában intézte hallgatóihoz a köv. szavakat: „Meglássátok azért, hogy rajtatok ne essék, amit a próféták megmondottak: Lássátok meg ti megvetők és csodálkozzatok és semmisüljetek meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná nektek." Apcsel. 13 : 40, 41) A látsz. ker. mai agytrösztje nemcsupán megveti Isten törvényeit, de ahelyett magagyártotta tételeket állít fel a világ kormányzására; a papság is közreműködik abban és

FEL

magasan kitárt tisztátlan kezeivel áldást hint reá. Ezek Isten szolgáinak nevezik magukat, illetve zsidóknak, lelki izraelitáknak; a valóságban azonban sátán zsinagógájához tartoznak. Eszükkel és egyesült törekvéseikkel nem fogják meggátolni tudni Isten hatalmas munkáját, aki így szól: „Ezért én is csodálatosan cselekszem ismét e néppel, nagyon csodálatosan és bölcseinek bölcsesége elvész, és értelmeseinek értelme eltünik." (Ésaiás 29 : 14) Ez a nagyon csodálatos esemény a Mindenható Isten nagy napjának csatájában következik be, akkor többé semilyen igazságtalanság sem maradhat fenn. „Mert mint a Perázim hegyén, felkél az Úr és mint Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz." — Ésaiás 28 : 21; Ezékiel 3 : 4-7.

[20] Habakuk napjaiban Júda Isten előképi népe volt. Most a kereszténység töltı be azt a helyet. A prófécia aztán elbeszéli, hogyan küldi ítéletének végrehajtóját Jehova állitólagos népére. A kereszténység megszegte Istennel kötött szövetségét, emiatt közölteti Isten prófétája utján: „Mert ímé, feltámasztom a káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, amely eljárja a földet széltében, hogy hajlékokat foglaljon el, amelyek nem voltak övéi." (Hab. 1 : 6) Ezek Jézus Krisztust példázzák, amint Jehova ítéletét végrehajtja és az Úr hadseregét kormányozza. Jehova ítéletvégrehajtója nagyon haragszik Jehova nevének gyalázóira, miképpen Ezékiel, miután Jehova ítéletét elolvasta: „És elmenék, elkeseredvén haragjában az én lelkem." (Ezékiel 3 : 14) „Ez a haragos és kegyetlen nemzet" Isten szent népe, amely Jézus Krisztus vezetése alatt Jehova szent nevét igazolni fogja. Ez a nemzet elkeseredésében Isten ítéletének végrehajtására siet és előre rohan, mint Jéhu. (Mal. 3 : 5) Jehova a hasonmási Izraelhez, a kereszténységhez szólva, hirdette Mózes utján: „Hoz az Úr ellened népet messzünnen, a földnek széléről, nemkülönben, amint repül a sas; oly népet, amelynek nyelvét nemérted. Vad tekintetű népet, amely nem tiszteli a vén embert és a gyermeknek nem kedvez." — Móz. V. 28 : 49. 50.

[21] Jehova ítéletvégrehajtója az egész földet bejárja, nemcsupán a kereszténynek nevezett területeket, hanem az egész világot, miként a káldeusok. (Jeremiás 25 : 9-11, 26) A látsz. ker. házai sátán szervezetéhez tartoznak, Jézus Krisztus szünteti meg azokat.

[22] Az Úr hadereje megrémíti és kétségbeejti sátán hordáit. „Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát." (Hab. 1 : 7) Isten szent nemzete a legrettenetesebb, azt sátán szervezetére zúditja. (Ezékiel 7 : 24) Rettenetesre tanítson meg téged a te jobb kezed." (45. zsolt. 5) „Rettenetes vagy, ó Isten, a te szent hajlékodból; az Izraelnek Istene ád erőt és hatalmat a népnek. Áldott legyen az Isten!" (65.zsolt. 36) „A fejedelmek gőgjét megtöri rettenetes a föld királyaihoz." (75. zsolt. 13) Ilyen lesz „Jehova nagy és rettenetes napja." — Malakiás 4 : 5; Jóel 2 : 11, 31; Dán. 9 : 4.

[23] A káldeusok csupán Jehova eszközei voltak büntetésének végrehajtására. Armageddonkor Jézus Krisztus fogja végrehajtani Jehova ítéletét sátán haderői felett. (149. zsoltár 9; Ezékiel 16 : 38—41; 23 : 22—24) Amidőn eljön az idő hogy ítéletét sátán hordáin végrehajtsa, Krisztus munkához fog látni. Munkájának végrehajtásakor az Úr senkitől sem kér felhatalmazást sem engedélyt s emberek nem is méltányolják Őt. Ugyanígy nem méltányolja az ellenség az Ő követőit sem. Jehova bizonyságtevői nem is kérnek senkitől sem engedélyt olyasmire, őket Jehova méltóaknak ítélte. Akik Őt szeretik, neki engedelmeskednek s nem embereket tekintenek.

[24] Csak úgy lehet erős bárki is az Úrban, ha erős a hitében. Aki szűkölködik az ismeretek és értelem terén, hitében sem lehet erős; mert a hit Isten Igéjének ismeretéből származik. Gyenge hit mellett a remény is elhalványul és kétkedések merülnek fel. „A halogatott reménység beteggé teszi a szivet; de a megadatott kívánság, életnek fája." (Példb. 13 : 12) A felszenteltek közül egyeseknek úgy tűnik fel, hogy hosszú idő telt el az Úrnak templomához jövetelte óta; s mivel az ellenség folytonosan üldözi, a kicsinyhitűek kétkedni kezdenek és kételkedő kérdéseket tesznek fel. Mintha az Úr Habakuk 1 : 6—11-ben ily kérdésekre felelne s arról biztosítana, hogy Jehova kiirtja a gonoszokat Jézus Krisztus serege utján arra kitűzött idejében. Az ellenséges haderők háborúra mozgósítanak. A lovak hadifelszereléseket példáznak s a prf. Jézus Krisztusról, Jehova jobb kezéről mondja: „Lovai serényebbek a párducoknál, és gyorsabbak az esteli farkasoknál és előretörtenek az ő lovasai messziről jőnek, repülnek mint a zsákmányra sietó keselyű." (Hab. 1 : 18) Armageddon messzilevőnek tünhetik fel; ámde jusson eszükbe, hogy Jehova nem fogja elhalasztani ítéletének végrehajtását a gonosztevőn, amint egyesek gondolják. (Péter II. 3 : 9) A látszatker. nagyon távolban levőnek ítéli Armageddont —, ha egyáltalán bekövetkezőnek is ítéli azt —, hogy azzal foglalkozni érdemesnek tartaná; e felfogás a papságtól ered. De az „Igaz és Hű Tanubizonyság", kit mennyei lovagok sokasága követ, rohamra indul sátán szervezete, főként a hamis ker. ellen és semmi sem szállhat szembe hadai romahával. (Jelenések 19 : 11—14) Isten szent nemzete rettenetes nép és saskeselyű gyorsasá-

FEL

gával halad előre. (Móz. V. 28 : 49) „Közel van az Úrnak nagy napja, közel van és igen siet; az Úr napjának szava keserves, kiált azon a hős is." — Sof. 1 : 14

[25] Jehova nagy erővel és hatalommal fejezi ki büntetését a látszat kereszténységgel szemben: „Mindnyája ragadományért jön, arcuk előre néz és annyi foglyot gyüjt mint a fövény." (Hab. 1 : 9) Gyakran halljuk, egyes volt „vének" azt beszélik, hogy Armageddon csak évek multán következik; mások azt állitják, az nem is lesz oly rettenetes. Ámde a Szentírás az ellenkezőt mutatja, azt mutatja, hogy Armageddon tényleg pusztulással jár, mégpedig olyannal, amilyen még sohasem volt.

[26] „Arcuk előre néz" egyezőnek tünik fel azon ecseteléssel, amelyről Ezékiel ír Jehova szervezetével kapcsolatban, mondván, hogy az Úr serege nem tér el sem jobbra, sem balra, hanem nyílegyenesen előre halad a város feldulására. (Ezékiel 1 : 12; 43 : 3) A „fövényhez hasonlított sok fogoly gyüjtés" Góg seregeire mutat, amely nagy tömeg. (Ezékiel 38 : 3, 4, 9, 15) Ezt példázzák a midiániták is, akik „oly nagy tömegben táboroztak mint a sáskák; és tevéiknek nem volt száma, mint a tengerpart fövenyének." (Bírák 7 : 12; 6 : 5) Ezek a foglyok nem kerülnek fogolytáborokba, hanem megsemmisülnek. A kereszténység jonadábjai, illetve a jóindulatu emberek, nem kerülnek fogságba. Ezek önként menekülnek, mégpedig Isten szervezetéhez menekülnek Jézus Krisztus intelme folytán. — Lukács 21 : 20, 21

[27] A világi tényezők, a világ fejei s társaik gőgösek s megvetőleg tekintenek Krisztus követőire. „Kacag ez a királyokon és a fejedelmek néki nevetség, minden erőséget csak nevet, töltést emel és megostromolja azt." — Hab. 1 : 10

[28] A látszatkereszt. papsága a világ politikai és gazdasági tényezőit az Ég kegyeltjeinek tekinti. Ezek azok a királyok és fejedelmek, melyek az Úr — és felkentje ellen összeesküdtek; ámde amint Jehova kijelenti, nevet rajtuk és gúnyolódik velük. (2. zsoltár 2—5) Ezeket a királyokat és fejedelmeket fogja az Úr megszüntetni. (Ésaiás 40 : 23) „A fejedelmek gőgjét megtöri, rettenetes a föld királyaihoz." (76. zsoltár 13) „Az Úr a te jobbod felől, királyokat tör le haragjának napján." — 110. zsoltár 5; 68 : 13, 15; Ésaiás 24 : 21

[29] Sátánnak látható szervezetében sok erődítmény van, ilyenek a Népszövetség. békepaktumok, trösztök monopoliumok, nagytőke, diktátorok, egyház-szövetségek, róm kat. papiállam, s más dolgok; ezek együttesen nagy hatalmukkal és erejükkel hivalkodnak. De ezek csak nevetségesek, ha azon mennyei és földi erőkkel összehasonlítjuk melyeket a nagy király, Jézus Krisztus kapott. (Máté 28 : 18) Sem földi, sem ördögi erődítmény nem dacolhat az Úr seregei rohamával. Isten azt akarja, hogy a maradék mindenkor tudatában legyen ennek, hogy hitében szilárdan, reménységében lánggal lobogjon.

[30] A látszatker-ség azt hiszi, hogy Jézus Krisztus támogatását bírja: felületes birálat mellett sokan úgy is látják; ne feledjük azonban, hogy Armageddon közel van s akkor sátán minden erődítménye leomlik. „Majd tova száll viharként és elvonul; pusztít (héberül: asem) ő, kinek istene az ő hatalma." (Hab. 1 : 11, héber-f.) Jehova Armageddon viharában fog végetvetni Jézus Krisztus utján a hamis kerszt-ségnek. „Szavát ugyanis beteljesíti és sietve végrehajtja igazságosságban; mivel az Úr gyorsan végrehajtja szavát a földön." (Róma 9 : 28, Káldi-f.) (Lásd Jeremiás 4 : 11—13-at is!) Az Úr nagyon erélyesen fog eljárni a hamis kereszténységgel szemben s így „bosszúságot" illetve „pusztulást" (asem) fog előidézni. „Minden lakóhelyeteken a városok elpusztuljanak (asem) és a magaslatok elvesszenek, hogy pusztuljanak és rommá legyenek oltáraitok (itt ugyanaz a héber „asem" szó fordul elő, mint Hab. 1 : 11-ben, ahol tévesen „bünbe esiknek" fordították) és törjenek össze és legyenek semmivé bálványaitok és kivágattassanak naposzlopaitok és eltörettessenek csinálmányaitok." — Ezékiel 6 : 6, 7

[31] Földi generális csatanyerés alkalmával a dicsőséget magának tulajdonítja, mégha a harc folyamán a háttérben is tartózkodott. Krisztus ellenben az Atyának, Jehovának tulajdonítja az elismerést és dicsőséget. A 11-ik verset Dr. Zunz a következőképp fordítja: „Viharként száguld és vonul tova s így minden pusztán marad (asem), ezt az erőt Istenének tulajdonitja." a szeptuaginta fordításban: „ez az én Istenem ereje." Tehát az armageddoni csatában aratott győzelmet Jehovának tulajdonitja. (110. zsoltár 6) „Nem ti harcoltok, hanem az Isten!" (Krón. 20 : 15) Jehovának, a mindenható Istennek kell igazoltatnia; emiatt is támogatja határtalan hatalmával szeretett fiát mivel nevének igazolására szóló utasítását végrehajtja. Dávid, Jézus Krisztus előképe mondotta (kijelentése ma Krisztusra illik): „Ó Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyen és a földön van, tied! Tied, ó Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett. A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak és te uralkodol mindeneken; a te kezedben van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezedben van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősíttetése!" — Krón. I. 29 : 11, 12

FEL

[32] Habakuk, illetve most a maradék Jehova akaratának tisztább megértése utján erősödik, szilárdul meg a reménysége és lesz kitartó a jócselekedetekben. Most a maradék teljesen Jehovában való bizodalommal mondja: „Avagy nem te vagy-é Uram öröktől fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el. Ítéletre rendelted őt (más ford. szerint: büntetésre), ó Uram, fennyitőül választottad őt, én erősségem!" (Hab. 1 : 12) Sátán szervezete sokáig fennálott; Jehova azonban örökkévaló, neki se kezdete, se vége nincs, ezért a maradék teljesen a Felségesben bízik. „Isten az én királyom eleitől fogva, aki szabaditásokat mível e föld közepette." (74. zsoltár 12) Bátoritására van megírva: „Lakhelyed az őskorok Istene, alant vannak az Ő erős karjai." (Móz. V. 33 : 27) A maradék most tisztár. lát és a zsoltár szavaival mondja, 118 : 17: „Nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úr cselekedeteit!"

[33] Habakuk a káldeusokról a köv. mondja: „Ítéletre rendelted őt, ó Uram", t. i. Isten büntetésének végrehajtására; e szavak valóban előreközölték, amit most a maradék mond: „Uram, Jehova, te rendelted az Úr Jézus Krisztust ítéleteid végrehajtására Armageddonkor a hamis keresztények felett!" (János 5 : 22—27) Isten határozta el a törvényszegők elpusztulását. (Móz. I. 3 : 15; II. 9 : 16; Péter II. 2 : 9) Habakuk így szól: „fenyitőül választottad őt." „Aki megfenyíti a népeket, avagy nem fenyít-é meg (látsz. kereszténység)? Ő, aki az embert tudományra tanítja." (94. zsoltár 10) Jehova mindenkit meggyőz majd arról, hogy Ő az egyetlen nagy bíró, aki megmenteni, vagy elpusztítani tud. (Jakab 4 : 12) A maradék most tudatában van ennek és örvend az ismeret meggyarapodásának.

[34] Jehova már évszázadok óta kíséri szemmel a Gonoszt, anélkül, hogy azt helyeselte volna. „Minden helyeken vannak az Úrnak szemei, nézvén a jókat és a gonoszokat." (Példb. 15 : 3) Miként Habakuk, úgy szeretné most a maradék látni a mindenható Isten nevének tisztázását és a gonosz megszünését: „Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt és a nyomorgatást nem szemlélheted; miért szemléled hát a hitszegőket és hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálanál igazabbat?" (Hab. 1 : 13) Ugyanígy fordult Jeremiás is, aki ugyancsak a maradékot példázza, az Úrhoz, Jehovához nehány kerdéssel: "Igaz vagy Uram, hogyha perlek is veled, éppen azért hadd beszélhessek veled pereskérdésekről! Miért szerencsés az istentelenek útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtlenkedők?" (Jeremiás 12 : 1) Jeremiás próféta a Jehova bizonyságtevőit üldöző hatalmakról mondja: „Beplántáltad őket, fel is nevekedtek, gyümölcsöt is teremtek; közel vagy az ő szájukhoz, de távol állasz az ő szivüktől! Engem pedig ismersz te, ó Uram. látsz engem és megvizsgáltad irántad való érzésemet; szakítsd külön őket mint a mészárszékre való juhokat és készitsd őket a megölésnek napjára!" (Jeremiás 12 : 2, 3) A hitszegő kereszténység hűtlenül viselkedett Jehova előtt, a sátán szervezetének alkatelemévé levén s igy idegen gyermekeket szült (Hóseás 5 : 7; 6 : 7) A látszatkereszténység az Úr és az ő népe ellen összeesküdött s mégis azt szeretné, ne következzen büntetés reá; ámde nyilvánvaló lett a hűtlensége.

[35] Miután Habakuk a hitszegésre rámutatott, a helyes nézőpontból igyekszik szemlélni az eseményeket s azt kérdezi: „miért szemléled hát (nézed el) a hitszegőket? És hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálanál igazabbat?" Jeruzsálem Sodománál is istentelenebb volt, s a látszatkereszténység még a pogány nemzeteknél is istentelenebb. Habakuk igyekezett megőrizni ártatlanságát Istén előtt s ugyanarra törekszik a maradék is; nem úgy kell tehát értenünk azt, hogy a maradék „igazabb", mintha magát szentebbnek vagy igazabbnak tartaná másoknál; hanem, ha a gyümölcsök szerint ítélünk, a maradék látja, hogy a névszerinti kereszténység az ördög dolgaiért kel síkra, azt dicsőíti, a maradék ellenben Isten országát, illetve annak gyümölcseit hordozza, tehát a helyes úton halad. Emiatt is kéri a maradék: „Ne örüljenek rajtam az én hazug ellenségeim, méltatlan gyűlölőim se hunyorgassanak reám; mert nem beszélnek békességet, hanem akik békességesek a földön, azok ellen álnok dolgokat koholnak. Föltátották rám szájukat, azt mondták: Ha-ha-ha! Látta a szemünk. Láttad ó Uram, ne hallgass! ó Uram, ne légy távol tőlem! Serkenj föl, ébredj ítéletemre, ó Uram, Istenem, az én ügyemért!" (35. zsoltár 12—23) „Én dicséretemnek Istene, ne hallgass! Mert a gonosznak szája és az álnokságnak szája felnyilt ellenem, hazug nyelvvel beszélnek én velem, és körülvesznek engem gyűlölséges beszédekkel és ostromolnak engem ok nélkül!" (103. zsoltár 1—3) Ez a maradék helyes viselkedése, máskülönben Isten nem örökíttette volna meg ezeket az ígéket beszédében.

[36] Azután Habakuk próféciája így folytatja a gonosztevőkről: „Olyanokká teszed az embert mint a tenger halai és mint a csuszó-mászó állatok, amelyeknek nincsen vezérük." (Hab. 1 : 14) Főképp a hitszegő kereszténység papjai állitják magukról, hogy Isten kegyeit bírják s hogy Isten emiatt nem fogja megvédelmezni a maradékot. Ezek a gonoszak emiatt halásznak a zavarosban és kerítik hálóikba a gyanutlanokat. A gőgösek, kegyetlenek és nyakasak úgy bánnak Isten szolgáival mintha férgek lennének. Így ezek Istennel dacolnak és az Ő nevét káromolják. De Isten

FEL

minden ellenségei előtt tisztázni fogja nevét, támogatni fogja szolga-osztályát s tudtára fogja adni az istenteleneknek, "uralkodik Isten Jákób fölött mind a földnek határáig." — 59. zsoltár 13

[37] Most sok hatalmas tényező gonoszul bánik azokkal, akik valóban és igazán Istennek szolgálnak. „Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomba keríti és hálójába takarítja be őket, ezért örül és vigad (a gonosz)." (Hab. 1 : 15) Az ellenség a multban is alkalmazta a horgászást, Isten egyes hű szolgáival gonoszul bánván el; de most tömegek bántalmazására kél, széleskörű összeesküvést sző és hajt végre Isten híveivel szemben. Ennek szemléltető példáját láthatjuk Németországban, ahol maga a vezér úgy nyilatkozott, hogy egy állam-vallást akar létesíteni és mindenkit üldözni fog, aki Jehova Istennek szolgál. Az elvetemült diktatúra a saját rendszerét isteníti. Ezek az istentelenek tévutra vezető propaganda, s kényszerítés utján kivételes állapotot teremtenek azon ürüggyel, hogy veszélyben van a nemzet, s aztán a népet közjogaitól megrabolják s brutális diktatúrával uralkodnak felette. „Ezért áldozik gyalomjának (amivel az embereket behálózta) és füstöl az ő hálójának (pogány szertartásain), mert ezekkel kövér az ő része és zsíros az ő eledele (a nép kizsákmányolása utján)." (Hab. 1 : 16) Ezek az elvetemültek bitorolt hatalmukkal egy ideig még Jehova Isten híveivel is eredménnyel szállnak szembe; de emiatt egyetlen fölkent se essék kétségbe! Hogyan bizonyíthatná be most bárki is Jehova iránt való teljes hűségét, ha nem kellene üldöztetéseket elviselnie a gonosztevők (jogtiprók) részéről?

[38] Azután Habakuk az igazság győzelmét áhítozva, teszi fel ugyanazt a kérdést, amely most a maradék ajkáról is elhangzik: „Vajjon azért üríthetí-e gyalmát (hálóját) és szüntelen ölheti-e a nemzeteket kímélet nélkül?" (Hab. 1 : 17) A nemzetek diktátorai szívesen követik a római és más hirárkiák cselszövéseit, mivel kedvük telik ama hitben, hogy joguk van megbüntetni azokat, akik Jehova országát és igazságát hirdetik. Isten Igéjének igazsága, amit most Jehova bizonyságtevői hirdetnek, az istentelenek legelőjét letarolja, emiatt nem örvendnek azok neki. Emiatt szőnek terveket Isten hívei elpusztítására, és sátán cselszövőtársaival hozzáfog elvetemült tervük végrehajtásához és állandóan terrorizálja Isten népét. A prófécia e részéig Habakuk prf. nehány találó kérdést tett fel, melyekre az Úr feleletét szerette volna hallani. Így történik mostan is: arra való tekintettel, hogy Krisztus trónján ül, Isten templomában van és Jehova nevét igazolnia kell; valamint arra való tekintettel, hogy az elvetemültek állandóan üldözik Isten bizonyságtevőit, a maradék nehány találó és fontos kérdést tesz fel. E kérdésekre Habakuk próféciájának következő szakaszaiban kell feleleteket keresnünk, amelyekben a próféta őrálló szerepet tölt be és Isten válaszát várja.

Kérdések

1, 2. Miért jegyeztette föl Jehova kinyilatkoztatott akaratát? Miért hangsúlyozta, hogy főképpen a jelenben szükséges akaratának bölcseséggel és értelemmel való megértése?

3, 4. Mutasd ki, a) mennyire jellemző Habakuk neve azokra nézve, akik érdekében ez a prófécia megörökíttetett! b) hogy Jehova éppen a kellő időben részesíti a maradékot prófétai szavainak megértésében!

5. Mutasd ki szövegek és tények alapján, mily igazságokat kell időről-időre Isten népe elé tárni!

6—8. Miféle, Habakuk próféciája? Ismertesd azon helyzetet, melyre nézve a prófécia adatott, annak kimutatására, hogy megfelel írása céljának!

9, 10. Magyarázd meg a 2. verset s mennyire illik az Jehova híveire a jelenben!

11—14. Ird le az itt említett „erőszakosságot" s magyarázd meg, miért fokozódott mindjobban az Úrnak templomához jövetele óta! Mutasd ki szövegekkel, hogy a felszenteltek feljajdulása nemtetsző Isten előtt!

15, 16. 3. vers: ki által van bemutatva ez az igazságtalanság s kinek? Miben áll a „pusztítás és erőszakosság", ami itt előre jelezve lett? „A viszály és civakodás"? Mire mutatnak rokon szövegek mint az ily igazságtalanság okára, amint akkor és ma is mivelik és az igazság és ítélet csődjére (4. vers)!

17—19. Kihez szól prófétailag az 5. vers? Miért szól az ilyenekhez, előre tudván, hogy nem vonnak belőle tanulságot? Mily munkát akar végeztetni Isten, amint itt felemliti? Mikor s miért akarja ezt a „csodálatos" dolgot végrehajtani?

20, 21. Mutasd ki tényekkel a 6. vers teljesüléseképpen, kik a „káldeusok" s hogy mily „haragos és rettenetes nép"! Mit jelent, hogy ez a nemzet bejárja a földet, lakásokat elfoglal, stb?

22, 23. Magyarázd meg és alkalmazd a köv. prf. magyarázatokat a vonatkozó szövegekkel: a) „borzasztó és rettenetes"; b) maga szerez magának jogot és felsőbbséget"!

24. Mily helyzetre nézve prófécia Példb. 13 : 12, és Pét. II. 3 : 9?

25, 26. Magyarázd meg erre, való utalással a 9. verset!

27—29. Mikor s hogyan „gúnyolnak királyokat" a káldeusok s minden erődítményt?

30, 31. Magyarázd meg szövegek alapján a 11. vers prf. jelentőségét!

32, 33. Idézz más szövegeket, melyek világosságot derítenek a 12. versre! Mit értsünk a köv. szavak alatt: „ítéletül és fenyítőül rendelted"?

FEL

34, 35. Mutasd ki, hogy a 13. vers feljegyzése és kérdése és a Példb. 15 : 3-ban, valamint Jer. 12 : 1—3-ban feltett kérdések a jelenkor maradéka részére örökittettek meg!

36, 37. Hogyan valósítják meg az elvetemültek a 14. versben feljegyzett elnyomást? Hogyan a 15. versben leírtat? Hogyan áldoznak úgy, hogy „zsiros falat jut nekik"?

38. Miért határozták el magukat a nemzetek diktátorai s társaik, hogy közremüködnek (a sátánnal) Isten maradék népének üldözésében? Mindenkor üriteni fogják-e hálóikat és örökké mészárolni fogják-e a nemzeteket?

(1935, V. 1)

FEL

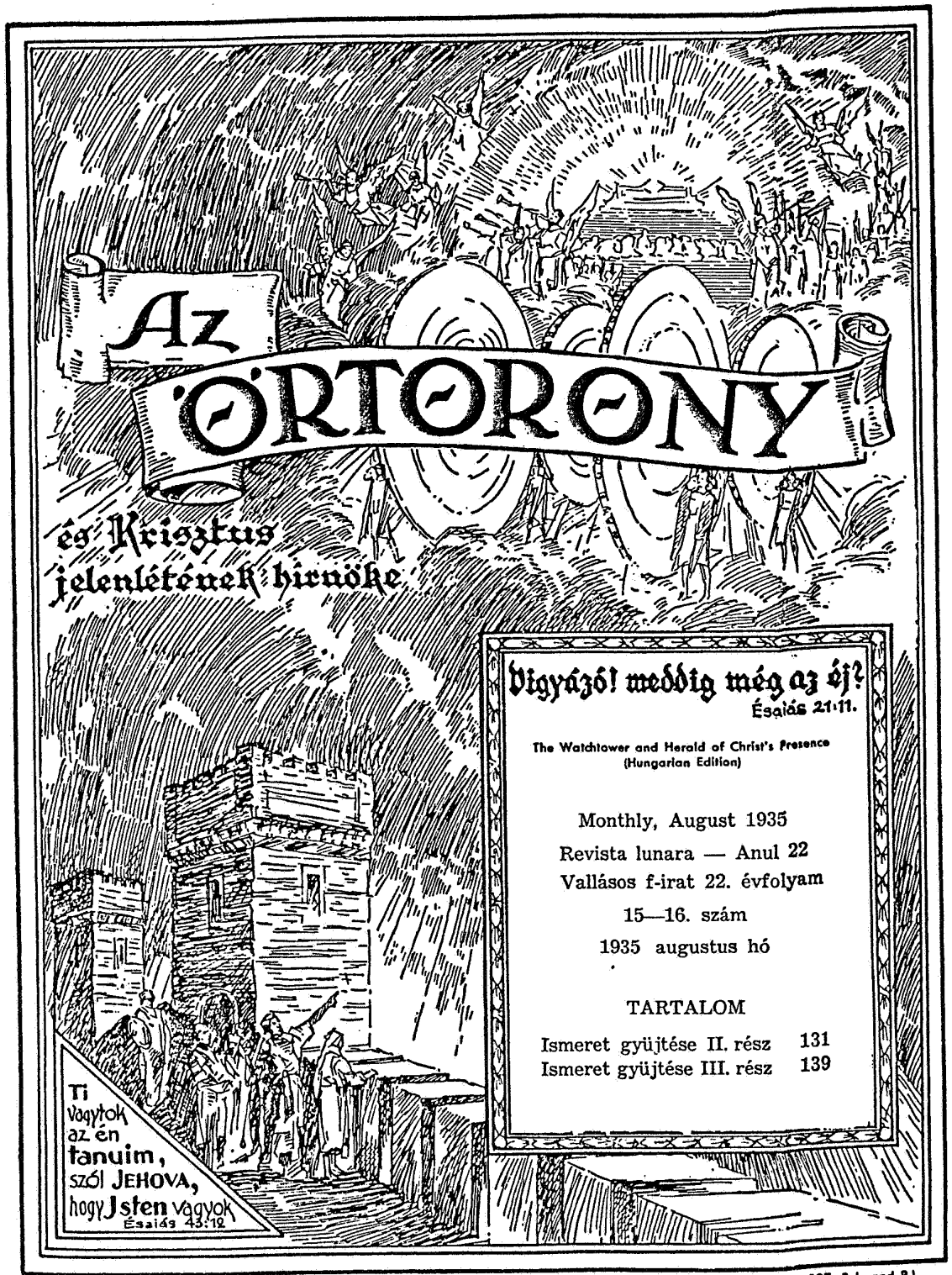

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, August 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
15—16. szám
1935 augustus hó

TARTALOM

Ismeret gyüjtése II. rész 131
Ismeret gyüjtése III. rész 139

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smichov,

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Ádám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A Világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az Igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel sikra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:
Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában: egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:
Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smichov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de bibli si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivatalától kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:
A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Az „Aranykorszak" magyarban

Nagy örömmel közöljük a testvériséggel, hogy szeptembertől kezdve megjelenik az „Aranykorszak" magyarban is. A folyóirat egy további alkalmas eszköz lesz Jehova nevének és királyságának hirdetéséhez. Hívja fel a figyelmet a testvériség a folyóirat megjelenésére már most. A gyülekezetek közelebbi utasításokat kapnak.

Hálaadó-időszak, október 5—13-ig, világszerte

Szeptember 25—én zárul a tudósító-év s az új, szept. 26-án veszi kezdetét. Az első nagy akció a világra kiható hálaadás időszaka, október 5—13-ig. A KORMÁNYZAT című előadásnak nyomtatott formában való terjesztése képezi az időszak tárgyát, melyet Rutherford testvér tartott a washingtoni nagy összejövetelen. Ez az üzenet különösen nagy fontosságu s kell hogy a nép kezébe kerüljön. Már most tegyétek meg az az előkészületeket. További utasítások következnek.

Szeptember 29-én rendkívüli akció hanglemezekkel

Amennyire csak lehetséges, tartsatok szept. 29-én mindenütt hanglemezes-előadásokat. Rutherford testvérnek KORMÁNYZAT című előadása — a körülményektől függőleg — hanglemezeken is szállítható lesz. Amennyiben a körülmények ezt meg nem engedik, vegyétek elő a legutóbbi előadások egyikét.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.
Watch Tower nyomda, Praha-Smichov.

Ára: 2.— Kč

FEL

Ismeret gyüjtése

„Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismerjed Őt; akkor Ő igazgatja a te útaidat. Ne légy bölcs a te magad ítélete szerint; féld az Urat és távozzál el a gonosztól." — Példb. 3 : 5—7.

II. rész.

JEHOVA mindazokat megjutalmazza, akik búzgón törekszenek akaratának felismerésére és parancsait megtartják. A hű maradék buzgalommal, bölcseséggel és lelki értelemmel igyekszik akaratának felismerésére. „Boldogok, akik megőrzik az ő bizonyságait és teljes szívből keresik őt. És nem cselekesznek hamisságot; az ő útaiban járnak." (119. zsoltár 2, 3) A hűségesek minden igyekezetükkel megőrzik hűségüket és nem valamely teremtménytől várják a vezetést és az erőt. „Boldog ember, aki az Úrba vetette bizodalmát és nem fordul a kevélyekhez és a hazugságra vetemedettekhez... Örülnek és örvendeznek majd mindazok, akik téged keresnek; azt mondják mindenha: Magasztaltassék fel az Úr, akik szeretik a te szabadításodat." (40. zsoltár 5, 17) Aki nem hiszi, hogy az Úr Jézus templomában (egyháza közt) van, nem is fog megvigasztalódni ezen igékből. Ámde akik a templomban tartozkodnak és szorgalmasan tanulnak, fel is fogják ismerni Jehova akaratát s így képesek lesznek bátran és félelem nélkül bizonyságot tenni róla.

[1] Habakuk prf. II. fej. bekezdésében azt látjuk, hogy a próféta Istenben és nem a saját értelmében bízik. Isten akaratának feltárulását szeretné felismerni. Most a maradék is így bízik teljes szívéből az Úrban, reá támaszkodik és buzgón az ő színét keresi, Isten akaratának bölcseséggel és lelki értelemmel való felismerésével szeretne betelni. Habakuk próféta a maradékot példázva, mondja: „Őrhelyemre (héberül: mischmeret) állok és megállok a bástyán és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám és mit feleljek és panaszom dolgában." (Hab. 2 : 1) Más szövegek bizonyitják, hogy Habakuk itt Istennek a földön levő bizonyságtevőit képviseli.

[2] Ésaiás prf. szintén Jehova hű bizonyságtevőit példázza, amidőn így szól: „Uram, az őrtoronyban állok, szüntelen, napestig és őrhelyemen állok egész éjszakákon." (Ésaiás 21 : 8) A kipróbált maradék nem áll tétlenkedőkből, hanem dolgos és mindig őrhelyén áll és Jehova utasításaira vigyáz. A hűségesnek van ígérve: „Ha az én útaimban jársz és ha parancsolataimat megtartod: te is ítélője leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat és ki- s bejárást engedek neked az itt állók között.," (Zakariás 3 : 7) Ezek azok, akik „foglalatosak az Úr szolgálatában." (Ezékiel 44 : 15, 16) A Habakuk próféciájában „bástyának fordított héber „mischmeret"-szó Ésaiásnál „őrtoronynak" és Ezékielnél „szenthelyen való foglalatosságnak" van fordítva és őrködést, vigyázást jelent. A Habakuktól említett „őrhely" vagy „bástya" az isteni kegyelem állapota. „Áldott az Úr, hogy csodálatossá tette kegyelmét rajtam, mintegy megerősített városon." (31. zsoltár 22) Úgy e prófécia szófüzése, valamint bizonyitó szövegek is azt mutatják, hogy ez a prófécia Isten népét háborús időben jellemzi, amidőn a hűségesek ostrom alatt állnak s emiatt vigyázniok kell és Jehovához kell könyörögniök Jézus Krisztus utján. „Mert mintegy tőr, úgy lep meg mindeneket, akik az egész föld színén lakoznak. Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká tétessetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek és megállhassatok az Embernek Fia előtt." — Lukács 21 : 35, 36; Péter I. 4 : 7.

[3] Habakuk őrködése a maradékot példázva, az Úr Jézusnak templomához való eljövetele utánra szól, amely időben Sátán az egész világot az Úr és az ő felkentjei ellen toborozza. Ez Sátánnak a mennyből való kivetése után történik, amidőn fejedelmét, Gógot, arra utasítja, hogy haderejét összevonja és Isten védencei ellen összeesküvést szőjjön; azon idő ez, amidőn az elvetemült hatalmak megkísérlik Jehova fölkentjeinek elpusztitását. A tények e prófécia teljesülésére mutatnak s így a teljesülés idejét kétségtelenül a jelenre állapitják meg. Sátán földi közegei, főképp a farizeusok más felekezeti tényezőkkel és csatlósokkal együtt Góg vezetése alatt ostrom alá vették Jehova népét. Ha tehát a maradék megérteni akarja a Hab. 1. fej-ben felvetett kérdést, mindenkor készen kell lennie és vigyáznia kell. Vigyázása közben üljön tétlenül és dologtalanul a maradék? Semmiképpen! Ellenkezőleg szorgalmasan kell hirdetnie Jehova felismert akaratát. „Embernek Fia! őrállóul adtalak téged Izrael házának, hogyha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben." (Ezékiel 3 : 17) „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!" (Kor. I. 16 : 13) Az apostol a Mindenható Isten küszöbön álló nagy napjának ütközetéről beszélve, mondja a felkenteknek: „Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk ébrek és józanok." (Thess. I. 5 : 6) „Imé, eljövök mint a tolvaj; boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelen ne járjon és meg ne lássák az ő rútságát." — Jelenések 16 : 15

FEL

⁵ Habakuk prf. II. fejezete bekezdésében úgy mutatja be a hű maradékot, mint aki őrhelyén áll s „figyeli, mit akar közölni vele az Úr," illetve mit fog válaszolni az 1. fej-ben feltett kérdésekre. 1918, de főképp 1924 óta az ellenség fokozottabb hevességgel támadta Jehova bizonyságtevőit s mindinkább gyalázta Jehova nevét, most pedig Jehova megmutatja, miért tűri meg a Gonosz munkájának folytatását. A szervezett támadás Jehova bizonyságtevői ellen fokozódik s egyre mindnagyobb nyomást gyakorolnak a fölkentekre; de mivel Isten megígérte, hogy minden javára lesz azoknak, akik Istent szeretik és neki szolgálnak, jogosan remélhetik, hogy meg fogják érteni, miért tűri meg Jehova ezen üldöztetéseiket; emiatt teljes bizalommal tudakozzák az írásokat. „Mutasd meg nekünk, Uram, a te kegyelmedet és a te szabadításodat adjad mi nekünk! Hadd halljam meg, mit szól az Úr Isten; kétség nélkül békességet szól az ő népének és kegyeltjeinek, hogy vissza ne térjenek a bolondságra." (85. zsoltár 8, 9) A döntés órája eljött s csak az Úr nyujthat tökéletes békét és erőt népének. Miért mennek tehát a bástyára és nézelődnek? Nyilván amiatt, hogy figyelemmel kísérjék Jehova haderőinek mozdulatait a pusztulásra szánt álkereszténységgel szemben; tisztán akarnak látni és az alant állókat, főként a jonadábokat figyelmeztetni akarják. Ez a beszéd természetesen jelképi s a bástya a maradékot kimagasló, mennyei álláspontján mutatja be. E hűségesekhez beszél Jehova próféciája útján s tárja fel előttük villámai utján, amit ígéjében vigasztalásukra és reményük megerősítésére följegyeztetett.

⁶ Habakuk, a hasonmásban a maradék, tudni szeretné, mit válaszol Isten a feltett kérdésekre. Egyes fordítók ezt a szöveget a következőképp fordítják: „Mit fog felelni panaszomra" (Miniatür-f); „mit feleljek a velem perlekedőnek" (Leeser-f. A gonosz világ tényezői vitatják Jehova bizonyságtevőinek jogát, szabadságát és meghatalmazottságát bizonyságtevő munkájuk tekintetében. Jehova nem dorgálja bizonyságtevőit, mert hiszen az ő akarata szerint járnak el. De a „gonosz szolgának" vagy a „bűn emberének" nevezett osztály a római kat. hierárkia s a hasonlók perbe szállnak a maradékkal és támadják. Sátán ezen elámitottjai azzal vádolják Jehovát, hogy ő a felelős a világot sujtó nagy elnyomatásért; ez rágalmazás. amelyre a vigyázók osztálya, a hű maradék az írásnak megfelelően kell hogy feleljen. Sátán és Góg közegei Németországban, Kanadában, New Jerseyben és másutt is állandóan hevesebben támadják Jehova bizonyságtevőit s gonoszul bánnak velük. A hűségesek tudják, hogy a jog oldalán állnak s a bizonyságtevést kitartóan tovább végzik; mindazáltal szeretnék megérteni, miért nincs meggátolva az ellenség támadása. Jehova jelölte ki azon helyet, ahol feleletet fognak találni kérdésükre s azt is kijelölte, hogyan fognak feletet kapni. „Hogy megfelelhessek az engem gyalázónak, hiszen bizodalmam van a te ígédben! És az igazságnak beszédét se vedd el soha az én számtól, mert várom a te ítéleteidet." — 119. zsoltár 42, 43

⁷ Azok, akik lélekben és igazságban imádják Istent és Jézus Kristus nevében esedeznek hozzá, alkalmas időben kapnak feleletet kérdéseikre. „És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom nektek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nektek." (János 16 : 23) Mi most „azon a napon" élünk, Isten most azt akarja, hogy Jézus nevében esedezzünk hozzá. Habakuk megismerés után esedezett; s most a maradék, kit Habakuk példázott, Jehovától a prófécia föltárását kéri. „És felele nékem az Úr (Jehova) és mondá: Írd fel e látomást és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen." (Hab. 2 : 2) Amidőn Jehova válaszol, felelete mindenkor kielégítő és megerősítő. „Szent templomod felé hajolok s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért, mert minden neveden felül felmagasztalád a te beszédedet (ígéidet). Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál engem, lelkemben erő támadt." (138. zsoltár 2, 3) A maradék azon tény méltányolásában, hogy a próféciák segítésére és megerősítésére szólnak, bizalommal esedezik. „Ezt mondja az Úr, aki megteszi azt, az Úr; aki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, Úr (Jehova) az ő neve. Kiálts hozzám és megfelelek és nagy dolgokat mondok neked és megfoghatatlanokat, amelyeket nemtudsz. — Jeremiás 33 : 2, 3

⁸ A könyörgés teljesítésének előfeltétele, hogy az imádkozó fél teljesen híven ragaszkodjon Jehova Istenhez Jézus Krisztusban és magában bírja Isten beszédeit. Ha valaki oly beképzelt, magát bölcsnek tartja s azt hiszi, hogy lelki képességeinél fogva meg tudja magyarázni a próféciákat, nagyon dőre, mivel figyelmen kívül hagyja Isten útjait. Kétszínű vének felől mondja az Úr: „... Szólj velük és mondjad nekik: Ezt mondja az Úr Isten: Valaki az Izrael közül bálványait szivébe fölveszi és vétkének botránkozásait teszi orcája elé és megy a prófétához: én, az Úr, felelek meg annak énmagam által bálványainak sokasága miatt," (Ezékiel 14 : 4) Jehova az alázatosakat irányitja; alázatosak, akik nem tartják magukat okosaknak s nem állitják, hogy bölcsek az Úr próféciáinak megmagyarázására, hanem teljesen az Úrban bíznak és szorgalmasan igyekeznek akaratának felismerésére. „Igazságban járatja az alázatosokat, és az ő útjára tanítja meg az alázatosokat." — 25. zsoltár 9.

⁹ Jehova Habakuk prófétát nevének és ígéjének igazolásával kapcsolatos látomásának feljegyzésére utasította. Ugyancsak az igazolást illetőleg rendelte el Jehova Ésaiás prófétának: „És monda nékem az Úr: Végy magadnak egy nagy táblát és írd fel reá közönséges betükkel: siess zsákmányra és gyorsan prédára." (Ésaiás 8 : 1) Jeremiás prófétának is rövidesen Jeruzsálem bukása előtt parancsolta meg Jehova: „Végy elő egy könyvet és mind írd belé a szókat, amiket én szóltam neked az Izrael és Júda ellen és minden nemzet ellen, a

FEL

naptól fogva, amelyen szóltam néked a Jósiás ideje óta mind e napig... Térj vissza, végy magadnak más könyvet és írd belé, mind az előbbi szókat, amelyek az előbbi könyvekben valának, amelyeket Joakim a Júda királya megégetett." (Jeremiás 36 : 2, 28) „És végbeviszem azon a földön mindazokat, amiket szóltam felőle, mindazt, ami megvan írva e könyvben, amelyet prófétált Jeremiás az összes nemzetek felől." (Jeremiás 25 : 13) Ez a „megírott ítélet" az ördög és csatlósai ellen, kiket Isten rövidesen meg fog szüntetni (149. zsoltár 9) Amiképpen Jehova Habakuk prófétát látomásban részesítette, ígérte, hogy „ama napon" fölkentjeit is látomásban, illetve ismeretekben fogja részesíteni (Jóel 2 : 1, 28)) Jehova beteljesíti ígéretét.

[10] Jehova a látomás világos feljegyzésére utasította Habakuk prófétát. Ebből következik, hogy az idő bekövetkezése után Jehova felkentjei meg fogják érteni a látomást, mert oly világos lesz, hogy nem lehetnek felőle kétségben. Habakuk látomásának följegyzése nem vonatkozik oly térképekre vagy rajzokra, melyeket aztán „isteni tervnek" neveztek. Valamely rajz csupán olyasmit jelent, amit a készítője gondolatban elképzelt s rajz útján akart másokkal is megértetni. De amidőn ez a rajz nem födi a tényeket, azt jelenti, hogy készítője nem látott világosan. Most már tudjuk, hogy Isten akaratát senki sem láthatja világosan Isten arra kitűzött ideje előtt. Ezt a szöveget a Menge-fordítású Biblia így adja vissza: „rajzold fel világosan táblákra;" mert ezáltal a följegyzés tartósabb lesz, mintha papírra vagy pergamenre írnák. A följegyzésnek tartósnak kell lennie és a látszatkereszténység bukásáig meg kell őríztetnie. „Most menj, írd ezt táblára náluk és jegyezd föl könyvbe ezt, hogy megmaradjon az utolsó napra, bizonyságul örökre. Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiak, fiak, kik nem akarják hallani az Úr törvényét; kik ezt mondják a látóknak (prófétáknak): Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nekünk igazat, beszéljetek kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat. Hagyjátok el az utat, térjetek le már ez ösvényről, vigyétek el előlünk Izraelnek Szentjét!" (Ésaiás 30 : 8—11) Ez a prófécia a jelen tények szerint most alkalmazható s a följegyzett ítéletek főképp az álkereszténység ellen szólnak.

[11] A látomás nem titokban tartásra, hanem másokkal való közlés és kinyomatás végett adatott és egyszerű, könnyen megérthető stilusban szól. A hetedik „csapás" kitöltése után, 1928—ban történt, hogy Jehova feltárni kezdte földön levő hű gyermekei előtt, hogy nevének igazolása a legfontosabb. „A hetedik angyal trombitálása idejében beteljesül Isten titka, amint szolgáival, a prófétákkal közölte." Rövidesen azután, 1929-ben jelent meg az angol „Élet" c. könyv, amelyben annak okát is megnevezte az Úr, miért tűrte meg a gonoszságot vagy törvénytelenséget a földön, miért nem engedte meg a nép felvilágosítását a Gonosz romboló hatásáról, hanem teljes alkalmat nyujtott sátánnak fennhéjázó kihívásának bizonyítására, miután aztán a nagy pert egyszer s mindenkorra el fogja dönteni. Ekkor láttuk meg először, hogy sátán arra szólította volt fel Jehova Istent, mutasson oly embereket fel a földön, akik Istenhez való tökéletes ragaszkodásukat meg tudják őrizni; hogy Isten elfogadta ezt a kihívást s teljes alkalmat nyujtott sátánnak kihívásának igazolására. Így lett világos Isten akarata a felkentek előtt. Az Úr nyomban azután a „Prófécia" c. angol könyvvel ajándékozta meg népét, amely megmagyarázza, miért tűrte meg Isten a Gonoszt, valamint Ezékiel látomását Jehova szervezetét illetőleg és az ő igazolását is. Ezek nem valamely ember tehetsége vagy munkája folytán tisztázódtak, hanem Jehovától elhozott oly események útján, melyek régen följegyeztetett próféciáit beteljesítették.

[12] Hab. 2 : 2. utolsó része így szól: „Írd fel e látomást és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen." (Paralel-biblia szélj. „hogy gyorsan előhaladhasson, aki olvasni fogja") Ez nyilván azt jelenti, hogy amidőn a prf. látomás idejének teljesülése bekövetkezik, könnyen megtudják érteni, akik valóban ragaszkodnak Jehova Istenhez. Ez nemcsupán a jelen kor maradékára vonatkozik, hanem a jonadáb-osztályra is, amely Isten parancsát teljesítve, ezen a napon alázatra és igazságra törekszik. Az alázatosak most a prófécia tanulmányozásából és a látható, közismert eseményekből könnyen felismerhetik, megérthetik és megtudhatják, hogy Armageddon küszöbön áll. Akik ezt olvassák és megértik, másokkal is közölni tartoznak. A látomás jelentkezésekor, akik látják, kötelesek alkalmat nyujtani másoknak is, hogy tudomásul vegyék, megértsék s így Jehova nevét másokkal is megismertessék. Eljött tehát az idő, amidőn sietve közölni kell a világszerte duló nagy istentelenséget és Jehovával szemben elkövetett ellenségeskedést, valamint azt is, hogy megtorlásának ideje elérkezett. „Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az ő rendelete." (147. zsoltár 15) „A te parancsolataidnak útján járok, ha megvigasztalod az én szívemet." (119. zsoltár 32) Ez a járás sietést jelent; a prf. tehát arra mutat, hogy rövid az idő, mely alatt a munkának be kell fejeződnie.

[13] A próféta „látomása", amit most a maradék is lát, a Mindenható Isten nagy napjának csatájára vonatkozik, amely csatában Jehova neve becsülete fog tisztázódni; tehát pontosan megállapitott időről van szó. „Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet (angol ford. „a végén fog szólani"; Luther-f. „végül fog kiderülni"; Zürcher-f. „nem fog tévedni") és meg nem csal." (Hab. 2 : :3) A látomás Isten kitűzött idejében fog beteljesülni, amidőn röviden végez a gonoszsággal (Róma 9 : 28) Közvetlen előtte, illetve Jézus Krisztusnak a templomában való megjelenése és sátán szervezetének Armageddonkor való bukása közti időben van „az Isten országáról szóló evangélium" hirdetésének ideje; ezt a bizonyságtevést Jehova hű bizonyságtevőinek kell végezniök, kiket a világból neve számára kiválasz-

FEL

tott. (Máté 24 . 14, 21) Ezen idő alatt kell a büntetőparancsot a tényezőknek kikézbesíteni és a jóakaratu embereket figyelmeztetni. Az „ítélet" aztán a végén maga fog szólani, illetve tisztán és világosan kifejezésre fog jutni. A látomás a „vég" előtt tisztázódik Jehova bizonyságtevői előtt, máskülönben nem tudnák a nép tudomására juttatni. A „vége felé siet" kijelentés nemcsak arra mutat, hogy az idő végleg meg van állapítva, hanem arra is, hogy rövid és Jehova bizonyságtevőinek az Úrtól rcájuk bízott munka elvégzésével sietniök kell. Amidőn a figyelmeztetés elhangzott, mellyel a jóakaratú embereket figyelmeztetniök kell, következik „a vég". — Máté 24 : 21; Ezékiel 7 : 2—6.

[14] Isten kitűzött idejének bekövetkeztekor a látomás „nem csal meg". Illetve nem marad el a beteljesülése, a látomás nem fog hamis próféták képzelődésének minősülni, hanem oly világosnak bizonyul, hogy mindenkinek meg kell tudnia, hogy Jehova akaratának feltárulása az. Ez a látomás nem békére, hanem háborúra mutat, mégpedig az utolsó háborúra. (Ezékiel 13 : 4—16) Ez a Mindenható Isten nagy napjának csatája. Ma sokan vallják magukat Isten gyermekeinek, de az Armageddonról szóló szt. irati feljegyzéseket csak jelképieknek értelmezik, azt állitják, nem fog valóságos nyomor következni, s ha lesz is valami, az nem lesz rendkivüli jellegű. Senki se higyjen ily hamis prófétáknak! Közleményeit Jehova helyezte maradéka ajkára s a maradék nem hamis próféta, mely „hazugságokat beszél Jehova nevében". (Jeremiás 23 : 25—32) A maradék meg van győződve a látomás felől, nem kételkedik benne s tudatnia kell az arról szóló igazságot. A nyomor ideje 1914-ben kezdődött, 1918-ben Jehova megrövidítette a világháború megszüntetésével; a világháború vége és az utolsó armageddoni háború közt eltelő szünetben akaratának hirdetésére nyujtott alkalmat bizonyságtevőinek, mielőtt a teljes „vég" következik. A bizonyságtevés munkája egy bizonyos idő óta folyik, de az összes bizonyitékok amellett szólnak, hogy a „vég" nagyon közel van. 1918-ban „késés", illetve elhalasztódás következett, t. i. a világháború megszünésekor; de az utolsó háborúra nézve nem áll be késedelem. „Ha késik is (a beteljesülése), bízzál benne, mert eljön, el fog jönni, nem marad el." (Hab. 2 : 3) Nem fog késéssel érkezni, hanem a pontosan arra kitűzött időben; mégpedig akkor, amidőn a világi bölcsek „békét és biztonságot" fognak világszerte beharangozni. (Thess. I. 5 : 3) Itt az apostol Hab. prf. idézi. (Zsidók 10 : 36, 37) A jövendölés teljesülése nem marad el; de Jehova tisztán azt akarja, hogy a bizonyságtevés Armageddon előtt befejeződjön, s mialatt a maradék ezt a munkát (a bizonyságtevést) végzi, türelmesen kell várnia, azaz kötelességét nehéz körülmények közt is kitartóan, belső örömmel kell végeznie, tudván, hogy az Úrtól kijelölt úton jár, s hogy Ő a pajzsa és szabadítója. A látomás megértése nagy mértékben fokozni fogja a maradék erejét.

[15] A világháború megszünésekor sokan voltak a királyság örökösei, de azután bölcseknek képzelték magukat és visszautasitották az Úrtól népe részére kinált táplálékot. Igy szóltak — s mind e mai napig is igy szólnak — „az Úr nem jött el templomához", emiatt nem is akarnak részt venni a bizonyságtevésnek nevezett munkában. Erre az osztályra utalva, mondja a prófécia: „Ime, felfuvalkodott, nem igaz ő benne (a felfuvalkodottban) az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él". — Hab. 2 · 4.

[16] Pál apostol ezt a szöveget a Szeptuaginta bibliafordításból szószerint a következőképp idézi: „Aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem." (Zsidók 10 : 38) E szerint ez a prófécia a „bűn emberre", illetve a „gonosz szolgára" vonatkozik; mert ennek az osztálynak tagjai lázadtak föl és vonultak vissza, mivel magukat fontosaknak képzelték s nem őszinték és becsületesek Jehovával és királyával szemben. Ezek a törvénytiprók gyakorolják „Szamária bűnét". Habár az Úr tisztázta a látomást, az önfejüek nem akarják elfogadni. Nemcsupán nem akarnak előrehaladni s nem akarnak beszélni róla mások előtt, de még támadják is Jehova bizonyságtevőit, amidőn azok bizonyságot akarnak tenni a látomásról. Igy támadnak az elvetemültek az Istentől származó üzenet ellen. — Thess. 2 : 4.

[17] A gonosz szolga-osztály élesen szembeszáll a hű maradékkal, akire a szöveg köv. része vonatkozik: „az igaz pedig az ő hite által él"; Menge-f. „hű kitartása által"; Paralel, angol-f. „hűsége, kitartása által". Az igazak, akik az igazság pálástja alá gyüjtettek, nem vonulnak vissza a csatasorból, hanem örömük telik Jehova parancsainak teljesítésében, miket Jézus Krisztus utján osztogat. (Ésaiás 61 : 10) A „bűn ember" vagy a „gonosz szolga" osztálya ellenben pusztulására hátrál meg. A „hű szolgáról", illetve a maradékról mondja az apostol: „De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elvesszünk hanem hitei, hogy életet nyerjünk." (Zsid. 10 : 39) Csak az fog élni. aki megőrzi Isten iránti hűségét; mások elpusztulnak. (145. zsoltár 20) A hit vagy a hűség a Jehova Isten előtt való ártatlanság megőrzését jelenti; az ördög szervezetének semilyen ágával sem jelent megalkuvást, Isten akaratának buzgó tanulmányozását jelenti, valamint az ő parancsainak örömteljes megtartását. A hű maradék örömmel táplálkozik a Jehova kegyelméből részére készitett eledelből; az ellenségtől a hívekre következő üldözésekre való tekintet nélkül fejlődik erejében, Jehova nevének és országának hirdetését végzi.

[18] A kereszténység fölött uralkodó káros elemek, t. i. politikai, felekezeti és gazdasági csoportok közvetlenül Góg, sátán főtisztviselőjének felügyelete alatt állnak. Ezek a tényezők Babilon borától ittasak. Ezekről irja Habakuk próféta: „Valóban miként a bor megcsal, olyan a felgerjedő férfi és nincsen nyugalma; úgy tátja száját mint a seol és olyan mint a halál; telhetetlen és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet." (Hab. 2 : 5; angol-f.)

FEL

Ezek az emberek hatalmukban gyönyörködnek mint borban. Ez a sátáni szervezet öröme, ez Babilon bora. (Jel. 17 : 2; 18 : 3) Jól példázzák ezt az amerikai alkoholtilalom alatt titokban gyártott és terjesztett italok, melyekben több volt a méreg, mint egyéb. E tényezőknek abban telik örömük, hogy azon alakulat által akarnak uralkodni, melyet a „szenthelyre állítottak, ahol annak semmi keresni valója sincs." (Máté 24 : 15) A látszatkereszténység tényezői gőgösek, felfuvalkodtak és bitorlók; Babilon borától részegek, emiatt szállnak szembe Istennel. Ennek a társaságnak nincs nyugalma; nem tudnak csak a saját ügyükkel törődni, hanem rablóhadjáratokra vetemednek, kifosztják azokat, akik nem oly imperialisták, mint ők. Góg szőtte és vezeti az összeesküvést; a világ ezen tényezőit is belevonta az összeesküvésbe és lerészegítette; ezek hozzácsatlakoztak a Jehova bizonyságtevői elleni támadáshoz, amint Ézékiel próféta előre megjósolta. (Ezékiel 38 : 10—13) Góg elámított csatlósaival mindenkit támadni akar, aki Jehova Istennek szolgál. A maradék tehát ezek részéről csak ellenségeskedésekre számithat.

[19] A jövendölés itt sátán hordájának kapzsiságát mutatja. T. i. a próféta így szól: „Kitátja száját mint a seol." Góg és földi tényezőinek kapzsisága sohasem elégíthető ki, mert állandóan nagyobb hatalomra és önkielégülésre vágyakoznak. „Mint a sír és a pokol meg nem elégednek; úgy az embernek szemei meg nem elégednek." (Példb. 27 : 20) Uralmuk gyakorlása halált okoz, mindenkire kiterjedő hatalomvágyuk a halálnak mindenkire kiterjedő hatalmához hasonlít. (Róma 5 : 12, 14) Nem elégíthetők ki, mivel a sátántól eredő „testi vágyakkal, a szem kívánságaival és az élet kevélységével" vannak betelve. (János I. 2 : 16) Állandó törekvésük a népek és nemzetek magukhoz gyüjtésére irányul, kiket teljesen a tényező hatalmak alá akarnak vetni. A látszatkereszténység tényezői ma nyilván ily szándékot táplálnak magukban. Imperialista hatalomvágy, tól vannak áthatva és Gógnak, az ördög hadvezérének vezetése alatt a Felséges szentei ellen vonulnak. (Jelenések 13 : 7, 8) Most szemünk láttára játszódik le mindaz, amit a próféta a régi időkben feljegyzett. Mivel most a látomás értelmében részesültünk, Jehova bizonyságtevői üldözésének oka is tisztázódik és világos s véglegesen bizonyított, hogy Armageddon csatája közel van.

Jaj

[20] A próféta itt ötször idézi sátán szervezetére, főképp a látszat kereszténység tényezőire elkövetkező „jajt". Ezeket a jajokat nem az ördög bocsátja a népekre és nemzetekre Istentől való eltérítésük céljából; ezek a „jajok" Jehova azon régi időkben följegyzett ítéleteivel azonosak, melyeket büntetésképpen bocsát az ellenséges szervezetekre, s amiket a Felséges szolgái útján előre jelzett. Ezek a „jajok" Jehovától erednek; Ő bocsátja azokat sátán szervezetére, Armageddonkor érik el tetőpontjukat. „Avagy nem költenek-é ezek mindnyájan példabeszédet róla és találós mesét reá, mondván: Jaj annak, aki rakásra gyüjti, ami nem az övé! De meddig? És aki adósággal terheli magát?" — Hab. 2 : 6.

[21] Az ördög eszközeivel mindenkor olyasmit tesz, amivel a népet a tényállással szemben megvakíthatja. Napjainkban alig lehet hízelgő nyilatkozatokat hallani a nagytőkéről, hivatásos politikusok részéről; ezek a politikusok elsősorban szavazóik támogatását akarják magukuak tovább is megtartani; de ily irányu kritikájuk mindazáltal „szentelt vizzel" azonos. Kijelentéseikkel csupán a népet áltatják s ez sikerül is mindaddig, amig azok a hivatásos politikusok helyeiken maradhatnak. A hitetlenek azonkívül nagy mértékben kritizálják a politikusokat és felekezeti vezetőket; de ezek a kritikusok sem tesznek semmit isteni álláspontból. Többen, akik folytonosan sátán szervezetéről beszélnek, állhatatosan kitartanak mellette és tűrik, hogy felettük uralkodjon. Így tehát nem ezek „költenek példabeszédet vagy gúnydalt" róla.

[22] Ki költ tehát példabeszédet vagy találómesét sátánról és jelenti neki a „jajt"? Ezt a találós mesét Jehova Igéje tartalmazza s azt az ő hívei, Jehova bizonyságtevői ismertetik; a jóakaratu emberek is Jehova bizonyságtevőitől értesülnek róla és csatlakoznak az igazság hirdetéséhez. Egy másik próféta így szól: „És gúnydalt mondol Babilon királya felett." (Ésaiás 14 : 3, 4) Ezeket a „jajokat" Isten rövidesen sátán szervezetére bocsátja; akik szeretik Jehovát és neki szolgálnak, kell hogy tudassák ezeket rövidesen Armageddon előtt. Sátán szervezete erődítményeket emelt, nagy vagyont gyüjtött, amit a szegények elnyomására használ. (Zakariás 9 : 3) Ugyanígy bántak a midiániták Izraellel Gedeon napjaiban s Gedeon azután következő csatája Armageddon csatáját példázza. Most Góg az imperializmus főügynöke, illetve korlátlan diktátora s a látszatkereszténység azon hatalomvágyó imperialistái, akik diktatúrát gyakorolnak, rövidesen keservesen végzik befutásukat. „Aki elnyomja a szegényt, hogy szaporítsa az ő marháját; aki ád a gazdagnak, végre szűkölködésre jut." (Példb. 22 : 16) „Aki a szegényt elnyomja s így remél megvagyonosodni, egy nálanál gazdagabbnak kell adóznia a végül elpusztul." (Katolikus-ford. szerint) Isten tehát a gúnydal megkezdésére utasítja bizonyságtevőit, hogy a világ imperialista tényezőivel és az ördög szervezetének más tagjaival is közöljék: „Jaj neki!" Kiről szól ez a „jaj"? Száma „hatszázhatvanhat". „Emberi szám." (Jel. 13 : 18) Ez a tökéletlenség számjegye és sátán szervezetének látható, állatias tényezőit jeleníti meg, nevezetesen: politikai, gazdasági és felekezeti oly tényezőket, kik a világ nemzeteit elnyomják.

[23] Amint köztudomású dolog, sátán szervezete elharácsolta a mások birtokát; főképp 1914 után, viszont a nép terheit jobban fokozta. Amint mindenki tudja, a világháború alatt ez volt a jelszavuk: „A háború a demokráciát fogja világszerte

FEL

biztosítani", de ez ámításnak bizonyult, sőt elvetemült ámítás volt, mellyel a népet megvakították, mialatt sátán bandája annál erősebb vasmarokkal fojtogatta a nemzetek torkát. A próféta az első „jajjal" kapcsolatban kiáltja: „De meddig?" Illetve, meddig fog ez még így folyni? Mire így felel: Immár csak rövid ideig, mert Jehova napjának harca közelg. Emiatt mondja az Úr bizonyságtevője: „Legyetek türelemmel, testvérek!" (Jakab 5 : 7) Ez a gúnydal arról is beszél, hogy akkor lesznek, akik „adóssággal terhelik magukat". S tényleg, sátán szervezetének elemei óriási adósságokkal terhelték meg magukat és értéktelen kötelezettségekkel, mégpedig azáltal, hogy hatalmi tényezők lehetetlenségeket ígértek a népeknek s ezen ígéreteik folytán magukhoz ragadták a világ vagyonát s érte csak rabszolgabérrel kárpotólják őket.

[24] Ezek a tényezők a vagyontermelő népet becsapták; az Istentől ajándékul nyert dolgokért megdolgoztatják; jogaitól, jogos tulajdonától megfosztották; így terhelték meg magukat ezek a tényezők adóssággal, amit sohasem tudnak megfizetni; emiatt tart leszámolást velük Isten az armageddoni ütközetkor. (Jakab 5 : 1—6) E tényezőknek főképp 1914 után tanusított eljárása s minden látható esemény e prófécia beteljesülését mutatja. A látszatkereszténység tényezői az Isten törvényével teljesen ellenkező úton jártak, erről áll megirva: „Avagy nem támadnak-é hirtelen, akik téged mardosnak és nem serkennek-é fel, akik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nekik." (Hab. 2 : 7) Ez nem a kizsákmányolt és elnyomott nép felkelését jelenti az elnyomókkal szemben; mert a nép tehetetlen, nem tud segíteni magán. Akik feltámadnak, Jehova pártján foglalnak állást s az ő szolgálatát teljesítik, ez a felkent maradék és a jonadáb osztály. Isten napja hirtelen köszönt a világra, amidőn leszámolást tart, mivel a kereszténység tényezői nem hallgattak a figyelmeztetésre (Lukács 21 : 34, 35) Ezért mondja Hab.: „mardosni fognak" (a héber szöveg értelme szerint ez a szó uzsorakamattal azonos gondolatot is jelent). Ezt a hében szót „szurkálásnak" (kígyómarásnak) is lehetne fordítani. Ez a Jelenések 9 : 19-ben előforduló „kigyóhoz hasonló farokkal", amely mardosni fog, azonos jelentőségű. (Jel. 18 : 6, 8) Ezek „hirtelen támadnak" (Rotherham-f. „hirtelen működnek") „felserkennek, hogy mardossanak". Az „utolsó hét csapás", melyek csupán bejelentik Jehova közelgő csatáját, mardossák és kínozzák az istentelen tényezőket. (Jelenések 16 : 17, 19; Ésaiás 28 : 18, 19) Az armageddoni ütközetben az Úr seregei zsákmányul ejtik a látszatkereszténységet. — 68. zsoltár 12.

[25] Miért jelentik be ezt a jajt, Isten prófétája, s később az ő bizonyságtevői? Jehova prófétája megmagyarázza: „Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi nemzetek (egyes forditások szerint: a megmaradt nemzetek; a népek maradéka) az emberek véréért és az országok, városok és minden bennük lakozók ellen való erőszaktételért." (Hab. 2 : 8) Sátán szervezete kifosztotta a nemzeteket s a világháború alatt és után Góg földi ügynökeivel mindent elkövetett Jehova maradékának, illetve a nemzetek közül választott népének kifosztására, elpusztítására s így akarta meggátolni nemzetalakulásukat. Most azonban a maradék látni fogja, hogyan fosztja és pusztítja el Isten láthatatlan hadereje sátán szervezetét. Ennek a Jehova mellett állástfoglaló jonadáb-osztály is hasznát fogja látni, amely osztály engedelmesen teljesíti Isten parancsait. Ezek lettek elpecsételve homlokaikon, hogy a nagy armageddoni ütközetben megkíméltessenek. (Kir. II. 10 : 15, 16; Ezékiel 9 : 1—7; Sofoniás 2 : 2, 3) Sátán hordája elpusztul és kifosztatik. „Jaj néked pusztító (sátán szervezete) és el nem pusztított, te csalárd, akit még meg nem csaltak! Ha bevégzed a pusztítást (időd leteltével) el fogsz pusztíttattatni; ha készen leszel csalárdságoddal, téged fognak megcsalni... akkor sok rablott prédát osztnak, még a sánták is zsákmányt vetnek." — Ésaiás 33 : 1, 23; Jer. 50 : 10; Krón. II. 20 : 25.

[27] A látszatkereszténység megszünésének másik oka a „vérontás", „az emberek vére." Ezek szándékosan, gonoszságból szegték meg az „örökszövetséget" kegyetlen és felesleges vérontásuk által. (Mózes I. 9 : 1—6; Ésaiás 24 : 5) Sátán társa, illetve gonosz szervezete „a szentek vérétől részeg" s minden meggyilkolt vérétől; a Mindenható Isten nagy napján ezt a gonosz hordát fogja megszüntetni. (Jel. 17 : 6; 18 : 24; Kir. II. 9 : 7, 8) Ennek bizonyitékául irta Isten prófétája: „Mert imé, az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak (a gonosz tényezők) álnokságát s felmutatja a föld a vért és el nem fedi megöletteit többé." (Ésaiás 26 : 21) „Ujjongjatok nemzetek, ti Ő népe! Mert Ő megtorolja az Ő szolgáinak vérét, bosszút áli az Ő ellenségein; földjének és népének megbocsát." — Mózes V. 32 : 43

[28] A megsemmisítő pusztulás másik oka az „országokon" elkövetett erőszak. Itt az „ország" (föld) Isten népét jelenti, Júda példázza. 1918-tól a jelen ideig fokozódott az Isten népével szemben elkövetett erőszak. Jehova bizonyságtevőivel szemben elkövetett erőszakosság Németországban, Kanadában, New Jerseyben és Amerikának más részein is tovább tart. Isten városa vagy szervezete „Sion", ezt most a maradék képviseli a földön; Egyiptom, illetve az ördög látható szervezete a Sionon elkövetett erőszakosságáért fog kifosztatni. Egyiptom (uralkodó hatalma gazdasági, politikai és felekezeti elemekből állt (pusztasággá — és Edom) a magukat Isten szolgáinak valló, áruló atyafiak sivataggá lesznek a Júda fiain (Jehova hű szolgáin) elkövetett erőszak miatt, mivel földjükön (Egyiptom és Edom) ártatlan vért ontottak." (Jóel 3 : 19) Jézusnak földi szolgálatától kezdve mind mostanig „erőszakot követtek el a mennyeknek országán" (Máté 11 : 12) Ez a számla Armageddonkor fog kiegyenlítődni. „Babilon is elesik, Izrael megölettjei,

FEL

amint Babilonban is elhullottak az egész föld megölettjei." — Jeremiás 51 : 49

Második jaj

[29] A prófécia a második „jajban" sorolja fel s emlékezteti törvényszegéseire az álkereszténységet: „Jaj annak, aki bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészkét, hogy megszabadulhasson a gonosz (sorscsapás) hatalma elől!" (Hab. 2 : 9) A „bűnös szerzemény" törvényszegés, mit az álkereszténység (gyakran) elkövetett; Joákim királyban van példázva, akit Jeruzsálem pusztulása előtt 11 évvel fosztottak meg trónjától. Ez a jövendölés főképp sátán szervezetének látható elemeire vonatkozik. Ezek évszázadokon át csaltak s így sok bajt és nyomort zúdítottak a népekre. Ezek jogtalanul mások tulajdonára áhítozva, önzéstől indítva, törvénytelen céljaik elérésére ámítás és erőszak eszközeivel éltek. Ezekről mondja Isten: „Jaj annak, aki hamisan építi házát, felházait pedig álnokul; aki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat és munkájának bérét neki meg nem adja. Aki ezt mondja: Nagy házat építek magamnak és tágas felházakat (emeleteket) és ablakait kiszélesíti és cédrusfával béleli meg és megfesti cinóberrel. Király vagy-é azért, hogy cédrus után kívánkozol? A te atyád nem evett és ivott-é? De igazságot és méltányosságot cselekedett, azért jó dolga volt. Igazságosan ítélte a szegényt és a nyomorultat, azért jó volt dolga. Nem ez-é az igaz ismeret felőlem? azt mondja az Úr! De a te szemeid és a te szíved csak a nyereségre vágynak és az ártatlan vérére és ragadozásra és erőszak elkövetésére. Azért ezt mondja az Úr Joákimnak, Jósiás, Júda királya fiának: Nem siratják őt: jaj atyám! Jaj húgom! nem siratják őt: Jaj uram! Jaj az ő dicsőségének! Úgy temetik el mint a szamarat, kivonják és elvetik Jeruzsálem kapuin kívül." — Jeremiás 22 : 13—19

[30] Izrael uralkodói a kereszténység tényezőit példázzák, ezekről írta Isten prófétája: „Ímé, Izrael fejedelmei (a látszatker. gonosz tényezői) kiki az ő tehetsége szerint azon volt benned, hogy vért ontsanak. Apát és anyát megutáltak te benned, a jövevényen (idegenen) nyomorgatást cselekedtek te közepetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned. Ajándékokat vettek fel benned a vérontásra, uzsorát és kamatot szedtek s nyerkedtél felebarátaidon csalárdsággal s én rólam elfelejtkeztél, ezt mondja az Úr-Isten. És ímé összecsapom tenyeremet nyereségeden, amelyet csináltál és a vérontásokan, melyek lőnek te benned. Előljárói ő közepette mint a ragadományt ragadozó farkasok; vért ontani, a lelkeket elveszíteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel." — Ezékiel 22 : 6, 12, 13, 27.

[31] A próféta e szavai tisztán jellemzik a látszatkereszténység bizonyos elemei és tényezői elvetemültségét, miket a néppel szemben elkövettek. A nyerészkedés kegyetlen, becstelen és kapzsi haracsolásának egyik főtényezője a római kat. hierárkia. Káros befolyása csak töredéke az önző meggazdagodásra irányuló szívtelen vállalkozásinak, sokféleképpen gyakorolta gonoszságait, hogy néhány embert oly vagyonok birtokába segítsen, amihez semmi joguk nem volt. Ez a felekezeti banda Mexikóban a népet éveken át kifosztotta s így a pápának évente mintegy harminc millió dollárt küldött. Ezt mindaddig így űzte, amig Mexikóban a jobb belátású elemek ellene keltek. Most pedig, mivel ott a római kat. hierárkia nem garázdálkodhatik tovább is úgy, mint régebben, Amerikában nagy lármát csapnak (ezek a papok) s így akarnak arra bírni bizonyos politikusokat, lépjenek közbe Mexikóban s vigyék keresztül, hogy ezek a kegyetlen felekezeti elemek tovább végezhessék garázdálkodásakat. Ugyanezek a haszonvágyók, hatalomvágyók és tisztesség nélkül valók hevesebben üldözik Amerikában is Jehova bizonyságtevőit, mivel azok (Jehova bizonyságtevői) az igazságot róluk is egyenesen kimondják. Ezek a papok nem törődnek híveik jólétével. Csak a saját, önző és jogtalan hasznukat keresik. Ezekről mondta Jeremiás Jehova prófétája: „Kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magukat; a prófétától fogva a papig, mindnyájan csalárdságot űznek." (Jeremiás 6 : 13) Találóan írja le őket Isten prófétája: „Ezek ebek, telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a maguk útjára tértek, kiki nyeresége után, mind együtt." (Ésaiás 56 : 11) Ez a felekezeti elem is részes az emberiség jóléte ellen irányuló összeesküvésben és becsapásban. Főképp a római kat. hierárkia keze van benne világszerte a nemzetek kizsákmányolásában; de ezen ördögi szervezet vége közel van, erről írta Jehova prófétája. „Ó te, ki lakozol a nagy vizek mellett, akinek kincsed temérdek, eljött a te véged és a te rablásod határa!" — Jeremiás 51 : 13.

[32] A kegyetlen, szemérmetlen és kapzsi erőcsoportok azt gondolták, teljesen elkerülhetik a büntetést; azért építették fel szervezetüket, hogy „magukat megmentsék a bajtól." A „baj" vagy „gonosz" itt a gonosztevőkre szakadó bajt (büntetést) jelenti; ez a baj Jehovától származik reájuk. (Ámos 3 : 6) Nem marad el s a látszatker. minden gonosz ágára, minden nemzetnél elkövetkezik papságuk és nyájuk előkelői, illetve tényező elemeik nem fognak megmenekülni. (Jeremiás 25 : 32—36) Akkor semmit sem használ ezen kapzsiaknak, ha így szólnak: „Avagy nincsen-é közöttünk az Úr? Nem következik mi reánk veszedelem!" (Mikeás 3 : 11) A római kat. hierárkiáa s azok, akiket elámított, most még állandóan gyakorolják elvetemültségüket azon állitással, hogy a Mindenható Isten minden büntetésétől mentesítve vannak. Mialatt ezek így beszélnek, Jehova bizonyságtevőinek kötelességük, hogy az Armageddon közelségéről és a csata kimeneteléről szóló igazságokat a nép tudomására adják. A bizonyságtevés végzése alatt ez a papság összeesküvő és más társaihoz így szól: „Semmi sem szakadhat reánk; ne hallgassatok Jehova bizonyságtevőinek fecsegéseire!" — Jehova bizonyságtevői azonban tá-

FEL

maszkodjanak teljesen Isten Igéjére, mit bátorításukra adott, amely az elvetemültekről és kapzsiakról így szól: „Megtagadták az Urat s azt mondják: nincsen Ő és nem jöhet reánk veszedelem; sem fegyvert, sem éhséget nem látunk! A próféták is széllé lesznek és nem lesz, aki beszéljen bennök; így esik az Ő dolguk. Azért ezt mondja az Úr, a Seregeknek Istene: Miután ti ilyen szóval szóltatok: imé tűzzé teszem az én igéimet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megeméssze őket." (Jer. 5 : 12—14) A látszatkeresztény kapzsi tényezőelemei sokféle ravasz fogással szereztek tiszteletet maguknak; ezért mondja a próféta: „Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását és bűnössé tetted lelkedet." (Hab. 2 : 10) Sok gonosz tervet szőttek Jehova azon bizonyságtevőinek elpusztítására, akik őszintén hirdetik Isten Igéjét. Góg, csatlósaival, mivel ezek a bizonyságtevők Isten országát hirdetik, ravasz cselszövést szőtt elpusztításukra. (83. zsoltár 4) Sátán szervezetének ezen önzői ezzel Baál ruháit öltötték magukra s így teszik magukat a pusztulásra felismerhetővé. Bűnt követtek el és meg kell halniok. — Ezékiel 18 : 4, 20

[33] A látszatker. e tényezői szervezeteiket kapzsiságukban önös haszon halmozására létesítették, de létesítményeik alkatelemei a közel jövőben felkiáltanak ellenük. „Mert a kő is ellened kiált a falból és a gerenda a faalkotmányból visszhangoz néki." (Hab. 2 : 11) Ennek az épületnek kövei elnyomatást és vért példáznak. Amiképpen Ábel vére az égre kiáltott a földről, fog felkiáltani az elnyomottak vére a diktátorok ellen. (Mózes I. 4 : 10) Jehova meghallja ezt a kiáltást és az épület leomlik. (Mózes II. 22 : 27; Jakab 5 : 4) Azon intézmény vagy épitmény minden része, mit a gonosz tényezők létesítettek, fertőzött, s habár az emberek előtt nagy tekintélynek is örvend, a Mindenható Isten előtt utálatos. — Lukács 16 : 14, 15

[34] A látszatkereszténység behunyta szemét és bedugta fülét Isten Igéjével szemben. Ez a diktátorai utján létesített és kikényszerített törvények utján mindenzokat meg akarja ölni, akik Isten országának igazságait hirdetik. Önzésük és kapzsiságuk szelleme sátán szelleme; ily önző és gonosz szándékoktól vezérelve, ezek nem engedik meg a rádió használatát Isten beszéde igazságainak tolmácsolására, sőt az Isten országáról szóló könyveket is indexre teszik s így a népet megfosztják tőle. Így akarja a hitszegő kereszténység megerősíteni házának falait és hangfogókkal elzárni Isten igazságával szemben. De most ezen épület falai felkiáltanak, Jehova meghallja kiáltásukat és ítéletének végrehajtója utján megsemmisiti az elnyomókat. Mitsem fog használni nekik terrorhadseregük, hanem ez is ellenük fog bizonyítani, miként megrozsdázott pénzük és aranyuk. (Jakab 5 : 3) Jehova még a köveket is meg tudja szólaltatni. — Lukács 19 : 40

[35] Most gondoljanak arra Jehova bizonyságtevői és az igazságot szerető minden jonadáb, hogy a felszabadulás napja közel van és sátán csatlósaival együtt most emiatt tesz meg mindent amit tud azokkal szemben, akik Isten és az ő igazságos országa mellett foglalnak állást. Ezek a régen feljegyzett próféciák Isten híveinek vigaszára irattak le; most pedig Isten népének oktatására, segítésére és megrősítésére feltárulnak. Most eljött a nap, amidőn ezeknek a „jajoknak" el kell sekre kell tehát elkészülve lennünk. Az Úr napról napra bőségesebben árasztja népére értékes szavainak áldásait. Kell még ennél több az Úrban és az ő hatalmának erejében való megszilárdulásodhoz? Igen, még több is fog származni részedre.

hangzaniok sátán szervezetével szemben. Ez nyomasztó idő, az ellenség részéről heves üldöztetés

Kérdések

1. Jehova szerint, kit fog bölcseséggel és leiki értelemmel akaratának felismerésében részesiteni?
2, 3. Miképp mutatja e prf. II. fej 1. verse, kit példáz Habakuk? Miképp tisztázzák vonatkozó szövegek a maradék küldetését s Jehovának abban kifejezésre jutó akaratát, hogy most azáltal részesiti népét szerető jóságában, hogy felvilágositir es figyelmezteti?
4, 5. Mely időre és körülményekre vonatkozik Habakuk őrállása? Mire mutatnak más szövegek a maradékra bizott őrállói kötelességek természetét és célját illetőleg?
6—8. Ird le azon helyzetet, mely feleletet óhajtott a „dorgáló szavaira"! Hol található meg ez a felelet? Kitől nyerhetjük? Hogyan? Mily feltételek alatt?
9, 10. Hasonlitsd ossze Jehovának Habakukhoz intézett parancsát (2. vers) az Ésaiáshoz (8 : 1) és a Jeremiáshoz (36 : 2, 28) intézettel s hogy miképp, hogyan s miért kellett feljegyezni azokat:
11, 12. Mutasd ki, megtörtént a feljegyzése és olvasása? Alkalmazd a jelenre „menekülj ön, aki olvasni fogja"!
13, 14. Magyarázd meg és alkalmazd: a) „A látás még bizonyos időre szól"; b) „a vége felé siet és meg nem csal"; c) „ha késik, varjad, mert eljön, nem fog elmaradni"!
15—17. Mily helyzetre szól a prf. szó, mit a 4. vers első része jegyez föl? Mire szól az utolsó része?
18, 19. Mutasd ki a 5. vers teljesülését!
20—24. Ki kezdi el a „gunydalt"? Ki ellen s miként? Ki gyüjti azt össze, ami nem az ő tulajdona volt és terheli meg magát adóssággal"? Hogyan? Mi képezi az itt emlitett „jajt"? Hogyan, ki és miért hirdeti azt?
25, 26. Alkalmazd a 7. verset megerősitő szövegekkel! Mutasd ki irások alapján, mi inditotta e „jaj" mondását!
27, 28. Mutasd ki szövegekkel s a helyzet alapján, hogyan jelezte előre Habakuk miért következik ily pusztulást okozo „jaj" az alkereszténységre!
29—31. Mi inditotta a más dik „jaj" mondására? Mit magyaráz meg Jehova Ésaiás, Jeremiás és Ezékiel utján az elnyomókról? Mutasd ki, mikor teljesülnek ezen próféciák!
32. Magyarázd meg, miért reméllk, hogy nem következik baj a gonosz tényezőkre, jól lehet kapzsiságot és elvetemültségeket gyakorolnak! Nyilván mi az oka ennek, miért adja bizonyságtevői tudtára Jehova a próféciákat, főképp azokat, melyek az álkereszténység helyzetét világitják meg?
33. Mit jegyez föl előre a 11. vers?
34, 35. Mily helyzet az, mire nézve „az Irás most vigaszt" nyujt s mily kiváltság és felelősség jár együtt e próféciák megértésével?

FEL

Ismeret gyűjtés

III. rész.

JEHOVA magához gyüjtötte a kegyeseket és a királyság szövetségébe befogadta. Így választott népet a maga nevének az emberiség közül; most ezt a népet templomi állapotba gyüjti, ahol Jézus Krisztus útján oktatja. A maradék a templomban e tanitásban elsősorban a saját felfrissitésére és megerősödésére részesül, azután az Úr elküldi, hogy hirdesse, amit tanult s így Jehova nevéről és országáról bizonyságot tegyen. Ez az igazolás napja; Jehova bizonyságtevői tudtul kell hogy adják „Istenünk megtorlásának napját". Mivel ez a küldetésük, nem menthetik ki magukat, ha azt elmulasztják. (Ésaiás 61 : 2) De ha küldetésüket emberektől és az Ördögtől való félelem nélkül bátran teljesítik, ezzel hitüket és Isten és országa iránti szeretetüket fejezik ki. — János I. 4 : 17, 18.

Harmadik jaj

[9] A Habakukban példázott maradék őrhelyén és a Felséges rejtekében most a harmadik „jajt" adja tudtul, melyet Jehova Sátán szervezetére vonatkozólag kijelentett: „Jaj annak, aki várost (hébrerül: „Ir", és szervezetet példáz) épit vérengzéssel és aki várat emel álnoksággal." (Hab. 2:12) Az elsőnek épült várost igazságtalanul ontott embervérrel fertőzték meg. „És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada méhében és szülé Hánokhot. És épite várost és nevezé azt az ő fiának nevéről Hánókhnak." — Mózes I. 4 : 17.

[10] A „városnak" forditott héber „ir"-szó őrség által őrzött várost jelent. Kain az ördöghöz pártolt s annak vezetése alatt épitette városát. A vízözön után Sátán hozzáfogott földi szervezetének emberek előtt látható vezető és városépitő gyanánt. (Mózes I. 10 : 9—12) Ezek a városok vannak elsőknek emlitve a vízözön után.

[11] Ábrahámnak Isten megigérte, hogy az ő ivadékában fogja a föld minden nemzetségeit megáldani. Ábrahám sátán épitkezéseivel szemben nem müködött közre városok épitésében. „Mert várja vala az alapokkal biró várost, melynek épitője és alkotója az Isten." Ábrahám és fiai, Izsák és Jákób „jobb után vágyódtak (sátán szervezeténél), tudniillik mennyei után; azért nem szégyenli őket az Isten ,hogy Istenüknek neveztessék, mert készitett nekik várost." (Zsidók 11 : 10, 16) Ezek a hűségesek Isten szervezetének részeseivé lesznek és igazságosan fognak szolgálni a népnek a nagy Messiás uralkodása alatt. Amiképpen Izrael Isten népének vallotta magát, a mai kereszténység is Isten választottjának nevezi magát; de ezt a keresztényinek nevezett világot is jogtiprás, csalás, ámitás, igazságtalanság és vérontás útján épitették; erről a szervezetről mondja Isten prófétája: „Akik vérrel épititek Siont (a látszatker. szervezeteit) és Jeruzsálemet hamissággal." .(Mikeás 3: :10) Isten Ezékiel prf. útján mondja: „Jaj a vérontó városnak! a fazéknak, amelynek rozsdája benne van és rozsdája nem ment le róla... Mert vére ott van közepében... Jaj a vérontó városnak; én is (Jehova) nagy máglyát rakok." — Ezékiel 24 : 6—9.

[12] Ezt a nagy várost (a látszatker. világot) bűnös kereskedéssel (Ezékiel 28 : 18) építették; gazdasági ága a legfőbb támasza e szervezetnek vagy városnak. Lelkiismeretlen politikusok a kereskedelemnek kedvező törvények hozása utján segitettek épitkezésén, kétszínű klérus megszentelte azon hamis állitás hangoztatásával, hogy ez az épület teljesen Isten akarata szerint való. Mivel az istentelen szervezet ámitással, igazságtalan tervezgetésekkel, hóditásokkal, elnyomatással, rablással és vérontással épült, Sodoma és Gomorrha büntetésére méltó; Isten el is határozta megszüntetését. Sodoma és Gomorrha tűz általi pusztulása ennek teljes pusztulását példázta.

[13] E jövendölésnek az „utolsó napokban" való teljesülését bizonyitja a „Seregek Ura" kitétele is, mert ez a név mindenkor mint nagy hadvezért tünteti fel Jehova Istent. „Avagy ime, nem a Seregek Urától van-é ez, hogy a népek tűznek épitenek és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?" — Hab. 2 : 13.

[14] A prófécia e „tűze" nem jelenti a mostani gazdasági válságot, inséget és járványokat, sem hasonló eseményeket, mivel ezek alól kivételt képeznek bizonyos hatalmak. A Seregek Urának tüze ellenben az ő „haragjának egész heve" s azzal Sátán egész szervezetét el akarja pusztitani. (Sofoniás 3 : 8) Ez az armageddoni nagy tűzvészben következik be. Az Isten törvényével ellenkezően épült város, mely az Ő szent nevét káromolja, minden alkatelemében a „Mindenható Isten nagy napjának máglyájára" van fenntartva; ez a világ nem rendelkezik tehát oly tűzmentesitő felszerelésekkel, mely akkor segitségére lehetne. „Sem ezüstjük, sem aranyuk nem szabadithatja meg őket az Úr haragjának napján; és az Ő féltő szeretetének tüze megemészti az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen véget vet a föld minden lakósának." (Sofoniás 1 : 18) .Tűz jár előtte és felgyujtja ellenségeit." — 97. zsoltár 3.

[15] Amit akkor Jehova Jeruzsálemnek mondott, most erőteljesebben szól, olvassuk: „Metéljétek magatokat körül az Úrnak s távolitsátok el szivetek előbőreit, Júda férfiai és Jeruzsálem lakósai, hogy fel ne gyuladjon az én haragom mint a tűz és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteinek gonoszsága miatt." (Jeremiás 4 : 4) „A népek égetett mésszé lesznek, levágott töviskké; tűzben hamvadnak el." — Ésaiás 33 : 12.

[16] Most nézzük meg Jehova prf. köv. kijelentéseit, melyek kimutatják Isten arra vonatkozó akaratát, hogy a kereszténynek nevezett népeknek tudomásul kell venniök a készülő eseményeket:

FEL

„Halljátok meg távolvalók, amit cselekedtem, és tudjátok meg közelvalók az én hatalmamat! Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat; ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hőséggel? (Felelet) Aki igazságban jár és egyenesen beszél, aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván, nem fogad el ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson; a magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája, kenyerét megkapja, vize el nem fogy." — Jer. 33 : 13—16.

[10] Sátán egész szervezetének meg kell szünnie. „Ezt mondja a Seregeknek Ura: Babilon széles fala földig lerontatik és az ő büszke kapuit tűz égeti meg és a népek hiába munkálkodnak és a nemzetek a tűznek és kifáradnak." — Jer. 51 : 58.

[11] Amiképpen Isten Sodomát és Gomorrhát felperzselte és elpusztította, úgy fogja Sátán világát mindenestől felperzselni. (Jer. 50 : 40) Jehova bizonyságtevői, kiket a „gyolcsba öltözött férfi" példáz, az Ő parancsait követve, kezeikben az Ő tüzének ízzó parazsaival kell hogy elmenjenek s tűzriadót fujjanak a városban, hogy a jóindulatu emberek felfigyeljenek és a biztonság egyetlen helyére meneküljenek. — Ezékiel 9 : 3; 10 : 2—7.

[12] Mostanában nagyszerű és sokféle terveket készítenek s próbálnak keresztül vinni, amelyek utján, — amint állitják — olyanná akarják átalakitani a világot, hogy jól lehessen élni rajta. De ezek a tervek hiábavalók s kudarccal fognak járni. A vezérek minden felmerült tervet, amit a nemzetek tényezői felvetnek, nagy hű-hóval feldicsérnek s előre beharangozzák, mi mindent fognak azzal keresztül vinni; a népek az hiszik, mostmár valóban segiteni fognak rajtuk. „Miért tobzódnak a nemzetek és gondolnak hiábavalóságokat?" (2. zsoltár 1) Ezt azért teszik, mivel az Ördög földi képviselői utján orránál vezeti és befolyásolja a népeket, hogy az ilyesmiket elhigyjék. De amidőn Jehova bizonyságtevői Isten igazságait hirdetik, s tudatják, ami majd lesz, ezek a világtényezők hevesen szembeszállnak velük: „A föld királyai (ellenségesen) felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az ő felkentje ellen (s ezt mondják): szaggassuk le az ő bilincseiket és dobjuk le magunkról köteleiket!" (2. zsoltár 2, 3) Emiatt dúl élet-halálharc e földön az Igazság és Sátán ügynökei között. Ez mindvégig tartó harc és Jehova rövidesen „rövidre szabja azt". „A népek nagy tűznek épitenek és a nemzetek hiábavalóságnak fáradoznak." (Katolikus-f. szerint) A nagytőke, militárizmus, hivatásos-politika s kétszínű papság Egyiptomban vannak példázva; ezek nagy hangon azt állitják, terveik fogják megmenteni a világot: „De Egyiptom segitsége mitsem ér." (Ésaiás 30 : 7) Jehova ellen folyó hadakozásaiban az ellenség végül elfárad. „Így merül el Babilon és meg nem menekedik a veszedelemtől, amelyet én hozok reá, akármint fáradjanak. Eddig vannak a Jeremiás beszédei." (Jer. 51 : 64) A világon mindenki elfárad és elcsügged azok kivételével, akik Jehovában bíznak és neki szolgálnak hűségesen. „Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megujul, szárnyra kelnek mint a saskeselyük, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el." — Ésaiás 40 : 30, 31.

[13] Jehova bizonyságtevőinek folytonos üldözése, bántalmazása és börtönbevetése az Ördög képviselői részéről még a legerősebbeket is ellankaszthatná és elcsüggeszthetné, ha az üldöztetések okáról felvilágositást nem nyernének. De amióta Isten a próféciákat feltárta előttük és tisztán tudtukra adta, miért türi meg bizonyságtevőinek üldözését, örvendenek, hogy Krisztus szenvedéseinek hátralevő részét betölthetik. Ezért a hű apostollal együtt mondják: „Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háboruságokban is, tudván, hogy a háboruság békességestürést nemz; a békességestürés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet, a reménység pedig nem szégyenit meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, aki adatott nekünk." (Róma 5 : 3—5) Jézus Krisztus feddhetetlenségének beigazolásáért szenvedett s lett abban tökéletes, most a maradéknak is így kell szenvednie és hűnek bizonyulnia feddhetetlenségének megőrzésére. Isten kegyelméből nem fog ellankadni, sem elcsüggedni, a ha mindvégig ragaszkodni és szolgálni fog az Úrnak, aratni is fog a maga idejében. (Gal. 6 : 9) Ne feledjük, a véglegesen eldöntendő kérdés a felsőbbség kérdése. Az Ördög folytassa-e gaz uralkodását, vagypedig a Mindenható Jehovát ismerjék meg és szent nevét tisztázzák? Örökké gyalázatot szenvedjen-e Jehova neve, avagy igazoltassék-e? A föld az elmult évszadok alatt „erőszaktól volt teljes", Sátán szervezete mindenestől igazságtalanul ontott vértől fertőzött; ámde most rövidesen elpusztul. „Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyamok megtöltik a tengert." (Zsidók 2 : 14) Az igazság felismerése fogja Jehova felsőbbségét, fontosságát és dicsőségét feltárni. Ez nem azt jelenti, hogy a világon Krisztus ezeréves uralkodása alatt csak rendre fogják Isten dicsőségét felismerni. Mert Jehova Armageddonkor mindenhatóságának és nagy hatalmának kifejezése útján fontosságával és nagyságával az egész világot meg fogja ismertetni s így mindenki meg fogja tudni, hogy Jehova a legfelségesebb. Most Jehova bizonyságtevői az evangéliumot kereszténységszerte rádio, könyvek és egyéb eszközök utján terjesztik; de mindez csak csekélység ahhoz hasonlitva, ami Armageddonkor Jehova dicsőségének feltárására történni fog. Immár Krisztus ezeréves uralkodásának kezdete előtt tudomásul kell vennie mindenkinek, hogy Jehova Isten a legfelségesebb. Sátán szervezetének meg kell szünnie, hogy arról mindenki tudomást szerezhessen. Erről iratta meg Isten prf. útján: „Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké és piruljanak és pusztuljanak. Hogy megtudják, hogy te, akinek neve Jehova, egymagad

FEL

vagy felséges Isten az egész földön." — 83. zsoltár 18, 19.

[14] A Hab. 2 : 14-ben „dicsőségnek" fordított szó tulajdonképpen „fontosságot, tiszteletet, a győzelem méltó kivívását" jelenti. „Jehova dicsőségének ismerete" nyilván azt jelenti, hogy az egész világnak tudomásul kell vennie az Ő felsőbbségét, méltóságát és nevének nagyságát; mert Ő fog győzni Armageddonkor. Sátánnak és Góg haderejének pusztulása Jehovát fogja dicsőíteni. „És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporesőt, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, amely vele lesz. És nagynak, szentnek mutatom s megjelentem magam a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr." (Ezékiel 38 : 22, 23) „És az én szent nevemet megismertetem az én népem, Izrael között s többé nemhagyom megfertőztetni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, szent vagyok Izraelben." — Ezékiel 39 : 7.

[15] Jehova prf.útján hangsulyozza, az armageddoni csatában az egész világnak tudomásul kell vennie, hogy Jehova a felséges Isten. Ezékiel prf. mintegy hatvanszor megismétli: „És megtudják, hogy én vagyok az Úr (Jehova)!" „És megjelenik az Úr dicsősége és minden test látni fogja azt; mert az Úr szája szólt." A „mindennek" fordított szó e szövegben elismert szaktekintélyek szerint „egység, illetve egyesültség"-et jelent (Strong). Ez Armageddon ideje alatt s nem a Krisztus ezeréves uralkodásának végén lesz. Ez a szöveg nem azt jelenti, hogy „minden test" az Úrnak fog szolgálni, hanem az Ő felsőbbrendű hatalmát, nagyságának és dicsőségének megnyilatkozását fogják látni.

[16] Habakuk e szavait a legtöbb fordítás így adja vissza: „Amiképp a víz a tengereket ellepi", viszont a teremtésről szóló feljegyzés így szól: „töltsék be a tenger vizeit". (Mózes I. 1 : 22) Amint látszik, Hab. kijelentésének jelképi értelme van s az emberiségre vonatkozik. A „tenger" az emberiség tömegeit példázza, melyet Sátán Istentől elfordított és szervezetével uralkodott fölötte. (Jelenések 13 : 1; 17 : 15) „Aki lakozol a nagy vizek mellett, akinek kincsed temérdek, eljött a te rablásod határa" (Jer. 51 : 13) Az emberiség tömegei tudatlanságban élnek Jehova felől s így nem tudták s nem is hitték, hogy Jehova Armageddonkor fogja dicsőségét feltárni; de amidőn Armageddon bekövetkezik, minden teremtmény — még a legtudatlanabbak is — tudomásul fogják venni, hogy ama hatalmas és rettentes események a felséges és mindenható Jehova Isten hatalmi megnyilvánulásai.

[17] „Akik hajókon tengerre szállnak és a nagy vizeken kalmárkodnak, azok látták az Úrnak dolgait és az ő csodáit a mélységben." (107. zsoltár 23, 24) Ez azt jelenti, hogy a kereskedelem nagyjai is érezni fogják Jehova nagyságát Armageddonkor. Ez a szöveg nem azt jelenti, hogy ismeretük lesz tengermély, amint egyesek gondolták; hanem ismeretük általános téren fog mozogni, amennyiben mindenkinek meg kell tudnia, hogy Jehova a valóságos Isten. Armageddon után a világ népeihez nem Jehova bizonyságtevőinek maradéka kell hogy elvigye Jehova Isten ismeretét; mert ami Armageddonkor történni fog, mindenki előtt fel fogja tárni a Mindenható Isten felsőbbségét. Az ország evangéliuma most tisztán csak bizonyságtevésül van hirdetve; s miután a bizonyságtevés megtörténik, jön a vég, amely a legnagyobb szorongattatást jelenti s az fogja feltárni, hogy Jehova a mindenható és felséges Isten.

Negyedik jaj

[18] Emberek, akik becsvágyuk kielégítésére világbirodalmak alakitására törekedtek és meg is valósitották ily becsvágyukat, önző vágyaikban Sátán szellemétől voltak átitatva és sarkalva. Ezek az önzők, kegyetlenek és nagyravágyók semmitől sem riadtak vissza. Amidőn ezek a nagyravágyók úgy látták, hogy ámitással, csalással, elnyomással és embertársaik egyéb kegyetlen kezelésével terveiket keresztülvihetik, gyorsan ily eszközöket használtak, a klérus viszont szolgálatukba szegődött s ugyancsak kivette részét a nép elvakitásában s egy gyékényen árult a pénzfejedelmekkel és hivatásos politikusokkal s így ezen önzők terveiben közremüködött. Jehova Isten figyelmét nem kerülték el ezek s arról biztosit, hogy nem fogja szó nélkül hagyni. A negyedik „jaj" ezekre az elvetemültekre vonatkozik: „Jaj annak, aki megitatja felebarátját, epédet keverve bele (az italba), hogy megrészegitsd őt, hogy láthasd az ő szemérmöket." (Hab. 2 : 15) Jehova minden tisztességes embernek megparancsolta, úgy szeresse felebarátját mint önmagát. (Máté 19 : 19; Móz. III. 19 : 18; Róma 13 : 9, 10) Ez azt jelenti, hogy felebarátunkat nem szabad becsapnunk, hanem őszintén és becsületesen kell egymással eljárnunk és gondosan el kell kerülnünk, hogy másnak kárt okozzunk. De az önző világhatalom-építők teljesen figyelmen kivül hagyták ezt az isteni jogszabályt. Isten törvényével ellenkezően embertársaik elméjét elbutitották, hogy ravasz terveiket annál könnyebben tudják keresztülvinni. Oly ravaszul jártak el, hogy amidőn azt látták célhozvezetőnek, becsületes eszközöket használtak szándékaik megvalósitására; de mindenkoron csak a saját céljuk elérését tartották szemük előtt. Mások jogaira, kiváltságaira, érzelmeire a legkevésbbé sem voltak tekintettel. Ezt a gonosz viselkedést itt egy oly ember példázza, aki szándékosan „mérgezett itallal" itatja felebarátait. Ezt felebarátja akarata ellenére cselekszi; amidőn az embereket így megrészegítik, könnyen kirabolhatják.

[19] A jó ember jószivvel megvendégelheti felebarátját egy pohár borral; de ezek az önzők, nagyravágyó világépitők, mérget hordnak maguknál, amint a prf. kijelenti: „És epét (más ford. „mérget") keversz az italba", ezt természetesen nem baráti szeretetből teszik hanem gonoszságból, másokat becsapni akaró szándékkal. Ezek az ön-

FEL

zők sohasem vonakodtak ilyesmi cselekvésétől, hogy a népet hatalmuk és zsarnokságuk alá hajtsák. Meg akarják részegíteni és szédíteni az emberiséget, hogy teljesen legyűrjék, hogy az önzők zsarnoksága és önzése ne legyen zavarva. A világháború alatt egyes önző hatalmak férfiakkal és nőkkel kegyetlenkedtek, akik Isten akaratát igyekeztek teljesíteni. Miért viselkedtek ezek a hatalmak így? „hogy felebarátjuk szemérmét lássák". Ily gyalázatosan viselkedtek ártatlan emberekkel; az önző világhatalmak ezt nagyzolási mániájuk kielégítésére cselekszik. Ennek most is kirívó példáit láthatjuk. Itáliában a nagyravágyó Mussolini kényszeríti rá akaratát a népre. Igaz, nem egyedül tesz így;de ő az a figura, amelyet példaképpen állitanak a nép elé, kit más nagyravágyók a saját terveik keresztülvitelére használnak fel ottan. Németországban kivételes állapotot létesítettek s egy paprikajancsi, aki vezérkedni akar, rendeletekkel, parancsokkal és fenyegetéssekkel s másegyéb hasonló eszközökkel kényszeríti a népet önző világhatalom-építő akaratának teljesítésére. Terveik keresztülvitelében ezek az elvetemültek Isten híveire támadtak és Isten gyermekei közül egyeseket erőszakkal uccákon végighurcoltak, félmeztelenül, táblákat akasztva reájuk, megalázva és vérig sértve, így akarván őket a közönség megvetésének kitenni. Ezek a gazemberek így tárták ország-világ elé (felebarátjaik „szemérmét" s elégítették ki kegyetlen és kapzsi vágyaikat. Ily módszereket alkalmaztak a világháború alatt több helyen is; e brutális bánásmód miatt többen elszakadtak az Úr követésétől s nem követték tovább Jézus Krisztust; mások ellenben megőrizték hűségüket és igazlelkűségüket. Most ily kegyetlen üldözés bizonyos országokban, de főképpen Németországban folyik s most ennek következtében mindenki döntő próbán áll, aki elhatározta, hogy az Úr akaratát fogja teljesíteni.

[20] A világháború után hatalomra került diktátorok a valóságban másoknak eszközei, kik a háttérből operálnak. Ezek a diktátorok Sátán befolyása alatt mindenkit el akarnak szakitani Istentől és országától. Itáliában, Ausztriában, Németországban a legkegyetlenebb eszközökkel kényszeritik a népet az uralkodó kisebbség akaratának teljesítésére. A diktátornak kikiáltott személy csupán hatalmasabbak eszköze, akik a népet a „mérgezett ital" („részegítő ital") üritésére akarják kényszeríteni. Illetve, ezek a világhatalom-építő, önző vezérek mindenkit a saját eszméik és tanaik elfogadására akarnak kényszeríteni, azt akarják, hogy mindenki azt tanitsa és kövesse, amit ezek a diktátorok akarnak. Azokat pedig, akik ezt a „részegítő italt" visszautasítják, koncentrációs táborokba cipelik, letartoztatják és megvetettként kezelik, rongyos ruhákban korbácsolás közben üzik végig az uccákon s így gunyos és megvető bánásmódban részesítik. Ily gazemberül bánva el Jehova bizonyságtevőivel, akarják Isten iránt való önzetlen hűségüket megtörni. Több „kereszténynek" nevezett országban a sátán és Góg vezetése alatt álló papok erőszakkal akarják rákényszeríteni a „részegítő italt" azokra, akik Istennek szolgálnak, így akarják lerombolni Isten gyermekeinek ártatlanságát s akarják őket az emberek előtt is meggyalázni. De mindezekre való tekintet nélkül, akik Jehova Istent szeretik és benne bíznak, vegyék tudomásul, hogy ellenségeik terve nem fog sikerülni Isten megvigasztalja és megerősíti gyermekeit próféciáinak megismertetésével. S amennyiben a hűségesek a prófétai kijelentéseket a tényekkel összehasonlitják, reményükben megerősödnek és képesek lesznek Isten előtt feddhetetlenségük megőrzésére. Az ellenség még egy ideig „részegítő italát" és gazságait Jehova bizonyságtevői arcába vágja s így hűtlenségre akarja őket bírni Jehovával szemben s a világ gunytárgyaivá teszi őket. De az ellenség minden igyekezete végül kudarcot fog vallani; mert Jehova bizonyságtevői a Felséges Isten védelme alatt állnak, kiket közleményeinek hiradásával megbízott; e megbizatásukat teljesíteni is fogják. (Ésaiás 51 : 16) „Mert nem marad a gonoszság pálcája az igazak részén, hogy rosszra ne nyujtsák ki kezeiket az igazak." —125. zsoltár 3.

[21] Az ellenség a „jonadábokat", illetve jóindulatú embereket is üldözni fogja mert Sátán mindenkit gyűlöl, aki Jehova Istennek szolgál. Aki Jehova mellett foglalt állást, tovább is híven kell szolgáljon neki és Benne kell bízma; aki így Isten akaratát felismeri és teljesiteni törekszik azt Isten ki is fogja szabaditani az ellenség kezéből.

[22] A látszatkereszténység, de főképen a farizeusi ága, kegyetlen társaság. Ezekben nem bízik már senki sem, ezt előre meg is mondta a próféta, amidőn így szólt: „Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett." (Hab. 2 : 16) „Igyál te is és láttassék meg szemérmed; reád fordul az Úr jobbjának pohara és gyalázat borítja el dicsőségedet."

[23] Ezek (az ellenség) dicsőség tárgyai helyett gyalázat tárgyai lesznek. A tényezők s főképp a klérus most nem nagyon dicsekszenek a világháború alatt elkövetett cselekedeteikkel, s amidőn Jehova bizonyságtevői akkori hitszegéseikre és gonosztetteikre rámutatnak, szégyelik magukat, mivel le vannak leplezve; emiatt is akarják a gonosztetteikről szóló tényállás —, amiket a világháború alatt Istennel szemben és az ördöggel kapcsolatban elkövettek —, közzétételét elgáncsolni. Sem a multban, sem a jelenben elkövetett cselekedeteikkel nem dicsekedhetnek. Jehova bizonyságtevőit tehát amiatt üldözik, mivel Isten megőrökített igazságait hirdetik, ezt az igazságot nem akarják hallgatni.

[24] A csucspont azonban, amidőn a papság összeesküvő társaikkal teljesen megszégyenülnek, a jövő kérdése és Krisztus Jézus fogja előidézni, kit Nabukadnezár példázott, amidőn Isten őt oly események példázására használta, melyek most a világ tényezőit alkotják. Az Úr az asszir uralkodót az elvetemült egyiptomiak megbüntetésére használta: „Úgy viszi el Assziria királya (Isten ítéletvégrehajtója) Egyiptom foglyait (e világ egyes tényezőit) és Szerecsenország (Etiopia) rabjait (e

FEL

világ barátait, az elnyomókat), ifjakat és véneket, ruha és sarú nélkül és mezitelen alfellel, Egyiptomnak gyalázatára." (Ésaiás 20 : 4)

[25] Jézus Krisztus ezeket a pulykakakasokat meg meg fogja szégyeníteni. Ezért mondja Habakuk prf. (2 : 16): „Igyál te is és láttassék meg szemérmed!" Inniok kell „Jehova harag-poharából", amint írva van: „Mert ezt mondotta az Úr, Izraelnek Istene, nekem: Vedd el kezemből e harag borának poharát és itasd meg vele mindama nemzeteket, akikhez én küldtelek téged. Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, amelyet én közéjök bocsátok." — Jeremiás 25 : 15, 16.

[26] Habakuk prf. mondja: „Igyál te is és láttassék meg szemérmed!" (16. vers) A látszatker. e tényezői, főképp a papság, sohasem követték Isten törvényét, amit mindenkinek elrendelt, aki Isten akaratának teljesítésére szövetséget kötött: „Metéljétek körül szívetek előbőrét és ne legyetek többé nyakasok." (Mózes V. 10 : 16) „Metéljétek magatokat körül az Úrnak és távolitsátok el szívetek előbőreit." (Jer. 4 : 4) De ezek, jól lehet kereszténynek nevezték magukat, csalók voltak, a valóságban a „körülmetéletlen filiszteusok" közé tartoznak. (Bírák 4 : 13) Ezek a vezetők Isten szövetségének rendelkezései szerint nyilvánosság elé tárták szégyenüket s kimutatták, hogy nem tartoznak „Ábrahám magvához", akiben a föld minden nemzetségei megáldatnak; hanem „fattyak", kegyetlen és elvetemült gonosztevők s meg kell aláztatniok. — Ezékiel 31 : 18; Zakariás 9 : 6.

[27] Az oly képmutatók, akik most Jehova bizonyságtevőit üldözik rövidesen üríteni fogják Jehova harag-poharát. „Rád fordul az Úr jobbjának pohara (hogy kiüritsd). „(16.) Jeremiás prf. mutatja, hogy Jehova „jobbja" Jézus Krisztus útján üríttetí ki a poharat azokkal, akik megérdemlik; arra kitüzött idejében minden tényező csoport, amely a népet, főképp Jehova bizonyságtevőit üldözte, sorra kerül. Először a klérus fog üríteni a haragpohárból és pőrén és megszégyenülve fog a világ előtt állani. (Jelenések 17 : 16) Azután az ördögi szervezetek támogatói és hívei következnek s kel inniok Isten haragpoharából. (Jel. 14 : 8—11; Ésaiás 51 : 22, 23) Ettől az italtól a zsarnokok nagy fejfájást és hascsikorást kapnak. „És gyalázat borítja el dicsőségedet." (16.) Ez mutatja az ital hatását, melyet üríteniök kell. Oly adagot kapnak, amilyet nyujtottak, de sokkal veszedelmesebb hatásút. „Isten haragjának ezt a borát" Armageddonkor kell kiüríteniök; attól halálosan betegek lesznek. Azok akik most oly hevesen üldözik Jehova bizonyságtevőit, a kellő időben inni fognak s az lesz a pusztulásuk.

[28] „Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörpögetnek és olyanok lesznek, mintha nem lettek volna." (Abdiás 16) „És megrészegítem az ő fejedelmeit, bölcseit, hadnagyait, tiszttartóit és vitézeit (Babilonnak) és örök álmot alusznak és nem serkennek fel, azt mondja a király, akinek neve Seregek Ura." —Jerm. 51 : 57.

[29] Ha eszünkben tartjuk, hogy ezt a tudósítást Jehova immár régen a maradék érdekében iratta le, azt is tudomásul kell vennünk, hogy ebben az időben azért tárja fel ennek értelmét maradék népe előtt, hogy sátán ügynökeinek jelenlegi állandó támadásai közt megerősítse.

[30] A látszker. tényezői sok és ki nem menthető erőszakosságot követtek el Isten királyi népével. „Bizony a libánoni erőszakoskodás gyászba borít téged és a vadak pusztítása, amely rettegteté őket, az emberek véréért és az országon, a városon és annak minden lakósán üzött erőszakosságért." (Hab. 2 : 17) „Libánon" „fehéret" jelent és egy hegynek a neve, ez a hegy Isten „szent földjének egyik része", a próféta az azon elkövetett gonosztettekért emliti. A Libánonon elkövetett gonosztett örökzöld nemes fáinak kipusztitásában jutott kifejezésre. A Libánonon elkövetett ezen erőszakosság a látszatker. vezéreinek ama gonosztetteit példázza, hogy az embereket „részegítő itallal" akarták elkábítani. (15. vers) Igy akarták Jehova bizonyságtevőit is elkábítani, az emberek előtt megvetettnek, alávalónak feltüntetni, hogy Isten előtti feddhetetlenségöket lerombolják. Libánon kivágott fái tehát elsősorban Jehova bizonyságtevőit példázzák, mert ők „az igazság fái, Jehova plántái". (Ésaiás 61 : 3) Fejszét és egyéb gyilkos szerszámot emelt az ellenség e fákra és minden erejéből Jehova népének munkáját és a bizonyságtevőket is megpróbálta elpusztítani. (74. zsoltár 5—7) Salamon templom-építésére főképp cédrusfát használtak, a Libánonról hozták. (Kir. I. 5 : 2—18) Isten e libánusi cédrusokban példázza választottait, kikre sátán elvetemülten tüzel.

[31] A bumeráng oly bot, amelyet ha elhajitanak, visszarepül ahhoz, aki elhajitotta. Ugyanigy fog halálosan visszaszállni, amint Habakuk prf. megjósolja, minden Jehova bizonyságtevőin elkövetett gonosztett, a gonosztett elkövetőjére. Ezért mondja a prf.: „Jaj annak, aki megitatja felebarátját!" A világkereskedelem vagy nagytőke, mely sátán szervezetének főtámasza volt, rafináltan és símán követte el gonosztetteit; olyan mint a hízott tehén, felfogadott terrorrendőrsége pedig csordabika vagy ökör, kiket maguk is igy szoktak hívni. Sátán mindezen elemeire nagy csapás következik, szerencsétlenségük napja közel van. Szép üszőtínó Egyiptom (sátán világa), de pusztulás tör reá Észak felől. (Jézus Krisztustól, kit Nabukadnezár kir. példázott (Még zsoldosai is olyanok ököztök mint a hízlalt borjuk (bikák), de ők is meghátrálnak, egyetemben elfutnak, meg nem állnak, mert romlásuk napja jön reájuk, az ő megfennyitetésük ideje. Az ő szava mint a csuszó kigyóé, mert (Jehova seregei) nagy sereggel indulnak és szekercékkel jőnek elene mint a favágók. Kivágják az ő (Egyiptom) erdejét, azt mondja az Úr, mert beláthatatlanok, mert többen lesznek mint a sáskák és megszámlálhatatlanok. Megszégyenül Egyiptom leánya (a világ gazdasági rendszere) északi nép kezébe jut (t. i. Jézus Krisztus látható hadai kezébe). Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ime, én megfenyitem Nó-Am-

FEL

mont és Fáraót és Egyiptomot és az ő isteneit és királyait, mind a Faraót és mindazokat, akik bíznak benne." —Jer. 46 : 20—25.

[32] A 17. versből, Habakuk szavaiból kitünik, hogy Isten akor a „vadakat" is rábocsátja a látszatkereszténységre, ezzel fizet vissza nekik, illetve bizonyos saknak tömegei közül. „Vadak pusztítása rettegteti őket". A világ nemzetei, de főkép a látszatkereszténység gonoszul azzal is, megszegte Isten örökszövetségét, hogy szándékosan halom számra mészárolta le a vadállatokat. (Mózes I. 9 : 1—6) Az erdők vadállományát megrémitették kegyetlen vadászataikkal és mészárlásaikkal. A legtöbb állatot ok nélkül ölték meg és irtották ki, Isten ezt is számon fogja kérni Armageddonkor, hogy akkor a vadak is pusztítsák pusztítóikat. Akkor fogja kiegyenliteni az ily számlákat.

[33] Ha a szöveg e része szószerint teljesül, a látszatkereszténység megrémül, miként az ember, ha vadálattal találkozik, amellyel szemben tehetetlen és el nem menekülhet. Hab. 2 : 8—17 próféciája tehát arra mutat, hogy a Libánonon, illetve Isten népén elkövetett gonoszságért, a vérontásért és egyéb bűntényekért is, miket Isten felkentjeivel szemben elkövettek, megtorolást fog tartani; ezeket a gonosztetteket azért követték el, mert így akarták Jehova bizonyságtevőinek szabadságát, jogait és kiváltságát lerombolni s akarták őket Jézus Krisztus, a Király, bizonyságtevésének terjesztésében megakadályozni. Ezekért a bűntényekért Isten megtorló igazsága fogja sujtani a gonosztevőket, ez oly bizonyos, mint ahogyan meg van írva.

Mindenki ellen

[34] A 17. vers utolsó része így hangzik: „az emberek véréért, az országon, a városon és annak minden lakósán üzött erőszakosságért." A látszatkereszténység Sátán eszköze és bábjaképpen viselkedve, az utobbi időben is sok gonoszságot követett el Isten népével szemben, főképpen Németországban, Ausztriában, Kanadában, New Jerseyben s másutt; viszont a kereszténység más területein csak alig, vagy egyáltalán nem követtek el gonoszságokat Jehova bizonyságtevőivel szemben; de általában véve sehol sem bántalmazták Jehova összes bizonyságtevőit. Ha tehát egyesek, akik bizonyságot tesznek Jehováról s más bizonyitékaik is bizonyitják, hogy ők az Úr felkent gyermekei, nem szenvedtek erőszakosság miatt és börtönben sem voltak, azt bizonyitja-é, ez, hogy nem tartoznak az Úr szervezetéhez? Ezt a kérdést itt meg kell tárgyalnunk, hogy az Úr egyetlen gyermekét se gyötörjék kétségek amiatt, mivel tényleg nem volt letartóztatva, bántalmazva, vagy másmilyen módon kegyetlenül kezelve az ország evangéliumának hirdetése miatt?

[35] Jézus Krisztus uralkodóházának tagjaival egy. Tagjai Jehova Isten választott népe és egybeforrott csoport (50. zsoltár 6; Apcsel. 15 : 14) Amidőn az Úr Jézus templomához eljött s a híveket maga köré gyüjtötte, eggyé lettek. (Thess. II. 2 : 1, 2) A templom-osztály (az Egyház) tagjai egyetértenek Jézus Krisztusban. (Efezus 4 : 13—16) Jehova egynek tekinti uralkodóházának tagjait s minden erőszak, vagy bűntény, amit Isten házának valamely tagján elkövetnek, az Úr apostola szerint az összesen elkövetett sérelemnek számit: „Ha tehát egyik tag szenved valamit, együtt szenved vele valamennyi tag; vagyha az egyik tag megdicsőül, örvendez vele valamennyi tag." — Kor. I 12 : 26, Káldi-f.

[36] Valótény, hogy a „kereszténynek" nevezett világ egyes helyein gonoszabbul bántak Jehova bizonyságtevőivel, mint másutt. Valótény az is, hogy egyes helyeken, ahol a leghevesebben üldözik Jehova bizonyságtevőit, egyesek közülök egyáltalán nem szenvedtek üldöztetéseket, egyeseket viszont inkább üldöztek mint másokat. De az is valótény, hogy Jehova bizonyságtevőit sehol sem kedvelik; ellenkezőleg, amint Jézus előre meg is mondta, „minden nép gyülöli az Ő nevéért". (Máté 24 : 9) Most mindenkit, aki Jehova Isten nevéről és országáról hiver bizonyságot tesz, bizonyos tényezők megvetéssel kezelik és ugyanazon gyalázzattal illetik, mint amellyel Jehova nevét és Jézus Krisztust illették. (Róma 15 : 3) Egyesek ilyenképpen, mások másképpen szenvednek el gonosz bánásmódot; de mindnyájan a Krisztusban való egységért és az Istenhez és a Krisztushoz valsó hűségükért szenvednek. Pál ap. a Zsidókhoz írt lev. 10-részében Habakuktól idézett, s korának híveire vonatkozólag mondta: „Emlékezzetek pedig vissza a hajdani napokra, megvilágositástok után a szenvedések nagy küzdelmét állottátok ki, amennyiben részint gyalázásokban és szorongatásokban látványul szolgáltatok, részint pedig azoknak, akikkel így bántak, társai lettetek. Mert részetek volt a foglyok szenvedésében és javaitok (vagyonotok) elrablását (az ellenségeitek részéről) is örömmel viseltétek, tudván, hogy jobb és maradandóbb javatok van. Azért ne veszitsétek el bizodalmatokat, amelyre nagy jutalom vár. Mert béketűrésre van szükségtek, hogy Isten akaratát megcselekedvén, elnyerjétek az ígéretet." — Zsidók 10 : 32—36; Káldi-f.

[37] Ama kérdés tehát, melyre mindenkinek lelkiismerettel kell felelnie, a következő: Istennek szentelted-e magad és teljesen hű vagy-e Jehova és Jézus Krisztus iránt; megvagy győződve róla, hogy Isten gyermeke vagy és híven teljesited-e Tőle nyert megbizatásodat? Ha igen, akkor szenvedőtárs vagy, közvetve vagy közvetlenül. Ha közvetlenül szenvedsz, saját magad tapasztalod magadon. Ha pedig közvetve szenvedsz, akkor az azokkal való közösség miatt szenvedsz, akik az Igazságért nagyobb testi bántalmakat is elviselnek. Aki ily helyzetben van, Istenhez és országához hívnek kell bizonyulnia. Ilyenekhez szól az apostol: „Az igaz pedig az ő hite által él"; valamint: „Aki visszavonja magát, azt az én lelkem nem kedveli". „Mi pedig nem vagyunk azok közül valók, akik magukat a pusztulásra visszavonják, hanem mi azok közül valók vagyunk, akik lelkük üdvösségére hisznek." — Zsid. 10 : 38, 39.

(folytatása következik)

FEL

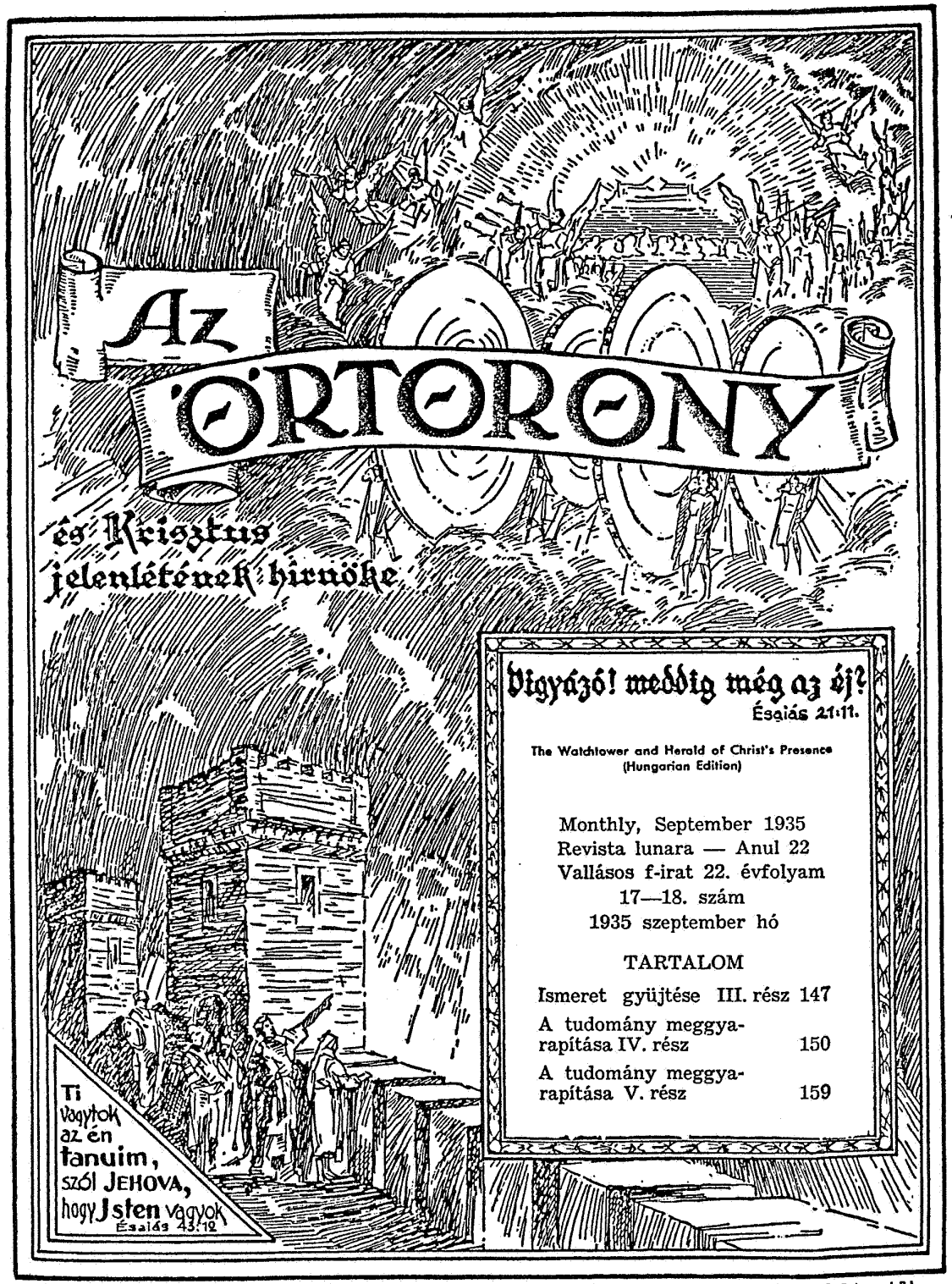

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, September 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
17—18. szám
1935 szeptember hó

TARTALOM

Ismeret gyüjtése III. rész 147
A tudomány meggyarapítása IV. rész 150
A tudomány meggyarapítása V. rész 159

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov,
Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Tisztviselői:
Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„Es minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent; most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Ádám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel sikra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:
Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában. egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:
Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de bibli si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:
A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Hálaadó-időszak világszerte

Az október 5—13-ig terjedő idő egy további kilenc napos időszak s ezalatt az idő alatt, Jehova felkent maradéka, összhangban, közös üzenettel s a világ mindannyi frontján, Jehovának és felkent királyának dicséretet zengedezve, körülveszi a modern midianitákat, miközben figyelmeztetik és felszólítják a jóhiszemü emberiséget, meneküljenek a hegyekre s ott az ő birodalmának oltalmában részülnek. Jehova ezen felhívásának engedelmeskedve, ebben a felvonulásban a felkentekkel karöltve, cselekvőleg vesz részt a Jonadáb-testvériség. A rövidesen elhangzott, Washington, D. C., adó útján leadott s a „világ minden tájára" kiható üzenet, mint új füzet, nyomtatott alakban „Kormányzás" elnevezés alatt, 49 különböző nyelven kerül terjesztésre a Királyság-hirnökei által. E füzet terjesztése, két más füzettel kapcsolatban történik. (lásd a Bulletint) Mindazon hűségeseknek és igyekvőknek, akik Jehova oldalán foglaltak helyet, ezen felszólítás minden bizonyára elegendő lesz, hogy ami az időt, területet, irodalmat stb. illeti azonnal megtehessék a szükséges intézkedéseket s ezáltal teljes részvételüket biztosítsák.

Az „Aranykorszak" magyarban

Nagy örömmel közöljük a testvériséggel, hogy szeptembertől kezdve megjelenik az „Aranykorszak" magyarban is. A folyóirat egy további alkalmas eszköz lesz Jehova nevének és királyságának hirdetéséhez. Hívja fel a figyelmet a testvériség a folyóirat megjelenésére már most. A gyülekezetek közelebbi utasításokat kapnak.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smíchov, U Nikolajky 15.
Ára: 2.— Kč
Watch Tower nyomda, Praha-Smíchov.

FEL

Ismeret gyüjtése

a III-ik rész folytatása

[38] Pál ezeket az utobbi szavakat Habakuk prf.-ból idézi. Merítsen tehát bátorságot Isten minden bizonyságtevője, tartson össze vállvetve az Ország evangéliumáért harcolván; mert amidőn szenved valaki közülök, szenvedései az egész javára számítanak. Isten népének hű összetartása és Jehova szolgálatában tanusított hűsége bizonyitéka az ellenség közeli pusztulásának. — Filippi 1 : 27, 28.

[39] Itt a próféciában az ötödik jaj bevezetéseképpen előjátékot találunk a faragott képről és faragójáról: „Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragja azt? vagy az öntött kép, és amely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat?" (Hab. 2 : 18) A faragott kép oly bálvány, amelyet Isten- vagy megmentőképpen emelnek s amely Istennel és Krisztussal, a világ megmentőjével ellentétben áll. Isten Igéje világosan kijelenti, hogy az ily bálvány az Ördög létesítménye és a meglátogatás napján leomlik. (Jer. 10 : 14, 15) Ezért merül fel a kérdés: „Mit használ a faragott kép, melyet faragója kifaragott?" Habakuk prf. itt világosan a kétszarvú fenevadra, illetve az angol-amerikai imperializmusra látszik utalni, illetve a faragott kép csinálójára. (Jel. 13 : 11—15) A Jelenések e szövege így szól: „Elhiteti a földnek lakósait a jelekkel... azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képét." Nyomban a világháború után s miután az Úr Jehova templomához eljött, létesítette az angol-amerikai világhatalom ezt a faragott képet, t. i. a Népszövetséget berendezésével, illetve békéltető bíróságával, békeszerződéseivel s hasonló dolgaival együtt, melyek útján békét és jólétet ígért a népeknek s így azt az emberiség megmentőjeként mutatta be; ez jellemzi tehát a Népszövetséget mint faragott képet. A bálványcsináló és szolgáló papság támogatják a „faragott kép" létesítőjét és a képet Isten országa helyettesként dicsőítik; a látszatker. egész társasága ezt a „faragott képet" a „szent helyre" állitotta, ahol nem volna szabad állnia, ez tehát utálatos pusztítás, miről Dániel és az Úr Jézus előre szólottak. — Márk 13 : 14.

[40] „Mit használ a faragott kép" és annak „csinálója?" Ez a kérdés. Jehova bizonyságtevői 1922 óta ugyanezen kérdéseket tették fel s annak bizonyitékait is előterjesztették, amelyekből mindenki megláthatja, hogy sem a kép, sem annak alkotója semmit sem érnek. A próféta aztán azt mondja: „Öntött kép, amely csalárdságokat tanit." Hogyan állitható, hogy a Népszövetség „öntött kép?" Az „öntött" — nek fordított héber „maszecha" —szó „fuzionálást," „egybeöntést" ércek „összeolvasztását" jelenti s ez az „áldozati öntvényt," egyesülést is magában foglalja (Strong). Az „öntött kép" nemzetek összeolvasztásából keletkezett. Az Egyesült Államok állitólag nem tartoznak a Népszövetséghez; de a tényállás az, hogy annak alakitása óta delegátusokat küldtek a különböző népszövetségi konferenciákra s így tartották szem előtt azon érdekeket, amelyek az Egyesült-Államokat nagyon érintik. Tulajdonképpen az Egysült-Államok elnöke volt a Népszövetség keresztapja. Az Egyesült-Államok szenátusának többsége a Népszövetség mellett szavazott. Az Egyesült Államok uralkodó csoportjainak sajtója azt állitja, hogy a nép többsége a Népszövetség mellett foglal állást. Ugy van, vagy sem, de annyi bizonyos, hogy az uralkodó tényezők a Népszövetség pártolói. Az Egyesült-Államok a Népszövetség huszonkét konferenciájára küldték ki delegátusaikat és fedezték azok költségeit.

[41] Amerika papsága és elnökei egymásután szivélyesen támogatták a Népszövetséget. Tehát a legcsekélyebb mértékben sem tagadható, hogy e liga alakitói bíznak benne. A walesi herceg péld. egy népszövetségei ülés alkalmával így szólt: „Felszólitom mindazokat, akik nem bíznak a Népszövetségben... kérdezzék meg maguktól, mily más lehetőség áll rendelkezésükre a világ békéjének és jólétének helyreállitására." A Népszövetség vehemens harcosai azt állitják róla: „Ez a világ egyetlen világossága."

[42] Ez a Népszövetség „tanit csalárdságra," igy mondja a próféta. Mert hiszen már kezdetben csalárdságon épitették s amennyiben úgy tüntetik fel a nép előtt (hogy „világosság") és a nép egyetlen megmentője, tovább is csalárdságot állitanak róla. Ez olyan mint a mutatóuj, amely tévutra mutat, ezért hamis tanitó, mégha élettelen dolog is. Ez a liga kétségbevonja azon alapigazságot, hogy Jehova a mindenható Isten s a világ megmentője; oly „utálatosságban" bízik, amely Isten országának helyét elfoglalta. A próféta tovább így folytatja: „hogy néma bálványokat csinálj." A népszövetségi bálványok arany és ezüst, emberi alkotás. Nemzetgazdasági szerződések, szövetségek, diktaturák, flottaegyezmények, stb. néma bálványok. Ezekről mondotta a próféta: „Bálványa, ezüst és arany, emberi kezek munkája. Szájok van, de nem szólnak; szemeik vannak, de nem látnak... Ezekhez hasonlók készítőik is és mindazok, akik bíznak bennük. Izrael! Te az Úrban bizzál; az ilyenek segitsége és pajzsa Ő." (115. zsoltár 4, 5, 8, 9) „Mert a nemzetek minden istene bálvány; az Úr (Jehova) pedig egeket alkotott." (96. zsoltár 5) A Népszövetség oly báb, melyet az Ördög hasbeszélőképpen használ.

[43] Az emberiségnek semmi haszna sem lesz a Népszövetségből és alakitóiból. „A bálványok csinálói mind hiábavalók és kedvenceik mitsem használnak és tanui nem látnak és nem tudnak, hogy megszégyenüljenek. Ki alkotott istent és bálványt ki öntött, amely semmit sem használt? Ime minden barátaik megszégyenülnek és a mesterek maguk is emberek; gyűljenek össze mind és álljanak elő; féljenek, szégyenüljenek meg együtt!.. Azokból az ember tüzet gerjeszt, vesz belőlük (a

FEL

fából) és melegszik, meggyújtja és kenyeret süt; sőt istent is csinál és imádja, báványt készít és előtte leborul; ... Maradékából istent készít, bálványát; leborulva imádja azt és könyörög hozzá és így szól: Szabadits meg, mert te vagy istenem!" — Ésaiás 44 : 9—11, 15, 17

[44] A dőrék az igazi Isten helyett ily faragott képet imádnak s tőle várják az üdvösséget. „Tehát előre megjelentém néked, mielőtt bekövetkezett, tudtodra adtam, hogy ezt ne mondd: Faragott képem mivelé ezeket, bálványom és öntött képem parancsolá ezeket." — Ésaiás 48 : 5

[45] Jehova e peresügy kimenetelét is előre közölte s azt is, mit kell tenniök bizonyságtevőinek a „vég" bekövetkezése előtt. „Gyüljetek egybe (bizonyságtevőim) és jöjjetek elő, közelegjetek mind, akik a népek közül megszabadultatok (a maradék); nem tudnak semmit, akik bálványuk fáját hordják és könyörögnek oly istenhez, aki meg nem tart. Jelentsétek meg és hozzátok elő, sőt egyetemben tanácskozzanak: ki mondta meg ezt régtől fogva és jelenté meg előre? Vajjon nem én, az Úr? És nincs több Isten nálam; igaz Isten és megtartó nincs én kivülem. Térjetek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten és nincsen több. Magamra esküdtem és igazság jött ki számból, egy szó, mely vissza nem tér: hogy minden térd nekem hajol meg, rám esküszik minden nyelv." — Ésaiás 45 : 20—23

[46] Az öntött kép, a pusztító szörny, a próféta szerint teljesen megszégyenül: „Szövetkezzetek népek és semmisüljetek meg; vegye fülébe ezt minden távoli ország! Övezzétek fel magatokat (fegyverkezzetek) és elpusztultok! Tanácskozzatok, de tanácshatározmányotok nem valósul meg, mert Isten van velünk (az Ő népével)." (Ésaiás 8 : 9, 10, angol-f.) A Népszövetség semmit sem fog alkotni és használni. Jehova nevének (becsületének) azonban igazoltatnia kell.

Ötödik jaj

[47] Az utolsó jaj kihirdetésének ideje eljött, most ezt Jehova bizonyságtevőinek kell közölniök s főképp a jószívű embereket kell az Úr megkeresésére utasítaniok s megmutatniok, hogyan tudnak a menedékhelyre találni. „Jaj annak, aki a fának mondja: Serkenj fel! néma kőnek: Ébredj fel! Tanítha-é ez? Imé, borítva van arrannyal és ezüsttel, lélek pedig nincs benne semmi." (Hab. 2 : 19) Ez az ötödik jaj minden bálványimádó nemzetre szól. Az ily nemzetek az Ördög létesítménye előtt hódolnak, így tehát az Ördögnek hódolnak; az ily bálvány olyan mint a fa, értelmetlen. Ezek a földi tényezők az „öntött képet" nevezik megmentőjüknek s így szólnak hozzá: „Ébredj fel!" Légy a vezetőnk és megmentőnk! — De az élettelen dolog oly néma mint a fatuskó. Itt a maradék oly szavakat használhat, amilyeneket Illés használt az Ördög híveinek gúnyolásakor: „Kiáltsatok hangosabban hiszen isten! Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik és felserken? És elkezdtek hangosan kiabálni és az ő szokások szerint késekkel és borotvákkal metélték magukat, míg csak ki nem csordult a vérük." — Kir. I. 18 : 27, 28.

[48] Ezzel azon dőre, végső eszközök vannak példázva, melyekkel most a válságban vergődő, beteg világot a kétségbeesés mélységéből ki akarják emelni. Mialatt a bálványimádók néma bálványaikhoz kiabálnak, a maradék Jehova Istent hívja segitségül és így szól: „Serkenj föl, ébredj ítéletemre, ó Uram, Istenem, az én ügyemért. (35. zsoltár 23) „Te, ó Uram, Seregek Istene, Izrael Istene, serkenj fel! Büntesd meg mind e pogányokat, ne könyörülj senkin, aki hamisságot cselekszik." — 59. zsoltár 6.

[49] Dőre tényezők a „néma kő", a „kép" felől azt hiszik, ki tudja oktatni a nemzeteket, hogyan kerülhetnek ki a világválságból és létesíthetik meg maguknak a jólétet. Kétségbeesve azt kiabálják egymásnak: „Ez a (bálvány) a világ egyetlen világossága!" Sok elámított ember azt hiszi, ez a néma bálvány el tudja látni utasításokkal s ezért mondja: „Serkenj fel! Ez meg fog tanitani téged!" A világ diktátorai, pénzfejedelmek, papok, politikusok és hasonlók nem akarnak a Népszövetség vagy más hasonló szerv tanitásán kivül egyebet elfogadni s hogy Jehova bizonyságtevői az embereket Isten igazságairól felvilágositani ne tudhassák, bizonyos helyeken szigorú cenzurát vezettek be s más hivatalokat létesítettek, mit propagandaminiszteriumnak nevezenek, őrködnek a rádió felett, s mindezen tetteiket azon kijelentéssel akarják igazolni, hogy az állam biztonsága kivánta ily kivételes állapot és drasztikus rendszabályok életbeléptetését. De a római kat. klérus, s a hozzájuk hasonlók, valamint ezek politikai és gazdasági szövetségeseik nagyon tévednek, s csak ámitani akarják magukat, amidőn azt állitják, hogy az állam biztonsága szempontjából kell cenzurát létesíteniök; ezek azonban e kijelentésükkel senkit sem tudnak becsapni, aki Jehova Istenben bízik. A hetedik világhatalom egész területén, tehát az angol-amerikai imperializmus területein, valamint a világ más részein is, a szólás és a szabadság teljes elfojtásán kísérlezetnek; most az Ördög ezeket a nemzeteket Armageddon viadalára tereli és az igazság felől sötétségben akarja tartani; de az igazság elnyomóit és ezeket a diktátorokat gyors elmulás fogja utolérni. „Szégyent vallanak és gyalázatot mind, egyetemben gyalázatban járnak a bálványok faragói. De Izrael megszabadul az Úr által (t. i. Isten hű népe) örök szabadulással; nem vallotok szégyent és gyalázatot, soha örökké." — Ésaiás 45 : 16, 17.

[50] Ezek a tényezők aranyban és ezüstben bíznak s olyasmikben, amiket aranyon megvásárolni lehet, így akarják emelni „néma bálványuk" tekintélyét; így akarják a bálványukat félelmetesebb színben és fontosnak feltüntetni az emberek előtt, „ezüsttel és arannyal" vonván be azt (Hab. 2:19); „de nincsen élet benne", sem lelke, sem ereje nincsen. Ennek a „faragott képnek" van egy nemzetközi bankja is, elnöke amerikai ember, ezen keresztül rendezik a vitás pénzköveteléseket. A Rockefeller milliós alapitvány teméntelen aranykincseivel nagyszerű palotát épittetett a „néma bálvány" részére, oda költözik a bálvány. Az „aranyozott bálvány" költöztetése körülbelül hat hónapot vesz igénybe. Ezt a néma bálványt imád-

FEL

ják a népek tőkései (az arany és az ezüst hatalmát); mert a Népszövetséget tekintik pénzügyi támaszuknak és védelmezőjüknek. Annak legerősebb bizonyitéka, hogy a „faragott kép", a Népszövetség, élettelen dolog és nem tud segiteni, a mai általános világválságon. A népeken uralkodó tényezők aranypocsékolása semmiképpen sem fogja kimenteni a világot a válságból. A Népszövetség nem tudja megmenteni a világot. Nem tud sem életet, sem békét, sem boldogságot, sem jólétet nyujtani. Ez a „bosszuság bálványa", vége pusztulás. (Ezékiel 8 : 3; Sof. 3 : 8) Azáltal, hogy ezt a „képet" a szent helyre állitották, ahol semmi keresnivalója sincs, az ördög az emberek figyelmét, reményét és tiszteletét akarja elfordítani Jehova Istentől, s igy akarja őket vesztükbe dönteni. De ez a „néma bálvány" is (a Népszövetség) Dágonnal, a halak istenével fog egy sorsban osztozni, amely a szövetségládája előtt leomlott. — Sámuel I. 5 : 2—4.

[51] Jehova oktatja gyermekeit, őt nem fogják többé mellőzni. (Ésaiás 54 : 13; 30 : 20) 1918-ban szeretett fiát, Jézus Krisztust, templomához küldte, hogy végrehajtsa elhatározását s prófétája, mostpedig a maradék utján, közölte: „Az Úr az Ő szent templomában van, hallgasson előtte az egész föld!" (Hab. 2 : 20) A Népszövetségnek, vagy pusztító szörnynek a szent helyre állitásának megkisérlése, Jehova nyilt kihivása, megsértése. Jehova templomát nem szabad megfertőzni; mert Isten hű templomi osztályának semmi közössége sem lehet az ördög létesitményével vagy szervezetével. (Kor. II. 6 : 16) Senki sem támogathatja a Népszövetséget, aki Isten Igéjét megérti és szereti, mert az „szörnyűség" Jehova szemeiben. „A bűn embere" vagy a „veszedelem fia" csak az ördög útján halad s minden arra vonatkozó világos bizonyitékot elutasit, hogy Isten templomában van és gunyolja az igazság azon hirdetőit, akik azt mondják, hogy az Úr az Ő szent templomában van. Az ily dőrék felfuvalkodtak magukban, Istennek és országának is ellenségei lettek. „Aki ellene veti és fölibe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát." — Thess. II. 2 : 4.

[52] Jehovának a szent templomban való jelenléte „jajt" jelent minden bálványra és bálványimádóra is, emberre és élettelen dologra egyaránt. Most a kereszténység közül senki sem tisztázhatja magát, aki emberi vagy ördögi létesitményeket imád; mert Jehova szent templomában van. „Az Úr az Ő szent templomában, az Úr trónja az egekben; az Ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait. Az Úr az igazat megpróbálja, viszont a gonoszt, az álnokság kedvelőjét gyűlöli az Ő lelke. Hálókat hullat a gonoszokra; tűz, kénkő és égető szél az ő osztályrészük." — 11. zsoltár 4—6.

[53] Ezen ok miatt Jehova és Jézus Krisztus Isten népének tanitói. A néma bálvány nem tud tanitani. Az Úr templomának megnyilatkozásakor villámlások törnek elő. (Jel. 11 : 19) Armageddonkor minden teremtmény meg fogja tudni, hogy Jehova a mindenható Isten; akkor telik be a föld az Ő dicsőségével.

[54] Most nézzük meg a kétszinű és tudatlan farizeusok, akik Isten beszédét nem ismerik és nem is értik, hogyan rimánkodnak a Népszövetséghez szövetségeseikkel együtt, hogy őket megmentse s a népnek azt mondják, hogy az a „faragott kép" a világ egyetlen világossága. Az ilyenek mind megszégyenülnek. „Amiképpen megszégyenül a tolvaj, ha rajta kapják, akképpen szégyenül meg Izrael háza (a hitszegők) ő maga, az ő királyai, fejedelmei, papjai és prófétái. Akik azt mondják a fának: Te vagy az én atyám! a kőnek pedig: Te szültél engem! Bizony háttal fordulnak felém és nem arccal, de nyomorúságuk idején azt mondják majd: Kelj föl és szabadits meg minket! De hol vannak a te isteneid, amelyeket magadnak készitél? Keljenek fel, ha megszabadithatnak téged a te nyomoruságod idején; hiszen annyi istened volt, ó Júda, ahány városod!" (Jer. 2 : 26—28) „Emiatt mondja Jehova: „Hallgasson Ő előtte az egész föld!" Ez a kijelentés oly időre mutat, amidőn nagy sürgés-forgás, lárma és propaganda fog folyni a nemzetek között. Azt beszélik, Hitlert nagytőke szemelte ki magának, tette meg Németország vezérének, mivel jól tudott beszélni, „jól tudta hasogatni a levegőt" s igy a tudatlan népet magával tudta ragadni. Most pedig azok a hatalmasabbak, akik őt felemelték, a kulisszák mögött arra várnak, hogy sötét müveiket tovább kiépithessék.

[55] A csúcspont Armageddonkor fog bekövetkezni; emiatt mondja Jehova: „Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön." (46. zsoltár 11) Egyre nagyobb lesz a zaj és nagyobb a lárma, a világi hordák most mindent elkövetnek Jehova bizonyságtevői elnémitására; de igy szól az Isten azokhoz, akik vele és beszédével szembeszállnak: „Hallgass az Úr-Isten orcája előtt, mert közel van az Úrnak napja, mert áldozatot készittetett az Úr (Armageddonra), megszentelte az ő hivatalosait (bizonyságtevőit). És lészen az Úr áldozatának napján: megfenyitem majd (az ördög ruháiba öltözött) fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe öltöztek. És megfenyitem mindazt, aki a küszöbön ugrál ama napon, akik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg uruknak házát." (Sof. 1 : 7—9)

[56] Isten az egész világnak csendet parancsol. Nem az Ő bizonyságtevőinek parancsolja ezt, mert nekik világosan megparancsolta, menjenek és közöljék üzenetét a néppel. A „föld" (világ) a világ népein uralkodó nemzetek tényező elemeit jelenti, akik nem akarják teljesiteni az igazságot, sőt mindent elkövetnek és Jehova bizonyságtevőit az igazság közlésében akadályozni akarják. Jehova nevének bizonyságtevése mindazáltal szorgalmasan és erővel fog tovább folyni. Vajjon miért jegyeztette fel mindezt Isten prf. útján a régmultban? Miért engedi meg, hogy most ebben a nyomasztó időben ismerjék és értsék meg övéi mindezeket? E kérdésekre az ap. köv. ihletett kijelentése ad választ: „Hogy járjatok (viselkedjetek) méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden

FEL

jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevekedvén az Isten megismerésében. Minden erővel megerősíttetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint, minden kitartásra és hosszutűrésre örömmel." — Kolossé 1 : 10—11

[37] A viadal folyamatban van; Jehova bizonyságtevőinek mindvégig szilárdan kell állniok és kitartóan, örömmel kell küzdeniök „. . . és ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségtek!" — Nehemiás 8 : 10

Kérdések

1. Mily intézkedés történt Jehova nevének és országának bizonyságtevésére, valamint „Isten büntetésének" bejelentésére nézve? Hogyan fejezi ki a maradék Istenben és királyában való hitét és iránta való szeretetét?
2—5. Kit példáz Hab. a 12. versben s hogyan? Hogyan irja le az irás „a faragott kép csinálóját"? Hasonlitsd össze ezekkel azokat, akik hisznek Istenben! Mikor s hogyan épitették vérontással és hamis alapokon a várost?
6—8. Miért áll a 13. versben a „Seregek Ura" kijelentés? Mutasd ki szövegekkel, kik ezek a „népek", hogyan „fáradoznak a tűznek" és hiába?
9—11. „Ki tartózkodhatik közülönk megemésztő tüznél? Örök zsarátnokoknái? Ki nem? Miért nem? Hasonlitsd össze Esaiás 33 : 14-et (és a rendeltetését) Ezékiel 9 : 4-és 10 : 2-vel!
12—14. 2. zsolt. 1—3-at illetőleg mikor s hogyan „dühöngenek a nemzetek"; b) fenekednek a királyok és a fejedelmek"? c) „gondolnak hiábavalókat a népek"? Mutasd ki, jelenleg teljesül-e Es. 40 : 31 s magyarázd meg, honnan veszik Istenben való bizalmukat és erejüket Isten hü bizonyságtevői.
15—17. Magyarázd meg szövegekkel „Jehova ismeretének dicsőségét" (14. vers); b) mikor s hogyan telik el a világ ezen ismerettel? c) mit jelent, „miként a vizek a tengereket elboritják"?
18—21. Mily tények jogositanak a 15. vers „jajának" bejelentésére? Miért üldözik most Jehova bizonyságtevőit oly kegyetlenül, miért türi ezt meg Isten? Mire számithatnak e tekintetben a jonadábok is s miért? Hogyan fognak megszabadulni?
22—24. Kire v. a 16. vers? Mutasd ki, hogyan telnek el szégyennel dicsőség helyett s hogyan kerülnek ily helyzetbe? Mi bizonyitja, hogy máris észre kezdték venni gyalázatukat? Mikor s hogyan boritja el őket a teljes gyalázat?
25—29. Magyarázd meg szövegek alapján a („Igyál te is", b) „rád fordul majd Jehova panasz pohara"!
30—33. Mi képezi a 17. versben emlitett „erőszakot" s miért mondja, hogy Libánonon követték el? Mit akartak elérni s hogyan fordulj reájuk? Miért van itt az állatok kipusztitása is felemlitve? Miért „az ember véréért"?
34—38. Hogyan követtek el erőszakot az „országon" és a „városon"? S mutasd ki szövegekkel, hogy „minden lakosán" is erőszakot követtek el! Mily próbaeszközzel állapitható meg, ki tartozik az Úr szerv., illetve népéhez? Hogyan tünik ki itt az egység fontossága?
39. Mutasd ki tények alapján, mi a „faragott kép" és a csinálója" s hogyan csinálta azt!
40—42. Hogyan lehet azt állitani, hogy a Népszövetség „öntött kép?" b) „hazugságokat tanit?" Mutasd ki szövegekkel, mennyire ráillik: „bálványban bizik készitője és néma bálványokat csinál"!
43—46. Hogyan adnak feleletet e kérdésre a tények és szövegek alapján: „Mit sem használ a faragott kép"?
47—49. Ki ellen irányul az „ötödik jaj"? Ki szól igy a fához: Serkenj fel!" Hogyan és miért? Hogyan viselkedik, amint az irás mutatja, a maradék a bálványimádókkal szemben? Ki mondja a néma kőnek: „Ébredj fel!" Tanits minket!"? Hogyan mondják ezt? Elérik-e ezzel céljukat az igytevő vezetők? Mily végre jutnak Izraellel, t.i. Isten népével, — amely Isten-hüségét megőrzi, — ellentétben? — Es. 45 : 16, 17.
50. Mit jelent, hogy „bálványukat megaranyozták és ezüstözték?" Mit jelent, hogy „nincs benne élet sem lélek?" Mily végre jut ez a „néma bálvány"?
51—53. Ezzel összefüggésben mit jelent a) „az Úr az Ő szent templomában", b) „hallgasson előtte az egész föld!"? Ki nem ismeri fel ezt? Mi lesz a következménye? Hogyan lehet az ily megismerést felismerni?
54—57. Mutasd ki, mily találó itt is, akárcsak mint más szövegekben, Jehova e parancsolata: „Hallgasson előtte az egész föld!" Megfogadják ezt a parancsot? Miért? Mily következményekkel fog járni? Mit parancsol most Jehova bizonyságtevőinek? Miért részesiti most a maradékot régen leirt prf-nak megismerésében és megértésében? Milyen a helyzet mostanában? Hogyan fogják felhasználni előjogaikat Jehova b-tevői és fogják teljesiteni ezzel kapcsolatos köteleségeiket?

(1935 jún. 1.)

A tudomány meggyarapitása

„Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömével." — 32. zsoltár 7

Habakuk jövendöléseinek folytatása

IV. rész.

JEHOVA szent templomában van; Jézus Krisztus Ő eléje gyüjtötte a kegyeseket. E nagy igazság feltárása örömmel tölti el a maradékot; mert „teljes öröm van te nálad; a te jobbodon gyönyörüségek vannak örökké." (16 zsoltár 11) Akik Jehovához és az ő országához ragaszkodnak, most megértik, hogy örömük szomorúsággal vegyes, mivel az ellenség kétségbeesve mindazok elpusztitására törekszik, akik Jehova Istennek szolgálnak. Ezek a lázadók pusztulásra szánattak, s ezért imádkozik a maradék jogosan igy: „Kárhoztasd őket, ó Isten; essenek el saját tanácsaik által; taszitsd el őket vétkeik sokasága miatt, mert fellázadtak ellened. És majd örülnek mindnyájan, akik biznak benned; mindörökké vigadjanak és te megoltalmazod őket és örvendeznek te benned, akik szeretik a te nevedet." — 5. zsoltár 11, 12

[2] A maradék szereti Jehova nevét és tudja, hogy Isten szent nevének igazoltatnia kell és az Ő nevének igazolásában telik öröme. Állandóan betelni törekszik kibontakozó nagy szándékai megismerésével és megértésével, hogy méltóan viselje magát előtte. Ezeknek a hűségeseknek mondja: „Bölccsé teszlek és megtanítlak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged." (32. zsoltár 8) A hűségesek tehát biztos igéretet nyertek arról, hogy őket Jehova oktatja, bizonyságtevőinek jelen üldöztetéseiről is felvilágositja és a teljes győzelemről biztositja; ezért éneklik:

FEL

„Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömével." — 32. zsoltár 7

[3] Habakuk prf. a földön levő hű maradék jelképe. Jehovához intézett tulzó kérdéseire feleletet nyert s ezért merült imába szívében, örvendett és hálát mondott és öröm-énekre zendített: „Habakuk prf. könyörgése a sigjónóth szerint." — Hab. 3 : 1

[4] Az 1 : 1, „teher" és Jehova ellenségei ellenirányuló prófécia: e „teher" egy részét sorolja elő a 3. fejezet is. Isten, akaratát népének tudtára adja valamint azt is, hogyan valósitja meg azt, ennek megismerése örvendezteti meg a maradékot és hangolja hálaadásra. Habakuk itt ének alakban mond imát és ez indítja azon hálálkodásra a maradékot, melyet Isten elé tár imájában. Ez a hálaének „sigjónóth"-alakban, illetve óda alakban van előadva, illetve ritmusban. A héber szó tőszava értelmében tehát elragadtatást, fellángolást, viharos, féktelen, rajongó verset, költeményt jelent. Oly zsoltár vagy ének ez, amely a legvéksőkig magával ragad, amidőn Jehova Habakuknak a jövő eseményeit megmutatja. E látomás megértése most azokat ragadja magával, akik a készülő eseményeket látják.

[5] Habakuk őrhelyén állott és tudomásul vette, amiről Isten őt értesíteni akarta, hogy miért tűrte meg Jehova a gonosztevők erőszakosságait s mit tett velük; most pedig a próféta arra kéri Jehovát, hogy teljesítse be előre közölt ítéleteit. Így vette tudomásul az őrhelyén álló maradék is Jehova azon érveit, miért engedte meg, hogy ellenségeik kezeitől szenvedjen; most örvend a maradék és hálaimával kéri Jehovát ezen események mielőbbi beteljesítésére. „Uram, hallám, amit hirdettél és megrettenék. Uram! évek közepette keltsd életre a te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességedről." (Hab. 3 : 2) A hűségesek most a régi korok háborus példáiból és a Jehova bizonyságtevői előtt feltárt próféciákból megértették az Ő dicsőségét és hitükben látják, hogy az Ő dicsősége Armageddonkor általánossá válik. A maradék csak azután értette meg Jehova szándékát, miután az Úr templomában megjelent. Amióta Istentől tanul ,megmismerte Isten arra vonatkozó elhatározását, hogy Isten dicső nevet szerez magának, s hogy a per fő-vagy eldöntendő kérdése az Ő nevének (becsületének) igazolása (tisztázása) s hogy akkor fogja felségét feltárni mindenki előtt. Krisztus ezen követői valamikor úgy értelmezték, hogy Armageddon nem más, mint csupán az emberek közt folyó osztályharc, vagy anarkia; most azonban látják, hogy Armageddonkor Sátán teljes szervezete az Úr és vele levők ellen vonul, minek folytán Armageddon tulajdonképpen Jehova viadala, a Mindenható Isten nagy napjának háborúja. Jehova szándékának régebbi értelmezése tehát teljesen elhalványul az Ő valódi szándékának láttára.

[6] Jehova Habakuk füle hallatára közölte a világra szakadó bajokat és Habakuk a maradéknak mondja: „Megrettenék." A maradék most tudomásul vette Jehova azon kijelentését, melyből Armageddon közelségéről értesül és megrettenve, szentséges félelmek közt áll az Úr előtt. Mivel az Úr erejében bízik, nem félti a maga életét, hanem az Armageddonkor megnyilatkozó isteni hatalom felségétől és feltárulásától remeg. A maradék megérti, hogy félelmetes idő lesz az, amidőn Armageddonkor mindenki, minden — Jehova Isten és népe ellen küzdő — hadsereg tömegpusztulása bekövetkezik, amidőn „husuk (az ellenség) megsenyved, még mialatt lábaikon állnak és szemük és nyelvök is megsenyved gödreiben." (Zakariás 14 : 12) Amidőn nem maradnak életben annyian sem, hogy a meghaltakat el tudnák temetni. A maradék megérti Jézus kijelentésének mélységét, amidőn azt mondja, hogy oly nyomor ideje lesz, amilyen nem volt világkezdet óta, és nem is lesz többé. Mivel a maradék lát ja e borzasztó események közelségét, remegve áll a Mindenható Isten hatalma előtt. Amidőn Mózes Moáb országában arra emlékeztette az izraelitákat, amik a Sinainál történtek, mondotta: „Én pedig az Úr között és ti köztetek állok vala abban az időben, hogy megjelentsem néktek az Úr beszédét; mert ti a tűztől féltek vala és nem menétek fel a hegyre." (Mózes V. 5 : 5) „És oly rettenetes volt a látomány, hogy Mózes is mondá: megijedtem és remegek." (Zsidók. 12 : 21) A maradék nem tartozik azok közé, akik azon a nézeten vannak, hogy Armageddon csak csekélység lesz. Még soha semmi sem történt, amit nagyszerűségében vagy rettenetességében Armageddonal összehasonlitani lehetne. Az a Mindenható Isten csatája lesz az elsáncolt és kétségbeesett ellenséggel szemben. Azon hatalom és erő láttán, amit Jehova akkor feltárni fog, az egész teremtett világ remegni fog. Még az élettelen dolgok is megrendülnek. Fáraó seregének a Veres-tengerben való pusztulása Armageddont példázza, s amidőn Mózes és a többi izraeliták látták, mondotta Mózes: „Kicsoda az istenek közt olyan, mint te, Uram! Kicsoda olyan, mint te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csudatevő? Kinyujtottad jobb kezedet és elnyelé őket (az ellenséget) a föld. Kegyelmeddel vezérled te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be a te szent lakóhelyedre. Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el." — Mózes II. 15 : 11—14

[7] Továbbá: „Hogy féljed a rettenetes és dicsőséges nevet, az Úrét (Jehovát) a te Istenedét." (M. V. 28 : 58) „Mert az Úr (Jehova) a ti Istenetek, isteneknek Istene és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, aki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad." (M. V. 10 : 17) Jehova bizonyságtevői nem félik sem Sátánt, sem Gógot, sem a földi ellenséges haderőiket; mert az ily félelem eltávozott tőlük Jehova Isten és az Ő országa iránti szeretetük és ragaszkodásuk folytán. (János I. 4 : 18; Kron. II. 20 : 15; 27. zsolt. 1—3) Csak azok fognak védelemben és biztoságban részesülni, akik teljesen Jehovára támaszkodnak és neki szolgálnak.

[8] Azok az események, miket Jehova a régi korokban népének ellenségeivel tett, Armageddon eseményeit példázzák. Ezért imádkozik most úgy a maradék, miképpen Habakuk imádkozott: „Keltsd életre a te munkádat!" (Egy másik ford. szerint: „Hajtsd végre a te munkádat az évek folya-

FEL

mán." (Jehova bizonyságtevői most Isten akaratával egyezően azért imádkoznak, hogy ismételje meg a régi korokban tanusított cselekedeteit, nevezetesen: „Mert eljön az Úr és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt vala ama napon, a harcnak napján." (Zakariás 14 : 3) Ez Jehova csodálatos cselekedete lesz. Az isteni próféciák hívő kutatója most megérti miért vívta régente népének csatáit Jehova s hogy azok a csaták a küszöbön álló általános viadalt példázták. „Ó Isten, füleinkkel hallottuk, atyáink beszélték el nekünk a dolgot, amelyet napjaikban, a hajdan kor napjaiban cselekedtél. Nemzeteket üztél te ki saját kezeddel, őket pedig beplántáltad; népeket törtél össze, őket pedig kiterjesztetted." (44. zsoltár 2, 3) Jehova kijelentette: „Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék." (Habakuk 1 : 5) „Megvidámítottál engem, Uram, a te cselekedeteddel, a te kezednek müveiben örvendezem." (92. zsoltár. 5) „Dicsőség és méltóság az Ő cselekedete és igazsága megmarad mindörökké. — 111. zsolt. 3

[9] „Az évek közepette (folyamán) jelentsd meg azt!" Az évek csucspontjához 1914-ben érkeztünk; akkor végződött Sátán világa és Jézus Krisztus, a világ jogosult uralkodója trónra lépett. Akkor kezdődött a világ nyomora és Armageddonkor Jehova hatalmas kezével cselekedte mindazokat. „Azért, íme, megismertetem velök ezúttal, megismertetem velök az én kezemet és hatalmamat és megtudják, hogy az Úr (Jehova) az én nevem." (Jeremiás 16 : 21) „És az én szent nevemet megismertetem az én népem, az Izrael között és többé nem hagyom megfertőztetni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, szent vagyok Izraelben! — Ezékiel 39 : 7

[10] Habakuk e kijelentése más ford. szerint így hangzik: „Az évek folyamán add tudtul." „Az évek folyamán fogod feltárni." Széljegyzetben megjegyzik: „Megrázkódtatás," „harag," „izgatottság," stb. A „harag" alatt nagy rengés idejére történik utalás, amidőn rémesen fognak félni és remegni, ami azt mutatja, hogy Armageddonról van szó. Ezt a zsoltáros köv. kijelentése meg is erősíti: „Az Úr uralkodik, reszkessenek a népek. Kérubokon ül, remegjen a föld!" — 99. zsolt. 1

[11] Ugyanarról az időről Ésaiás prf. így szól: „Mint a tűz meggyujtja a rözsét, a vizet a tűz felforrolja; hogy nevedet ellenségeidnek megjelentsd, hogy előtted reszkessenek a népek." (Ésaiás 64 : 2) „Fujjátok a kürtöt, Sionon, és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói, mert eljött az Úrnak napja, mert közel van az." (Jóel 2 : 1) Ezek a szövegek mutatják, hogy minden nemzet belebonyolodik az általános küzdelembe. Isten haragja Sátán és tömegei ellen irányul. Ez a harag 1914-ben kezdődött, amint meg is van írva: „És megharagudtak a nemzetek, és eljött a te haragod!" — Jelenések 11 : 18

[12] Akkor fogja Jehova beteljesiteni Habakuk, illetve a maradék imáját: „Felkél az Úr, miként a Perázim hegyénél és Gibeon völgyében, hogy szokatlan dolgot miveljen, egy rendkivüli dolgot!" Habakuk imájában ezt kérte: „Haragodban emlékezz meg kegyelmességedről!" Ez kegyelmet kér Jehova hívei iránt, illetve a maradék és a jonadábok részére. Jehova akkor emlékezni fog azokra, akik híven síkra keltek neve mellett s bátran hirdetik üzenetét, ezeket megvédi és megoltalmazza. „Azért így szól az Úr-isten: Most már haza hozom Jákob foglyait és megkegyelmezek Izrael egész házának s féltő szerelemre gyuladok szent nevemért." (Ezékiel 39 : 25

[13] A gonosz világ tényező hatalmai nagy bajban fognak elpusztulni; de Jehova megkönyörül azokon, akik őt szeretik és neki szolgálnak. „Mert a hegyek eltávoznak és a halmok megrendülnek; de az én irgalmasságom tőled el nem távozik és békességem szövetsége meg nem rendül; így szól könyörülő Urad." (Ésaiás 54 : 10) Az irgalom azt jelenti, hogy Isten Armageddonkor, midőn haragját kifejezi, megkíméli azokat, akik neki szolgálnak; de nem az illetőkért magukért, hanem saját szent neve miatt. „De te, én Uram, Istenem, bánj velem a te nevedért; mivelhogy jó a te kegyelmed, szabadits meg engem." — 109. zsolt. 21

[14] A régi korokban Jehova nevének igazolásáért szállt síkra, amidőn választott népének ellenségeivel harcolt; akkori cselekedeteivel azonban elsősorban azt vetíti előre, amit a „Mindenható Isten nagy napjának viadalában" fog cselekedni. Amidőn Mózest Egyiptomba küldte, hogy magának hírnevet szerezzen, az csak időlegesen történt, mivel akkor még nem volt bekövetkeze Isten kitüzött ideje az ellenség teljes elpusztítására. De Armageddonkor Jehova szent nevét (becsületét) egyszer és mindenkorra igazolni fogja. Habakuk hálaimájában felsorolja, miket cselekedett Jehova a multban és mindaz Armageddon eseményeit példázza. „Isten a Témán felől jön és a Szent a Párán hegyéről. Sélah. Dicsősége elborítja az egeket és dicséretével megtelik a föld." — Hab. 3 : 3

[15] Habakuk azon imáját, hogy „Jehova évek folyamán keltse életre munkáját." Isten sugallta; a régi korban ezen imára adott felelete csak kicsinybeni beteljesülés volt. A próféta rövidesen utal Jehovának a régi időkben történt tetteire s ezek mutatják előre, hogyan teljesül most nagyobb mértékben ez a prf. ima. Habakuk látomásában úgy látja, hogy az Úristen Témán felöl jön. Témán Ézsau, illetve Edom unokája volt s az országának egyik déli részét róla nevezték el. (Mózes I. 36 : 11—15) Jehova tehát úgy van bemutatva, amint Témán felöl jön. Az angol Biblia széljegyzetben hozzáfüzi: „Isten Dél felől jött." Jehova népét a Sinaitól Jeruzsálembe vezető diadal útján Témánon keresztül vezette. „Ó Isten, amidőn kivonultál a te néped előtt, mikor a pusztába beléptél (Sélah); a föld reng vala, az egek is csepegnek vala Isten előtt, ez a Sinai hegy is az Isten előtt, az Izrael Istene előtt." — 68. zsoltár 8, 9

[16] Ezt a Bírák könyve a következő magyarázattal bizonyítja: „Uram, mikor Szeirből kijövél, (annak egy részét Teman képezte) mikor lépdelél Edom mezejéről; (Teman szintén ahhoz tartozott) megrendült, a föld, csepegett az ég. A fellegek is víztől áradának." — Bírák 5 : 4, 5

[17] Jehova Jeruzsálemet választotta népének városául s oda helyezte nevét; és Ő fogja megvívni

FEL

Armageddon viadalát s fogja igazolni nevét: Jeruzsálem tehát az ő dicső szervezetét példázza, amelyet védelmezni fog. Hadseregében, melyhez a maradék is hozzátartozik, Ő a legfőbb. Jehova villámgyorsan siet a viadalra, amit Dél felől való jövetele példáz. „És megjelen felettük az Úr és nyíla repül mint a villámlás; az Úristen kürtöt fuvall és déli szelekben nyomul elő." (Zakariás 9 : 14) Úgy tör elő mint a forgószél; ezzel a nagy gyorsaság és az van példázva, hogy a háború hirtelen fog kitörni, az ellenséget váratlanul lehengerli és hirtelen főbe sujtja. „Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jő reájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképpen meg nem menekednek." — Thess. I. 5 : 3

[18] Habakuk továbbá így szól: „És a Szent Párán hegyéről." Párán hegye nyilván csak például szolgál. „Párán" egyesek szerint „szépet," „ragyogót" vagy „sugárzót" jelent. Jehova a legfelsőbb helyről vonul ki armageddoni diadalára; ezt példázza Párán hegye, de ama hegységnél sokkal felségesebb és dicsőségesebb. Isten Mózes utján vezérelte Izraelt a Sinaitól Északra, most pedig a Mózesnél nagyobb, Jézus Krisztus utján vezeti nagy seregét Délről a nagy ütközetre. „Monda ugyanis: Az Úr a Sinai hegyről jött és Seirből támadt fel nekik (az ellenségre); Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent (angyalok) közül jelent meg. Jobbja felől tüzes törvény vala számukra." — Mózes V. 33 : 2, 3

[19] „Bizony eljő az Úr, az én Istenem, és minden szent ő vele," (Zak. 14 : 5) Armageddonkor. Jézus Krisztus e prf. képben úgy van bemutatva mint főparancsnok, aki az összes mennyei és földi seregeket Isten ítéletének az ellenségen való végrehajtására vezeti. Júdás ugyanerről írja a következőket: „Ezekről is prófétált pedig Énok, aki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Imé eljött az Úr az ő sok ezer szentjével, hogy ítéletet tartson mindenek felett és feddőzzék mindazok ellen, akik közöttök istentelenek, istenetelenségüknek minden cselekedetéért, amelyekkel istentelenkedtek és minden kemény beszédért (káromlásért), amelyet az istentelen bűnösök szóltak ő ellene." — Júdás 14, 15

[20] Hab. 3 : 3-ban a „sélah" — szó is előfordul, ami az énekben vagy zenében „szünetet" jelent. Ez a maradék bizonyságtevésében és cselekedeteiben (munkájában) való szünetre mutat. Látni fogja-e a Habakukban példázott maradék a földön Jehova seregeinek Armageddon viadalára való felvonulását? Több prófécia mintha igenlően felelne erre a kérdésre és kimutatja, hogy a maradék még a földön látni fogja Armageddon kezdetét. Habakuk hálaimájával a maradékot példázza, amint Jehova dicsőségét hirdeti, amidőn hitében Armageddon közeledését látja. Egyszóval valószinű, hogy amidőn a maradék Armageddon kitörését látni fogja, Jehova hatalmának és dicsőségének feltárulása annyira le fogja bilincselni, hogy egy időre szünetelni fog az éneklésével és bámulatba esve és félelmek közt fogja szemlélni az Úr fennséges hatalmának, erejének és dicsőségének feltárulását. Nyilván Jehova fennséges hatalmának nagyszerű feltárulása néma szünetelésre fogja indítani a maradékot.

[21] Nyomban a szünet után aztán a prófécia így folytatja: „Dicsősége elborítja az egeket és dicséretével megtelik a föld." Ez Jehova hatalmának az egekben oly káprázatos feltárulása lesz, hogy a déli nap fényét is felül fogja múlni; abban az időben kell aztán a földnek az Úr ismeretével betelnie, miként a víz a tenger medrét elborítja s egyszerre fogják látni azt az összes néptörzsek, népek és nemzetek. Isten többször megismételte, hogy az ellenség akkor meg fogja tudni, hogy Ő az Isten. A maradék máris látja hitében, hogyan vonul fel nagy harci kocsijában Jehova a viadalra; de a kitüzött időben nyilván az egész világ látni fogja csatába vonuló nagy seregének demonstrációját. Jehova prf. mondja: „És megmutatom az én dicsőségemet a pogányok között és meglátják mindazok a pogányok az én ítéletemet, melyet cselekedtem és az én kezemet, amelyet rájuk vetettem." — Ezékiel 39 : 21

[22] Az izraeliták latták a Sínai hegységnél Jehova hatalmának feltárulását; a próféta arról mondja: „És megtudja az Izrael háza, hogy én vagyok az Úr az ő Istenük, attól a naptól fogva és azután." (Ezékiel 39 : 22) Az izraeliták megrémültek attól, amit a Sínainál láttak: „Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan vala az Izrael fiainak szemei előtt, mint emésztő tűz a hegy tetején." (Mózes II. 24 : 17) Azok az események, miket az izraeliták ott láttak, mindannak előképéül tüntek fel előttük, ami a világ végén fog történni. — Kor. I. 10 : 11

[23] A Szentírás teljesen világosan kimutatja, hogy Jehova hatalmának Armageddonkor való megnyilatkozásától az ellenség megrémül. Habakuk a viadal kezdetéről írva, mondja: „És a föld betelik az Ő dicsőségével." Biztosan nem az ellenség fog hálát zengeni Jehovának; a szöveg e része tehát azt jelenti, hogy Jehova bizonyságtevőinek kicsiny serege fog hálát zengeni, amidőn az Ő dicsőségét és seregeinek a viadalra való előnyomulását látni fogja. Jehova a régmultban éppen ennek elővetítésére szerzett képeket, amidőn az izraelitákat a moabiták, ammoniták és Seir lakói ellen küldte s azt rendelte, hogy az énekeseket állitsák a hadsereg élére, s amidőn az ellenséget megközelítik kezdjenek énekelni: „És amint elkezdették az éneklést és a dicséretet, az Úr ellenségeskedést szerze az Ammon fiai és a moabiták és a Seir hegyén lakozók ellen, akik Júdára jövének, és megveretettetének." (Krónika II. 20 : 22) Valóban, a maradék most látja Jehova dicsőségét s ezért énekli: „Mi Urunk, Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön, aki az egekre helyezted dicsőségedet." (8. zsoltár. 1) Nem valószinű-e, hogy a földön tartozkodó hűségések Armageddonkor, amidőn a csata folyik, is zengeni fogják Jehova dicsőségét? „Énekeljetek az Úrnak uj éneket és dicséretét a földnek határiról, ti a tenger hajósai és teljessége, a szigetek és azoknak lakói... Adják az Úrnak a dicsőséget és dicséretét hirdessék a szigetekben (a szilárd helyeken, illetve azok, akik szilárdan Jehova mellett állnak)." Ez a viadal kezdete után fog történni. „Az Úr mint egy hős kijő és mint hadakozó, fel-

FEL

költi haragját, kiált, sőt rivalg és ellenségein erőt vesz." — Ésaiás 42 : 10, 12, 13

[24] Úgylátszik, a próféta tisztán az Úr dicsőségére utal a csata kezdetén, amidőn így szól: „Ragyogása mint a napé, sugarak támadnak mellőle; és ott van az ő hatalmának rejteke." (Hab. 3 : 4) Amint meg is van írva, Isten világosság és semmi sötétség sincsen benne. (János I. 1 : 5) Armageddonkor tehát úgy fogja felragyogtatni dicső világosságát, hogy mindenki látni fogja. „Az előtte levő fényességből felhőin jégeső tört át és eleven szén; és dörgött az Úr a mennyekben és a Magasságos zengett; és jégeső hullt és eleven szén." — 18. zsoltár 13, 14

[25] Dávid ezt az éneket azon harccal kapcsolatban énekelte, melyet Isten vívott meg Dávid ellenségeivel; ez ugyancsak az Armageddonkor történő eseményeket példázza.

[26] A szöveg e részét az angol Rotherham-f. így fordítja: „Sugarak (széljegyzet: két szarav) törnek elő kezeiből." A Miniatur-f. szerint: „Sugarak származnak kezéből." Jehova sugarai erőt jelentenek, melyek mint a szarvak, felöklelik a sötétség hatalmait. Ez arra mutat, hogy ezek a szarvak hegyes eszközök s az ellenség elpusztítását idézik elő. Itt a hatalmas Isten dicső kezéről van szó, s az ő kezéből eredő villámok vagy sugarak fogják az ellenséget elpusztítani.

[27] A felnyitott kéz nagyszerűen példázza Jézus Krisztust, kit Jehova ítéletvégrehajtóként használ az ellenség kiirtására s akiről ez áll megírva: „Amidőn megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog kezem; bosszut állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek." (Mózes V. 32 : 41, 42) Azután Habakuk így folytatja: „Ott (az ő kezében) van az ő hatalmának rejteke." Isten minden hatalmat mennyen-földön Jézus Krisztus kezébe helyezett, amit Isten arra kitüzött idejében fog felhasználni. (Máté 28 : 18; János 5 : 27) Azon hosszú korszak alatt, mely alatt 1914-ig Sátán korlátlanul uralkodott e világon, Jehova eme nagy hatalma rejtve volt. Armageddonkor azonban Jehova keze érzékelhetően is kifejezésre fog jutni a föld lakói előtt. — 110. zsoltár 2

[28] A legyőzhetetlen Jehova, a Seregek Ura, hadba vonul és minden szétmálik előtte: „Előtte dögháláll jár és nyomában forró láz (járvány) támad." (Hab. 3 : 5) Ez nyilván nem a Máté 24-ben említett és a világháború nyomában járó járványt jelenti, mely a világra következő „jajok" kezdete volt. Ez a járvány, amit Habakuk említ, nyilván azzal azonos, melyet Ezékiel is leír, s ami Gógra és seregeire fog következni, amiről Ezékiel így szólt: „És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Úr — Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen lészen. És törvénykezem vele (Góggal és seregeivel) dögháláll és vérrel; és ömlő záporesőt, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére, a sok népre, amelye vele lesz. És nagynak és szentnek mutatom és megjelentem magam a pogányoknak sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr." — Ezékiel 38 : 21—23

[29] A látszatkereszténység azon hitszegő város, melyet a hitszegő Jeruzsálem példázott. Armageddon idejében a járványos betegségek úgy elszaporodnak, hogy az orvosi kar nem tud velük megküzdeni. Ezzel a járvánnyal Jehova Isten fogja az ellenséget megverni s mindazokat, akik az ő szent szervezetének ellenségei voltak, ezeket pédázta a hitszegő Jeruzsálem. A hűségeseket a hűséges Jeruzsálem példázza; a járványok és a bajok tehát arra a kereszténységre következnek, amely az Úr igazi szolgáit támadta. „És ez lesz a csapás, amellyel megcsapkod az Úr minden népet, amelyek Jeruzsálem ellen gyülekeznek: Megsenyved a húsuk és pedig amig lábaikon állnak, szemeik is megsenvednek gödreikben, nyelvünk is megsenved szájukban. — Zakariás 14 : 12

[30] Habakuk hálaimájában Jehova hatalmának ecsetelésében, amint Armageddonkor az ellenségre tör, igy folytatta: „És nyomaiban forró láz (járvány) támad. „Angol biblia-forditás szerint: „Izzó szén támad lábaitól," amerikai Biblia forditás szerint „tüzes villámok cikáznak lábai alatt." Az eredeti szó értelme „lángoló", arra való tekintet nélkül, hogy szénről, villámokról vagy lázbetegségről van szó. Jehova bizonyságtevői az Úr parancsai teljesitéseképpen figyelmeztették a nemzeteket erre a tűzre. Ezek a hűségesek a kéruboktól „izzó szenet" kaptak és a parancs értelmében elmentek és a hitszegő városra hintették. (Ezékiel 10 : 1—8) Most Jehova ellenségei lábainak zsámolyává lettek, rajtuk tapod, pusztulást, illetve tüzet bocsát rájuk s teljesen el fognak pusztulni. „A mostani egek pedig és a föld ugyan azon szó által megkiméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az Istentelen emberek romlásának napjára . . . Az Úr napja pedig úgy jő majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmulnak, az elemek pedig megégve felbomlanak és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek . . . Akik várjátok és sovárogjátok az Isten napjának eljövetelét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak és az elemek égve megolvadnak". — Péter II. 3 : 7, 10,12

[31] Mihály a nagy fejedelem és uralkodó Jehova parancsára 1914-ben uralkodni kezdett (Dániel 12 : 1) Ez a nagy fejedelem tüzetesen szemlét tart a föld felett Armageddon kitörése előtt. Habakuk próféta mondja: „Meg áll és méregeti a földet, pillant és megrendíti a népeket, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok; az ő ösvényei örökkévalók." — Habakuk 3 : 6

[32] Mialatt Jézus Krisztus Jehova utasitására a földet megmérte, bizonyságtevőivel beutaztatta a világot és tudtul adta ítéletét. Amidőn Armageddon ideje elkövetkezik, az Úr nem szünik meg előnyomulásában. Megrengeti az eget és a földet és forgószélben nyomul elő. „Megál és megrendíti a földet," Zunz-f. A Sinainál rengett a föld, ez példázza azt, ami Armageddonkor történni fog. (Habakuk 12 : 26, 27) És láték egy nagy fehér királyi széket és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltünik a föld és az ég és helyük nem találtaték." — Jelenések 20 : 11

[33] Az Úr látta az ellenség üzelmeit, cselszövéseit, szövetségeit, kihívásait s egyéb Isten és az s országa ellen irányuló cselekedeteit, valamint Jehova bizonyságtevőinek üldözését és szidalma-

FEL

zását; nemcsupán látta ezeket, de azzal is megbízta bizonyságtevőit, tudassák a néppel, hogy azok a különböző eszközök Sátántól erednek és szervezetéhez tartoznak, s tudassák azt is a néppel, hogy Isten elhatározta azoknak Armageddonkor való megszüntetését. Tovább is megengedi-e Jehova azon nemzeteknek, amelyek az ő nevét meggyalázták, gonosztetteik folytatását? Habakuk hálaimájában igy felel: „Pillant és megrendíti a népeket." Világi tényezők azt állítják, hogy a hegyek utján példázott nemzetek örökre fenn fognak állani és sohasem fognak elpusztulni. Amerikában az NRA kieszelői szerint a nemzeteknek örökre fenn kell maradniok és fenn is fognak maradni s a jelenlegi válság csak átmeneti jellegű, miből őket ezek terveikkel ki fogják segiteni. De ezeket Jehova Isten meg fogja alázni, lapállyá lesznek, Isten ezt Jézus Krisztus utján fogja végrehajtani. (2. zsoltár 9) A gonosz világhoz tartozó nemzetek, illetve „zsákmányadó hegyek". (76. zsoltár 5) Habakuk (3 : 6) igy szól: „Az örökkévaló hegyek szétporlanak." Világi tényezők ezeket a „hegyeket" örökkétartóknak állitják. Armageddonkor azonban ezek a hegyek szétmállanak Jehova lábai, illetve hatalma alatt. Jehova bizonyságtevői a világháboru alatt szétszorva e hegyek vagy nemzetek közt bujdostak, mignem 1918-ban az Úr őket a maga hegyéhez, illetve szervezetébe, a biztonság helyére gyüjtötte. (Ezékiel 34 : 5—13; 91. zsoltár 1—8) Nyomban azután tudtul adta Sátán világának: „Imé, én ellene fordulok te romlásnak hegye, azt mondja az Úr, aki az egész földet megrontottad és kinyujtom reád kezemet és levetlek táged a kőszikláról és kiégett heggyé teszlek téged." (Jeremiás 51 : 25) Ezek a nemzetek, illetve Sátán szervezetének semilyen ága sem tudja a népeket meggyógyitani és áldásokban részesiteni. „Bizony hiába való a halmokról, a hegyekről való zajongás; bizony az Úrban, ami Istenünkben van Izrael megmaradása." (Jeremiás 3 : 23) Ezek a nemzetek el fognak pusztulni. „Mert imé, kijő az Úr az ő helyéről és leszáll és lépdel a földnek magaslatain. És szétmállanak alatta a hegyek, a völgyek pedig szétszakadoznak mint a viasz a tűz előtt, mint a meredekről leszakadó vizek." (Mikeás 1 : 3, 4) Ha Isten úgy akarná, a fizikai hegyeket is megtudná olvasztani; de ezek a szövegek nyilván azon nemzetekre vonatkoznak, amelyeknek meg kell aláztatniok, olvadniok és el kell tünniök. „Imé, én teszlek éles, uj cséplőhengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze és a halmokat pozdorjává tegyed. Te szord, hogy a szél vigye el őket, és elszélessze őket a forgószél és te örülsz az Úrban és dicsekedel Izraelnek Szentjében". — Ésaiás 41 : 15—16

[34] A világon uralkodó elemek, illetve azok, akik a különböző nemzetek politikáját keverik, nem szoktak az előtérben mozogni; ezek inkább a háttérben szerepelnek. A nyilvánosság nem igen látja őket nem sokat tud róluk; mindazáltal ezek parancsolnak a nemzetek élén álló embereknek. A világháboru alatt például, mialatt Franciaország népei egymást tömegesen mészárolták, az ágyu és fegyvergyárosok Franciaországban és Németországban egymással titkosan érintkeztek s nem akarták volna a háboru végét, csakhogy veszedelmes gyártmányaikat tovább is borsos áron a nemzetek nyakába sózhassák. Az angol, francia és német munició gyárosok is ily irányban egyeztek meg egymással. Ezek a hatalmas urak a háboru alatt és előtt közösen folytatták üzelmeiket; s habár senki sem vádolta őket hazaárulással, ezek voltak a legbűnösebbek a világon. Ezek ráncigálták a drótot, a politikusok pedig kedvük szerint táncoltak; törvényeket szavaztattak meg a háború folytatására, sőt még papokat is felhasználtak, hogy annak érdekében igy prédikáljanak; „Ezekkel az ágyukkal és lövedékekkel kell megmutatnunk, hogy hősök vagyunk és piros vér folyik ereinkben!" Ennél képmutatóbb társaság él-e világon?

[35] A domb (bérc) a hegység legmagasabb pontja, a világ leghatalmasabb embereit példázza. Ezek az emberek sem Istent, sem embert nem ismernek; de Armageddonkor porig aláztatnak és a porban fognak csuszni. Habakuk 3 : 6-ban mondja: „Elsüllyednek az örökkévaló halmok (dombok)." Ezek a nemzetközi hatalmasok sosem elégszenek meg lokális tevékenységgel, hanem a legmagasabb polcokig felmásznak, mások fölé emelkednek s azt tartják, hogy semilyen hatalom sem mérközhetik meg velük; ezek fognak Armageddonkor lebukni és megaláztatni, ezt világosan tanitja Isten igéje. (Máté 23 : 12) Amidőn Izrael Egyiptomból kivonult, Isten azt eredményezte, hogy az élettelen dolgok is leborultak s igy bizonyságot tettek az Ő neve mellett. „Mikor Izrael népe kijöve Egyiptomból, Jákobnak házanépe az idegen nép közül; Júda lőn az ő szentséges népe és Izrael az ő királysága. A tenger látá őt és elfutamodék; a Jordán hátrafoldula. A hegyek szöknek vala, mint a kosok, s a halmok, mint a juhoknak bárányai." (114. zsoltár 1—4) „Lészen az utolsó időben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette és magasabb lészen a halmoknál és özönleni fognak hozzá minden pogányok . . . A kevélyszemü közember megaláztatik és a főemberek magassága porba hajtatik és csak az Úr magasztaltik fel ama napon. Mert a seregek Urának napja eljő minden kevély és magas ellen és minden felemelkedett ellen és megaláztatik." — Ésaiás 2 : 2, 11, 12

[36] Jehova Armageddonkor fog kiegyenlítést eszközölni, amidőn semmit sem fog használni a nagyok befolyása és hatalma. „Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon és legyen az egyenetlen egyenesség és a bércek rónává. És megjelenik az Úr dicsősége és minden test látni fogja azt; melyet az Úr szája szólt." (Ésaiás 40 : 4—5) Nem csoda, hogy Habakuk hálát rebegett, amidőn ezen események látomásában részesült. S valóban a maradék is hálaimát mond és éneket, amidőn ezen események lezajlását látja; a hívek tudják, hogy Jehova igazolni fogja nevét, kiváltságuk, hogy mellette állhatnak és győzelmét szemlélhetik. Minden, ami az ördög szervezetében nagyon hatalmasnak tünik fel, egyszóval Jehova hatalmához hasonlitva az ördög szervezetének minden ága, egészen jelentéktelen.

[37] Habakuk mondja: „Az ő ösvényei örökkévalók." Jehova nem változik sohasem. (Malakiás

FEL

3 : 6) Amit a régmultban tett, Armageddonkor sokkal nagyobb mértékben megteheti és meg is fogja tenni. Isten a régmultban bizonyos hatalmas dolgokat cselekedett s ezek utján kismértékben igazolta nevét; Armageddonkor sokkal csodálatosabb dolgokat fog cselekedni, amelyek minden előbbi cselekedetteit tul fogják szárnyalni. Amidőn Isten népéért és ügyéért síkra fog szállani, ismét a „régi" lesz s akkor az egész teremtett világ meg fogja tudni, hogy Jehova a legfelségesebb és a leghatalmasabb Isten.

[38] Jehova más próféciákban föltárja, hogy Góg, Sátán főtisztviselője vezeti Sátán hadait Armageddon csatájában. A seregek sátorokban tanyáznak, a sátor tehát azoknak lakóhelyét példázza. Habakuk hálaimájában mondja: „Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midiánföld kárpitjai." (Habakuk 3 : 7). „Khusán nyilván a kisázsiai Khusán, Mezopotámia királya, kit Birák 3 : 10 Khusán Risatháinnak nevez. Neve héberül „Khusán a két elvetemültségéjét", arabul „a két hatalom fejét" jelenti; ez nagyszerűen ráillik Gógra, Sátán szervezetének úgy a látható, mint a láthatatlan részének főnökére; ez a kétszarvu hatalom vagy fenevad nevezetesen az angol és amerikai világhatalom feje is, ezt jeleníti meg „Aram-Naharaim, melyek Khusán Risata-im" volt a királya. (Jelenések 13 . 11—17) Ugyanazon országból s nyilván ugyanazon vidékről indult a hitszegő Bálán próféta Isten választott népének megátkozására. (Mózes IV. 23 : 7) Ez által van bemutatva, hogyan használja Góg, itt az angol amerikai világbirodalom feje, a modern hamisprófétát Isten bizonyságtevőinek megátkozására és támadására. Ez a világhatalom a „hamisprófféta", melyet Bálán példázott. Góg toborozza a gonosz angyalokat és embereket Armageddonra s ezek kerítik be Isten választott népét, annyi bizonyos, hogy ennek az elvetemült csőcseléknek gyülekező helye káoszban fog felborulni, ezt mutatja Habakuk e kijelentése is: „Bomlani látom Khusán sátrait. „Igy fognak a Góg vezénylete alatt álló hadak nagy bajba kerülni. A Góg hatalma alatt álló hetedik világbirodalom sokkal nagyobb bajba fog kerülni Sátán szervezetének többi elemeinél, mivel ez a világbirodalom Isten országának üzenetét megvetette, jóllehet az sokkal nagyobb mértékben volt hirdetve területein, mint a világ többi részein. „A fenevad királyi széke" is ott van, ahol „a Sátán trónol; de te (Jehova bizonyságtevője) tarts ki szilárdan az én nevem mellett... Azon napokban (1918 előtt) is... Ahol a Sátán lakik (Góg, képviselője utján)" — Jelenések 2 : 13—14

[39] „Midián„ viszályt vagy civakodást jelent. „Habakuk 3 : 7 mondja Midiánról: „Reszketnek a Midián föld kárpitjai." A hamis próféta, Bálám oktatta ki a Midiánitákat, hogyan csalhatják meg az izraelitákat, ellenségeiket. (Mózes IV. 25:6—18) Ez példázza, hogyan helyeznek botránkozásköveket Isten választottai elé azok, akik a hamis próféta (az angol amerikai világbirodalom) tanácsát követik; mind azok elbuknak és reszketni fognak, akik így tesznek. A midiániták bukása Sátán földi szervezetének pusztulását is példázza (Bírák 7 : 8). Amidőn a midiániták kárpitjai reszketni fognak, sátraik cölöpei is meglazulnak, mire a sátor összedül. Igy fog megrázkódni és elbukni az ördögi szervezet, amidőn tudomására jut, hogy Jehova harcbaszállott ellene. (Jakab 2 : 19) „Reszket előttük a föld" (Jehova seregei előtt) és megrendülnek az egek; a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket. És megzendül az Úrnak szava az ő serege előtt mert felette nagy az ő tábora; mert hatalmas az ő rendeletének végrehajtója. Bizony nagy az Úrnak napja és igen rettenetes? Ki állhatja ki azt?" — Jóel 2 : 10,11

[40] Semmi sem dacolhat Jehova seregeinek előrenyomulásával. Habakuk, Isten prófétája akkor látomást látott; s a maradék Isten kegyelméből most valóban látni fogja Sátán szervezetének bukását; s mivel most ezt előre látja, vigaszt merít és reménységében megszilárdul.

[41] Azokat a tömegeket, amelyek részben szándékosan és részben akaratlanul Sátán hatalma alatt állnak, folyamok példázzák. „A folyók ellen gerjedt-é fel az Úr? Vajjon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre bőszültél-e fel, hogy lovaidon és diadalszekereiden robogsz?" (Habakuk 3 : 8) Amidőn Isten választott népe utban volt az ígéret földjére, bizonyos népek akadályozták; azokra Isten megharagudott. Jehova akkor megmutatta hatalmának dicsőségét az ellenség fölött; nem hiu dicsőségvágyból, hanem nevének igazolására cselekedte azt; ez példázza, aminek az utolsó napokban kell történniök. Amidőn a kananiták Jehova kinyilatkoztatott nagy hatalmáról tudomást szereztek, remegtek félelmükben. (Jozsué 5 : 1) Igy fogja feltárni Isten most is haragját, de nem a szegény nép ellen. Hatalmát nevének igazolására tárja föl és Sátán szervezetének minden részére haragszik. Az Arnon folyó nyugati irányban folyik és a Holt-tengerbe ömlik keleti partján; e folyón kellett az izraelitáknak átgázolniok, mielőtt a Jordánhoz megérkeztek. A Jordán északi irányból ömlik a Holt-tengerbe. Jehova igy szólt az izralitákhoz: „Keljetek fel azért, induljatok, menjetek át az Arnon patakán. Lásd: Kezedbe adtam Szihont, Hesbonnak királyát, az Emoreust és annak földjét; kezdj hozzá, foglald el azt és hadakozzál ő ellene. E napon kezdem rábocsátani a népekre, hogy féljenek és rettegjenek tőled az egész ég alatt és akik hiredet hallják, rendüljenek meg és reszkessenek te előtted." — Mózes V. 2 : 24, 25

[42] Az emberiség is, miként Arnono és Jordán a halál tengerébe torkolik. (Róma 5 : 12) Mindazok, akik szembe szállnak Isten népével, az ő haragját hívják ki maguk ellen s azt meg is fogják tapasztalni. Amidőn az izraeliták a Jordánon átkeltek, a folyó meg volt áradva. (Jozsué 3 : 15) Most, amidőn Isten népe úton van Isten országába, a föld benépesedése egyes állbölcsellők szerint a csúcsponthoz érkezett. De Isten rövidesen ki fogja fejezni haragját és nemtetszését ezekkel az emberekkel szemben. Armageddon idejében az emberiség azon része, amelyet „Jonadáboknak" vagy „jóakaratu embereknek" nevezünk, nem fog a halálbavezető uton járni s így túl fogja élni a nyomoruságot és megszabadul. A többiek ellenben, akik szándékosan Sátán szervezetében maradnak, Armageddonkor nyomoruságok között el-

FEL

pusztulnak, mivel ezek is miként Arnon és Jordán Isten népét Isten országához vezető utján akadályozták. Sátán szervezetének hívei ama szervezet mellett döntöttek, amely évszázadok óta elnyomta a népet; ezek az emberek inkább az ördöghöz ragaszkodnak, mintsem Istenre és országára figyelmeznének; ezek tehát szembeszállnak Isten országával, ezért fog rájuk következni Isten haragja.

43 A „tenger" azt példázza, ami Sátán zsarnok szervezetét a világon támogatja és fenntartja; a Sátáni szervezet tényező csoportjai Sátán akarata és hatalma szerint uralkodnak a „tenger" fölött és aknázzák ki azt. Isten haragja utoléri azokat az elemeket, amelyek a népeket kizsákmányolják és a „tengeren" kereskednek. Sátán káros uralmának támogatóira Jehova hatalmas keze rá fog csapni és a „tegernek" ki kell száradnia. „Kezét kinyujtá a tenger fölé, országokat rettentett meg, az Úr parancsolt Kanaán (Fönicia felöl), hogy elpusztitsák erősségeit." (Ésaiás 23 : 11) „Megfeddi a tengert és kiapasztja azt és minden folyamot kiszáraszt. Elfonnyad a Básán és a Kármel." (Náhum 1 : 4, 5) „Az én (Sionon) rajtam esett erőszak és az én testem (a maradék erőszakos halála) Babilonra térjen azt mondja Sionnak lakója, és az én vérem Káldeának lakosaira, azt mondja Jeruzsálem! Azért ezt mondja az Úr: Ímé én megítélem a te ügyedet (Sion) és bosszut állok éretted és kiszáraszom az ő tengerét és kiapasztom az ő forrását. — Jeremiás 51 : 35, 36

44 Ez kétségtelenül gyötrelmes lesz „a tengerben levő fenevadra „nézve, amely a népet sajátjának tekintette. (Ésaiás 27 : 1) Armageddon után ez a tenger „nem lesz többé". (Jelenések 21 : 1) Akik mint a „tenger" lakói Armageddont túlélik, remegni és menekülni fognak. „Mi a bajod te tenger, hogy megfutamodál? És te Jordán, hogy hátrafordulál?" (114. zsoltár 5) „Láttak téged a vizek, óh Isten, láttak téged a vizek és megfélelemlének; a mélységek is megrázkodának... Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken; és nyomaid nem látszottak meg." — 77. zsoltár 17, 20

45 Akik megmenekülnek és a nagy nyomort túlélik, nem a saját érdemükből, hanem Jehova nevéért részesülnek e kegyelemben; így volt ez az izraeliták megmentésekor is: „D ő megsegité őket az ő nevéért, hogy megismertesse a maga erèjét." Akik igazságosan és alázatosan viselik magukat, Jehova nevének igazolására, azokról fog megemlékezni Isten a nyomoruság idején.

46 Azok, akik Jehova mellé állnak, az általános viadal idején jóban fognak részesülni; erről mondja Habakuk próféta (3 : 8): „Lovaidon és diadalszekereiden robogsz. " A lovak és a szekerek hadra való felkészülést példáznak; ez a kép mutatja, hogy akik Jehova pártján foglaltak állást „a Mindenható Isten nagy napjának csatájakor" meg fognak menekülni és győzni fognak. „Mert imé, az Úr eljő tűzben s mint forgószél az ő szekerein, hogy megfizesse búsulásának haragját és megfeddését sebesen égő lánggal. Mert az Úr tűzzel ítél és kardjával minden testet és sokan lesznek az Úrtól megölettek." — Ésaiás 66 : 15,16

47 Azoknak van megígérve, hogy győzni fognak s a nagy csatában megmenekülnek, akik most tudomást szereznek és okulnak Armageddon eseményei felől, amennyiben alázatosan viselik magukat, Jehova utasitásait teljesitik és megtanulják az igazságot. Zakariás próféta a fenyegető csatát látva látomásában, irta: „És felemelém szemeimet és látám, hogy imé, négy szekér jön vala ki két hegy (Isten szervezete) közül, arok a hegyek érc hegyek." (Zakarias 6 : 1) Jehova nagy seregét a hatalmas Jézus Krisztus vezeti, róla irja a Jelenések 19 : 11, 14: „És látám, hogy az ég megnyilt, és imé vala egy fehér ló és aki azon ül vala, hivatik vala Hivnek és Igaznak és igazságosan ítél és hadakozik... És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve." Őt az összes mennyei seregek elkisérik a csatába. „Az Isten szekere húszezer, ezer meg ezer; az Úr közöttük van, mint a Sínai hegyen az ő szent hajlékában." (68. zsoltár 18) Ez oly haderő lesz, amely Sátán szervezetét teljesen megsemmisiti, ezt Isten hű maradéka a földön látni fogja. (Királyok II. 6 : 17) Jehova e nagy hadsereg fölött parancsnokol. (68. zsoltár 34; Ezékiel 1:1—28) Sátán tömegei e hatalmas had mellett eltörpülnek: „És az egyiptomiak emberek és nem istenek, lovaik húsból vannak és nem szellemek." — Ésaiás 31 : 3

48 Jehova évszázadok óta titokban tartotta hadi felkészültségét és Sátánnak teljes alkalmat nyujtott kihivásának bizonyitására; Armageddonkor azonban minden megváltozik s Jehova hadereje teljesen nyilvánvalóvá lesz. „Csupasz, meztelen a te kézived,... eskűvéssel tett ígéret szerint! Sélah. A föld folyókat ömleszt." (Habakuk 3 : 9) Armageddonkor Jehova teljesen megismerteti „kézivét" és az ellenség hadait elborítja nyilaival. Jehova e kézive Jézus Krisztus s legyőzhetetlen erejével az ellenségre támad: „Közülök (Júda törzséből) támad a szegletkő, közülük a szeg, közülük a harci iv, közülök egyszersmind minden sarcoló." (Zakariás 10 : 4) „A te (Jézus Krisztus) nyilai élesek (népek hullanak el alatta) az ellenség szivében." (45. zsoltár 6) „Mert kifeszitém Júdát magamnak, mint egy kézivet és megtöltöm Efraimot; és felindítom fiaidat, ó Sion, a te fiaid ellen, ó Jáván s olyanná teszlek, mint a hős fegyvere és megjelen felettök az Úr és nyila repül mint a villámlás; az Úristen kürtöt fuvall és déli szelekben nyomul elő. A seregeknek Ura megoltalmazza őket; megemésztik és letapossák a parittyaköveket és isznak és zajongnak, mint a bortól és megtelnek, mint a csészék és mint az oltár szegletei." (Zakariás 9 : 13, 15) Ennek támogatásául bizonyítja Ézsaiás: „Hasonlóvá tevé számat az éles kardhoz, keze árnyékában rejtett el engem és fényes nyillá tett engemet és tegzébe zárt be engem." (Ésaiás 49 : 2) Jehova pusztulást fog előidézni az ellenség soraiban: „És kibocsátá nyilait és elszéleszte azokat, villámokat szórt és megfélemlité azokat." — 18 zsoltár 15

49 Jehova a hű maradékot teljesen megerősíti hitében, amenyiben a régen megírott próféciák jelentőségét tudtára adja; ezt azért teszi, hogy a nyomoruság e napján megerősítse. Ama tény bizonyítja ténylegesen, hogy a belőle nyert erőre szüksége van és ezeket népének tudtára adja. Már régen megígérte és eskűjével is megerősítette,

FEL

hogy akik az ő szavaiban bíznak, arra támaszkodhatnak is s így kettős biztosítékot nyujtott: „Miért is az Isten kiválóbban megakarván mutatni az ígéret örököseinek az ő végzése változhatatlan voltát, eskűvéssel lépett közbe, hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vigasztalásunk legyen minekünk, mint akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet." — Zsidók 6 : 17, 18

[30] A Mindenható Isten nagy csatanapjának ideje gyorsan eljön s Jehova feldiszíti hadieszközeit, amint a prófétai ének leírja: „Amint megígérted eskűvéssel a törzseknek." (Habakuk 3 : 9) Ugyanazt a szót, amely itt „törzseknek" van fordítva a 14. versben „dárdának" forditották; ez mutatja meg, hogy kinek esküdött meg Isten. A 110-ik zsoltár második versében ez a héber szó „pálcának" van fordítva, olvassuk: „A te hatalmad pálcáját kinyujtja az Úr Sionból." Jehova a „pálcát" mint fenyitő eszközt alkalmazta, amenyiben eskűvel megerősített szavát adta Jézus Krisztusnak, kit Sátán szervezetének megbüntetésével megbízott; ez az ő eskűvéssel, a „törzseknek megerősitett" meztelen kézive. Esküvése nemcsupán kettős biztosíték Jézus Krisztus igazi követői részére, hanem „megírott ítélet is" az ellenség szervezetére, amit Isten maradéka az ítélet teljesülésekor hirdetni fog. Jehova a lelki Izrael 12 törzsének, illetve Isten népének tudtára adta beszédeit és esküvel megerősítette, Isten tehát nem hazudhatik. Ez megerősítette a maradék reménységét s ezért énekel örőméneket. Jehova a régmultban égre emelte kezét és megesküdött, hogy ítéleteit az ellenségre fogja zudítani s ezt írja le Habakuk hálaénekében. Mivel Jehova ígéretet tett ezekre és meg is esküdött, emiatt imádkozik a Habakukban példázott maradék és énekel a prófétai ima szerint: „Kedveli az Úr az ő népét, a szenvedőket szabadulással dicsőíti meg. Vigadozzanak a kegyesek tisztességben; ujongjanak nyugvó-helyükön. Isten dicsőítés legyen torkukban, két élű fegyver kezeikben; hogy bosszút álljanak a pogányokon és megfenyítsék a nemzeteket. Hogy láncra füzzék királyaikat, főembereiket pedig vasbilincsekbe. Hogy végrehajtsák rajtuk a megírott ítéletet. Dicsőség ez az ő minden kegyeltjére. Dicsérjétek az urat." — 149 zsoltár 4 : 9

[31] Mivel a maradék teljesen Jehovában és igéjében bízik, a vett parancs értelmében Armageddon kitörése előtt figyelmezteti a világ tényezőit és a népet és tudtul adja Jehova büntetésének napját. (Ésaiás 61 : 2; Jelenéssek 16 : 1—21) „Az Úr ad vala szólniok az örömhírt vivő asszonyok nagy csapatának." (68. zsoltár 12) E törekvések eredménye mutatja, hogy az Úr áldása nyugodott munkáikon, főkép az utolsó években. Feltehető, hogy az ellenség eszközeivel mindenképen akadályozni fogja az igazság azon bizonyságtevőit, akik Isten ítéletét a világ gonosz tényezőire vonatkozólag hírül adják? Mire is számíthatnának egyébre, mint üldöztetésre és támadásra, akik most határozottan Isten és az ő országa mellett kelnek síkra? Azon események, amelyek most előttünk lezajlanak, teljesen egyeznek azon Istentől előrejelzett eseményekkel, amelyek most azért szükségesek, hogy a maradék feddhetetlenségét Isten előtt igazolhassa. Jézus Krisztus követői a multban síkra keltek Jehova igéi mellett s teljes hittel bíztak benne, amennyire az Irást megértették és örömmel várták szabadulásuknak napját; de csak nagyon kismértékben, egyesek pedig egyáltalán nem értették meg, hogy Jehova főszándéka szent nevének igazolását és megdicsőítését célozza. Ez főként azon ígére vonatkozik, amelyre a próféta gondolt amidőn a következőket írta: „Minden neveden felül felmagasztalád a te beszédedet." (138. zsoltár 2 vers) De a mostani időben, amidőn Jehova nevének igazoltatnia kell és Armageddon közel van, igéjét, amit bizonyságtevői tudomásul vettek és közölnek, alá fogja támasztani s úgy a nevét mint igéjét a saját dicsőségére Armageddonkor fogja igazolni. (Ésaiás 44 : 26) Akik most Jehova dicsőségét folytatólagosan hirdetik, örömmel vannak eltelve. Nem fogják s nem is akarják az éneklést felhagyni. Látják és értékelik a prófécia feltárulását s együtt hirdetik hálaszóval s egyetértésben Isten szent nevét. (Ésaiás 52 : 8) Ezt mindaddig kell és akarják is hirdetni, amíg Istentől más utasitást kapnak.

[32] Habakuk prófétai énekének e részében a „Sélah" szóval egy ujabb szünetre történik utalás. Ez a szünet hangsulyozza az éppen feltárt prófécia fontosságát. Igy nyernek alkalmat e szünet utján akik örömmel táplálkoznak a prófécia szent igazságaival, hogy Istennek e drága dolgokért hálát adjanak. Ez a szünet arra is rámutat, hogy a prófétai ének többi, következő részeit is éppen oly nagy figyelemben kell részesíteni és áhitattal kell gondolkodni felette, mint az előző részek felett. „Sélah" szó zenei tekintetben azt is jelenti, hogy „hangosan" vagy „erősen" kell énekelni; nemde feltételezhetjük tehát, hogy a próféciai ének további része még hangosabb és erősebb lesz?

Kérdések

1, 2. Nevezd meg, mily okból örvend a maradék a bajok között is?

3, 4. Magyarázd meg, mit jelent „Habakuk próféta könyörgése a sigjonoth szerint"?

5, 7. Mutasd ki Habakuk 2 : 1 és 3 : 2 közti összefüggést, „Uram, hallám, amit hirdettél, „mit példázott ez? Mire vonatkozik Habakuk e kijelentése jelenleg más irások alapján; „félek"?

8, 11. Mutasd ki szövegekkel a maradék imájának jelentőségét: „Uram, évek közepette keltsd életre a te munkádat!" Felelt-e Isten erre az imára?

12, 13. Mily okból kéri tovább a próféta: „Haragodban emlékezzél kegyelmedre?"

14, 23. Hasonlitsd össze hogyan lépett föl Jehova a régmultban s miért Armageddon nagy napjával, a) Habakuk 3 : 3: „Isten Témán felöl jön" valamint más bizonyitó idézeteket; b) továbbá: „és a Szent Párán hegyéről;" c) dicsőséged beboritja az eget;" d) „és a föld betelt az ő dicsőségével." Mennyiben illik a „Séla" szó a jövendölés e részében?

24, 27. Magyarázd meg rokon szövegek alapján e prófétai kijelentés értelmét: a) „ragyogása mint a napé;" b) „sugarak támadnak mellőle;" c) „ott van az ő hatalmának rejteke!"

28, 30. Hogyan fog „döghalál pusztitani Jehova előtt; hogyan támad forró láz nyomában"?

31, 37. Mikor és miért „állott és méregette a földet"? Miben teljesült be szövegek alapján: a) „pillant és megrendíti a népeket"; b) „örökké való hegyek szétporlanak;" c) „elsülyednek az örökké való halmok (bércek)?" Mit jelent: „Az ő ösvényei örökké valók"?

FEL

38, 40. Hogyan teljesül be a hasonmásba Hab. 7 verse. a) „Bomlani látom Khusán sátrait"; b) „reszketnek Midián kárpitjai"?

41, 45. Mutasd ki szövegek és a mai viszonyok alapján, haragszik-e az Úr a „folyókra" és „a tengerre!"

46, 48. Mikor, hogyan s miért száguld Jehova „diadalszekerein és lovain?" Kit fog akkor megmenteni és miért?

49. Magyarázd meg idézetek alapján, miért közölte Jehova ezeket a próféciákat a régmultban és csak most tárja föl értelmüket hű népe előtt!

50, 51. Csupasz, mesztelen a te kézived, „hogyan? Idézz erevonatkozó szövegeket!" Mily esküi teljesüléseképpen történik ez? Magyarázd meg a „törzsek" (dárda, pálca) szót! Mit céloz Jehova e prófétai cselekedetével? Hogyan viselkednek most azok, akiknek Jehova akaratát tudtul adta? Mit bizonyit törekvésük eredménye? Miért idéz ez rájuk több üldöztetést?

52. Mit értsünk a „Séla" szó alatt a prófécia e részében?

(1935 junius 15.)

A tudomány meggyarapitása

V. rész.

JEHOVA hatalmával a gonosznak és minden gonoszságnak véget fog vetni a földön. Az ellenséget másképpen nem lehet leigázni. „A te hatalmad nagy volta miatt hizelegnek néked ellenségeid." (66. zsoltár 3) Csak kevesen élnek a világon, akik hisznek Jehova mindenhatóságában. A többiek nem tudják, hogy „a hatalom az Istené". (62. zsoltár 11) Armageddonkor azonban mindenki kénytelen lesz elismerni az ő végtelen hatalmát. Természetesen Jehova nevének igazolására fel kell tárnia végtelen hatalmát; így fogja kioktatni a világot, hogy ő a legfelségesebb és senki sincsen rajta kivül hozzá hasonló. „Imé, mily fenséges az Isten az ő erejében; kicsoda az, aki úgy tanitson, mint ő?" (Jób 36 : 22) Az embert megmenti, de nem az ember jó tulajdonságai-, hanem „a maga nevéért és hatalmáért." (106. zsoltár 8) Sátán hatalmát Jehováéval méri össze, ezért kell Sátánnak s követőinek elpusztulniok. Armageddon, illetve a Mindenható Isten viadala bizonyos és Sátán pusztulását s Jehova nevének igazolását fogja jelenteni. Vegye figyelembe mindenki, aki azt állitotta, hogy Armageddon nem is lesz oly borzasztó s csupán az emberiség közt dúló osztályharc lesz, vagy hogy immár el is mult, amit Habakuk próféta mondott. A szünet a próféciának e részében nagyon alkalmas, hogy ujból átgondoljuk mind azt amit tanultunk. Valamint arra való tekintettel is jó a szünet itt, hogy a zenészek erőteljesebb lendületet vegyenek, illetve hangosabban vagy erőteljesebben szólaltassák meg az éneket. Azért most fennszóval hirdesse mindenki, aki szereti Jehovát: „Kicsoda hasonló tehozzád ó Isten?" (71. zsoltár 19) „Nincsen Uram hozzád hasonló az Istenek között és nincsenek hasonlók a te munkáidhoz. Eljönnek a népek mind, amelyeket alkottál és leborulnak előtted, Uram, és dicsőitik a te nevedet. Mert nagy vagy te és csodadolgokat müvelsz; csak te vagy Isten egyedül." — 86. zsoltár 8, 10

[2] Habakuk látomásában látta az általános diadalt s Jehova nagy hatalmát s a rövid szünet után nagyobb erővel a következőkép énekel; „gátat tör a vizár"; „meghasad a föld és folyamok törnek elő." Van-e ereje Jehovának szószerint ilyesmire? A világ okoskodói azt állitják: Nincsen! De a nagy vízözönből más leckét kellett volna tanulniok; nem akartak tanulni, tehát készakarva tudatlanok. (Péter II. 3 : 5) Jehova Isten a régmultban cselekedett hasonló dolgokat és Armageddonkor ismét, de még sokkal nagyobb terjedelemben, fog hasonlókat cselekedni. „Ráveti kezét a kovakőre, a hegyeket tövükből kiforgatja. A sziklákban tárnákat hasít és minden drága dolgot meglát a szeme. Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza." (Jób 28 : 9, 11) „Sziklákat hasított meg a pusztában és inniok adott bőségesen, akárcsak a mélységes vizekből. Patakokat fakasztott a kősziklából és folyamok módjára vizeket ömlesztett." (78. zsoltár 15, 16) „Megnyitotta a kősziklát és viz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon." (105. zsoltár 41) „Nem szomjaznak, bár a pusztaságon vezeti is őket; kősziklából vizet fakaszt nekik és meghasítja a sziklát és viz ömöl belöle." (Ésaiás 48:21) Ezek a régmultbeli események a maradék javára örökittettek meg és jövőbeli nagyobb eseményeket példáznak.

[3] Sátán gonosz uralkodásának „utolsó napjaiban" nagy inség volt Isten igéje után, főkép a kereszténység között s Jehova megnyitotta beszédének csatornáit és az igazságot viz módjára árasztotta az emberiség e zárt szervezeteire; így szerzett értesülést Sátán tényező csoportja és az emberiség is. Köztük nagyon sok a jóakaratu ember, kiket „Jonadáboknak" nevezünk; az igazság éltető vize ezekhez is eljutott s így ezek Sátán szervezetétől elváltak. Jehova azon felkentjei, akik az üldöztetések alatt híven kitartottak Isten mellett, részesültek azon kiváltságban, hogy a szomjazókhoz az igazság vizét elvigyék. De a világilag okos, önző papok kegyetlen és önfejü szövetségeseikkel visszautották a nekik békésen nyujtott vizet. Emiatt rájuk következik Armageddon.

[4] A fizikai föld széthasadozása Armageddonkor a világilag okosokat kegyetlen szövetségeseikkel együtt rémületbe fogja ejteni és ezek tényleg is megvakulnak és dühöngeni fognak; akkor azok a gonosztevők, akik most Góg vezérlete alatt Jehova bizonyságtevőit támadják, egymásra fognak támadni, miként a midianiták és szövetségeseik amidőn Gedeon riadót fúvott. (Birák 7:22) Ily egymásközött vivott harcot példáz a moabiták, ammoniták és a Seir-hegy lakói Izraellel vivott háborúja, amidőn az ellenség maga között egymásra támadt és egymást pusztitotta. (Krónika II. 20 : 22, 23) Az armageddoni nagy viadalban a fizikai föld is meghasadozik s ezekből a hasadékokból folyók törnek elő, az embereket szétválasztják egymástól; akkor dühösen egymás ellen fognak küzdeni az ellenségek s ugyanakkor Krisztus hadai az ellenséget, a látható és a láthatatlan ellenséges seregeket is halállal fogják sujtani.

FEL

[6] Ki fogja meglátni Jehova hatalmának Armageddonkor megnyilvánuló csodálatos eseményeit? Habakuk mondja: „Látnak téged és megrendülnek a hegyek; gátat tör a vízár, harsog a hullám és magasra emeli karjait." (Habakuk 3 : 10) Földi intézmények magas tényezői akkor megismerik, hogy Jehova Isten ellen szálltak s végük elérkezett. Ezt a következtetést támogatja Ésaiás 40 : 5: „És megjelenik az Úr dicsősége és minden test látni fogja azt, mert az Úr szája szólott. „Abban az időben az egész világ betelik az Úristen dicsőségének (nevének és mindenhatóságának jelentőségével) ismeretével. (Habakuk 2 : 14) Izrael nemzetét egy hegy példázta s amidőn ez a nemzet Istennel szemben hitszegést követett el, Isten a következőket parancsolta prófétájának: „Embernek fia, vesd tekintetedet Izrael hegyeire és prófétálj ellenük, és mondjad: ... Imé én fegyvert hozok reátok és elvesztem a ti magaslataitokat ... hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr." (Ezékiel 6 : 2, 3, 7) Ezek a prófétai szavak most a hitszegő kereszténységre alkalmazhatók, ezt példázta a hitszegő Izrael. Ezt meg fogják látni a népek és a nemzetek és remegni fognak. — Jelenések 1 : 7

[6] Remegni fognak-e a föld lakósai Jehova hatalmának kinyilatkozásakor? Habakuk mondja: „Látnak téged és megrendülnek a hegyek", ez mutatja, hogy a világ tényezői nagyon fognak reszketni. A héber szöveg értelmében ez világosan azt jelenti, hogy fájdalmukban a földön fognak fetrengeni, mint a terhesasszony a szüléskor. Ezt meg is erősíti az apostol következő ihletett kijelentése: „Amikor ezt mondják: békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jön reájuk, mint a szülési fájdalom a terhes aszszonyra és semmiképen meg nem menekednek." (Tessz. I. 5 : 3) Ez a Sionra, az uj nemzet születésekor következett fájdalmaknál is sajgóbb lesz. (Ézsaiás 66 : 7, 8) A világ azon tényezői, melyek most Sátán látható szervezetében szerepelnek, elveszítik minden bátorságukat s többé nem fognak szájaskodni, sem biztonságban nem fogják érezni magukat erődítményeikben. Amidőn föl fogják ismerni, hogy Jehova lépett föl hatalmával a gonosszal szemben, nagy rémületükben remegni és reszketni fognak. „És féltő szerelmemben, búsulásom tüzében szólok: Bizony azon a napon (amidőn Góg támadást intéz) nagy földindulás lesz Izrael (a kereszténység) földjén és megremegnek előttem ... minden ember a föld színén és leszakadnak a hegyek és leesnek a meredek kősziklák és minden fal a földre hull." — Ezékiel 38 : 19, 20

[7] Arravaló tekintettel, ami a közeljövőben történni fog, a hű maradék most várjon türelmesen és bízzon feltétlenül az Úrban s ahelyett, hogy az üldözések alatt megcsüggedne, most sokkal inkább énekeljen tovább: „Harsog a hullám." Ez mutatja, hogy Jehova győzelmes hadai Jézus Krisztus vezetése alatt „harsogó hullám" módjára fogják elragadni és eltakarítani az ellenséget. „És félik napnyugottól fogva az Úrnak nevét és naptámadattól az ő dicsőségét, mikor eljő mint egy sebes folyóviz, amelyet az Úr szele hajt." (Ézsaiás 59) „Imé, egy erős és hatalmas jő az Úrtól, mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész, mint özönlő erős vizek áradása: Földhöz veri kezével azt ... Ama napon a seregek Ura lesz ékes koronája és dicsőséges koszorúja népe maradékának; és ítéletnek lelke annak, aki az ítélőszékben ül és erősség azoknak, akik visszanyomják a kapuig az ellenséget ... És a jogosságot mérőkötéllé tevén és az igazságot színelővé és söpri el a hazugság oltalmát és vizek ragadják el a rejteket." (Ésaiás 28 : 2, 5, 16, 17) „És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesujtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűzlángjában vízáradással, zivatarral és jégeső kövével." — Ézsaiás 30 : 31

[8] Habakuk így folytatja: „Magasra emeli karjait (más fordítások szerint: szavát) a mélység." Az itt „mélységnek" fordított héber szó harsogó mély vizet jelent. Ez a kép mennydörgő szökőárra, és hullámokra mutat, amelyek nagy orkánok vagy tengerrengések következtében fognak kitörni. Az eddigi mérések szerint a Fülöpszigeteknél a legmélyebb a tenger s köztudomás szerint ott fordulnak elő a szökőárak és hatalmas forgó vagy tölcsérszerü viharok. Armageddonkor ilyesmik fognak előfordulni, csak sokkal nagyobb terjedelemben, ez a világ tengereit egész mélyen a legborzasztóbban fel fogja kavarni. Ez arra mutat, hogy a Sátán befolyása alatt álló, és az Úristentől teljesen elhidegült emberek Armageddonkor borzasztóan ide-oda dobáltatnak. „Láttak téged a vizek, ó Isten, láttak téged a vizek és megfélemlének; a mélységek is megrázkódának ... Megzendűlének a fellegek és a te nyilaid széjjel futkosnak." — 77. zsoltár 17 : 18

[9] A mai Tirus és Sidon „tárzisz hajói" nem tudnak megküzdeni oly viharos tengerrel. „Igy szól az Úristen Tirusnak: Bizonyára a te romlásod rohanásától, mikor sebesültek jönnek, mikor a te benned valók öltön-ölettek meg, megrendülnek a szigetek ... Ime, rettegnek a szigetek zuhanásod napján és megfélemlenek a tengerben való szigetek ilyen véged miatt. Mert azt mondja az Úristen: Mikor én téged elpusztult várossá teszlek, mint a mely városokat nem laknak, mikor a mélység árját felhozom reád, hogy beboritsanak a sok vizek." (Ezékiel 26 : 15, 18, 19) „Nagy vizekre vívének téged a te erőid, a keleti szél összetör téged a tengerek szívében. Gazdagságod és áruid, csereáruid, hajósaid és kormányosaid hasadékaid javitgatói és csereáruid árusai és minden hadakozó férfiad, akik benned vannak és minden benned való sokaság, beleesnek a tengerek szívébe zuhanásod napján." — Ezékiel 26 : 27

[10] Jehova hatalma nem ismer korlátokat. „Mind megteszi az Úr, amit akar, az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben." (135. zsoltár 6) Isten hű maradéka a természeti erők e felviharzásában, az orkánok és a földrengések között is teljes védelemben részesül, Jehova fogja megőrizni. „Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segitség a nyomoruságban. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlanának a tenger közepébe; zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Sélah." (46 zsoltár 2 : 4) Az Úr ezen ígérete erősíti és táplálja reménységgel a maradékot.

(folytatása következik)

FEL

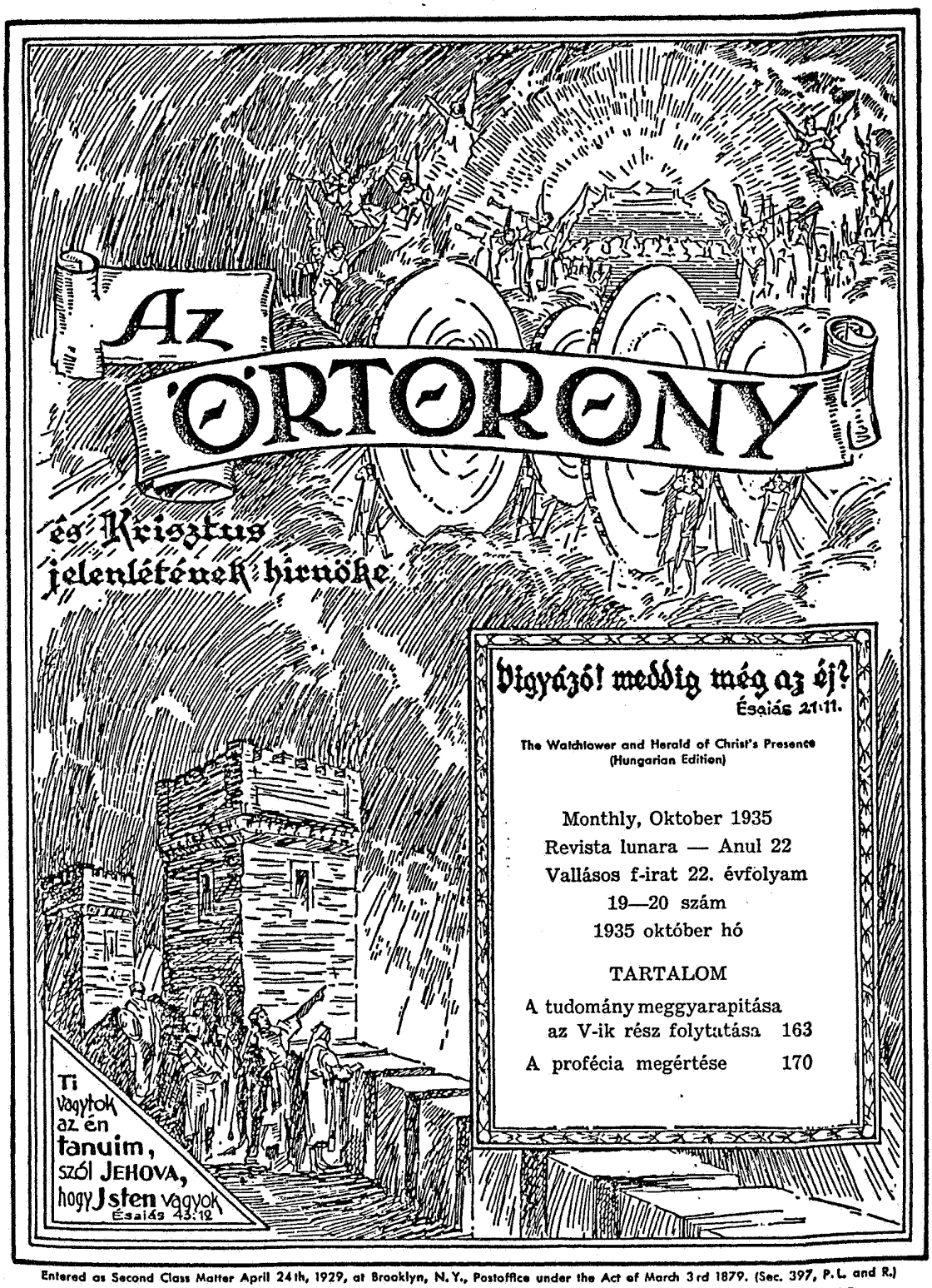

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, Oktober 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
19—20 szám
1935 október hó

TARTALOM

A tudomány meggyarapitása
az V-ik rész folytatása 163
A profécia megértése 170

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933
pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev, sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov,
Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Tisztviselői:
Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„Es minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld számára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Adám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentírásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkínáljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegíteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segítségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segít s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentírás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentírást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel síkra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentírás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekű ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:
Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában. egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:
Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de biblii si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.
(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivataltól kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segítségükre vagyunk, azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállítást évente egyszer írásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhívás: Új előfizetést vagy előfizetés megújítását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:
A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek írjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

Háladó-időszak világszerte

Az október 5—13-ig terjedő idő egy további kilenc napos időszak s ezalatt az idő alatt, Jehova felkent maradéka, összhangban, közös üzenettel s a világ mindannyi frontján, Jehovának és felkent királyának dicséretet zengedezve, körülveszi a modern midianitákat, miközben figyelmeztetik és felszólítják a jóhiszemü emberiséget, meneküljenek a hegyekre s ott az ő birodalmának oltalmában részülnek. Jehova ezen felhívásának engedelmeskedve, ebben a felvonulásban a felkentekkel karöltve, cselekvőleg vesz részt a Jonadáb-testvériség. A rövidesen elhangzott, Washington, D. C., adó útján leadott s a „világ minden tájára" kihatá üzenet, mint új füzet, nyomtatott alakban „Kormányzás" elnevezés alatt, 49 különböző nyelven kerül terjesztésre a Királyság-hirnökei által. E füzet terjesztése, két más füzettel kapcsolatban történik. (lásd a Bulletint) Mindazon hűségeseknek és igyekvőknek, akik Jehova oldalán foglaltak helyet, ezen felszólítás minden bizonyára elegendő lesz, hogy ami az időt, területet, irodalmat stb. illeti azonnal megtehessék a szükséges intézkedéseket s ezáltal teljes részvételüket biztosítsák.

Az „Aranykorszak" magyarban

Nagy örömmel közöljük a testvériséggel, hogy szeptembertől kezdve megjelenik az „Aranykorszak" magyarban is. A folyóirat egy további alkalmas eszköz lesz Jehova nevének és királyságának hirdetéséhez. Hívja fel a figyelmet a testvériség a folyóirat megjelenésére már most. A gyülekezetek közelebbi utasításokat kapnak.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smíchov, U Nikolajky 15.
Ára: 2.— Kč
Watch Tower nyomda, Praha-Smíchov.

FEL

A tudomány meggyarapitása

az V-ik rész folytatása

[11] Amint Habakuk látomása mindjobban feltárult, mindjobban ecseteli Jehova hatalmának Armageddonkor való rettenetes kinyilvánulását: „A nap és hold megállnak helyükön (más fordítások szerint, elhomályosulnak) cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától." (Habakuk 3 : 11) A nap már régen létezett, mielőtt Isten általa ezen a földön a nappalt megkülönböztette az éjszakától, hasonlóképpen a hold is. (Mózes I. 1:16) Istennek hatalmában áll, hogy a napot és a holdat, ha úgy akarja, eltávolítsa vagy elfedje, hogy földünkre sem nappali, sem éjjeli fény ne világítson. Igy a föld nagy sötétségbe kerülne úgy a keleti, mint a nyugati földgömbön s nyilván igy a prófécia beteljesülne: „Én, ki a sötétséget teremtem." (Ézsaiás 45 : 7) Isten a régmultban Mózessel magasra emeltette kezeit, mire sűrű sötétség borult egész Egyiptomra 3 napon keresztül, oly nagy sötétség, hogy érzékelni lehetett, de ugyanakkor Isten választott népe világosságot élvezett. (Mózes II. 10 : 21, 23) Ez még nagyobb sötétséget vetít elő, amely Armageddonkor borul majd az egész világra. „Imé az Úrnak napja jő kegyetlen búsulással és felgerjed haraggal, hogy a földet pusztasággá tegye és annak bűnöseit elveszesse arról, mert az éj csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják fényüket, sötét lesz a nap támadásakor és a hold fényét nem tündökölteti. És meglátogatom a földön a bűnt és a gonoszokon vétküket és megszüntetem az Istentelenek kevélységét és az erőszakoskodóknak gőgjét megalázom." — Ézsaiás 13 : 9—11

[12] Amidőn ez a sötétség bekövetkezik, akkor tömegek lesznek a „völgyben", ahol elpusztulnak. „Tömegek, tömegek! Az ítélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az ítélet völgyében. A nap és hold elsötétednek; a csillagok bevonják fényüket." (Jóel 3 : 14—15) Jehova nagy serege az ellenséget a sötétségben megremegteti. „Reszket előttük (Jehova seregei előtt) a föld és megrendülnek az egek; a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket... A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja." — Jóel 3 : 10, 31

[13] Jehova seregei Armageddonkor nem függnek a nap, a hold vagy a csillagok világosságától. Jehova abban az időben valószinüleg más erős fényü világosságot fog felragyogtatni, hogy a nap elsötétül mellette. Képzeljük el, mily benyomást fognak gyakorolni ezek az események Sátán földi hadaira.

[14] Ezen összefüggésben Habakuk imája világosságot derit erre: „A nap és hold megállnak (elhalványulnak) helyükön cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától." (Habakuk 3 : 11) Akkor fogja teljesen megmezteleníteni „kezivét" (9 vers) s a zuhogó nyilakban példázott sugarak fognak világítani. A szöveg e részét egy másik fordítás igy adja vissza: „A nap és a hold megállotak a magasságban repülő nyilaid világosságától, fényes kardod ragyogásától." (Bernfeld). „A nap és hold megállnak helyükön, a sugarak a te száguldó nyilaid, fényes dárdáid ragyogása" (Van Esz). „A nap és a hold a magasban megállottak; nyilaid úgy száguldanak mint a fénysugár, dárdáid villanása olyan, mint a fénylő világosság (Rotherham, angol). Ezek a fordítások a hadfelszereléseket mint jelképet emlitik. A nyilak és a dárdák, amelyek villámló fénysugárként száguldanak, tüzes lövegekre vagy lángszórókra utalnak, folyékony tűzhöz hasonlítanak, mely mindenkor szívén találja az ellenséges szervezetet. Nem lehetetlen, hogy az ördög tud róla, hogy Jehova folyékony tüzet fog használni s emiatt támasztott Sátán hasonló gondolatokat egyes militaristákban a földön és állíttatott folyékony tüzet elő háborus célokra. Nagybritánnia a világháború alatt oly gépet gyártott, amellyel folyékony tüzet lehetett lőni egy bizonyos távolságban és igy tömegeket pusztitottak el ezek a lángszórók. De bármit is kövessen el a sátáni szervezet a földön, nem fogja megakadályozni és nem tud szembeszállni Jehova hatalmával. Jehova bizonyságtevői most Jehova igazságának fényében haladnak előre, ami most világit nekik ezen a sötét világon. Jézus Krisztus, a nagy vitéz seregei Armageddonkor oly lövegekkel lesznek fölszerelve, amelyek mindenfele világosságot árasztanak, ahova elhatnak, bármely időben, viszont az ellenség sötétben marad. Jehova évszázadok óta tűrte, hogy az ellenség az ő szent nevét gyalázza és hű tanubizonyságait üldözze, most azonban közel az idő, amidőn cselekedni fog és megkezdi a támadást. Igy szól azokhoz, akik őt szeretik és neki szolgálnak: „Várjatok énreám, mert elhatároztam, hogy prédára kelek és haragomat, búsulásom egész hevét rázuditom a földre." — Sofoniás 3 : 8

[15] Habakuk látomása Armageddon felől Jehova győzelmes és legyőzhetetlen hadait mutatja, amint az ellenségre támadnak és jobbról is, balról is megverik. Ez a látomás annyira magával ragadta Habakukot, hogy igy énekel (3 : 12): „Haragodban eltaposod a földet, búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket." Amint a maradék, a mai Habakuk, hitében Jehova győzelmes előnyomulását látja, örömmel zendít hálaénekre. Ebben az idézetben a „föld" az ellenség lakhelyét példázza s mivel ez az istentelen szervezet világszerte fellelhető, azt jelenti, hogy Jehova nyilai Krisztus utján világszerte fognak röpködni. Ezt a régmultban a következőkben irta le a zsoltáros: „Ó Isten, mikor kivonultál a te néped előtt, mikor a pusztába beléptél. Sélah". (68. zsoltár 8) A „haragnak" fordított héber szó heves, tobzódó haragot jelent. Ez izzó haragra mutat, mely előtt semmi sem állhat meg. „Ki állhatna meg haragja előtt és ki bírhatná ki búsulásának tüzét? Heve szétfoly mint a láng a kőszálak is szétporlanak tőle. Jó az Úr, erősség a szorongatás idején és ő ismeri a benne bízókat." — Náhum 1 : 6, 7

[16] Armageddonkor, Jehova haragjának kinyilvánulásakor senki és semilyen hatalom sem állhat meg előtte s erről van megirva: „Az Úr igaz

FEL

Isten, élő Isten ő és örökkévaló király; az ő haragja előtt reszket a föld és a nemzetek nem szenvedhetik el az ő felindulását." (Jeremiás 10 : 10) Ne rémüljön meg tehát a hű maradék, amikor ezek a félelmetes csapások az ellenségre következnek s ne nyugtalankodjon, hanem mindazok, akik teljesen Jehovában bíznak, zengjék tovább is az ő hatalmát és szerető jóságát. Hű gyermekeinek megerősítésére tudatja most Jehova Isten: „Menj be népem, menj be szobáidba és zárd be ajtóidat utánad és rejtsd el magad rövid szempillantásig, mig elmulik a bús harag! Mert imé, az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak álnokságát, és felmutatja a föld a vért és el nem fedi megöletteit többé." — Ézsaiás 26 : 20—21

[17] Itt ujból arra emlékeztet, hogy ez nem a mi csatánk, hanem Jehova Istené és azt Jézus Krisztus által fogja megvívni. „Búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket.' Az ördög és az ő eszközei, „a fenevad," és a „hamis próféta" most minden nemzetet Sion, illetve Jehova szervezete ellen háborúra toboroz; Jehova most földön élő maradékának erősítésére és vigasztalására iratta meg. „Imé, sok nemzet gyült össze ellened, akik ezt mondják: Legyen szentségtelen és legeltessük szemeinket a Sionon? De ők nem tudják az Úr gondolatait és nem értik az ő szándékát, hogy összegyüjti őket, mint a kévét a szérűre. Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeidet pedig acéllá teszem és szétiporsz sok népeket és rablott kincseiket az Úrnak áldozom, javaikat pedig az egész föld Urának." — Mikeás 4 : 11—13

[18] Akkor fogja Jehova kezével, illetve szervezete utján a legkeményebben megsujtolni az ördög bandáját. „Imé, én teszlek éles, új cséplő hengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze és a halmokat (bérceket) pozdorjává tegyed." — Ézsaiás 41 : 15

[19] Ez Isten haragjának sajtójával azonos, amiről Jelenések 14 : 17—20 ir. E szövegek mutatják Jehova azon elhatározását, hogy a gonoszság hatalmait borzasztóan meg fogja büntetni és igy örökre végetvet nekik a földön és többé sohasem fognak újra felkelni. (Náhum 1 : 9) Most Jehova hű szolgái előtt feltárult a prófécia értelme, hogy el ne csüggedjenek az üldöztetések között és kezük se lankadjon meg, hanem Istennek és országának üzenetét tovább is örömmel hirdessék.

[20] Jehova sohasem kerül magával meghasonlásba; Nemis menthet meg és részesithet az életben senkit sem, aki nem ő benne bizik és nem tesz meg mindent Isten előtti ártatlanságának megőrzésére. Ama elvetemült dacos kihivás, mit Sátán Jehova Isten szemeközé vágott, abból állott, hogy egyetlen ember sem fogja megőrizni hűségét Isten iránt, ha próbának lesz kitéve. Ámde vannak emberek, akik a legnehezebb megpróbáltatások között is megőrzik Jehova Istenhez való hűségüket, ezek érdekében fogja ő igénybe venni hatalmát a nagy viadalban. Habakuk látomásában ezek megmentéséről is szólott: „Kiszállsz néped szabaditására, fölkented segítségére; szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Sélah". (Habakuk 3 : 13) Jehova azért menti meg ezeket az embereket, mivel nevének becsületével állnak kapcsolatban. Azok, akik teljesen benne bíznak, kiáltanak igy hozzá: „Isten, a te neveddel szabadíts meg és a te hatalmasságoddal állj bosszút érte." (54 zsoltár 3) A szabaditás itt nem azt jelenti, hogy a mennybe fogja ragadni azokat, hanem itt a földön fogja őket életben megtartani, Sátán és szolgái gyilkos támadásai dacára is, akik az ő szolgáit és munkáját is el akarnák pusztítani. Ez ujabb amellett szóló bizonyíték, hogy a maradék egyes tagjai túl fogják élni Armageddont és a gonosz nemzetek pusztulását. Jehova a „Jonadáboknak" is megígérte, hogyha alázatosan és igazságosan viselik magukat, megmenti őket. A Jehovában hívők eme következtetését a következő kijelentés fejezi ki: „Én az Úrra nézek ... Meghallgat engem az én Istenem." (Mikeás 7 : 7) „Csodálatos dolgokat szólasz nekünk a te igazságodban, idvességünknek Istene; e föld minden szélének és a messze tengernek bizodalma." (65 zsoltár 6) Valószinüleg ez arra mutat, hogy Jehova népe, amidőn Góg seregeivel veszélyezteti, ki fog tartani, teljesen Jehovában fog bízni hűségesen s Isten átsegíti a nagy csata veszélyein. Most Jehova felkentjei vannak megbízva a földön Isten országának képviseletével s Jehova e „felkentek megszabaditására" harcol. Más forditások szerint Isten „a felkentek segítségére siet." Ez a válasz a felkentek imájára, amint a zsoltárok irják: „Ez a nap az, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen. Ó Uram, segíts most: Ó Uram, adj most jó előmenetelt!" (118. zsoltár 24 : 25) „Most tudom, hogy az Úr megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével. Ezek (az ellenség) szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, ami Istenünknek nevéről emlékezünk meg." (20. zsoltár 7 : 8) A maradék a földön Isten szellemével felkent népe, miként Jézus Krisztus is, királyuk fölkenetett. (János I. 2 : 20, 27; Jóel 2 : 28—29) Jézus Krisztus Jehova „jobbkeze" vagy „jobbja," őt kente fel, hogy a fölkent maradékot Armageddonkor megmentse. Ama csatában csak Krisztus seregének a felkentjei állanak az ő pártján; más nemzetek ellenben, amelyek csak szájukkal Krisztus követői, az ellenség pártján láthatók. Most eljött az idő, amidőn Jézus Krisztus tudtul adja hű maradékának: „Bosszúllás napja volt szivemben és megváltottjaim esztendeje eljött. Körültekinte és nem vala segitő, s álmélkodám és nem vala gyámolító és segitett nékem karom és haragom gyámolitott engem." — Ézsaiás 63 : 4—5

[21] A gonosz tömegek feje Sátán, az ördög. Lázadásakor Isten tudtul adta neki, hogy arra kitüzött idejében szétzúzza fejét. „És ellenségeskedést szerzek te, és az asszony között s a te és az ő magva között; ő eltapodja fejedet, te pedig sarkát fogod mardosni." — Mózes I. 3 : 15

[22] Habakuk látomásában látta az ördög fejének eltapodását s ezért énekelte Jehova dicsőségére „szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait." „A gonosz ház fejét megsebesíted és a magas töltéssel védett fundamentomot lerombolod" (Leesel, angol). E gonosz ház vagy szervezet feje Sátán és földi fundamentomai politikai, kereskedelmi és felekezeti alapokon nyugszanak, amelyhez „a bűn és a veszedelem fia"

FEL

is hozzátartozik. (Dániel 2 : 40—43) A fő után a „nyak". következik s nyilván Gógot, Sátán, az ördög fővezérét példázza, aki Sátán után következik és Armageddonban el fog pusztulni; akkor fog beteljesülni Mózes I. 3 : 15. „A békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek!" — Róma 16 : 20

[25] Ez teljesen megerősíti a következő kijelentést: „Az Úr (Jehova) a te (Krisztus) jobbodon királyokat zúz szét haragjának napján. Ítéletet tart a nemzetek között, holttestek boritanak el minden helyet; egy nagy ország fejét fogja elpusztítani." (110. zsoltár 5 : 6) Ami kismértékben Egyiptom felett beteljesült, nagymértékben fog teljesülni Armageddonkor Sátán szervezete fölött, olvassuk: „Te hasitodtad ketté a tengert erőddel; te törted össze a cethalak fejeit a vizekben. Te rontottad meg a Leviatánnak fejét s adtad azt eledelül a pusztai népnek." (74. zsoltár 13 : 14) Leviatán nyaka kemény, de az Úr nyakát fogja szegni. (Jób 41 : 22) Sátánról már évek óta köztudomásu, hagy a gonoszság feje. Most azonban Jehova tetőtől talpig feltárja a gonosz házát egészen a „nyakig." Habár Jehova bizonyságtevői ezeket az igazságokat világszerte tudatták, mégis csak nagyon kevesen tették magukévá és csak kevesen méltatják komolyan figyelemmel. Emiatt kell Armageddonkor mindenkinek megtudnia, mi alkotja ezt az istentelen szervezetet, s hogy az ördög volt annak feje; Jehova ezt azáltal fogja tudomásul adni, hogy teljesen lerombolja és megsemmisíti azt a szervezetet. Igy fogja megmezteleníteni az ellenség egész szervezetét s fogja megalázni és fogja az egész világot megszabadítani attól, megmutatván, melyik volt a világegyetem törvényszegő szervezete.

[26] Habakuk próféciájának e részében ismét előfordul a „Sélah" szó. Ez a hálaimában ujabb szünetet jelemez.

[27] A próféta látomásában az ellenség teljes pusztulását látta és az oly borzongató volt, hogy szótlanul elbámult, szünetet tartott, hogy gondolkodjon a történtek felett. A mindenható Isten nagy napjának leírásából, ahogyan azt a Jelenések, Zakariás és más próféciák ecsetelik, felismerhető, hogy a csata csorrendje a következő lesz: Először Sátán szervezetének földi része pusztul el; másodszor Jehovának Krisztus parancsnoksága alatt álló seregei „Mágóg földjét," az istentelen szellemi lények erődítményét fogják megtámadni, ahol az istenteleneket teljesen megsemmisítik; Sátán mindezt látni fogja s azután Krisztus őt, ezt a régi kígyót, sárkányt vagy ördögöt fogja megtámadni és eltávolitani. Aki látni fogja a nagy prófétai látomás teljesülését, annyira megrendül a borzongató pillanat hatása alatt, hogy elcsodálkozásában szint félelemtől elnémul és gondolkodni fog Jehova mindenhatósága felett. Habakuk e szünet után azon események részleteit kezdi leírni, amelyeket látott. A prófétai ének tehát még hangosabban felzendül Jehova dicsőítésére s a csata egyes mozzanatait a következőkép írja le: „Saját dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, akik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt (Ezek, ti. az ellenség afelett örvendtek, ha a szegényeket titokban megemészhették)." Itt vezérekről illetve egy szervezet vezetőiről van szó. Sátán szervezetében különböző osztályok és alosztályok vannak s mindeniknek van feje vagy vezetője; ezt igen jó példázza a r. kath. hierárchia illetve papi uralom, melynek a Vatikán városban székel a főnöke. Ennek a szervezetnek, miként a Sátáni szervezet többi ágainak, a világ különböző részein alvezérei is vannak. Sátan szervezetének minden ága, de főkép azoknak vezérei most el akarják pusztítani Jehova tanubizonyságait. De ezeket Isten arra kitűzött idejében le fogja fegyverezni és a saját fegyvereikkel fogja őket megbüntetni. Jézus megmondotta, hogy azon bűntények, amelyeket az üldözők Jehova bizonyságtevőivel szemben elkövetnek, ellenük szóló bizonyiték lesz. (Márk 13 : 9) Amikép Gedeon ellenségének hadai egymásra támadtak, úgy fognak egymásra támadni Sátán szervezetének Góg vezénylete alatt álló különböző csoportjai. Lehetséges, hogy ezek a főnökök nem fognak megegyezni tudni egymással a harc vezetésében, mire egymás között fognak harcolni. Ezek a „vezérek" oly férfiak, akiknek döntő szavuk van. S mind ezek a vezérek vagy birák, akik döntéseket hoznak, Jehova felkentjei ellen esküdtek. Köztük magas tisztségü papok is, akik „a törvény szigorú kezét" befolyásolják, hogy Jehova bizonyságtevőit elfogják. Rendőrbirák is vannak, akik oly szándékkal ítélkeznek az említett „vezérek" befolyására, hogy Jehova bizonyságtevőit elítéljék s így az Úr felkentjeinek támadtatásában részt vesznek. Csupán azon eseményeket kell megtekinteni, amelyek Amerikában Plainfield, New-Jersey és máshol előfordultak s így megláthatjuk a sátáni szervezet kisebb alosztályinak vezéreit. Az Armageddonkor előforduló események látomása szerint Jehova egyetlen ellenségét sem fogja, sem a kicsiket, sem a nagyokat, megkímélni, hanem mindeniket igazságosan fogja megbüntetni. (Ezékiel 9 : 5—6) Az átok tehát visszaszáll fejükre. Ördögi terveket eszeltek ki Jehova bizonyságtevőivel szemben, de azok a gonosz tervek saját fejükre fognak visszaszállni. Ezt látni fogja a hű maradák és örvendeni fog, amidőn a nagy csata zajlását lépésről-lépésre figyelemmel fogja kísérni s fennszóval fogja dicsőíteni Jehova szent nevét.

[28] A new-jersey rendőrség, papság és összeesküvő társaikat a saját ujságaik jellemezték, hírül adván, hogy Jehova bizonyságtevői a mindenható Isten szolgálatában állanak; ezek az összeesküvők erre a hírre azonban még dühösebbek lettek. Ezek most látva Jehova bizonyságtevőinek nemcsak New-Jerseyban, hanem világszerte való összetartását, most ők is világszerte egymással afelett tanácskoznak, hogyan támadhatják legeredményesebben Isten tanubizonyságait. El akarják őket pusztítani, erről mondja a próféta: „Berohannak, hogy szétszórjanak engem." Ezek az ellenségek azt gondolják, hogy Jehova bizonyságtevőinek szétszórása által kitünik erőtlen voltuk és az igazság bizonyságtevésének vége szakad a földön. Ezek az ellenségek vagy összeesküvők emiatt támadják az Úr felkentjeit. De a maradék értesítést kapott arról, hogy az ellenség ne-

FEL

ves támadása céltalan lesz, mivel Isten pajzsa védelmezi a hűségeseket. Jehova csatasorai nem rendülnek meg és nem is szakadnak meg, hanem Jehova Armageddonkor az ellenséget szétszórja. Ezt meg fogja látni a maradék és még hangosabban fogja hirdetni Jehova dicséretét.

[27] Elsősorban a papok eszelnek ki terveket Jehova bizonyságtevőinek üldözésére és kiirtására; ezt a szokásos összeesküvések módja szerint titokban mívelik. A próféta mondja: „Abban telik az örömük, ha a szegényt megemészthetik." (Habakuk 3 : 14) Papi összejöveteleiken eszelik ki az összeesküvők, hogy a rendőrséget vegyék igénybe Jehova bizonyságtevőinek elfogatására és bezáratására, de ugyan akkor ezek a papok a kulisszák mögé húzódnak és jámboroknak, jóknak fennkölteknek tetetik magukat. Amidőn ezek a papok valamely tervet kidolgoztak az Úr felkentjeinek támadására egymásnak vállát veregetik és zajosan hahotáznak; hangosan ujjongnak, hogy a „szegényt titokban megemészthetik". Ezek a „szegények" az Úr felkentjei, a maradék. Az Úr ezt a maradékot védelmezi rejtekében. (91. zsoltár 1) A „titokban" szó az ellenség eljárását mutatja, hogyan igyekszik eltitkolni mások előtt, amit titokban cselekszik. Ezek így kendőzik mozgalmaikat s a becsületes embereket tudatlanságban tartják afelől, hogy tényleg mit mívelnek Isten népével szemben. Németországban a kormányt arra bírták, hogy Jehova bizonyságtevőivel szemben brutálisan lépjen fel oly ürügy alatt, mintha az állam biztonsága kívánná azt; holott a valóságban Jehova egyetlen bizonyságtevője sem cselekedett soha semmit sem és nem is fog cselekedni az állam ellen. Quebecben (Kanadában) azon ürüggyel üldözik Jehova bizonyságtevőit, hogy azok lázítanak; szerintük a forradalom megakadályozása érdekében kell eljárni ellenük. New-Jerseyben és másutt a politikai és kereskedelmi bandákat a papság arra bírták, hogy oly ürüggyel támadják Jehova bizonyságtevőit, mintha az Úr felkentjei kereskedő ügynökök volnának és üzleti tevékenységet folytatnának. Nem akarják engedni, hogy Jehova bizonyságtevői szétjárva prédikálják az evangéliumot, csakis rendőrségi engedély alapján. De ezek nem adnának engedélyt, ha engedélyt kérnének tőlük; Jehova bizonyságtevői sosem fognak engedélyt kérni arra amit Jehova Isten parancsolt nekik. A gonosz összeesküvők titokban igyekeznek végrehajtani terveiket Isten népe ellen, s miként az ördögszekta törekvésük gonosz indító okát és célját csalással, hazugsággal és képmutatással kendőzik. Az istentelen papság és összeesküvők cselekedetét és annak indító okát találóan jellemzik a zsoltárok: „Az utcák zúgaiban, a rejtekhelyeken megöli az ártatlant, szemei lesnek a szerencsétlenre. Leselkedik a rejtekhelyen, leselkedik, mint az oroszlán az ő barlangjában, hogy elragadja a szegényt; elragadja a szegényt, mihelyt hálójába foghatja azt. Lenyomja, tiporja és erejétől elesnek a szerencsétlenek. Azt mondja szívében: Elfelejtkezett Isten, elrejtette arcát; nem-is látott soha!" — 10. zsoltár 8—11

[28] Sátánnak papi köntösben járó fiai elkendőzik cselekedeteiket és titokban tanácskoznak Isten felkentjei ellen. „Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenceid ellen terveket szőnek. Ezt mondják: Jertek, veszessük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izrael nevét! Mert tanácskoztak együtt (az ellenség) egyszívvel szövetséget kötöttek ellened. — 83. zsoltár 4—6

[29] Ezek esztelenségükben azt gondolják, Isten nem fogja támogatni azokat, akik az ő országáról és a Bibliáról felvilágosító könyveket terjesztenek. De közel van az idő, amidőn Armageddon viadala hirtelen kitör, s akkor ezek az összeesküvők fájdalmasan fogják tapasztalni, hogy Jehova megvédi hű bizonyságtevőit s az összeesküvők elkendőzött gyilkosságait nem fogja büntetlenül hagyni. Jehova oly hivatallal rendelkezik, amelylyel nem tud versenyre kelni Sátán csőcselék hada, mert az Urat becsapni nem tudja. Jehovát sohasem lehet legázolni. Minden gondolatot, még a legtitkosabbat is, ismeri. Tudja, mit tesz az ellenség és azt is, hogy mit akar tenni és türelemre s arra inti hiveit, hogy várják meg, amig eljön az ő ideje, amidőn cselekedni fog. Jehova most mindezt nyilván azon célból tudatja a felkentekkel, akiket az ellenség támad, hogy őket megerősítse és megvigasztalja. Mivel a hűségesek előre látják, mit fog tenni Isten az üldözőikkel, örvendenek és nem lankadnak meg kezeik.

[30] A maradék az Úr azon nagy cselekedeteit felsorolja, miket az ellenséggel tesz, mondja: „Lovaiddal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámait." (Habakuk 3 : 15) A tengernyi sok ellenség Jehova győzelmes seregét előnyomulásában nem tudja föltartóztatni. „A nagy vizek zúgásánál, a tengernek fenséges morajlásánál felségesebb az Úr a magasságban." (93. zsoltár 4) Sem a természetes tenger, sem az emberiség, jóllehet Sátán és társasága visszaélt azokkal és a jelképi tengert az Úristentől elidegenítette és a sajátjának tekintette, nem az ördög, hanem az Úr tulajdonai: „Akié a tenger és ő alkotta is azt, és a szárazföldet is az ő kezei formálták." (95. zsoltár 5) A tenger nem a nagytőkéjé. Armageddon viadalában Jehova tetszése és akarata szerint fog járni-kelni a tengeren és semmi sem fogja őt akadályozni. Immár azt akarja, hogy bizonyságtevő munkáját teljesen végrehajtsák és azt semmi sem tudja megakadályozni. Jehova bizta a neve számára kiválasztott népére közleményét és gondoskodni is fog arról, hogy azt tudtul adja. „Én vagyok az Úr, a te Istened, aki megreszkettettem a tengert és zúgnak habjai; Seregeknek Ura az én nevem. És adtam beszédemet a te szádba és kezem árnyékával födöztelek be, hogy ujonnan plántáljam az egeket és megalapítsam a földet és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te!" — Ézsaiás 51 : 15—16

[31] Habakuk a következő szóval zendít ujra rá hálaénekére: „Hallám"; s amidőn az általános viadal látomásában részesült, így szólt: „Reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek a lábaim, hogy nyugton legyek (más fordítások szerint, „hogy nyúgton bevárjam") a nyomoruság napján, amely feljön a népre, mely megsanyargatja azt (ellenséget)." (Habakuk 3 : 16) Habakuk megrendült látomása hatása alatt. Armageddon meglátása, miben az Úr most a maradékot részesítette, félel-

FEL

metes és megborzongat s csak Isten kegyelméből tudja elbeszélni mások előtt. Ez Jehova és nem ember büntetésének a bejelentése. Amidőn ezt az ellenséggel tudatják, az ellenség hevesen rájuk támad, gyalázza és bántalmazza őket. A felkentek most nem amiatt rettegnek, hogy mivel fenyegetik őket, vagy mit tehet nekik az ellenség, hanem azon borzasztó események látása remegteti meg őket, melyeket Isten Armageddonkor fog a világgal cselekedni. Egyesek azt mondják: Elég nagy bajban van a világ anélkül is, hogy a következő nyomoruságot ismertetni kellene vele. De a hűségesek mindazáltal tudtára fogják adni Sátán szervezetének Jehova ítéletét, bátran és örömmel. A maradék most látja, mily önfejüen dacolnak az emberek Isten közleményével és azt is látja, mily büntetés következik a nyakasokra. Erős szívre és elmére van szükség, hogy vissza ne riadjunk az eljövendő borzasztó napoktól, akik erősen hiszünk Jehova Istenben; Jehova azáltal ad erőt népének, hogy akaratának bölcsességgel és lelki értelemel való megértésében részesiti s így képesiti, hogy az ő nevét és országát tovább is bátran hirdesse.

[17] Habakuk reszketett és így szólt: „Hogy nyugton legyek (várjak) a nyomoruság napján (napjára)." A multban a fölszenteltek közül egyeseknek szokásuk volt, így szólani: „Boldog lennék, ha meghalnék s így a nyomoruság idejét elkerülhetném." De a hű maradék most nem kíván ilyesmit. Most egyik sem akar Armageddon előtt meghalni és a mennybe bemenni. Most a maradék élni és látni kívánja, hogyan fogja végrehajtani büntetését Jehova az ellenség felett, szent nevének igazolására, bármily borzasztó is legyen az az esemény. Ez Jehova harca és a maradék tudja, hogy Istennek igaza van. Most hitében nyugott és „vígad ágyasházában", illetve szívében. (149. zsoltár 5) Mialatt a maradék remeg a világ népeire következő események láttán, jól tudja, hogy Isten erős kezében van az ő védelme s ebben a tudatban megnyugszik. Habakuk remegett a népre következő nagy pusztulás láttán, „amely feljön a népre" („amidőn a népre ront, aki csapataival betör", Roterham). Más fordítás szerint: „Amidőn a nép ellen vonul, csapataival rájuk ront", (széljegyzet: szétveri őket'). Ami nyilván azt jelenti, hogy amidőn Góg megkezdi támadását, Jehova Góg seregére ront és szétveri. (Mikeás 4 : 14, 5 : 1, 2; Habakuk 3 : 16) Góg támadása teljesen kudarccal fog végződni, ez fogja beteljesiteni a maradék mostani könyörgését. A maradék folytatja énekét és türelmesen várja ama napot, amidőn Isten az általános viadalban az ellenséget teljesen megveri.

Bizalom

[18] A próféta szemei előtt az ének e helyén nagy csapás lebeg; de a fenyegető és pusztító inség láttára is teljesen Istenben bízik. Igy tesz most a Habakuk prófétában példázott maradék is, teljesen Jehovában bizván. A próféta látomásában a nyomoruságot látva, így szól: „Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőben nem lészen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek se teremnek eleséget, kivész a juh az akolból és nem lesz ökör az istállóban." (Habakuk 3 : 17) A maradékra vonatkozik-é ez? Vagy mit jelent?

[19] A fügefa édessége és jógyümölcse példázat. „Az én édességemet és jó gyümölcsömet." (Birák 9 : 11) Jehova hű maradéka részére a jelképi fügefa virágzott s a maradék örömmel élvezi a királyság gyümölcseinek édességét. Most a „Szent földön" lakik, boldogan az Úrnál az ő védelmében a fügefa alatt. (Zakariás 3: 10) Az igaz szőlőtő Jézus Krisztus, aki eljött és a hűségeseket maga köré gyüjtötte a templomban, ott örvend a maradék, mivel a vőlegény eljött és az Úr Jézus új bort iszik vele. A maradék, mint az igaz szőlőtő hajtása, Jehova dicsőitésére hordozza a szőlőtő gyümölcsét. Az olaj kövérséget, jólétet, világosságot, békét és Jézus Krisztussal való egyetértést példáz. (133. zsoltár 1—3; Birák 9 : 8) Megcsal az olajfa gyümölcse"; ez nem vonatkoztatik a maradékra; mivel Jehova szolgája Isten házában zöldelő és termő olajfához van hasonlitva. (52. zsoltár 8) A „két (jelképi) olajfa" Jehova szövétnekének jobb és bal oldalánál áll. A maradék megvan világositva, folytonosan azon áldott dolgokból táplálkozik, amelyeket, Isten megvilágitott igéje tartalmaz. (Zakariás 4 : 3, 11, 12) „És a szántóföldek nem teremnek." Most a maradék éppen el lenkezőleg „kellő időben" kap táplálékot bőségesen Jehovától. (104. zsoltár 27; 145 : 15) Sion gyermekeit Jehova, édesatyjuk, oktatja s a legjobb búzával táplája. (147. zsoltár 14) A maradék mezei munkája Isten dicsőitésére terjed. „Kivész a juh az akolból." A maradéknál éppen ellenkezőleg történik. Isten nyája, Jehova templomában van és ő, a nagypásztor és Jézus Krisztus „a jó pásztor" most bőven táplálja nyáját. (Ezékiel 34 : 15—16) „És nem lesz ökör az istállóban", amivel szántani lehetne. Viszont a maradék az Úrral egyesül és a templomban van, utasitására elmegy és elviszi az emberekhez az ország gyümölcseit. Az Úr akla telve van juhokkal. „És megsokasitom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak és lakatom őket rajtatok, mint régi időtökben és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok hogy én vagyok az Úr." (Ezékiel 36 : 11) E szövegben a barom, teher vagy dolgozó állatokat jelent. Most a maradék sok ily dolgozó eszközzel rendelkezik az Úr munkájában, u. i. rádióval, beszélőgépekkel, fonográfokkal, könyvekkel, folyóiratokkal, autóshangszórókkal stb. A régebbi időkben sohasem végeztek ehhez hasonló nagy bizonyságtevést az Úr neve mellett. Jehova hű népének Ézsaiás próféta utján mondotta: „És nevelek Jákobból magot és Júdából, aki hegyeinknek örököse legyen és bírják azt választottaim és szolgáim lakjanak ott és lesz Sáron (völgye) nyájak legelőjévé és Ákhor völgye barmok fekvőhelyévé népem számára, amely engem keresett." (Ézsaiás 65 : 9—10) Az összes tények arra mutatnak, hogy Habakuk 3 : 17 jöv. e része nem vonatkozik a hű maradékra.

[20] Most más, Isten iránt jóakaratu emberek is élnek a földön, s most ez a nyáj nő fel az akolban. (Malakiás 4 : 2) Ezek is kiveszik részüket a terhek viseléséből, amennyiben Isten országának üzenetét az emberekhez elviszik. Ezek a „Jonadá-

FEL

bok" nem öltik magukra Sátán szervezetének öltönyeit s emiatt nem is lesznek kiirtva az istállóból, hanem az Úr kegyében megmaradnak.

[36] Az Isten népe közt uralkodó viszonyok mutatják, hogy Habakuk fenntidézett 17.verse, mely nagy inségről szól nem vonatkozik Isten népére. Ezt a feltevést támogatja a 18. vers is. A 17. versben említett inségnek tehát másra kell vonatkoznia; Isten népe közt Isten ígéjének és hirdetésének insége nincsen; éppen ellenkezőleg van. Habakuk próféta azt mondja, hogy nyomorúságokra való tekintet nélkül örvendeni fog; éppen így állandóan fokozódik most a maradék öröme. Hogyan kell tehát helyesen értelmeznünk a 17. verset? A felelet világos, ha meglátjuk hogy a Habakuk prófétától ecsetelt állapot uralkodik most a látszat-kereszténység között. Ez is, miként Izrael azt állította, hogy Istennek szolgál. 1918-ban, amidőn az ország felépült, az Úr eljött templomához. De a látszatkereszténység a Király fogadása helyett, Isten gondviselését visszautasította és a szörnyhöz, a Népszövetséghez pártolt s azt a Királyság helyére állitotta. 1918, de főként 1928 óta, amidőn a harag 7-ik pohara is kiöntetett, a detroiti nagygyülésen elhangzott Sátán ellen irányuló és Jehova mellett síkra kelő proklamáció, amit világszerte terjesztettek, azóta uralkodik tehát inség a látszat-kereszténység között; azóta van a látszatkereszténység oly nyomoruságos helyzetben, amelyet Habakuk 3 : 17 leír s nem fog soha felgyógyulni. 1928-ban, nyomban az említett felhívás után következett a nagy gazdasági válság a látszatkereszténységre és az még most is tart. Jelképi és szószerint értelemben is inség és járvány dul a látszatkereszténység között s az állapot egyre roszabbra fordul. A látszatkereszténység most teljesen kiesett. Jehova kegyelméből a 17. vers világos leírása szerint.

[37] Habakuk a most uralkodó nyomoruságos állapotokra való tekintet nélkül így szól: „De én örvendezni fogok (héber szöveg szerint, örömemben ugrándozni fogok) az Úrban és vigadok az én szabadító Istenemben." (Habakuk 3 : 18) Jehova bizonyságtevőit annyiban érinti a világválság, hogy igen takarékosoknak kell lenniök szükségleteik beszerzésére; de nem is törődnek oly nagyon mulandó áldásokkal. Először inkább Isten országát keresik és Isten gondoskodik róluk, szükségleteikről értékes ígérete szerint. Ama körülmény, hogy az írás és a tények szerint a látszatkereszténység mai nyomorult helyzete teljesen látható, további bizonyiték a maradék előtt arra nézve, hogy Armageddon közel van.

[38] Az Úr megvilágositotta templomában a maradékot és most már örömmel énekli: „Örvendezvén örvendezek az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben; mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engem körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit." (Ézsaiás 61 : 10) Az Úr itt a templomban világosította meg népét és erősítette meg, hogy mint bizonyságtevője az ő országának hírét közölje. A több munkásokért elhangzott felhívás nem volt eredménytelen; ellenkezőleg, mindig nagyobb viszhangra talált és a bizonyságtevés munkája állandóan gyarapodott. Jehova kis csapatának állandó előrehaladása s azon értékes táplálékok élvezése, melyekről Jehova szellemi jólétük érdekében gondoskodott, örömre hangolja. Teljesen felismerte Nehemiás kijelentésének igazságát: „Az Úr öröme a ti erősségtek." (Nehemiás 8 : 10) A bizonyságtevés miatt egyesek zúgolódni és panaszkodni kezdtek,, de ez csak annál jobban fokozta a maradék örömét Jehova bizonyságtevői közül többen sátorban és vándorkocsikban kénytelenek lakni s kemény munkával keresik meg kenyerüket; de ez nem csökkenti semmiképpen sem örömüket. Az ellenség részéről származó üldözések mindinkább fokozódnak; de ez sem szakít véget a maradék örvendezésének. Ellenkezőleg, a hűségesek tovább örvendeznek „üdvösségük Istenében". Látják és tudják, hogy Jehova igazolásának napja eljött s így az ő szabadulásuk napja is. Látják, hogy most Jézus következő kijelentése rájuk vonatkozik: „Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejeteket, mert elközelgett a ti váltságtok." (Lukács 21 : 28) A maradék tagjai tudják, hogy Jehova mellett állnak és Ő az ő Istenük. „A mi Istenünk a szabadításnak Istene és az Úristen az, aki megszabadit a haláltól." (68. zsoltár 21) A maradék teljes megszabadulása Armageddonkor következik be és most ezt az időt várja nagy örömmel, mivel arról van szó, hogy Jehova neve akkor fog igazolódni. Nem földi kényelem idézi elő örömét, hanem Jehova nevének igazolásában való közreműködése. Azért énekli: „Jehova az én üdvösségem, Istenem". „Szivemnek kősziklája és az én örökségem te vagy, ó Isten, mindörökké." — 73. zsoltár 26

[39] Most az ellenség erős nyomást gyakorol Jehova bizonyságtevőire s így akarja őket megpuhítani. Egyes helyeken oly rendeleteket hoztak melyekkel a hűségeseket az Úr munkájának felhagyására és Sátán hordájának való engedelmességre akarják kényszeríteni; de a mai Habakuk osztály nem enged, hanem így énekel: „ Az Úristen az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőstényszarvasokéihoz és az én magas helyeimen járattat engem! Az éneklőmesternek az én hangszereimen." — Habakuk 3 : 19

[40] Dávid is hasonló éneket énekelt, amidőn Jehova ellenségeitől megszabadította. (18. zsoltár 32—47; Sámuel II. 22; 1 : 32—35) Az Úr népe itt gyorslábu és biztosjárásu anyaszarvashoz van hasonlítva. Más fordítás szerint „oly gyorssá teszi lábaimat, mint a szarvasoké és bizton vezérel". A maradék ügyesen el tud iramodni a tömeg ellenség közül és gyors és biztos léptekkel siet üdvösségének kősziklájához, ahol oly helyen helyezkedik biztonságba, ahova az üldözők utána menni nem tudnak. Jehova előre értesíti a hűségeseket s ők gyorsan teljesítik utasításait. Mint a félénk anyaszarvas, távol tartják magukat az üldöző falkától s mint Isten hű szolgái nem látogatnak világiak „törzsvendéglőibe"; mert nem e világból valók. (Jób 39 : 1) Igy énekelnek tovább: „Jehova az én magas helyeimen jártat (vezérel)." Izrael, Sátán imádásának hódolt a „magaslatokon". (Királyok I. 3 : 2) Jehova hű maradéka az Isten előtt kedves magaslatokon könyörög Istenhez,

FEL

tehát magasan ellenségei felett s ezért van biztonságban. Vegye tudomásul a maradék, hogy amig Isten szolgálatának és hűségének ama magasságában tartózkodik a sziklan, addig a Magasságos védelme alatt áll. (18. zsoltár 3) A maradék ama magaslatról lesz szemtanuja a mindenható Isten nagy napja diadalának és Jehova győzelmét látni fogja. Viszont az ellenség magaslatait Jehova teljesen le fogja rontani. — Ámos 4 : 13; Mikeás 1 : 3

[41] Ez a hálaének az „énekmesternek" lett átadva. A 68. zsoltár 25 és 26 verse szerint ezt az éneket hárfával (húrpengetéssel) kísérték. Az énekmester Jézus Krisztus, Jehova templomi követét, illetve a templomi énekesek karmesterét és felügyelőjét példázza. Igy ihlette Jehova Habakuk prófétát, hogy ezt a hálaimát Jehova nagy neve igazolójának szentelje; ez a körülmény mutatja, hogy a maradék, illetve Isten igazolójának lábtagjai az ő utmutatására kell hogy figyeljenek és aszerint kell énekelniök. Most az új ének egy szakaszát énekelik. — Jelenések 14 : 1—3; 33. zsoltár 4—5

[42] Nemsokára az emberek, akik Jehova bizonyságtevőinek énekeit hallották, amint Isten nevét és országát hirdették, tudni fogják, hogy ezeket az énekeket Jehova küldte hozzájuk: „És imé te olyan vagy nekik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangu s mint valamely jó hegedüs: csak hallják beszédeidet, de nem cselekszik azokat. De ha beteljesednek, mert imé beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttük," — Ézékiel 33 : 32—33

[43] Isten jósága tehát újból megnyilatkozott népe iránt, mégpedig a jelen alkalommal Habakuk próféciájának feltárása utján. Ez a régi próféta látta, hogyan üldöznek és bántalmaznak gonoszul némelyeket s ezért Istenhez fordult és tőle akarta ennek okát megtudni. A mai kor Habakukja, a maradék gyalázatos bánásmódban részesült Sátán szervezetétől és csodálkozva kérdezte, miért; a fokozódó igazságtalanságokat és Isten nevének folytatólagos gyalázását látva, az Úrhoz kiáltott. Mikép Habakuk, Istentől az okok után érdeklődött, e maradék is őrhelyén áll és az Úrtól akarja megtudni, miért tűrte meg ezeket a dolgokat. Most megtanulta, hogy Jehova Isten azért tűri meg a maradék üldöztetését, hogy a hűségeseknek alkalmuk nyiljon Isten előtt ártatlanságuk megőrzésére s hogy az ellenség cselekedeteivel önmaga ellen bizonyitékokat produkáljon. Azután Jehova megmutatta népe előtt, hogy rövidesen rátör a földre, az ellenség haderejét elpusztítja és felséges nevét teljesen igazolni fogja. Habakuk próféta Armageddon csatájának látomásában részesült, most hit által a maradék is felismerheti a csata lezajlásának módját. Az sokkal csodálatosabb, félelmetesebb és meggyőzőbb lesz, mintsem azt most emberileg megrajzolni lehetne. A maradék hitében ismeri fel ami rövidesen következni fog s tudván, hogy az Jehova igazolását s az ő szabadulását fogja jelenteni, énekel háladalt.

[44] Az Úr próféciájának értelmében a végpróba ideje eljött és Sátán hordái a végletekig azon mesterkednek, hogy mindenkit hűtlenségre birjanak és halálba döntsenek, aki Istennek szolgál. De az ellenség e törekvése kudarccal fog végződni. Azok akik Jehovát szeretik és neki szolgálnak, nem a saját eszükre, hanem az Úrra támaszkodnak; az Úr ígérete szerint azon az úton is vezeti őket, amelyen járniok kell. Most választ nyertünk az ihletett apostol könyörgésére; mert most a hűségesek „az ő akaratának ismeretében részesültek teljes bölcsességgel és lelki értelemmel" és igy megerősítettek. Most a maradék megismerte Jehova szándékát és reá-vonatkozó akaratát és teljesen megérti, hogy a döntő próba órája eljött. Azért a maradék Németországban, Quebecben, New-Jerseyben és másutt is, az üldözésekre való tekintet nélkül legyen szilárd és támaszkodjon hittel Jehovára. Az ellenség gonosz, kegyetlen és véglegesen elhatározta Isten híveinek elpusztítását. A hűségesek üldöztetése egészen a nagy háborúig mindinkább fog fokozódni. Tehát nem várhatunk és nem is remélhetünk mást, mint amit az Úr (Jehova) megenged. Jóllehet a maradéknak nincs annyi ereje, hogy egymagában ellent tudna állani az ellenségnek, de a hűségesek mindenike gondoljon a következőkre:. „Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökké-való karjai; előzi előled az ellenséget és ezt mondja: pusztitsd!... Boldog vagy Izrael (Jehova választott népe!) kicsoda olyan mint te? Nép, akit az Úr véd, a te segitségednek pajzsa és aki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd neked a te ellenségeid és te azoknak magaslatait taposod." — Mózes V. 33 : 27, 29

[45] Mit kivánhatnánk és kérhetnénk többet, minthogy a csatában Jehova mellett állhassunk? Tudjuk, ő győzni fog és híveit meg fogja szabaditani. Az Úr az ő szent templomában van; a maradék köréje gyült Armageddonra; a csata megkezdődött és Jehova bizonyságtevőinek üldözését tovább fogják folytatni; de a felkentek sem emberektől, sem az ördögtől nem fognak félni, sem a több helyen folyamatban levő semilyen gonosz szándéku rendeletektől, kegyetlen üldözésektől és szidalmazásoktól, s kezeik nem lankadnak meg a Királyság hirdetésének munkájában. Ez rendkívül boldogító küzdelem és boldog, aki ebben részt vehet és hűségét a Felséges iránt megőrzi. Amióta az Urat megismertük, örökre az ő házában kívánunk lakni. Amióta templomába összegyültünk, még inkább fokozódott ez a vágyunk, hogy örökre az Úrnál szeretnénk lenni. Tartson ki tehát a maradék minden tagja az Úr mellett, mert Ő a mostani szorongatás napjaiban erősítő táplálékot nyujtott és kegyelméből ezután is nyujtani fogja, hogy felüdüljenek és reményükben megszilárduljanak. Ő mindazoknak üdvösséget ígért, akik őt szeretik és neki szolgálnak. Most mindezek emeljék fel fejüket és hangjuk csendüljön össze ez énekben: „Az Úr az én világosságom és üdvösségem: Kitől féljek? Az Úr az en életemnek erőssége: Kitől remegjek? Ha gonoszok jönnek ellenem, hogy testemet egyék: Szorongatóim és elleneim — ők botlanak meg és hullanak el. Ha tábor fog körül, nem fél szivem; habár had támad reám, mégis Ő benne bizom én. Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem; hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában.

FEL

Bizony elrejt egem az ő hajlékában a veszedelem napján; eltakar engem sátrának rejtekében, sziklára emel fel engem. Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, akik körülöttem vannak és én az ő sátorában örömáldozatokkal együtt áldozom, énekelek és zengedezek az Úrnak (Jehovának)." — 27. zsoltár 1—6

Kérdések

1. Mikor és hogyan fogja mindenki Jehova végtelen hatalmát megismerni? Mit lehet máris látni Armageddon nagyságáról és kimeneteléről?
2—4. Mutasd ki, hogy Habakuk e kijelentése: „Folyókká hasadozik a föld" akkor történelmi igazság volt s most mint prófécia teljesül!
5—10. Alkalmazd idézetek alapján a következőket mint történelmi tényt és beteljesülő próféciát is: a) láttak és reszkettek a hegyek"; — „vizár száguldott tova"; c) „a mélység szava felharsant, magasra emelte kezét." Ki fogja látni és megérteni Jehova hatalmának e dicső kinyilatkozását? És mily benyomással lesz ez az illetőkre?
11—14. Hasonlóképpen alkalmazd a következő kijelentéseket is: d) „A nap és a hold megállítak (elhalványultak) helyükön"; e) „zuhogó nyilaid fényénél és fénylő dárdád ragyogásában."
15—19. Mutasd ki hogyan állapítható meg vonatkozó szövegedből, mikor és miért vonult át a földön (Habakuk látomásának ideje előtt) haragjában Jehova és tapodta meg a nemzeteket és mikor és miért fog így tenni e prófécia teljesüléseképpen! Magyarázd meg, miért türte Jehova oly sokáig nevének gyalázását és hű bizonyságtevőinek üldözését és csak most ezen a napon kezdi feltárni szándékát és leírt próféciáit!
20. Kit nevez a 13 vers a „te népednek" és a „te felkentednek"? Mikor és mily feltételek alapján fogja őket megszabaditani Jehova? Hogyan és miért?
21—23. Megerősitő idézetek alapján magyarázd meg és alkalmazd a következő próféciát: „A gonosztevő házát illetve annak fejét lerombolod alapjait egészen nyakig feltárod!"
24—26. Mit jelentenek a próféciák ama sorrendben, amely szerint a mindenható Isten nagy napjának csatája le fog zajlani? Mutasd ki mennyire illik bele a szöveg e részébe a „Sélah" szó! Mikor s hogyan fogja Jehova az ellenség fejét saját dárdájával átszúrni? Szemléltesd tényekkel, hogyan „rohannak vagy törnek be az én elpusztításomra"!
27—29. Mutasd ki tények alapján, hogy a következő prófécia immár teljesül: „akiknek abban telik örömük, ha a szegény titokban megemészthetik!"
30. Mikor és hogyan cselekedett Jehova a 15. vers értelmében? Hogyan fogod beteljesiteni a prófécia e részét?
31—32. Alkalmazd a 16. verset!
33—36. Kire vonatkozik a 17. vers? Mily szövegek és tények bizonyitják ezen állitás helyességét?
37—38. Kinek szólanak a 18. versben feljegyzett toronyról szóló szavak? Magyarázd meg ezt az ujjongást a 17. versben előrelátott állapotokkal kapcsolatban!
39—40. Mutasd ki mit jelent a 19. vers prófétai alkalmazása: „Jehova az Úr az én erősségem, lábaimat hasonlókká teszi a nőstényszarvasokéhoz és az én magaslataimon járattat engem."
41—42. Magyarázd meg és alkalmazd az „éneklőmesternek az én hangszereimmel!"
43—44. Mit láttál Isten népe, előre Habakuk könyörgéséből s ázon óhajából, hogy az üldöztetések és gonosz bánásmód okát megtudni kivánta; valamint későbbi kijelentéséből, s „akkor válaszolt neki az Úr"?
45. Mit ismertek föl most a maradék tagjai mint kiváltságot felelősséget és biztos védelmet az Úrral való jelen visszonyukkal kapcsolatban? Sorolj elő néhányat azon nagy áldásokból, amit máris élveznek az ő kegyelméből, amiről a 27. zsoltár 1—6 előre szólott! Miért részesitette őket Jehova kegyelmében?

(1935 július 1.)

A prófécia megértése

„Mindenekelőtt megértvén azt, hogy az irásnak egy jövendölése sem származik tulajdon értelmezésből. Mert sohasem emberi akaratból származott jövendölés, hanem a Szentlélektől sugalmazva szóltak az Isten szent emberei." — Péter II. 1 : 20—21, Káldi.

JEHOVA szerezte az összes próféciákat. A régmultban neki-szentelt emberek utján iratta le és jelentette ki azokat; e próféciák leirásnak érdemét azonban senki sem követelheti a maga részére. Ugyan ez áll a próféciák megmagyarázására vonatkozólag is; tehát egyetlen teremtmény sem értheti meg a próféciákat Isten arra rendelt ideje előtt. Amidőn Jehova ideje eljön próféciáinak feltárására, minden híve előtt megmutatja, hogy az összes próféciák a következő nagy igazságokat hangsúlyozzák: Jehova elhatározása szent nevének (becsületének) igazolására irányul, mégpedig szeretett, hű és lojális fia, Jézus Krisztus utján. Jehova egyik tisztviselője áruló lett és Jehova nevét nagy gyalázatba keverte; most Isten Logoszt (Igét) akarta legfőbb tisztviselőjévé és igazolójává emelni. De neki az igazolás végrehajtása előtt előbb arravaló képességét és méltóságát kellett beigazolnia, hogy az ember a legellentétesebb körülmények között is meg tudja őrizni ártatlanságát Isten előtt. Ezért áll megírva Isten szeretett fiáról, hogy „noha Isten fia volt, engedelmességet tanult azokból, amiket szenvedett; és befejezéshez jutván, örök üdvösség oka lett mindazoknak, kik neki engedelmeskednek." (Zsidók 5 : 8—9, Káldi) Nem maga Jézus versengett e magas méltóságért, hanem Jehova hívta meg őt arra s tette őt főpappá, hogy örökre az ő akaratát megvalositsa. — Zsidók 5 : 6

[2] Jehova nevének igazolása a legfontosabb, de azzal szorosan összefügg az ember megváltása is. A Sátán által felvetett per tárgyát a következőkben lehet összefoglalni: Jehova a legfelségesebb-e? Meg tudja-e valósitani a teremtésre vonatkozó elhatározását? Tud-e oly embereket felmutatni a földön, akik minden körülmények között megőrzik hűségüket a Teremtő iránt, vagypedig bizonyos megpróbáltatások alatt mindenki elszakad tőle és megátkozza Istent? Jehova tökéletesnek teremtette az embert, tudatta, hogy feltétlen engedelmességet követel tőle s hogy engedetlensége esetében halállal fogja megbüntetni. Sátán dicsőség-vágyában és kapzsi önzésében azt állította Istenről, hogy valótlant mondott és így szólt az emberekhez: „Ti nem haltok meg halálnak halálával"; Sátán ezenkívül azt állította, hogy az ember, ha próbának teszik ki, nyiltan elszakad Istentől s szemtölszembe megátkozza. (Mózes I. 3 : 4,

FEL

5; Jób 2 : 46) Igy tette vitássá Jehova nevét (becsületét) és szavát. Jehova becsülete és szava tehát nyomban minden másnál fontosabb jelentőségű lett, viszont az ember megváltása kisebb jelentőséggel bír. Ez a peres ügy csak úgy dőlhet el Isten mellett, ha legalább is lesz egy ember, aki feltétlenül beigazolja hűségét Isten iránt és minden körülmények között igaznak bizonyul Jehova előtt. Az ember Jézus minden megpróbáltatások között beteljesítette eme követelményeket és Jehovához való hűségét még a leggyalázatosabb halála között is bebizonyította. Isten Jézust e hűségéért támasztotta fel és emelte az ember üdvösségének szerzőjévé, tudniillik mindazok részére, akik Jézus nyomdokain járnak és Isten iránt való hűségüket bebizonyítani fogják.

[3] Jehova már kezdetben elhatározta, hogy ezt a peres ügyet a döntésig engedi fejlődni nevének dissőségére s így felsőbbségének beigazolására. Szándéka arra irányult, hogy szeretett és engedelmes fia legyen az igazolója s egyszersmind az emberiség megváltója, hűségének beigazolása után. Csak úgy részesülhet életben bárki is, ha hiszen Istenben és Jézus Krisztusban és Krisztus vezetését követi.

[4] Jehova törvényét és a próféciákat is megörökítette. Törvényét világos szavakba foglalta, teremtményei tehát azonnal meg tudják érteni. A próféciákat ellenben oly szavakban örökítette meg, hogy csak Isten arra kitűzött idejében lehessen megérteni és akkor is, csak azok értsék meg, akik szeretik őt. Ez az Isten Igéjében följegyzett isteni törvény ama világosság, melyet az embernek a helyes uton való vezetésére adott s megmutatja, hogyan őrízheti meg ártatlanságát ő előtte. (119. zsoltár 105) Ezért áll megírva, hogy a Szentírás megmutatja a helyes utat a felszentelt ember előtt, hogy az illető minden jócselekedetre képesítéssel bírjon. (Timotheus II. 3 : 16—17) Ha az ember legjobb tudása szerint pontosan követi Isten szavát s minden körülmények között megőrzi iránta való hűségét és előtte való igazságát, ezáltal ártatlanságát és bűnnélküliségét bizonyítja be Jehova előtt. A régmultban oly hívő férfiak, mint Ábrahám és Jób, éppen ezt cselekedték. A zsoltárokban írva áll: „Naggyá tetted a te beszédedet minden neveden felül." Az az értelem, melyben Isten egykor az embert részesítette, az ő beszédét neve fölé magasztalta; de most az Úr Jézusnak templomához jövetele óta eljött az idő, amidőn Jehova nevét és szavát is teljesen igazolni fogja. Azért most nevét miért magasztalná jobban fel mint a multban? Ezt azért teszi, mivel eljött igazolója, kit trónjára emelt s aki most Jehova Isten akaratát az ő becsületének igazolására és megdicsőítésére végre fogja hajtani. Jézusnak, Jehova templomában való jelenléte és a próféciák feltárulása tehát szorosan összefüggnek egymással.

Színváltozás

[5] Péter, Jézus Krisztus követőinek Jehova meghatalmazásából és azon sugallat hatása alatt írt, amelyben Jézus Krisztus utján részesült. (Péter II. 1 : 1) Péter volt egyik szemtanuja a hegyen a színváltozásnak és figyeljük meg, mert fontos, hogy ezt a látomást a prófécia magyarázásával kapcsolatban említi; ez derít fényt arra az időre is, amidőn a prófécia megértése esedékes lesz. A színváltozásról szóló tudósítás így szól: „Hat nap mulva Jézus maga mellé vevé Pétert és Jakabot és Jánost, ennek testvérét, és fölvivé őket külön egy magas hegyre. És elváltozék színében előttük. És orcája fénylik vala, mint a nap, ruhái pedig fehérek lőnek, mint a hó. És íme, megjelenének nekik Mózes és Illés, beszélgetvén vele." — Máté 17 : 1—3

[6] Amidőn Péter ezt a lebilincselő látványt látta, az Urat megszólította s azt tanácsolta, építsenek ott három sátrat; de kérését az Úr nem vette figyelembe, „mig ő szólott (tudniillik Péter) egyszerre fényes felhő árnyékolta be őket. És íme szózat hallatszék a felhőből, mely mondá: Ez az én igen kedves fiam, kiben nekem kedvem telt; őt halgasssátok. Hallván ezt a tanitványok, arcukra borultak és igen megfélemlenek." — Máté 17:5—6, Káldi.

[7] Most tisztázódik, hogy a hegyen való elváltozás prófétai képlet, Jézus magas méltóságáról beszélt és jövőbeli nagyobb eseményeket vetített elő. Mivel ez a színváltozás prófécia, valódi jelentőségét és fontosságát Isten népe csak Isten arra rendelt ideje után tudta megérteni. Ez is Jehova azon titkai közé tartozik, melyeket kitűzött idejében ad gyermekei tudtára. (Mózes V. 29:29) Isten nem közli titkat lázitókkal, hanem csak engedelmes híveivel s velük is csak arra kitűzött idejében. „Mert utálja az Úr az engedetlent; és az igazakkal van az ő titka." (Példab. 3 : 32; 25. zsoltár 14; Péter I. 1 : 10—12; Prédikátor 3 : 1, 17) Isten népe a világ végén, Krisztus trónralépése után fog nagyobb világosságban részesülni. (Korint. I. 10 : 11) Nyilván ez Jehova ideje a prófécia feltárására vagy megmagyarázására. Éveken keresztül Mózest Jézus Krisztus előképének tekintettük; de csak az Úr Jézusnak Isten templomában való megjelenése óta lett közismert, hogy mindaz, amit Mózes írt, főkép az Úr Jézusra és templomi állapotba jutott népére vonatkozik. Csak az utóbbi években, az Úr Jézusnak templomához jövetele óta, lett köztudomásu, hogy Jézus Krisztus az a nagy próféta, akit Mózes ábrázolt, akinek most a maradék minden tagja hű engedelmességgel tartozik; s a Királyság minden hivatalosa, aki elmulasztja vagy nem akar a prófétára hallgatni, el fog pusztulni.

[8] Mit jelent tehát a hegyen történt prófétikus elváltozás? Mózes ott valóban a zsidó hithősöket példázza-e, akik a halálban alszanak, s a feltámadásra várnak? Illés tényleg azon kegyeseket példázza-e, akik győztek s nem kell álomba szenderülniök a halálban, hanem egy szempillantás alatt el fognak változni, amint arra minket korábban tanitottak? Ha a fentiek fednék a valóságot, ez a látomás fontosabbnak tüntetné fel az embert, Jézus Krisztus és Jehova Istennél. Már magában véve ez azt mutatja, hogy a régebbi értelmezés nem lehet helyes.

[9] A hegyen való prófétai színváltozás legfontosabb tanítása Jehova nevének szeretett fia, Jézus Krisztus utján való igazolása; ez az igazolás főkép az Úr Jézusnak hatalomban és dicsőségben való eljövetelekor kezdődik. Ezt a magyarázatot

FEL

dogmatikainak lehetne tekinteni s emiatt e következtetés támogatásául az apostol következő kijelentését megvizsgálni szükséges, mert az vezeti be az ő fontos kijelentését: „Mindenekelőtt megértvén (mint legfontosabbat) azt, hogy az Irásnak egy jövendölése sem származik tulajdon értelmezésből." (Péter II. 1 : 20) Péter itt nem tanítóképpen, hanem mint olyan ember beszél testvéreihez, akit Jehova és Jézus Krisztus rendkivüli kegyelemben és fontos közleményben részesitett, amiről testvéreit is értesíteni akarta, hogy azt a saját jólétükre mindenkor szemük előtt tartsák. Azt mondta, jólteszik, ha bizonyos dolgokra figyelnek s igy szól: „Méltónak tartom ugyanis, mig e hajlékban vagyok, titeket intés által serkenteni." (Péter II. 1 : 13) Péter ama reményét fejezte ki, hogy a földön való munkája rövidesen bevégződik s azért, amig arra alkalma ván, testvéreit nagyobb szorgalomra kívánja buzditani s gondoljanak mindenkor e nagy igazságokra. Ezt a szöveget más fordítások igy adják vissza: „Méltónak vélem pedig, amig ebben a sátorban vagyok, hogy emlékeztetés által ébreszgesselek titeket", Károli. Mily dolgokra? Nyilván azokra, amelyek a hegyen való színváltozáskor történtek s amiket Péter, mint a három szemtanu egyike, maga is látott. Határozottan ez tünik ki Péter következő szavaiból: „Mert nem mesterségesen kieszelt meséket követvén, adtuk tudomástokra a mi Urunk Jézus Krisztusnak hatalmát és megjelenését, hanem mint akik szemlélői voltunk az ő nagyságának (felségének)." — Péter II. 1 : 16

[10] Máté elbeszélése szerint az apostoloknak nem volt szabad beszélniök arról a látomásról Krisztus feltámadása előtt: „És amint lemenének a hegyről, meghagyá nekik Jézus, mondván: senkinek se mondjátok el a látomást, mig csak az ember fia halottaiból föl nem támad." (Máté 17:9) Az apostolok az Úr e parancsához tartották magukat. Ha valamelyik apostol ezt az eseményt Jézus feltámadása előtt elbeszélte volna és Jézus azt mások előtt megerősitette volna, e bizonyítékot sokkal erősebbnek lehetne tekinteni és a hegyen történt eseményeket sokkal inkább lehetne hinni. Lehet, hogy valamelyik fölszentelt igy szólhatott Péterhez az ő második levélirása előtt: Most már könnyü ilyesmiket beszélni. Ti akkor nyilván nagyon fel voltatok indulva, most meg azt gondoljátok, hogy láttatok valamit, holott nem is láttatok semmit." — Mert Péter e kijelentése oly gondolatokkal szemben való érvelés, akik mesének állították a dolgot. S éppen az ily gondolkozással szemben mondotta Péter testvéreinek: „Mi nem kieszelt meséket követve, ismertettük, ... hanem szemtanui voltunk az ő felségének." Az Úr Jézus Krisztusnak hatalomban és dicsőségben való eljöveteléről szóló látomás szemtanui voltak. Ez bizonyítja döntőleg, hogy az a látomás az Úr Jézus Krisztusnak a templom megítélésére hatalomban és dicsőségben való eljövetelének prófétai tükrözése volt. (Máté 25 : 31) Ez támogatja ama következtetést, hogy Isten népe csak az Úrnak a templom megítélésére történő eljövetele után részesül a látomás megértésében.

[11] Habár Jézus három hű követőjével együtt volt a hegyen, mindazáltal csak Jézus volt az egyetlen fontos személy. Az ő arca ragyogott úgy, mint a nap, az ő ruhái lettek oly fehérek, mint a fénysugár. Ez nyilván Jézus Krisztust arra az időre nézve példázza, amidőn Isten őt mint e világ illetékes uralkodóját és Jehova hatalmas igazolóját trónjára emelte. Az Úr Jézusnak a trónra emelkedése 1914-ben történt. (2. zsoltár 6) 1918-ban mint nagy bíró jelent meg a templomban; e látomás tehát azon időre mutat, amidőn Isten országát Jézus Krisztus, nagy bírája és trónra helyezett igazolója utján fel fogja épiteni. Ez a prófétai látomás, sem az értelme, nem nyilvánulhatott meg a prófécia teljesülésének kezdete előtt; emiatt tartotta azt Isten titokban a prófécia beteljesülésére kitűzött idejéig.

[12] A prófécia feljegyzése igy szól: „És ime, megjelenének nekik Mózes és Illés és beszéltek vele." (Máté 17: 3) Mózes és Illés nem voltak személyesen ott jelen, mivel a haiálban voltak; de Jézus tényleg ott volt. A látomás szerint Mózes és Illés Jézussal beszélgettek s ez nyilván azt példázza, hogy ők olyasmiket cselekedtek a multban, amik azon nagyobb dolgokat példázták, amelyeket Jézus fog cselekedni. Mózes irta a próféciák nagyrészét s arról mondta Jézus egy alkalommal: „Mózes énfelőlem irt." (János 5 : 46) Ama körülmény, hogy Mózes a látomásban megjelenik és Jézussal beszél, azon nyilatkozattal egyértelmű, hogy az a törvény, melyet Mózes közvetített az izraelitáknak, főképpen Jézus Krisztus követőire, a lelki izraelitákra vonatkozik; hogy az a szövetség, melyet Isten Moáb országában Mózes utján adott az izraelitáknak a Királyság hűségszövetségét példázta, amit Isten Jézus Krisztus utján köt a Királyság hivatalosaival; hogy mindenki hiven kell teljesítse a hűség e szövetségét, aki a Királyságba bejutni szeretne; s hogy abban az időben, amidőn Jézus Krisztus, a nagyobb Mózes, templomához jön, a templomban minden léleknek Jézus Krisztusnak kell engedelmeskednie, mert ellenkező esetben elpusztul. Ezt a következtetést támogatja világosan Péter apostol Apcsel. 3 : 22; 23, s ezen igazságokat a maradék a Úr Jézusnak templomához dicsőségben és hatalomban való eljövetele után tudta és értette meg.

[13] Illés bizonyos próféciákat irt és bizonyos próféciai munkát végzett, ami Jézus Krisztust s az általa végzett munkát példázta; amely munka előkészület volt az Úrnak Isten templomához való eljövetelére. Ez a munka főképpen az Isten országáról szóló nagy és fontos igazságok helyreállitásából állott, amely igazságok az apostoloknak és az izraelitáknak voltak adva az Úr Jézus eljövetekor, de az apostolok elhunyta után a közfigyelemből elvesztek és mindaddig rejtve voltak, amig az Úr Jézus (rövidesen templomhoz jövetele előtt) figyelmét a világgal kapcsolatos dolgokra kezte fordítani. Hogy ez a következtetés a helyes, ama beszélgetésből is kitünik, melyet Jézus és az apostolok együtt váltottak: „És kérdezék őt a tanitványok, mondván: mit beszélnek hát az irástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönni? Ő pedig felelvén, mondá nekik: Illés ugyan eljön és majd helyreállít mindeneket." (Máté 17 : 10—11) Illés prófétai munkájával azonos munkát végzett kisebb mértékben Keresztelő János, Jézus utegyengetője, aki

FEL

Jézus első ittlétekor bejelentette az eljövetelét. Az Illésben példázott munka végleg és nagyobb terjedelemben közvetlenül az Úr Jézus azon munkájában teljesült be, amely az ő templomához való jövetelének idejét megelőzte; amidőn ő ezt az előrejelzett munkát elvégezte, hirtelen vagy egyenesen templomában termett. — Malakiás 3 : 1—3

[16] Azon körülmény, hogy Mózes és Illés láthatók voltak e látomásban, nem jelent semilyen összefüggést sem a halottak feltámadásával, mivel akkor sem közvetve, sem közvetlenül semilyen kijelentés sem történt a feltámadásra nézve. Egyesek, akik azt a nézetet próbálják támogatni, hogy „nincsen halál" erre a színváltozási jelenetre támaszkodtak s ezzel akarták bizonyítani, hogy Mózes és Illés abban az időben életben voltak; viszont mások, akik emezek téves állításait nem akarták elhinni, szintén téves következtetésre jutottak, azt állítván, hogy Mózes és Illés az ókori hű próféták, valamint Jézus Krisztus azon hű követőinek feltámadására utal, akik egy szempillantás alatt fognak elváltozni. Igaz, hogy Mózes halott és várja a feltámadást, s az is igaz, hogy Illést forgószélben tüzes szekér ragadta el; de mindennek semilyen összefüggése sincsen az elváltozási jelenettel.

[15] E jelenet minden egyébnél fontosabb része az égből származó azon szózat volt, hogy az Úr Jézus Jehova egyetlen választottja, kit isteni nevének igazolására legfőbb tisztviselőjéül kinevezett. A szózat a felhőkből a következőket mondotta: „Ez az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm; őt hallgassátok." (Máté 17 : 5) Ez a kijelentés lényegében Jehova azon hangsúlyozott nyilatkozata, hogy Jézus Krisztus ama nagy fölkent főpap, bíró és uralkodó, akinek az egész teremtés feltétlen engedelmességgel tartozik, mivel arra kitűzött idejében őt fogja igazolójaképpen szándékainak végrehajtására elküldeni; ami akkor fog történni, amikor Jézus Krisztus mint e világ uralkodója és bírája trónjára fog ülni. A felhő, mely fölöttük megjelent, Jehova jelenlétét példázza; s ama körülmény, hogy az a felhő a három tanítványt, akik a jelenés szemtanui voltak, beárnyékolta, arra mutat, hogy a prófétai látomás az Úr második eljövetekor fog beteljesülni. Azok a szavak, amelyeket a három tanítvány a felhőből hallott, nyilván azt jelentik, hogy Jézus Krisztus megőrízte ártatlanságát Jehova előtt; továbbá ama körülmény, hogy Jézus Krisztus megtiltotta, hogy a látottakról az Ember Fiának halottaiból való feltámadása előtt valakinek beszéljenek, arra mutat, hogy Jézus csak feltámadása után lesz dicső tisztségére felemelve, amiről az apostolok aztán később bizonyságot is tettek. — Filippi 2:5—11; Zsidók 5 : 7—9

Engedelmesség.

[16] Jézust Attya akaratának teljesítésére küldte a földre és Jézus mindenekben engedelmeskedett neki. Kijelentette, hogy az igazságról való bizonyságtevés végett jött a világra és a feladatának teljesítésében bizonyított hűsége által nyerte meg a „Hű és igaz Tanubizonyság" címet. (Jelenések 3 : 14; 19 : 11) Ama kijelentés, amit a három szemtanu a felhők közül hallott, megmutatta, hogy Istennek szükséges engedelmeskedniök és mindent teljesíteniök kell, amire őket Jézus utasítani fogja, mivel ő teljhatalom alapján beszélt. Ez állapítja meg ama törvényt, hogy Jézus követőinek az ő parancsainak engedelmeskedniök kell. Az engedelmesség Jehova előírásainak egyike, amitől nem tűr meg eltérést. Isten változatlan és régen ismertetett jogelve teremtményei részére így szól: Ime, jobb az engedelmesség az áldozatnál... Mert mint a varázslás bűne (az Istentől való elszakadás és az ördöghöz való pártolás) olyan az ellenszegülés és az önfejüség (törvényszegés) mint a bálványimádás." — Sámuel I. 15 : 22—23

[17] Az apostol az engedelmesség fontosságát hangsúlyozta. Ha valaki az igazságot megismeri, még annál inkább engedelmeskedni köteles; mert Isten könyörületes a tudatlan iránt, de felelősnek tekinti, aki tudással bír s mégsem aszerint viselkedik. Aki téves úton jár, még akkor is törvényszegő, ha tudatlanságból is gyakorolja; amidőn tehát az Úr megmutatja a helyes utat ezzel felelőssége fokozottabb. Ez a jogelv a következőkben van ismertetve azokra vonatkozólag, akiket tudatlanság tart megkötözve: „Nem tartja meg (Isten) a gonosznak életét, de a szegénynek igaz törvényt teszen... És békóba veretnek (tudatlanság láncaiban) és fogva tartatnak a nyomoruság kötelein, tudtokra adja cselekedetüket és vétküket, hogyha elhatalmaztak rajtuk. Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek; ha engednek és szolgálnak neki, napjaikat jóban végzik el és az esztendeiket gyönyörüségekben. Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által (bajba rohannak) és tudatlanságban mulnak ki." — Jób 36 : 6—12

[18] Az Úr Jézusnak templomához jövetele óta az ismeretek meggyarapodtak s mindazok, akik Isten akaratának teljesítésére szövetséget kötöttek, a bölcsességben és tudományban való gyarapodás alkalmában részesültek, az Úrral szemben való felelősségük fokozottabb lett. A zsoltárokban az „éneklőmester", illetve Jézus Krisztus azt mondja azoknak, akik szavait hallják: „Amint hall a fülük, engedelmeskednek; és az idegenek fiai is hízelegve engedelmeskednek nekem." (18. zsoltár 45) A zsoltáros e prófétai kijelentése azokra vonatkozik, akik Krisztus templomához jövetele után hallják meg az igazságot, mégpedig nagyobb erővel mint azelőtt. A színváltozás prófétai látomásu s az Úr Jézusnak a templomhoz jövetele után teljesül be. Jézus Krisztus a templomban a nagyobb Mózes; ő az, kit Mózes példázott, az elváltozási jelenetben tehát Mózes Jézus Krisztust, mint a nagyobb prófétát személyesíti meg; s amidőn Ő ítélettételre a templomban megjelenik, Péter apostol következő kijelentése főképpen azokra vonatkozik, akik az igazságot megismerték és megértették; „Mózes ezt mondotta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiai közül, mint engem; azt hallgassátok mindenben, amit csak szóland néktek. Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatánd arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül. De

FEL

a próféták is mindnyájan Sámueltől és a következőktől fogva, akik csak szóltak, e napokról jövendőltek" (Apcsel 3 : 22—24. Isten összes prófétái előre hirdették a Messiás, az uralkodó eljövetelét; következőleg az Úr Jézusnak templomához jövetele után a Királyság összes hivatalosai a nagyobb Mózesnek kell hogy engedelmeskedjenek feltétlenül, Isten előtt való ártatlanságuk megőrzésére. E fontos és nagy igazságot a hegyen történt színváltozás és elhangzott szavak tanítják és hangsúlyozzák.

[19]Akik a nagy prófétának a templomhoz történt eljövetele után nem bizonyultak tanulékonyaknak és engedelmeseknek az Isten akaratáról való ismeret gyarapodásában, a bölcsességben és a lelki megértésben nem haladtak előre. Többen akik egykor az ország örökösei voltak, azóta elvakultak és tagadják az Úr jelenlétét a templomban. Péter nyilván erről az engedetlenségről beszél azon időre nézve, amidőn Jézus Krisztus ítélkezni megjelenik a templomban s ezeket gonoszoknak nevezi: „Itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán, Ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és a bűnös?" — Péter I. 4 : 17—18

[20] Azon világos parancsok egyike, mire az Úr Jézus a felszentelteket templomához jövetelekor utasította a következő: „És az egész világon hirdetni fogják az ország ezen evangéliumát (hasonlítsd össze Márk 13 : 10) bizonyságul minden népnek és akkor jön el a vég." (Máté 24 : 14) Egyesek azt gondolják, ezt a parancsot nem kell megtartaniok, de azért mégis a mennyországba fognak kerülni; de az Írás minden kijelentése erről a tárgyról azt mutatja, hogy aki ezt a parancsot figyelmen kívül hagyja és a bizonyságtevésben nem működik közre, nem is fog bemenni a mennyeknek országába. Az Úr csak az engedelmeseket részesíti elismerésében; amit a színváltozáskor a következő szavakkal ki is hangsúlyozott: „Ez az én szerelmes fiam, akiben gyönyörködöm; őreá hallgassatok" azaz neki fogadjatok szót. A nagy prófétának utasításait meghallgatni és követni tehát nem jelent hanyagságot, hanem a munkában, tudniillik a Jehováról és országáról szóló bizonyságtevő munkában való szorgalmat jelenti.

A próféciával való kapcsolat

[21] Péter második levelében a testvéreket bizonyos fölsorolt dolgok szorgalmas cselekvésére inti, hogy „sem hanyagok, sem gyümölcstelenek" ne legyenek, elmulasztván azon gyümölcsök termését, amelyekről Jézus, János 15 : 2—6-ban beszél. Az apostol által említettek cselekvése és végrehajtása előzik meg Isten elismerését és az országába való bemenetelt. Aztán az apostol így szól: „Méltónak tartom ugyanis, mig e hajlékban vagyok, titeket intés által serkenteni ... Rajta leszek, hogy ezekről halálom után is gyakran megemlékezzetek." — Péter II. 1 : 13—15

[22] Arra inti a híveket, hogy ezekről mindig megemlékezzenek; nyilvánvaló, hogy amikről meg kell emlékezniök, a következők: „Jézus Krisztusnak Isten templomához bíró-és igazoló-képpen való eljövetele, valamint a feltétlen engedelmesség az ő parancsaival szemben. Itt említi meg az apostol a színváltozás jelenségét és hangsúlyozza fontosságát, mondván: „Mert nem mesterségesen kieszelt meséket követvén adtuk tudomástokra ami Urunk Jézus Krisztusnak hatalmát és megjelenését, hanem mint akik szemlélői voltunk az ő nagyságának. Midőn ugyanis az Atya Istentől tiszteletet és dicsőséget nyert, ilyenféle szózat hangzott le hozzá a magasztos dicsőségből: Ez az én szeretet fiam, kiben nekem kedvem telt, őt hallgassátok! És ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, mikor vele voltunk a szent hegyen." — Péter II. 1 : 16—18

[23] Ezen említett idézetben az apostol tisztán rámutat az Úr Jézusnak eljövetelére a templom megítélése céljából, mert Jézus akkor jelent meg hatalomban és dicsőségben. „Mikor pedig eljövend az Emberfia az ő fölségében és vele mind az angyalok, akkor ő beül fölségének királyi székébe." (Máté 25 : 31) Ami ugyancsak azt mutatja, hogy a prófétai elváltozás jelenete az Úr Jézusnak a templomban ítélkezésre vonatkozó megjelenésekor fog beteljesülni. Jézus akkor kezdte királyi, papi prófétai és tanítói hatalmát gyakorolni, ezt példázta Mózes. Attól kezdve kell terjedelmesebben bizonyságot tenni Jehova Istenről és országáról és ezeket szorgalmasan kell emlegetniök Jézus Krisztus felkentjeinek és őszintén bizonyságot kell tenniök, illetve a Királyság gyümölcseit el kell vinniök embertársaikhoz. Attól az időtől kezdve azon embereknek is Néki kell engedelmeskedniök, akik üzenetét, hogy a király eljött és birodalmát megkezdte, tudomásul vették; az örömhírt aztán ők is hirdetni tartoznak, Jelenések 22 : 17 szerint. Mily kapcsolatban áll a színváltozási jelenet Jehova próféciáinak megértésével?

[24] Először az Írásnak megfelelően fogunk felelni s azután előterjesztjük a megerősítő bizonyítékokat: A prófétai színváltozás jelenete az Úr Jézus Krisztusnak a templom megítélésére vonatkozó eljöveteléről szól s azon próféciákat erősíti meg, melyeket Jehova szent emberei által előre leiratott; ezek a próféciák nem saját magyarázatból származtak, hanem csak azután lehet azokat megérteni, miután teljesülni kezdettek. A prófétai látomás teljesülését tehát csak az Úr Jézusnak templomához jövetele után lehet megérteni, mivel azt az időt tűzte ki Isten annak feltárására.

[25] Péter hangsúlyozza, hogy a Krisztussal a hegyen jelenlevő három szemtanu nem kieszelt meséket követett, hanem a saját szemeikkel látták az ott történteket, tehát a valóságot beszélték el. Azután hozzáfűzi; és „erősebb prófétai beszéd birtokában vagyunk, mert jólteszitek ha figyeltek, mint homályos helyen világító szövétnekre, mig a nap fel nem virrad és a hajnalcsillag fel nem tünik a ti szivetekben." (Péter II. 1 : 19) Azt értette-e Péter ezalatt, hogy a prófécia kijelentése megbízhatóbb a színváltozási jelenetnél? Vagy pedig a prófécia bizonyosabb, mint az ő elbeszélése azon jelenetről? Vagy pedig azt kell értenünk kijelentése alatt, hogy ez a jelenet megerősítette a próféciát? Ezeket a kérdéseket más világosabb

FEL

idézetek alapján kell megvizsgálnunk, azokkal egyezően kell reájuk felelnünk. Ha az előzőleg írott prófécia szilárdabb annál, amit a színváltozási jelenet tanít, miért tulajdonított volna Péter fontosságot annak, hogy arról beszéljenek? Ha a prófécia megbizhatóbb volna Péternek e jelenségről szóló elbeszélésénél, szükségtelen lett volna, hogy arra figyelmeztessen; ha csak ezzel az apostol a saját szavainak hihetőségét nem akarta bizonyítani, ami egyáltalán nem volt szükséges. Péter apostol szavai tehát nyilván azt jelentik, hogy a színváltozási jelenet azt bizonyítja, amit a régi korokban a próféták Isten sugallatából írtak; továbbá, hogy amidőn a prófétai színváltozási jelenet teljesülésének ideje eljön, akkor egyuttal az az idő is eljön, amidőn a régi korok szentei által írott próféciákat meg lehet érteni. Ezt a következtetést támogatják ennek a szövegnek más fordításai: „S így a prófétai szó biztosabb." (Amerikai Biblia) „S így most már hitelesebb a prófétai szó is." (Menge)

[20] Péter tehát a következőket bizonyítja: „A régi próféták írtak a Messiás dicsőségben és hatalomban való eljöveteléről; itt most e dicső eljövetelről egy látomást birunk és közülünk hárman szemtanui voltunk az Úr Jézusnak hatalomban és dicsőségben való eljöveteléről beszélő látomásnak. Az eset hangsúlyozásaképpen mondja aztán, hogy nem valami általa vagy mások által kieszelt meséről van szó, hanem a valóságról, ami megerősíti és alátámasztja mindazt, amit a régi korok prófétái írtak. „Igy mégerősebb előttünk a prófétai szó", írja a Ceglédy fordítás is, illetve bizonyítottabb, megerősítettebb. Péter szavait nem lehet tehát úgy értelmezni, mintha egymással párhuzamba állitaná a régi próféciákat és a színváltozási jelenetet. Mert hiszen előzőleg idézte ezt a szöveget „az Úr beszéde megmarad örökké." (Péter I. 1 : 25) Most tehát lényegében mintegy így szól: A színváltozási jelenet megerősíti a próféciát, s amidőn ez a látomás beteljesül, fogják megérteni. Péter tudta, hogy a prófécia teljesülése bizonyos; mert ismerte azt a szöveget, melyben Jehova így szól: „Elvégeztem, meg is cselekszem"; „Szólottam és véghez is viszem." (Ésaiás 14 : 24; 46 : 11) Isten ígéjéhez semmit sem kell hozzáfűzni, sem elvenni belőle; de megerősithető volt a hegyen történt jelenség által, s ez történt. Az igazságok megerősítéséről irta Pál: „Hogyan fogunk megmenekülni mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel (megmentéssel)?, melyet miután az Úr hirdetésével vette kezdetét, azok, akik hallották volt, erősítettek meg számunkra, miután Isten is velük együtt bizonyságot tett jelekkel és csodákkal és sokféle erőkkel és a szentlélek közléseivel akarata szerint." (Zsidók 2 : 3—4, Káldi) A jelenet utján nyujtott bizonyíték megerősítette azokat hitükben, akik az Úr Jézusnak hatalomban és dicsőségben való eljövetelére várakoztak.

A nap kezdete

[27] A régi korokban leirott próféciák, a hegyen történt színváltozás és mindaz is, amit Jézusról prédikáltak a jövőben történendő nagyobb eseményekre vonatkozott s ezért kellett Jézus Krisztus követőinek Isten kitűzött idejére várakozniok, amikor azok teljesülni fognak és megértésük ideje eljön. Jézus Krisztus követőinek hitük alapjaképpen van bizonyos ismeretekre szükségük. Amig Isten kitűzött ideje el nem jön, amidőn a próféciák jelentőségének megértésével fogja őket megajándékozni, Isten törvényét és próféciáit, így a színváltozás jelenetét is, eszükben kell tartaniok. Ez tényleg bebizonyul; mivel Péter mondotta nekik „Igy még erősebb lett előttünk a prófétai szó, amelyre jólteszitek, ha figyeltek, mint homályos helyen világító szövétnekre, amig a nap felvirrad és a hajnalcsillag fel kél szivetekben." — Péter II. 1 : 19, Ceglédy

[28] Az apostol itt nyilván nem valamely próféciáról, hanem együttvéve az összesről beszél, amelyek a Király és a Királyság eljöveteléről szólottak. (Apcsel. 3 : 24) A régi próféták előre megmondták Jézus földrejövetelét s azt, hogy életét az ember váltságául fogja adni; de eljövetele előtt nem értették, hogy tulajdonképpen mit jelentenek azok a próféciák. Hasonlóképpen áll Jézus Krisztusnak dicsőségben és hatalomban való eljövetelére vonatkozólag is: Ezt az eljövetelt az összes próféták előre tudatták, amikoris Jehova nevét világszerte közölni kell; de a próféciák jelentőségét addig senki sem értette meg, amig az Úr Jézus templomához el nem jött.

[29] Mit jelent tehát ama kijelentés: „Amig a nap felvirrad"? Ez nyilván „Jehova napjának" kezdetére mutat, ami akkor kezdődött, amidőn Jehova királyát Sionban trónra emelte, illetve 1914-ben, amikor uralkodásának megkezdésére utasította. (Jelenések 11 : 17; 2. zsoltár 6; 110 : 2) Látnivaló, Péter nem a maga napjaiban, sem az akkori emberiség napjaiban, várta a prófécia megértését, hanem a jövendölés és a prófétai színváltozási jelenet is, amely a próféciák megerősitésére adatott, Jézus Krisztus követőinek csak vezető szövétnekük volt, hogy ama csekély világosság őket a „nap felvirradásáig" vezesse, amidőn tisztább világosságban fognak látni és megérteni. Közben pedig arra figyelmeztette a testvéreket, hogy nevekedjenek, legyenek szorgalmasak és teljes erejükből tegyék a kezük ügyébe akadó munkát és közölte velük, hogy így nem fognak elbukni sohasem, ha azokat (tudniillik, amit Péter mondott) fogják cselekedni. (Péter I. 1 : 5—7) Beléjük véste, hogy mindenkor gondoljanak arra, hogy Isten szavát adta, hogy királyát a kitűzött időben el fogja küldeni; hogy azon királyságot kell várniok és ragaszkodniok kell Istentől nyert reménységükhöz s a gonosz világtól elkülönítve kell maradniok. De ha hanyagokká és közömbösökké lesznek, akkor elvakultság következik rájuk, sőt arról is meg fognak feledkezni, hogy Jézus Krisztus érettük meghalt, bűneiktől őket megtisztította s ha így lesz, akkor távolról sem fogják látni a Király és a Királyság eljövetelét.

[30] Feltehető volt-e, hogy a nap felvirradásakor, illetve Jehova napjának kezdeten, mindenki tisztán fog látni? Ez nem volt feltehető, mert nem mindenki, látta meg azt, aki egykor hitt az Úrban, hanem csak azok, akik szivükből hűségesek voltak

FEL

Istenhez és az ő országához. Az apostol mondja: „Mint hajnalcsillag kél fel szívetekben; ez a hajnalcsillag Jézus Krisztus, a dicsőséges uralkodó. „Én Jézus, küldtem el angyalomat, hogy nektek tanubizonyságot tegyen ezekről az egyházakban. Én vagyok Dávid gyökere és ivadéka, a fényes hajnali csillag!" (Jelenések 22 : 16, Káldi) „A hajnalcsillag" felkelése, amiről itt szó van, nyilván Jézus Krisztusnak templomához (egyházához) jövetelére, valamint angyalainak elküldésére mutat, hogy azok munkáját vezéreljék a földön, akik teljesen hűségesek Istenhez és az ő országához. Az Írás próféciái Isten gyülekezetéhez szólnak s azok erősítésére irattak le, akik az Úr felszenteltjei lesznek az ő megjelenésének idejében. Isten prófétája utján közölte előre: „Csillag származik Jákobból és királyi pálca támad Izraelből." (Mózes IV. 24 : 17) Jézus Krisztus ama fényes hajnalcsillag, aki az új nap felvirradását jelenti; ezt azok látják, akik szívből ragaszkodnak Istenhez és királyához, s az Úr ezek tárja fel próféciáit.

[31] Jézus templomához jövetelekor ezt a hű osztályt teszi minden javai gondviselőivé. (Máté 24 : 44—47) Fejedelmet szoktak „csillagnak" nevezni, Isten fiának egyik címe „fejedelem". Ő a „béke fejedelme", a világ univerzális hatalma az ő vállaira van helyezve. Azok, akik teljes szívükből a Király és fejedelem hívei s neki engedelmeskedni kívánnak, részesülnek ama kegyelemben, hogy a régi korokban írott próféciákat meg fogják érteni. Ha valaki nem teljes szívéből ragaszkodik a Királyhoz, nem is tudja megérteni és megbecsülni a próféciát. A hegyen történt színváltozás Jézus Krisztusnak eljövetelét jelezte előre s akik az eljövetelekor híveknek találtattak Jehova és királya iránt, a prófécia megértésében és kellő értékelésének áldásában részesültek. Az Istenhez és királyához feltétlenül hűségesek bizonyítják be ragaszkodásukat az isteni törvények megtartása utján s ezért mennek el örömmel Isten törvénye értelmében Jézus Krisztus bizonyságtételének tolmácsolására. — Jelenések 12 : 17

Értelmezés

[32] Péter apostol nem kísérelte meg a próféciák megmagyarázását, nyilván azért nem, mivel Isten arra kitűzött ideje annakidején még nem érkezett el és tudta, hogy az Úr vezetése nélkül egyetlen próféciát sem tudna megmagyarázni. Nyilván Péter apostol idejében voltak egyesek, akik oly bölcsnek tartották magukat, hogy a próféciákat meg tudják magyarázni, köztük olyanok is voltak, akik Jézus Krisztus követőinek vallották magukat; ez vezette az apostolt a Péter II. 1 : 20 írására. Bármily okosnak tartja is magát valaki, mégsem tudja a próféciákat megmagyarázni. Sokan kísérleteztek ezzel, s természetesen nem sikerült nekik. Már az ember Jézus eljövetele előtt sok idővel a régikorok prófétái előre közölték, hogy Betlehemben nagy uralkodó fog születni; de azokat a próféciákat Jézus eljövetele előtt nem lehetett megérteni, mig Jézus magát meg nem ismertette s még akkor is csak kevesen hittek a próféciának. Jézus eljöveteléről és országának felépítéséről az összes próféták előre szólottak, amely ország előkép szerint Dávid napjaiban felépült. De ezeket a próféciákat Jézus eljövetele és országának felépítése előtt senki sem tudta megérteni, sőt az ő eljövetele és a templomban ítélkezésre szóló megjelenése után is csak kevesen hittek. Többen, akik magukat a Királyság örökösének vallották, minden bizonyítékot visszautasítottak, amely arról szól, hogy az Úr templomában van. Nyilvánvaló, Péter nem várta, hogy a prófécia, napjaiban fog teljesülni, hanem azt látta, hogy azt csak Jehova nagy napján érthetik meg. Nem a próféciák magyarázására figyelmeztette testvéreit, hanem azt tanácsolta nekik, hogy tartsák meg emlékezetükben a próféciákat a hegyen történt színváltozás prófétai látomásával együtt, mert az mint sötétben világító szövétnek fogja a híveket a „nap felvirradásáig" vezérelni.

[33] Isten közölt annyit, amire a hűségeseknek útjukon szövétnekként szükségük volt s az így tartott a „nap felvirradásáig" és a „hajnalcsillag felkeléséig". Nagyon fontos az apostoltól említett „amíg" szó. Ebből arra kell következtetnünk, hogy egy kitűzött ideig csak csekély világosság fog ragyogni, de azután Jézus Krisztusnak dicsőségben és hatalomban való megjelenésekor nagyobb világosság támad. Többen, akik a Biblia ismertével rendelkeztek, azt képzelték, hogy Isten ígéje az ő külön érdekükből adatott és isteni kötelességük a próféciák megmagyarázása és igénybevétele s emiatt voltak oly merészek, hogy a próféciákat magyarázni és tetszésük szerint alkalmazni kezdték.

[34] Immár a keresztény korszak korai kezdetén hozzáfogott Sátán az emberek félrevezetéséhez, hogy Isten ígéjét tévesen használják, kijelentéseit önző következtetéseikhez alkalmazzák s az idézeteket úgy csűrjék-csavarják, hogy önző gondolataikat lássék támogatni. (Korinthus II. 4:2) Például egy ily régi irányzat évszázadokon keresztül azt állította, hogy kizárólag csak neki áll jogában a Biblia magyarázása és azt tévesen magyarázta és istentelen szervezetének önző és igazságtalan kívánságai érdekében használta. Isten ígéjéből kereskedelmi cikket csinált mind e mai napig. Ennek az áldatlan szervezetnek, amely magát jogtalanul nevezi Isten egyházának, fogságában levők így téves úton jártak. (Péter 2 : 2—3) Más szervezetek, amelyeket ugyancsak megneveztek, hasonlóképpen cselekedtek. Ezek kebelében kétségtelenül nagyon sokan voltak becsületes és őszinte bibliaolvasó emberek is, kiket ezek a szervezetek tanítottak, amely tanítások azonban emberek következtetései és magyarázatai voltak s önös célokat szolgáltak s így Isten szent nevét tisztességétől megfosztották. Az ilyenek nagyobbnak tartották magukat a kelleténél és önzésükben mások előtt való tetszésvágyukban, Sátán megtévesztő befolyásának könnyen prédáivá estek s oly elméleteket és tanokat szerkesztettek amelyek állítólag egyeznek Isten akaratával, a valóságban azonban az ő nevét erősen gyalázzák. Az ilyesmikben mindenütt Sátán keze játszott közre és önző s tisztelet vágyó embereket könnyen kelepcéjébe csalhatott ámitása és csalásai utján.

(folytatása következik)

FEL

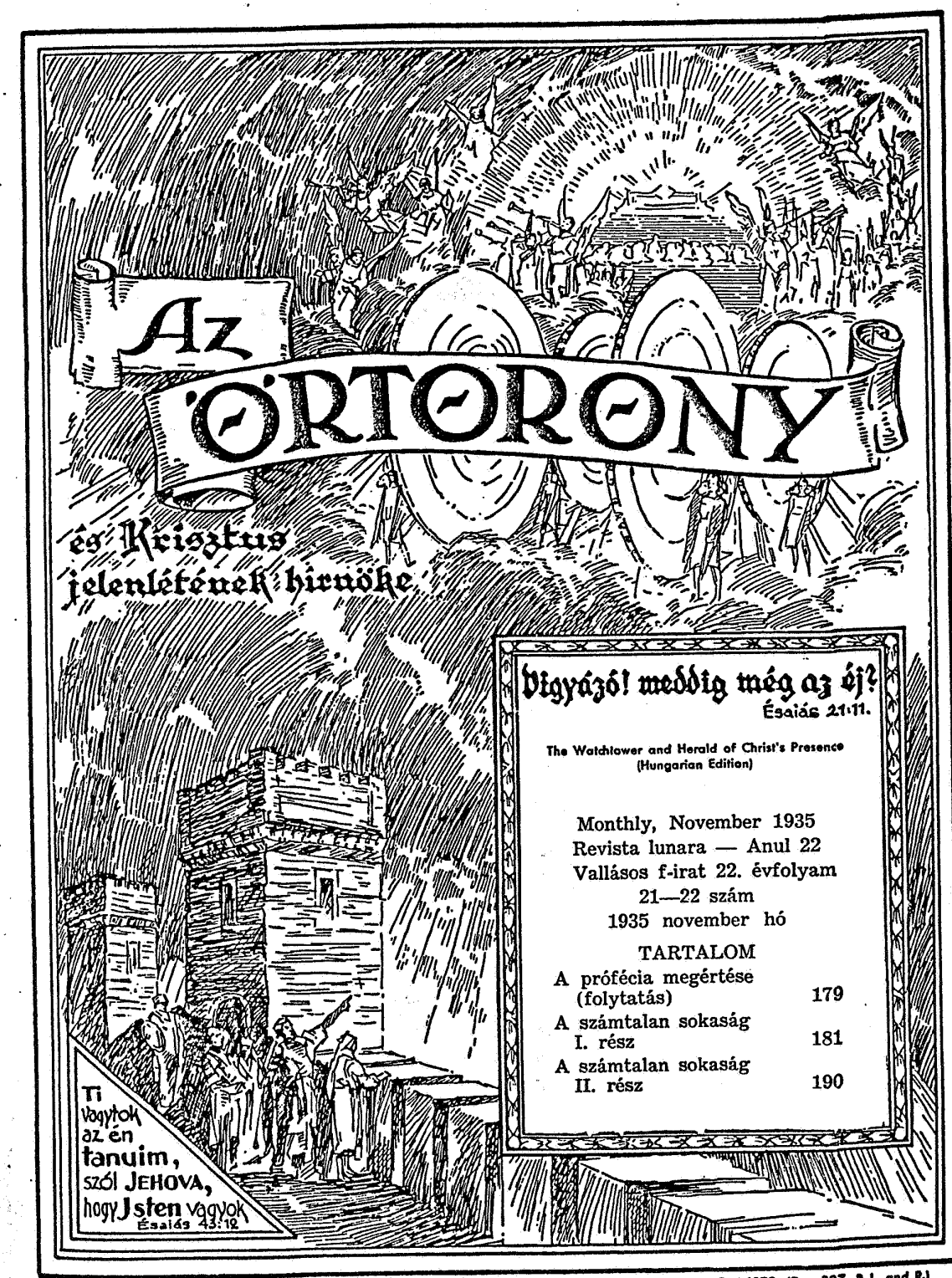

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, November 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
21—22 szám
1935 november hó

TARTALOM

A prófécia megértése (folytatás) 179
A számtalan sokaság I. rész 181
A számtalan sokaság II. rész 190

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P. L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

Az Őrtorony

Megjelenik havonként.

Kiadó: Mezinárodní sdružení badatelů bible, Českosl. větev; sídlo v Praze, Tylova ul. 16, Praha-Smíchov,

Főszékhelye: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Tisztviselői:

Rutherford J. F., elnök. Van Amburgh W. E., titkár.

„És minden fiaid Jehovától tanulnak és nagy lesz fiaid békessége." — Ésaiás 54 : 13, angol fordítás.

Amit a Szentírás tisztán és világosan tanít:

Jehova az egyedül igaz Isten, Örökkévaló, a menny és a föld Teremtője, minden teremtményeinek életadója; a teremtés kezdete, illetve a legelső teremtménye a Logosz (Ige) volt; a többi dolgok teremtésében ő képviselte Istent;most a Logosz a megdicsőített Úr Jézus Krisztus, mennyen és földön teljhatalommal van felruházva, Isten legfőbb végrehajtó tisztviselője.

Isten a földet az ember számára, a tökéletes embert pedig a föld szamára teremtette és neki a földet rendelte hazájául; az ember azonban szándékosan megszegte Isten törvényét és emiatt halálra ítéltetett; Adám bűne következtében minden ember bűnösnek született és nem rendelkezik életjoggal.

Jézus emberré lett és az ember Jézus az emberiség váltságértékének vagy váltságának megszerzése miatt halt meg; Isten őt mint isteni teremtményt támasztotta fel; vette fel a mennybe, minden teremtmény és minden méltóság fölé emelte és minden hatalommal és tekintéllyel felruházta.

Jehova szervezete Sion, ennek Krisztus Jézus a legfőbb tisztviselője s a világ jogos királya; a felkentek, Jézus hű követői, Sion gyermekei, Isten szervezetének tagjai és tanui, kiváltságukat és kötelességüket képezi, hogy Jehova Isten felsőbbségéről bizonyságot tegyenek, Istennek a Szentirásban kifejezett elhatározását az emberiséggel közöljék és a királyság gyümölcseivel mindenkit megkináljanak, aki azokról tudomást kíván szerezni.

A világ végéhez ért, Jehova az Úr Jézus Krisztust a tekintély trónjára emelte; Jézus mint Isten királya, a Sátánt a mennyből kivetette és most Isten országának felépítését végzi a földön.

A Világ népeinek megmentése és megáldása csak Isten országa által történhetik, amely ország Krisztus uralkodása alatt immár megkezdődött; az Úr soronkövetkező nagy munkáját Sátán szervezetének elpusztítása és a földön az igazság beiktatása és megerősítése fogja képezni; Isten országa alatt mindazok, akik igazságos törvényeinek engedelmeskednek, helyreállíttatnak és örökké élhetnek a földön.

Küldetése:

E folyóirat az embert Jehova Istennek és a Bibliában közölt akaratának megismeréséhez akarja hozzásegiteni. Főképpen oly bibliai tanításokat közöl, melyek Jehova tanuinak szolgálnak segitségül. Minden olvasót rendszeres bibliatanulmányozáshoz segit s evégből más iratokkal is szolgál, mint segédeszközökkel a Biblia tanulmányozására. Rádióközvetítésre és más, nyilvános előadásokra alkalmas, a Szentirás megértését szolgáló cikkeket is közöl.

Közleményeiben e folyóirat szigorúan csak a Szentirást tartja tekintélynek. Minden felekezettől, szektától, párttól és más világi szervezettől független. Tartózkodás nélkül, teljes erejéből Isten országa mellett kel sikra, mely Krisztus, a szeretett Király alatt fog felépülni. Nem ragaszkodik dogmákhoz, ellenkezőleg, mindenkit felszólít, vizsgálja meg tartalmát a Szentirás alapján gondosan és kritikus szemmel. Nem avatkozik viszálykodásokba és személyes érdekü ügyeket sem közöl.

Előfizetési ára:

Amerikában: egy évre 1 Dollár, félévre 50 cent.
Canadában: egy évre 1 Dollár 50, félévre 75 cent.
Csehszlovákiában: egy évre 24 Kč, félévre 12 Kč.
Magyarországon: egy évre 4.50 P, félévre 2.25 P.
Romániában. egy évre 120.— lei, félévre 60.— lei.

Levelező és megrendelési címe:

Watch Tower, 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Magyarországon: Watch Tower, Budapest, III., Zsigmond u. 68.
Csehszlovákiában: Praha-Smíchov, Tylova 16.
Romániában: Societatea de biblii si tractate, Bucuresti 2 Str. Crisana No. 33.

(E folyóirat több nyelven, fordításokban jelenik meg.)

Mindazok, akik a Bibliát komolyan kutatják, azonban fogyatkozás, szegénység vagy balsors következtében az Őrtornyot nem tudják megfizetni, azt ingyen megkaphatják, amennyiben azt évente egyszer a kiadóhivatalt kérik és az ingyenes küldés kérését megindokolják. Mi a szükölködőknek szívesen segitségükre vagyunk. azonban a postai rendelkezések megkövetelik, hogy a szállitást évente egyszer irásban kérjék.

Az előfizetőkhöz szóló felhivás: Új előfizetést vagy előfizetés megújitását csak külön kérelemre nyugtázunk. Címváltozások egy hónapon belül eszközöltetnek. Az előfizetés lejártának bejelentését a folyóirattal együtt az előfizetés lejárta előtt egy hónappal jelezzük.

Irodai munkatársat keresünk:

A Társulat prágai hivatalába egy oly csehországi állampolgár, nőtlen férfi (vagy nő) testv. keresünk, aki csehül, szlovákul, magyarul s keveset németül is tud. Az ilyenek irjanak a prágai címünkre, hogy velük levélileg is felvehessük az érintkezést.

A HŰSÉG KINYILVÁNÍTASA

Jehova bizonyságtevőinek „A hűség kinyilvánítása" nevet viselő legközelebbi nemzetközi munkahete december 7—15-ig tart. Elérkezett az idő, amidőn Jehova bizonyságtevőinek ki kell mutatniok Jehovával és az Ő ügyével szemben való hűségüket és odaadásukat. Jehova ügyéért végzett munka ma a legfontosabb. A jonadábok szintén határozott állást kell hogy foglaljanak Jehova mellett, mégpedig azáltal, hogy ők is kivonulnak s bizonyságot tesznek a Királyság üzenetéről. „A hűség kinyilvánítása" ehhez egy kiváló alkalmat nyujt. Tegyétek meg a szükséges előkészületeket, hogy ebben az időszakban lehetőleg minél több időt fordíthassatok a szolgálatra. A KORMÁNYZAT című füzetet igyekezzetek a magyar nyelvterületeken minél nagyobb számban a nép kezébe juttatni. Ez a bizonyságtétel rendkívül fontos. Közelebbiekkel az „Utasítások" szolgálnak.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.

Ára: 2.— Kč Watch Tower, Praha-Smichov nyomása.

FEL

A prófécia megértése

(folytatás)

[35] A téves magyarázatok és tanok nemcsupán meggyalázták Isten nevét, hanem becsületes embereket el is űztek Istentől, kik annyira jutottak, hogy a próféciákat ellenszenvesnek tekintették. Az újabbi időkben Krisztus egyes követői észrevették, hogy a próféták előre jelezték Jézus Krisztus eljövetelét és így az ő eljövetelének és országa felépítésének pontos idejét megállapítani megkísérelték de amidőn jóslásaik balsikerrel végződtek, többen nemcsupán csalódottan érezték magukat, de Istentől teljesen el is szakadtak. Például „a Plymouth-testvérek", a „milleristák" és mások is megpróbálták a próféciák megmagyarázását és rendkívül fantasztikus nézeteket nyilvánítottak; ezek a nézetek nem váltak valóra s híveik nagyobb része elhullott. Ha ezek az apostol figyelmeztetésére és utasítására hallgattak volna, sok csalódást elkerülhettek volna.

[36] Azután következett az a kor, amelyben az Illés prófétában példázott munka vált esedékessé, amely munka közvetlenül az Úr Jézusnak a „szövetség követe vagy angyala-képpen" a templomhoz való jövetele előtt volt végezve. Ama kor alatt sok őszinte biblia-olvasó próbálgatta a próféciák értelmének felfedezését; fölismerték, hogy az Úr Jézus eljövetele ki van hangsúlyozva s hogy eljövetelének idejében hű követői köréje fognak gyüjtetni. Az időszámitás némi ismeretének birtokában nemcsupán azt akarták megállapítani, mikor fog a nemzetek időkora végződni, sőt azt is előre megmondani próbálták, hogy mik fognak abban az időben történni. Azokat a magyarázatokat többen magukévá tették s várták az idő eljövetelét, amidőn a mennybe ragadtatnak és a világegyetem kormányzásában közre fognak működni; de amidőn a kiszámított időben reménységük nem vált valóra, csalódottan érezték magukat és elhullottak. Többeket ama nézet vezetett téves nézethez a Biblia célját illetőleg, hogy mindenkinek szabadságában áll nemcsupán vizsgálni, de meg is magyaráznia a próféciákat és e magyarázataikat helyesnek állítani.

[37] Az Úr Jézusnak templomához jövetele előtt több éven keresztül többen, akik a „jelenvaló igazságban" állónak vallották magukat, a próféciák magyarázatához fogtak s azokból mindenféle előképeket és ábrázolatokat csináltak és állításaikat mint dogmákat adták elő. Többen, akiket a gyülekezetek „vénségi tisztségre" megválasztottak, különösen képesítve éreztek magukat a próféciák magyarázására; sőt még most is vannak, akik azt hiszik, ők meg tudják mondani, mire gondoltak a próféták, amidőn a jövendöléseket leírták; ezek a magyarázók fantasztikus következtetéseket állítanak fel és beszélnek szerte-széjjel, hogy mások azokat elhigyjék. Péter apostol idejében voltak hamis próféták s így most is vannak hamis tanítók, akik, veszélyes eretnekségeket" vezetnek be. (Péter II. 2 : 1) Az illési korszak alatt az Úr népének gyülekezetei különböző „bölcs" tanitóikról és „választott véneiről" voltak híresek, akik főképpen esténként maguk köré gyüjtötték a gyülekezetet és spekulációs magyarázataikat a próféciákról előadták, minek hatása alatt a hiszékenyek szájtátva megbámulták őket, de amely magyarázatok sohasem váltak valóra.

Nagyobb világosság

[38] Pál a Szentlélek sugallata alatt irta, hogy a régi időkben történt események azok hasznára irattak le, akik „a korszak végén fognak élni". (Korinthus I. 10 : 11); amiből arra kell következtetni, hogy az a (korszak vége) fogja a megértés idejét jelenteni. Attól az időtől kezdve tekintették a próféciákat a hegyen történt szinváltozással együtt „szövétneknek", amely „sötét helyen világit" mindazok részére, akik az Úr Jézusnak dicsőségben és hatalomban való eljövetelére várakoztak. Az apostol kijelentése nyilván azt jelenti, hogy az Úr Jézusnak a Királyság hatalmában és dicsőségében való eljöveteléig a világosság csak gyengén fog fényleni és így is marad az mindaddig, amig a „hajnalcsillag" az Úr híveinek szivében felkél, illetve amíg észre fogják venni, hogy az Úr Jézus a templomban van és akkor örvendezni fognak megjelenésének. Az Úr Jézusnak hatalomban és dicsőségben való eljöveteléig a próféciák csak mint „sötét helyen levő szövétnek" fognak világítani; de „a nap felvirradásakor" amidőn „a hajnalcsillag" Isten népének szivében felragyog, nagyobb világosság fog támadni részükre. A próféciák nem emberek tulajdonai, ezért is mondja az apostol: „Sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem Isten szent emberei a Szentlélek sugallata alatt szólották." (Péter II. 1 : 21) A prófécia tehát Jehováé s az emberek csak az ő arra kitűzött idejében érthetik meg. Most Isten népe tisztán látja, hogy az ember csak akkor értheti meg a próféciát, amidőn már is beteljesülni kezdett, s még világosabban, csak miután beteljesült. 1922-óta azonban azt is meglátta, hogy az Úr az ő népét is felhasználja próféciák beteljesítésére, még mielőtt a szóbanforgó próféciákat tudtára adná.

[39] Jehova Isten a próféciák teljesüléseképpen bizonyos események bekövetkezését eredményezi s ezek a látható tények a prófétai szavakkal összehasonlítva képesítik Isten azon híveit, akiknek szívében a „hajnalcsillag" felkelt, a prófécia értelmének meglátására. A próféciát egyetlen ember sem tudja feltárni; azt Jehova Isten tárja fel, mégpedig a maga módján, népe részére, Jézus Krisztus utján. Jehova így szólt: „gyüjtsétek elém kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szövetségemet"! (51. zsoltár 5) A kitűzött időben és a zsoltárok e prófétai kijelentéseinek teljesüléseképpen Jézus Krisztus a templomhoz jött és maga köré gyüjtötte mindazokat, akik Isten akaratának teljesítésére szövetséget kötöttek. (Tesz. II. 2 : 1; Timotheus II. 4 : 1) A próféciák és annak teljesüléseképpen bekövetkezett események mutatják, hogy az Úr-Jézus 1918-ban megjelent templomában, ami-

FEL

dőn azok a szellemi szülöttek, akik teljesen hűségesek voltak Istenhez, Jézus Krisztusban templomi állapotba gyültek. Ezek a kegyesek Isten „asszonyától" születtek, Jehova lett a tanitójuk. „Minden gyermekeid Istentől tanulnak és nagy békét élveznek." — Ésaiás 54 : 13

40 Most Jehova tanítja gyermekeit Jézus Krisztus, a királyi ház feje utján, emiatt a hűségesek többé nem embertől várják az oktatást és tanítójukat háttérbe sem szorítják többé. „És ad néktek az Úr kenyeret a keserűségben és a nyomorban vizet és nem kell többé elrejtőzködniök tanítóinak, hanem szemeid tanítóidra néznek." (Ésaiás 30 : 20) Jehova, a nagy tanító iratta le a prófécia szavait és ő is határozza meg, mikor kell azt népének megértenie: aki azt állítja, hogy próféciákat tud magyarázni és hozzá is fog a saját önző eszméinek kielégítésére, elvetemülten cselekszik az Úr szemeiben.

41 Jézus egyik példázatában előre tudatta, hogy amidőn a templomban dicsőségben és hatalomban megjelenik, a Királyság több örökösei önfejüeknek fognak minősülni, nem engedelmeskednek és nem figyelmeznek s ezekből kerül ki „a gonosz szolgaosztály". Ezek az emberek önös reménységeik miatt lettek önfejüek, mely reménységeik nem teljesültek feltevéseik szerint. Az ily önfejüség istentelenség és bálványimádás. (Sámuel I. 15 : 23) Az önfejű és az istentelen azonban nem maradhat meg Isten templomában; ezért mondotta Jézus, hogy elküldi angyalait és az olyanokat a külső sötétségre veti ki. (Máté 13 : 41—42) Viszont, akik megmaradnak a templomban, nagyobb világosságot látnak és maguk is ragyognak, az Úrtól nyert világosságot visszatükrözvén. (Máté 13 : 43) Az ily engedelmesek előtt tárulnak föl tovább is a próféciák; mivel a „hajnalcsillag" felkelt szíveikben, illetve szívükből Istennek és az ő országának szentelték magukat.

Összefoglalás

42 Az egészet összegezve, a következőket állapithatjuk meg: Péter a Szentlélek sugallata alatt arról értesítette a testvéreit, hogy Jehova mindennel megajándékozta őket, amire az életükben szükségük van; hogy ezután tehát teljes igyekezettel hitükhöz erényességet, tudományt, önuralmat, kitartást és alázatosságot kell hozzákapcsolniok s ha igy viselkednek, bő gyümölcsöket fognak teremni és az ország gyümölcseit elviszik másokhoz is; ellenkező esetben azonban elvakultak lesznek kiváltságaikkal szemben és el fognak bukni. Nem jellemfejlesztésről beszélt, mintha azáltal az Úrnak segitséget nyujtanának a világegyetem kormányzásában. Az Úr Jézusnak és országának eljövetelét hangsúlyozta s arra intette testvéreit, hogy azt mindenkor tartsák emlékezetükben. E jövendölések támogatásaképpen említette a színváltozási jelenetet s megmagyarázta, hogy ama látomás, amelynek ő és az ő testvérei szemtanui voltak, nem kitalált mese, hanem nagy igazság és ott Jakab, János és ő maga az Úr Jézusnak eljövetelével kapcsolatos dicsőségének, hatalmának és fenségének voltak szemtanui. Szavaiból kitűnik, hogy a látomás megemlítésével azt akarta kimutatni, hogy az a régi korokban a hívő férfiaktól az Úr Jézus és országának eljöveteléről szóló próféciákat bizonyitotta és erősitette meg. Továbbá összes testvéreit arra intette, hogy azt mindenkor őrizzék meg emlékezetükben, mert az fog nekik világosságot nyujtani, ahogyan a „szövétnek sötét helyen világít", tehát ha gyengén is fog világítani, de mindazáltal az elegendő lesz részükre, hogy az új nap, Jehova napja felvirradásáig őket vezérelje, s amidőn az a nap eljön és a hajnalcsillag szivükben felkél, a prófécia értelme is fel fog tárulni előttük. Figyelmeztetése arra irányult, ne engedjék magukat semilyen prófécia privát magyarázása által elszakitani az igazságtól. A „hajnalcsillag szivükben való felkelése", nyilván Jézus Krisztust a hajnalcsillagot jelenti, ahogyan hatalomban és dicsőségben a templomhoz jön. Nyilván Pál apostol is erre utalt, amidőn a következőket irta: „Végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, melyet megád nekem az Úr ama napon, az igaz Biró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését." (Timotheus II. 4 : 8) Ennek nyilván azt kell jelentenie, hogy amidőn Jézus Krisztus a templomban megjelenik, illetve a szivükben, akkor azok „akik vágyva várják az ő megjelenését és szeretik, hűségesek lesznek hozzá és az ő országához; valamint hogy nagy világosságban fognak részesülni, mégpedig abban az időben, amidőn a koronák kiosztása történik azok között, akik a templomba bejutnak.

43 Az Isten népe között közismert tények világosan mutatják e prófécia teljesülését. Az egyház illési korszaka alatt az útegyengetés munkája folyt az Úr előtt s abban az időben a hű bizonyságtevők az új nap felvirradását várták, amidőn az Úr Jézus megjelenik. 1914-ben Jehova szeretett fiát trónra emelte s az jelenti az új nap, illetve a Királyság születésének kezdetét. 1918-ban az Úr Jézus e templomban hatalomban és dicsőségben jelent meg és akkor támadt fel a hajnalcsillag, a béke fejedelme. Akik akkor szivükben Istenhez és országához vonzódtak, az Úr köré gyültek, kikhez azóta mások csatlakoztak, akik később ismerték meg az igazságot, szentelték föl magukat és gyülekeztek a templomba. Ezek többé nem sötét helyen világító szövétnekhez igazodtak, hanem a templomban Isten ígéjének, kegyelmének feltáruló világosságában élvezik kiváltságaikat. Ott tanítja őket Jehova és Jézus Krisztus, ezek a nagy tanítók kizárólagos tanítóik s az ő tanításaikból értik meg a felkentek a próféciákat. A hű bizonyságtevőket borzasztoan bántalmazta az ellenség és még most is szenvednek az ily bánásmód allat; de mialatt igy szenvednek, az Úr feltárja előttük a próféciákat, megmutatja, mily okból szenvedtek és mit fog tenni rövidesen üldözőikkel; a hűségeseket erről előre, még az események bekövetkezése előtt értesíti. — Ésaiás 65 : 24

44 A hűségesek csak mostanában ismerték meg tisztán, miért tűri meg Isten, hogy a gonosz összeesküvők az ő felkent bizonyságtevőit fokozódó mértékben üldözzék; igy nyertek alkalmat a felkentek Isten előtti ártatlanságuk megőrzésére és arra, hogy szent nevének igazolásában közreműködhetnek; ezáltal egyuttal a terhelő bizonyí-

FEL

tékok is szaporodnak az üldözőkkel szemben. A hűségesek és engedesmesek most megtudják becsülni ama nagy igazságot, hogy mindezt előre leírták a régi korbeli szent emberek Isten szentlelkének sugallatából a próféciákban, s hogy mindaz „amelyek régen megirattak, ami tanulságunkra irattak meg; hogy békességestűrés és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen." (Róma 15 : 4) Most nincs miért kételkedni egyetlen fölkentnek sem afelől, hogy a helyes úton van-e és nem is kell félni attól, hogy mit tehetnek neki az emberek vagy az ördög. A hűségesek tudják, hogy a helyes oldalon állnak és azt is tudják, ha a felséges védelme alatt maradnak,Isten mindent javukra fog kimunkálni. Jehova táplálja őket a szükséges eledellel s ezért a maradék Jehovának és országának dicséretét zengi. A hírt elviszik a „számtalan sokaságnak" s ez a nagy néptömeg velük együtt örvend.

Kérdések

1. Miképpen adatott a prófécia följegyzése? Mikor és hogyan lehet a próféciákat megérteni? Mily nagy igazságok vannak abban kihangsúlyozva? Hogyan találtatott képesített igazoló?
2, 3. Mily pontok vitásak Sátán pertárgyában? Hogyan tette vitássá Jehova nevét és igéjét? Hogyan kell a peresügynek igazságosan eldőlnie? Mily kisebbrendű szándéknak is kellett közben megvalósulnia? Hogyan végződött ez a próba?
4. Mikor lehet megérteni Jehova törvényeit és prófétai feljegyzéseit? Mi az oka e különösségnek? Mily feltétel alapján ismerteti szándékát Jehova? Ki teljesítette ezt a feltételt? Mikor teljesül a 138 zsoltár 2 és miért abban az időben?
5. Mily fontos világosságot látunk Péter álláspontjából a színváltozási jelenettel, és a prófécia magyarázásával kapcsolatban?
6, 7. Mily nagyobb világosságot látunk most Jehova idejével kapcsolatban a próféciák értelmének feltárulását illetően? Hogyan alkalmazható ez Mózes írásaira?
8, 10. Mit emel ki a prófétai színváltozás jelenete? Idézz megerősítő szövegeket! Magyarázd meg Péter II. 1—16-ot?
11. Mit példáz Máté 17 : 2 Jézus Krisztus jövőbeli tisztségét illetően?
12, 15. Magyarázd meg a) a Máté 17—3 részt; b) a ötödik versben említett azonosság megállapitását és könyörgést!
16, 19. Nevezd meg az okát, miért nyerte meg Jézus „az igaz és hű tanubizonyság" címet! Mily leckét tartalmaz ez az ő követői részére? Hogyan tisztázzák más szövegek, mennyire fontos teljesíteni az igazság ismeretével kapcsolatos felelősséget?
20. Mutasd ki, mily fontos helyesen értelmezni az ötödik versben említett „szózatot és szorgalmasan teljesíteni?
21, 23. Mik azok „a boldog", amikre az apostol Péter II. 1, 10, 12, 15 rámutat? Mit mond ő azoknak szorgalmas cselekvéséről és másokkal való közléséről? Magyarázd meg az apostol Péter II. 1, 16 ; 18 ily kijelentését s hogy mi inditotta őt azoknak szólására!
24. Mily összefüggésben áll a színváltozási jelenet Jehova próféciáinak megértésével?
25, 26. Magyarázd meg Péter e kijelentését: „Így erősebb a prófétai szó!"
27, 29. Mily „prófétai szóra" utal ezzel az apostol? Hogyan figyelmeztettek arra időközben a testvérek „a nap felvirradásáig"?
30, 31. Mire utal e szavával, „amíg a nap feltámad"? Mutasd ki szövegek alapján, kicsoda a „hajnalcsillag"!
32, 33. Mily okból mondta az apostol Péter II. 1—20? Ki előtt, mikor és hogyan lesz feltárva a prófécia valódi értelme? Miért intette az apostol időközben testvéreit, hogy a jövendölés szavaira figyeljenek?
34, 37. Hogyan teljesült az apostol kijelentése Péter II. 2 : 2—3?
38. A prófécia megértését illetőleg mit jelent Pál Korintus I. 10—11 kijelentése és Péter apostol következő nyilatkozata: „Mint szövétnekre, amely sötét helyen világit, amíg a nap felvirrad"?
39, 41. Magyarázd meg az okát, miért érthetik meg most tisztábban a próféciát Isten hivei; valamint azok helyzetét, akik egykor az ország örökösei voltak!
42, 44. Összegezd ezt az egész intelmet és tanítást azon tényekkel együtt, amelyek kimutatják, hogy a „nap" felvirradt és a „hajnalcsillag" felkelt az Úr hivei szivében!

(1935 július 15.)

A számtalan sokaság

„Azután látám és ime egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott minden nemzetből és ágazatból és népből és nyelvből; és a királyi szék előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve és az ő kezeikben pálmaágak... Kik ezek és honnan jöttek?"—Jelenések 7:9—13

I. rész

JEHOVA akkor közli akaratát teremtményeivel, amidőn jónak látja. „A határozatok tanácskozással erősek." (Példabeszéd 20 : 18) Jehova nem szorul tanácsadóra, az ő akarata egyuttal elhatározása is. „Kicsoda igazgatta az Úr lelkét és ki oktatta őt mint tanácsosa?" (Ézsaiás 40 : 13) Senki sem. „Kivel tanácskozott, hogy felvilágositsa őt és tanitsa őt igazság ösvényére és tanitsa ismeretre és oktassa őt az érdem útjára?" Senki. (14. vers) „Isten világosság és ő benne semmi sötétség sincsen." (János I. 1:5) Az ő titka mindenki előtt homályos addig, amíg el nem jön az idő, feltárására. „A sötétséget tette rejtekhelyévé; sátora körülötte a sötét felhők és sűrű fellegek." (18. zsoltár 12) Ő, aki bölcsességre nézve tökéletes, már kezdetben ismerte a véget és az ő elhatározása egyuttal az ő akarata is; ez azokra is vonatkozik, hogy az ő akarata szerint cselekedjenek, akik az ő szervezetének tagjai. „Isten eleitől fogva ismeri minden munkáit." (Apcsel. 15 : 18) Lehetetlen, hogy valami megakadályozza az ő akaratának teljesülését. „Mert a seregek Ura végezte és ki teszi azt erőtlenné? Az ő keze fel van emelve; ki forditja el azt?" (Ézsaiás 14 : 27) Jehova így szólt: „Elvégezem meg is cselekszem." — Ézsaiás 46 : 11

[2] Isten titkait a kellő időben tetszése szerint ismerteti. „Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja, mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele." (Dániel 2 : 22) Bizonyos időt tűzött ki elhatározásának végrehajtására és megismertetésére. „Mindennek rendelt ideje van és ideje van az ég alatt minden akaratnak... És mondék magamban: az igazat és a hamisat megitéli az Isten; mert minden ember akaratjának ideje van és minden dolognak ő nála." (Prédikátor 3 : 1, 17)

FEL

Jehova titkaiba, kitűzött ideje előtt sem emberek, sem angyalok nem tudnak beletekinteni. (Péter I. 1 : 10—12) Titkait nem ismerteti ellenségei előtt. „Mert útálja az Úr az engedetlent; az igazakkal van az ő titka." (Példabeszéd 3 : 32) „Az Úr bizodalmas az őt félőkhöz, szövetségével oktatja őket." (25. zsoltár 14) Nem csoda tehát, hogy Isten ígéjében meg van írva: Az emberek bölcsessége dőreség Isten szemében (Korintus I. 1:20) Az emberek, akik beképzeltségükben magukat okosaknak tartják, hiába akarják megérteni a Felséges titkait. De Jehova Isten feltárja titkait azok előtt, akik az Úr Jézus Krisztusban hisznek, felszenteltek és neki szolgálnak, de ezek előtt is csak arra kitűzött idejében. Ha egyszer megértettük ezeket az elveket, inkább meg tudjuk érteni Isten beszédének igazságait is. Jehova jogelvei sohasem változnak, ezért fontos megérteni az ő változatlan törvényeit s vezettetni magunkat általuk, amidőn az ő beszédét tanulmányozzuk.

[3] Gyakran szokták mondani: „Isten mindent jóra fordít", amit abban az értelemben szoktak mondani, hogy ha valaki téves útra lépett, Isten meg fogja változtatni törvényét az illető érdekében. Ezt gyakran összetévesztik Pál apostol következő kijelentésével: „Tudjuk pedig, hogy minden javára van azoknak, akik Istent szeretik, akik az ő végzése szerint hivatalosak." (Róma 8 : 28) Azoknak, akik az ő végzése szerint hivatalosak és őt szeretik, ő mindent javukra gondvisel; de nem szabad felednönk, hogy előbb egy előfeltételt, még pedig azt kell teljesíteni, hogy Istent szeretni kell és az ő végzése szerint hivatalosnak kell lenni. Ha valaki felismeri, hogy téves úton járt, csak egyet kell cselekednie: Meg kell változtatnia viselkedését, a helyes úton kell járnia, bocsánatot kell kérnie az Úrtól és szorgalmasan kell igyekeznie Isten akaratának teljesítésére. Jehova nem állít fel a különböző teremtmények részére különböző törvényeket; törvényei meg vannak állapítva és azokat teljesíteniök kell, ha az ő tetszését bírni akarják. Isten biztosan megbocsát azoknak, akik az általa kijelölt úton kérik bocsánatát; de ezt nem szabad összetéveszteni az ő „gondviselésével".

[4] Isten több rejtett dolgot feltárt Jézus Krisztus apostolai előtt s azoknak leírására ihlette őket. E tekintetben Pál apostol az Úr rendkívüli kegyelmét élvezte és testvéreiért imádkozott, hogy bölcsességgel és lelkiértelemmel elteljenek. (Kolossé 1 : 9) Az apostolok napjaitól az Úr Jézusnak Jehova templomához jöveteléig akarata felől több dolgot titokban tartott. Jézus Krisztus követői közel 15 évszázadon keresztül kivétel nélkül azt tanították, hogy Jehovának tulajdonképpeni akarata abból áll, hogy az embereket üdvözíteni akarja, közülök néhányat a mennybe akar vinni, a többieket pedig kínozni fogja vagy elpusztítja. Azon idő alatt Jézus Krisztus leghűségesebb követői is azt hitték és hirdették, hogy Isten főszándéka az emberiséget illetőleg a lelkek megmentése. Még az Egyház illési korszaka alatt is tiszta lekiismerettel azt hitték és tanították Jézus Krisztus hű követői, hogy Isten főszándéka abból áll, hogy az emberiség közül 144 ezret ki akar választani királyi templomosztályának tagjaivá és a világon uralkodó társaivá akar emelni; s hogy az emberek közül számtalan sokaságot azért fog kiválasztani, hogy az uralkodóház szolgáivá tegye s végül az emberiség közül mindenkit „helyre fog állítani". Jehova főszándékát csak most utóbb, az Úrnak templomához jövetele óta ismerték és értették meg Jézus Krisztus követői. Amióta a hűségesek templomi állapotba gyültek, Isten asszonyától megszülettek és Isten gyermekei lettek, Jehova, Jézus Krisztus, a templom feje utján tanította. (Ésaiás 54 : 13; 30 : 20) Azon szövegek egyike, amelyet a Úr templomához jövetele előtt nem értettek meg a Jelenésekben a „számtalan nagy sokaság"-ról szól.

[5] A „számtalan sokaság"-ról (nagy sokaság) elterjedt nézet, amit még egyesek most is vallanak, a következőkben foglalható össze: „A nagy sokaság Istennek szentelt és szellemtől született osztály; tehát Isten fiai és az Egyháznak részei; de nem teljesítették hűségesen szövetségüket, hanem hanyagok voltak és elmulasztották Isten törvényének megtartását; a látszatkereszténység közt maradtak és nem vettek részt a Királyság hirdetésében. Mivel tehát szövetségüket nem tartották meg teljes erejükből s nem voltak teljesen hűségesek Istenhez, nagy nyomorúságon kell átmenniök, ami az ő megpróbáltatásukat célozza; végül azonban Isten befogadja őket a mennyországba és szolgai helyet jelöl ki részükre a királyi szék előtt." Még mindig vannak egyesek az Úr népe között, akik „választott vének" voltak és mások is, akik hasonlóknak tartják magukat, de azt gondolják, szükségtelen tevékenykedni a Jehova nevéről és országáról szóló bizonyságtevésben. Azt gondolják, ha valaki szereti Istent (ahogyan ők azt értelmezik) és becsületes, bizonyos lehet az üdvösségről és arról, hogy a mennyországba fog jutni; s ha nem lenne a kicsiny sereg tagja, Isten majd csak helyet juttat neki a „nagy sokaságban." Azután aztán örökké a mennyországban lesz és kényelemben fog élni.

[6] Észszerű-e az ily következtetés és támogatja-e Isten ígéje? Itt a józan ítélet mértékével kell mérni, mert Jehova nem cselekszik értelmetlen dolgot. (Ésaiás 1 : 18) Most látjuk, hogy Jehova főszándéka nevének igazolására, illetve tisztázására irányul; hogy azok az emberek, akik ártatlanságukat Jehova előtt megőrzik, az ő nevének igazolásában közreműködnek; továbbá, az Isten az emberek közül egy népet választott ki saját neve részére és az által tétet bizonyságot az ő országáról. Ezek a bizonyságtevők híven meg kell hogy őrizzék Istenhez való ragaszkodásukat és osztatlan hűségüket, csak így bizonyulhatnak méltóknak. Ezekre a megcáfolhatatlan igazságokra való tekintettel, józanul feltehető-e, hogy Isten még egy másik osztályt is a mennybe fog vinni, amelyet olyanokból alakít az emberiség közül, akik az ő akaratának teljesítésére elhatározták magukat, de az emberektől vagy az ördögtől való félelem következtében megalkudtak Sátán szervezetével, tehát nagy mértékben hűtleneknek bizonyultak az Úrral szemben, ámde az Úr mindazáltal helyet fog juttatni nekik mennyei szervezetében? Ezeket a kérdéseket az apostol következő ihletett kijelen-

FEL

tése mellett kell megvizsgálnunk: „Egy a test és egy a lélek, miképen elhivatástoknak egy reménységében hivattatok el is: egy az Úr egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten és mindeneknek atyja, aki mindennek felette van és mindenek által és mindnyájunkban munkálkodik." — Efezus 4 : 4—6

7 A Szentírás feltárja, hogy Isten elhívott egy osztályt és azon reménységet tárta eléje, hogy Krisztus társörököse lehet, még pedig a szenvedésekben és az ő királyi szervezetének örömeiben is. (Efezus 1 : 18; Kolossé 1 : 5; Titus 1 : 2; Zsidók 6 : 11, 18; Péter I. 3 : 15; János I. 3 : 3) Több éven keresztül azt hittük és tanítottuk, hogy a Krisztus testében való társörökségen kívül még egy másik reménység, a nagy sokaságnak fenntartott vigasztaló jutalom is létezik, mivel a nagy sokaság nem volt teljesen hűséges; valamint, hogy úgy a nagy sokaság és a kicsiny sereg reménysége is teljesen a mennyben fog megvalósulni. De itt a nagy sokaságról szóló néhány szöveget közelebbről fogunk megvizsgálni és ezeknek a kérdéseknek helyes mérlegelése által néhány tévedést fogunk kiküszöbölni, amit eddig még megtartottunk. Az alábbi kérdéseket tesszük fel:

8 Szellemtől született osztály-e a Jelenések 7-ben említett nagy sokaság s végül tökéletességre fog-e jutni, mint szellemi teremtés? A mennybe fog-e jutni mint a királyi-ház szolga hada?

9 Mely szöveg ismerteti Jehova azon elhatározását, hogy két osztályt választ ki a világból; az egyiket a királyi-ház, a másikat a királyi-ház szolgálata részére?

10 Az írás értelmében a szellemtől való megszületés azt jelenti, hogy Isten a Jézus Krisztus vérében hívőket, akik magukat teljesen Isten akaratának cselekvésére szentelték, gyermekeiképpen elismeri és ezek vannak meghíva, hogy Jézust nyomdokain kövessék. Feljogosít-e valamely bibliai szöveg annak állítására, hogy Jehova a szellemtől szülöttek tetszésére bízza, mindhalálig hívek akarnak-e lenni, hogy az élet koronáját megnyerjék, vagy pedig részben akarnak csak hívek lenni és kisebbrendű jutalomban részesülni? Ha ez így lenne, nem azt jelentené-é ez, hogy a teremtménytől nincs megkövetelve Isten akaratának cselekvése. hanem a saját akaratát követheti, legalább is néha-néha?

11 Megkívánja-e Isten az emberek közül kiválasztott szellemtől született fiaitól, hogy az ő akaratának teljesítésére kötött szövetségüket pontosan teljesítsék, vagy pedig Isten akaratát büntetlenül csak részben teljesíthetik, azzal a reménységgel, hogy hibáikat, közömbösségüket és fogyatékos hűségüket Isten el fogja nézni nekik és a mennyországban a nagy sokaságban fog nekik helyet juttatni?

12 Ez a nagy sokaság a névleges rendszerekben fordul-é elő s tudomásul vette-e Isten parancsát, hogy azokból távozzon, de félelemből nem teljesítette Isten parancsát?

13 Isten, gyermekeinek megparancsolta, hogy a névleges rendszerekből távozzanak; de ha közülök többen valamily okból elmulasztották vagy nem akarták teljesíteni haláluk előtt ezt a parancsot, de rövidesen haláluk előtt „engedelmességre lesznek kényszerítve", az ilyesmi nem a halálos ágyon való megtéréssel lenne-e azonos? Támogat-e oly következtetést az írás, hogy néha-néha, sőt a halál küszöbéig önző úton járhat valaki, de kevéssel a halála előtt hanyagságát megbánva még mindig Isten, mennyei szervezetének valamely részében örökös áldásokat nyerhet?

14 Ha a nagy sokaság oly felszentelt és szellemtől született emberekből alakulna, akik szövetségüket csak részben teljesítették hűségesen, nem azt jelentené-é ez, hogy Jehova a hűtlenséget egy bizonyos fokig nem kifogásolja? Létezhetik-e ilyesmi egyáltalán Jehovánál?

15 Az első kérdésre, tudniilik: Szellemtől született osztály-e az Isten királyi-házának szolgálatára rendelt számtalan sokaság? — Tagadólag kell felelnünk. Egyetlen szöveg sem támogatja azt a feltevést, hogy a nagy sokaság szellemi osztály lenne, vagy pedig Isten mennyei országába kerülne. A jelen és a következő cikkekben az Úr kegyelméből megkíséreljük előadni az erről a tárgyról s az ezzel rokonkérdésekről szóló idézetek feltárását. Úgy látszik, most jött el az Úr arra rendelt ideje, hogy a nagy sokaság kérdését tisztázza s ennek megértése és megismerése kétségtelenül meg fogja örvendezteni a maradékot és nagyobb szorgalomra fogja buzdítani az Úrért és az ő országáért való munkájában.

16 Vannak ezzel a kérdéssel rokontárgyak, amelyeket itt mérlegelnünk kell; úgy látjuk, hogy a következő három pont valamelyikében kell megtalálnunk a számtalan sokaságot. A nagy sokaságnak tehát 1.) Krisztus egész testével kell azonosnak lennie; vagy pedig 2.) a mennyei testület részére a nemzetek közül kiválasztott tagokat kell jelentenie; vagy pedig 3.) azokat a jóakaratú embereket, akik az Úr Jézus templomához jövetele után menekülnek az Úrhoz és lesznek az ő szervezetének részeivé.

17 A Jelenések fokozatos feltárulásában, amiben Jézus Krisztus Istentől részesült és azt egy angyal utján Jánoshoz továbbította, hírül adta a 144 ezer elpecsételését is. „És hallám az elpecsételtek számát: 144 ezren valának Izrael fiainak törzsei közül." (Jelenések 7 : 4) János, miután Izrael 12 törzsének elpecsételteljeiről szólott, írta: Ezek után látám." E kijelentése nyilván azt jelenti, hogy János az Izrael 12 törzséből elpecsételtek látomása után a „számtalan sokaságról" szóló képet látta. Az „ezek után" szó alatt inkább az időt, mintsem az események sorrendjét kell érteni. Ezt támogatja Jelenések 4 : 1; 15 : 5; 18 : 1 és 19 : 1 is; mert ott is a „meta tauta" görög szó fordul elő. János a földön most élő hű maradékot példázta és azt lehetne feltenni, hogy a maradék az eseményeket ugyanoly sorrendben fogja látni, miképpen János látta, illetve hogy először a 144 ezret és elpecsételésüket fogja meglátni s csak azután fogja megérteni a „számtalan sokaság" tulajdonképpeni jelentőségét. A következőkben fogjuk megvizsgálni a három pontban foglalt feltevést, hogy a „számtalan sokaság" valódi jelentőségét megláthassuk.

FEL

Első pont

[18] A nagy sokaság (nagy néptömeg) és Krisztus teste egy és ugyanaz? Illetve a nagy sokaság a 144 ezerből áll-e? A Biblia szabálya szerint a 144 ezret jogosan lehetne „nagy sokaságnak" is nevezni. Fel van jegyezve, hogy a nép tömegesen követte Jézus Krisztust földönlétekor és arról van megírva, „És Jézus láta nagy sokaságot és megszáná őket és segített rajtuk." (Máté 14 : 14) Nagy sokaság követte őt. (Máté 19 : 2) „És mikor Jerikóból távozának, nagy sokaság követi őt." (Máté 20 : 29) „Megy vala pedig ő vele nagy sokaság." (Lukács 14 : 25) „Ezen közben mikor sok ezerből álló sokaság gyült egybe, annyira, hogy egymást letaposnák, kezde az ő tanítványainak mondani: „Mindenek előtt oltalmazzátok meg magatokat a farizeusok kovászától, mely a képmutatás." (Lukács 12 : 1) „És hallám mint egy nagy sokaság szavát és mint egy sok vizek zúgását és mint egy erős mennydörgések szavát, mondván: Halleluja! Mert uralkodik az Úr, ami Istenünk, a Mindenható." (Jelenések 19 : 6) Ebben az utóbbi szövegben említett nagy sokaság, kétségtelenül az a tömeg, amely Jehovát dicsőíti s amelyhez a maradék, Jézus Krisztus hű követői e földön is hozzátartoznak, amidőn megtudják, hogy Jehova Jézus Krisztust, mint uralkodót trónjára emelte. Ez semmiképpen sem azt jelenti, hogy a Jelenések 7 : 9-ben említett nagy sokaság azonos a Jelenések 19 : 6-ban említettel. Egyesek azt állították, hogy egy és ugyanazon nagy tömegről van szó mivel a 144 ezer egy nagy tömeg és közreműködik Jehova dicsőítésében. Ha ez így lenne, miért említené az Úr külön is a 144 ezret és másutt világosan „számtalan sokaságnak" nevezné? Tehát nem látszik megindokoltnak az a feltevés, mintha a Jelenések 7 : 9-ben említett nagy sokaság a Jelenések 7 : 4, 8,ban leírt 144 ezerrel, azonos lenne.

Második pont

[19] Jelenések 7 : 4—8-ban van említve Izrael 12 törzse és mindenik törzsből elpecsételt 12 ezer együttesen 144 ezer. Mivel az írás szerint Isten Krisztus testének egy részét a pogány nemzetek közül választotta ki, egyesek az állítják, hogy a Jelenések 7 : 9-ben említett nagy sokaság az a rész, amely a pogány nemzetek közül lett választva s emiatt nincsenek meghatározott számmal megjelölve; ezek lettek volna beoltva az olajfába, illetve az újszövetségbe. Ha ez az állítás lenne helyes, Krisztus teste 144 ezernél több tagból állana. Ámde Jelenések 7 : 9 így szól: „Egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott." Sem János és azóta más ember sem tudta megszámolni. Ha Jehova nem nevezi meg a létszámát, jóllehet nagyon sok, a létszám Jehova titkai közé tartozik. (Mózes V. 29 : 29) Ez azonban nem döntené meg azt, hogy a nagy sokaság Krisztus testének egy részét jelenti.

[20] Jehova Ábrahámnak az „ígéret magváról" a következőket mondotta: „És kivivé őt és mondá: Tekints fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; és mondá néki: Így lészen a te magod." (Mózes I. 15 : 5) „Megáldlak téged és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait és mint a fövényt, mely a tengerpartján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját; s megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivel hogy engedtél az én beszédemnek." — Mózes I. 22 : 17, 18

[21] Ábrahám nem tudta megszámolni sem a csillagokat, sem a tengerpart homokszemeit, Isten mindazáltal ezeket a szavakat a megígért maggal, Krisztussal kapcsolatban használta. Amidőn Isten Ábrahámmal beszélt, a csillagokkal és a homokkal azt akarta illusztrálni, hogy ő (Jehova) választja ki a mennyei osztályt és arról bizonyosat mondani egy ember sem tud, ha Isten nem értesíti. Ez semmiképpen sem azt jelenti, hogy Isten nem tudná megszámolni a számát; hanem csupán azt, hogy ember nem tudja azt megszámolni. A 144 ezerhez szükségképpen nem kell még másokat is hozzávenni, hogy oly nagy sokaság legyen, amelyet senki meg nem számolhat". Ábrahám nem tudta volna megszámolni a 144 ezret, ha csak Isten nem közölte volna vele. Viszont, ha valaki azt állítaná, hogy a nagy sokaság, Jehova neve számára a pogányok közül választottakat jelenti és ezeket az izraeliták közül választott 144 ezerhez hozzá kell adni s így lesz teljes az „ígéret magva", ebből az következnék, hogy Ábrahám magvának a tengerpartján levő homok és az ég csillagaival egyenlő létszámunak kellene lennie. Ez többszörösen felülmulná a valaha született össz emberiséget. Emberek állítása szerint 125 ezer millió halvány fényű csillagködöt lehet látni s azok mindenikét napok és csillagok milliárdjai teszik ki, amelyek nagyobbak és fényesebbek a mi napunknál, amely a mi földünkre süt. A szabad szemmel látható tejútban állítólag a napok száz-milliárdnyia ragyog. Tehát a földön élt emberek létszáma közelről sem közelíti meg azok számát.

[22] Ugyanerről a következőket jegyeztette föl Jehova, Jeremiás próféta utján: „Mint az ég serege meg nem számlálható és a tenger fövénye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az én szolgámat, Dávidnak magvát és a lévitákat, akik nekem szolgálnak." (Jeremiás 33 : 22) Ez semmiképpen sem azt jelenti, hogy Isten nem ismeri az ígéret magvának létszámát; hanem csupán azt, hogy az Úr segítsége nélkül azt ember soha tudomásul nem vehetné. A csillagok és a homok utján csupán ez van szemléltetve. A csillagokról a 147. zsoltár 45-ben ez áll megírva: „Elrendeli a csillagok számát és mindnyájukat nevéről nevezi. Nagy a mi Urunk és igen hatalmas s bölcsességének nincsen határa." Isten kijelentése tehát nyilván azt jelenti, hogy nagyon sokan teszik ki „Ábrahám magvát"; de létszámát senki sem ismerheti, ha Jehova nem közli azt. Senki sem mondhatja meg, mit határozott el Isten. Jehova a 144 ezert szolgáinak nevezi, akiket akaratának végrehajtására elpecsételt. Ki tudná tehát megszámolni számukat, ha Jehova nem közölte volna? Emiatt tehát a 144 ezer az írás értelmében, jóllehet megállapított szám, emberi szempontból az ég számtalan csillagaihoz és a tengerpart homokjához van hasonlítva.

[23] Ama körülmény, hogy János „hallotta" az elpecsételtek számát s hogy 144 ezren voltak el-

FEL

pecsételve, végleg azt bizonyítja, hogy Jehova Isten, Jézus Krisztus utján tárta az emberiség elé ezt a nagy igazságot és más úton arról sohasem szerezhetett volna tudomást. Továbbá ama körülmény, hogy később János „oly nagy sokaságot látott, amelyet senki sem számolhatott meg" azt mutatja, hogy ez Jehova fel nem tárt titkainak egyike, tehát a 144 ezer és a Jelenések 7 : 9-ben említett „nagy sokaság" nem egymással azonos, hanem két különböző osztály.

[24] Ama tényre támaszkodva, hogy „a nagy sokaság minden népből, nyelvből, ágazatból és nemzet közül" lesz választva, egyesek azt a nézetet állították fel, hogy a lelki Izraeliták az összes nemzetek között szétszórva éltek. Most azonban e g y nemzetté egyesültek és a testi Izrael közül választott 12 törzsből való lelki Izraelhez kapcsoltattak s most már mindnyájan e g y nemzetet alkotnak. A szöveg összefüggése azonban nem támogatja ezen nézetet. Népekről és a nyelvekről szóló kijelentés nem annak bizonyítására szolgál, hogy a „nagy sokaság" eredetileg nem Ábrahám testi ivadéka lesz, akiket Zsidóknak neveznek, hanem csupán azt mutaja, hogy nem lesz része a 144 ezernek, tehát a lelki Izraelnek. A nemzetek közül az Isten neve számára választottak lelki izraeliták lesznek, tehát Krisztus testének tagai közé kell tartozniok, akiket Isten szolgáiképpen elpecsételt. Ezek egykor nem voltak meg; de miután a nemzetek közül kiválasztattak és Isten gyermekeivé, illetve lelki izraelitákká lettek, Isten népe a királyi nemzet lett belőlük. (Péter I. 2 : 9, 10) Ha ez így van, a „nagy sokaság" nem áll a Királyság szövetségében s nem is jelenti Krisztus testének nem Zsidó tagjait, s egyáltalán nem tartozhatik ehhez az osztályhoz, nincs is szellemtől születve. Ezt a következtetést támogatja Jelenések 14 : 1—5. Ahol lényegében az van kijelentve, hogy a 144 ezer Jézus Krisztussal a Sion hegyén áll, az új éneket megtanulja, amit a 144 ezeren kívül senki sem tanul meg és senki sem énekel; hogy ezek bárhova is követték a bárányt, illetve Jézus Krisztust nyomdokain követték. Ez az utóbbi szöveg mutatja, hogy a nagy sokaság nem jelentheti a nemzetek közül választott tagjait Krisztus testének, mivel ezek a tagok Jézus Krisztussal a Sion hegyén állnak és követik őt, bárhova is megy és az új éneket meg kell tanulniok, amit meg is tanulnak. A tényállás tehát azt mutatja, hogy Jehova közölte az emberiséggel a 144 ezer létszámot s hogy a nagy sokaság az emberiséggel nem ismertetett nagy tömeg lesz és hogy Jézus Krisztussal a Sion hegyén csak a 144 ezer fog állani; emiatt nem jelentheti tehát a nagy sokaság az uralkodóháznak a nemzetek közül választott tagjait. Az Írás felsorolt bizonyítékai azt mutatják, hogy a nagy sokaság nem azonos Krisztus testével. Jézus Krisztusnak templomához jövetele előtt „a Királyság ezen evangéliumát" (Máté 24 : 14) nem hirdették bizonyságul a különböző nemzetek előtt és sohasem is volt nagy tömeg a földön a Királyság örököseiből. Az uralkodóház mintegy 19 évszázad alatt gyüjtetett össze és az egészet együtt nevezi az Úr Jézus „kicsiny seregnek", akinek Jehova az országot adni fogja. Mivel tehát az Írás azt mutatja, hogy a nagy sokaság nem a nemzetek közül választott része Krisztus testének, kicsodák tehát azok, akikből a nagy sokaság állani fog?

Harmadik pont

[25] A Szentírás teljesen észszerű és nem kerül meghasonlásba magával; Sem észszerüen, sem szövegekkel nem lehet támogatni ama feltevést, mintha Isten az emberek közül egyeseket szellemi fiaivá fogadna és nagy jutalmat adna közülük azoknak, akik mindhalálig híveknek bizonyulnak; és egy kisebb jutalmat azoknak, akik földi életükben mindenkor közömbösek és kevésbé voltak hűségesek, de haláluk órájában nagyobb hitet fognak mutatni. Jehova Isten nem kerül magával ellentétbe sohasem. A nagy sokaság nem szellemtől született osztály, illetve Jehova sohasem tekintette szellemi gyermekeinek. Az Írásnak is megfelelő egyetlen feltevés a Jelenések 7 : 9—17-ig kijelentéssel rajzolt nagy sokasággal kapcsolatban csak az lehet ,hogy az Írás ezt az osztályt „más juhoknak", illetve jóakaratú embereknek vagy jonadáboknak nevezi. Most azon szövegeket fogjuk megvizsgálni, melyek azon feltevésünket támogatják, hogy a nagy sokaság tényleg ez az utóbb nevezett osztály.

[26] 1918 világi naptár szerint azt az időt jellemzi, amidőn az Úr Jehova templomához jött és Isten Gyülekezetének illési korszaka végződött. Attól kezdve 1919 őszéig a szolgaosztály vagy a maradék számkivetésben volt, amit Jánosnak Pátmosz szigetén való számüzetése példáz. A szolgaosztálynak ki kellett szabaduinia a számkivetésből, hogy az Úr parancsát végre tudja hajtani, mielőtt „a Királyság ezen evangéliumának hirdetése" a világ előtt való bizonyságul befejeződik. (Máté 24 : 14) E munkát illetőleg az egykor számüzött szolgaosztály az Úrtól ezt az utasitást nyerte: „Ismét prófétálnod kell neked sok népek és nemzetek és nyelvek és királyok felől." (Jelenések 10 : 11) 1919 utolsó fele jellemzi a Gyülekezet elizeusi korszakának és a vele kapcsolatos munka kezdetét; amidőn ez az osztály 1922-őt írta, a szolgálati munka meg volt szervezve és fellendült és akkor kezdetett hirdettetni „a Királyság ezen evangéliuma" a nemzeteknek, népeknek és nyelveknek, illetve a köznépnek és a világ tényezőinek vagy „királyainak" is. Isten maradéka Isten kegyelméből azután felismerte, hogy nagy bizonyságtevést kell végeznie Isten országáról, addig kell folytatni ezt a munkát, amig „a városok (Sátán szervezete) elpusztulnak, lakosok nélkül maradnak és a föld is elpusztul." (Ézsaiás 6 : 11) Isten hű népe 1922-ben ismerte fel és értette meg először ezt az utóbbi idézetet. A maradék, illetve Jehova bizonyságtevői Isten angyala utján részesültek a Királyság örömüzenetében, amit hirdetniök kellett; erről van megírva: „És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot és minden nemzetségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek." (Jelenések 14 : 6) Amióta az Úr templomához jött és főképpen 1922 óta „az ország ezen evangéliumát nyomtatott alakban könyvek és füzetek millióiban sok nyelven hirdették és terjesztették különböző nemzetek között. Ez az evangélium hirdetve lett a vi-

FEL

lág tényező hatalomcsoportjai előtt, figyelmeztetve lettek s ez a figyelmeztetés nyomtatásban került terjesztésre világszerte; ezt az evangéliumot az Úr parancsa értelmében a jóindulatú embereknek is hirdették. Azok, akik a jóhirt meghallják, megértik és szerinte viselkednek, amennyiben Isten akaratának teljesítésére szentelik magukat, igazságosan és alázatosan kell viselkedniök és Isten áldásait és elismerését meg fogják nyerni. Nem indokolt ama feltevés, hogy a nagy sokaság mint néptömeg azon egész idő alatt létezett, amely alatt Isten „népet választott a maga nevének". A multban ama nézet, hogy Isten főcélja az emberek megmentésére irányult, arra a feltevésre vezetett, hogy Krisztussal az ő trónján a mennyben azokat részesíti tisztségben, akik a legfelsőbb fokú hitről tanuskodtak, viszont egy alacsonyabb tisztséget ad azoknak, akik életükön keresztül csecsemők voltak és sohasem tanusítottak oly hűséget és buzgalmat az Úrért, amilyet kellett volna. De amidőn meglátjuk, hogy Jehova főszándéka nevének igazolására irányul s a neve számára választott bizonyságtevői hirdetik az evangéliumot, az Úr kegyelméből a nagy sokaság kilétét is meg tudjuk állapitani.

* nevének megszentelésére és szentesítésa igazolása

Tisztség

[27] Az Irás a nagy sokaságról azt mondja, hogy „a trón előtt fog állani". Ama tény, hogy ott áll, mutatja, hogy a Felséges elismerését bírja; mert „a gonoszok nem állhatnak meg az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében." (1. zsoltár 5) Hol fog állani vagy megállani a nagy sokaság? A mennybe kell-e mennie, hogy az Úr előtt állhasson hűségesnek bizonyulva? Semmiképpen; nem is kell a mennybe mennie, hogy a trón előtt tudjon állani, és ez a tisztségét és elismerését illetőleg is vonatkozik. A trón előtt álló nagy sokaság szomjasnak és éhesnek van nevezve; ha a mennyben lenne, nem szomjazna és nem éhezne. Csak az emberek a földön szomjúhoznak és éheznek lelki táplálék után, amiből szívük kivánságát kielégiteni kivánják. A nagy sokaság nyilván úgy van jellemezve, mint amely Jézus Krisztus bírói trónja előtt áll, illetve Isten trónja előtt, amely utján Isten helyettesítője, illetve szeretett fia, akire az ítélet átruháztatott, ítélkezik. Meg van irva, hogy a trón előtt állók hangosan kiáltják: „Az idvesség a mi Istenünké, aki a királyi székben ül és a Bárányé! — Jelenések 7 : 10

[28] Jehova szeretett fiát 1914-ben a teljhatalom trónjára emelte. (2. zsoltár 6) 1918-ban, illetve 3 és fél évvel trónfoglalása után kezdte meg Jézus Krisztus a templom megitélését. Az Úr előtt való megitélés céljából nem kell a mennyben lenni; mert maga Jézus tudósitja, hogy amidőn a bírói székben ül a nemzetek megitélésére, a nemzeteket maga elé gyüjti; s ezek a nemzetek biztosan nem a mennyben lesznek előtte. „Mikor pedig eljövén az Emberfia az ő fölségében és vele minden angyalok, akkor ő beül fölségének királyi székébe. És összegyüjtetnek eléje minden nemzetek; és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a bakoktól." — (Máté 25 : 31, 32, Káldi.

[29] A Jelenések 7 : 9 értelmében a nagy sokaság Jehova és a Bárány trónja előtt áll, illetve Isten és Krisztus Jézus itélőszéke előtt. Jézus Krisztus Jehovával ül a trónján, illetve ama bíró, aki Jehova trónján hozza meg az ítéleteket. (Jelenések 3 : 21) Ki felett kezdi meg az ítélkezést Jézus Krisztus, miután mint bíró a nagy tisztséget a trónszékén megkezdi? Nem az elhunytak, hanem az élők felett. „Jézus Krisztus, aki itélni fog eleveneket és holtakat az ő megjelenésekor és az ő országában." (Timoteus II. 4 : 1) Az elhunytak feltámadása nem az ő ítélkezésének kezdetén történik; mert előzőleg az uralkodóház fog feltámadni és a mennybe menni. Jézus Krisztus a templomban van, itélőszékén ül a dicsőségben, előtte állnak az összes nemzetek, hogy egymástól elválaszsza és megitélje. A nagy sokaság is „minden nemzet közül" jön, tehát nem a mennyben, hanem a földön van és Jézus Krisztus előtt megitélésre jelenik meg. Ez az ítélet tisztázza, hogy az Úr pártján a jóindulatuak fognak állani és lesznek a juhai és részesülnek az Úr, a nagy bíró helyeslő elismerésében: „És a juhokat jobbkeze felől állitja." Jézus Krisztus a juhoknak mondja: jöjjetek és bírjátok az országot Atyám áldottai, amely nektek készittetett a világ fundamentumának felvetése óta. Ezek fognak örök életet nyerni a földön (Máté 25 : 32—46) Mialatt ítélkezésük folyik a földön, egyuttal Jézus Krisztus színe előtt is állanak; mert Jézus most feléjük fordult figyelmével, jóllehet emberi szemekkel senki sem láthatja őt. A nagy sokaság tagjai nem kell hogy testi szemeikkel lássák, aki „előtt" (enoopion) áll, aki őket megitéli. A következő szövegekben a görög „enoopion" „ő előtte" vagy „az ő színe előtt", illetve „láttára" van fordítva. (Róma 3 : 20; 12 : 17; Timoteus I. 2 : 3; Jelenések 13 : 13, 14; 14 : 10) A nagy sokaság értesül, hogy Jézus Krisztus a templomban van, itélőszékén ül; ezt az igazságot tudomásul veszi, jóllehet az Urat testi szemeivel nem látja.

[30] A nagy sokaság további leirásában a következő kijelentés is szerepel: „Fehér ruhákban." E kép 14. versében van leirva, mitől lett fehér a ruhájuk. A 9. versben említett „fehér-ruhák" képletesen azt jelentik, hogy a nagy sokaság tagjai híveknek bizonyultak a királyi szék előtt.

[31] Jelenések 6 : 9—11-ig oly hű embereket vagy osztályt rajzol, akik Jehova iránt való hűségükért mártirhalált haltak és „mindnyájan fehérruhát kaptak". Ebben az esetben nincs említve, hogy „megmosták ruháikat és megfehérítették a Bárány vérében". Azok a fehér ruhák, amelyeket ezek a hű emberek nyertek meg, arról tanuskodnak, hogy azok méltónak bizonyultak, de nem mondja el, hogyan lett fehér a ruhájuk.

[32] Ezek mindhalálig hűségesek voltak Jehovához és tisztaságukat beigazolták; habár az Irás nem is említi, hogy ruháikat megmosták és megfehérítették a Bárány vérében, más szövegek világosan mutatják, hogy hittek Jézus Krisztus kiomlott vérében s hitüket gyakorolták is.

[33] A Szentírás a Zsidók 11. részében a hű emberek egy másik osztályát irja le, amely Jehovához való teljes ragaszkodásáért mártirságot szenvedett és Jehova elismerését megnyerte. Erről az

FEL

osztályról azonban még az sincs megírva, hogy fehér ruhákat kapott sem hogy megmosakodott a Bárány vérében. Ennek a tudósítása nem is szükséges. Abban az időben, amidőn az ókori kegyesek Istenhez való hűségüket beigazolták, a Bárány vére tényleg még nem omlott ki.

[34] A hű győzelmes maradékról ez áll megírva: „De van néhány neved Szárdesben, akik nem szennyezték be ruháikat; és velem fognak járni fehérben, mert megérdemlik. Aki győzelmes lesz, így fog fehér ruhába öltözni és nem törlöm ki nevét az élet könyvéből és megvallom nevét Atyám előtt és az ő angyalai előtt." (Jelenések 3 : 4—5, Káldi) Ezek, akik itt említve vannak, nem szennyezték be ruháikat. A templomi szolgálatban nem engedhető meg sem a szennyes ruha, sem a mezítelenség. A nagy sokaság Istennek szolgál a templomban és tiszta ruhákban kell lennie és Isten és Jézus Krisztus előtt is elfogadható megjelenésünek kell lennie.

[35] A Jelenések 3 : 17—18 egy önmagával megelégedett, de tényleg mezítelen és vak osztályt ír le és azt tanácsolja neki, vegyen „fehér ruhákat", hogy öltözete legyen és mezítelenségének rútságát ki ne pellengérezze. Ez nem a nagy sokaságra vonatkozik, hanem az Úrtól megvetett osztályt mutatja.

[36] A Jelenések 19 : 8 írja le a Bárány feleségét, aki finom fehér lenruhát kapott. De ez a szöveg nem vonatkozik a nagy sokaságra. Mit példáznak tehát azok a fehér ruhák, amelyeket a nagy sokaság összes tagjai öltözetül kaptak? Ezek a fehér ruhák azt példázzák, hogy tisztáknak és elismerteknek számíttattak. A tisztaság a Jézus Krisztus kiomlott vérében való hit eredménye, aki szeretett minket és bűneinktől saját vérével megmosott. (Jelenések 1 : 5) A nagy sokaság ruháit a Bárány vérében mossa és tisztítja meg Krisztus kiomlott vérében való hite és Istenhez való ragaszkodása által.

[37] Minden ember, aki életben fog részesülni, az életet Isten kegyadományaképpen Jézus Krisztus utján fogja megnyerni, ez az egyetlen út; bűneiknek meg kell tisztulniok a Jézus Krisztus kiomlott vérében való hitük utján. A jóakaratú emberek, illetve a jonadáb osztály hiszen Jézus Krisztus kiomlott vérében mint az emberiség megváltójában és önkéntesen Isten akaratának teljesítésére szenteli magát. Amidőn Jézus Krisztus vérében való hit által Istennek szenteli magát, tehát ezen lépés után, elismerésben részesül Krisztus bírói széke előtt; ez az elismerés van példázva azon fehér ruhákban, amelyeket, amint János látta, viseltek. Ruháikat az Istenben és Jézus Krisztusban, a felkent királyban való hitük és ragaszkodásuk folytonossága által őrzik meg tisztán. A nagy sokaság tehát addig nem állhatott elő, amíg Jézus Krisztus templomához el nem jött és meg nem kezdte ítélkezését; a nagy sokaság tehát 1918 előtt nem léphetett az események színterére.

Pálmaágak

[38] János a nagy sokaságról szóló feljegyzésében azt mondja tovább, hogy a trón előtt „pálmaágakkal a kezében" áll. János itt a maradékot példázza, amely a nagy sokaságot pálmaágakkal a kezében látja. Ez „a nagy sokaság" Jehova és Jézus Krisztus pártjára állott, ami azt mutatja, hogy Isten és a Bárány széke előtt áll fehér ruhákban. Mit jelentenek tehát a „kezükben tartott pálmaágak?" 1918-ban teljesült be az „értékes szegletkő" elhelyezése Sionban általános mértékben, amidőn Jézus Krisztus Sionban mint Jehova királya bemutatást nyert. A maradék a kellő időben meglátta, hogy a szegletkő véglegesen elhelyezkedett és örvendezett. Később mások is tudomásul vették ezt a nagy igazságot, hittek benne és örvendeztek Jézus Krisztusban, a világ illetékes uralkodójában, mint a seregek Urának felkentjében. A kezükben lévő pálmaágak a következőket jelentik: „Ez a nagy sokaság Jézus Krisztust mint a világ illetékes uralkodóját és királyát s az emberiség üdvözítőjét üdvözli. Amidőn Jézus Krisztus szamárháton Jeruzsálembe bevonult és mint király bemutatkozott, a szegletkő kicsiny mértékben elhelyeztetett, ami a szegletkő nagyobb mértékben való elhelyezését példázza Krisztusnak a templomban királyképpen való megjelenésekor. Amidőn az Úr Jézus Jeruzsálembe bevonult a népsokaság örvendett, amint írva áll: „A nagy sereg pedig leteríté ruháit az úton; mások meg gallyakat vagdalának a fákról és az útra szórák. A népek pedig, melyek megelőzék és követék őt, kiáltozának, mondván: Hozsánna Dávid fiának! áldott, ki az Úr nevében jő! Hozsánna a magasságban!" — Máté 21 : 8—9, Káldi.

[39] János tudósításában a szegletkőnek kicsinyben való elhelyezésekor, írja: „Másnap a nagy sereg, mely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, pálmaágakat vőn és elébe méne és kiáltoza: Hozsánna! Áldott, aki az Úr nevében jő: Izrael királya!" (János 12 : 12—13, Káldi) János az evangéliumában és a Jelenések könyvében is megemlíti a pálmaágakat, mindkét alkalommal pedig a nagy sokasággal kapcsolatban. A szegletkőnek kicsinyben való elhelyezése alkalmával történt esemény azt példázza, amit János a szegletkőnek általános értelemben való elhelyezésekor történő eseménynek látott a látomásában.

[40] Jól figyeljük meg, hogy a nagy sokaság, amely Krisztusnak Jeruzsálembe való bevonulásakor ruháit az útra teregette és pálmaágakat lengetett, nem Jézus Krisztus tanítványaiból állott, amit a későbbi események meg is mutattak. Jézus csak kevés idővel a Jeruzsálembe való diadalmas bevonulása előtt beszélgetve tanítványaival, őket „kicsiny seregnek" (kicsiny nyájnak) nevezte. Csak később, amidőn Jézus szamárháton mint uralkodó bevonult, jelent meg a nagy sokaság és kiáltozta: „Hozsánna a Dávid fiának! Hozsánna, aki az Úr nevében jő!" Ugyanígy Krisztus trónfoglalásakor senki sem látta és értette meg tisztán a „nagy sokaságot" s azok (nagy sokaság) nem is a Krisztus tanítványai. Csak miután Krisztus mint király bemutatkozott és az ítélőszékbe ült, látjuk megjelenni a nagy sokaságot pálmaágakkal kezében. Úgy látszik tehát, hogy a szegletkőnek Sionban való kezdeti elhelyezésekor a kapcsolatos események a szegletkőnek a végleges elhelyezésekor való kapcsolatos eseményeket példázzák. Ami azt bizonyíthatja, hogy a Jelenések 7 : 9-ben említett

FEL

nagy sokaság csak az Úrnak templomában ítélettételre való megjelenése után alakul meg.

"A Jelenésekben azok, akik „pálmaágakat tartanak kezükben" nyilván nem Jézus Krisztus nyomdokain járó tanítványai, illetve nem az ő földön lévő maradéka; hanem másokból alakult, akik értesültek Jehováról és Krisztus királyságáról és azt óhajtják. Látnivaló, hogy ezek a nemzetek, a népek, az ágazatok és a nyelvek közül választattak; s amidőn megtudják, hogy Isten országa eljött, Jehova és az ő királya mellett foglalnak állást és pálmaágaikkal integetnek annak jeléül, hogy egyetértenek azzal a királlyal és támogatni fogják, akiről értesültek.

"Amidőn az emberek olyasmiről értesülnek, ami igen hasznos részükre, alig tudják türtőztetni örömük kifejezését. De semilyen örvendetes hír nem teheti boldogabbá az embert, mint az, amely az üdvösségéről, illetve üdvösségére vonatkozó intézkedésekről szól. Ezt mutatja a nagy sokaság lelkiállapota, amely pálmaágakkal kezében áll a trón előtt, valamint azt is, amely dolgokat ott álltában lát. Erről írta János: „És nagy szóval kiáltának, mondván: Üdv a mi Istenünknek, aki a trónon ül és a Báránynak!" — Jelenések 7 : 10, Káldi

"Ez a nagy sokaság nagy, szívbeli örömmel kiáltja, miként az a nagy sokaság kiáltotta, amely ott volt Isten szegletkövének kicsinyben való elhelyezésekor, amidőn Jézus Jeruzsálembe bevonult. Amidőn a jóakaratú emberek a földön megtudják, hogy az igazság királya eljött és Isten, Jézus Krisztus vére és királysága utján üdvösségükről intézkedett és rajta kívül nincs üdvösség, az üdvösség eredeti szerzőjének, Jehovának a dicsőségét hirdetik és magukat az ő szolgálatára szentelik. A földön élő jóindulatuak, akik most a igazságról értesülnek, nem maradnak némán, hanem a maradékhoz, Jehova bizonyságtevőihez csatlakoznak a Királyság bizonyságtevésében. Átvették a jóhirt, mit Jehova bizonyságtevőitől hallottak; ezek a bizonyságtevők Uruk és királyuk parancsára vitték el a jóhírt a „juhok" osztályához és így figyelmeztették: „Aki hallja az is mondja: Jöjj!" (Jelenések 22 : 17) E meghívásnak megfelelően mondja a juhokból vagy jonadábokból álló osztály másoknak: Jöjjetek és ismerjétek meg az üdvösség egyetlen útját! Ezt mutatja Jelenések 7 : 10 feljegyzése is, miszerint a nagy sokaság ezt hirdeti mások előtt: „Üdv a mi Istenünknek, aki a trónon ül és a Báránynak!"

"Amidőn Jézus, Kr. u. 33-ban Jeruzsálembe bevonult, a nagy sokaság a zsoltárokban előre megörökített szavakat kiáltotta: „Ó Uram, segíts most! Ó Uram, adj most jó előmenetelt! Áldott, aki jő az Úrnak nevében!" (118 zsoltár 25) Azt kiáltották: „Hozsánna a Dávid fiának!" A héber „Hosanna" szó magyarul ezt jelenti: „Szabadíts meg most", ez a helyes fordítása a 118. zsoltár 25. versének. Hasonlóképpen, amidőn Jézus Krisztus, Jehova szervezetének szegletköve teljesen elhelyeztetik Sionban, hű követői azt kezdik kiáltani: „Nyissátok meg nekem az igazság kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat! Ez az Úrnak kapuja; igazak mennek be azon. Magasztallak téged, hogy meghallgattál és szabadításomul lettél! A kő, amelyet az építők megvetettek, szeglétkővé lett. Az Úrtól lett ez, csodálatos ez a mi szemeink előtt. Ez a nap az amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen! Ó Uram, segíts most; ó Uram, adj most jó előmenetelt, áldott ki jő az Úrnak nevében; áldunk titeket akik az Úr házából valók vagytok." (118. zsoltár 19 : 26) Azóta a jóindulatú emberek, a jonadábok, illetve a juhosztály, amely most a földön él és Jehova bizonyságtevőinek örvendetes kiáltását meghallotta, a maga részéről is továbbította, hogy azt mások is tudomásul vehessék.

"Az üdv Jehova nevének és beszédének igazolásából áll és azoknak nyujt üdvöt, akik megőrzik tisztaságukat iránta és szent nevét dicsőítik. Más üdvszer nincsen s ebben csak azok részesülnek, akik szívből elfogadják Jehovától üdvösségük eszközét. (Apcsel 4 : 11—12) Az ördög elámítja az embereket, Istentől elfordítja és eszközeit állítja az előtérbe, akik maguk részéről azt állítják, hogy tőlük származik az üdvösség. Ennek mintapéldája Hitler fölmagasztalása Németországban. Megparancsolta, hogy mindenki „Heil-Hitler!" — szavakkal köszönjön, ami annyit jelent, hogy „az üdvösség Hitler utján származik." Ámde mindazok, akik Istenben hisznek, tudják, hogy sem Hitler, sem Mussolini és sem az amerikai N R A terv vagy törvény nem fog üdvösséget nyujtani az emberiségnek. Akik Istenben és Jézus Krisztusban hisznek és Isten és az ő országa mellett fogaltak állást, azt vallják és azt hirdetik cselekedeteikkel is, hogy Jehova az üdvözítőjük és az üdvösséget nekik Jézus Krisztus hozza. Ezeket mutatja a Jelenések feljegyzése, amint így szólanak: „Üdv a mi Istenünknek (Jehovának), aki a trónon ül és a Báránynak (Jézus Krisztusnak)!" Ezek tehát nem „Heil Hitler," hanem üdv a mi Istenünknek és Krisztusnak! — kiáltják. Az üdvöt sem Hitlernek, sem más teremtménynek nem köszönhetik; és nem is bizonyulhatnának híveknek Jehova Isten iránt, ha valamely teremtménynek kiáltanának „üdvöt;" mert semilyen teremtmény nem rendelkezik üdvözítő hatalommal. A jóakaratú emberek felismerik és Jehovát örömmel meg is vallják a mindenható és örökkévaló királyképpen és azt, hogy Jézus Krisztus az ő felkent királya s hogy Jehova és Krisztus „a felsőbb hatalmak", aki iránt mindenkinek engedelmeskednie kell ha élni óhajt. A jóakaratú emberek értesültek és hiszik, hogy Isten, illetve Krisztus országa eljött és Jehova uralkodik és ezért kiáltják, amint írva van: „Az Úr uralkodik. Örvend a föld és örvendezzenek a sok szigetek!" (97. zsoltár 1) Ez egyezik a nagy sokaság kiáltásával Kr. u. 33-ban; most pedig a mai idők nagy sokasága kiáltja: „Hozsánna! Ó Uram, segíts most! Ó Uram, adj most jó előmenetelt!" Ezek az üdvösséget vagy Isten igazolását Jézus Krisztusnak, Isten Bárányának, a nagy szabadítónak tulajdonítják, aki Istentől kijelölt trónján ül és elismerik, hogy üdvösségük Jehovától Jézus Krisztus és nem más ember utján származik. Az utóbbi 5 esztendőben bekövetkezett látható események azt bizonyítják, hogy a nagy sokaság olyan emberekből áll, akik Isten és Krisztus országáról értesülnek, azt elfogadják és örvendenek neki. A kezükben levő pálmaágak ezt jelentik: „Üdvözöl-

FEL

jük a mi Üdvözítőnket és királyunkat; alávetjük neki magunkat és hűségesek leszünk hozzá. Tőle származik a mi üdvösségünk, Jehovától az örökkévaló királytól, Jézus Krisztus az ő felkent uralkodója utján!" Nyiltan megvallják, hogy az Úr pártján állanak.

A templomi gyülekezet

[46] A Jelenések 7-ben János látomásában ezen a helyen egy oly gyülekezet szerepel, amely teljesen Jehovának van szentelve. Nézzük meg, kik vannak jelen azon a gyülekezeten: „Az angyalok pedig mindnyájan a királyi szék, a vének és a négy lelkes állat körül állnak vala és a királyi szék előtt arccal leborulának és imádják az Istent." (Jelenések 7 : 11) Jézus Krisztus, Isten Báránya dicsőséges királyi székében ül. Ezt a dicsőséges helyet 1914-ben foglalta el Jehova meghatalmazásából; a templom gyülekezése azonban 3 és 1/2 évvel később történt, amidőn ő ítéletre megjelent. A Jelenések 7. képlete szerint az összes szent angyalok a királyi szék körül állottak. Ez nyilván arra az időre vonatkozik, amelyről Júdás a következőket írta: „Ezekről is jövendölt Énok, Ádám után a hetedik, mondván: ime, jön az Úr ezernyi szentjeivel, ítéletet tartani mindenek fölött és megfenyíteni mind az istenteleneket az ő gonoszságuk minden cselekedeteiért, melyeket gonoszul véghez vittek és minden durvaságért, melyet az istentelen bűnösök Isten ellen szóltak." (Júdás 14 : 15) Ez az Úr Jézusnak a templomban ítélkezésre vonatkozó megjelenésének idejét jelenti. Mózes ugyanerről jövendölt, amidőn igy szólt: Az Úr 10 ezer szent közül jelent meg." (Mózes V. 33:2) Ezek a szent angyalok Jehova és Krisztus szolgálatára gyültek össze és a Jelenések képlete azt mutatja, hogy ez az Úr Jézus templomához menetelének idejében történik, amit Jézus következő kijelentése is megerősít: „Mikor pedig eljövend az Emberfia az ő fölségében és vele mind az angyalok, akkor ő beül fölségének királyi székébe". (Máté 25 : 31, Káldi) Ez Jehova ítélőszéke és Jézus Krisztus elnököl azon és ítélkezik. Pál apostol ugyanerről írta: „Ti a Sion hegyéhez járultatok... a sok ezernyi angyalok seregéhez... És mindenek bírájához, az Istenhez... És Jézushoz." (Zsidók 12 : 12—24) A templomban, Isten házán kezdődik meg az ítélet. (Péter I. 4 : 17: Malakiás 3 : 3) Ezek a szövegek határozzák meg véglegesen az időt, ami kétségtelenül azt bizonyítja, hogy a Jelenések 7 : 9-ben említett „nagy néptömeg" csak azután tűnik fel, miután Jézus Krisztus Egyházához eljött; 1918 előtt ez nem történhetett s valóban csak később, a Szentléleknek Isten egész szolgaosztályára való kitöltése után történik. — Apcsel. 2 : 17—18

[47] Figyeljük meg a Jelenések 7 : 9 a nagy néptömeg ismertetésében igy szól: „A királyi szék és a Bárány előtt állottak", holott a Jelenések 7 :11-ben leírt templomi gyülekezetről ez áll megírva: „Az összes angyalok a királyi szék körül állottak." Amint a Jelenések 4 : 4 mutatja a templomi gyülekezet magába foglalja a szent angyalokat, a véneket és a négy lelkes állatot is: „És a királyi szék körül 24 trón és a trónokon 24 vén ült fehér ruhákban, fejükön arany koronával." — Jelenések 4 : 4

[48] „A 24 vén" az Újszövetség összes tehetséges szolgáit jelenti (Korintus II. 3 : 6), amelyhez a maradék, illetve Jehova bizonyságtevő osztálya is hozzátartozik; mert Krisztusban érett-korúságra jutott és tényleg vén. E vénekből álló osztályhoz senki sem tartozhatik, amíg Krisztusban érettkorú nem lett s igy valóban vén. — Efezus 4 : 11 — 13

[49] Ezt az időt a templom megtisztítása jellemzi és Isten népe csak mostanában ismerte föl, hogy ez 1932-ben történt. Most Jehova feltárja a nagy néptömeg igazi jelentőségét. Ezek a vének be vannak mutava, amint Jézus Krisztussal vannak együtt; mert neki a testvérei. (Zsidók 2:11) Ezek a vének tehát Krisztus követei". (Korintus II. 5 : 20; Efezus 6 : 20) Ez a kép úgy mutatja be a 144 ezret hogy a gyülekezeten részt vesz és ez a gyülekezet nem történhetett meg az Úrnak templomához jövetele előtt; a nagy néptömeg tehát csak ezután az időpont után jöhet létre.

[50] A látomás, Jehova általános szervezetét, amit a négyes szám-képlet jelent, bemutatja mint 4 lelkes állatot, akik Jehovát támogatják, Sátán szervezetével ellentétben állnak; ezt jelenti a következő kijelentés: „A 4 lelkes állat" (Jelenések 7 : 11), „Elől és hátul is szemekkel valának tele." (Jelenések 4 : 6) Jehova és Jézus Krisztus a királyi székben ülnek, viszont a 4 lelkes állat, illetve Jehova általános szervezete, a királyi szék körül foglal helyet. A maradék előtt feltetsző Jehova szervezete egyike „a két nagy mennyel jelnek." (Jelenések 12:1), és teljesen szemben áll a másik nagy jelenséggel, tudniillik az ördög szervezetével. Ez a két nagy jelenség első ízben a Királyság megszületésekor lett látható; Jehova hű népe a földön körülbelül 1924-ben ismerte fel első ízben; és csak most, mintegy 10 évvel később, ismerjük föl a nagy néptömeg szentirati értelmét. A nagy néptömeg tagjainak először fel kell világosodniok, hogy a jelenségekben példázott két nagy szervezetet felismerjék, mielőtt dönteni tudnak afelől, hogy melyik mellett foglaljanak állást; ez bizonyítja, hogy a nagy néptömeg nem létesülhetett meg az Úrnak templomához jövetele előtt; csak azután világosodna majd fel a „többi juhok" Jehova bizonyságtevői utján. Amidőn a juhok ezen osztálya felvilágosodik, Jehova és királya mellett foglal állást s a nagyobb Jéhu meghívására „szekerébe" ül, azaz Jehova szervezetéhez csatlakozik és együtt tart Jehova bizonyságtevőivel. Ezt mutatja a prófétai kép is, amidőn Jéhu Jonadábot kézen fogta és szekerébe felsegítette, viszont Jonadáb Jéhut elkísérte Jehova nevének igazolására megtett útján. E kép teljesüléseképpen hívja meg az Úr Jézus Krisztus a templomba a Jonadáb osztályt, illetve szervezetébe és vezérli Jehova neve igazolásának meglátására.

[51] A templomi gyülekezet látomása mutatja, hogyan dicsőítik és imádják az összes angyalok, vének és a 4 lelkes állat, illetve Jehova egész szervezete az Úr-Istent. „És arcra borulának a királyi szék előtt és imádák az Istent." Ez teljesen egyezik a Jelenések 4 kijelentésével, ahol meg van mutatva, hogy a 4 lelkes állat és a 24 vén „leborulának az előtt, aki a királyi székben ül és imádák őt, aki örökkön örökké él." (Jelenések 4 : 8

FEL

—10) Az ellenkezésekre való tekintet nélkül így tesznek és semilyen teremtménytől, Sátán szervezetének semilyen ágától sem kérdezik, hogyan és mikor imádják az Istent; hanem Jehova szervezetének összes tagjai úgy imádják és szolgálják az Istent, ahogyan megparancsolta. Ebből újból csak azt láthatjuk, hogy nem egyeznék meg Isten akaratával, ha világi szervezettől vagy tisztviselőtől kérnénk engedélyt az evangélium hirdetésére. Jehova hívei egyszersmindenkorra eldöntötték, hogy kit imádjanak és kinek szolgáljanak és ezért lélekben és igazságban imádják az Istent. Jehova bizonyságtevői most tehát a bizonyságtevést a Királyság gyümölcseit a jóakaratú emberekhez viszik, akik felismerik kiváltságukat és Jehova pártjára állanak, őt dicsőítik és neki szolgálnak.

62 Ha ez a feltevés, tudniillik, hogy a nagy sokaság (nagy néptömeg) nem szellemi, mennyei osztály, hanem azon jóakaratú emberekből alakul a földön, akik most élnek, illetve a juh vagy jonadáb osztály (amely osztály az Úr eljövetele óta ismerte meg az igazságot és állott Isten és az ő országa mellé) miért van ezen a helyen Jelenések 7 : 11 szerint Isten angyalai és az egész szervezet bemutatva, amint Jehovát imádja; s mily összefüggésben áll ez az imádás a nagy néptömeggel? Erre a fontos kérdésre egy következő cikkben fogunk válaszolni.

Kérdések

1, 2. Miről tudósít az Írás Jehova bölcsességét és akaratának végrehajtását illetőleg? Ki előtt ismerteti szándékát Isten és mikor?

3. Magyarázd meg, alkalmazható-e „Isten gondviselése", illetve hogy „Mindent javukra ád" oly értelemben, hogy Isten törvényét megmásítaná! (Róma 8 : 28 és más szövegek) Mit kell tennünk, ha azt látjuk, hogy téves úton járunk?

4. Mutasd ki, hogyan teljesült az apostol Kolossé 1 : 9-ben kifejezett kívánsága! Magyarázd meg, miért lehet most Jehova akaratát tisztábban megérteni!

5. Mily nézet uralkodott évek óta a „nagy sokaságot" (számtalan sokaság, nagy néptömeg) illetőleg?

6, 14. Mi ismerhető fel most Jehova szándékaképpen egy népnek a saját neve részére való kiválasztását illetőleg? Mily kérdések merülnek fel a nagy sokaságról szóló szövegek megvizsgálásakor?

15, 17. Mily pontokat kell ezzel összefüggésben annak megállapítására megvizsgálnunk, hol található meg a nagy sokaság? Ki látta a Jelenések 7 : 9 szavai szerint a nagy sokaságot? Mikor? Mily jelentőség tulajdonítható ennek?

18, 24. Mutasd ki szövegek alapján a) hogy a nagy sokaság Krisztus testével azonos-e; b) hogy Krisztus testének a pogányok közül választott része-e!

25, 26. Mutasd ki a tények és a szövegek alapján, hogy Isten arra rendelt idejében tisztán feltárta a nagy sokaság kilétét!

27, 29. Mutasd ki az előbbiek s a következők közötti egyezést: „A királyi szék és a Bárány előtt állottak! "

30, 37. Azt jelenti-e ama körülmény, hogy „fehér ruhákba voltak öltözve" és „ruháikat megmosták és megfehérítették a Bárány vérében", hogy a Jelenések 6 : 11-ben említett osztályhoz vagy (Zsidók 11; Jelenések 3 : 4—5; 3 : 17—18; 19 : 8) tartoznak-e? Mit példáz tehát a ruha, amit a nagy sokaság tagjai viseltek? Hogyan mossák meg és tisztítják meg ruháikat a Bárány vérében.

38, 41. Magyarázd meg, mit jelentenek a „pálmaágak a kezükben"! A szegletkőnek kicsinyben való elhelyezését szem előtt tartva, hasonlítsd össze a szegletkő végleges elhelyezését és a kapcsolatos eseményeket, valamint azt is, hogyan bizonyítja ez a nagy néptömeg kilétét, amely pálmaágakat tart a kezében és mikor alakul az meg? Mennyiben egyezik az a leírás, hogy „minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből választattak", amidőn ennek az osztálynak a kilétét megállapítani akarjuk?

42, 45. Hasonlítsd össze Máté 21 : 8—9 eseményeit és a nagy örömöt a jelenkor hasonló eseményeivel, amiben Máté 21 : 9 és Jelenések 7 : 10 teljesül! Mi alkotja ezt az üdvöt? Mutasd ki ezzel összefüggésben, hogyan ámította az ördög a népet eszközeivel és írd le azon jóindulatú emberek állásfoglalását is, akiket most a nagy sokaságnak tekintünk!

46, 50. Magyarázd meg Jelenések 7 : 11-et vonatkozó szövegek alapján! Mily összefüggésben áll ez ama ténynyel, hogy a nagy sokaság csak az Úr Jézusnak templomában való megjelenése után bizonyos idővel létesül? Magyarázd meg, miért láttuk és ismertük ezt csak mostan meg!

51. Mutasd ki Jelenések 7 : 9 és 4 : 8—10 egyezését és hogy mit jelent a maradék és a nagy sokaság részére azon kijelentés, hogy Isten egész szervezete Jehovát imádja, aki örökkön örökké él!

52. Mily újabb fontos kérdés merül fel előttünk további megvizsgálás céjából?

(1935 augusztus 1.)

A számtalan sokaság

„És mondám neki: Uram, te tudod. És mondá nekem: Ezek azok, akik a nagy szorongatásból jöttek, és megmosták ruháikat és fehérré tették a Bárány vérében." — Jelenések 7 : 14, Káldi

II. rész.

JEHOVA népet választott a maga nevének és törvénye így szól részére: „Az Úr (Jehova) a mi Istenünk, egy Úr! Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!" (Mózes V. 6 : 4—5) „Ez az első és nagy parancsolat" mondotta Jézus Krisztus. (Máté 22 : 37—38) Isten nem változik és az ő törvénye is változhatatlan. (Malakiás 3 : 6) Ebből azt a következtetést kell levonnunk, hogy ez a törvény minden teremtménynek szól, akit örök életben fog részesíteni Jehova. Nem volna összeegyeztethető bizonyos teremtményeknek *egy* törvényt és más teremtményeknek *más* törvényt adni a Teremtővel szemben való kötelességet illetőleg. Ábeltől Keresztelő Jánosig egyeseket Jehova elismerésében részesített, még pedig azért, mivel megőrizték tisztaságukat előtte. Ezt szeretetük kifejezése utján tették és Isten iránt való szeretetük parancsainak megtartásából lett nyilvánvaló; így bizonyították be feltétlen hitüket Jehova Istenben. Jehova azt kívánja az uralkodóház tagjaitól, akiket élettel fog megáldani, hogy ugyanazt a jogszabályt vagy törvényt beteljesítsék és viselkedésükkel bizonyítsák be iránta való szeretetüket és ragaszkodásukat. Határozottan hasonló szeretetet és ragaszkodást követel a nagy

FEL

sokaság tagjaitól is. Határozottan minden élő teremtménytől ugyan ily fokú hűséget követel. Sem a józan ész, sem a Szentírás nem jogosítanak fel oly következtetésre, mintha valamely osztály éveken keresztül csak csekély mértékben kellene hűséget tanusítson, hogy aztán halála előtt rövid idővel mutasson nagyobb hűséget és érte az örök élet áldásait megnyerje. Minden teremtmény Jehova Isten vagy pedig a Kísértő mellett kell hogy álljon. E tekintetben nincsen közép út.

[3] Éveken keresztül a következő nézet uralkodott: „A nagy sokaság hűséges és szorgalmas annyira, hogy magát halálra szenteli, de nem elég hűséges Isten szolgálatára mint áldozat az udvarban; lojális ugyan de nem határozottan engedelmes. Ez az osztály félelem és félénkség miatt nem hajtja végre áldozatát az oltáron, az élet gondjai erőt vesznek rajta és többé-kevésbé e világ eszméi és útjai beszennyezik." (IV. kötet) Ez a következtetés, amiket az idézet kifejez, nem lehet helyes. Hogyan fertőzhet meg valakit e világ szelleme, azaz Sátán szervezetének a szelleme és szeretheti egyuttal mégis teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejéből az Úr Istent Isten előírása szerint? Ez a két dolog teljesen ellenkezik egymással. Az Isten szeretete korlátlan, osztatlan, teljes szívből való feltétlen ragaszkodást jelent Jehova iránt. Egyetlen teremtmény sem lehet néha-néha hűséges Istenhez, viszont idejének többi részét az ördögnek és szervezetének szentelvén és mégis azt remélvén, hogy Jehova elismerésében fogja részesíteni. Egyetlen Biblia szöveg sem támogat oly feltevést, hogy elegendő ha a nagy sokaság csak fél szívvel hűséges Jehovához, és mégis meg fogja nyerni az élet áldásait. Nem indokolt ama feltevés, hogy Isten egy mellék ajtót is nyitva tart, ami a mennybe vezet s valaki csak mutasson bármily kicsi hűséget Jehova iránt, az utolsó pillanatban keresvén az Urat földi életében, ezen a mellék ajtón is be fog jutni a mennybe. Ez a feltevés Jehova nevének megrágalmazását jelenti. Ha szeretjük Istent, ezt az ő parancsainak megtartásával fogjuk bizonyítani. (János 15 : 15—21) „Bizony, bizony mondom néktek: Aki megtartja az én beszédeimet, soha örökké nem fog halált látni." (János 8 : 51) Aki megtartja az Úr parancsait, ezáltal Jehova iránti szeretetét fogja bebizonyítani. (János I. 5 : 3) Miért követelné ezt Isten meg az egyiktől, a másiktól pedig, — akiket elismerésében fog részesíteni — nem? Kisebb hűséget és szeretetet tanusítanak-e azok Isten iránt akik Isten akaratának felismerése után a nagy sokaságot fogják alkotni mint a királyi ház tagjai? Azt tanultuk hogy Isten csak azokat kedveli, akik megőrzik ártatlanságukat előtte. Nem azt követeli-e Isten változhatatlan törvénye a nagy sokaság tagjaitól is, hogy ártatlanságukat előtte megőrizzék s így iránta való szeretetüket törvényeinek szorgalmas és lelkiismeretes megtartásával megmutassák? Az írás, Jelenések 7 : 9—17-ig a nagy sokaságot illetőleg is ezt a következtetést támogatja és cáfolja azt a gondolatot, mintha a nagy sokaság kevésbé volna hűséges, mint volt a kicsiny sereg.

[4] János látomásában látta a nagy sokaságot, amint elismerten „a királyi szék és a Bárány előtt fehér ruhákban (ami elismerésüket példázza) és kezében pálmaágakkal állott". Ez a leírás mutatja hogy a nagy sokaság határozottan támogatja Jehova Istent és az ő királyát. Nem bujik el az ellenség elől, hanem hangosan kiáltja: „Üdv a mi Istenünknek, aki a királyi széken ül és a Báránynak!" Azután János szent angyalok tömegeit látta a „a királyi szék körül". Látta a feltámadott hű szenteket és a földön tartózkodó maradékot, egyszóval Jehova egész szervezetét, amint őt, a Mindenható Istent imádta és „ámen" kiáltott.

[5] Mire mondtak „ámen" a Jelenések 7 : 11-ben leírtak? Arra mondtak ámen, amit a nagy sokaság mondott s így fejezték ki, hogy teljesen egyeztek vele. Erről a nagy gyűlésről jegyzi fel a tudósítás: „Mondván: Ámen! Az áldás és a dicsőség és a bölcsesség és a hálaadás, a tisztelet és a hatalom és az erősség a mi Istenünké, örökkön örökké. Ámen!" (Jelenések 7 : 12, Káldi) A maradék és mindazok, akikből a nagy sokaság állni fog, teljesen egyetértenek egymással és mindnyájan Jehova Istent dicsőitik. Ez mutatja, hogy szeretik őt és neki törvényével összhangban szolgálnak. Nem személyeknek vagy teremtményeknek, felekezeteknek vagy más emberi szervezeteknek tulajdonítják az érdemet. Nem cselekszik „szamária bűnét". Nem embernek a tanaihoz ragaszkodnak s nem is embert tisztelnek érte. Elismerik, hogy minden áldásuk Jehova Istentől származik és hogy őt illeti meg a dicsőség. Feltétlen és teljes hűséget fejeznek ki Isten iránt; ez jelenti a Felségesnek lélekben való igazi imádását. A Jelenések 7 : 11—12, főképpen nem a nagy sokaságra vonatkozik; a 12. vers mindazáltal megmutatja, hogy a nagy sokaság teljesen egyezik mindenkivel, aki hűséges Jehova Isten iránt és vele hasonloan cselekszik. A 11. és 12. vers a tudósításba nyilván annak kimutatására van beleszőve, hogy hangsúlyozza Jehova feltétlen követelményét, hogy neki osztatlan szívvel kell szolgálni. És azt is kimutatja, hogy teljesen hűségesek iránta az összes elismertek. Ezek mindnyájan megvallják, hogy örökre Jehovának szentelték magukat; mert így szólanak: „A mi Istenünknek örökkön örökké!" Egy szempillantásig sem kívánnak megalkudni az ördöggel és csőcselékével és „többé — kevésbé sincsenek e világ szellemétől" megfertőzve, azaz az ördög szervezetének eszméitől és útjaitól. Isten híveinek hasonló magatartását és hűségét mutatja a Jelenések 4 : 11: „Méltó vagy, ó Urunk, Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség és a tisztelet és a hatalom, mert te teremtettél mindent és a te akaratod által jöttek létre és teremtettek!" Így kell viselkednie minden teremtménynek, aki örök életben fog részesülni, ami természetesen a nagy sokaságot is magába foglalja. A kérdés, amelyre egykor minden teremtménynek felelnie kell, a következő: „Az ördög vagy pedig Jehova Isten mellett állottál-e?" Közép út nincs; senki sem lehet becsületes Isten előtt, ha egyuttal az ördög söpredékének is tetszeni akar. Isten szervezetében a teremtmények különböző méltóságokat viselnek: Egyesek magasabbrangú tisztséget töltenek be mint mások; de mindazáltal nem lehet azt mondani, hogy egyesektől kisebb fokú hűség van megkövetelve, mint másoktól. Az összesnek

teljesen hűségesnek kell lennie Jehovához. A hűtlenség Sátán szervezetét jellemzi és az ahhoz tartozó teremtményeket. Jehova szervezetének minden ágát az Istenhez való hűség jellemzi. A próféták megőrizték tisztaságukat Isten előtt és oly megpróbáltatásokat viseltek el, amilyenek az uralkodóházra következtek. A régi korok hű prófétái mindazáltal kevésbé fognak oly méltóságos tisztséget betölteni, mint az uralkodóház. A nagy sokaság tisztsége alacsonyabb lesz mint a királyiház tagjaié és a föld fejedelmeié; de ez nem számit. Mert minden tisztség, amit Isten szervezetében valaki viselni fog, mindenkor dicsőséges. A legnagyobb kegy az élet Jehova Istentől; s mielőtt abban az áldásban részesülhetnénk, hogy valamely tisztséget betölthetünk, Jehovát teljes szívünkből, teljes lelkünkből és minden erőnkből szeretnünk kell. Jehova egész szervezete áldott és dicsőséges és boldog az a teremtmény, aki abban részesülni fog. Egyesek önzően a mennybe kívánkoztak és segíteni akartak a világegyetem kormányzásában. Mások viszont úgy szóltak: „Bármely tisztséget kapjak is az Úrtól, boldoggá fog tenni." Ez az utóbbi magaviselet a helyes. A kép megmutatja itt az angyalokat és a szenteket teljes egyetértésben, valamint a nagy sokaságot is teljes egyetértésben velük, amint együttesen dicsőitik Jehova nevét.

(folytatása következik)

Jóreménység 1934—35-re

A WT-társulat feladata Isten országa evangéliumának a hirdetése. Isten minden felszentelt gyermekének kiváltsága, hogy e munkában közreműködhetik. A társulat létesítése óta a munkatervet mindig egy évre előre elkészítik, aszerint, ahogyan az Úr a szükséges anyagiakról gondoskodik felszentelt gyermekei által. Mi ezt a példát, amely az Egyház számára a legmegfelelőbb, a jövőben is a leghasznosabbnak tekintjük.

Mindenki, aki az igazság útján felvilágosult, az Úr munkájában való közreműködés kiváltságát Isten áldásának és ajándékának tekinti. Buzgóságában nemcsupán személyes közreműködésével, hanem pénzével és mindenével is arra törekszik, hogy az evangéliumot embertársaihoz továbbítsa. Vannak, akik személyesen is közreműködnek a bizonyságtevésben, de azonkívül tehetségük szerint anyagilag is hozzájárulnak az Úr munkájához s így olyanoknak is segítséget nyujtanak, hogy az evangélium üzenetét embertársaikhoz vihessék, akiknek nincsen arra anyagi tehetségük.

Az Úr népe között régi szokás, hogy hetenként félretesznek egy bizonyos összeget az Úr munkájára. Ez a szokás igen sok áldást jelentett az adakozó részére. Annak közlése, hogy ki mennyivel remél és akar hozzájárulni az év folyamán az Úr munkájához, arra képesiti a társulatot, hogy az így nyert áttekintés alapján a jövő évi munkatervet el tudja készíteni.

Aki az Úr munkájában anyagi erejével is közre akar működni, töltsön ki két lapot vagy cédulát amelyre felírja, mivel akar hetenként a munka támogatására lenni, az egyiket tartsa meg magának emlékeztetőül, hogy mit ígért, a másikat pedig küldje a társulathoz. E cédula szövege a következő lehet:

„Az Úr segedelme által hiszem, hogy képes leszek az evangélium terjesztéséhez .....-val hozzájárulni. Ezt az összeget oly részletekben és időben fogom küldeni, amint arra módon és alkalmam nyílik, s amint az Úr alkalmat ád."

Ezt levélben kérjük címünkre megküldeni (Praha-Smichov, Tylova 16.) Mindenki a saját hazájában levő hivatalunkhoz küldje ígéretét és az ígért összeget is „Jóreménység" megnevezés alatt.

Gondoljunk arra, magunktól nem tehetünk semmit sem, de meggyőződésünk, hogy az igazak imája sokra képes és az Úr áldását adja hozzá. Arra kérünk tehát minden felszenteltet, imádkozzanak velünk együtt, hogy az Úr az ő munkájához mindenről jó belátása szerint gondot viseljen s mi mindazt, amit hozzánk juttat, úgy használjuk, hogy az általa reánkbízott munkát szent nevének dicsőitésére elvégezhessük.

FEL

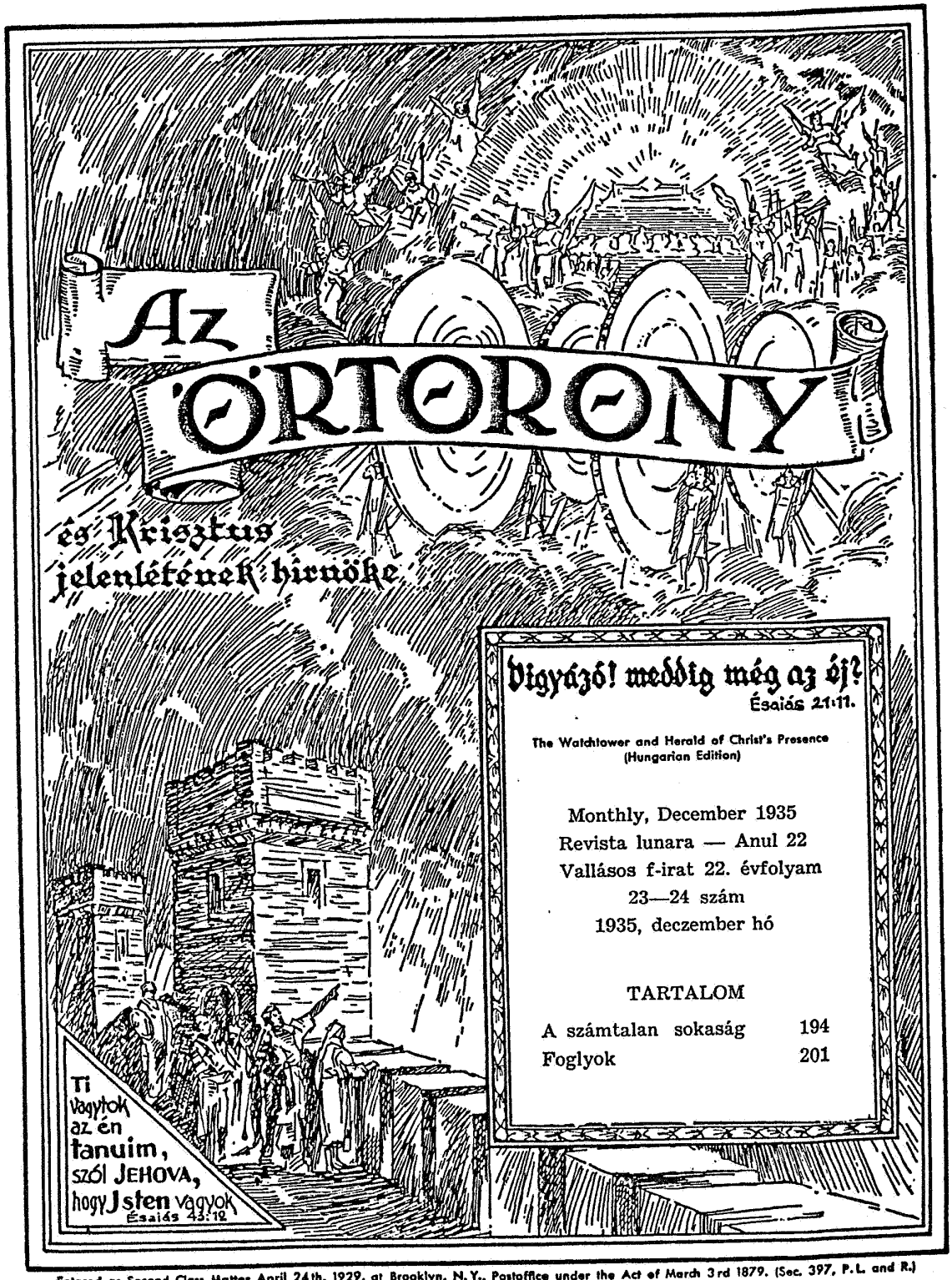

Vigyázó! meddig még az éj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Monthly, December 1935
Revista lunara — Anul 22
Vallásos f-irat 22. évfolyam
23—24 szám
1935, deczember hó

TARTALOM

A számtalan sokaság 194
Foglyok 201

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N.Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P.L. and R.)
Vyplácení novin. známkami povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů dne 30. XII. 1933 pod čís. 322 020-VII-1933. Printed in Czechoslovakia.

FEL

A számtalan sokaság

az II-ik rész folytatása

További ismertetőjel

[8] Eddig, akik Istennek szolgáltak a földön, nem tudták világosan meghatározni, kicsoda a nagy sokaság. Most azonban megláttuk, hogy a nagy sokaságot Jézus Krisztus követői az Úr Jézusnak templomához (Egyházához) jövetele előtt nem tudták megállapítani. Nyilván, János sem tudta, amidőn a nagy sokaság kilétét kérdezte. Ha tudta volna, nem kérdezősködött volna utána; s ha a János-osztály ismerte volna, az utóbbi években nem kérdezősködött volna ezirányt. „Kicsodák ezek a fehér ruhássak és honnan jöttek?" (Jelenések 7 : 13) A felvetett kérdés teljesen azonos azzal, amit Jehova bizonyságtevőinek maradéka egy idő óta kérdezett, főképpen az Úr templomához jövetele óta. Amidőn a maradék látta, hogy mindenkinek meg kell őriznie tisztaságát Jehova előtt, s hogy Jehova főcélja nevének igazolására irányul, nem volt megelégedve a nagy sokaságról régebben adott magyarázatával. Kérdezősködni kezdett a nagy sokaság felől; ezeket a kérdéseket nem tette volna föl magára vonatkozó bibliai képlet felől. Nyilván emiatt merül fel a kérdés a 13. versben, mivel a maradék nem tudja elismerni azt, hogy a nagy sokaságról szóló kép Krisztus testének 144 ezer tagjával vagy annak valamely részével jelent egyet; továbbá, a fél szívvel való Isten szolgálat minden osztály vagy sereg részéről illetlenség (képtelenség) lenne. Ha a maradék magára ismert volna a nagy néptömegben, nem tette volna fel ezeket a kérdéseket. Nyilvánvaló tehát, hogy ezt a kérdést először János vetette fel s azután a „vén" megismételte s így akarta meglátni, hogy János válaszolni tud-e arra. A vén mondotta: „Kicsodák ezek a fehér ruhákban?" Ama körülmény, hogy ezt egy vén kérdezte, arra mutat, hogy ez a kérdés nem lett eldöntve azon idő előtt, mielőtt Jehova gyülekezete Krisztusban érettkorúságra jutott. Ezt az időt pedig a templomnak vagy szentélynek megtisztítása jellemzi, ami 1932-ben történt. Csak akkor értette meg a maradék, mit jelent tényleg és valóban a „vén" és hogyan lehet valaki „vén", s csak azután dől el a kérdés, kicsoda a nagy sokaság (számtalan sokaság vagy nagy néptömeg). Már régen láttuk, hogy Isten szervezetében lesz majd egy nagy néptömeg; de a nagy sokaság kilétét és származását mindazáltal meg nem értettük, mert máskülönben ezirányban nem is kérdezősködtünk volna.

[8] Kicsodák ezek és honnan jönnek? Éveken keresztül Isten népe úgy értelmezte, hogy a szellemtől szülöttek közül lesz egy nagy sokaság, amely a felekezetekben található. Az a rendszerekben fogságban van, de ki kell jönnie belőlük az Úr mellé kell állania ama rendszerekkel szemben, amiből nagy szorongattatás és sok szenvedés következik reá. A maradék éveken keresztül nézelődött a névleges rendszerekben ily emberek után és kereste őket; de mind a mai napig nem találta. Lehet-e valóban azt állítani, hogy azok az emberek, akik most különböző rendszerekben vannak (amelyek Sátán szervezetével egy úton járnak) szellemtől születtek és tényleg szeretik Istent? S hogy csak Armageddonig maradnak ott s aztán a rájuk következő kényszerhelyzetben Isten mellé fognak állani? Mi úgy látjuk, hogy ez nem egyezik meg Isten igazságos törvényével. Hiába néztünk szét egy ily nagy tömeg után, amely a névleges rendszerekből kellett volna hogy kijöjjön.

[7] Van-e írásbizonyíték arra nézve, hogy a névleges rendszerekben szellemtől szülöttek tartózkodnak? Erre a kérdésre tagadólag kell felelnünk. Csak úgy lehet bárki is Isten gyermekévé, ha megbánja bűneit, megtér és Isten őt gyermekéül elismeri. Ezt nevezzük lélektől való megszületésnek. Nem észszerű feltevés-e, elvárni azt, hogy a megtért megváltoztatja addigi állásfoglalását és viselkedését, Sátán szervezetétől elszakad és nyiltan állást foglal Isten mellett? Azok, akik a névleges rendszerektől elszakadtak, tényleg az előbb ismertetett úton jártak.

[8] Van-e egyáltalán bibliai bizonyíték arra, hogy a nagy sokaság tényleg szellemtől született osztály? Mivel „mindnyájan egy azon reménységre hivattak" és Isten a hivatalosak közül „egy népet választ a maga nevének," miért kellene arra következtetni, hogy ezenkívül egy nagy sokaságot is szellemileg fog szülni, amely az ő szervezetében más tisztséget fog betölteni és nem fog részesülni a királyi osztályban? János tudta, hogy ez a nagy sokaság minden népből, nyelvből, nemzetségből és ágazatból gyül össze, kérdésének tehát: „Honnan jöttek?" — tényleg valami egyébre kell vonatkoznia. Ez a kérdés azt jelentheti, hogy a nagy sokaság tagjai bizonyos közös tapasztalatból jöttek ki, vagy pedig kijönni készülnek egy oly tapasztalatból. Hogy milyen lesz ez a tapasztalat, Jehova intézkedésétől függ.

[9] Az Úr Jézus templomához jövetele előtt Jézus Krisztus több követője, főképpen a „választott vének" azt gondolták, hogy ők a próféciák, s a Jelenések magyarázói. Nem volt ritka dolog a gyülekezet illési korszaka alatt, hogy nagy összejöveteleken egy-egy „vezető testvér" egy-egy csoport közepén állott és nagy bölcsen maga elé bámulva, valamely próféciának „rövidesen felfedezett magyarázatát," vagy pedig a Jelenéseket magyarázta. Ezek oda magyarázták a jövendöléseket, hogy azokban a gyülekezet minden jelentékeny tagja előre volt jellemezve a aztán hízelegtek neki és dicsérték.

[10] Most nézzük meg a különbséget ezek és János apostol viselkedése között, aki a Jelenések látomásában részesült: „Uram, te tudod!" És monda nékem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták az ő ruháikat és megfehéritették ruháikat a Bárány vérében." (Jelenések 7 : 14) János itt a maradékot példázza és viselkedése a maradék helyes magaviseletét mutatja. Ez mutatja, hogy a maradék beismerte,

FEL

hogy nem ismeri a helyes feleletet és nem is magyarázója és tanítója a próféciáknak. A maradék, Istent és Jézus Krisztust tekinti tanítójának és nekik adózik hálával és dícsérettel. (Ézsaiás 30 : 20) A Jelenések szavaiból kitűnik, hogy a vén ismerte a feleletet; ami azt jelenti, hogy amidőn Isten maradéka tényleg érettkorú lesz a Krisztusban (Efezus 4 : 13), a feleletet is meg fogja nyerni tanítójától, az Úrtól. Az Úr időt szabott ki titkainak feltárására és alig volna hihető, hogy az az idő, amidőn híveit erről az ügyről felvilágosítja, megelőzhette volna az Úr Jézusnak templomához való jövetelét. Titkait nem a lázadókkal vagy tévelygőkkel ismerteti, hanem csakis azokkal, akik önzetlenül szolgálnak neki. — Példabeszéd 3 : 32; 25. zsoltár 14

[11] Jehova az ő szervezetén belül gondoskodott népének szükséges oktatásáról és mindnyájan elismerjük, hogy évek óta a havi-irat volt az az eszköz, amely útján Isten, népét felvilágosította. Ez nem azt jelenti hogy a cikkek írói ihlettség alatt írnak, hanem inkább azt, hogy az Úr angyalai útján részesiti népét felvilágositásban a kellő időben. Az Úr a próféciák teljesüléseképpen, események bekövetkezését engedi meg, azután a felszentelteket azoknak meglátására hívja. Népét Isten, Jézus Krisztus útján táplája a kellő eledellel és a kellő időben. Azok az angyalok, akik az Urat az Egyház megítélésére elkísérték, az ő vezénylete alatt szolgálnak, amit a korábban megjelent közleményeink bizonyítanak, hogy az Úr eképpen érintkezik népével a földön. „És monda nékem" ez arra mutat, hogy Jehova látható eszköze útján nyujt feleletet a régen vitatott kérdésben, még pedig a maga idejében és abban azután kell részesülnie a maradéknak, miután valóban érettkoruságra jutott. Észszerűen várható tehát, hogy a szentély megtisztítása után a hűségesek a templomban értesülni fognak a nagy sokaság felől, és annak a helyes jelentőségét is meg fogják érteni.

Nyomorúság

[12] Arra szolgál-e a nagy nyomorúság, amelyről a 14. versben van szó, hogy „különös kegyből a nagy sokaságot bűnbánatra és az isteni igazság helyes méltatására kényszerítse?" Azért küldetik e a nyomorúság a nagy sokaságra, hogy „a nagy sokaság szenvedései még nagyobbak legyenek annál, amilyenek a kicsiny sereg szenvedései voltak?" Ezekre a kérdésekre észszerűen: nemmel kell felelnünk. Egyetlen szöveg sincs, amely más feleletre jogositana. Ezt a szöveget más szövegek így fordítják: „Ezek azok, akik nagy szorongattatásból jöttek," Káldi. "Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek," Ceglédi. Gyakran azt a gondolatot is hangoztatták, hogy a nagy sokaság a keresztény korszak alatt együtt fejlődött a kicsiny sereggel és gyakran „nyomorúságos szenteknek" nevezték őket.

[13] Ha azonban ez a nyomorúság azzal azonos, amelyhez hasonló sohasem volt és amely a világ végén lesz, akkor a nagy sokaság nem fejlődhetett ki azt megelőző években. Még Isten egész gyülekezete sem megy át hasonló fokú szorongattatáson. Az írás világosan arra mutat, hogy a maradék meg fogja látni a nagy nyomorúságot. Jézus Krisztus hű követőiről, a 144 ezerről áll megírva: „E világon nyomorúságtok lesz;" továbbá, hogy nyomorúságra adlak benneteket. Sok nyomorúságon keresztül kell bemennünk Isten országába, de dicsekszünk a nyomorúságban és kitartunk; betöltjük Krisztus szenvedéseinek hátramaradt részét; látványosság lettünk a nyomorgatásban és a szenvedésekben, valamint társai a nyomorúságban levőknek; és „10 napig tartó nyomorúságuk lesz." — János 16 : 33; Máté 24 : 9; Apcsel 14 : 22; Róma 5 : 3; 12 : 12; Kolossé 1 : 24; Zsidók 10 : 33; Jelenések 1 : 9; 2 : 10

[14] Ezen nyomorúság együttesnek tekintve, ama nagy nyomorúság-e, amelyből a nagy sokaság jön? Nem! A nagy sokaság nem azonos a 144 ezerrel, mert az uralkodóházról, a 144 ezerről az áll megírva, hogy nagy nyomort szenvedett, amely nyomor az egész keresztény korszakon át tartott. De az írásban említett legnagyobb nyomor mindazáltal a nagy sokaság megjelenésekor fog következni és nyilván azzal azonos, amiről Jézus Krisztus a következőket mondotta: „Nagy nyomorúság, amelyhez hasonló nem volt, amióta népek kezdtek lenni és nem is lesz többé." A nyomorúság e napja 1914-ben, „Jehova napjával" kezdődött, amidőn a háború a mennyben Sátán szervezete ellen megkezdődött és Armageddonban, a mindenható Isten nagy napján éri el tetőpontját. Ezzel egyezően a Jelenések ezt a időt nevezi a „nagy nyomorúságnak." (Jelenések 7 : 14) Ebből következik világosan, hogy a nagy nyomorúság nem a nagy sokaság kifejlesztése vagy befejezéseképpen következik, hanem ez azzal azonos, amely Sátán látható szervezetére következik és azt teljesen elpusztítja. (Tess. II. 1 : 6; Róma 2 : 5—9; Jelenések 2 : 22) Amint látjuk, az „Úr napja" 1914-ben a Királyság megszületésével kezdődött. (Jelenések 11 : 17—18) Ha az akkor kezdődött nyomorúság szüntelenül tartott volna mindvégig, minden test elpusztult volna. De az Úr a nyomorúságot megrövidítette, amidőn a világháborút megszüntette s így alkalmat nyujtott bizonyságtevőinek, hogy parancsára a világ előtt bizonyságul az ő országának és nevének evangéliumát hirdessék. A nagy sokaság azon idő alatt keletkezik, amely alatt a Királyság ezen evangéliumának bizonyságtevése történik. A nyomorúság nem a nagy sokaság érdekében, vagy miatt következik. Ezzel egyszer s mindenkorra tisztában vagyunk; mert a nyomorúság Sátán szervezetére következik.

[15] „A nagy nyomorúságból jönnek" nemcsupán azt jelenti, hogy megmenekülnek. (Máté 24 : 22), és a nyomorúságot túlélik, hanem elsősorban azt is jelenti, hogy a nagy sokaság a világháború megszünésétől az Armageddonig tartó időben, tehát a nyomorúság megrövidítésének napjaiban, amidőn a Királyság evangéliuma hirdettik, menekül ki Sátán szervezetéből és foglal Jehova mellett állást.

[16] Mit céloz a nyomorúság napjainak megrövidítése? Az Úr ezt mondja: „A választottakért rövidíttetnek meg azok a napok." Ezen idő alatt a választottak, Jehova bizonyságtevői, az ő paran-

csára egy munkát végeztek és e munka egy részét az képezte, hogy a nagy sokaságot homlokán elpecsételjék Jehova parancsa szerint (Ezékiel 9 : 4) Ez azt jelenti, hogy Jehova bizonyságtevőinek kell hirdetniök az igazságot és így a nagy sokaságot az igazság értelmi megértéséhez kell segíteniök, mire ez az osztály a „hegyek közé" fut és a menedék - városban telepszik meg. (Máté 24 : 16; Mózes IV. 35 : 6) Ez „rövidesen ama napok nyomorúsága után történik" (Máté 24 : 29), illetve a nyomorúság első része, azaz 1914-1918 után. A nagy sokaság is túl fogja élni Armageddont; mert Isten megígérte azoknak, akik alázatosságra és igazságra törekszenek, hogy ama napon meg lesznek oltalmazva. (Sofoniás 2 : 3) Ezek a tömegek tehát cáfolják azt a gondolatot, mintha a nyomorúság fejlesztené ki és tökéletesítené Isten népének ezt az osztályát. A nagy nyomorúság Jehova ítéletének végrehajtását jelenti Sátán szervezete felett és nem az a rendeltetése, hogy bárkit is kifejlesszen

Ruhák

[17] Isten népe szennyes ruhában jött ki Babilonból, illetve azért volt szennyes a ruhájuk, mert a babiloni rendszerek szokása és tana beszennyezte. (Zakariás 3 : 3) Sok önző tanokat védelmeztek és tanítottak, amelyek az Urat gyalázták; többek között a „jellemfejlesztés" tanát is, miszerint saját magát teheti méltóvá arra az ember, hogy Jehovának a világegyetem kormányzásában segítségére legyen. Egy másik ilyen pont az emberek dicsőítése volt; valamint formaságok és egyéb hasonlók tartása. De amidőn az Úr Jézus templomában ítélkezni kezdett, népének megtisztításához fogott, hogy a megtisztultak „igazság áldozatával áldozzanak Jehovának." (Malakiás 3 : 3) Az Egyház megpróbáltatásakor a tisztítás művelete tovább folyt és ezt az osztályt illetőleg mondotta az Úr „Jozsué szennyes ruhákban állot az angyal előtt." (Zakariás 3 : 3) Ez a tisztító művelet kizárólag csak a templomi osztályra vonatkozik és nem a nagy sokaságra. A feljegyzés a nagy sokaságról mondja: „Megmosták ruháikat és megfehérítették a Bárány vérében." A ruha tehát többesszámban van említve s nem vonatkozhatik az egyesszámban említett „üdv palástjára", amelyet az Úr, Ézsaiás 61 : 10 szerint a hűséges templom osztálynak ajándékoz. Továbbá a hivatalos tisztséget sem jelölheti, amit a „bíbor ruha" mutat. (János 19 : 2, 5) És azon fehér ruhával sem azonos, amelyről Jelenések 4 : 4 beszél, sem pedig a Jelenések 19 : 13, 16-ban említettel. A nagy sokaság „ruhái" (köntösei) nyilván a nyilvánosság előtt gyakorolt azon vallástételüket jelenti, ami által megvallják a Jézus Krisztus vérében, mint az emberiség váltságdíjában való hitüket és így nyiltan állást foglalnak Jehova Isten mellett. Köntösöket ünnepi alkalmakkal viseltek, pl. amidőn az elveszett fiu hazatért és a legjobb köntösbe öltöztették. (Lukács 15 :22) Sok őszinte emberrel elhitették, hogy „a felső hatalmak" a gonosz világ látható tényezői. De amidőn Isten, népét felvilágosította és megismertette, hogy „a felsőbb hatalmak" Jehova Isten és Jézus Krisztus, azt más becsületes emberekkel is jóakaratból közöltük és azóta sokan örömmel elismerték Jézus Krisztust és Jehovát mint „felső hatalmat." Az illetők részére ez az öröm idejét jelentette és örömmel vallották meg az emberek előtt, hogy hisznek Jézus Krisztusban és teljesen Jehovában bíznak és az ő pártján állanak.

[18] Így ismertették meg ruháikat, akik az Úr mellett állanak és örvendenek. hogy erre a helyre jutottak. Ezek közül többen régebben kijelentették, hogy hisznek az Úrban és szivükből hozzá is fordultak; de tudatlanságuk folytán még világi dolgokon csüngtek. De amidőn az Úr Jézus Krisztus, a világ jogos uralkodója megjött és erről értesültek, meglátták, hogy Sátán szervezetében vannak és meg kell tisztulniok azáltal, hogy abból kiszaladnak. Így is cselekedtek; eltávoznak a sátáni szervezetből és megvallják, hogy Isten szervezetéhez tartoznak.

[19] A Jelenések leírása szerint a nagy sokaság saját maga gondoskodik a saját fehérneműjéről; illetve cselekedetével elszakad Sátán tisztátlan szervezetétől és nyiltan Jehova mellett mutatkozik, amennyiben Istenhez való ragaszkodását nyiltan megvallja. „Szájjal teszünk bizonyságot a üdvösségre." (Róma 10 : 10) Miután felismeri, hogy Jehova nevének igazoltatnia kell s hogy ez a legfontosabb kérdés, nemcsupán megvallja, hogy Jehova mellet áll, hanem a templomi osztálynak is segítségére van Jehova nevének bizonyságtevésében és így felül a szekérbe.

[20] Hogyan mossa ruháit (köntösét) fehérre a Bárány vérében? Jézus Krisztus kiomlott vére az alapja a bűnbocsánatnak és a szenny eltávolításának. Azáltal foglal Jehova mellett állást és vesz részt szolgálatában, hogy Jézus Krisztus kiomlott vérében mint az emberiség váltságdíjában hiszen, ennek alapján Isten akaratának cselekvésére szenteli magát és így az Úrnak szolgál és engedelmeskedik, nem pedig embernek. Csak ezen az úton lehet Isten szemében fehér és tiszta. Senkisem állhat másképp Jehova mellé, csakis úgy, hogy ha hiszen Jézus Krisztus kiomlott vérében mint az üdvösség eszközében. Milliók vallják, hogy hisznek Krisztusban; de mivel csak azt tanulták, hogy Krisztus követésre méltó példa, nem ismerik Krisztus vérét és vérének hatását. De amidőn értelmi szemük felnyílik és, amint ismertettük, Jehova mellé állnak, megtisztulnak. Már azelőtt is igazságosan szerettek volna viselkedni, de a helyes utat kellőképpen nem ismerték. A hitszegő és hamis papság felelős miatta, hogy téves utat mutatott nekik; mert látjuk, a papság nem tulajdonít semilyen erőt sem Jézus Krisztus kiomlott vérének. De amidőn az őszinték teljesen megértik, hogy Jézus Krisztus király és Jehovával a királyi székben ül, örömmel üdvözlik a királyt, Jézus Krisztust és nyiltan megvallják: „Üdv a mi Istenünknek, aki a királyi széken ül és a Báránynak!" Álláspontjuk felől senkit sem hagynak kétségben. Helyzetüket példázza a menedék városba menekült akaratlan gyilkos is. (Mózes IV. 35 : 11) A nagy sokaság most Jehovához és Krisztushoz, a „hegyek" közé menekül; ott védelmet talál Jehova szervezetében és ott marad a főpap elhunytáig (Mózes IV. 35 : 32—34), illetve mindaddig, amíg a valóságos kiengesztelési nap befejeződik.

FEL

[21] Most látunk egy osztályt, amelyre teljesen rá illik a Jelenések 7 leírása a nagy sokaságot illetőleg. A mult években, még pedig mialatt a Királyság ezen evangéliuma bizonyságul hirdettetett, sokan jöttek és még mindig jönnek, akik az Úr Jézust üdvözítőjükül és Jehovát Istenükül megvallják; lélekben és igazságban imádják és örömmel szolgálják. Ezeket jonadáboknak is nevezzük. Jelképesen megkeresztelkedtek, ezzel bizonyítván Isten akaratának cselekvésére való felszentelésüket és azt, hogy Jehova mellé álltak és neki és az ő királyának szolgálnak. Így tisztultak meg és így öltöztek most „fehér ruhákba." Ez tehát a nagy sokaságot teljesen úgy mutatja, mint amely nincsen szellemtől születve, és nem a mennyországba törekszik, hanem az Úrban bízik és örök életet remél Isten adományaképpen a mi Urunk Jézus Krisztus útján. Ez az osztály mindig alázatosan és igazságosan viselkedik, Isten ennek ígérte meg, hogy a nagy nyomorúságban, iletve Armageddonban megoltalmazza. (Sofoniás 2 : 3) Ez bizonyítja tovább, hogy nem a nagy nyomorúság hatása alatt fejlődött ki, hanem a „nagy nyomorúságból jött," vagyis a nyomorúság ideje alatt az Úr Jézus Krisztusnak megjövetelétől az Armageddonig tartó időben gyül ki a világból. Ruháikat Armageddon előtt kell beszerezniök; mert Armageddonban késő lenne. A „hegyekre" menekülnek még a „tél beállta" előtt, azaz a nagy nyomorúság tetőpontja előtt. Kijöttek és még mindig jönnek; és együtt éneklik a maradékkal: „Üdv a mi Istenünknek... És a Báránynak!" (Jelenések 7 : 11) Jehova Istent és királyát tisztelik, de Sátán szervezetének és ágainak nem hódolnak. Nincsenek „sem többé, sem kevésbé világi szellemtői megfertőzve;" mert semmiképpen sem egyeznek a világ útjaival és eszméivel, hanem ellentétben állanak azokkal.

[22] Ezek az őszinte emberek, akik Sátán szervezetéből távoztak, most az Úr mellett állanak; azt akarják, hogy azt mindenki megtudja, közlik is s az egyetlen igaz Jehova Istent és királyát imádják. „Azért vannak az Isten királyi széke előtt és éjjel-nappal szolgálnak neki a templomban; és aki a királyi székben ül, kiterjeszti sátorát feletük." — Jelenések 7 : 15

[23] Isten és Krisztus trónjához tekintenek föl és nem máshová, ezért állnak „a királyi szék előtt" és Jehovának és az ő királyának színe előtt. Isten országa mellett döntenek és résztvesznek annak bizonyságtevő munkájában. A királyi szék elismerését bírják és Isten feléjük fordul szerető figyelmével, hogy a harag napján meg legyenek oltalmazva. Mivel Jonadáb a nagy sokaságot példázza, most Isten, Jonadábnak tett ígérete a nagy sokaságnak szól: „Azért ezt mondja Seregek Ura, az Izrael Istene: Nem fogyatkozik el Jonadábnak, a Rékáb fiának maradéka, aki előttem álljon mindenkor." — Jeremiás 35 : 19

[24] Jelenések 7 : 15 szolgáltatja tehát a kulcsot a nagy sokaság kilétének megállapítására. Régebben tévesen azt hittük, hogy a nagy sokaság szellemtől született oly osztály, amelynek tagjai kiváltságukat elhanyagolták és nem működtek közre az Úr szolgálatában, mégis elvárják, hogy Jehova megáldja őket halálos ágyukon való bűn vallomásukkor. A Jelenések azonban a nagy sokaságot ismertetve, ezt írja: „Isten királyi széke előtt állnak és nyiltan szolgálnak neki" (Diaglott angol fordítás); „És isteni szolgálatot végeznek előtte." (Rotherham) Addig ezek is, mikép mások, a világon tudatlanul „inkább teremtménynek szolgáltak és hódoltak, mint sem a Teremtőnek. (Róma 1 : 25) Most azonban látjuk, megértik és követik Isten Bárányának, Jézusnak a parancsát: „A te Uradat, Istenedet imádd és egyedül csak neki szolgálj," amely kijelentés minden teremtménynek szól, akit Jehova elismerésében fog részesiteni. — Máte 4 : 10

[25] Mily mértékben szolgál a nagy sokaság Jehovának? A Jelenések megmondja: „Éjjel és nappal szolgálnak az ő templomában." Éjjel-nappal azt jelenti tehát, hogy mindenkor és ez a leírás mutatja, hogy a nagy sokaság időre való tekintet nélkül mindenkor szolgál Jehovának. Nem elégszik meg azzal, hogy naponta csak 8 órán át szolgáljon, aztán a csengetésre abba hagyja és nem akarna tovább túlórákat végezni, amint mondani szokták, hanem éjjel-nappal hajlandó teljesiteni a szolgálatra vonatkozó utasitást. Ezt a következtetést bizonyítják az utóbbi hónapokban beküldött munkajelentések. Többen a jonadábok közül meghallották az igazságot és azután teljesen átadták magukat az Úrnak és haladéktalanul munkába állottak; ezek örvendenek és hajlandók mindent megtenni, amire erejükből képesek. Isten ígéjét is szorgalmasan tanulmányozzák és aszerint igazságosan és alázatosan viselkednek, így törekszenek megtartani Jehova parancsait.

[26] Jehova temploma (Egyháza) az ő fő szervezete, tehát a Sion hegyén van. A nagy sokaság éjjel — nappal szolgál az ő templomában. Sionba kell mennie Jehova bizonyságtevőivel, akik a templomnak részei, és ezt Zakariás próféta következő kijelentésében előre meg is mondotta: „Ezt mondja a Seregeknek Ura: Még lesz idő, amikor népek jönnek el és sok városoknak lakói. És egyiknek lakói másikhoz mennek, mondván menten menjünk el az Úr orcájának engesztelésére és a seregek Urának keresésére; én is elmegyek! És eljőnek sok népek és erős nemzetek Jeruzsálembe a Seregek Urának keresésére és az Úr orcájának engesztelésére. Ezt mondja a seregeknek Ura: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvü pogányok közül 10 ember ragad egy zsidó férfiuba és annak ruhája szélébe, mondván: Hadd menjünk el veletek, mert hallotuk, hogy veletek van az Isten." — Zakariás 8 : 20

[27] Most teljesül nagyobb mértékben a lelki Izrael, a maradék felett Mózesnek Izraelhez intézett következő kijelentése: „Ne cselekedjetek ott mind aszerint, amint mi cselekszünk itt most, mindenik azt, ami jónak látszik nekl... Akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzek az ő neve, oda vigyetek mindent, amit parancsolok nektek. Vigyázz, hogy a te egészen égő áldozataidat ne áldozzad minden helyen, amelyet meglátsz; hanem azon a helyen, amit kiválaszt az Úr a te törzseid közül valamelyikben: Ott áldozzad a te egészen égő ál-

FEL

dozatidat és ott cselekedjél mindent, amit én parancsolok neked." — Mózes V. 12 : 8—14

[28] Ugyanezt a törvényt kell követnie a nagy sokaságnak is, mert Isten szervezetének részévé lett. Sionba, Isten templomához kell mennie és ott, s nem valamely világi szervezetben, mit templomnak is neveznek, imádkoznia. Isten mondja: „Az én házam" (templomom) imádság házának hivatik minden nép részére." — Ézsaás 56 : 7; Királyok I. 8 : 41—43) A nagy sokaság a maradékot kell hogy kövesse a Sionba vezető töltött úton. (Ézsaiás 35 : 8, 10; 62 : 10) A próféta következő szavait kell eszében tartania és teljesítenie: „Az Úr az ő szent templomában, hallgasson el előtte az egész föld!" (Habakuk 2 : 20) Jehova temploma (háza) nem Sátán szervezetében található, emiatt kell Babilonból, Sátán szervezetéből kifutnia a nagy sokaságnak és bátran és őszintén az Úr mellé állania és Isten felkent népéhez csatlakoznia. „Az ő templomában," ahol a nagy sokaság szolgál, ez nem a belső udvart jelenti, mivel az kizárólag Jehova papi osztálya részére van rendelve. A nagy sokaság nem abban, hanem a „külső udvarban," az alacsonyabb „kövezeten" van a templomban és ott szolgál éjjel és nappal Jehovának, illetve állandóan. (Ezékiel 40 : 17, 18; 44 : 19; 46 : 3, 9, 10, 20—24) Az állandó szolgálatukra való utalás nyilván annak kimutatását célozza, hogy semmikor sem egyeznek ki Sátán szervezetével s még csak az árnyéka sem férhet hozzájuk, annak hogy ily megalkuvásra hajlandók lennének.

[29] Mindazok, akik Istent szeretik és neki szolgálnak, Jehovánál és nem a Sátánnál laknak. „És aki a trónon ül közöttük lakik." Krisztus most uralkodni kezd ellenségei között. (Jelenések 11 : 17; 110 zsoltár 2) E törvény értelmében mindenki Jehova védelme alatt él, aki az ő szervezetében lakik. Ő „kiterjeszti sátorát felettük", más fordítás szerint: „Sátor fölöttük," Így részesülnek oltalomban a jonadábok, illetve a nagy sokaság tagjai Isten haragjának napján. (Jelenések 21 : 3) Isten sátorában (házában) van Krisztus és általa Isten a nagy sokasággal lakik és beárnyékolja oltalom-és segélyképpen. Így lakik velük Isten Jézus Krisztus képviseletében; mivel a menedékvárosba menekültek. A nagyobb Jéhu szekerébe hivta, illetve Jehova szervezetébe és felettük lakik. A nagy sokaság el van pecsételve „az írószerszámos, fehér ruhában járó férfiu által," illetve azok által, akik Isten országának és nevének evangéliumát hozzájuk vitték. (Ezékiel 9 : 3) Istenben és az ő királyában reménykedik és él. „Izrael magasságos hegyén plántálom őt és ágat nevel és gyümölcsöt terem s nagyságos cédrussá nevekedik,, hogy lakjanak alatta, mindenféle szárnyas madarak ágainak árnyékában fognak lakozni." — Ezékiel 17 : 23

[30] Milliók a földön jobbat szerettek volna a babiloni rendszerek (felekezetek) által nyujtott üres tápláléknál. Jehova bizonyságtevőinek állott kiváltságukban az Úrnak templomához jövetele óta Isten igazságával táplálniok ezeket az éhezőket és akik táplálkoztak, többé nem kell hogy éhezzenek és szomjazzanak: „Nem éheznek és nem szomjaznak többé és a nap heve, sem más forróság nem fogja őket gyötörni többé." — Jelenések 7 : 16

[31] Sátán szervezetében, illetve hatalma alatt az őszinték betű és jelkép szerint is szomjaztak és éheztek. Sátán, „a föld közepén nőtt nagy fa" nem nyujtott nekik árnyékot. Sátán világának tagjai magukat a világ világosságának nevezik, de a becsületes embereket megsütik és megégetik. Ámde amióta az Úr templomához megjött és a 4. trombita megszólalt (Jelenések 8 : 12) és a 4. haragpohár kitöltetett (Jelenések 16 : 8—9) beborult e „világ világosságának." Azóta ezek nem sütnek a juhok osztályára, (illetve ragyogó hatásuk megszünt); mert a juhok meghallották és elolvasták az Isten országáról és nevéről szóló evangéliumot. Az őszinték tehát Isten szervezetéhez, „a napba öltözött asszonyhoz" csatlakoztak. (Jelenések 12 : 1) A világ napjának heve nem égeti őket többé. Ez teljesen egyezik Ésaiás kijelentésével azon becsületes világi embereket illetőleg, akik most igazságosan és alázatosan törekszenek élni: „Nem éheznek és nem szomjúhoznak, nem bántja őket a délibáb és a nap; mert aki rajtuk könyörül, vezeti őket és vizek forrásaihoz viszi... Ime, ezek messziről jönnek, ime amazok észak és a tenger felől és amazok Sirnek földjéről." — Ézsaiás 49 : 10—12

[32] Jézus Krisztus a templomban mint Jehova központi szervezetének feje, vezeti és táplálja azokat az embereket, akik őszirtén alávetik magukat az ő vezetésének. „Ime, bizonyságul adtam őt a népeknek, fejedelmül és parancsolóul a népeknek." (Ézsaiás 55 : 4) ő az igazi Nap, „e világossága." (János 8 : 12) Többé sohasem fog szomjazni és éhezni a királyi szék előtt álló nagy sokaság: „Mert a Barány, aki a királyi szék közepén ül, fogja legeltetni és az élet vizének forrásaihoz vezetni és az Isten minden könnyet letöröl az ő szemeikről." (Jelenések 7 : 17) Jézus Krisztus kezébe adatott minden hatalom és Isten Báránya lesz az ő pásztoruk. Ő az igazi pásztor király, akit Dávid jelképezett: „És állítok föléjük egyetlen egy pásztort, hogy legeltesse őket: Az én szolgámat Dávidot, ő legelteti őket és ő lesz nekik pásztoruk. Én pedig az Úr (Jehova) leszek nekik Istenük és az én szolgám, Dávid fejedelem közöttük, én, az Úr mondottam." — Ezékiel 34 : 23—24

[33] Nyilván a nagy sokaság tagjai vagy a Jonadábok a „más juhok," ahogyan Jézus őket nevezte. Jézus hű tanitványainak a maradéknak mondotta: Én vagyok a jó pásztor; ismerem az enyéimet és engem is ismernek a enyéim (a maradék) ... De más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból (nem a királyi házból) valók; azokat is elő kell hoznom és hallgatni fognak az én szavamra és lesz egy akol, és egy pásztor (így alakul egy nyáj egy pásztor alatt)." — János 10 : 14—16

[34] Mindazok, akik Jehova szervezetéhez csatlakoznak és benne maradnak egy egységes nyájat kell hogy alkossanak, akár a mennyben, akár a földön lesznek is. Jézus következő kijelentése templomához jövetele, illetve 1918 óta alkalmazható: „És elébe gyüjtetnek mind a népek és elválasztja őket egymástól, mikép a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől és

FEL

a kecskéket bal keze felől állítja." — Máté 25 : 32—33

[35] Ő a Krisztus, a fejedelem és a parancsnok, minden élő teremtménynek őt kell elismernie, minden térdnek meg kell hajolnia előtte és minden nyelvnek meg kell vallania, hogy ő a Krisztus, az Úr, akár a mennyben, akár a földön is fognak élni azok a teremtmények. Így kell elismernie őt mindenkinek a mindenható Isten dicsőségére. — Filippi 2 : 9—11

[36] Nyerjen bár az ember a mennyben vagy a földön életet, minden esetben Jehovát kell az egyetlen igaz Istenképpen elismernie és imádnia és Jézus Krisztust, az ő királyát és akaratának legfőbb végrehajtóját. Minden teremtmény akár a földön, akár a mennyben is nyer életet, teljesen hűséges és lojális kell hogy legyen Isten iránt; mert ez a követelmény az előfeltétele az életnek. Bibliátlan és teljesen ellentétes is azt állítani, hogy Isten felismerően tekinti a kevésbé hűségeseket. Ha valaki azt állítja, hogy a nagy sokaság közömbösen viselkedő osztály, ámde Isten a kicsinyhitüsége miatt is kegyelmes lesz iránta és végül befogadja a mennybe, ezt a Szentírás meghatalmazása nélkül állítja. A nagy sokaságot Jézus Krisztus Armageddon előtt legelteti és vezeti, az ő védelme alá kell menekülnie és Armageddonon át vezéreltetnie. „És (Isten Báránya) az élet vizének forrásaihoz vezeti azt." Krisztus a szentség töltött útján halad és juhai, az uralkodóház felkent tagjai, követik őt. (Ézsaiás 35 : 8—10) Aztán az Úr így szól: „És teszem minden hegyemet (Isten szervezetének minden ágát) uttá és ösvényeim magasak lesznek." — Ézsaiás 49 : 11

[37] A „más juhok" a nagy sokaság, utánuk megy és Jehova bizonyságtevőivel együtt jár az úton és „az élet vizének forrásaihoz" vezetődik. Emiatt nem fognak többé szenvedni, akik így lesznek vezérelve. Többé nem mennek a kegyetlen ördögi rendszer kiszikkadt kútjaihoz, hanem Isten kegyelméből Jézus Krisztus utján „az élet vizének forrásaihoz" vonulnak. (Jeremiás 2 : 13) A becsületesek elvezetése a sós vizektől a harmadik trombita megszólalásakor és a harmadik csakás kitöltésekor kezdődött. (Jelenések 8 : 10, 11; 16 : 4) Így lettek felderítve e világ élvezhetetlen vizei. Azután az Úr az élet vizéhez vezetette azokat, akik szeretik őt és még mindig oda vezeti.

Örvendezés

[38] A nagy sokaság nem „szomorkodó szentekből" áll. Nem a nyomorúság fejleszti ki. Ez egy örvendező teremtményekből álló, szorgalmas és Jehováért és az ő országáért tevékenykedő tömeg. Mielőtt az őszinte ember, aki az igazságot és az Istent szereti, az Urat megtalálja szomorú volt azon nyilt gonoszságok láttán, amelyeket Jézus állítólagos követői között a felekezetekben látott. Ezek a becsületes szivű emberek sírtak azon szörnyűségek láttára, amelyeket az Úr nevében láttak elkövetni. Hasonló dolgokat láttak minden felekezetnél, de főképpen a római katholikus hierárchiánál. De amióta az Úr Jézus Egyházához jött és híveit maga köré gyüjtötte, örömükben ujjongtak. Többen közülök a felekezetekből jöttek és nagyon örvendtek, amidőn az Urat felismerték. Ezeket küldte el az Úr az evangéliummal és világosította fel általuk az őszinte embereket arról, hogy elhatározta Sátán gonosz nyomasztó uralkodásának megszüntetését és a maga igazságos birodalmának felépítését. Akik ezt a hírt őszinte szívvel fogadták, általa megvigasztalódtak és örömmel teltek el. Akik teljesen Istenhez és országához fordultak, többé tehát nem sírnak: „És Isten minden könnyet letöröl az ő szemeikről." Könnyeket hullattak a Jehova szent nevére szórt gyalázásokért, főképpen amelyek azok részéről származtak, akik magukat hamisan Isten szolgáinak nevezték. Az őszinték sírtak, mivel nem tudták megérteni, miért gyalázzák Isten szent nevét azok az emberek, akik magukat Isten szolgáinak nevezik. De most az őszinte emberek tudomásul vették az igazságot és megtudták, hogy Sátán szennyezte be már kezdettől Jehova nevét és Sátán szolgái ámítás, csalás és hamis állitások által mindenkor gyalázták Isten szent nevét. Most Jehova országa, illetve Krisztus királysága útján rövidesen igazolni fogja nevét. E hír eredményeképpen a becsületesek sírása kezd megszünni és örömmel telik el a szívük, arcuk felragyog és teljesen az Úr felé fordul.

[39] Maga János, a Jelenések írója is „nagyon sírt," amint megmagyarázták neki, hogy Jézus Krisztus méltónak bizonyul Jehova igazolójaképpen és feltárja Jehova akaratát és ítéleteit végrehajta. (Jelenések 5 : 4) Minden őszinte teremtmény, aki látja és megérti Jehova akaratát, örvend. Ebben az értelemben „pecsételtettek el homlokukon" az igazság őszinte keresői és menekültek értelemmel az Úrhoz. (Ezékiel 9 : 4) Tudják, hogy minden jó dolog és áldás Jehovától származik, így törli le ő a könnyeket. A „szent város", Isten szervezete a mennyből alászáll és most már az igazságot örökre be fogja vezetni. Akkor többé nem fognak sirni azok, akik Istennel egyetértésben maradnak és élnek. — Jelenések 21 : 1—4

[40] Most pedig álljon meg egy pillanatra Jehova felkent osztálya és gondolja meg, mily kiváltságokban részesült Jehova Istentől 1918 óta! A nyomorúság Sátán szervezete felett 1914-ben kezdődött, amidőn ez a gonosztevő angyalaival együtt kivettetett a mennyből. Sátán felismerte, hogy csak kevés idő áll rendelkezésére, nagyon dühös lett és azóta minden testet el akar pusztítani; szándékát keresztül is vitte volna, ha Jehova Isten nem lépett volna közbe. „De a választottakért" közbelépett, hogy nevéről bizonyságot tehessenek; emiatt szüntette meg a világháborút. (Máté 24 : 22) Azután a háború alatt bevezetett korlátozásoktól szabadította meg népét, hogy az ő szolgálatára megszervezkedjenek és azt elvégezzék. A maradéknak megparancsolta: „Isten királyságának ezt az evangéliumát hirdetni kell világszerte minden nemzetnek bizonyságul és akor jön el a vég." — Máté 24 : 14

[41] Ennek a bizonyságtevésnek meg kell történnie; és miután megtörténik, következik minden nyomorúságok legborzasztóbbja, amely valaha volt. Jehova bizonyságtevői az Armageddon előtti ezen idő alatt élvezték a kiváltságot, hogy az

FEL

igazságot terjeszthették. Az Úr parancsára mentek ki és tisztitották meg az utat a következtől és emeltek zászlót az őszinte emberek számára. (Ézsaiás 62 : 10) Jehova bizonyságtevői örvendező énekkel ajkaikon, indultak erre a munkára; mert tudják, hogy a király a királyi széken ül és Jehova nevének igazolása küszöbön áll. Mialatt így munkára mentek, az ellenség mindent elkövetett, hogy őket felfalja, mivel Isten parancsa teljesítéseképpen Jézus Krisztus bizonyságtételét hirdetik. (Jelenések 12 : 17) De a hűségesek buzgalmát az üldöztetések semilyen heve sem tudta eloltani. Érezték az Úr kezét, hogyan választja el az embereket egymástól; azt is látták, hogyan gyülekeznek a „kecskék" Góg vezérlete alatt Sátán akaratának keresztülvitelére; továbbá azt is látták, hogyan alakul ki a „juhok" őszinte osztálya az Úr vezetése alatt. Most pedig látni kezdik, hogy a „más juhok" egész osztálya a menedék városba vonul, mielőtt a legnagyobb nyomorúság a világra következik.

42 E kiváltsággal és felismeréssel nagyobb felelősség is jár Jehova bizonyságtevői részéről, hogy munkájukat nagyobb szorgalommal és komolysággal végezzék és a bizonyságot a jóakaratu emberekhez elvigyék. A hűségesek látják és méltatják is mindezt és elhatározták, hogy semilyen üldöztetés és támadás sem fogja visszatartani őket a rájuk bízott feladat hű teljesítésétől. Tegyen bármit is a római katholikus hierarchia és Sátán többi gonosz hordája. Jehova kegyelméből a hű bizonyságtevők tovább fogják hirdetni a Felséges dicsőségét. A Jonadábok felelőssége is fokozódik, amidőn az igazságot megismerik és megértik. Arra kell ügyelniök, hogy az Úr iránt igazságosaknak és hűségeseknek bizonyuljanak és minden erejükből megtegyék a kezük ügyébe kerülő munkát. Ez a feltétel, amit teljesíteniök kell, ha a Jelenésekben vázolt nagy sokasághoz (tömeghez) akarnak tartozni. Most ez a nagy sokaság is bele zendített a maradék énekébe és a munka szellemétől van áthatva, ami a maradékot is jellemzi és a maradékkal, Jehova bizonyságtevőivel együtt vonul előre Armageddonba Jehova szent nevének tisztázására. Most az egek is örvendenek afelett, hogy Isten neve igazolásának napja eljött. Most a felkent maradék és a nagy sokaság a földön együtt énekli: „Mondjátok a népek között: Az Úr uralkodik; megerősítette a földet, hogy meg ne induljon; Ő ítéli meg a népeket igazságban. Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsogjon a tenger és minden benne való!" — 16. zsoltár 10—11

43 Ha az a helyes értelmezése a nagy sokaságnak, hogyan egyeztethető össze ezzel a „foglyokról," a „papokról", a „levitákról", „bűnbakról", a „Sámsonról" és a „balga szűzekről" szóló bibliai tudósítás? Ha az előzőkben a nagy sokaságról előadott ismertetés a helyes értelmezés, azzal természetesen a többi dolgoknak is teljesen egyezniök kell; ezeket az Úr kegyelméből a következő füzetpéldányokban fogjuk megvizsgálni.

Kérdések

1, 2. Melyik „az első és nagy parancsolat"? Mikor és kire vonatkozólag alkalmazható? Miben nyilvánul meg e parancsolat iránt való engedelmesség?

3, 4. Mire mutat ama kijelentés, hogy a nagy sokaság „a királyi szék és a Bárány előtt fehér ruhákban és pálmaágakkal a kezében" áll? Kinek és mire mondanak „ámént" az angyalok a 12. versben? Mire mutat az imádattal kapcsolatban?

5. Nevezd meg a 13. versben feltett kérdés okát! Ki tette fel ezt a kérdést és mit jelent az?

6, 8. Magyarázd meg, bizonyitják-e szövegek vagy tények azt, hogy a „nagy sokaság" szellemtől született osztály és a névleges rendszerekben fordul elő, de később elszakad attól!

9, 11. Mutass rá János viselkedésének jelentőségére a 14. vers értelme szerint s ama körülmény jelentőségét is mutasd ki, hogy a vén ismerte a helyes feleletet a feltett kérdés felől és közölte is Miben teljesül a próféta látomás e része?

12, 15. Hogyan és mikor jön a nagy nyomorúságból a nyomorúság ama napjai!

16. Magyarázd meg, mily célból rövidittettek meg a nyomorúság ama napjai!

17, 20. Hogyan hajtották végre a Zakariás 3 : 3—5-ben előre közölt tisztitó munkát? Mire mutat nyilván a jelképben a) a „ruha", amit a nagy sokaság kapott és b) az, hogy ruháikat megmosták és megfehéritették a Bárány vérében?

21, 24. Mutasd ki, hogy most tisztán lehet látni egy oly osztályt, amelyre a Jelenések 7-ben leirt „nagy sokaság" ismertetése ráillik!

25, 28. Mutasd ki, mennyire ráillenek a nagy sokaságra a következő jellemzések is, nevezetesen a) hogy éjjel és nappal szolgál Istennek és b) hogy a templomban szolgál Istennek!

29, 32. Vonatkozó szövegek alapján alkalmazd a következő kijelentéseket: „Aki a királyi székben ül, kiterjeszti sátorát felettük"; valamint a 16. verset.

33, 36. Mutasd ki, kicsodák azok „a más juhok", akikről Jézus, János 10 : 16-ban szólott! Mutasd ki a felelősség szabályát (törvényét) a János 10 : 14-ben említett „juhokra" vonatkozólag és hasonlitsd össze ezt a felelősséget a „más juhokéval"!

37, 39. Hogyan történik a 17. versben előre tudósitott legeltetés és vezetés? Nevezd meg, mi volt az oka az abban említett „sirásnak"! Hogyan törli le Isten a könnyeket?

40, 41. Mily kiváltságokban részesitette Jehova népét a nyomorúság idejének megröviditése óta? Miért támadják az igazság hirdetését? Mik a bizonyitékai, hogy a bizonyságtevés teljesiti a Jehovától világosan ismertetett rendeltetését?

42. Mutasd ki a) az ezen kiváltsággal és ismerettel kapcsolatos felelősséget és b) mi a bizonyitéka, hogy ezt a kiváltságot, felismerést és felelősséget méltányolják!

43. Mily rokonvonásu szövegek vetődnek fel ezen a helyen, amelyeket meg kell vizsgálnunk?

(1935 augusztus 15.)

FEL

Foglyok

„Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlöcből kihozzad és a fogházból a sötétben ülőket." — Ézsaiás 42 : 7

I. rész.

A SZENTÍRÁS összes próféciáit Jehova szerezte és a próféciákat csak azután lehet megérteni, miután feltárásukat Ő jónak látja. Péter apostol szerint az isteni szabály a próféciákra nézve így szól: „Mindenekelőtt megértvén azt, hogy az Írásnak egy jövendölése sem származik tulajdon értelmezésből. Mert sohasem emberi akaratból származott a jövendölés, hanem a Szentlélektől sugalmazva szóltak az Isten szent emberei." (Péter II. 1 : 20—21) Amidőn valaki ezzel a szabállyal ellentétben kezdi magyarázni az isteni próféciákat, biztosan oly „feneketlen vízbe" kerül, amelyből nem tud kilátni viszont, akik a próféciák privát magyarázatait követik, ugyancsak zavarba fognak kerülni. Ezt nem azoknak a kritizálásaképpen mondjuk, akik a próféciák magyarázását megkísérelték, hanem csupán azért, hogy eszükbe jusson, hogy Isten szabályára kell figyelnünk és hallgatnunk, ha szent igéjének valódi jelentőségét felfogni akarjuk. Az Írásban sok feljegyzésben van szó „foglyokról". Azok a privát magyarázatok, amelyeket az Úr Jézusnak dicsőségben és hatalomban ítéletre való jövetele előtt közöltek és terjesztettek, nagy részben nem bizonyultak valóknak. Az Írás privát magyarázása, amivel többen foglalkoztak, semmiképpen sem nyujtott világosságot, sőt a tudatlanságot csak fokozta. Ennek mintapéldája a „nagy sokaságról" szóló magyarázat, mely szerint azt szellemtől született osztálynak tekintették, jóllehet azt mondották. hogy szövetségszegő és Istennel szemben is nagy mértékben hűtlen Azt mondották, hogy ez az osztály a „foglyokkal" azonos. Ámde most közelebbről bebizonyítottuk az Írásból, hogy a nagy sokaság nem áll szellemtől szülöttekből és nem is lett neki mennyei otthon vagy reménység ígérve. Azt bizonyítja-e a Szentírás, hogy a nagy sokaság és a fogolyosztály egymással azonosak-e?

[2] Fogoly az, akit valaki elfogott vagy fogságban tart, teljes szabadságától megfosztott, vagy szabadságában akadályoz. Aki ily helyzetben van, szükségképpen életben van; az elhunytat nem lehet fogolynak nevezni. A börtön nem jelentheti a halált, mivel a halottak nem tudnak semmit sem, a létből ki vannak törölve, tehát nincsen is szabadságuk, amelytől őket megfosztani lehetne. De amidőn valaki az igazsággal szemben vakságban van, amely vakságot más idézett elő nála, az olyan ember a tudatlanság láncaiban van. Amidőn valaki sötétségben van és nem tudja, mely úton kell járnia, cselekvő szabadságában akadályozva van, minélfogva fogoly. Sátán a sötétség fejedelme, aki több segítő társával együtt tartja elvetemült hatalmában, tehát sötétségben az emberiséget. — Korintus II. 4 : 4—6; Efezus 6 : 12; Kolossé 1 : 13; János I. 5 : 19

[3] Jehova prófétája útján mondja: „Imé az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népeknek" (Ézsaiás 42 : 1) Ez a prófécia elsősorban Jézus Krisztusra vonatkozik; s amidőn azok, akik szövetségüket hiven teljesítik, a király templomába beilleszthetnek, ugyancsak a „kiválasztott szolga" osztály részeit fogják alkotni. Ezek, akik a választott szolga tagjaivá lettek, azelőtt sötétségben voltak s őket a sötétségből Jézus Krisztus világosságába és szabadságába kellett kihozni. „Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából és általvitt az ő szerelmes fiának országába" — Kolossé 1 : 13

[4] Ézsaiás ezen említett jövendölése úgy látszik, főképpen akkor teljesül, amidőn az Úr Jézus hatalommal és dicsőséggel templomához érkezik az ítélettételre. Azért van itt kijelentve (magát ezen kijelentést tekintve, dogmatikának lehetne tartani), hogy a próféciákban említett foglyokat 3 osztályra lehetne felosztani, mégpedig: 1) Az eredeti hű maradékra, amely az Úr templomhoz jövetelekor hűséges és Márdokeusban, valamint Naomiban van példázva; 2) az Eszter és a Ruth osztályra; 3) a földi juh vagy „nagy sokaság" osztályára. Ezzel nem akarunk dogmát csinálni, hanem csupán azért, hogy az Írás tanulmányozója emlékezetében tudja megtartani ezt a 3 osztályt, amidőn a foglyokról szóló különböző bibliai szövegeket meg fogja vizsgálni. A foglyokról szóló próféciák tiszta megértése miatt jól tesszük, ha ezzel a tárggyal részletesen foglalkozunk. Azért is próbáljuk megvizsgálni az Úr kegyelméből a foglyokról szóló sok bibliai szöveget; azt hisszük, hogy ezek a szövegek nyilvánvalóan a fent említett 3 osztályra vonatkoznak.

[5] Látni fogjuk, hogy azok is láncok között és szabadságuktól megfosztva lehettek, akiket Isten igazaknak tekint. „Imé az Isten hatalmas, mégsem vet meg senkit... Nem veszi le az igazról szemeit... És ha béklyóba veretnek és fogva tartatnak a nyomorúság kötelein; tudtukra adja cselekedetüket és vétkeiket hogyha elhatalmaztak rajtuk. Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek; Ha engednek és szolgálnak neki, napjaikat jóban végzik el és az ő esztendejüket gyönyörűségekben. Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által és tudatlanságban múlnak ki. De az álnokszívűek haragot táplálnak, nem kiáltanak, mikor megkötözi őket. Azért ifjúságukban hal meg az ő lelkük és életük a paráznákéhoz hasonlók. A nyomorultat megszabadítja a ő nyomorúságától és a szorongattatással megnyitja fülüket." — Jób 36 : 5—15

[6] A közismert események azt mutatják. hogy Isten szövetséges népe a multban tudatlanságból bizonyos szokásokhoz és tanokhoz ragaszkodott, tehát erősen béklyóba volt verve és Isten szolgálatára vonatkozó törekvéseiben nem élvezhetett és nem gyakorolhatott teljes szabadságot. De amidőn övéit az Úr arra figyelmeztette, hogy táve-

FEL

lyegnek és törvényszegők s őket megfenyítette, szívükre vették és törvénytelenségeikből megtértek. Mire aztán Jézus Krisztus valódi követőiképpen nagyobb világosságba és szabadságba jutottak. Elihu nyilvánvalóan a fenti idézetben Isten szövetséges népéről, tehát egy oly osztályról beszél, amelyet Jób példaz.

[7] Akik Istennel szövetséges viszonyban állnak, hozzá vannak láncolva; de amidőn az ellenség erősen fellépett ellenük, megijedvén az ellenségtől, elhanyagolták kötelességüket és Sátán kelepcéjébe estek. Jehova azért engedte, hogy fogságba kerüljenek. Aztán ráébredtek fogoly állapotukra és megértették azt is, miért kerültek börtönbe; eszükbe jutott, hogy Jehova meg fogja hallgatni azok kiáltását, akik ily helyzetben feltétlenül tőle várják és kérik a szabadulást és meg is fogja őket szabadítani. Ezzel egyezően írta a próféta: „Engem pedig, aki nyomorult és szenvedő vagyok, emeljen fel ó Isten a te segedelmed... Látják ezt majd a szenvedők és örülnek; ti, Istent keresők, elevenedjék a ti szívetek! Mert meghallgatja az Úr a szegényeket és az ő foglyait nem veti meg." (69. zsoltár 30—34) Ezek a foglyok nyilván Isten szövetséges népe. főkép a maradék, amely fogságban volt, de Isten köré gyüjtetett, amidőn az Úr tempolmához eljött.

[8] Ezek a lelki szegények, és törekednek őszintén Isten akaratának felismerésére és cselekvésére. A zsoltáros itt nyilván azok helyett beszél, akik magukat Istennek szentelték, de mindazáltal fogságban vannak, olvassuk: „Ments ki engem az iszapból, hogy el ne süllyedjek; hadd szabaduljak meg gyűlölőimtől és a feneketlen vizekből; hogy el ne boritson a vizek árja és el ne nyeljen az örvény és a veremnek szája be ne záruljon felettem. Halgass meg engem Uram, mert jó a te kegyelmességed! A te irgalmasságodnak sokasága szerint tekints énreám; és ne rejtsd el orcádat a te szolgádtól; mert szorongattatom nagyon: Siess, halgass meg engem! légy közel az én lelkemhez és váltsd meg azt; az én ellenségeimért szabadits meg engem." — 69. zsoltár 15—19

[9] E zsoltár 10. versét János evangélium 2—17-ben és a római levél 15—3-ban idézi és Jézusra alkalmazza. Viszont a 22. verset Máté 27—34 és „János 19—29 idézi és azt mondja, hogy szószerint beteljesült Jézuson. Ebből következik, hogy Jehova híveit az ellenség néha fogságba ejtheti és tarthatja. Pál apostol Rómában volt fogságban és magát „Jézus Krisztus foglyának" nevezi. (Efezus 3 : 1; 6—20) Prófétája útján Jehova ugyanerről a hű osztályról beszél és azt mondja, hogy fogságra vitettek. illetve fogságban tartatnak. — Ézsaiás 45 : 13

[10] Mikor és mily körülmények között történik, hogy az Úr „nem veti meg az ő foglyait"? Nyilván ez akkor történik, ha az övéi szenvednek fogságban tartásuk miatt s amidőn meg vannak fosztva Jehova szolgálatának szabadságától. Jehova hű gyermekeit a világháború alatt akadályozták és szabadságuktól megfosztották, üldözték és közülük többet tényleg be is zártak. De mint Isten hívő gyermekei állandóan imádkoztak és segitségül hivták őt. Jehova 1918-ban kezdett Sion felépítéséhez, amennyiben az elhunyt hűségeseket felkeltette, a templomba helyezte és a hű maradékot is templomi állapotba gyüjtötte. Ezek az események adnak választ a felvetett kérdésre, amelyek a próféciákat beteljesítik és ezt a feleletet a következő kijelentés tartalmazza: „Mivelhogy az Úr megépítette Siont, megláttatta magát az ő dicsőségében. Oda fordult a gyámoltalanok imádsága felé és azoknak imádságát meg nem útálta." — 102. zsoltár ,17—18

[11] A tények arra mutatnak, hogy az Úr a foglyokat 1918-ban vezette ki a börtönből vagy a megkötött helyzetükből, amidőn Siont megépítette. A következő szövegek mutatják, hogy Jézus Krisztus Sionba befogadott követői lettek Sion részeivé, akik azelőtt korlátolva vagy foglyok voltak. „Mert megszabadítja Isten a Siont és megépíti Júdának városait és ott lakoznak majd és bírni fogják azt. Hogy szolgáinak maradékai öröklik azt és abban laknak majd, akik szeretik az ő nevét." — 69. zsoltár 36 : 37

[12] A világháború alatt 1917 től 19-ig nagy nyomorúság szakadt Jézus Krisztus hű követőire. Isten e híveit példázza Jákób s a következő zsoltárok is róluk írnak: „Megemésztették Jákóbot és hajlékát elpusztitották." (79. zsoltár 7) Ezt az osztályt példázza Ézsaiás is, amidőn a templomban levő királyról látomása volt és az Úrhoz kiáltott. (Ézsaiás 6 : 5—6) Hasonlóképpen Jákób maradéka is megvallotta bűneit. Jehova neve ügyének érdekében részesült meghivásban és a fogságban vagy nyomorúságban igy fohászkodott: „Ne emlékezzél meg rovásunkra elődeink vétkéről; siess elénk irgalmasságoddal, mert megnyomorodunk nagyon. Segits meg bennünket, szabadító Istenünk, a te nevednek dicsőségéért; ments meg minket és bocsásd meg vétkeinket a te nevedért". (79. zsoltár 8 : 9) Nem kezelték-e gúnyosan és megvetően a világháború alatt Isten hűséges népét? Emiatt fohászkodnak Isten hívei: „Minek mondanák a pogányok: Hol az ő Istenük? Legyen nyilvánvaló a pogányokon szemeink láttára a te szolgáid kiontott véréért való bosszúállásod!" — 79. zsoltár 10

[13] Azután a zsoltáros a foglyok következő szavaival mondja: „Jusson elődbe a foglyok könyörgése; karod hatalmával tartsd meg a halálnak eme fiait!" (79. zsoltár 11) Jézus Krisztus hű követői 1917—19-ben látták, hogy Sátán eszközeivel életükre tört. Az előbb említett szöveg nem azt jelenti, hogy Jehova szánta őket halálra, hanem az ellenség akarta őket elpusztítani. A világháború alatti korlátozott vagy fogoly helyzetük miatt fohászkodtak és imádkoztak úgy, ahogyan a zsoltáros mondja: „Jusson elődbe a foglyok könyörgése", illetve Jehovától megszabadításukat kérték; azért vannak „halál fiainak" nevezve, mivel az ellenség halálra szánta őket.. A megoltalmazásukért és megmaradásukért imádkoztak, hogy Istennek szolgálhassanak és őt dicsőíthessék. A száraz földhöz voltak hasonlók, amelyről Ezékiel 37 : 1—2-ben beszél. Sátán és közegei oly hevesen üldözték Isten népét, hogy lelkében megtört és gyászolt, az Úrhoz fohászkodott és kiáltozott. Az ördög a világháborút az ő elpusztításukra indította meg, mivel ők meg akarták tartani Jehova parancsolatait. (Jelenések 12 : 17) Ez a

FEL

prófécia tehát nem a „nagy sokaságról" szól és nem is a nagy sokaság imádkozik így, mivel akkor még egyáltalán nem is létezett. Ez Jehova azon hűségeseinek imája volt, akik az Úr Jézus templomához jövetelekor híveknek bizonyulván az ő hű és okos szolgái lettek, akikre minden javait, illetve országának érdekeit ezen a földön rábízta. (Máté 26 : 46—47) A hű maradék nem halálra szóló áldozati szövetségének elhalasztását, hanem az ellenség, elpusztításukra vonatkozó törekvéseinek megakadályozását kérte, hogy tovább is Jehovának szolgálhasson. A hűségesek Jehova, vagy az élet és a világosság fiai is; viszont Sátán szervezete „halálra szánt fiaknak" tekintette őket, mivel elpusztításukat elhatározta. A hűségesek azt kérték Jehovától, őrízze meg őket szolgálatában és ő valóban meg is őrízte őket a világháború alatt. Ezt a következtetést támogatják a következő szövegek is: „Oda dobtál minket vágó juhok gyanánt és szétszórtál minket a nemzetek között." (44. zsoltár 12) „Nyisd meg a te szádat amellett, aki néma és azoknak dolgában, akik veszedelemre adattak. Nyisd meg a te szádat, ítélj igazságot; forgasd ügyét a szegénynek és a szűkölködőnek." — Példabeszéd 31 : 8—9

[14] A világháború alatt Isten hű felszenteltjei voltak halálveszélynek kitéve a földön az ellenség részéről, nem pedig a nagy sokaság; mert a nagy sokaság akkor még nem állott Jehova mellett, tehát még nem is volt ismeretes. A nyomorúság ideje „a választottakért" lett megrövidítve; ez a korszak 1914-ben kezdődött és 1918-ban a világháború megszüntével lett megrövidítve, hogy a választottak Jehovának szolgáljanak és nevében bizonyságot tudjanak tenni. (Máté 24 : 21—22) Isten hű kegyesei a világháború alatt azért imádkoztak és fohászkodtak, hogy köteleiktől felszabaduljanak, tehát rájuk illik a következő feljegyzés: „Alá tekintett az ő szentségének magaslatáról: a mennyekből a földre nézett le az Úr, hogy meghallja a foglyoknak nyögését és hogy feloldozza a halálnak fiait." — 102. zsoltár 20

[15] Miért kérték köteleiknek feloldását és a börtönből való szabadulásukat? Jehova őket nevének népéül választotta ki a világból és a tények, valamint a jövendölés kijelentése is megegyezik arranézve, hogy szabadulasukat azért kérték, hogy a prófécia szerint Jehovának szolgálhassanak: „Hogy hirdessék a Sionban az Úrnak nevét és a dicséretét Jeruzsálemben." — 102. zsoltár 22

[16] Amidőn Jehova hű bizonyságtevői a világháború alatt fogságban voltak, nem hirdethették Sionban Jehova nevét és nem is mondhatták Sionnak: „A te Istened uralkodik!" És senkit sem vezethettek a Sionba vivő útra, mint 1919 után. Jehova kegyes volt hozzájuk, amenyiben imáikat meghallgatta és a Sátán korlátozó hatalmától vagy bilincseitől felszabadította és Sionba gyüjtötte. Isten tudta, hogy ez fog történni, azért iratta le előre prófétája útján a hűségesekről: „Kelj fel, könyörülj a Sionon, mert ideje, hogy könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő." — 102. zsoltár 14

[17] A prófécia azután megállapítja az időt, amidőn az Úr az imát meg fogja hallgatni: „Mivelhogy az Úr megépítette a Siont, megláttatta magát az ő dicsőségében. Oda fordult a gyámoltalanok imádsága felé és azoknak imádságát meg nem útálta." (102. zsoltár 17 : 18) A hűségesek imáit nem hagyta figyelmen kívül, hanem imádkozás közben meghallgatta: „Mert meghallgatja az Úr a szegényeket és az ő foglyait nem veti meg." (69. zsoltár 34) Bizalomtelten fohászkodnak tovább ezek a foglyok: „Megszabadítja az Isten a Siont és megépíti Júdának városait és ott lakoznak majd és bírni fogják azt. És az ő szolgáinak maradékai öröklik azt és abban laknak majd, akik szeretik az ő nevét." — 69. zsoltár 36, 37

[18] Jézus Krisztus hű követői Sionban gyülekeznek és maradnak. Ezeket szabadította ki Jehova a fogdákból vagy korlátoltságból és építette bele Sionba. Sátán szervezete, főképpen a világháború alatt ezeket tartotta fogságban. Az idézett szövegek nem vonatkozhatnak a nagy sokaságra, mivel az nem lesz Sionba beépítve és Jehova királyi házának részese sem lesz.

[19] A hű maradék tagjai 1919 után meglátták, hogy Jézus Krisztus templomához jött, akkor mondták a zsoltáros szavaival: „Az Úr megépíti Siont és megjelenik dicsőségében (Jézus Krisztus templomához küldése, a hűségesek feltámasztása és az életbenlevő hívek templomba gyüjtése által); odafordul a gyámoltalanok imádsága felé és nem veti meg imádságaikat." — 102. zsoltár 17—18, angol fordítás szerint.

[20] Kik ezek a gyámoltalanok? Ezek azok, akik a világháború korlátozó idejében megőrizték hűségüket, ezek vannak a fenti idézetben „foglyoknak" nevezve. Jehova alátekintett szentélyéből, meghallgatta a foglyok imádságait és feloldozta őket. Az ellenség ezt az osztályt szemelte ki és akarta foglyul ejteni s korlátozni és próbálta a hűségeseket a világháború alatt elpusztítani. Napjaik megrövidültek és erejük meggyengült. „Megsanyargatta az én erőmet az útban, megrövidítette napjaimat. Ezt mondám (a hű szolgaosztály) én Istenem (Jézus a templomban, akit a maradék megszólított, Zsidók 1 : 10—12.) ne vigy el engem az én napjaimnak felén; (az illési munkának az elizeusi munkába forduló pontján) a te esztendeid nemzedékek nemzedékéig tartanak... Azok elvesznek, de te megmaradsz; a te szolgáidnak fiai megmaradnak és az ő magvuk erősen megáll előtted." — 102. zsoltár 24—29

[21] Jegyezzük meg a fogolyosztály imádkozik így: „Hadd jusson elődbe a foglyok könyörgése!" Ez az ima oltalmat kér az ellenség gyilkos támadásával szemben. „A te hatalmas kezeddel tartsd meg (a szolgálatra) a halál fiait (akiket az ellenség halára szánt)." Azután a hűségesek a következőkép imádkoztak: „És fizess meg szomszédaink keblében (az ellenségnek) hétszeresen a gyalázatért, amellyel illettek téged ó Uram! Mi pedig, a te néped és a te legelőd nyája hálát adunk neked mindörökké s nemzedékről nemzedékre hirdetjük a te dicséretedet!" — 79. zsoltár 12 : 13

[22] Az Úr Jézusnak templomához jövetele óta az Isten híveivel közölt események bizonyítják végleg, hogy a zsoltárostól feljegyzett imát Jehova meghallgatta; mert akkor jött el „Sionból a szabadító és fordította el Jákób bűneit". Akkor szabadult meg a lelki Izrael. (Róma 11 : 26—27) A

FEL

hű maradék most már tudja, hogy Jehova megszabadította az ellenségtől és Sionba gyüjtötte s ennek tudatában éneklik mostan: „Ha nem az Úr az, aki velünk volt, mikor ránk támadtak az emberek; akkor elevenen nyeltek volna el minket, amint felgerjedt haragjuk ellenünk... Lelkünk megszabadult mint a madár a madarásznak tőréből és erejéből folytatja az ő országának hirdetését. Ami segítségünk az Úr nevében van, aki teremtette az eget és a földet." — 124. zsoltár 2, 3, 7, 8

[28] A maradék most nagyobb halálveszélyben van az ellenség részéről; de teljes hittel Jehovára és Jézus Krisztusra támaszkodik és az Úr kegyelméből és erejéből folytatja az ő országának hirdetését. A fenti bizonyságtevés igazolja, hogy a maradék egy ideig fogságban volt, mégpedig a Jonadáb osztály, illetve a nagy sokaság feltünése előtt egy bizonyos idővel.

További bizonyíték

[24] Más bizonyítékok is vannak, melyeket itt meg fogunk vizsgálni. A 107. zsoltárban találunk bizonyítékot arra, hogy a hű szolgaosztály fogságbanlevőnek volt tekintve. Egy korábbi alkalommal már említettük, hogy e zsoltár első 7 verse az Úrhoz gyült osztályra, „a hű szolgára" vonatkozik. Ez az osztály, miként Izrael a sivatagból vezéreltetett Sionba, állandó lakóhelyére és ez 1918-, az Úrnak templomához jövetele után történt. A hű szolgaosztály élményei a világháború alatt részben az Úr megváltottjainak sivatagi tapasztalatai voltak, kiket az elnyomó kezétől megszabadított. E földönlevő maradék van „emberek fiainak" nevezve, akik Isten jóságát méltányolják és az Urat „csodatételeiért" dicsőítik. (8. vers) Azután a zsoltáros ezekről a hűségesekről így szól: „Megelégíti a szomjúhozó lelket és az éhező lelket betölti jóval" (9. vers). Isten dicsőségének látomásában részesítette a templomban. — 17. zsoltár 15

[25] A 107. zsoltár megvizsgálása nemcsupán érdekes, de hasznos is lesz mindenki részére, aki a próféciát megérteni akarja. A zsoltáros írja: „Akik sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek, megkötöztetvén nyomorúsággal és vassal." (107: 10) A próféta kijelentése feltárja, hogy ezek dőrék és nyakasak voltak, de nem voltak javíthatatlanok. A királyság örökösei közül egyesek nagyobb, mások kevesebb önzéssel bírtak és egymásnak társai voltak. Az önzőbbek magukra s a velük levő hűségesekre is bajt idéztek fel. A világháború alatt Istennek majdnem az egész népe „a felső hatalmak" (Róma 13 · 1) alatt e világ tényezőit értette. Ettől való félelmében majdnem Isten egész népe hanyagságot és a törvények elmulasztását követte el és nem szolgált Jehova Istennek; tehát nyakasan viselkedett. Ama körülmény, hogy Isten népe nem tanusított bátorságot igazságának hirdetésében, azzal járt, hogy az ellenség annál erősebben üldözte és elnyomta. Ennek következtében Isten egész népe korlátozott helyzetbe került, a zúgolódók és a hűségesek is és egyetemben sötétségbe kerültek. (Ézsaiás 42 : 7) De akik a megpróbáltatás alatt hűségeseknek bizonyultak, az Úrtól kivezéreltettek a sötétségből. Ezekről van megírva: „Az igazakra világosság fénylik a sötétben." — 112. zsoltár 4

[26] Amint később meg fogjuk jegyezni, a 107. zsoltár kimutatja, hogy Isten a hűségeseket kivezeti a sötétségből, hogy talpraálljanak és előrehaladjanak s a világháború után éppen így is történt a hűségesek részéről. „Ama napon meghallják a süketek a könyv beszédét és a vakok szemei a sötétségből és a homályból látni fognak." — Ézsaiás 29 : 18

[27] Az ellenség nyilván nem gyujt világosságot azoknak, akiket fogságában tart, sőt megakadályozni törekszik, hogy a foglyoknak világosságot gyujtsanak. Jehova engedte, hogy hűségesei a dőrékkel vagy zúgolódókkal együtt sötétségbe kerüljenek. A világháború alatt ily helyzet állott elő és ez példázza azt, ami a testi zsidókra következett. Jeremiás mint Jehova hű bizonyságtevő osztályának jelképe mondotta: „Én vagyok az az ember, aki nyomorúságot látott az ő haragjának vesszeje miatt. Engem vezérelt és járatott sötétségben és nem világosságban." — Jeremiás siralmai 3 : 1—2

[28] Akik később a megpróbáltatásban híveknek bizonyultak és a világháború alatt sötétségben és fogságban voltak, a zsoltárok szerint „a halál árnyékában" laktak. Szerették Istent, hívek voltak hozzá és a zsoltáros szavaival fohászkodtak: „Nem pártolt el tőled a mi szívünk, sem lépésünk nem tért le a te ösvényedről! Noha kiűztél minkét a sakálok helyére és reánk borítottad a halál árnyékát. Bizony teérted gyilkoltak minket minden napon; tekintettek bennünket mint vágó juhokat." — 44. zsoltár 19—23

[29] Róma 8 : 36—37-ben az apostol ezt a zsoltárt Isten népének hűségeseire alkalmazza. A sötétség azon ideje alatt szóltak így: „Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem fél szívem." (23. zsoltár 4) Tovább is hűségesen Jehovában bíztak. Ama helyzetben tényleg „nyomorúság és vasláncok közt" voltak. Isten népe azon nyomor miatt került fogságba, amit az ellenség idézett fel reá. (Jeremiás siralmai 1 · 3—5) Jegyezzük meg a következő szavakat, amelyek főképpen a hű lelki izraelitákra vonatkoznak: „Nem zár ki örökre az Úr, sőt ha megszomorít, meg is vigasztal az ő kegyelmességének gazdagsága szerint, mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát. Hogy lábai alá tiporja valaki a föld minden foglyát; hogy elnyomassék az ember az ő peres dolgában: Ezt az Úr nem nézi el." — Jeremiás siralmai 3 : 31—34, 36

[30] Az Úr haragudott a szolgaosztály hibája miatt és emiatt döntötte az ellenség nagyobb nyomorba. Isten haragudott kisse a szolgaosztályra, de sokkal erősebben haragudott az ellenségre: „Ezt mondja a Seregeknek Ura: Szeretem Jeruzsálemet és a Siont nagy szeretettel. De nagy haraggal haragszom én a hivalkodó népekre, akikre kevésbé haragudtam ugyan, de ők gonoszra törtek." — Zakariás 1 : 14—15

[31] Dániel prófétai álló képében a „vas", Sátán kegyetlen és elnyomó szervezetének látható elemeit példázza. (Dániel 42 : 39—40) A sátáni szervezet e vas része tartotta Isten hű népét fogságában; mondja a zsoltáros (107 : 10), hogy „nyo-

FEL

morúságban és vasban" voltak megkötözve. Mózes is prófétailag szólott az ország hivatalosairól és mondotta: „Szolgálod majd a te ellenségedet (hűtlenséged esetén), akiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkiben és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged." — Mózes V. 28 : 48

[37] Mózes teljesen bízott abban, hogy Isten a hűségeseket ki fogja vezetni nyomorúságukból s ezért írta: „Titeket pedig kézenfogott az Úr és kihozott titeket a vaskemencéből, Egyiptomból, hogy legyetek néki örökös népe, miképen a mai napon vagytok." — Mózes V. 4 : 20

[38] Amidőn József Egyiptomban volt, lábainál fogva vasraverték. (105. zsoltár 18) Látnivaló tehát, hogy a foglyokról a 107. zsoltár 10. képletes kijelentése Isten azon lelki gyermekeire vonatkozik, akik bizonyságtevőiképpen szolgálnak neki s hogy a zsoltár főkép Isten népére, a hű és bölcs szolgára vonatkozik.

[39] Jehova zárt testületnek tekinti felszenteltjeit s az ő törvénye az egészre szól és nem vonatkozik eltérőleg ama csoport különböző tagjaira. Miért engedte meg Isten, hogy fiai korlátozott helyzetbe kerültek s a nyomorúság és vas bilincseibe? A zsoltáros ezt mondja: „Mert ellenszegültek az Isten beszédének és a Fenségesnek tanácsát megútálták." — 107. zsoltár 11

[39] A hű szolgaosztály templomi állapotba gyűjtése előtt sok idővel és az Egyház illési korszaka alatt a választott vének közül többen próbálták megmagyarázni ezt a jövendölést és a szóbanforgó részét a nagy sokaságra alkalmazták; de mivel azok a magyarázatok magánjellegűek voltak, tévesek is voltak. Akik a saját magyarázatukhoz ragaszkodtak, sötétségben maradtak. Ezek a dőrék (17. vers) nyakasoknak bizonyultak és Isten beszédével ellenkezően cselekedtek; a többiek, akik híveknek bizonyultak, a dőrékkel együtt nyomorúságba kerültek. Ugyanez a szabály érvényesült a testi izraelitáknál is: „Áron az ő népéhez takaríttatik, (a halálba): Mert nem megy bé a földre, amelyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellene szegültetek az én szómnak a versengésnek vizénél." — Mózes IV. 20 : 24

[39] Mózes és Áron azon bűn miatt szenvedtek, amelyet Izrael egész népe elkövetett. (Mózes IV. 27 : 14) Az idősebb generáció, illetve a „vének" az Úr ellen lázadtak, s a rájuk következő nyomorúságokba Mózes és Áron is beleszámíttattak. Amidőn Dániel az izraelitákért imádkozott, magát is a zúgolódók közé számlálta: „Vétkeztünk és gonoszságot míveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened és eltávoztunk a te parancsoltaidtól és ítéleteidtől" — Dániel 9 : 5—9

[37] Hasonlóképpen imádkozott Jeremiás is: „Igaz ő, az Úr, mert az ő szava ellen rúgódoztam! Halljátok meg kérlek, mind ti népek és lássátok meg az én bánatomat: Szűzeim és ifjaim fogságba menének." (Jeremiás siralma 1 : 18) Ugyanez a szabály vonatkozik a lelki Izraelre is. A világháború alatt egyeseket mások téves cselekedeteikkel befolyásoltak, s azok, mint Koréh föllázadtak. A próféta szerint e bűntény miatt „Alázta meg Isten az ő szívűket nyomorúsággal, elestek és nem volt segítségük." — 107. zsoltár 12

[38] A hűségesekkel együtt haladó „gonosz szolga" nem bánta meg bűneit; ez az osztály nem tartott bűnbánatot, minélfogva sötétségben maradt. (Zsidók 6 : 4—6) Az alázatosak, tanulékonyak és szelídek, akik szerették az Urat, meg is bánták bűneiket s mivel szívüket Isten előtt körülmetélték, a hűség szövetségében maradtak. (Mózes V. 10 : 16) Isten tűrte, hadd támadja meg az ellenség az ő népét s így alázta meg az ellenség, s az Úron kívül nem volt segítsége. Így szenvedtek elnyomást a hűségesek a zúgolódókkal együtt. Habár a hűségesek félelmük és értelem hiányuk miatt gyengék voltak, az Úrhoz fohászkodtak. „Okosaknak nevezett vezetőket" követtek, azért szorultak rá később az Úr segítségére, hogy remegő térdeiket megerősítse. — Ézsaiás 35 : 3

[39] A testi Izrael hűségeseiről áll megírva, hogy az Úrhoz kiáltottak „és az Úr meghallgatta kiáltásukat, meglátta nyomorúságukat és terheiket és őket Egyiptomból kivezette." (Mózes V. 26 : 7—8) Ugyanez áll megírva a lelki Izraelről a nyomorúság idejére nézve: „De az Úrhoz kiáltának szorultságukban, sanyarúságukból kiszabadítá őket. Kihozá őket a sötétségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá." — 107. zsoltár 13—14

[40] „A gonosz szolga" osztály nem tartozott a bűnbánók és Jehovához fohászkodók közé, hanem csakis a hű szolgaosztály. 1919-ben a hűségesek kiszabadultak a fogságból, újból erőhöz jutottak és hirdetni kezdték a királyság evangéliumát. Isten nem azáltal szabadította ki sanyarúságukból, hogy a mennybe vitte volna, hanem a világháborút megszüntette és a további szolgálat útját a hűségesek előtt megnyitotta és újabb szolgálati alkalmakat ajándékozott nekik; azonkívül Illés szellemének kettős mértékével ajándékozta meg őket. (Királyok II. 2 : 9—15; János 8 : 35—42) Azután mondották a hűségesek: „Szükségemben segítségül hívám az Urat, meghallgatott és tágas térre tett engemet az Úr.„ — 118. zsoltár 5

[41] Mivel emberekben bíztak és emberektől féltek, még azok is, akikből később a hű szolgaosztály alakult, a balgákkal, a gonosz szolgaosztállyal együtt az ördög szervezetének hatalmába kerültek s így nagyon sötét és aggasztó helyzetben voltak, emiatt voltak „a halál árnyékában". De Jehova meghallgatta fohászkodásukat és választott szolgája, Jézus Krisztus útján eltávolította a sötétséget és kivezette őket a világosságra, amidőn templomi állapotba gyűjtötte. „Isten az Úr és ő világosított meg minket. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvához." — 118. zsoltár 27—28

[42] Amidőn a hűségesek oly sötétségben ültek, az ellenség őket halálra szánta s emiatt neveztetnek „a halál fiainak". Sátán csatlósai elhatározták a világháború alatt és után is, amint egyes szövegek mutatják, Jehova hű népének elpusztítását. Amidőn a háború megszünt, az Úr népét nem jószántukból bocsátották ki a fogságból, hanem az Úr volt az, aki „a köteleket" leszaggatta és a fogságban levő népét szabaddá tette. „Így szól az Úr : Ha teljes erőben és sokan vannak is, mégis levágatnak és elenyésznek ... Most már le-

FEL

veszem rólad az ő igáját és bilincseidet leszaggatom." — Náhum 1 : 12, 13

[42] A hűségesek boldogok voltak, hogy az Úr kivezette őket a sötétségből és így énekeltek: „Az Úrnak jobbkeze felmagasztaltatott; az Úrnak jobbkeze hatalmasan cselekedett! Nem halok meg, hanem élek és hirdetem (Sionban) az Úrnak cselekedeteit. Keményen megostorozott engem az Úr; de nem adott át engem a halálnak. Nyissátok meg nekem az igazságnak kapuit hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat!" — 118. zsoltár 16—19

[43] Most az egykori fogoly, illetve a hűséges osztály Jehova dicsőségét hirdeti és mondja: „Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért!" (107. zsoltár 15) A Márdokeus és Naomiban példázott hű szolgaosztály ad hálát Istennek és hirdeti az ő jóságát és csodatetteményeit az emberiségnek, elsősorban azoknak, akiket Rúth és Eszter példáztak, akikből a maradék egy része kikerült és később a Jonadáb, illetve a nagy sokaság osztálynak.

[45] Attól az időtől kezdve ad hálát a maradék Jehovának és mondja: „Összetörte az érckapukat és a vaszárakat letördelte." (107. zsoltár 16) Sátán szervezete „Babilon", ahol a hű szolgaosztály fogságban és korlátok közt volt. Isten 1919-ben kezdte ezeket a hűségeseket kiszabadítani és világosságban részesíteni és szolgálatára elküldeni, amire örömmel mentek. Jehova ezt Círus által példázott „választott szolgája" útján cselekedte s erről áll megírva: „Így szól az Úr felkentjéhez, Círushoz, kinek jobbkezét megfogá, hogy meghódoltasson előtte népeket és a királyok derekának övét megoldja, hogy ő előtte megnyissa az ajtókat és a kapuk be ne zárassanak; én menéndek előtted és az egyenetleneket megegyenesítem, az ércajtókat összetöröm és leütöm a vaszárakat. Neked adom a sötétségnek kulcsait és a rejtekhelyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr, aki téged neveden hívtalak, Izrael Istene. Az én szolgámért, Jákóbért és elválasztott Izraelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítálak, noha nem ismerél." (Ézsaiás 45 : 1—4) Ez nem azt jelenti, hogy Isten valamely valóságos börtön vaskapuit és vaszárait törte szét; hanem Babilon szervezete tartotta Isten választott népét fogságban és az együttes szolgaosztály volt korlátozott helyzetben; ekkor lépett fel hatalmával Jehova, szabadította ki a fogolyosztályt és nyitotta meg előtte ismét a szolgálat útját.

[46] Most jusson eszünkbe az az égető helyzet, amelybe Isten népe 1917-ben került azon balgák viselkedése miatt, akik nem figyeltek Isten beszédére, hanem önző emberek tanácsára és utasítására hallgattak. Most pedig jegyezzük meg, mily találóan írja le útjukat a következő kijelentés: „A balgatagok az ő gonoszságuknak útjáért és az ő hamisságukért nyomorgattattak." (107. zsoltár 17) Ezek a dőrék „fecsegők" voltak. (Példabeszéd 10 : 8) A bölcseséget és a tanítást megútálták és a szerények tanácsára nem hallgattak. Azután figyelmeztetve lettek, hogy hagyjanak föl az önzéssel és szolgáljanak tovább Isten szervezetében, mivel úgy szól az Úr utasítása. De az Úr utasítását megvetették és a helyes út választása helyett, tovább is beleártották magukat és zavarták Isten szervezetének munkáját. Patvarkodók lettek és titokban Sátán szervezetének nyiltabb képviselőivel közös fellépésre szövetkeztek a hűségesekkel szemben. (Példabeszéd 1 : 7; 12 : 15; 20 : 3; 29 : 9) Az ily balgák sötétségben maradnak s amidőn 1919 után elmulasztották s nem tértek vissza Sionba, a szentség útjára sem léptek rá és nem haladtak többé Isten szervezetével. Tovább követték ellentétes és balgatag útjukat és a sötétségben maradtak. Az írás szerint „dőrék"; mert szívükben azt mondják: „Nincsen Isten!" Illetve cselekedeteikkel fejezték ki szívük indító okait és tovább dacolnak Isten ígéjével és követése helyett emberi bölcsességre figyelnek, amiáltal tulajdonképpen így szólanak: „Nincsen Isten!" Nem ragaszkodnak a főhöz, Jézus Krisztushoz s nem őt tartják vezetőjüknek, hanem embereket tekintenek vezetőnek és tanítónak, ami ellenkezik Isten beszédével. „Személyes szabadságukat" akarják megőrizni, szokták mondani, ami tulajdonképpen csupán azt jelenti, hogy saját akaratuk szerint akarnak eljárni. Ahelyett, hogy Isten gyülekezetét egységben óhajtanák látni s azzal Krisztus szelleme szerint összetartanának, elszakadnak tőle és támadják azt. (Efezus 4 : 3, 14—16) Kihágásuk lázadás. Kihágásuk által „Szamária bűnét" követik el, illetve látható vezetőket imádnak és azt állítják, hogy Isten ígéjének minden igazsága egy földi vezetőnek adatott át és „Béthelből" áradt szét. Tovább tisztelik az „arany borjút", amelyet Szamária királya Béthelben állított volt fel. (Ámos 4 : 4; 8 . 14; Királyok I. 12 : 32) Ezeket nem rosszakaratból mondjuk, hanem az írás szerint mindenki köteles erre a kihágásra figyelmeztetni mindenkit. tehát a balgákat is, aki az Úr iránt való hűségét megőrízte. — Ézsaiás 58 : 1; Ezékiel 18 : 21—23, 30 : 31

[47] A világháború alatt még azok sem foglaltak el határozott álláspontot Sátán szervezetével szemben, akikből később a hű szolgaosztály kialakult. Nem tudatták bátran Isten büntetését Sátán szervezetével, hanem megalkudtak vele és e törvénytelenségük vagy kihágásuk miatt szenvedtek; később azonban az Úrhoz fohászkodtak s mivel teljes szívükből bűnbánatot tartottak, bocsánatot is nyertek Isten kegyteljes kijelentése szerint .(Jeremiás 31 : 34; Ézsaiás 40 : 2; 103. zsoltár 3; Ezékiel 36 : 33; Zakariás 3 : 9—10) Ama sötét időszak alatt még azok is balgatag úton jártak oly tévtanokhoz ragaszkodtak mint pl. „a kúposzlop" „politikai világhatalmak; bibliai felsőbb hatalmak", „jellemfejlesztés"; stb. Mindazáltal Jehova irgalmas volt a bűnbánók iránt, akik az ő útját felismerni és követni akarták. „Könyörületességgel és igazsággal töröltetik el a bűn és az Úrnak félelme által távozhatunk el a gonosztól." — Példabeszéd 16 : 6

[48] Viszont azok, akik lázadó állapotban maradtak, a Sátán szervezetéhez csatlakoztak és el kell pusztulniok. „Minden étket útál az ő lelkük és a halál kapujához közelgetének." (107. zsoltár 18) A zúgolódók nem akartak táplálkozni az Úr asztalára kerülő lelki eledelekből, mivel lelkileg betegek voltak s nem volt már étvágyuk". (Példabeszéd 1 : 7) Sem akkor, sem azóta nem ismerték

FEL

fel az igazi tanítókat, hanem emberektől várják a tanítást. (Ézsaiás 30 : 20) Többen azok közül, akik később megbánták bűneiket, nem élvezték az Úrtól az övéi részére rendelt eledelt s így „a halál (szellemi halál) kapujához" közelegtek azokkal együtt, akik nem tartottak bűnbánatot. (János I. 5 : 16) Akik lázadó állapotban maradtak, nem léptek rá a szentség igazi és töltött útjára. (Ézsaiás 35 : 8) Emiatt mondja az Írás: „A balgák tudomány hiányában pusztulnak el". (Példabeszéd 10 : 21) Ezek nem szolgálnak az Úrnak és nem dicsérik, hanem a halál kapujába jutnak. Akik ily lázadó állapotban maradtak, el kellett pusztulniok; viszont mások, akik velük együtt helytelen úton jártak, de aztán megbánták bűneiket, kegyelmet nyertek. „De az Úrhoz kiáltának szorultságukban; sanyarúságukból kiszabadítá őket." (107. zsoltár 19) „Minekelőtte megaláztattam, tévelyegtem vala; most pedig vigyázok a te szódra." (119. zsoltár 67) Akik nyomorúságukban nyomorult helyzetük belátására ébrednek és az Úrhoz fohászkodnak, irgalmat és segítséget nyernek tőle. A 107. zsoltár 19. a 6. és a 13. vers ismétlése; a különbség az, hogy a 6. és 13. vers mult eseményekről beszél, viszont a 19. a jelenre szól; így mutatkozik meg Isten irgalma és gondviselése azok számára, akik az Úr templomához jövetele óta kerültek bajba. Még ha egyesek a templomosztályból bajba is kerülnek, de aztán helyzetük tudtára ébrednek, bűnbánatot tartanak és gyorsan az Úrhoz fordulnak, az Úr kegyelmes lesz irántuk.

[49] Ha egyesek tévútra tévelyegtek, mivel dőre emberi vezetőkre tekintettek s azoktól várták a vezetést és a tanácsot, de azután tévedésüket belátták, megbánják és az Úrhoz fohászkodnak, ő meghallgatja őket; ezt fejezik ki a következő szavak: „Kibocsátá az ő szavát és meggyógyítá őket és kimenté őket az ő vermeikből." (107. zsoltár 20) Sátán kelepcéket és csapdákat állított fel az úton és a dőrék bele estek és bennük is maradnak, ha nem tartanak bűnbánatot és nem kiáltanak az Úrhoz. Azok, akik őszintén keresik az Urat, irgalmasságban részesülnek. „A szeretet és a hűség kiengesztelést szerez és az Úr félelme által távozik el az ember a gonosztól." (Példabeszéd 16 : 6 angol fordítás szerint) „Könyörülj rajtam Uram, mert ellankadtam: Gyógyíts meg engem Uram, mert megháborodtak csontjaim." (6. zsoltár 3) „Uram Istenem hozzád kiáltottam és te meggyógyítottál engem." (30. zsoltár 3) Akik nem imádják a teremtményeket, hanem teljesen az Úrhoz fordulnak és szorgalmasan teljesítik akaratát, áldásaiban részesülnek; akkor éneklik igazán, amint írva van: „Áldjad én lelkem az Urat és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről. Aki megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet." — 103. zsoltár 2—3

[50] A helyreállítottak kötelessége és kiváltsága, hogy tevékenykedjenek és Jehova üzenetét közöljék. „Adjanak hálát az Úrnak az ő kegyelméért és az emberek iránt való csodadolgaiért. És áldozzanak hálaadásnak áldozataival és hirdessék az ő cselekedeteit örvendezéssel." — 107. zsoltár 21, 22

[51] Ezek a helyreállítottak tevékenyen közre kell hogy működjenek Jehova és az ő országa hirdetésében, mert ezen szolgálatukkal fejezik ki iránta való teljes ragaszkodásukat. (Zsidók 13 : 15; Ézsaiás 12 : 4) Csak úgy maradhatnak egészségesek szellemileg, ha tevékenyen közreműködnek Isten szolgálatában teljes bizalommal és örömmel, hogy más embertársaik is tudomást szerezhessenek Jehováról. Ezek a szövegek és a közismert események teljesen ráillenek az ország egykori örököseire; ebből látható, hogy a 107. zsoltár foglyokról szóló szövege, az ország szellemtől született örököseire és nem a nagy sokaságra vonatkozik. A 107. zsoltár e helyén fordulat következik, amit a zsoltár további vizsgálata alkalmával észre is fogunk venni.

A választott szolga

[52] Habár Jézus Krisztus, Jehova választott szolgája „az örök üdv szerzője" (Zsidók 5 : 9), Ézsaiás 42 : 1 jövendölése mindazáltal azon időben látszik beteljesülni, amidőn az Úr Jézus a templomban ítélettételre megjelenik. Jehova választott szolgája akkor ruháztatott fel hatalommal és kezdődött az ítélet munkája. Ézsaiás jövendölésében mondja Isten: „Lelkemet adtam öbelé, ítéletet hirdet a népeknek". Amidőn Jehova Isten 1914-ben Jézus Krisztust trónra emelte, arra utasította, hogy ellenségei között uralkodni kezdjen; Jézus 1918-ban megjelent az ítélettételre a templomban mire minden nemzeteket maga elé gyüjtött. (Máté 25 : 31) Amint a fent idézett szövegek mutatják, az ő templomához jövetelekor Isten felszenteltjei fogságban vagy Sátán szervezetének egyéb láncai közt voltak, még azok is, akikből később „a gonosz szolga", valamint „a hű szolga" osztály alakult. Abban az időben Sátán szervezete nagy sötétséget árasztott a földre és sűrű homályt a népre. Sátán szervezete sok őszinte lelkűt tartott fogságában; Jézus Krisztus, Jehova választott szolgája nyitotta fel szemüket és vezette ki a világosságba. Jehova így szólt Jézus Krisztushoz: „Én, az Úr hívtalak el igazságban és fogom kezedet és megőrízlek és népnek szövetségévé teszlek, pogányoknak világosságává. Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlöcből kihozzad és a fogházból a sötétben ülőket." (Ézsaiás 42 : 6—7) Csak úgy lehet a vak szemeket megnyitni, ha Sátán szervezetével harcba bocsátkoznak; mert a gonosz jószántából nem engedi meg az emberek szemeinek megnyitását az igazság előtt, hanem ellenkezőleg, hevesen szembeszáll minden igazsággal és így is cselekedett mind e mai napig. Az Úr Jézusnak a templom megítélésére szóló eljövetele előtt 1918-ig bizonyos tekintetben a hűségesek látása is el volt homályosítva; ez kitűnik Mózes jövendöléséből. (Mózes V. 29 : 4) Ezt az események is teljesen igazolják; mert most azt látjuk, hogy sokan vakok voltak a Biblia számos igazságával szemben. Csak az Úr Jézusnak templomához jövetele után értette meg a hű maradék Jehova nevét és szándékát. Isten ígéjének mélységei csak azután tárultak fel előttük, miután templomi állapotba gyültek s azóta is csak a szófogadók szeme nyilt meg és részesültek Isten elismerésében és tanultak tőle.

[53] Amidőn ezek a hűségesek Sátán fogságából kikerültek és a templomba vonultak, lett belőlük

FEL

„a hű és bölcs szolgaosztály" és lettek a választott szolga részévé; erre az osztályra bízta az Úr bizonyságtevését és ezt kell Isten parancsa szerint hordozniuk. Jézus Krisztus először a maradék vak szemét nyitotta meg s azután használja a bizonyságtevésre, miáltal mások vak szemét is megnyitja.

[54] Isten hű népe a világháború alatt hálóba került és Sátán szervezete korlátok között tartotta és később, 1919-ben szabadult meg kötelékeiből. A következő szöveg tehát valószínűleg azon hűségesekre vonatkozik, akikkel szemben az Úr templomához jövetelekor helyeslését kifejezte: „De e nép kiraboltatott és eltapostatott, bilincsbe verve tömlöcben mindnyájan és fogházakban rejtetett el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadományná lettek és nincsen, aki mondaná: Add vissza! Kiveszi ezt közületek fülébe? Aki figyelne és hallgatna ezután! Ki adta ragadományul Jákóbot és Izraelt a prédálóknak? Avagy nem az Úr-é, aki ellen vétkezénk és nem akartak járni az ő útain és nem hallgattak az ő törvényére!" — Ézsaiás 42 : 22—24

[55] Isten ezen gyermekei Sátán szervezetének láncaiban sötétségben ültek és Jehova választott szolgáját, Jézus Krisztust használta fel, hogy őket a börtönből kivezesse. Miután őket korlátoltságukból Jehova kivezette, mondja a hűségeseknek: „És most ó, Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd és a te alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy... Ne félj mert én veled vagyok, napkeletről meghozom magodat és napnyugotról egybe gyüjtelek. Mondom északnak (Babilon): Add meg; és délnek (Egyiptom): Ne tartsd vissza, hozd meg az én fiaimat messzünnen és leányaimat a földnek végiről, mindent aki csak az én nevemről neveztetik, akit dicsőségemre teremtettem, akit alkottam és készítettem!... Ti vagytok az én tanuim, így szól az Úr; és szolgám, akit elválasztottam, hogy megtudjátok és higyjetek nekem és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem Isten nem alkottatott és utánam nem lesz." (Ézsaiás 43 : 1, 5 : 7, 10) Az Úr ezáltal a foglyokat mint a bizonyságtevőket jellemzi.

[56] A kiszabadított foglyok első csoportját Márdokeus és Naomi példázzák. Ezekből lett „a hű és bölcs szolga", akire az Úr országának érdekeit a földön rábízta és ezek lettek Jehova bizonyságtevői. 1919-ig foglyok voltak és a nagyobb Círus, Jehova választott szolgája, Jézus Krisztus szabadította őket fel; azután lett ezekből a felszabadultakból a szolga. De nem egyedül csak a Márdokeus és a Naomi osztály volt fogságban, hanem mások is; mert meg van írva, hogy az egész világ a gonosz hatalmában sínylődik. Először a Rúth és Eszterben példázott osztálynak kellett kiszabadítatnia; ezt is a nagyobb Círus szabadította ki, hogy Babilon fogságából még másokat is kivezessen. Ennek a munkának Armageddon előtt kell megtörténnie és azok, akik Babilonból nem menekülnek ki és életüket nem mentik meg, Babilonnal együtt fognak elpusztulni. (Jeremiás 51 : 6) Amidőn Jehova választott szolgája a nagyobb Círus, Jézus Krisztus, utasítást nyert uralkodására, először Sátánt és szervezetét (Babilont) vetette ki a mennyből, azután szabadította ki a földön fogságban levő osztályt. Erről áll megírva: „Így szól az Úr felkentjéhez, Círushoz, kinek jobbkezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket és a királyok derekának övét megoldjam, ő előtte megnyissam az ajtókat és a kapuk be ne zárassanak... Én támasztottam őt fel igazságban és minden útait egyengetem, ő építi meg városomat és foglyaimat elbocsátja, nem pénzért, sem ajándékért, szól a Seregek Ura. — Ézsaiás 45 : 1, 13

[57] Az érzékelhető tények kétségtelenül azt bizonyítják, hogy legelőször a hívek szabadultak meg és lett belőlük a szolgaosztály; most pedig „a nagy sokaság" szemének felnyítása és börtönből való kiszabadítása folyik. Az Isten népe előtt feltáruló ezen igazságok azt jelentik, hogy Babilon teljes pusztulása küszöbön áll s most a foglyoknak életük megmentése érdekében menekülniök kell. Jehova bizonyságtevői kell, hogy az igazságot a foglyok tudomására hozzák s ezen kötelességük alól nem vonhatják ki magukat. Az Úr azt megparancsolta és nekik engedelmeskedniök kell.

Kérdések

1. Mit mond az Írás a prófécia eredetéről és magyarázásáról? Helyes volt és segítséget nyujtott-e a jövendölések megmagyarázásának törekvése?
2. Mily helyzetben fogoly valaki? Nevezd meg, miért van az emberiség most megkötve!
3. Kicsoda a választott szolga?
4. Kik vannak foglyoknak nevezve Ézsaiás 42 : 7-ben
5—9. Magyarázd meg szövegek és bizonyító események alapján, láncokba verhető-e az igaz!
10—12. Mikor és mily feltételek alapján nem veti meg az Úr a foglyokat amint a tények mutatják?
13—18. Kikre vonatkozik a 79. zsoltár 11? Mit célzott fohászkodásuk? Mikor és hogyan kaptak választ erre az imára?
19—23. Kinek adatott a 102. zsoltár 16—17 prófétai kijelentése? Miért vannak „mozitelepeknek" nevezve? Mi bizonyítja, hogy a maradék egy ideig fogságban volt a Jonadáb osztály keletkezése előtt?
24—37. Mutasd ki szövegek és tények alapján: a) hogy a 107. zsoltár 8 : 9 verse a hű szolgaosztályra vonatkozik; b) hogy a 10. vers világosan ecseteli Isten hű népének korábbi helyzetét; c) hogy a hű szolgaosztály tagjai közé tartozók is „megútálták Isten tanácsát és szavai ellen lázadtak"! Hogyan „alázta meg szívüket nyomorúsággal"? Ismertesd, mily helyzetben voltak, amidőn „megtántorodtak és nem volt segítő"!
38—42. Nevezd meg, mily okból került két különböző osztály ki a fent ecsetelt helyzetből! Mikor és hogyan szaggatta le bilincseiket és hozta ki a sötétségből és szabadította meg nyomorúságaiktól őket az Úr?
43—44. Hogyan énekeltek akkor a hűségesek? Kinek és miért adtak hálát és kihez imádkoztak?
45—48. Mikor, miért és hogyan törte össze Isten a vaskapukat és zárakat? Alkalmazd a 17. verset! Határozatlan álláspontot foglaltak el a hű szolgaosztály tagjai Sátán szervezetével szemben? Magyarázd meg, miért tisztittattak meg, míg a többiek „a halál kapujába" kerültek!
49—51. Írd le, hogyan teljesült a 20. vers! Mi a kötelességük és a kiváltságuk azoknak, akik így helyre lettek állítva?
52—55. Mikor és kire vonatkozik Ézsaiás 42 : 1? Ki ad, és kit ad „a nemzetek világosságául" Ézsaiás 42 : 6—7 szerint? Miko. és hogyan nyiltak meg a vak szemek és jöttek ki a börtönből és a sötétségből a foglyok? Magyarázd meg, hogyan lettek ...fosztva, kerültek kelepcébe és fogságba? Miért szabadultak meg ezen helyzetekből?
56—57. Mutasd ki, hogy a foglyok felvilágosítása és megszabadítása folyamatos munka és Armageddon előtt be kell végződnie! Mily jelentőséggel tetézi ez a megszabadultak felelősségét? 1935 szeptember 1.

Csehszlovákiában felelős: K. J. Kopecký, Praha-Smichov, U Nikolajky 15.
Watch Tower Praha Smichov nyomása

FEL